

ڈاکٹر ذاکر حسین لائبریری

DR. ZAKIR HUSAIN LIBRARY

JAMIA MILLIA ISLAMIA
JAMIA NAGAR

NEW DELHI

CALL NO. 164-38-1

Accession No. 59517

Rare RARE BOOK

Call No. 9.54.025 Acc. No. 5.9.51

16458.1

یکے از مطبوعات مجلس ترقی ادب لاہور

عمل صالح

الموسوم به

شاہ جہان نامہ

جلد اول

تصنیف

محمد صالح کنبو

مجلس ترقی ادب ۲۔ زرنگہ اسٹارڈن۔ کلب روڈ۔ لاہور

ناشر

کریم احمد خان معتمد مجلس ترویج ادب لاہور

RARE BOOK

59517

مطبع

عمود پرنٹنگ پریس، ۵۶ ابن کبرک (۲) لاہور

زیر اہتمام سید احمد شاہ

EV02

عمل صالح

جلد اول

فهرست مضامین

دیباچه مصحح

صفحه	عنوان
۱	تمهید
۱ ...	احوال مصنف
۷ ...	تاریخ نگارش کتاب
۸ ...	ماخذ
۱۰ ...	طرز انشاء
۱۲ ...	نسخ فلفی کتاب
۱۳ ...	علامات و مخففات

متن اصل نسخه

۱ ...	تمهید
۵ ...	ولادت شاهجهان پادشاه غازی و موسوم شدن به سلطان خرم
۸ ...	سلسله نسب
۹ ...	احوال نور الدین محمد جهانگیر پادشاه
۱۱ ...	ذکر جلال الدین محمد اکبر پادشاه غازی
۱۳ ...	احوال نصیر الدین محمد همایون پادشاه
۱۵ ...	بیان ظهیر الدین محمد بابر پادشاه غازی
۱۹ ...	ذکر ساهزاده عمر شیخ میرزا
۲۰ ...	بیان سلطان ابو سعید میرزا

(ب)

صفحه	عنوان
۲۱ ...	احوال ساهزاده سلطان محمد میرزا
۲۱ ...	ذکر ساهزاده میرزا میران شاه ...
۲۱ ...	احوال امیر تیمور گورکان ...
۲۳ ...	بیان تعلیم ساهزاده خرم ...
۲۵ ...	ارنجل ائیر بادشاه و ذکر سوانح که در عرض آن ایام رو داد ...
۲۹ ...	رو آوردن شدن خسرو از اطاعت جهانگیر بادشاه...
۳۲ ...	بیان عنایات جهانگیر بادشاه در حق سلطان خرم و خواستکاری نواب ممتاز الزمانی بنی یمن الدوله آصف خان
۳۶ ...	ذکر خواستکاری صبیحہ مطهر حسین میرزا بجبه شاه بلند اقبال خرم ...
۳۸ ...	نهضت جهانگیر بادشاه به صیدگاه باری و شمشیر انداختن بادشاهزاده خرم بر شیر ..
۴۲ ...	زفاف ساه بلند اقبال به نواب ممتاز الزمانی
۴۵ ...	نهضت جهانگیر ادشاه با ساه بلند اقبال بصوب اجمیر
۵۱ ...	بجبه سلطان خرم به مسحیر ولایت رانا امر سنگهه و روزی شدن مسیح
۶۰ ...	آغار سال دهم از سنین جلوس جهانگیری و آدن یافتن احمدن نوروری سلطان خرم در ولایت رانا ..
۶۱ ...	ولادت جهان ارا بیگم المحتاطب به بیگم صاحب
۶۲ ...	شک شدن عرصه پیکار بر رانا بمساعی بادشاهزاده خرم
۶۳ ...	عفو طلبیدن رانا بوسیله شاه بلند اقبال و ذکر بعضی از مناسبات این مطلب ..
۶۹ ...	معاودت شاه بلند اقبال از مهم رانا و دریافت ملازم جهانگیر
۷۰ ...	ولادت بادشاهزاده محمد دارا سکوه
۷۳ ...	ذکر پیدایش ساهزاده محمد شاه سجاع
۷۵ ...	توجه شاه بلند اقبال به نسخیر دکن و یافتن خطاب شاهي جشن نوروزی سال دوازدهم جلوس جهانگیری و انظام یافتن صبه شاهنواز خان به ملک ازدواج شاه بلند اقبال و اطاعت نمودن و پیشکشی فرستادن دنیا دارا دکن
۷۹ ...	

(ج)

صفحه	عنوان
	معاودت شاه بلند اقبال بعد از فتح دکن و یافتن خطاب
	شاهجهانی و نصب کرسی طلا بجنب سریر شاهشاهی
۸۳ ...	برای جلوس آن بلند اقبال .
	توجه موکب جهانگیری بصوب کهرات پاشاه بلند اقبال
۸۶ ..	شاهجهان بعد از فتح دکن
۹۰ ..	فتح قلعه کانگره بتدبیر شاه بلند اقبال
۹۵ .	ولادت سلطان اورنگ زیب . .
	وصول موکب سعادت بدار السلطنه و تحپور و انعقاد انجمن
۹۶ ...	وزن مبارک سمسی از مال بیست و هشتم شاه بلند اقبال
۹۷ ...	ارتحال والدۀ ماجده شدۀ بلند امال
	توجه جهانگیر بادشاه با شاه بلند اقبال بسیر کشمیر و ولادت
۹۹ ...	شاهزاده امجد بخش
۱۰۲ ...	وفتی شاه بلند اقبال بار دوم پاهنگ بسخیر دکن
	وصول موکب شاه بلند اقبال نکار رودبار چنبل و آرایش
	پذیرفتن جشن وزن مبارک سال قمری سیمین و یافتن
۱۰۵ ...	نوفیق نوبه از نوفیق سراب مسکرات
	وسیلۀ انگیزختن عنبر در طلب عفو و پذیرفتن پیشکش کلی
۱۱۸ ...	و تسلیم محال متعلقۀ پادشاهی
۱۲۲ ...	ولادت ثریا بانو بیگم
	رسیدن شاه بلند اقبال بعد از انصرام مهم دکن به مندو و فرستادن
۱۲۶ ...	عرضداشت به جهانگیر بادشاه در باب تسخیر قندهار
	روانۀ شدن شاه بلند اقبال از برهانپور بارادۀ ملازمت جهانگیر
	بادشاه و شورش مزاج حضرت خلافت مرتبت ازین وجه
۱۲۹ ...	و منجر شدن آخر کار بمحاربه
۱۳۲ ...	ولادت شاهزاده محمد مراد بخش در قلعه رهااس...
۱۳۹ ...	پناه آوردن مهابت خان بدرگاه گیتی پناه
۱۵۳ ...	ارتحال جهانگیر بادشاه
	مقابله سلطان شهریار به پادشاهزاده داور بخش مشهور به بولاچی
۱۶۰	و غلبۀ داور بخش

		رسیدن بتارسی در مقام جنیر و رسانیدن خبر رحلت حضرت
۱۶۲	...	حمت مکانی ...
		ورود موکب شاهجهانی دسرحد ملک رانا و سرفرازی یافتن
۱۶۴	...	او از آستانهس درگاه والا ...
۱۶۹	...	ورود شاه بلند اقبال بطاهر دارالخلافه اکبر آباد و نزول در باغ دهره ...
		امعداد انجمن جلوس حصر ساهجهان پادشاه غازی در
۱۷۰	...	دارالخلافه اکبر آباد ...
۱۷۴	...	حلیه مبارک ...
۱۸۳	...	بیان مصارف اوقاف ...
۱۹۳	...	داع تاریخ ساهجهانی ...
۱۹۶	...	ذکر احکام و فرامین که بعد از جلوس نقاد یافت
		فهرست اسامی آل سعادت‌مندان که در رکب ظفر انتساب از
۲۰۰	...	مبادی ابام قتر تا هنگام جلوس حاضر بودند
		تفصیل برخی از عنایات که در عنوان جلوس نسبت بامرای
۲۰۲	...	حسور بظهور آمده ...
		بیان عزل و نصب بعضی از امرای عظام که هنگام که جاوس
۲۰۶	...	به نکهبانی صوبیجاب اشتغال داشتند ...
		اسسعادت یافتن ساهزادهای جوان ببح به ملازمب اشرف
۲۰۹	...	وکامکاری پذیرفتن آصف خان در رکاب سعادت ساهزادگان ...
۲۱۵	...	جشن نوروز سال اول جلوس مبارک ...
		در آمد شهر رمضان المبارک سال اول جلوس و وضع حرات
۲۱۹	...	بتارگی درین ماه ...
۲۲۰	...	انتقال ساهزاده لطف الله ...
		ترکتاز ندر محمد حان والی بلخ بحوالی کابل و معاودت نمودن
		به کمال نومیدی و ذکر احوال او و برادرش امام قلی
۲۲۲	...	حان والی نوران ...
۲۳۶	...	اساس نهادن ایوان چهل ستون در صحن خاص و عام
		افتتاح مراسلت بدین درگاه از طرف سایر ملوک مخصوص امام
۲۳۸	...	قلی حان ...
۲۴۰	...	نقل نامه به امام قلی حان والی نوران ...

صفحه	عنوان
	موضع شمساه کشور کدشا بصوب صیدگاه ناری و بعضی تذکرات
۲۴۲ ...	امرای نامدار در ججهار بندیده
	ذکر نزول احلال به قصبه گوالیار و تفرج قلعه نمودن و
۲۴۶ ...	آزاد ساختن زندانیان و فصل یاقین مهم ججهار سنگهه
۲۵۱ ...	آغاز دومین سال جلوس حضرت ظل ... حانسی
۲۵۲ ...	رسیدن جاری بیگ برسم رسالت از حاکم شاه عباس
۲۶۱ ...	شرح احوال خان جهان نوری و رونق او از قبله اقبال
۲۷۲ ..	نفس نامه حضرت ... شاه صفی داری ایران
	بیان معجزات و رسوم بدعت که در میان طوایف افغانان سرحد
۲۷۶ ...	باب سیوع یافته بود
	حضرت آنحضرت به نفس نفیس برای گوشمال نظام الملک
۲۷۸ ...	و ... بصوب دکن
۲۸۱ ...	آغاز سال سوم از جلوس
	استعمال یاقین نائره سوس افغانه سراه و بتگی به سرارت کمال الدین
۲۸۷ ...	رویهله و انطفاع آن به سعی دولتخواهان آن صوبه
	نقبض سردارشی کر دستور اعظم آصف خان و روانه شدن او به
۲۹۱ ..	بالا گهات در مرتبه اول
۳۰۰ ...	بومید شدن خانجهان و دریا خان و رفتن سوی مالوه
۳۰۶ ..	نستد شدن دریا خان بدست اولیای دولت
۳۱۱ ...	فتح قلعه دهارور
۳۱۷ ...	بیان سبب محط و غلا و طاعون و وبا
۳۲۳ ...	آغاز حارمین سال از حاوس مبارک
۳۲۶ ...	ذکر فتوحات که بحسن سعی قلیج خان در اله آباد روی نمود
۳۳۱ ...	بیان کسانس قلعه قندهار دکن
۳۳۸ .	... نواب قدسی امام محتار الهمانی به ریاض رضوان
۳۴۹ ...	ایصال آصف خان به بالا گهات بار دوم
۳۵۳ .	حد و حیات احوال موکب امال که بیلا گهات ارسال یافت
۳۶۱ ...	آغاز سال پنجم از جلوس سیمت مانوس

(و)

صفحه	عنوان
۳۶۶	معاودت موکب سعادت قرین فتح و نصرت از دکن بصوب اکبر آباد ...
۳۷۶	بیان فتح هوکلی بندر بحسن سعفی بهادر کتیبو مدار علیه قاسم خان ...
۳۸۳	کشایش پذیرفتن قلعه کالنه ...
	خواستگاری صبیحه سلطان پرویز برای بادشاهزاده دارا شکوه و
۳۸۹	ارسال رسم معموده ساچنی ...
	انتظام یافتن کریمه بادشاهزاده پرویز در سلک ازدوج سلطان
۳۹۸	دارا شکوه ...
	ارسال نامه و رسول از درگاه گیتی پناه نزد نذر محمد خان والی
	بلخ در جواب معذرت نامه که مصحوب وقاص حاجی
۴۰۸	ایلچی خود فرستاد ...
	العقاد اجمعی عقد ازدواج میان شاهزاده محمد شجاع و کریمه
۴۱۰	سلسله صفیه صفویه ...
	احوال پایان این سال خصوص رفع بدعی چند که در کشمیر
۴۱۴	وقوع پذیرفته بود ...
۴۱۷	آغاز سال ششم از جلوس مبارک ...
۴۲۰	مرسول شدن خواجه قاسم مخاطب به صفدر خان بجانب ایران ...
	حمله آوردن ژنده پیل بر بادشاهزاده اورنگ زیب و ثبات قدم
۴۲۳	ورزیدن بادشاهزاده و برجه زدن در پیشانی آن پرخاش گر
	بیان چگونگی فتح حصار دولت آباد به حسن سعفی مهتاب
۴۲۹	خان و دیگر اولیای دولت ...
۴۶۹	توجه بادشاهزاده شاه شجاع بسمت جنوبی تاهنگ تسخیر بلاد دکن ..
۴۷۵	انتصاب پذیرفتن رایات موکب منصور بصوب پنجاب

بسم الله الرحمن الرحيم

دباجه مصحح

تمهید

در زمانیکه به حکمه آثار قدسه سرکار همد موظف تحقیق السنه عرسه و فارسیه بودم - زوری اشاره عالی جناب فضیل مآب حان هورث مارشل صاحب سی - آئی - اے دیرکتور جنرل محکمه موصوفه بدین معنی رف که اگر کتاب عمل صالح که کاملترین تاریخ عهد حضور ساهجهان بادسه عاری از نصیف محمد صالح لبه اسب مصحیح و تحشی این بنده ریور انطباع پذیرد حولی رپا بود - زیرا که باوجود سعد بود کتب تاریخ رمن حضور ساهجهان بادسه کتابکه بر جمله احوان عهدس ار ولادت تا وفات محتوی و جامع باشد جزین نامه نامی نیست - و سهر و قبولیتی که این کتاب را بوجه صدی بیان و درستنی اسان حاصل شده احتیاج شرح ندارد - چنانچه در اکثر تواریخ معتبره متأخرین حواله این کتاب رفته است - چون امر آن عالی جناب خالی از حکمت نبود کمر همت بر انعام این کار بستم و ار ایشیاتیک سوسائیتی نگاله استفسار نمودم که اگر ایشان سلسله بیلویوها اندیکا متکفل اساعب این نسخه بدعه می توانند شد - آن حماعه افاصل که در احیا و ترویج علوم و فنون آسیا همیشه سرگرم کاراند - تحریک من بنده را برغبتی تمام قبول نموده فرمودند که متن را بترجمه محصور در زبان انگلیسیه که از تبلیغ و ترصیع کام فارسی مزکی و منقلی و نه مقاصد و مطالب محلی و مطری باشد صورت انتظام دهم - الحمدلله که امروز جداول از آن کتاب مستطاب هدیه ناظرین شود - آملی حسن سعی قبول کناد *

احوال مصنف

احوال مصنف از هیچ کتاب آن عهد بدریافت نمی رسید - و در فاتحه عمل صالح نیز حزین که "کمترین داعیان دولت ابد پیونده بوده" چیزی درین باب مسطور نیست - لیکن از احوال شیخ عنایت الله مصنف بهار دانش و ار ذکر مولانا ابوالبرکات المتخلص بمنیر که در خامه کتاب درج است انموذجی بدست می آید - چنانچه معلوم می شود - که مولد و منشا خاک پاک خصه لاهور است و در عهد طفولیت بزر تربیت شیخ عنایت الله مانده - و کسب علوم هم از آن مدوح نموده - میگویند که ملا منیر را مصنف کمال شغف بود - و مدتی بمک جا بسر بردند *

در تاریخ هند ایلمت صاحب پروفیسر داس مصنف را با میر محمد صالح خوشنویس^۱ پسر میر عبدالله مشکین قلم که بفارسی کشمی بخلص می کرد خلط ملط کرده است چنانچه میگوید *

"درین امر هیچ شک نیست که محمد صالح همان کس است که خود را باین نام در کتاب خود بزمرة خوشنویسان نوشته * " ۲

حالآنکه وفات خوشنویس مذکور در عمل صالح بدکر وقایع سال بیست و چهارم خلوس والا مطابق سنه هزار و شصت هجری مندرج است - پروفیسر موصوف را این خیال غائب ازین قول کرنیل لیس پیدا شده که در باب پادشاهنامه عبدالحمید لاهوری در حرنل روائل اسیاتیک سوئدنتی (جلد سوم مسنده حنده) رقم دومه *

" نسخه جلد دوم پادشاهنامه دلی برای طبع بلیوتیکا اندیکا مسعمل شده بهترین نسخه قلمی است که تا بحرم آمده - از قلم محمد صالح کنبو^۳ مصنف عمل صالح نگارش بدرفته - و بر حاسبه دستخط شاهجهان پادشاه دارد " *

(۱) برای مزید حالات خوشنویس مذکور ببینید صفحات ۳۱۴، ۵۵۵، ۵۵۵، ۶۷۹ - پادشاهنامه عبدالحمید لاهوری جلد دوم - طبع بلیوتیکا اندیکا *

(۲) لاحظظه کنید تاریخ هند ایلمت صاحب - جلد هفتم - صفحه ۱۲۳

(۳) در باب اصلیت این قوم حکایات عجیبه و روایات غریبه بر السنه مردم جاری است - چنانچه در میان اهل اسلام مشهور است - که اگر شخصی سیدال نسب بونی کناس متاهل شود - اولاد کنبو (کمبو) باشد - گویا بوی کاماسی از آبرش

[بقیه حاشیه صفحه ۲]

سادات کم شده - یا خوشبوی سادات از امتزاج کناسی کم گردیده - جماعتی دیگر می گوید که چون در ابتدا تعداد ایشان قایل بود - نظر بر آن ایشانرا کم بوگفتند باین معنی که بوی شان در میان خلق نادر است - لیکن این همه اقوال لغو و بوج است و رزاقی ندارد - مولانا شیخ زین العابدین حد مادرش مولانا شیخ عبدالحق محدث دهلوی که باز جد مادرش را قلم الحروف می باشد در کتاب خود مصباح العارفین می نویسد که در لفظ کنبو واو نسبت است منسوب به کنب چون واو هندو و کنب شهرست نزد عزیزی - باشندگان آن شهر اعم از اینکه - سلطان باشند یا پست درست بآن لقب ملقب شدند *

در بعض کتب تاریخ نوشته شده که کنباه بالصم ام - ریای است در شمال سمرقند و ابادیها که بر کناره آن دریا واقع شده بهمین اسم موسوم شده - حالیکه جهنم نام دریای است و هم نام شهری که بر لب آن دریا واقع است - در زمانی سادات و سیوخ از عرب و بعد از آنجا سکونت اختیار نمودند - و بعد از مرور و دور چون بهندوستان رو نهادند - این لقب را همراه خود سان آوردند - علاوه ازین اقوال از قرینه این شعر نیز

* بیت *

اگر قطع الرجال الهند ازین سه اسم کم کنری
یکی افغان دوم کنبو سوم بد ذات کشمیری

که در باب سوم و خلق این قوم در میان مردم مشهور است این امر واضح میگردد که کنبو مثل کشمیری و افغان لقب مقامی است نه که ذاتی و صفاتی - و از تحقیق جد اول مردم شماری که در ذیل درج است معلوم می شود که اصل این قوم اغلب از سرزمینی است که در مضایات پنجاب واقع است - زیرا که اکثر افراد این قوم به پنجاب سکونت دادند - و آنانکه در صوبعات متحده آباداند - در آن اصلاع هستند که به پنجاب ملحق است - درین صورت قول مولانا شیخ زین العابدین قرین صواب معلوم می شود - که کنبو مثل هندو اسم نسبت است منسوب به کنب *

نکته لطیفه اینکه منو در دهر م شاستر خود (باب دهم - اشلوک ۴۳، ۴۴) ذکر بعض فرقه های کهنتری میکند - و فرقه که به سلسله ترتیب چهارم ثبت افتاده کمبوج است - و عجب نیست که این طایفه اسلاف و اجداد کنبوی زمان حال باشند - ازین وجه که آن نوع قوم کنبو که به مذهب هندو تعلق دارد بالکلیه کهنتری است در باب اسقاط حرف جیم می توانیم گفت که بسبب کثرت استعمال واقع شده - مستشرقین زمان حال از سیاق عبارات کتب قدیمه سنسکرت سنج گرفته و من مالوف طایفه کمبوج را در کوه هندو کش قرار داده اند - که وادئی کلکت را از بلخ جد امی سازد و تا تبت می رسد - چنانچه گریئر یسن در جنرل روائل ایشیا تیک سوسائیتی (پایه جولانی سنه ۱۹۱۳ ع صفحه ۸۰) این طایفه را یکی از اقوام شمال عرب هند بیان می کند -

من بنده برای تحقیق نسخه مذکوره را خود بامعان نظر در کتابخانه ایشیاتیک سوسائیتی بنگاله ملاحظه نمودم. و باقیم که در آخر کتاب نام کاتب فقط " محمد صالح الکاتب " درج است. اکنون بفهم نمی آید که کرنیل، لیس بر چه بنا محمد صالح الکاتب را محمد صالح کنبو قرار داده است. از مطالعه کتب تاریخ آن عهد چمن معلوم می شود. که محمد صالح الکاتب یا سر محمد صالح خوشنویس پسر سر عبداللہ مشکین رقم است. زیرا که در ستمد هزار و پنجاه و شش هجری خدمت داروغگی کتابخانه معلی از نعیر رشیدی خوشنویس باو مفروض شده بود.

[بقیه حاشیه صفحه ۳]

و گوید که لغت شان به سنسکرت و ایرانی آمیزش داشت. نویسنده و مؤلف بر روایات ملکه نیپال ثبت را کمبوج دیس می بیند و رایش بسیار تفاوت ندارد. اما وراهمیرا در پرست سمپتا ۱۱ باب چهاردهم. آیت ۱۷) کامبوج دیس را در ممالک جنوب مغرب شمار می کند. غالباً بنای قولش این است که کمبوج در دهرم شاستر منوهری و نسا و مناداه اشوکا (شماره ۱۳ - ۲۵۹ سال قبل از مسیح) به قومی دیگر که جوانا نام دارد مسطور شده و چون سوخرالد کر باشندگان غرب و جنوب غرب بودند. وراهمیرا طایفه کمبوج را نیز ستوطن ممالک جنوب مغرب شمرد *

تفصیل جلد اول مردم شماری

(کنبو) کل تعداد = ۱۸۳۵۷۳

تقسیم بلحاظ مذهب

۶۳۱۲۸	=	هندو
۳۳۸۸۹	=	سیکھه
۷۶۵۵۶	=	مسلمان
۱۸۳۵۷۳		

تقسیم بلحاظ صوبجات

۱۷۳۰۹۸	=	پنجاب
۳۶	=	بلوچستان
۲	=	کشمیر
۹۳۳۲	=	صوبجات متحدہ
۵	=	جزائر ہندمان
۱۸۳۵۷۳		

[ملاحظہ کنید مردم شماری ہند سنہ ۱۹۰۱ میلادی - حصہ دوم (جلد اول)]

مؤلفہ ایچ - ایچ - رزلی - و ای - اے - گیت *

و ممکن که باین حیثیت نقل کتب هم برای کتابخانه شاهي می کرد -
یا میر محمد صالح (۱) برادر روشن قلم اس - که پس از وفات برادر
موصوفی بجای او بخدمت فرمان نویسی سرافراز گشت - و این نسخه
را حسب اهدای حضرت صاحبقران ثانی نوشته باشد *

مورخین زمانه حال شیخ عنایت الله را علی حسب اختلاف
الروایات هم زلف و برادر حقیقی مصنف می خوانند - لیکن از مطالعه
عمل صالح معلوم می شود که قول آن جماعت که شیخ موصوفی را برادر
حقیقی محمد صالح می گوید درست نیست - زیرا که مصنف اسمش
را در هرجا ملقب آل محمد رینت می دهد - ده فقط سادات را دوستن
جایز است - و عنایت الله را بهر مقام مسح عنایت الله نوشته است -
مورخین را این غلط فهمی غالب از لفظ برادر کلان واقع شده که مصنف
بآن شیخ موصوفی را در هر جا خطاب می کند - لیکن در محاوره فارسی
خطاب برادر عام است - و اطلاق برادر حقیقی و عماده و هم زلف
یکسان می باشد *

میگویند که محمد صالح در دفتر معلی ساهی سلسله ملازمت داشت -
و علاوه از عمل صالح کتابی دیگر موسوم به چهار سخن (۲) هم نتیجه طبع
وقاد اوست - این کتاب بر چهار چمن مشتمل است - چمن اول - در
مکالمات پادشاهان و امرا - چمن دوم - در رقعات - چمن سوم - در توصیف
عمارات آگره و شاهجهان آباد و لاهور - چمن چهارم - در تقریفات کتب -

(۱) میر محمد صالح فرمان نویس و میر محمد صالح خوشنویس داروغه
کتابخانه معلی اردو جداگانه کس بودند - و مناصب ایشان در عمل صالح جداگانه
درج است - چنانچه میر محمد صالح فرمان نویس بمنصب پانصدی بیست سوار
سرافراز بود - و سر صالح داروغه کتابخانه بمنصب نهصدی صد سوار - میر محمد صالح
فرمان نویس و محمد صالح کنجو را هم یک کم قیاس کردن درست نیست زیرا که
اگر چنین بودی ذکر روشن قلم مثل ذکر شیخ عنایت الله که هیچ خطاب نداشت
و باز دو بار به بسیار شرح و بسط رقم شده است بالسرور در عمل صالح نگارش
یافتی - علاوه ازین ذکر تفویض خدمت فرمان نویسی که بیادشاهنامه
عبد الحمید درج است در عمل صالح نیز رقم شدی - والله اعلم بالصواب *

(۲) این کتاب هنوز چاپ نشده است - نسخه قلمیش که بنظرم رسیده ملک
مولوی محمد شعیب نایب میاشر آثار قدیمه اسلامیة پنجاب و صوابجات متعده
است - تقریباً چهار پنج صد صفحه ضخامت دارد *

از دیباچه معلوم می شود که مولانا ابوالبرکات منیر مسودات این کتاب را که در اوراق منتشره صورت پراکنده گی داشت خواست که در یک شهرآه جمع آورد - اما اصل مهلب نداد - و آخر الامر مجد صالح خود آن اوراق پیریشان را در سنه ۱۲۰۷ هجری و هفاد و سه هجری ترتیب داده به بهار سخن موسوم کرد - درین گلد سنه مصنف داد رنگی کلامی و سخن آرائی داده است - و جواهر زواهر مضامین گوناگون بر صفحات قرطاس ریخته *

تاریخ ولادت مصنف بتحقیق نه پیوست - و در باب وفاتش نیز اقوال مختلف است - چنانچه سید محمد لطیف در تاریخ لاهور صفحه ۲۰۹ می نویسد - که محمد صالح در سنه هزار و هشتاد و پنج رحلت نمود - صاحب تحقیقات چشتی^۱ وفات مصنف را ده سال قبل از آن بیان می کند - و گوید که محمد صالح در سنه هزار و هفتاد و پنج وفات یافت لیکن قولش درست نیست - چرا که مصنف در عمل صالح ذکر وفات شیخ عنایت الله که در سنه هزار و هشتاد هجری واقع شده نموده است - درین صورت رحلت کردن او در سنه هزار و هفتاد و پنج خلاف از عقل است علاوه ازین اقوال از عبارتی که در احتتام نسخه پبلک لائبریری لاهور درج است - و اینجا بیجمله نقل می شود بظهور می رسد - که رشته حیات مصنف تا سنه یازده صد و بیست هجری منقطع نه گردیده بود *

نقل عبارت

ختم شد نسخه عمل صالح من بصنیف جامع الکمالات صوری و معنوی میان محمد صالح سلمه الله روز یکشنبه بهار ۱۲۰۷ هجری و همهم صفر سنه ۳ جلوس والا مطابق سنه ۱۱۲۰ هجری *

درین عبارت جمله سلمه الله برین معنی دال است - که مصنف تا زمان تحریر این نسخه زنده بود - اکنون درین صورت که از عبارت تاریخ لاهور این امر منکشف نمی گردد - که آیا مصنف تاریخ وفات بنابر روایات مقامی نوشته است - یا از دیگر کتب تاریخ نقل کرده - من بنده را در قرار دادن این امر که قول محمد لطیف "حدیث صحیح" است - و عبارت نسخه پبلک لائبریری لاهور هرزه و هدیان - قدری شامل است -

(۱) ملاحظه کنید - تحقیقات چشتی - صفحه ۵۹۲ - طبع لاهور (وطن) *

(۷)

زیرا که اگر مصنف تاریخ لاهور تاریخ وفات محمد صالح را فقط بر بنای روایات مقامی نوشته است - قولش در مقایسه عبارت نسخه بیلک لائبریری لاهور وقتی ندارد و اگر او از دیگر کتب معتبره تاریخ نقل کرده است - نگارش عبادت نسخه لاهور بر سهو کاتب محمول می توان شد *

در لاهور مسجدی خورد بغایت دلپسند اساس بن کرده مصنف هنوز موجود است - این عبادتگاه اندرون موجی دروازه بر لب سه راه واقع است و کار چینی بسیار خوب دارد - گویند که مکان سکنی محمد صالح معاذنی این مسجد بود - بر در مسجد این کتبه نوشته است *

* کتبه *

بانی این مسجد زیبا بنده آل محمد صالح است
سنه یک هزار و هفتاد هجری

بر معاریف مسجد بسیار کتبها از نظم و نثر و آیه های قرآنی بکار چینی نگاشته است - مقصود ازینها حمد و سپاس خدا و نعت مصطفی و تعریف مسجد زیبا است - از کتبه نثر چنان هویدا می شود - که تعمیر مسجد در سنه هزار و هفتاد و نه به تکمیل رسید *

نقل کتبه نثر

بعسن معنی فدوی آل محمد صالح در سال هزار و هفتاد و نه هجری صورت اتمام یافت *

محمد صالح در مقبره که از سنگ سرخ بنا یافته است دفن شد - این مقبره تا حال بیرون موجی دروازه لاهور موجود است - و به اسم کتبه والا مقبره شهرت دارد *

تاریخ نگارش کتاب

اگرچه مصنف در دیباچه می گوید « در سال هزار و هفتاد هجری از چمن آرائی این گلشن فص فراخ کلی یافته سرورگشت باوج شهر مینا بر افراختم » - لیکن این قول درست نیست - چرا که اول در کتاب واقعات عهد حضرت شاهجهان با شاه تا سنه هزار و هفتاد و هشت هجری مسلسل درج است - علاوه ازین مصنف در احوال برادرش شیخ عنایت الله می نویسد *

آن جمع کمال انسانی که مری و ولی نعمت صوری و معنوی
 این بنده بود - و در سخن سرائی و معنی آرائی یدبصا می نمود -
 و از عهد طفولیت تا الیوم توجه والا بتربیت این ذره بی مقدار مصروف
 داشته همه وقت چهره شاهد کلام را بغازه اصلاح می آراست - و صورت
 معنی از آئینه سخنم باحسن و حمی نمودار می ساخت - نصیب
 و تقدیریتی از آنکه این کتاب مستطاب بنظر اصلاحش رسد - و از پرتو
 نظر فیض اقرش عبارت را رنبه و معنی را کمال حاصل آید - روز پنجشنبه
 یوزدهم جمادی الاولی که تاریخ تولد مبارکش نیز همین بود - در سن
 سبب و پنج سال قمری و هزار و هشتاد هجری رحلت بر اقامت گزیده
 متوجه حلد برین گشت * *

ازین عبادت واضح است که کتاب با سنه هزار و هشتاد هجری ختم
 نشده بود - درین صورت معلوم می شود که اول محمد صالح ایام
 دولت حضرت شاهجهان پادشاه با سنه هزار و هفتاد هجری قلم بند
 کرده بود - و کتاب را در آن سنه ختم نموده لطیفه فیض الهی تاریخ

۱۰۴۰ هـ

اتمامش یافته - لیکن چون آن پادشاه عالی جاه رحلت گرای عالم بالا
 شد - مصنف احوال سنین ما بعد را اضافه نموده این نامه گرامی را صورت
 تکمیل داد - و دیباچه چنانکه در اول بود بهمان طور برقرار ماند *

ماخذ کتاب

سلاطین معلیه را همیشه شوق علم تاریخ بوده - چنانچه اکثر باجداران
 این سلسله نامدار خود وقایع عهد سال نوشته اند - و بعضی این خدمت را
 به منشیان بلاغ سعار سپرده حضرت شاهجهان پادشاه را هم این حال
 پیدا شد که تاریخ عهدش بطرز تاریخ جد بررگوارش حضرت عرس آشیانی
 اکبر پادشاه که نتیجه قلم اعجاز رقم شیخ ابوالفضل است تدوین یابد -
 بنابراین اول خدمت نگارش پادشاهنامه به میرزا امینا قزوینی که در
 فن انشاید طولی داشت تفویض یافت - و آن منشئی معنی پرداز احوال
 ده سال اول عهد حضرت صاحبقران ثانی را مع دیباچه که بر احوال ایام
 شاهزادگی از یوم ولادت سعید تا تخت نشینی مبارک مشتمل است -
 و تتمه که در آن ذکر مشاهیر آن زمان ارسادات و مسایخ و علما و فضلا
 و شعرا و اطبا درج است - ترتیب داده در سنه بیست جلوس والا از -

نظر اشرف گذرانید - عهد صالح احوال شاهزادگنی حضرت شاهجهان بادشاه ازین کتاب احد کرده است (۱) - و در نگاشتن وقایع ده سال اول هم از آن مستفید شده *

چون میرزا امینا تاریخ شاهجهانی ده ساله نظر اقدس حضرت بادشاه درانیده بود حاضران موقف ادلی بعرض رسانید - که مشی بنی بدل ملا عبدالحمید نام که روس سخن سرائی را تلامذ سیخ ابوالفضل فرا گرفته و ارفیض صاحب آن قدوة اهل سخن بهره عام اندوخته - آسون دل امیده را از اختلاط این و آن و خاطر سورنده ارا قنط فلاں و بهمان را پرداختید در معموره بسته به جزاویه ننهایی و بیغولہ بی نوائی در ساخته است اگر خدمت نگارش معالی و مکرم امن دولت والا بدو بار گذاشته آمد - هر آئینه این نالیف منیف و تصنیف شریف به نهی که در خاطر دورین صواب گزینی سرگوز سب نگاشته شود ^۱ - بادشاه علم دوست بمحرد استماع این اسر فرمانی در طلب ملا عبدالحمید شامه پستنه فرستاد - و چون او بدرکه والا آمده بسعادت رمی بوس رسید - خدمت نگارش پادشاهنامه از میرزا امینا منتقل شده به ملا عبدالحمید سپرد ^۲ - و میرزای مذکور بخدمت جمع وقایع سر افرازی پادشاه *

ملا عبدالحمید انتظام اکبر نامه را پیش نظر نهاده احوال بیست سال عهد حضرت شاهجهان بادشاه در دو مجلد ترتیب داده است - و طور استاد فاضلی را به سبع آن در جمیع امور طرازی بخشیده - چنانچه باوجود عذوب العاط و رنگینی بیان هیچ جا با از جاده متناوب بیرن نکداسته - و در آرایس عبارات و پیرایض استعارات سر زشده معنی ^۱ از دست نداده - این نامه گراسی جامع ترین و معبر ترین تاریخ اول بیست سال عهد حضرت صاحبزادگان ثانی است - و حمده تریح نویسان

(۱) سوانح این ایام در کتابی دیگر که به اسم "احوال شاهزادگنی حضرت شاهجهان بادشاه" مشهور است - و نزد بعضی به معتد خان مصنف اقبالنامه جهانگیری نسبت دارد - تکمال شرح و تفصیل نگارش یافته - از سیای عبارت عمل صالح چنان معلوم می شود که مصنف ازین کتاب هم استفاده کرده است *

(۲) ملاحظه کنید - پادشاهنامه عبدالحمید لاهوری - جلد اول - حصه اول -

آن عهد ازین استفاده کرده اند و چه صالح هم ازین کتاب مستطاب زله ربائی نموده *

در سنه هزار و شصت و پنج هجری چون ملا عبدالحمید بوجه کبر سن ازین جهان رحلت نمود - خدمت نگارش بادشاهنامه به عهد وارث که از فیضان تعلیم ملا بهره کامل گرفته بود تفویض یافت - عهد وارث احوال ده سال آخر عهد حضرت شاهجهان بادشاه را بطرز و روش بادشاهنامه عبدالحمید نوشته است - و باین طور کتاب استادش را مکمل نموده - چون این تاریخ پیشتر از عمل صالح بدوین آمد ممکن که مصنف علاوه از معلومات خود ازین کتاب هم مستفید شده باشد *

چون درین تاریخ نامها بواسطه بالغه در استعارات و تشبیهات و اطبات و اطالت در الفاظ و عبارات خاطر خواننده از فهمیدن مقاصد و ادراک مطالب باری می ماند - عهد طاهر را که بخطاب عنایت خانی سرافراز بود این خیال پیدا شد - که سوانح عهد حضرت صاحبقران ثانی را کسوت نو پوشانیده بمناظر عبارت سهل و اصطلاحات روشن جلوه دهد - چنانچه مصنف آن همه واقعات را که در سه جلد بادشاهنامه مسطور شده است اختصار نموده در یک جلد جا داده است و کتابش را ملخص نام نهاده - چون این تاریخ نامه در همان زمان بنگارش آمد که عهد صالح کتابش را می نوشت - بنابر آن بوئوی نمی توانیم گفت که مصنف عمل صالح ارین کتاب بچه حد بهره اندوز شده *

علاوه ازین کتب که ذکر آنها بالا گذشت - چند کتاب دیگر هم در زمان حضرت شاهجهان بادشاه نوشته شد که بر احوال آن بادشاه مشتمل است - چنانچه یکی از آن تاریخ دلکش است از نصیف شیخ عنایت الله لاهوری که در آن احوال آبا و اجداد حضرت صاحبقران ثانی از زمان آدم تا انتهای عهد آن سلطان درج است - چونکه عمل صالح بعد ازین همه کتب بنگارش آمد - لهذا مصنف از آنها تا حدی استفاده کرده است *

طرز انشای کتاب

در باب انشاء این کتاب همین گفتن کفایت کند که مثل دیگر تاریخ نامهای آن زمان نوشته شد - چنانچه در ابتدای هر بیان تمهیدی طویل

الذیل می آید - که با الفاظ مشکله و عبارات غریبه آراسگی داد - کثرت الفاظ که آنرا قدردانان این طرز آمد طبع می گفتند در مصائب مبالغه پیدا می کند - و وفور اسعاراب و تشبیهات که معنی آفرینی نام داشت مقاصد را در حجاب می گیرد - در هندوستان مخترع این روس شیخ ابوالفضل است - لیکن او منشئی قادر الکلام بوده و در کلامش سنگینی به رنگینی عنان بهمان می رود - و هیچ جا شوحی بر منات غالب نیامده - تا هم چون پاستان نامهای فارس بنظر شیخ موصوف رسید - سادگنی عبارت و لطف محاوره آنها دلش را ازین بصرع کاری و عبارات آرائی متفرساخت - چنانچه در آئین کبری که جلد آخر اکبرنامه است - شیخ آن روش را ترک کرده بنظرز هدایای فارس نوشته است - و الحق کتابیست که در آن جمیع علوم بحث کرده و ساده نویسی را از دست نداده - بلاشب عبارتش به حشمت معنی و حدود لفظ دست بگریبان است - و فقرهای مجعصر به حسپانی ربط و پیوستگنی ترکیب در کلام متان و شوکت پیدا کرده - چنانچه خود میفرماید *

* بیب *

بس کارنامه ایست که آمد بروی کار

حیران شوند اگر دو سه حرفی رقم زنند

محمد صالح بکنار ابو البرکات منیر و شیخ عنایت الله پرورش یافته بود - و رنگین کلامی و عبارت آرائی او را میراث رسیده - و چون درین زمان آفتاب انشاء پردازئی عبدالحمید از نادنشاه وقت فروغ قدردانی حاصل کرده به نصف السهار سمت می درخشید - محمد صالح در کتابش اسلوب بادشاهنامه را پیش نظر نهاده است - و عبارت را بهمان طرز ریند می دهد - و اگرچه کلامش را آن درجه بلند پایگی و شوکت حاصل نشده که عبارات بادشاهنامه را حاصل است تا هم در بیانش زبان بمحاوره شیر و شکر است - و هیچ جا عارتنی از دائره فصاحت خارج نشده *

نسخ قلمی کتاب

در اروپا چندین نسخ این کتاب موجود است - چنانچه سه نسخه در متحف برطانیه^۱ است و چهار در کتابخانه اندیا آفس (۱) - و به همین طور در دیگر کتبخانههای بر اعظم نیز یافته می شود - و چون احوال آنها در فهرستهای آن کتب خاصها بشرح و بسط درج است اینجا احتیاج اعاده معلوم نمی شود *

در هندوستان هم این کتاب نادر نیست و نسخ آن در اکثر ریاستهای ملک نظر می آید - و در کتابخانههای بعضی حانوادههای قدیم نیز یافته می شود - من بنده برای مطابقه و مقابله پنج نسخه بدست رسانیدم - سه از آن ملک اشواتیک سوسائیتی بنگاله است - و یک ملک پیلک لائبریری لاهور - و دیگر یک ملک منسی عبدالرحیم ساکن محله نئی بستی آگره - احوال هر یک از آن پنج در ذیل درج می شود *

(۲) [نسخه ایشیاتیک سوسائیتی بنگاله شماره دی] این نسخه را

۲۵۲

شخصی شیخ درویش احمد نام که ساکن گجرات شاه دولا بود برای نواب سید شهابت خان نوشته - بر پست روی اول مهر سد علی رضا ثبت است که اغلب از متعلقان نواب موصوف باشد - تاریخ نگارش نسخه درج نیست - لیکن از صورت آن معلوم می شود - که افلا دویست سال قدامت دارد - اسلوب خط پسندیده است و اخلاط پندرت یافته می شود - تقطیع کتاب یازده انچه به هفت انچه است و ۹۵۴ روی مخاتم دارد - این نسخه کامل است و بر حاشیه ذکر آن سوانح که در بادشاهنامه عبدالحمید لاهوری درج است و در عمل صالح روم نیافته می دارد - علاوه ازین کاتب در اختتام نقل آن درامین نیز نموده است - که در دیگر تاریخ نامهای آن عهد موجود است و محمد صالح آنها را ترک کرده -

(۱) ملاحظه کنید فهرست کتب قلمیه و ارسنه متحف برطانیه مولفه جارس: یو جلد اول - صفحه ۲۶۳، ۲۶۴ - شماره ۲۰۷۳۵، ۲۶۲۲۱ و جلد سوم - صفحه ۱۰۶۹ - شماره ۲۱۵۷ *

(۲) ملاحظه کنید فهرست کتب قلمیه فارسیه اندیا آفس مولفه هارمن ابتهی صفحه ۱۲۸ - شماره ۳۳۵، ۳۳۴، ۳۳۳، ۳۳۲ *

من بنده در تصحیح عبارت این نسخه را اصل متن قرار داده ام و اختلافات دیگر نسخ را در حواشی پائین درج نموده .

(۲) [نسخه ایشیاژیک سوسائیتی بنگاله شماره دی] این نسخه

۳۵۳

کامل نیست و از ذکر سال یازدهم جلوس حضرت شاهجهان بادشاه شروع می شود . لیکن در آخر نقصی ندارد و مثل دیگر نسخ بعد از ذکر اسامی منصبداران ختم می شود . روش خط پخته نیست و اکثر جا سهو و فرو گذاشت بنظر می آید . در تاریخ پنجم جولائی سنه هزار و هشت صد و چهل و دو عیسوی مطابق بیست و ششم جمادی اشانی سنه هزار و دویست و پنجاه و هشت هجری شخصی گنگا پرشاد نام این نسخه را برای بابو صاحبان رام رتن سنگه و رام پرس سنگه نوشته بود . تقطیع کتاب ده آنچه به سن اندک است و ۴۴ وری ضخامت دارد *

(۳) [نسخه ایشیاژیک سوسائیتی بنگاله شماره دی] این نسخه

۲۵۱

هم ناقص است و احوال ده ساله عهد حضرت شاهجهان بادشاه از ابتدای سال بیست و یکم می دارد . در خانمه احوال مشاهیر و فهرست منصبداران ترک کرده شده است . روس خط یکمزه و با قاعده است و اغلاط و سهو کمتر یافته می شود . این نسخه را هیه سنگه رام که در عهد خلافت عالمگیر ثانی بخدش محاسبی سرافراز بود . در سنه یکم هزار و صد و شصت و هشت هجری از کتاب رای بجی مل ولد رای بهو کنی مل کاپ دیوان اسد خان نقل نموده . تقطیع کتاب دوازده آنچه به هشت آنچه است و ۱۲۱ وری ضخامت دارد *

(۴) [نسخه پبلک لائبریری لاهور ج]^۱ این نسخه قدیم ترین

۴۳

و بهترین نسخه عمل صالح است که بنظم رسیده . در سنه یکم هزار و صد و بیست هجری نگارش آمد . طرز خط پخته است و از سهو و خطا پاک است . تقطیع کتاب یازده آنچه به سن اندک است و ۶۶ وری ضخامت دارد . وری اول صریح شده است و عبارت ازین الفاظ شروع

(۱) در پبلک لائبریری لاهور نسخه دیگر هم موجود است . لیکن قدماست ندارد و از خطا و سهو آکنده است *

می شود - "آئین بازگذاشت - و به برکت پیرونی طریقت آنصاحب شریعت" الخ *

(۵) [نسخه منشی عبدالرحیم ساکن نئی بستی آگره] این نسخه هم بسیار صحیح است و تقریباً دو صد سال قدامت دارد - اسلوب خط خوش است و دوازده آنچه به همت آنچه تقطع دارد *

در محله چوڑی والان بدارالسلطنت دهلی
در هژدهم ماه جون سنه هزار و نهصد و یازده میلادی اعلام یزدانی
بنگارش آمد

علامات و مخففات

عوض	ع	
راید	ز	
ناقص	ن	
غلط	غ	
نسخه ایشیا-تک سوسائیتی شماره ۲۵۱	ش (۱)	
ایضاً شماره ۲۵۲	ش (۲)	ایضاً
ایضاً شماره ۲۵۳	ش (۳)	ایضاً
نسخه هیلک لائبریری لاهور	ل	ج
نسخه منشی عبدالرحیم ساکن نئی بستی آگره	الف	۲۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شگفته روئی چمن بیان و خنده ریزنی گلبن - سخن از حمد بهار پیرای
 گلشن کاف و نون و جریده کشای سپهر یوفامون است که - بصور حکمت
 والایش به کلک تقدیر و ید قدرت بدیع نفسی خون سرور اصفا بخد
 مصطفی صلی الله علیه و آله و اصحابه و سلم بر لوحه ایحاد و تکوین کشیده
 از فروغ صورت تمام معنی او که - مدته صبح آفریس و مطلع انوار دانش
 و بیمش است شبستان گیتی را چون روز روشن و خارستان دنیا را مانند
 ارم گلشن جاوید بهار ساخت - و بیاض دیده روزگار را بنور لقای ازهر آن
 مظهر موعود آرایش تازه و نگار خانه صنیع را از پرتو ظهور ناسط النور آن
 آفتاب ذراب کون و مکان زینت بی اندازه داده غلغله کسریائی جلال
 و حمالش در ملک و ملکوت انداخت - و مزین آنحضرت در جمیع
 مراتب بر سائر انبیا و اذکیا و کمال نمایش کلام آن مظهر اتم قدرت نتائید
 اعجاز و بدایع بیان هر کافه انس و جان آشکار نموده صیت رفعت قدر دین
 متشنس بامد گرای گرانید - و حسن الفاظ عربیه و معانی بدیعه آیات
 قرآنی و مشکلات احکام آسمانی به تنویر هدایت و توضیح درایت آن مهر
 سپهر اصطفی در نظرها جلوه گر ساخته عالمی را از تیه ضلال بسر منزل اهتدا
 رسانیده و بر طبق اراده ازل و وفق حواش لم یزنی بحسب قوام نظام عالم
 امکان و قیام قوایم طرایع و ارکان سر رشته آراستگی ملک و مال و زمام
 سرانجام مواد دین و دول در قصبه سلاطین معدل آئین بار گذاشت -
 و به برکت پیروئی طریقت آن صاحب شریعت شمشیر کفر فرسای این
 گروه والا شکوه را مصباح معابد اسلام و مفتاح عالق هفت اقلیم نموده
 میزان استقامت کردار و گفتار که وسیله اعدال مزاج روزگار است به کف
 کفایت شان ارزانی داشت - و از جمله این والا منزلتان خلافت مرتب
 ذات قدسی صفات دارای جهان آرای گیتی^۱ [خدایو گیهان]^۲ خدای

(۱) ع [پیرای] ل

سریر افروز انجمن فض طرازی ابوالمظفر شهاب الدین مجد شاهجهان
بادشاه غازی را مصدر اکمل کمالات بشری آفریده بالغ نصاب کامل نصیب
خود در پرده کسائی اسرار سواد و بیاض ساخت - و آن گرانمایه گوهر

اصداف جواهر علویه را که ادب پرورد تعلیم کده آداب الهی است سزاوار
تملک رقاب انسی و جانی نموده در جمیع فضایل و کمالات نفسانی
و ملکات ملکی و انسانی بر سائر سلاطین ماضی و حال رتبه مزین داد *
چون مقرر است که در هر صد سال ازین دسب مجددی را پیشکاران قدرت
ربانی بر سرکار تمهید میانی ملک و ملت می آرند - همی که از جلوس

اقدس آن دسب نشان اقتدار بد الهی نقش مراد زمین و زمان هروجه
احسن درست نشسته خاورستان گیتی از گل مایع کل گلستان گشت -
و بر مقتضیات اراده کامله فعال نما یرید بر وفق خواستی از قوه بد فعل
آمده عجز سالخورده دهر جمال جوانی از سرگرم - نخست امری که
ازان سرور ادب پرور سر برزد ترویج فرایض دین حضرت سیدالمرسلین است
که عموم اهل تکلیف بدان مخاطب و بفعل و ترک آن متاب و معاف

اند - و تکمیل آن بسنن خاتم النبیین و تحصیل مملکت اخلاص و آداب الهی
که از آن امر خطیر بیاطن شریعت تعبیر می کنند - چنانچه طاهر ازهر را
با حلیه متابع شریعت غرا و ملت بیضا آراسته بود - هم بدان آئین
باطن انور را بحسن فصایل نفسانی و خصایل ملکی و انسانی پیوست -
و در تربیت مردم ستوده سیر نیکو محضر و صاحب تقوی و ورع و امانت
و دیانت و ارباب استعداد و والا گوهران نیک نهاد کوشیده باصابت رای
و حدب فهم و دقت طبع و کثرت فراص و حدس صائب و تمیز تام
و قوت طبیعت دقیقه باب باریک بین اختراع امور عجیبه و ابداع اشیاء
غریبه نموده - و در جمیع امیاب تزیین و مواد تنعم مثل الوان اطعمه و انشوبه
لذیذ و البسته فاخره و فرشها و بساطهای نادره و اقسام طیب و عطر
تصرفات غریب فرموده باقصی غایت تزئین و تکلف رسانید - و برین
قیاس عمارات عالیه و انبیه رفیعه و بساتین دلپسند نظر فریب بر روی کار
آورده جهانگیری و جهاننداری را رسوم نو و قوانین تازه وضع فرموده - چنانچه
ذکر نموداری از بدایع آثار و مآثر آن شهنشاه خورشید اشتها زیست جویده
جهان و صفحه روزگار شده - و شرح سر جمله از غرائب اطوار و اوضاع آن
بادشاه فلک چاه بر فرد سیاهه و روز ناسیحه لیل و نهار رقم ثبت پذیرفته -

با بنای این دیرینه دیر بها است آثار خیر آن بهین رقم حامی قدرت کتابه
 پیش طاق^۱ [...] بلند رواق مینا است - و تا بنای این در قفا را بقا
 باشد ذکر باقیات صالحات و شکر خیرات جاریات آن محیط جود و احسان
 ورد زبان پیر و جوان خواهد بود - درین صورت نگارش ندایع و غرائب
 احوال آن مجدد معالم دین و دول که بادی مبادی نعم و ایادی و بانی
 سبائی جهان بخشی و جهان بانی است تا بقای دار دنیا دستور العمل
 سلاطین دیندار خواهد بود چگونه تن بشرح و بیان در می دهد -
 و فضایل و خصایل آن حضرت که از توصیف و تعریف سخن سازان
 بی نیاز است کی سر به تقریر لسان و تحریر خامه دو زبان فرود می آرد -
 لیکن بنا بر آنکه برخی از سخن پردازان از آنجا که بلند پردازهای هم
 دسای ایشان و بالا دویهای قطرب ایشان است در صدد محلی ازان شده
 از غرائب آثار هر چه بقول اهل روزگار نزدیک و از استبعاد ایشان دور بود
 انتحاب نموده از روزنامه احوال آن حضرت ثبت نموده اند - چه ظاهر
 بیجان حوصله دریافت کنه امور مشکل نما که از تأیید پروردهای حضرت
 پروردگار سر می زند ندارند - باوجود دانش سگائی آن خردوران بالغ نظر
 از چون منی بی استعداد اعنی کمترین داعیان دوات اند پیوند قدوی
 آل محمد صالح که نکمال هیجمدانی زبان زد اهل روزگار است اندیشه
 این امر دشوار و آرزوی جمع و ترتیب سوانح ایام دولت آن فلک اقتدار
 بطریق اجمال چه جای تفصیل و توضیح بعینه از باب اراده طیران صعوه
 بی مقدار با بال افشانان عالم قدسی در نشیمن عرش و کرسی داند و از
 پرواز مور ضعیف به نیروی بال و پر شاهین طور بود - لاجرم درین مقام که
 سخن از سراسیمگی تا لب^۲ [صدره] بسر در می آید - و قلم باوجود
 تازه نگری از ترس سر زبان میگذرد - گاه از تهمد ستی لفظ و مضمون سامان
 این کار بزرگ از اندازه قدرت^۳ [...] بیرون دانسته دلیر در پی پیش
 رمت این مطلب نمی گشتم - و گاه قلم شکسته رقم را به لوجام آوردن این
 امر دشوار متکفل اندیشیده گام تاخیر باز پس نمی گذاشتم - که ناگاه هانف
 سعادت مزده این عنایت بگوش هوشم در داد - که هان ای فلان تکی

بیت

ارین خود رائی و هرره درائی *

میتوان کرد فکر تازه بسی که در فیض را نه بسته کسی

آنجا که فضل الهی است بی منت نسیم بهار چمن چمن گل مراد در
 بوستان امید می خندد - و بی مدد آمد آرایش مشاطه فکر^ع [شاهد] معنی
 در حجله سخن چهره دلبری می افروزد - چه مانند فرومایگان سواد
 سخندانی و پست پایگان درجه نکته دانی فرو در ورطه تعبیر و لحن
 حیرانی گشته وز تصور این معنی خود را در باخته - یکی سلسله جنبانی
 اقبال و باندیس و تحریک بخ نیک خواه حلقه ر در دوت سرای
 سعادت زن - و به کار فرمائی هم پایه طلب و مددگاری توفیق کار ساز
 نگارش صور آثار بدیعه آنحضرت که دیباچه کارنامه های احوال سلاطین
 ماضی و حال و دستورالعمل پادشاهان زمان ماضی و استقامت است به پرداز -
 چون ازین اشارت سراها بشارت موافق بخت و دستیاری سعادت از
 گران پایگی بمیان آورد - و برآمد کار از گرد تاخیر وقت برآمده زمان جلوه
 نمائی شاهد مراد به عرصه شهود و صاحب نمود درآمد - لاجرم بخواست
 ایزدی آن عزم صائب را بزیور جرم آراسته بیاورنی طاع کارگزار و نیرو
 و دستیارنی فکر نیز نگ - پرداز بیان مصارف اوقات سعیده سمات عمر شریف
 آن حصص والا رتب و شمه ارسوانح ایام دولت آن متعالی مرتبت را
 در لباس ایجاز و اختصار رقم زده حاشیه وقایع نگار ساختیم - و حاشی بشکرانه
 دریافت قسمت این سعادت و نصیب نیک بختی که دیده خرد از
 کحل الحواهر نائید نوری تازه پذیرفته صورت مراد در آئینه معائنه جلوه گر
 گردید - و یکایک از پرتو فیض عنایب الهی ابواب لطف سخن و سلاست
 کلام بر روی خود مفتوح یافته ترکیب سخن را بدرستی مومینائی یعنی
 استخوان بندی بدست افتاد - روی صدق بر زمین منت و سر ارادت
 بسجده بیار نهاده آیه کریمه الحمد لله الذی اذهب عنا الحزن بر زبان
 راندم - و در سال هزار و هفتاد هجری از چمن آرائی این گلشن فیض فراغ
 کلی یافته سر رفعت باوج سپهر مینائی بر افرا ختم - باعلام الهام عالم بالا این
 خجسته نامه را که همایون آغار و فرخنده انجام باد - بعمل صالح موسوم

... صیغه فصحی الهی که عدد حروفش با سال مذکور موافق است تاریخ اعماش یافتیم - آمید آن دارم که یاران حرف گیر و عزیزان نکته چین از سر طعن و طنز در گذشته بر طپ و یاپس کلام نه پیچیده ، چون منی مسکین که از غایت پست پایگی پله حرف شناسی را عرس معرفت دانفی می داند - و از غایت ناقص نهادی مانند بودکان ابعاد شمار صف نظیر دبستانرا مدره المنتهی کمال می شمارد - از راه چون و چرا - بیامده هر جا سهوی و خطای نظر در آید بدیل عفو پیشد *

['طلوع نیر اعظم وجود مسعود این مظهر موعود
یعنی والا حضرت جهانبانی کشورستانی از
مشرق ولادت سراسر سعادت و آرایش یافتن
صفحه روی زمین و زمان از زیور نور ظهور
آن حضرت] ع

چون سرانجام نظام مصالح کارخانه عالم و انتظام مهام دار الخلافه آدم بی اهتمام کارگزاران اعمال سلطنت کبری که بر طبق معوای الملک و الدین دوامان نائی درجه عالی رسالت بل همسر پایه والای نبوت است - مسی نمی سود - و تنظیم سلسله امور جمهور برایا و حل و عقد مسکلات قصایا بی عهد متکملان نظام احوال عامیان دست نمی دهد - لاجرم حدیم علی الاطلاق حل برهانه بحکم حکم کاهله جهت رعایت مصلحت عباد و اصلاح معاسد عالم کون و فساد در هر فرنی از درون غنور نیر اعظم جاه و جلال صاحب دولت ان عهد مایل بروالی نکسته سعادت لبر وجود معیض الجود اقبالمندی دیگر را از مطلع ایجاد طالع گردانیده به پرتو نظر عبادت و یمن سایه تربیت آن فرمانروای وه سراور مرتبه طل الهی می سارد - و شایسته منصب خلافت کبری و قاتل مرتبه ساهمسابی والا نموده قوانین سروری و قواعد رعیت پروری به ویس و من خود

(۱) ع [اعراس نهان سخن در بیان ولادت با اقبال شهاب الدین محمد شاهجهان بادشاه غازی و موسوم شدن سلطان حرم و سرسبیری شاحسار امانی و آمل جهانیان سدوم آن دوحه چمن خلافت عظمی الف

می آموزد - تا چون نوبت فرمانروائی بدان دست پرورد و عنایت خدائی
رسد بی استعمال فنون تدبیر و تفکر و استحصال انواع تجربه و امتحان در
تنفیذ اوامر و نواهی و رعایت احوال رعیت و سپاهی بر بصیرت کلی
مدخل تواند نمود - و سائر آداب جهانگیری و جهانبانی مثل تعمیر و توفیر
ممالک و خزائن و تدبیر منازل و مدائن و غیر اینها از روی آگاهی
و دانستگی تمام بصرف تواند نمود - مصادق این برار داد حکم بنیاد
طلوع پیر اعظم اوج خلافت و پادشاهی از مشرق عظمت ظن الهی یعنی
ولادت با سعادت سلطان سلاطین روی زمین ثانی صاحب قرآن معابد
قرین شهاب الدین محمد ساجدهان پادشاه غاری بعد از انقضای دوازده
گهری و پنجاه پل که عبارت است از پنج ساعت و ده دقیقه از شب
پنجشنبه سلخ ربیع الاول از روی روی و عره ربیع الثانی بحسب
دستور العمل اهل ننجیم از شهر سنه هزار هجری موافق بست و پنجم
دیماه الهی سال سی و سن اکبری در دار الساطط لاهور وقوع یافت -
و آن فرخنده شب از پرتو ظهور آن آفتاب فلک نیک اختری سرشار نور
و سرور و لبریز از ضیا و نور افتاد - و کوکب آمال و آمانی جهان به یب الشرف
اقبال انفعال نمود - و عالم پیر از اسعاف عهد میلادش عصا بدست آورد -
از پرتو جلوه پری رویان بارگاه سلیمانی روکش نگار خانه چین و رشک بهشت
برین گردید - و از شکفته روئی آن گل زمین نور آگین ابواب نشاط بر روی
جهانیان مفتوح گشته عالمی بکام دل رسید - و پیرایه طرب و سرور سرمایه
آرایش هنگامه جشن آمده کثرت صلوات و انعامات سرحد کمال کشید -
و از رسانی مواد احسان و مواید انعام سلسله آرزو و رشته امل دراز ارباب
از و نیاز بکوتاهی گرائید - اعیان شعرا در باب تهنیت درر غرر اشعار آبدار
آویزه گوش و گردن روزگار ساختند - و تواریخ بدیعه در ملک نظم کشیده
بصلوات گرامند خورسند گستند - از جمله آن یافته تاریخ کلیم * نظم *

لله الحمد که از پرتو خورشید کرم
سایه مرحمتی بر سر عالم آمد
نیری از فلک پادشاهی کرد طلوع
که بخورشید درین دور مقدم آمد
بر زبان قلم از غیب بی تاریخش
شاه شاهان جهان قبله عالم آمد

و سخنوری دیگر باین ماده تاریخ بدو معنی بر خورد - شاه روی زمین و شاه جهان - لعمه آفتاب عالمگیر - و هم درین روز هماپون حضرت عرش آشیانی برسم ادای مراسم مبارکباد منزل سعادت بنیاد حضرت جهانگیر بادشاه را به سامن مقدم فرخنده قدم رشک وادی ایمن ساختند - و دیده امید را از لواصع اشعه رخسار مهر آثار آن والا کهر روکش دریچه مشرق خورشید نمودند - و از صفحه پیشانی نورانی اش آیات لیاقت حلاف و آثار استحقاق سلطنت دریافته بی اختیار آن شایان رتبه بلند پایگی را به فرزندی برگزیدند - ملکه عصر بانوی بانوان دهر رقیه بیگم سلطان صبیحه رضیه هندال مرزا عم نامدار حلال الدین اکبر بادشاه که انسیه حور صفا و عانسه ارواح طاهرات بوده ازان حضرت فرزندی نداشتند - پرورش صوری و تربیت [۱] این دست پرورد عنایت ایزدی را که آبای علوی و امهات سفلی در پروردن آن حضرت بر یکدیگر پیشی می جستند ازان حضرت استدعا نمودند - و مدعای ایشان بحلیه قبول آرایش پذیرفته راست گفتاری بعضی از اختر شماران کیف ما اتفاق درین ماده ظهور یافت - و حقیقت این معنی این است که گویند منجمی که در صناعت تنجیم صاحب قدرت بود و مهارت کلی داشت - و در دقایق ابواب و حقایق این فن ذوق و درجه علیا و ید طولی داشته - و اصابت سهم العیب طالعش در هر باب بهدف صواب سهرت تمام گرفته - چندی قبل از ولادت با سعادت آن حضرت بعرض آن حجاب گزین قباب عصمت رسانیده بود که عنقریب در مطلع جاه و جلال یعنی شبستان اقبال مهین ساهراده والا کسر از صبیحه رضیه راجه اودی سنگه معروف به مویه راحه فرخنده اختری - ساد اثر طالع خواهد شد که پایه سریر خلافت مصیر از هر جنوس هماپون اش باوج گردون سرافرازد - و گوهر افسر سلطنت را فری فرود سای و تَرَک مبارک جهان پیرایش را عالم آرای سازد - مژده باد که عنبربب آغوش عاطف [خود] را از پرتو تربیت و برکت پرورش آن شاهزاده نامدار عالی مقدار چون گریبان مشرق خورشید مطلع انوار سعادت جاوید حواهد دید - و از مکرم این میامن والا انواع برکات دوجہانی روری روزگار سعادت آدار

سما خواهد گردید - بنابر آن که از قوط ابسط آن عید - امید جهانیان را سرمایه نشاط جاوید بدست افتاد و در آن نو روز امید برگ شدمانی و حرّی و جاودانی سار شد - لاجرم حضرت عرس آشیانی آن باعث بهجت و سرور عالم را بسلطان خورم موسوم فرمودند - امید که این حاندان رفیع الشان به برکت دثیر آن اسم اعظم تا قیام قیامت از آفات روزگار در امن و امان باشد - و بهارستان گیتی تا حزان فنای دهر از آثار عهد جاوید ربیعش سرسبز و خورم بود . *

بیان سلسله نسب همایون حضرت صاحبقران

ثانی و مجملی از احوال سعادت مآل آن

دودمان جاه و جلال

چون حاشه آداب نگار درین خرد نامه ادب آئین عرجا که هنگام اظهار اسمی سامی خوانین این دولت کده ابد قرین باشد بروفق دستوریکه این حصراب والا درجاب آبای عظام را از روی احترام [۱] نام می برند در سیاق سخن تعبیر می کند - لاجرم بجهت رفع ابهام بین مقصود و تعیین مراد از آن والا القاب مستطاب درین مقام برین موجب می نماید - فردوس مکانی بابر مادسای امار الله برهانه - جنب آشیانی همایون بادشاه ابقا الله رضوانه - عرس آشیانی اکبر بادشاه طاب تراه - جنب مکانی جهانگیر بادشاه طیب مشواه - همه حا در مقام ذکر حضرت شاهجهان بادشاه در احوال ایام شاهزادگی ساه بلند اقبال و ار مبدا جلوس همایون بلقب والای آن حضرت یعنی صاحبقران ثانی عبارت آرای می گردد - بنابر آنکه والا خداوندان این سلسله بیکمان و بانوان حرم سرای خلوت را بخطاب های خاص اختصاص می بخشند تا اصل نام ایسان ربان زد خاص و عام نشود - هر جا ذکر اسماء سامیه ایشان درین کتاب مستطاب درکار شود ناگزیر به همان وتیره تعبیر خواه نمود - برین موجب مریم مکانی والدۀ اکبر بادشاه - حدیجه الزمائی رقیه سلطان بیکم - مریم الرمائی والدۀ جهانگیر بادشاه - بلفس مکانی والدۀ

شاهجهان بادشاه - مختار الرمادی و مختار محلی حرم محترم شاهجهان
بیگم صاحب صبیحه رضیه آنحضرت *

هر چند معاصر انای عظام و متأثر اعداد کرام این بادشاه عالی جاه که
بهین نتایج آنای غلوی و اسباب سعلی اند در حوصله برداشت کون و مکان
تکفید و سرچ آن از دست قدرت پیا و نیال ابداء و سبب بر نمی آید -
و لیکن - ابر آنکه برخی از جن پراوان در حدود محلی ارآن شده بقدیم
مراتب مبادی این وادی بی پایان پیموده اند - لاجرم بتأثیر اندوختن بیک
و تیس و عمل به سبب سینه ایمه سخن حاشیه اراتت رسم اکتفا نموداری از
انار این مظاهر قدرت آمیزد کار کرده تحصیل حوال را حواله تقریر دلپذیر
مقدمه طغر نامه و سخن گذارنی مواتح اکبر نامه نمود - و از جمله آن غریب
کردهای حضرت به - کز چند برگزیده که همگی از روی اعداد برابر نه
جوهر مجرد اند به بیان اجمال اکتفا نموده عنوان این کار نامه بدایع نگار
را تزیین داده *

اول جنت مکانی نوالدین محمد جهانگیر بادشاه

دارالسرور فتح پور از ولادت - راسر سعادت آن مطلع انوار ظهور بعد از
انقضاء ایام گهری و ^۱ [سه] پل روز چهارشنبه هجدهم ربیع الاول - سال
سه صد و هفتاد و هفت هجری موافق ^۲ هجدهم شهر یور سنه چهارده
اکبری لبریز نور گردید - و مدت سی و هفت سال و سه ماه و سه روز قمری
و سی و شش سال و یکماه و سب و سه روز شمسی در سایه تربیت آن
بعد اکر برج سروری کسب انوار سعادت دارین نموده چهره بختیاری
برافروخت - چون دست برد قضا و دست اندازی قدر سایه شاهبال
مرحله فال آنحضرت از تارک ^۳ [مبارک] والا باز گرفت یک ساعت
اجوسی از روز پنجشنبه بیستم جمادی الثانیه سال هزار و چهارده هجری

(۱) ع [سی] ل

(۲) در بادشاه نام هژدهم شهر پور نوشته شده [بادشاه نامه جلد اول -
حصه اول - صفحه ۶۹]

ع (۳) [مباهات] الف و ل

هجري شده زیست بخش افسر سلطنت^۱ [شدند] - و خطاب خلیفه الهی یافته خویشتن را به فرخنده لقب جهانگیر ملقب ساختند - و سلطان ملهم که در ایام پادشاهزادگی نام نامی آنحضرت بود از لوح رهاها سترده شد - بس و دو سال و هشت ماه و هشت روز قمری و بست و دو سال و چهار روز شمسی در عهد خلافت عمرگرمی به عیش و شادگامی گذرانیده روزگار فرخنده آثار در صید نشاط و نشاط صید سر بردند - خصوص او احر عهد که اکثر سنین رستان لاهور از قدوم عسرب لزوم بزمستان روی زمیں می بود - و بهار و تابستان در نزهت کده کسمیر میو نظیر داندوختن انبساط سیر و شکار روزگار دادستان بوده درین لباس کام بحس خاطر می شدند - و در سال هزار و سی و شش که آن کلار جاوید بهار دستور معهود مسقط نور حضور شد دیگر باره عارضه ضیق النفس که از هفت سال دار ملایم مزاج اقدس آن حضرت بود طاری گردید - و دهم روی در تزیید داشته نفس اثر شدت آن بیشتر از پیشتر ظهور می نمود - از آنجا که کوشش تدبیر با دسب برد تقدیر بر نیاید و مقتضای قضا چاره نپذیرد معالجات اطبای مسیحا دم سود مند نیفتاد و به امتداد ایام مرض طول کشید - لاجرم نظر بمقتضای خیر خواهی عالم صلاح در توف ندهده موکب منصور را بتوجه صوب لاهور امر فرمودند - بحسب تقدیر در منزل راجور آن عارضه نا ملایم اشتداد تمام یافته در منزل چنگ تهرتی^۲ بغیر فاحش در احوال مراج مبارک ظاهر گردید - چنانچه از تنگی نفس کار بر آنحضرت تنگ شده دوازده گهری از روز یکشنبه بس و هشتم صفر سنه هزار و سی و هفت هجری گذشته از توطن این عاریب کده فانی در گذشتند - و بشوق ادراک سعادت اقامت در جوار رحمت ایزدی سفر دار البقای ابدی اختیار نمودند - و گزیده مصراع *

جهانگیر از جهان عزم سفر کرد

موافق ارتحال آنحضرت آمد - و در حال ترحال عمر شریف آنحضرت پنجاه و نه سال و یازده ماه و یازده روز قمری و پنجاه و هشت سال و یکماه

(۱) ع [گشتند] ل

(۲) در پادشاهنامه این منزل باسم جیکس متی و جنکس متی ذکر کرده شده است - [پادشاه نامه - جلد اول - حصه دوم - صفحه ۱۶ و ۱۸]

و بست و هفت روز شمسی رسید بود - چون این واقعه ناگهیر در تنگنای راه گریوه کشمیر بوقوع پیوست و در آن سرزمین ساحتی فراخور آرامگاه آن سزاوار فصح کده رحم الّهی نبود نعرش بر نور را بدار السلطنه لاهور نقل نمودند - و در یکی از باغات آن روی آب ' بقعه ' فردوس صفات روضه ' مفسر قرار یافت - و چون آنحضرت بنا در متابعت سنت سنیه ' حضرت فردوس مکانی بابر پادشاه وصیت فرموده بودند که مرقد ایشان از حلیه عمارت خالی باشد و در موضعی سر کشاده بلفظ ابردی سپارند تا پیوسته از محاب رحم بی حساب الّهی بواسطه حجاب کامیاب باشد - لاجرم حضرت خلافت مرتب وصیت آنحضرت را کار بسته تحت گاهی عالی بساحت صد در صد دراع از سنگ سرح تراشیده بدور مرقد تزیین داده بر فرار آن چبوتره بصب در بست از سنگ مرمر مصنوع بصنعت پرچین کای که دقیق تر از حایم بندیس مرصع شده در وسط حقیقی صورت مرقد آن پادشاه جب آرامگاه نمودار گشت - و باوجود کمتر تکلف بصرف ده لک روپیه در مدت ده سال صورت اتمام یافت *

دوم پادشاه حضرت عرش آشیانی جلال الدین محمد اکبر پادشاه غازی

چون صفحات صحیفه لیل و نهار و ما بدکر دهفته از بقای احوال آن ملک الملوک نمی کند لاجرم خصوصیات مآثر مکارم خصوص کارنامه های هرکار آن خداوند والا مقدار که غلامی [..] ابوا ائصل متعهد بیان و متکمل اتیان نموداری از آن سده بشرح و سطر اگزنامه حواله می رود - آن مطهر قدر زوال جلال که و دیوب عالم لاهور بود در امر کوب ارمصافات تته شب یکشنبه رجب المرجب سال نهصد و چهل و نه هجری قدم بعالم ناسوت گذاشت - سخن ستجان زمان تواریخ بدیده درین معنی یافته بسلك نظم کشیدند - از انجمله گزیده تاریخ که مشب غرایب اتفاقات است ثبت افتاده *

بسم الله الحمد که آمد بوجود
آنکه ار کون و مکان منتجب است

پادشاهی که رشاهان جهان
 کبریا نام و جلالتش لقب است
 شب و روز و مه و سال میلاد
 شب یکشنبه پنج رجب است

وَن در سال نهصد و شصت و سه که سن شریف آنحضرت سپرده سال
 و هشت ماه و هفت روز قمری و سیزده سال و چهار ماه و هشت روز
 شمسی رسید همای همایون نال روح اقدس پادشاه فردوسی آرامگاه
 همایون پادشاه از دام گاه این عالم فانی رَمیده با طائران قدمی در شرخسار
 سدره و نشیمن عرس و کرسی آرمید-رور جمعه دوم ربیع الثانی سال صدکور
 در ظاهر قصبه کلانوار اعمال دار السلطنت لاهور آن والا گوهر افسر سری
 بر سر نهاده بسریر سروری بر آمدند-و مدت چهل و نه سال و هفت ماه
 و هشت و دو روز شمسی و پنجاه و یک سال و دو ماه و دو روز قمری آن
 نیر اعظم اوج دادگری سایه دولت بر سر اکرلیل سروری و اورنگ معدن
 گستری افکند؛ بر تو نظر حمایم و عنایت در کار رعایا احوال رعیت
 و لیسری کردند- در آن حال که ارتحال حضرت همایون پادشاه به دارالبقا
 رونمود همین قندهار و کابل و صوبه پنجاب تا دارالملک دهلی فملرو
 دیوانیان آن پادشاه والا جاه بود - و باقی که بهمه حساب از هفت کسور
 فاصل و بهمه جهت از سائر جهات - به راید است برید سعی آن سرور
 اصفافه مصافات ممالک محروسه شد - و سرسرتا سر اس دتور پهناور هیچ جا
 ستمردی و سرکسی نماند که از گوشمال اولیای دولت بگوشه فرو بخزید
 و دست تظاول در آستین ندردید - و سر بگریبان برده پای پادشاهان نکشید -
 چون سن آن والا جاه بشصت و چار سال و یارده ماه و هفت روز قمری
 و شصت و سه سال شمسی رسید از سب چهارشنبه جمادی الثانیه سه
 هزار و چارده هجری مطابق دوم آبان ماه سال خمیس اکبر ساهی یک بهر
 و هفت گهری - پری گشته اربن وحشت سرای بسیر سرابستان ریاض
 قدس و نزهت کده عالم انس آهنگ فرمودند - میر حیدر طباطبا معروف
 به معمائی فوت اکبر شاه ماده تاریخ یافته بدینگونه * مصرع *

الف کسیده ملایک - رفوت اکبر شاه

در سلک نظم کشیده - و بر سبیل ملوک طریقه تعمیه بنیدیع نرین روشی

اسقاط الف زاید نموده - مخنوری دیگر بدن تاریخ بر خورده * مصرع *

بادشاه عالم جاوید ا کسر بادشاه

مرقد مسور آن سرور در سر زمین موصع سکندره در ده گروهی دار اخلاصه
مقرر شده ازین رو به بهشت آباد مودوم گشت - و در آن روضه حسب الامر
جهانگیر بادشاه باغی دلنشین مردوم نشان طارح افتاده عمارت ع ی
در مدت هشت سال بصرف هشت لک روپیه - تحت اتمام یافت *

سوم عالی حضرت جنت آشیانی نصیر الدین محمد همایون بادشاه طاب ثراه

ولادت با سعادت آن سرور اسلام پرور دار الامان کابل را در شنبه
هـ شنبه چهارم ۱ ذی قعدة سال نهمصد و سیصد هجری مهبط آثار ترک
و مطلع انوار میمنت گردانید - ملا مشهدی تاریخ ولادت آنصاحب اکرامت
اول آورد سلطان همایون خان یافته - شاه فیروز قدر و بادشاه صف سکن
نیز سال تاریخ همایون است - حواجه کلان ماموری این دو بیت در تاریخ
میلاذ آن عزیز کرده حناب عزت در سلک نظام انظام داده * ایام *

سال تاریخ همایونش هشت راده الله تعالی قدر
می برم یک الف از تاریخش تا کسم میل دو حسمه بد
والده آنجناب ماهم بیگم از اولاد اعیان خراسان و سلسله سلطان حسر
مهرزا منسوب است - بعد از ارتحال حضرت ناصر نوده دار النعمه دودانی
آن شایسته افسر جهانمائی بهم حمادی الاول نهمصد و سی و هفت هجری
در دار الخلافه اکبر آباد سربر آرای تحت خلافت سلا و خیر الملوک تاریخ
حلوس همایون آمد - در آن ایام ارس سریف هشت و دو سال و نه ماه
و سب و یکروز شمسی و سب و سه سال و شش ماه و پنج روز قمری
سپری گشته بود - و مدت سب و پنج سال و دو ماه و پنج روز قمری
رینت بغض اکیلل دواب و اقبال بوده چهار و نه سال و چهار ماه و ده
روز قمری و چهل و هفت سال و دو ماه و پنج روز شمسی عمر گرانبایه در

(۱) در بادشاه نامه چهار دهم نیت است [بادشاه نامه - جلد اول -
حصه اول - صفحه ۶۳]

رضا جوئی آلهی و احمای مراسم نادرانی گذرانیدند - از آنجمله ^۱ [بازده]^۲ سال در هندوستان و چهارده سال در یساف کابل و بدخشان و سفر ایران سرتی دوم بعد از فتح هندوستان - روز جمعه یازدهم ربیع الاول سال نهمصد و شصت و سه از آنجا که مقتضای نزول قضا است خود بنفس نفیس بوجه بر اهتمام عمارت کتابخانه خاصه که در آنولا اسامی یافته بود میزدول داشته بالای بام بر آمدند - و لحظه بمرج پرداخته شامگاه بهنگام نزول از پایهای آن نردبان بحکم اقتضای قضا آن بلند اختر را لغزش پا دست داده هبوطی واقع شد چنانچه تا رینه آخرین هیچ جا قرار و استقرار اتفاق نیفتاده و بعد از وقوع این واقعه هایلر اربن رهگذر که کوفتی عظیم بدوس و سر رسیده بود لمحّه عارضه بیهوشی بذات همایون آسرور کد معر و دماغ هوش و خرد بود طاری شده - چون به هوش آمدند بنا بر رعایت مراسم حزم بی توقف منشوری نور آگین از موقف خلافت بحسب تسلی خاطر ابور نادرشاهزاده والا قدر مجد اکبر که در آن آوان در حضور پرنور نبودند مصحوب شیخ نظر و حولیخان صورت ارسال یافت - و روز یکشنبه سیزدهم ماه مذکور حال بر آنحضرت متغیر گشته آثار انتقال ظاهر گردید - و شاهباز روح پر فتوح آنحضرت پرواز نموده بآشیان عالم بالا و نشمن قرب ایزد تعالی باز شتافت - و گزیده مصرع

واصل حق شد همایون بادشاه

که تاریخ ارتحال آن حضرت اسب شاهد حال آمد - اگرچه مصرع مشهور *

همایون بادشه از بام افتاد

بعضی آنرا بمولانا قاسم کاتبی منسوب می سازند و میر عبدالاول سمرقندی در تذکرة الشعرا بخود نسبت میکند - و لیکن بنا بر آنکه سخن سنجان تجویز این معنی نموده اند از جمله غرائب تاریخ بدیده اسب درین کارنامه بدایع آئین ثبت افتاد - بالجمله بعد از ادای مراسم تعزیت جسد قدسی سرشت آنحضرت را در خطه پاک دهلی در وسط باغ بهشت آئین مشرف بر آب چون بر حمت ایزدی سپردند - و قه عرش تمکین بر مرقد آنحضرت اساس نهاده مطاف اهل زمی و روکس چرخ برین ساختند *

چهارم حضرت فردوس مکانی طهر الدین محمد بابر بادشاه غازی

آن عالی جناب در ششم محرم سال هشتصد و هشتاد و هشت از
طن قتل نگار بیگم صیغه رصیه یواس خان بن ویس خان والی مغلستان
که بسیزده واسطه به چنگیز خان سی رسد بوجود آمده عالم شهود را مسروق
جلوه نور و مطمح خورشید ظهور گردانید - حواجه بزرگوار خواجه ناصرالدین

[...] عید الله احرار آن بر گرفته تاج و کین را به طهر الدین ملقب
فرمودند - و چون تکلم باین اسم بر ترکان دشوار بود بر کسی آنحضرت را
بابر میرزا نامیدند - و این بیست و یک تاریخ ولادت با سعادت آن حضرت است
نتایج طبع گوهر زای مولانا حسامی قراکوی است که از آن سه تاریخ
باین بی ارتکاب تکلف استطاعت می توان کرد *

چون در شش محرم زاد آن شه مکرم

تاریخ مولدش هم آمد شش محرم

چه شش محرم شش حرف است و لفظ شش حرف در تاریخ است
و چون عدد شش را ارباب فی اعداد باعتبار آنکه آثار جمیله بر آن مترتب
است عدد خیر می دانند - لفظ عدد خیر نیز که از روی شمار هشتصد
و هشتاد و هشت است باین تاریخ موافق می آید - بالحملة چون سن
مذکور آن فلک جاه بیارده سال و هشت ماه قمری و یازده سال و سه ماه
و بیست و نهم روز ششمی رسید عیایب خضرت ایردی در روز سه شنبه هجری
سهربرکت بهر رمضان سه هشتصد و نود و نه در فطه اندجان کد دارالملک
فرغانه است حلوس فرخنده آن حدیو زمانه روی داد - از آنجا که بزرگ

کردهای ایزدی و دست پروردگان فیض سرمدی در مدینه کده تأیید آسمی
و دیستان فضل نامتناهی آداب سلطنت و پادشاهی فرامیگیرند بآنکه
در آن هنگام در صحرای بودند مانند سلاطین کار دیده مراسم جهانگیری
و قواعد جهانمانی را پاس می داشتند - چنانچه یازده سال با خانه زادگان
اوزک و سلاطین چمانی در ماوراءالنهر داد مقاتله و محاربه داده تخب

بدخشان را بزور بازو و نیروی تدبیر درست از دست تصرف خسرو شاه نامی بر آورده در سته نهصد و ده هجری دست تطاول پند مقیم ارغون ار استیلای ولایت کابل کوتاه ساختند - و در نهصد و دوازده از عون یگانه دادار بر شاه بیک ولد دواننوی ارغون غلبه نموده قندهار را با توابع ولواحق مستخلص و مسخر فرموده است و دو سال با کمال استقلال - رین ملک سالک - سیل فرمانروائی بودند - و در عرض این مدت پنج نوبت پرتو توجه اقلیم گیر بر ساحل نسحیر عرصه پهنای هندوستان افکنده - بنا بر آنکه برآمد هر کار می در رهن در آمد روزگار است تا آنوقت در نیاید آن کار بر نیاید چار نوبت بسبب ظهور بعضی امور غنائی، مراجعت بر یافتند - و در یورش پنجم که موافق توفیقات آسمانی و تأییدات [انزری] مددگار شد تدبیر موافق تقدیر آمده به کار کسائی اقبال ظفر و فیروزی نصیب اولیای دولت نصرت روزی شد - و بعد از وقوع چندین محاربه که به غنیمت روی داد سلطان ابراهیم بن سلطان سکندر بن مهلول فرمانروای دارالملک دهلی خود با موکت منصور همراه یک لک سوار و هزار فیل جنگی صف مقابل و پسال قتال آراست - و آسروور نا [دروازه] هزار تن که اکثر حواشی و خدم و برحی دیگر یعما کار و سوداگر بودند جنگ صف فرموده پس از کار زار عظیم ظفر یافتند و سلطان ابراهیم به قتل رسید - و این فتح عظیم که در معنی کار نامه لطیف عمیم حضرت پروردگار است در سته نهصد و سی و دو روی داد - و عدد حروف مصراع آخرین این دو بیت که نغین وقت و روز و ماه و سال نیز از آن ظهور می یابد بحسب حساب احد بان تاریخ موافق است *

* ابیات *

کشت در پانی پد ابراهیم را
شاه غباری بابر عالی نسب
وقت و روز و ماه و سال این ظفر
صبح بود و جمعه و هفت رجب

و همدین نزدیکی ینا در دست یاری تأیید و مددگاری توفی بر زاناکه همراه سپاه نا معدود که چون خیل مور و ملح در و دشت و هامون و شخ را مرو

گرفتند بود و لشکر مخصوص خودش یک لک سوار می کشید .
و زمینداران دیگر کومکمی یک لک و یک هزار صف آرای شدند . در
نامن کوه سیکری در ماه جمادی الاول^۱ ارسال بهمد و سی و سه مقابله
حیل ادبار با موکب اقبال و ثلاثی عسکر طلعت با لشکر نور اتقوا افتاده
به کشش و کوشش تمام علیه اسلام بر کمر روداده خو بر باطل مایع آمدند .
و آن محذول باعوان و انصار مغلوب و منکوب گشته و حلقی کثیر بقتل
و اسیر می داده روی ادبار بواسطی هزیمت و راه فرار نهاد . شیخ زین حوافی
صدر فتح پادشاه اسلام تاریخ این فتح عظیم یافته محسن و مستحسن افتاده .
بعد از سکست رانا مهپورار سر نو نعه و تحمیر عسکر منصور مرده و ده
هم عیان بصورت و طفرها در رکنب سعادت نهاده به رنگی بر سر جهانگیریتی
و جهانگیری آمده رفته رفته صوبه متان و دارالسلطنت لاهور و سایر پنجاب
و دهلی و آگره و اله آباد و اوده و حویپور و سهار و مالوه بدست آوردند .
و مدت پنج سال با ثبات استقلال به نه داسرو نمی در عرصه فتح هندوستان
مراسم منک رانی و نادرشاهی بجا آوردند . مجموع روزگار ۱۰۰۰ - آن
مجموعه عرایب متأثر نه محامع بسی محامد و مفاخر بود نه سی
و هفت سال و هشت ماه و یک روز قمری و سی و شش سال و سی ماه
و میزده روز شمسی کسیده . چون سن سریف آنحضرت چهل و نه سال
و چهار ماه و یک روز قمری و چهل و هفت سال و دو ماه و یازده روز
شمسی رسد در دارالحلافه آگره از قصر عمارت چار باغ که بر آن سوی
آب جون واقع است و سابقا بهست بهست موسوم بود نه کنگر
حدای ثمانیه ریاض رضوان خرامندنه و سریر مالک و ملت را وداع نموده
در حظیره عالم ملکوت آرمیدند . و حسب اوصاف نعتی^۲ [۱۰]
آنحضرت را بدارالامان کابل نقل کرده در نزهت کده^۳ [۱۱] که مهین
انوار فیض الله است بغفران و رضوان ایزدی سپردند . و مرقد مطهر آن
سرور را سرکشاده بدو بنای عمارت و تکلفات دارگذاشتند . و از محل آن
برگرفته رحمت در روز دوشنبه سیم جمادی الاول بهمد و سی و هفت
روزی زاد . این تاریخ با رسا آوازه^۴ هائنه موافق اماد * * ایاب *

(۱) در باب شاه نامه بحواله واقعات باری حمادی الثانیه رقم شده

[پادشاه نامه جلد اول - حصه اول - صفحه ۵۱]

(۲) ن [کد گاه] ل

(۳) ن [اطهر] ل

بادشاهی که شهریارانش   گشته بودند خادم و منقاد
چون وفای ندید از عالم   رفت از عالم حراب آباد
خرد از سال فوت او پرسید   گفتم او را بهست روزی باد

حقیقت این قضیه برین منوال است که چون شاهزاده همایون وظایف خدمتگاری و پرستاری آنحضرت را از سرحد امکان گذرانیدند - مراتب عنایت و مهربانی آنحضرت درباره آن برگزیده حصر باری بمرتبه رسید که جان گرامی خود را فدای آن فرزند سعادتمند نمودند - در هنگام تسریف آن والا کهر در سنبل که از جمله اقطاعات آنحضرت بود عارضه نا ملایم عارض مزاج همایون شد - و چون حر شدت و طول مدت آن بعرض مقدس رسید حسبالحکم از راه آب با سرعت باد و معاب کستی سوار باکبرآباد رسیدند - هر چند اطباء پای مح در چاره گرایی آن پرداختند مطلقاً اثری بر آن مراتب مترتب نشده سپیدی ظاهر نگشت - بلکه شدت گرانی و کثرت ضعف و ناتوانی روز بروز شهر و پرور دیگر نمود - روزی در عین اضطراب و اضطرار آنروی آب که محفل والا از داده و ران هرن آراستگی داشت و در باب انحراف^۱ [۱] آنوالا جناب از هر در سخن در گرفت - میر ابوالبقا که از اعیان افاضل زمان بود بعرض رسانیده که اکنون علاج این امر دشوار منحصراًست در همین تدبیر که بدست او نیز اقسام تصدقات شما از خانه حکیم علی الاطلاق باید خواست - و بروفق مدلول کریمه لن تناوا البر حتی تنفقوا معاحبون گرامیایه ترین نفایس را برو انفاق و ایثار باید نمود - آنحضرت فرمودند که چون^۲ [بعد] از محمد همایون هیچ چیز را از سر خود عزیز نمی دانم جان ارجمند را فدای آن سعادتسند می سازم - و امید وارم که در آن^۳ [کارگاه] این فدیة مختصر و هدیه محقر از من بعوض آن گرامی گوهر در پذیرند - آنگاه بی توقف قدم بموقف دعا و خلوتخانه صفوب و صفا نهاده از راه صدی روبه قبله حاجاب آوردند و زبان مناجاب کشوده از روی خلوص نیت و عدم ربا این مدعا را استدعا نمودند - و بعد از فراغ مراسم آدابی که وظیفه این مقام است بطریقی که از طریقه حضرت خواجگان کبار تلمیذ یافته بودند سه مرتبه گرداگرد آن حضرت برآمده فرمودند که برداشتم برادسم - چون آن دعا

از شائبه رها بود همان لحظه فرین احابت گردید - چنانچه آثار گرانی در پیکر روحانی نمودارگشته حفت نمایان در عارضه همایون بادشاه ظاهر شده رفته رفته بصبح کلی کشید - و شدت تمام در اتوانی حضرت فردوس مکانی روی نمود - چون علامات ارتحال در احوال آنحضرت آشکارا گشت باحصار ارباب حل و عقد فرمان داده خود درهای نخب والا تکیه بر مسند فرمودند - و همایون را بر سریر چهارپائی جلوس داده افسر سروری را از تارک مبارک همایونی فرستاد فرساختند - و از امرا و اعیان دولت بیعت گرفته نگاهداشت سر ریشه احصای و ارادت و برداشت ارانقیاد و اطاعت وصیت فرمودند - و بعد از پرداخت نوار این شعل حلوت فرموده بخدای خود پرداختند - و پس از لحظه قطع ستر از اقامت این مرحله زوال و فنا نموده بدوی نوبی در حصار سر منزل رحمت حضرت احم ابراهیمی آهنگ رحلت دار العا نمودند *

آن دب پرور - فضل سرمدی و ادب آور تعلیم ابروی دسار محمد استعداد که زینت دیباچه احوال ارباب دولت و اصحاب ساد و حلال است مد طولی داشته اند - و در نظم اقسام شعر ترکی و فارسی نیز ید بیضا نموده اند - و بزبان ترکی رسایل بدیعه در فی عروض تالیف فرموده اند - و روش مسایل فروعی و کلیات مطالب کلامی را موافق طریقه حضرت امام اعظم و روس اصول شیخ اشعری بزیور نظم آراشت داده میسر - نام نهاده - و نسخه ازان کتاب مبین و واقعات باری که آنحضرت بعبادت ترکی انشا فرموده اند بخط مبارک که در تاریخ بهمدوسی و پنج رقمده کلک اعجاز نگارگسته مخزون کتابخانه حاصه شریعه است - دزینولا حسب الامر عالی حضرت صاحبقران بهارسی مترجم سده - و از حمله تسرب طمع وقاد آن سر لوح کلیات وجود درین مجموعه اختراع خط عربی است که بخط بابری موسوم شده *

پنجم شاهزاده بلند اختر عم شیخ میرزا

تاریخ سنه هشتصد و شصت از میان تولد آن اقبالمد سر زمین حظه داپذیر و دل پسند سمرقند غلو مکان یافته مکتب آسمان گرفت - و در سال هشتصد و همداد و سه بعد از شهادت پادشاه سعید در شهر اندجان ده پای تحب فرغانه است جلوس مهندس آن سزاوار سروری ابدی زمانه روی داد - و روز دوشنبه چهارم رمضان المبارک سنه هشتصد و بود و نه

که سن شریف بسی و نه سال رسیده بود شاهین روح پر فتوح آن شاه عالی مدار از پام کبوترخانه اوج عالم علوی گرفته با مرغان اولی اجنحه شاخسار مدس هم آشیان گشت - و سبب این حرکت ناهنجار چرخ کج روش آنکه چون شهر اخسیکت پای تخت آن عالی جناب شد نثار آنکه آن شهر بر کنار آبکندی بغایت عمیق و هولناک اساس یافت کبوترخانه سرکار خاصه بر لب جری وقوع داشت - قصا را در وقتیکه آن سرور برآمده سرگرم تماشای طیران کسوتراں بودند بدان راه یافته از آسپ صدمه آن بجوار رحمت ایزدی شتافتند*

ششم بادشاه سعید شهید سلطان ابو سعید میرزا

از قدوم سعادت لروم آن بادشاه جم حاه که در سن هشتصد و سی در عالم شهود رو نمود آب و رنگی دیگر بر روی روگر باز آمد - و در سن هشتصد و پنجاه و پنج از میان جنوس اقدیر آن حضرت پای تخت حلاوت بلند پایه و کوهرا سر - طب گرانمایه گشت - و مدت هرده سال در سراسر ولایت ماوراءالنهر و ترکستان و بدخسانات و کابل و غزنی و قندهار تا حدود [..] آن چهره راز سکه نام انور آن سرور دین پرور تازه رو و پایه سیر از خطبه العاق کامل نصاب آن بلند اختر پله سرافرازی داشت - و در اسر بسلسله جیبانی ارث و استحقاق هوای تسخیر خراسان و عراق در دمع هم والا های داده آهنگ انتزاع آن دو کشور نمودند - و بمجرد ارتفاع ماهجه زایت فتح آب سرسر هر دو ولایت مسخر شده پرتو استیلای رفعت شان آن والا مکان باطراف و اکناف این ولایت نیز افتاد - و چون سن شریف آن بادشاه سعید بجهل و سه سال رسید در بیست و دوم شهر رجب سنه هشتصد و هفتاد و سه که با وزن حسن توکمان اتفاق مصاف افتاده بود در نواحی اردبیل از ادراک مرتبه شهادت ارتفاع درجات سعادت یافتند - و علامه دورانی تاریخ این واقعه عریض بدینگونه در سلک نظم کشید*

* ارباب*

سلطان ابو سعید که از فر خسروی
چشم سپهر پیر و جوانی چو او ندید
الحق چگونه کشته نگشتی نگشته بود
تاریخ فوت معتل سلطان ابو سعید

هفتم شاهزاده عالیقدر سلطان محمد میرزا

آن والا گوهر بلند اختر با برادر خود میرزا خلیل در سمرقند بسر می برد - چون میرزا خلیل را توحه سمت عربی افتاد و میرزا الف بیگ تشریف بسمرقند آورد در جمیع ابواب برادرانه آن عالیجناب سلوک نموده همه وقت در پی پاس خاطر عاطر ایشان بود - جمعه دو فرزند سعادتمند اران عالیجناب بوجود آمده - یکی منوچهر میرزا و [..] آن ابو سعد میرزا - چون وقت آن آمد که این جماعت گذرانرا واگذارند بمیرزا الف بیگ که در آنوقت بر بالین مبارک حاضر بودند - بردند آنوالا گهر را لباس رضا حوثی خدمتگاری آنحضرت عذای رسانیدند که زوری یکی از نزدیکان دایم عارت معروض گردانید - که این عم زاده شجاع عجب خدمت بجا میکند - میرزا از روی حدیث ضامن مقصد آن صاحب عذی را در یافته فرموده - که او خدمت ما نمیکند از صحت ما کسب آداب جهانگیری می نماید*

هشتم شاهزاده عالیجاه میرزا میران شاه

آن حضرت سیومین فرزند حضرت صاحبقران اعظم است - بحسب سن از جهانگیر میرزا و عمر شیخ میرزا خرد تر و از ساهرچ [۲] . [۱] کلاستر - سه هفتصد و شصت و ده عالم وحید از ورود آن مسطور خبر آتشی بهض آمود شد - حضرت صاحبقران سلطنت مراو عرب و آذر ناطقان که تاجک - هلاکو خان بود برو مسلم داشتند - و در بیست و چهارم دی قنده - عسب به و ده که سن شریفش پچهل و یک رسیده بود در جنگ مرا یوسف برکشان در سرحد تبریز از گگونه خون - هادت سرخروئی سعادت دایم اندوخت *

نهم مطهر کمال اقتدار آلهی مهبط انوار فیض

نامتناهی قطب الدنیا والدین صاحبقران

اعظم امیر تیمور گورگان

چون امتداد طومار روزگار را گنهای شرح هزار یک آثار حمیده اطوار آن برگزیده حضرت پروردگار نیست لا جرم بدگر سر حمله از خصوصیات

آن حضرت پرداخته تفصیل مآثر و مکارم خصوص کارنامه‌های پرکار آنخدیو
والا قدر را بشرح و بسط ظفر نامه حوالت می نماید - در شب ۱۰ شنبه
۱۰۵۸ و پنجم شهر شعبان ۱۰۵۸ هفصد و سی و شش از فیض ولادت
سراسر سعادت آنحضرت کش رو کش محیط افلاک گشت - نیاکان اصل
وجود و محاب فطرت آن یگانه گوهر شاهوار محیط احسان^ن [۱ ...] آن
دره التاج آنای علوی مهد علیا نگینه خاتون - چرن سن مبارک^ن [۲ ...]
هفصد و هفتاد و یک هجری در قبه الاسلام بلخ بازگه عقد بیعت قبه
رفع باوج طارم چارم رسانید - و در مدب سی و پنج سال و یازده ماه
و شش روز قمری و سی و چار سال و دو ماه و دوازده روز شمسی اکثر
ممالک روی زمین بحوزه تصرف و حیظه تسخیر آن شهنشاه آفاق گیر
در آمد - و سایر ساکنان ربع مسکون از اقلیم زنگ تا روس از رئیس گرفته
تا رؤس تن به ریاست آنسرور داده گردن به تیغ سمات آن مالک
رقاب سرکشان هفت کشور نهادند - سر تا سر ولایت ماوراءالنهر و خوارزم
و ترکستان و خراسان و عراقین و آذربائجان و چاحی ترخان و جمیع بلاد
روس و سقلاط و برطاس و سایر اصناف خزر و لکزان و گرجستان و ارمنه
و آلان و یروج و اران و شروان و باب الانواب و طبرستان و سایر دارحرز فارس
و کرمان و بصره و حوزسن و دیار نکر و ربیع و بلاد جزیره و موصل و شام
و روم و دارالملک هندوستان بل معظم روی زمین کوتاهی سخن از حد
زمین فرنگ تا سرریم اجمیر هد و ازین سوی نهر فرات تا آنسوی قاراب^ن
که ماس رود نیل و شط سیحون واقع است از زور [۳ ...] و صرب شمشیر
مانند خورشید عالم گیر زیر تیغ و نگین آوردند - و برتختگاه چندین صاحب
تخت و تاج مستولی شده خداوندان آنرا مستاصل یا باج ده و خراج گزار
ساخند - و در سنه هشتصد و یک فتح هندوستان نمودند - بعد از دو سال
بعزم تسخیر حلب متوجه شده سر تا سر ولایت شام بدست آوردند - سال دیگر
با یلدرم بازید جنگ صف انداختند و پس از کارزارهای نمایان خوندکار را
اسیر و دستگیر نموده تمام مملکت روم را مسخر ساختند - و در سنه هشتصد
و هفت سر سواری دارالمر و جبال فیروزه کوه مفتوح ساخته و از راه نیشاپور

(۱) ن [و خود امیر طراغائی بلند اختر است - و صدف تربیت] الف

(۲) ن [آنحضرت به سی و پنج سال و شانزده روز رسید دوازدهم رمضان

(۳) ن [تدبیر] ل

المبارک سنه] ل

بماوراءالنهر تشریف ارزانی فرموده عزم جهاد بلاد حتا را بحیلہٗ حرم آراستند۔ چون سر زمین خطہٗ قاراب کہ بالفعل با نزار معروف است از اعتبار سرازائی نزول همایون پایہٗ ارتعاع در حات از چرخ دوار گذرانید۔ در عرض آن حال عارضہٗ نامالایم عارض ذاب مدرس آن مرکز مسطہٗ حاء و جلال و محیط دایرہٗ دولت و اقبال شد۔ و مزاج مبارک آنحضرت کہ باعث تعدیل امزجہ و تقویم طماع عالمی بود از نهج اعتدال الحراف یافت و امتداد مدب بیک هفته کشیدہ۔ اطاع عز خود را معینہ دندہ ناگزیر از دستبرد قصا کہ بالای ہمہ دستہا سب بر نیامدہ است از معالجه کشیدند۔ بالحملة در روز چهار شنبہ ہفدہم شعبان المعظم سال ہشتصد و ہفت آنصاحب نفس ملکی و ذاب قدسی از سروش غیبی ندای با ابتها النفس المطمئنه امر مطاع ارحمی بگوش هوش نبوشیدند۔ و از قحوای من یخرج من یتہ مهاجرأ الی اللہ شارب وافی اشارت و نوید سراپا امید فمد وقع اجرہ علی اللہ دریافتند۔ و بشوق استیفاء اجرای آن وعدہ موفقی اربن دار البلاء محرب فرمودہ تا جوار رحمت حق تمالی و احزای عالم حانہٗ بالاشتافتند۔ در آنوقت سن شریف آنحضرت ہمسال و یارده ماہ و بیست و دو روز قمری و شصت و ہشت سال و دو ماہ و دہ ازدہ روز شمسی رسیدہ بود کہ این واقعہٗ حائکہ بناگاہ وقوع یافت۔ بعضی مبارک آنحضرت را کہ ہمدوس رضوان و محرب حصر عز بود از انزار تا سمرقند کہ مسافت آن ہفتاد و شش فرسنگ است سایر ارکان دولت و اعیان حضرت دوش بدوش رسانیدند۔ یکی از سخنوران در تاریخ ولادت و جلوس آنحضرت این رباعی در سلک انتظام آورده*

* رباعی *

سلطان تمر آنکہ مثل شاہ نمود
در ہفصد و سی و شش آمد و وجود
در ہفصد و ہشتاد یکی کرد جلوس
در ہشتصد و ہفت کرد عالم پدرو۔

بموجب وصیت آنحضرت روبروی گنبد سید بر کہ دفن نمودہ گنبدی عالی بناہران اساس نہادند۔

نور آگین شدن مکتب تعلیم ظاهری از فروغ

جلوس همایون این چهره کشای اسرار عالم

قدسی و دانای رموز آفاقی و انفسی

هر چند از آنجا که برگزیده‌های لطف ازلی با کمال استعداد ذاتی و قابلیت اصلی از دبستان تعلیم الهی ادب آموزی نموده دیگرکار بامور ندارند - و نظر یافتگان عنایت سرمدی از دانشکده فصل نامتناهی حکمت اسدوزی کرده از ناز تعلیم ادیان سخن پرداز بی نیاز می باشند - درین صورت این منتخب مجموعه ایجاد را باوجود رتبه کمالات و نهایت معرفت باسرار مبدأ و معاد مکتب نشین علوم رسمی نتوان گفت - و این رازدار مبدا فیض را دبستان گزین استفاده فنون دانش ظاهری - فکیف آموختن خط و سواد - نتوان نوشت - چه تهم سواد خوانی بر مردم دیده دانش و بینش بچه روی توان بست - و ادب آموز عقل مجرد را احد حوا چگونه توان نوشت - لیکن بنابر آنکه حفظ ظاهر در کار است و ملاحظه عالم صورت ضرور و ناچار - نظر بدین معنی کلک وقایع نگار زبان گزیده میگوید - که چون سن سریف آن چراغ دودمان صاحب قران که با بقای اند قرن شود بیچار سال و چهار ماه و چهار روز رسید تخته تعلیم قرآن کریم درکنار و بر آن گزیده سواد خوان رقم لوح و قلم همسراوح محفوظ گشته مدر مکتب از حضور پر نورش روکش دارلحکم یونانیان گردید - و چون لوحه تعلیم درکنار و بر آن نور دیده امید اب و حد که بالغ نصیب کامل نصیب خرد است قرار گرفته ترکیب ابجد از آن فرد کامل انواع عالم ایجاد کمال پذیرفت - بسی بر نیامد کد بتفصیل تحصیل فصول ابواب دانش نموده در جمیع فنون فصایل دقیقی نکته فهمی را باعلی درجات کمال رسانند - و در عرض اندک ماهه مدتی بی آنکه کار بطول کشد هیولای خط نیز صورت درس پذیرفته تخته مشق از ریخته قلم مشکین رقمش چون صفحه رحسار نو خطان بحسن خط زینت گرفت - جامع فصایل کسبی و وهبی قاسم بیک تریزی سر آمد شاگردان مولانا میرزا حان و منتخب نسخه قانون حکمت یونان حکیم دوائی گیلانی بمنصب تعلیم آنحضرت پایه سرفراری یافته - و همچنین صاحب فصایل صوری و معنوی شیخ ابوالحیر برادر علامی ابوالفضل و قدوه ارباب حال و قال - حج سوفی از شاگردان

جامع العقول و المنقول میان وجه الدین گهرانی بدین سعادت اختصاص
 پریرفتند . و از جمله انها درین باب حسن سعی و مساعی حمیله حکیم
 مدکور بنوعی درجه مول یاف که مکرر بر زبان حقایق بیان می آوردند که
 فی الحقیقت حکیم دوائی آموزگار ما است و حق تعلیم او بر ما از استادان
 دیگر پیش است . و چون حضرت عرش آشیانی اکبر نادمه آن مخصوص
 عنایات ربانی را از هرگونه کمالی و مرتبی بی بهره نمی خواستند بنابر آن
 مقرر فرمودند . که بعد از فراغ تکرار درس لمحه باموحتی هنرهای صری
 که تعلیم آن سبب بعموم عالمیان خاصه سلاصین عظام در انتظام سلسله
 نظام دخل کلی دارد اوقات صرف نمایند . بنابرین میر مراد دکنی از
 سادات عالی نسب که در فی کمالداری انگشت نما بود درین فن دست
 ار صاحب مصفای وقت برده از دست قضا در قدر اندازی ید بیضا
 می نمود . و خلیف صدق او قاسم خان که در ایام خلافت آنحضرت بمنصب
 پنج هراتی ذاب و سوار و صوبه دار^۱ بیگانه فرق عزت بر افراحت و راجه
 سالبان که در بری اندازی برابر سبقت می گرفت و در تیزدستیها بری
 بدو نمی رسید . و تا تار خان که در دانستن لعب ترکی کمال تفرد اندوخته
 بود بخدمت تعلیم آنحضرت^۲ [..] را وسیله رضامندی جناب آلهی دانسته
 بحوی شیفته ملارم بودند که تا دو پهر شب در حضور اقدس
 می گزانیدند . و نیم نفس از ملارم دوری نگریده در لباس
 اکتساب سعادت دوحهانی ارخدمت آنحضرت آداب آنها ای حاصل
 می نمودند*

بیان ارتحال حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه

از عاریت سرای این جهانی و تقامت در

منزل روح و راحت جاودانی . و ذکر

بعضی سوانح که در عرض آن ایام

و بعد از آن رو داد

از آنجا که آشوبکده حمان جای امن و آمان نیست . و رحلت حانه

(۱) ن [تارک مباحات بر افراشتند . ملخص معن عنایت آنحضرت درباره
 تربیت شاه بلند اقبال بدرجه رسید که در انجمن همدم و دس ساز و در خلوت محرم
 و همراز خاص آن حضرت گشته از سعادت منشی و ارادت اندیشی خورسندی
 آن حضرت آل*]

کیتی مقام اقامت و استدامت نه - دریا دلان درین گذرگاه که همانا نقشی است بر آب حباب آسا خیمه و خرگاه بر سر پا نکنند - و ازین رو حورشید سوادان درین فضاء تنگ میدان که فی الحقیقت جولانگاه هواست ذره وار منزل پایدار نگزینند - ازین اسب که مقربان حضرت و نزدیکان نارگه عزت خاصه سلاطین دادگر و خواقین رعیت پرور که درین عالم فانی کار دوام سلطنت آنجهانی ساخته اند پیوسته منتظر دعوت داعی حق می باشند - تا هرگاه بحکم حکمت و رب آن در رسد از شدت شوق دریافت آن درجات و مراتب والا بی توقف باجابت شتابند و نعمتی که در عهدالست برای ایشان مهیا شده دریابند - غرض از تصویر این معانی بیان کیفیت انتقال حضرت عرش آشیانی است - مجملی از تفصیل این واقعه غم اندوز آنکه در عرض سال پنجاهم تاریخ اکبری موافق سنه هزار و چهارده هجری مراج و هاج آنوالا مرتب از مرکز اعتدال انحراف یافته باوجود چندین طبیب حاذق که سر آمد ایشان حکیم علی گیلانی بود دوا و مداوا سودمند نیفتاده معالجه و تدبیر فایده نداد - درین وقت خان اعظم و راجه مانسنگه بملاحظه وفاداری و حق گذاری بر آن سر آمدند که خسرو مهین پسر حضرت جهانگیر بادشاه را که خواهرزاده راجه و داماد خان اعظم بود از روی مراعات ببادشاهی بردارند چون خواست آلمی بامر دیگر و مقتضای تقدیر برین حمله پذیر گشته بود که اهل روی زمین و زمان از پرنو عدل و احسان شاه بلند اقبال سایه نشین کنف امن و امان نباشند - لاحرم حضرت جهانگیر بادشاه آگهی یافته از خود ناخبر و از معاندان پر حذر می بودند - و شاه بلند اقبال با اعتماد نگهبانی آلمی از عذر دشمنان نیندیشیده همه وقت در بیمار داری و خدمتگذاری حد بزرگوارجد و جهد بجای رسانیده بودند که آنحضرت درباب خورسندی ازان سعادتمند و نا رضاءندی از خسرو فصل طویل الذیل بر زبان داشتند - بعضی از ارکان دولت و اعیان مملکت آنان را که سعادت رهنما و بخت کار فرما شد خصوص مرتضی خان بخاری که در آنوالا بخشی باستقلال موکب والا بود - از روی حقیقت دانی بر همگنان تقدم هسته با حمیع خویشان و منتسبان خویش بقدم اطاعت و انقیاد پیش آمد - و سایر امرا بدو اقتدا نموده سعادت ملازمت دریافتند - آنگاه باقی سپاه و کل سرداران خبیر گروه گروه بخدش سافتمند *

چون در آنوالا مخالفان بر قلعه اکبر آباد استیلاء تمام اندوخته بکشاد و بست مداخل و مخارج آن دست یافته بودند - ناچار بادشاه جهانگیر بسایر ایشان

پیغامی مشتمل بر وعده و وعید و بیم و امید بدم داده از بدئی نفاق همگنانرا ترسانیدند- و پیغام دادند کد چون مرسته ظل الهی و پایه والای پادشاهی سواب همایون ما تعلقی گرفته و تاج و تخت خلافت ار پریو وجود ما زینت پذیرفته - انسب آنست که مقصدای دستور العمل خود صلاح اندیش را کار بسته از بیعت و انقای حل و عقد بخلف نهیزند - دوم نقد دست ار دشاد و بست ابواب حصار بازداشته قلعه و ما فیمارا ناولیای دواب سپارند- و بصوب ننگه که بنابر تعویض حصص حبس آسیانی برآهه تعلقی داشت ما نیز بر طبق دستور مقرر بدو ارزانی دانسته ایم روانه شوند - و چون پیغام با معاندان کویه اندیس رسید ما خود اندیشه کرده داستند که بیس ارین ترمرد و طغیان حاصلی ندارد و بی وجود مردم کار آمدنی این اراده پیش نیست - چه خان اعظم دینی مذت نظر بر لست خود نموده جمیعتی که در حور مرتبه او بود نگاه نمی داشت و از راحپویان کویاه سلاح راجه معلوم که چه می کنند - خصوص باوجود کثرت مغول و قتل ایشان بملک گیری آمدنی کشور خود را هم از رور اول از دست نمی دادند - و خسرو بنابر آنکه در آن ولا روزنی هزار روپیه می بافت ظاهر است که ازین قدر زر چه ماهه لشکر بهم توان رسانید - اگرچه خزانه بدست ایشان بود و لیکن چون وسعت دستگاه در ننگی کار کار نباید و وجود و عدوش در آن حال برابر بود - بنابر مقتضای اس معانی نا چار قلعه بتصرف اولیای دولت دادند و خود بیرون شهر در ظاهر خانه راجه مانسنگه رو بجانب ننگاله فرود آمدند *

چون احوال اکبر اادشاه بغیر تمام پذیرفته ار بهود نامیدی حاصل شد و نزدیک رسید که از جهان گدیان در گذرند - ازین رو که پادشاه جهانگیر ار غبار انگیزی فتنه پرستان درین مدت از ملاحظه پادراک سعادت عیادت حضرت والد والا قدر استعساد نبافته ازین معنی حرمان نصیب بودند - اکمون که کار از ملاحظه در گذشته بود بنابر اندیشه محرومی دیدار واپسین آنحضرت با کمال احتیاط داخل قلعه شده قریب بوقت احتضار بر بالین مبارک حاضر آمدند - و مراسم عیادت و پرسش بها آورده از فیض نظر آنحضرت ذخیره ایام مهجوری برداشتند - و بمقتضای وقت اراده مراجعت نموده شاهزاده محمد خرم را همراه خود بیرون آوردند و بر دروازه های قلعه ار جانب خود مردم بنگهبانی نصب نمودند دراین اثما چون قضیه قصا بعد از قضای پک پسر و هفت گهری سب چهارشنبه دوازدهم جمادی

الثانی سنه هزار و چهارده وقوع یافته فردای آن بادشاه جهانگیر با تمام مراسم عزا داری و سوگواری پرداخته و خود با تمام اسرا و اعیان و اکابر سیه پویش گشته نفس آنحضرت را با سایر گردنکشان گیتی و سران عهد با اسکندریه که بماصله دو کروه از قلمه آگره واقع است روش بدوس رسانیده اکثر جای خود نیز بدست آویز دریاب این سعادت سرافرازی دارین اندوختند - و بعد از مدفون ساختن و سایر بوازم این کار بجا آوردن معاودت بدولت خانه نمودند *

رور پنجمین بهسم جمادی الثانیه سال مذکور موافق دهم آبان ماه الهی با ساعتی که بعد اکبر یعنی مسری کسمب انواع نیک اختری ارآن میکرد - و نظرات سعود آسمانی درپوره نظر سعادات جاودانی از آن می نمود - آن سرور افسر سروری را از تارک مبارک بزین داده اورنگ سلطنت را از حلوس اقدس نو آئین و انجمن عقد بیعت را نور آگیز ساختند - و قبله دارگاه خلافت روی زمین را بوکتی مهر و ماه نموده قوایم آنرا بوج این والا خرگاه بر افراختند - صفحات زر از پهلوی کمانه روی سکه نام انورش دیگر روی نا روانی لدید - و درجابت منبر از القاب نام و لایس چه پایه پایها که بر خود نهجید - خرد و بزرگ اوامر و نواهی این دولت سرگ را گردن نهادند - و از دور و نزدیک سر کسان بقدم اطاعت و افتیاد پیش آمدند - چنانچه ار رایان خود رای هند بجز رانا دیگر را نافرمانی بحاطر نماد - درینصورت بصویر این معنی در آئینه رای گیتی آرای بادشاه جهانگیر رو نمود که مهم آن نابکار را بر دیگر کارهای سلطنت مقدم داشته سزای عصیان او را در کنار روزگار او گزارید - نازنین سلطان پرویز را بادالیتی آصفهان جعفر نامرد این مهم فرموده باشکر گران سنگ ناهنگ استیصال آنمخدول دسموری دادند - چون از رور نخست سر انجام هرکاری نامزد کار گذاری کامگار سده لایحرم گره کشائی این عقده دشوار کشاده نیز بتاحن بدبیر این شاه آفاو گیر حواله گشته بود - چنانچه اکبر بادشاه را در ایام شاهزادگی برای سرکردن اس کار نعتین فرموده بودند و ناظر وجه مذکور این مهم را بسقی سایشه صورت نه سسه بود - ناچار ایشان نیز درین نوبت کاری نساحبه معاودت نمودند - در آخر امر بعضی بوجه این والا مرئیس سر انجام بسزا یافت - چنانچه در مقام خود انشاء الله تعالی به تفصیل مذکور خواهد شد *

روگردان شدن خسرو از سعادت خدمت حضرت خلافت منزلت و ذکر بعضی از وقایع

بر صاحبزادان صاحب نظر که ابصار بصایر سال از کحل الحوائج تائید و یوفیو جلا پذیرفته پیوسمه بنظر عورت نگر نماشای رنگ آریزبهای قضا و قدر میکنند پیوسیده نیست - که چون عنایت حضرت ایردی هرگاه خواهد که عالمی بکرسمه بیاراید و جهانی بگوسه جسمی گسسان نماید - '[۰]' چمن پیرایان چار ناع ابداع خار موانع از سر راه پیشرفت کار بردارند آنگاه سایه مواد در آمد آن امر رفته رفته از قوه بعمل آرند - نانشاهد حصول انحراد بر وفق اراده از خلوتکده عیب به پیسگاه^۲ [حصو]^۱ جلوه نماید - محصول این سنای مدنی انتظام بر مسمید معدنات دولت و سیید مبانی شوکت و حسب این والا گوهر در مبادی احوال انطافی تمام دارد - چه بدایر آنکه در روز ازل منصب جهاننایی بدآحضرت یفویض یافته بود - و لاحرم از اعاز وجود این مصهر موعود نا هگام خلوس مسعود که الحمد لله کار عالمی سده و مقاصد خاص و عام حسبالمرام برآمده - هرنجو عائقی که حجاب فتح الباب مدعا آید بد آسان دفع سد که همانا هرگز نبوده - و شاهد صدق این دعوی و گواه راستین این دعوی انجام احوال سلطان خسرو ساهراده نلال است - چون او از روی حرب و نصیب صیرت بهره نداسد و از پیش عواقب امور رعایت دور بود همواره در خاطر راه حال محال دادی - معمدای برحق از فرومایگان نافض بنظر چه مستصای بی نصیری و بدگوهری و چه بقصد سورش انگیزی و فتنه نیری بر آن سر بودند که او را حمیر مایه آسود و فساد نموده بدین نهانه دسب آویز قطاوول و دراز دستی فرا چنک آورند - و همچنین جمعی پریشان حال پراکنده معز از ملازمان هوا خواه او رفته رفته آن اقبال دسمن را فریفته بر آن داستند - که بدسب ادبار سلسله اقبال نا ممکن جنس آورده بپای بی سعادی هنجسار عصیان حدای مجاری پیماید - لاجرم پیوسمه دایمی آن بود که اگر از همراعی وفی فرصتی یابد و از مساعدت روزگار رحمتی - بیدرنگ آهنگ راه گریز نموده بطرمی شتابد - غافل از آنکه نا داده نتوان گرفت و نانشاهد نتوان برداشت - و آهنگ فیروزی بر

روژي نا مقدور با قدر برابر شدن و با خدا مبارز کردنست - و بالحمله باوجود این مراتب بر وفق مقتضای قصیه الخاین حایف و الغادر حاذر - میز بخت و لجاج دولت بر خاسته ساز راه گریز نمود - و بی مقصدی معلوم با مجهول چند در شب یکشنبه هشتم ذی حجه سال مذکور از اکبر آباد بر آمده راهی طریق بی راهی گشت - و چون بهیچ وجه راه دری نداشت ناچار روانه رویه پنجاب گردید - بادشاه جهانگیر از فرار او خبردار شده همان شب مریضی خان میر بخشی را بسبیل منتلاً تعین فرموده دستوری بعاقب دادند - و این ساهراده والا گوهر را به [حمایت] خود در آگره گذاشتند - و اسلام خان شیخ زاده و اعتماد الدوله و حواجه جهان و رای سنگه بهوریه را همراه داده خود نفس نفیس قبل از طلوع طلعه بامداد باستعداد لشکر مطلقاً مقید نگشته بر سرین ایلمار تعاقب او راهی گردیدند - چون خسرو بنواهی مهرا رسید حس بیگ شیخ عمری که درینولا از حکومت کابل معزول گشته روانه درگاه بود بان نا برحوردار بر خورد - و از کمال سلامت صدر و ساده دلی بل از غایب کول منشی و بی ما حصلی بدمدمه افسونش از راه رفته بدو معاً از راه برگشت - سلطان باستظهار او قوی دل شده بسرعت بحام خود را به لاهور رسانید - و ازین جهت که اولیای دولت قاهره قبل از وصول او برین غنی آگاهی یافته با خود قرار بحصن داده بودند - و در استحکام دره و استعداد اسباب قلعداری کوسیده و مداخل و محارج را مسدود ساخته مستعد مدافعه و مقابله و آماده پیکار و کارزار شده بودند - بی دست و پا آغاز دست و پا ردن نموده بنابر مقتضای وقت بمقام استمال و دلایای محصنان درآمد - و چندی از چاپلوسان چرب زان و طرز دانان حادو بیان را نزد همگنان فرستاده ابلاغ پیماسهای رعب افزا رقب آمیز نمود - و مواعید دلاویز خاطر فریب را بلباس ترغیب و ترهیب جلوئه پذیرش داده در ضمن این سایه تلمیسات کودکانه وثیقه عهد و پیمان در میان آورد - آن سعادت منشان پاس حقوق ولی نعمت حقیقی داشته بمقام نا سپاسی در نیامدند - و همچنان بر جاده [۲] هوا داری [۱] ثبات قدم ورزیده شیوه حق گذاری گزیدند - و بر سر ابا و امتناع با محکم کرده قطعاً بهمراهی او اقدام ننمودند - مجملأ هرچند غواسب که بلطایف الحیل ایشانرا فریفته شهر را بدست آرد سعی

بمحاصل سود نداده اثری بر آن راتب مترتب نشد - ناچار سهیله اسباب محاصره و فراهم آوردن مردم بی روزگار واقع طلب پرداخت - و باندک فرصت همدرآن نزدیکی قریب ده هزار تن از خود سران بی سرو پا بنا بر امیدهای دور از کار ندو پیوستند - و چون اتفاق این شستی فتنه جوی آشوب پرسی که از دستان او پا حورده بودند دست بهم داده - سلطان دل بر پیوند اجتماع آن جمع هرجائی بسته برین سر هوای مقابله حیل اقبال در دماغ حای داد - و از وصول خبر مریضی خان که با چهار هزار فدوی دلیرانه می آمد صلاح در آن دید که پیشتر رفته راه بر خدشه لشکر سیلاب اثر بندد - چون باین اندیشه کوتاه رو براه نهاده در کنار رودبار بیاه نان سعادت یار دولتخواه بر خورد - به مجرد رسیدن بی ایستادگی و تدبیر چون شستی خاساک که خود را روکش افواج بحر امواج کند بر دریای لشکر طوفان اثر زد - و باندک رد و خوردی سکس در سب خورده رو گردان شد - چنانچه آن بیراهه رو را با لاهور هیچ جا دست از کار رفته نکام و از پای در رکاب ثابت گیر نگشته پیدس و پا بیای مرکب بادها راه و بیراه می نوشت - و لهذا در عرض آن مسافت جای عنان بازه ادبار نتافته یکسر بشهر بشتافت - و در آنجا نیز ثبات قدم نوریده راه هزیمت پیش گرفت - و رفته رفته دریای چناب چون حیر در گرداب راه بیرون شدن نهافته دستگیر پادشاه کردار خود گردید *

چون خبر فتح مریضی خان و گرفتاری خسرو و حسن بیک از اخبار شمس نولکچی که بر سیل یام ستافته در سر پل گویند وال خود را رسانیده بود به جهانگیر پادشاه رسید - آنحضرت از استماع خبر بغایه حوسحال سده او را خوشخبر حان خطاب دادند - و از آن مقام با سرعت تمام متوجه شده کوچ به کوچ به دارالسلطنه لاهور ستاقند - و کنار دریای راوی بر منزل افواج محیط امواج شده خود به نفس نفیس در باغ میرزا کامران ورود اقبال و نزول اجلال فرمودند - و حکم اشرف شرف صدور یافت که مهد سریف ولد خواجه عبد الصمد سیرین قلم که در آنولا از خطاب امیر الامرائی و پایه والای وکالت سرافراز بود سلطان خسرو و حسن بیک را به حضور پر نور آورد - چون فرموده نفاذ پیوست آن محرک سلسله عدم عقل را رنجیر فرموده زندانی ساختند - و حسن بیک به بدترین وجهی حزای مبیح اعمال خویش را به باعث خبر دیده و روان و عبرت دیگران شد - و سایر گرفتاران که در حقیقت پادشاه آشوب انگیزی و فتنه گری

بود چون خاک شان بخود نمی گرفت و آب بر نمی داشت بجزای کردار ناپاک بردار گردیده و آن مشی ذلیل ازل و ابد را که حار راه آرامش روزگار شده بودند گل عار سردار ساختند - چون اولیای دولت ابد پیوند از پرداخت این مهم اهم با انکیه باز پرداختند و از هیچ ره در خاطر اسرف نگرانی جز الم دوری صورتی این والا گهر نماند - هوای گلگسب فصای روح امرای خطه کابل که اردیر باز مکنون صمیر انور بود نتازگی باعث ابعث شوی نهفته گردید - بشایر اینکه سیر بنزهات آن گل زمین بهشت آذین بی فیض حضور و بهار ریاض اقبال و نازه گل گلشن جاه و جلال مرضی خاطر عاطف نمود - لاجرم بی بوقف منشور عنایت آمیز درباره طلب این شاه بلند اقبال و سایر مخدرات و حزاین ار موقوف شاه جلال صدور یافت - آن عالی فطرت بمجرد وصول فرمان عالیشان با جمیع بیگم، و مجموع کارحاجات بیوناب دوازدهم ربیع الآخر سال هزار و پانزده هجری آمده ادراک سعادت حضور نمودند *

آغاز ابتسام غنچه بهارستان جاه و جلال شاه بلند
 اقبال سلطان خرم آرز مطلع عظمت و اجلال
 و ظهور انواع عنایات حضرت خلافت مرتبت
 جهانگیر بادشاه در حق آنحضرت
 و خواستگاری نواب ممتاز زمانی بنت
 یمن الدوله آصف خان

بحکم آنکه برگزیده های عنای الهی از عموم عالمیان بکرامتهای خاص اختصاص یافته اند - و تربیت دیده های فضل نامتناهی خاصه متکفلان عهده امر خلافت و متحملان بار اسباب از عامه برابا و کافه رعایا بمزید فضایل و مزایا امتیاز دارند - لاجرم آن نظر یافتگان نایب حی و عالی را نظربه سایر مردم دقایق پیش بینی و ژرف نگاهی در درجه اعلی می باشد - و مصداق این حال صدق فراست و دریاف های نهانی حضرت جهانگیر بادشاه است - چون آنحضرت به پرنوا اعلام الهام ربانی و اخبار تلقین آسمانی دریافتند - که این سایه پرورد آفتاب عنای ایزدی

تا بامداد روز شورش جمع انجمن امروز دودمان دولت حضرت صاحبقران اعظم خواهد بود - بنا بر آن بمقام ترقی احوال آن برگزیده عایب ربانی که حضرت عرس آسمانی اکبر پادشاه نیز آن سرور را از سایر ساهزادها برگزیده بودند در آمده بالفعل آن سایسته ارتقای اعلیٰ مراقب متعالیه مدارج علیه را از تفویض منصب هشت هزاری^۱ [...] سوار به ضابطه

ده اسبه سه اسبه سزید اعتبار بخشیده بعنوان^۲ [..] تومان و طوغ سرافرار و نوارش نقاره بلند آوازه گردانیدند - و از مرحمت آفتاب گیر فرو عزب بر افراخته معاطف بارگه سرخ که خاصه دولت خانه والا یا مخصوص ولی عهد می باشد اختصاص دادند - و نیز تنفید احکام مسایر برسان آن حضرت تفویض رفته مهر اشرف اورک که مدار اعتبار فرامین بر آسب - و سرسته انتظام رقی و مق و سب و کساد مهم این دولت دایود بنیاد نان وابسته بساه بلند امان سرده - اگرچه از روی ظاهر بعسیت امور سلطنت برای رزی این والا کهر حوائج نمودند - و لیکن باطناً در لباس عطای این حاتم سلیمانی حلاف روی زمین بربر بگی آن ریب بختی داج و دگیر درآمد - و سرکار حصار فروره بر بجایگیر عالی مقرر شد - و بر زبان الهام بیان گذشت که بسنت سنیه آبی عظام عمل نموده این سرکار را که پیوسته به ولیعهد مقرر می شد از روی سگون و پاک بر آن تراسی فرزند اقبالند عایب فرودیم *

از آنجا که طبع فیضی رسان پادشاه والا راه نابوع مهربانی و فیض ربانی مجبول بود پیوسته بر آن بودند که بقدر امکان آثار عدل و برکات احسان این والا مرتب با بقای جهان شامل حال آیندگان در بوده پسند - و اهل زمان مستقبل هم بمیان سعنی جمیل آنحضرت مرفه الحال بوده از وض الطاف عام بی مصوب نمائند - بنا برین معانی همواره هوای این معنی از فضیله خاطر فیاض سر بر میرد - که آن برومند محل ریاض حلاف را با نو نهالی از سرا بوستان نجابت پیوند بخشند - تا برکات نتایج اقبال و متأثر کرامت دات و صفات آن نور حده دولت عظمی از سر نو ببینید در آید - و از نو بر احسان و ثمره لطف کام جهان و جهانیان بر آید - لاجرم روز پنجشنبه شانزدهم فروردی ماه دوم سال جلوس جهانگیری مطابق هم

ذیحجه سنه هزار و هانزده هجري در ساعتی مختار که نظر سعادت سعود آسمانی متوجه ادراک انواع استسعاد بود و اوضاع افلاک و انظار انجم بروفق مراد شهشاه والا جاه - نواب قدسی القاب ممتاز الزمانی که ارعالم بالا برین مکرم والا سرافراز گشته بود بحس نقدير ایزدی آریں سعادت [۱] . ن مختار سده بجهت مقارنت آن فرخنده احتر امتیاز یافتند مختار رای انور سد - و بنا بر رسم نامزد چنانچه روض معهود و آئین مقرر اهل روزگار است بدست مبارک انکشیر سعادت نگین در انگسب کهیں آن سرین بانوی زمان و رابعه نبات آسمان جای دادند - درین ایام که هلال حله خانم در دست آن بدر صاف عفت و سحر آسمان عصمت رو کس میر اعظم گردید - سن سریف آن شیرین طلعت زهره جبین بچهارده سال و چهار ماه و بیست و دو روز هلالی رسیده بود - بالحمله آن حقیقه قبیله مبارک و مفاخر و کریمه دودمان فصایل اوایل و اواخر صیقه رضه خان والا مکان میرزا ابو الحسن مخاطب نه آصف خان است خلف صدق دسمور اعظم میرزا عیاب بیگ مخاطب با اعتماد الدوله ولد خواجه محمد سریف رزی که از دودمان اعیان آن ولایت است - و والده ماحده نواب ممتاز الزمانی دختر والا احتر میرزا غیاث الدین علی مروینی مخاطب باصف خان که در زمان جلال الدین محمد اکبر بادشاه میر بخشی باسفلال بود - و حمفر خان که برادر راده او بود بیال او پرواز نموده در ملازم عرس آسمانی باعلی درجات دولت رسید *

چون خاطر اقدس را از همه جهت فراغ کلی روی نمود - و هوای گلکسب نزه آباد کابل دامن دل آن مالک رفاه صاحب دلان رابعانبت حویستن کسیده ازین راه خاطر عاطر را بدان سو کسمن تمام رو نمود - لاجرم قرین دولت و سعادت ار دار السلطنه لاهور این والا گهر را دوب آسا همعنان و هم رکاب نموده بدان مهبط انوار فیض توجه فرمودند - و در فرخنده روز پنجشنبه هزدهم صفر سنه هزار و شانزده هجري ظاهر آن خطه فیض مطهر سرمنزل و کعب جاه و جلال گردید - و مصفا و روح باغ سهر آرا که سرمیز کرده حصرت فردوس مکانی بابر ناساه است - و تا هنگام نه هر تواین نسبت باعث آرایش شهر بود - درینولا از فیض نزول آنحضرت سرمایه آرا تشرده رسد - و عرصه دلکشای اوره باع که حسب الامر سمنسناه

والا دستگاه مضرب سرادی عزت و رفعت و سرکر اعلام دولت و سعادت این
والا حاه شده بود - چون نشیمنی در خور نداشت بنا بر آن حسب الامر
عالی عمارتی رفیع بقایب دل پسند اساس داغ دل ارم و غیرت مصور
حدایق و خوار و خور گردید *

درین ایام سعادت و فرجام که عبارت است از هفتم ربیع الثانی سال
حال حسن ورن مبارک عمری سال شانزدهم از عمر اند پیوند اس بلند اصل
در دولت سرای آنحضرت آرائش پندیده ابواب سعادت و شک احترام
بر روی روزگار جهانمان کسوده شد - و کنار - بر آرزومندان روز و شب -
و دامن مجلسان در حیز گردید - اگرچه درین دولت خانه والا عات
وزن عمری بحسب ساهزادهای کامگار بهبود بود - لکن چون درین
مزدکی از رهگذر اختلاف هوا فی الحمله انحراف نمواج و هاج اس باعث
استقامت و سرمایه ابدال این بهار ره شده بود - در آن روز حضرت
حالات مرتب بنا بر رسم عیادت سرسب اسرف بحرن سرف این بلند
اقبال ارزانی داشته بودید - و حسب اعاد آن روز مبداء سال سابردهم
از عمر اند قرن آن سرمایه بقای دولت دو زمان حضرت صاحبقران بود -
لا جرم بهجت بهجت اندوژی خاطر آن گرامی منزلت را بدین عنایت
خاص احصای بخشید *

روز جمعه هفتم جمادی الثانیه سال مذکور مؤذن مصور از سیر
رهب کده کابل حون طلعه افواج بهار و وجه سرسبز بوستان جاوید ربیع
عند بوستان گردید - و بعد از ورود اقبال حندی در دارالسلطنه لاهور امداد
امانت اماده اران^۱ [مقر] عزت رانان سعادت ایات صوب دار الخلافه
اگره ارتفاع داف - و در بواج آن موطن امال موکب پیروزی نجا آمده
آذین حسن و روزی سرمایه آرائش روزگار و پمرايه برکن لیل و بهار شد -
و دوم روز فروردین ماه سال سوم جلوس موافق چهاردهم ربیع سبه مذکوره
ده لسخانه مبارک از نور قدوم اقدس رشک فرمای این هفت طارم مقرب
و عز - افرای نهم روای ملک اطلس شد - و بعد از دو روز دیگر بحسب
فرج عبارت اس بلند اقبال که در جوار و امجانه والا واقع است -
و درین ولا عمارا قدیم آنرا که بنا نهاده محمد مقیم وریر خاں بود از نیاد

انداخته شمیم های بادشاهانه بنا بر امر عالی بجای آن اساس گذاشته بودند - فیض ورود بدان منزل بهشت آئین مبذول داشته پرتو قدوم انور صاحب آبرو آگین ساخت *

بیان خواستگاری نمودن حضرت خلافت منزلت

صبیه صفیه مظفر حسین میرزا صفوی

بجهت شاه بلند اقبال خرم

چون اصالب امهات عمده ترین اسباب کرامت و جلالت اولاد و نجایب والدات سریف ترین باعث سراف و مهابت ابناى سعادت بهاد است - چنانچه تجربه نیز بر طبق حقیقت این معنی ادای شهادت مینماید - بنابراین بحاطر حضور حلاله مریم رسیده بود - که کریمه دودمان محباب و اصالب و اختر برج سرف و جلالت اعلى صبیله رضیه مظفر حسین میرزا صفوی را نامرد این والا حضور نمایند - و چندی بابر تاثیر عوایق روزگار آن کار حیرت آمیز افتاده در عقد عویق وقت مانده بود - تا در اثنای سال چهارم از جلوس اقدس بمقتضای اراده خاطر مقدس بر وفق مراد بظهور آمده مراسم خواستگاری سمع و موع یافت - و در ماه رجب المرجب سه هزار و نود و هجری مطابق هفدهم آبان ماه سه پنج جلوس جهانگیری که سن مبارک این بلند اقبال بعقد عسریں عشرت آئین رسیده بود - مجلس بهشت آئین طوی رفاه در منزل سعادت محمل علیا حضور مریم مکانی والده ماجده حضور جهانگیر که بدولتخانه برکت پیوند پیوسته بود انعقاد پذیرفت - و در اسعد ساعات مقارنه ماه با حورسید و مبارکه برجیسی باهید و موع یافت - چون ارین فرخنده منزل بسرف محل آن بلند اقبال که مصل دولتخانه اشرف واقع است - و درینولا بنا بر فرموده آن عالی مرتبت درین گل زمین عمارت سپهر مریم اساس یافته بود انفعال سریف روی داد - ارین رو بتازگی رشک سرف خانه مهر انور نشسته در لب سالر ماه منیر پذیرفت - حضور خلافت مریم بدین محفل نشاط شریف قدوم ارزانی داشته یک سال روز از پر تو حضور مفیض النور باعث آرایش بزم عشرت و موجب ازدیاد مواد سرور و بهجت گسند - و حضور شاه بلند اقبال نفایس امتعه روزگار بر سبیل پیسکس نسیده از و مور درم و دینار که برسم نثار پاسیده بودند خورشید

آسا بام و در روزگار را در افشان زر گرفتند - و هنگام بوجه آنحضرت از دولت سرای سعادت با درگاه دربار گردون اعشار اقمشه هر دیار که رشک فرمای بپند رفت و غیرت افرای مصب سیحکس ماه بود - حسب الامر اقدس بطریق با انداز گسرده روی رمین فلک انظلس گردابیدند -

اکنون درین مقام بنابر بفریب ذکر مظفر حسین میرزا به نام حسب و نسب میرزا و اسان سبب استسعاد بدین دولت عطشی می آوردند - آن والا براد خلف سلطان حسین میرزا این بهرام بر - آه اسمعیل است - و چون ولایت مدهار را در سال سیوم جلوس اکبری مجد حال قلاتی حسب الامر بشاه طهماسب داد - شاه سلطان حسین میرزا [برادر زاده] خود تفویض نمود - و روزگار میرزا در سال یسم و یکم اکبری سپری شده ازو چهارهسر ماند - مظفر حسین میرزا و رستم میرزا و ابوسعید میرزا و سحر میرزا - از آنجا که وفای مسائله احوان باوجود عدم توافق آرا و تخالف آهوا کمتر انقای افتد چه جای آنکه پای ملکی و ولایتی در میان باشد - لاجرم هنگامه بغای گرمی پذیرفته رفته رفته بفریب و افساد تا دولتخواهان التهاب شعله فساد اشتداد یابد - و سرانجام کار چون انصرام معامله و فصل امر حز بقطع و فصل دشمنی بران دست می داد - لاجرم بغ بر روی هم کسیده مدور بر یکدیگر زدند - و بهم در آویخته از طرفین خویشا ریختند - و درعین رد و خورد فحش رستم میرزا بنابر کار فرمائی سعادت و راهمائی بخت ره بواقی به اندیشی برده در ماه مهر سال سی و هشتم جلوس اکبری برادر خود سحر میرزا و چهارهسر خود مراد میرزا و شاهرخ میرزا و حسن و ابراهیم و چهار صد سیاهی قزلباش بموطن دولت نامتناهی رسید - اکبر بادشاه نهایت تعظم و تکریم درباره او بطهور آورده بتفویض حکومت صوبه ملتان و برخی از محال بلوچستان به منصب پنجهزاری پنج هزار سوار مقرر ساختند - و متعاقب او ابوسعید میرازی مذکور نیز در اسفندار همین سال بدربار سپهر مدار رسیده نهایت رعایت یاف - خون خبر این مراجع بی پایان به مظفر حسین میرزا رسید - و ارقب و جوار میرزا رستم که در مقام انتقام بود استخلاص مدهار را که ناستظهار عساکر ظفر آثار دور از

راه نمود نزدیک نکار ناف - لاجرم بنابر آموزگارثی سعادت و ترغیب
 در بر هیبت آمد و بیم که هر یک علب ارتکاب امور عظیمه ابد - بمقام خیر
 اندیشی خویش آمده بحسب والدۀ خود و بهرام میرزا پسر کللال خود را
 بحسب فرستاده اظهار اراده آمدن نمود - خون فرستادگان رسیده مقصد را
 بعرض اعلی رسانیدند - آنحضرت میرزا سنگ قدیمی را با منشور عاطف
 امیر رعیت آموز ارسال داشتند - میرزا از در معظم و بکریمه در آمده
 باستقبال آن بار نامه مهات بر آمد و از راه اظهار کمال ارادت و عقیده
 روی زر و سر منبر آن خطه را اسکه نام و خطبه القاب ساسی آنحضرت
 نور اندود و سعادت آمود نمود - و ساه بگهان که از جانب آنحضرت
 نامزد حکومت آن حدود شده بود - قلعه را تسلیم نموده خود با سه پسر
 دیگر حیدر و القاس و طه اسپ و ده هزار خانه زاد و زیباش رو بدو
 گیتی مدار آورده بحکم شهر یور سال مذکور بانجمن حضور پرنور رسد -
 و صد اسپ عراقی و دیگر بخت و نوادر برسم ره آورد از نظرانور گذرایید -
 از آنحمله مار سهره بود که خون آنرا بر موضع گزش مار پیسندی بحرکت
 در آمده همگی ره را از بدن مارگزیده کسندی - و ازین راه دفع غایله سه
 نموده علب شفا گشتی - محملا با سائر فرزندان و همراهان مورد مراجع
 بی متما گشته به متصم پنج هزاری و حاگیر سهیل عاطف پذیر شد *

ذکر نهضت جهانگیر بادشاه بانداز نشاط اندوزی
 به صید گاه باری و ظهور سبکدستی از بادشاهزاده
 خرم در انداختن شمشیر بر شیر

خون نارنج آذر ماه سنه پنج جلوس جهانگیری آنحضرت موجه
 صد گاه باری گشتند - بحسب اتفاق روزی در اثنای سکار یوز که
 با آحران رور کسیده بود جمعی از فراولان معروض رای اسرف گردانیدند -
 که درین نزدیکی ننومند سحری بوی هکل خفته که همین ساعت
 سر بجه صولت نگوزن افگنی برکشوده نیمی از آن سکار نکار برده - چنانچه
 از عایب سحری سبب آهنگ و گران خیز اسب - درین صورت صید آن

بی غائله آسیب فراوان و گرند پادگان دست می تواند داد - و از آنجا که شغف جهانگیر پادشاه و شاه سپه کار شکارشیر بود - ی تهیه ما یحتاج این نوع حید که عبارت از حلقه فلان و اجتماع اهل حرکه است عند نشتاب سپرده بشاه بلند اقبال رکاب برکات متوجه آن سمت شدند - چون در شکار گاهها هیچکس را اندازه آن نسبت که بی رخصت حاضر شود - بنابر درار داد محمود بحر راجه رامداس و انوپ رای حواص و اعتماد رای و حیات خان و مدودی چند از خدمتگاران و میر حکاران دیگری از همراهی رکاب سعادت کاهاب نبود - حوین پله بندوی بردنک رسید سر محمودارشد - اسب بحکم علمه هراس طبعی از سهاست سیر قرار پذیر بست - ناچار خورسند و از ار مسری زن رزمین پرو سعادت برومین گستر شدند - رپیاده پا دمغ آن شراب نهاد : پاده بر سوبله ایستاده شدند - آنگاه با هنگ شیر افگنی در مقام بنگ اندازی شده بندوی قدر انداز را فصا نفاذ فرمودند - و آن ازدهای دن سعل به فشان درک - نفس سه مرسته از دودمه و تیلئه آس افروز بافسون طرازی پرداخته دل از دخره خاطر انتقام کس کن نور خالی ساخت - چون مقتضای فصا و قدر احل جانور در آن وقت مقرر نبود دهی چند در بند عمده تاخیر شد - لاحرم العمل صید آن بندور نداشت در هر سه مرتبه تائیر اندازیر که مانند سهام صائنه تقدیر خطا پذیر بود ظهور نیافت چنانچه تیر اول نرسید و ثانی تیرگر نماند - و درس مراتب آن اهرمن سرست مطلقاً وهم و هراس خود راه نداده از جا در نماند - مگر در انداز سومین که اس مرتبه از حد نه بنگ خشکی گشته حمله آور شد - و با همت و سطوت تمام آهنگ میر سکاری ساهین در دست نموده چون احل بر آن شد و در خود را باه رساند - و آن احل رسد را از صدمه سرپیچ صولت بر خاک هلاک افکنده بار بجای خود رفت - درین حال حصرت خلاف مرتب باوجود ننگی و غایب اهتمامی که درباره سکار شیر داشتند بی بدل مقصود تمویز مراجعت نموده چند گام بیشتر رفتند - و ساه بلند اقبال در دست چپ آن حضرت با دلی قوی ایستاده شدند - و راجه رامداس نزدیک ایسان و حیات خان و اعتماد رای بجانب دست راست قرار گرفتند - و کمال قراول در عقب ایستاده بندوی هر میکرد - چون در اثناء رسانیدر ماشه آن دیو نژاد بقصد حضرت خلاف مرتب از جا سر آمد و تیر کاری نیفتاده از پیش روی او در گذشت - از آنجا که نگهبان حقیقی برگزیده

بظرف عذاب خود را در هر حال از آسیب عین الکمال نگاه می‌دارد- آن اهرمن
 بهد در کمال حسنگینی و قهرناکی متوجه آن حضرت نشده بسوی او پرای
 حواص که پایه بندوی در دست داشت روی آورد - آن بوی دل طعناً بزلزل
 بخاطر راه نداده سر راه برو گرفت - چون حسب الامر امداس بهر است
 که سماهیان در شکار شیر حربه بکار نبرند - چنانچه هیچکس دارای آن ندارد
 که جمدهر و خنجر نیز بر کمر داشته باشد - باچار چویی که در دست داشت
 برو انداخت - و آن در غایت خشنوایی با سرعت صرصر و صواب اژدر بر
 حا درآمده بگروئی آذر و تندئی بندر برو حمله آور شد - انوپ رای از صدمه
 آن انداز به قفا باز افتاد و شیر او را در زیر گرفت - خون او در دست های خود را
 حمایت سائر اعضا سپر بلا ساخته بود - نخسب هردو ساعد و سر پنجه
 رای مذکور در دست در یکدیگر سکسته از کار انداخت - چنانچه نزدیک بود
 که یکباره کار او را تمام کند - درین حال ساه پلک افکن شیر صولت که
 شانه شیر را بنظر انور درآورده انداز سمشیر انداختن داشتند - چون تیغ سعله
 آمیغ را حواله نمودند ناگاه در عن فرود آوردن نظر باریک بین دقت بگر
 بر انوپ رای افتاد که ار هول جان یکدست خود را که جراح تمام
 بدان رسیده بود از کام سیر بر آورده بر شانه او حمایت کرده - در آن مسموم
 نازک دست مبارک را از نظرگاه نخستین نگاه داشته در همان گرمی
 به نیروی سمکدستی انداز کمر سیر نموده تیغ صاعقه تاثیر را فرود آوردند
 و باوجود آنکه در آفتاب خویشتن داری بظهور رسانیده حفظ خود نموده
 بودند - و ارین رو صربه را آن مرتبه نیرو که اول داشت نماند از کمال
 تاثیر ضرب دست و رور بازو رحم منکر بدان اهرمن بگر رسید - و راحه
 رامداس بمز صربی زد - و از آسیب جراح های مکر - راسیمه گشته
 نم گشته رو گردان شد - و قصا را در باز گشتن بمصالح نام حراغچی برگشته
 بخت که رورش به سبب انجمیده در آن حال سمعی افروخته بمحضور
 بر نور می آورد بر حورد - بمعجرت رسیدن باد صدمه پنجه آن بلای ناگهان بدین
 اجل رسیده چراغ عمرش حنا فرو مرد که همانا از حیات هرگز بر نخرده
 بود - درس وقت بادشاهزاده بلند اقبال از کمال نگرانی باحوال حضرت
 خلاص مرئوب متوجه خبرگیری شدند که مبادا از چشم زخم حوادث
 روزگار اسبی بدسمان آحضرت رسیده باشد - اتفاقاً بدگان حضرت نیز
 ملاحظه سامی از رهگذر آن باند اخر اوج اقبال داشته در مقام تجسس
 احوال بودند - که درین حال آن سرور بمقدمت رسیده خاطر مبارک آن

دو سپهر دولت از جانب همدیگر جمع گردیدند - و جملا حو ان
 دو نظر یافته حفظ و حراست نگه داشتند - و یکی از - لایق یکدیگر - بشکرش
 بدو گاه بگانه ایزد دادار نمودند - حضرت شاه شاهای پای - بر آبی در رکاب
 کمران نامرایی آورده برین - در خانه چشم رکاب در کار را سرگی روی جسم
 خانه ارباب بضایر و اصرار نمودند - و بهمارگی با یکی سوار آید - هم گشته
 را به صرب بندوی تمام - احسند - نگاه برین دولت و به دست به دست
 نموده مسوخته معزم اقبال شدند - و درین حال حساب جان و راحه آمدند
 که از کمالاتی حقیقت آگاهی داشتند که حسب احوال از قوز واقع به دست
 حاه و حلال رسانندند - حضرت حلاوت مرید بر حراب و حلاوت
 و سبکدستی و دوت نظر آن والا بطرب در تاریکی آفرین حوا گشته
 بعد از ادای - پاس گدائی حضرت - باری بدعای روز افزون حاه و جلال
 - ماه بلند اقبال رطب الشان شدند * 59517

درین آوان که عبادت است از روز پنجمش به نهم مرداد - ششم سال
 تاریخ جلوس جهانگیری مطابق دوازدهم جمادی الثانی سنه هزار و بیست
 هجری که - سستان انور ساه والا در بنابر فروع قدوم نور طهور نیک احیر
 صبیله کریمه ستوده - بر مظهر حسین میرزا صفوی مشرقستان انوار عنایت
 ایردی سده بود - حضرت خلافت پناهی بر سیل مبارک کد طلوع ثمره
 پیش رس این نوبتال دولت بی زوال بمنزل اقدس قدوم برکت اروم
 ارزانی داشتند - و سایر پردگیان سرادق عفا را نیز طلب نموده به سبط
 ابسط پرداختند - و آن کریمه نامور [حوا] پیکر را به پرهیز با و سنگم
 مسمی ساخته حسب الاستدعای والده ماحده بحضرت آن مولود مسعود را
 به فرزندی ایشان دادند *

درین ایام نخسته انجام جشن نوروزی تأتین هر ساله آذین پذیرفته -
 مرتبی عالم یعنی نیز اعظم در تاریخ روز دوشنبه پنجم ماه محرم الحرام سنه
 هزار و بیست و یک هجری بشراف خانه حمل انتقال نموده سال - ششم از
 جلوس جهانگیری بمبارکی و فرخندگی آغاز شد - درین تاریخ دو هزار داب
 بر منصب آنحضرت افزوده مسلم ده هزار داب و پنج هزار سوار فرمودند -
 و در نوروز آینده سال هفتم جلوس بار دو هزار داب بر درجه منصب
 آنحضرت افزوده از اصل و اصافه دوازده هزار پنج هزار سوار مقرر نمودند *

بیان انعقاد فرخنده محفل عقد همایون فال

و ترتیب انجمن جشن قران السعدین جاه

و جلال یعنی زفاف حضرت شاه بلند

اقبال بستر عصمت و خدر عفاف

نواب قدسی نقاب ممتاز الزمانی

صبیه رضیه نواب آصف خان

از آنجا که همواره کار پردازن کارخانه قضا در عالم بالا مصالح نظم و نسق امور جهان بر وفق اراده میا و آماده می سازند - و پیوسته دستیاران والا کارگاه مدر در عالم دیگر اسباب مایحتاج معاش و مواد ضروریات معاد جهانیان ساحه و بر داخته می دارند - بنابر آن این فرخنده پیوند همایون ارحم که در روز ازل حسن انتظام یافته بود - در تاریخ روز جمعه نهم ربیع الاول سه هزار و بیست و یک هجری مطابق بسب و دو اردی بهشت ماه سال هفتم از جلوس اقدس نظهور پیوست - و بدین وسیله راس انمان امامی و آمال و سرمایه رفاهیت احوال و فراخ بال عالمان دست بهم داد - چنانچه امروز دلیل آن از وجود مفیض الجود چهار شاهزاده بلند احترام کامگار والا که هر یک زینت صفحه روزگار و قره العین انای همه دیار و موجب انتظام نظام چهار رکن جهان و سبب امن و امان شش جهت زمین و زمان اند - مانند روز سدا و خون آفتاب عالتاب روشن و هویدا است - به نحوی که برکات آثار آن تا روز قیامت برورگار و انای روزگار خواهد رسید - و میامن نتایج آن تا يوم القیام باعث رونق حار بازار عالم و موجب قوام معاملات دار السلطنه آدم خواهد گردید - و در آن فرخنده ساعت که مجلس اس عقد ازدواج مقدس مائه سعد اکبر ملک خلافت کبری و زهره زهرای آسمان عفت در دار الخلاف عظمی شریعت غرا منعقد می شد - سن مبارک شاه جهان بغض حوان بخش که انشاء الله تعالی استداد بقای آنحضرت تا انتهای مدت روزگار برسد - بر دست سال و یکماه و هشت روز شمسی و بیست سال و یازده ماه و بیست و یک روز قمری رسیده - و از عمر شریف آن ماکه دهر و مهین بانوی عصر نوزده سال

و بیست و یک روز شمسی و ورده سال و هفت ماه و بیست و پنج روز
نمری مقصی شده - و از زمان حواستکاری تا این زمان پنج سال
و یکماه و پنج روز شمسی سری گشته بود - بلحمه در آن دور سعادت افروز
همایون بزم طوی بهمارکی و حبه کبی در منزل سیرف عهده الحلاوت
العظمی محنتار الملت و موتمن الدوله آصف خان که دایه او آن بخت
اعتقاد خان محاطب بود فرار یافت و بدستورنی آن دستوار احمد دیوان روزگار
کار پردازان سکوکار بهینه حسن و راجام آن پروی دالخواه عواخواهان
نزدید - و ساط شادکامی و حریمی نکام خاطره های سوافهان گسترید - در آن
هنگام عیس امرا که ناده بقمی و همای حوریمی سه بخت دماغ عادی
شده بود - و صاحب آن محفل عسرت از کنگس پری رویان رسک بردای
صحن گاتان ارم و غیرت افرای غرضه فردوس اعظم کسه - سلیمان روزگار
بمی ناده فاک بقدر نثار افوایش درجه سرامرانی آن آصف صفات
بدین احسن سادمانی سیرف ارازان فروده از نور قدوم انور زبستی دیگر
بر آذین آن جس بهسب آئین بستند - و کاه دل بر مستند عشق
و نامرانی بسینه برسم سکون و مناسباتی ابواب ساط و شادی بر روی
خاص و عام تسودند - چنانچه فراع خاطره از فروغ سگفتگی جهانی را
در پیرایه نور و سرو گوب - و صفحه رمن حول روی صاحب دلال کسانه
پیسانی کردند - رامسگران به مقتضای عام سارها راست کردند و سرود
گویان و پای کویان راه حردمدان بدن گرفتند - از بهنوی لطاف
حامل های ناسمی بر و دوش خویرویان حرس گل گسه روکس صحن
گلشن و فصای حمن سد - و از بالای طراوت گلستهای چپا و سوتی
سوریده بلبل صدا از عشق گل سوری و سوحته بدورنی گلستان صاحب -
درین هنگام که هنگام داد و دهس گرمی داس و روزگار ادای حق
مقام می نمود - اهل زمانه را بهانه حویسن کاسی و خودرانی بدست افتاده
داد کامرانی دادند - و از گردون گردان گرو عمر رفته و آیده گرفتند - چون
ار مراسم این ایام سعادت فرجام فراع کلی حاصل شده و روزی چند ازس روز
نیک اختر و بهروری منفعی گشت - حضرت ساهساهی ناسایر حجاب
گرینان حمله عصمت و جمله پرده نشینان سرادق غف پرتو انوار قدوم
بهجت لزوم بر منزل سعادت محمل شاه بلند اقبال گزیدند - و حسب
الحکم آنحضرت سامان طرازان کارخانه سلطنت بتارگی جشی جهان آرا
آرایش پذیر ساختند و قبه بارگاه رفعت باوح طارم مهر و ماه بر افراشتند -

و حضرت خلافت مرتب در آن محفل عشق و کامرانی یک شبان روز
همب والا نهفت بر سبط بساط انبساط و گسترده مسد عشق و مشاط
گماشتند *

والحملة محمد ذاب و صفات آن کریمه دودمان مکارم احلاق
و کرایم اعراق اعنی نواب قدسی بواب در نظر انور قرة العین سلیمان زمان
بمثابه جلوه ظهور نمود - و بعدی دقیق آداب شاسی و مزاحدانی و مراتب
حدس گذاری و برستاخی آن ملکه ملک شمس اعلیٰ درعاب استحسن
رسید - که آن ممتاز طبعه نسوان جهان و سرفراز حوران حنا را از سایر
خدرات نبستان دولت برگزیدند - و بانر شیوه ستوده والا خداوندان این
دولت کده عظمی که مهس بانوان حرم سرای خلافت کسری را بخطابی
والا و لقبی سایسته احصا ص می بخشند - تا نام نامی ایشان زبان زد خاص
و عام نشود - آن علیا جناب را باین اعتبار ممتاز محل بیگم خطاب دادند -
و درین ڈرنامه گرامی هر جا زبان خامه وقایع نگار ناچار بایراد اسم مدنی
آن انسه حورا نراد حراب نماید بعنوان نواب ممتاز الزمانی ممتاز محل
بیگم تعبیر خواهد نمود *

در سال هشتم جلوس جهانگیری مطابق سنه هزار و سب و دو هجری
که آغاز ایشام غنچه گلبی جبه و جلال حضرت ساه بلند اقبال بود -
از سرابستان دولت آنحضرت و حرم سرای سعادت نواب ممتاز الزمانی
نو کلی در چار چمن وجود بشکفته جسنی غنچه امید و خنده زوئی
سپیده دم عید روی نمود - چون این فرخنده ولادت سراسر سعادت از سر نو
جهانی را بشکفتگی آورده به تازگی عالمی را طرب و نشاط و بهجت
و انبساط آموخت - حضرت خلافت مرتب با سایر مسند گزینان
حرم سرای خلافت بانر رسم تهنیت ظهور این نویاوه مقدس و میوه
پیش رس که ثمره پیوند تازه نخل سرابستان دولت و اقبال با نونهال
ریاض جاه و جلال بود - بمنزل همایون آنحضرت تشریف قدوم اشرف
اررانی داسند - و آن حضرت بعملی عالی و بزمی دلکش مرتب ساخته
مراسم با انداز و لوازم نثار و پیشکش پرداختند - و کنار و بر نثار چیمان را
چون جیب غنچه و مشب صدف سراسر زرو لبریز گوهر گردانیدند -
و مبلقی گرانمند بصیغه نذر از نظر گذرانیده التماس نام نمودند -
حضرت خلافت مرتب آن فرخنده اختر برج اقبال را بهور انسا بیگم

ناسوا فرموده بعنائیت خاص فرزند حواله‌گئی حویشتن نه اقصای مراتب
دولت حاودانی است احصای بعثت * *

بیان مواجبات نهضت موکب جاه و جلال

جهانگیری بهمعنائی شاه بلند اقبال

نصوب دار البرکت احمیر

چون بعد از ساجه ناکیر حصر عرض ناسی حلال الدین محمد
اکبر پادشاه که کم فرصتی حسرو آسته رای حصر سلیمان مرتب را
برق و فتی و کساد و بسبب معاملات محاکم محرومه چه نند رخنه ولایات
دور دست محال داده بفروشانیدن سعله آتش قنیه که برانگیخته و فروخته
بود استغال داشتند - در حلال این حال حلی در مملکت جنوبی پیدا شد -
تفصیل اجمال مذکور آنکه در عین حال دساداران دکن از فرط کویه
ظرفی بل پایر کمال بی بصری که لازمه کهن دار دیا و مسد انگیری
و فتنه گری نه حاصیب دیرینه گشتی است - جمع رفته اطاعت از رقبه انعقاد
نموده سر بد نمود و عصیان بر آوردند - بلکه برین معنی بسد سموده
حلیع العدار و مطلق العنان به برکتار در آمدند - حاصه عبر حسنی سیه
بجای بیر، رای فرصت غنیمت سموده از راه اندیشی و کم فرصی
که ناسی از طغیان منشی و ناقص ظرفی او بود - دست تصرف به اکثر
محال بالا گنبد نه با اولیای دولت ابد بیوند بعلو داس دراز کرد -
و عبدا لرجم حاصبان سپه سالار دکن و حادیس و برار آراحا که همواره
اندار گریه خدمه سپاهگری داس - و ارین رونه مسد پرسنی و شورش
انگیری سمب زده خاص و عام بود - همانا آران راه عمان بالا دویم ی عبر
نگرم - و در هیچ مرتبه لگام بیز حلوثی و فراخ روی های آن زیاده سرپی
نبرد - لاجرم فتنه او آهسته آهسته چنان بالا گرفت و رفته رفته کارش
بجای کشید که خاندانان به عجز کرائیده از چاره گری فروماند - و ناچار
برسیله عرصه داشت های بی دربی درخواست مددگاری نمود *

چون دقایق حقیقت این معامله بر رای جهانکشای هواخواهان دولت
رور افزون بدرجه وضوح پیوست - بی توقف از موقف خلاف کردی
فرمان فصا جریان در باب تهیه عسکر ظفر اثر بحله بغداد راسکی یافت -
و لشکر گران سنگ که سردارثی آن نامرد سلطان پرویز و اتالیقی و کارگذاری

پساق بر جمفر بیگ آصف خان مقرر شده بود با هنگ تسخیر دکن و تادیب دکنیان تجهیز یافت - و راجه مان سنگه و امیر الامرا (۱) با سی از سرداران نامدار به کومک نعین پذیرفتند - و خزانه گرامند با فیلان کوه پیکر نبرد آزموده کار زار دیده سرمایه استظهار سپاه نصرت آثار شد - و در همان روز راجه فیروزی آب بدان سمت ارتفاع گرفت - چون آن عزیز مصری جوهری که کنعانی قحط و فوف و معامله فبی و زندانی قید اوامر و نواهی نفس اماره و طبع زیان کار شده خود را گرفتار مستلذات نفسانی و ملایمات فوای حیوانی داشت - حناچه مطلقا مالک نفس خوشتن بوده در بد تناول مغیرات و تجرع مسکرات خصوص مداومت سراب مدام و ملازم سماع و ندام بود - و این معنی که در حقیقت علب ضعف دماغ و باعث بی پروائی است نه بحوی برو غلبه داشت که از فرط عدم سلاب اکثر اوقات مست و حراب گران خواب بی خبری و سبکسری بود - لاجرم درین مرتبه نیز اثری بر مراتب بهیه جنود و تجهیز عما کر نامعدود مترتب نه شد - و پیهوده همگنان نقد وقت بزبان برده غنیمت فرصت اردست دادند - و نه تنها از این معنی کاری پیش نرفت بلکه سرمایه حیره دستی خصم ازان افزوده ماده خیره حسمی غنیمت آماده گشت - چون از کماهی احوال بدربار اعلی اگاهی رسید حان اعظم و حان جهان و مهابت خان و عبدالله خان از ارکان دولت عظمی که هر یک نراسه کار اعلی سر موانستند نمود - و فی نفسه مدرت بر کار فرمائی لسکری و کارگذاری کسوری داشتند با استعداد تمام متعاقب یکدیگر نامداد ایسان دین یافتند - محملا تا آنکه درین نوبت ارین عالم لسکری دست بهم داده بود که تسخیر عالم را کفایت میکرد - چون سرگروه از کار فرمودن سپاه عاجز آمده ایشان نیز ازو حساسی بر نمی داشتند - و درین میانه هنگامه نفای امرا بایکدیگر نیز گرمی داشت - ناچار درین نوبت هم کاری از پیش نه رفت با آنکه

---

(۱) اینجا از امیر الامرا شریف خان مراد است که در زمان جهانگیر پادشاه بمعهده وزارت سرفراز بود - اقبالنامه جهانگیری - صفحه ۳۰۷ طبع اشیا تک سوماتیتی بنگاله *

چند کرب لشکر بالآگهات بردند - در جمیع کراب بی نیل مقصود با بدترین وضعی مراجعت نمودند - و در هر مرتبه با وجود کثرت عدد و عدت اولیا و قلت اعدا و با عدم سپاهگرانی اعدا غلب مزید غلب شده باعث افزونی نیروی هخیم گشتند - چنانچه از این حرکات نافص ماده سودای زیاده سرئی دکیان به غوی ازدیاد پذیرفت - که درین یورش بیشتر از پیشتر سرگرم پیش رفت کار بعضی و عناد شدید و از سر نو طریق فتنه و فساد فرا پیش گرفتند - و در عرض این آمد و رفت که مکرر وقوع یافت حرارت و جسارت دیگر اندوخته رفته رفته بیشتر آمدند - و پای از حد گلیم کوتاه خود دراز کرده همگی بالآگهات را به تحت تصرف در آوردند - چون درین نوبت ساسان و سراجام این مهم کماندنی شده بود و پرداخت احوال لشکر بواجبی نموده - معینا چنانچه تکرار سبق ذکر یافت از بی نفسی سردار و ناسپاسی سپاه و حق ناشناسی امرا کاری - اخته به شد - و این معنی بر خاطر مبارک حصر حلاوت بناهی بغایب گرانی نمود - و پیش رفتن این مایه ریادبی ارآن گروه فرومایه کم پایه بر همت عالی نهمت آنحضرت زناده از حد حصر و عدد و پیش از مقدار قیاس و شمار دشوار آمده - لاجرم در خاطر مبارک قرار دادند که خود نفس نفیس بر سبیل ریزش و صفت سوره و حلاوت حدسه حصر حواجه معین الحق والمحب والدین به سوی دارالترک اجمیر بهمت نموده چندی در آن خطه پاک بوقت فرساید - شاید که بطریقه بردیکنی آن حصر امرا سرم حصوری سطو دادند - و از کار خود بیزار سازی گرفته حسابی از کار فرمانی خود بر دارند - و سدوک طریقه حق شناسی فرا بیس حویس داشته همت بر سر انجام در وای نعمت خود گماردند - و مهم رانا که از عهد حصر عرس آسیانی از سر ناساه بار باوجود اسداد مدد جهانگیری و جهانبانی آن ناساه کشورکشاکشی ستان که نماند آسمانی مؤید و توفیق و سدید ربانی موفق و مسدد بودند پرداختی بواجبی نیافته بود همواره سراجام آن بیس نهاد خاطر ملخوب ناظر بود - و آن بر محرک این عزیز صائب آمده بزبان مبارک آوردند که محبت مهم رانا از هر راه که رو دهد صورت داده آنگاه بهراع بال و درستی بدیر با لشکر گران سنگ از آنجا یکسر موجبه سغیر کشور دکن و نهمه آن گروه آشفته مغز سبک سر شوند - بالحملة چون این دو مطلب عمده پیش نهاد همت جدا داد بود عزم نهضت اجمیر را بحلیه جزم آراستند - و در تاریخ دوم ماه شعبان سنه

هزار و بیست و دو هجری مطابق بیست و چهارم شهریور سال هشتم از جلوس اقدس همایونی دوک مسعود با فرخندگنی تمام متوجه آن سمت شد. چون بظاهر آن بلده رسید گرد قدوم انور موبیای دنده اولی الاخبار آن دیار گردید. از موضعی که قه روضه مقدسه حضرت خواجه بنظر اقدس در آمد. بنابر پیروئی طریقت حضرت عرش آشیانی و نظر بملاحظه مراسم آداب زیارت مشاهده متبرکه که تجویز سواری به فرموده فرود آمدند. و از بعضی های مبارک سرمایه ماهاب آن سرزمین دل روی زمیر آماده ساختند. و باین روس فیضیات موررنارت مرار مفیض الانهار آن قبایه احرار گشته استساب انواع فیوضات آسمانی و اقسام برکات جاودانی نمودند. و باعطای صلاح و صدقات و وطایف و نذر که وظیفه زیارت این بقاع حیر است ادای حق مقام فرمودند. و چون اسم مبارک آن حاج سید اعلیای کبار اعنی حواجه بزرگوار بطریق تقریب ذکر یافت. لایحه مجمل نسبت و نسب و نمودار اخبار و آثار آنحضرت را از سادگی سلوک طریقت و مشتهای وصول به حقیقت بنابر حصول تبرک و تسبیح ساداتی ریاض سخن بر طبق پیمایش طریقی ایجار بزبان صدق سال کتک و فایع خدا و حامیه بدایع طرار می دهد. مولد انور آن سرور در دار الملک حسین است که معرب سیستان باشد. و منسوب بدان کرده سحری رسیده است. نیز گویند. و آن حضرت بنابرین اعتبار بسجری معروف اند. اسم مبارک بزرگوار آن مرشد ابنای روزگار حواجه غیاث الدین حسین است و مسند آن والا جناب خاک پاک حراسان. در اوائل طایف و در مسند شیخ ابراهیم مدری که در آنوقت یشوای محدثان عهد و رسیده کشش این کمند در داد. و بنابر پروانگی آن سمع جمع اصحاب بر اجماع بار یافته باعتبار عقد بیعت بآن واسطه العهد اولیای مسند نظام در سلک سلسله الذهب اهل سلوک. و وصول اختیار پذیرفتند. آنگاه برسد شیخ مذکور بعد از ساوک طریقی تجرید پیروئی روش ارباب تفرید حوده مردانه قدم در وادی^۱ [سیاحت ساحت] ربع مسکون نهادند. و حندی در بهار با حفظ قرآن کریم و تعلم تعلیم علوم ظاهری و باسراسل داشتند. از آنجا خطه نیشاپور را وجه توجه ساختند. و در قصه هارویه از مضامین آن ولایت بخدمت شیخ عثمان هارونی که از مشاهیر ائمه است

رسیدند - و مدت دو سال و نیم در آن بقعه اقامت نموده از آن مرشد ماکن حقیقت کتاب آداب طریقت فرمودند - و در آن مقام بهر پاهمردنی ثبات قدم بمقامات عالیّه رسیده از دستیارانی توسل بذیل ارادت حساب عرفان مآب ابواب فتوحات بر روی روزگار خویش گشودند - چون از راهنمونی ارشاد شیخ مذکور دقایق سلوک این طریقه والا را بدرجه اعلیٰ رسانیدند - حضرت شیخ خرقه اجازت که از جمله اسرار این طریقه علیه است - بشار حوالت نموده اشارت احیاء سمر عراق عرب فرمودند - و آن عالی حناب پای ادب براد طلب نهاده در طی راه بمخدم شیخ الطایفه و دلیل انطریقه شیخ نجم الدین کمری رسیدند - و قریب دو نیم ماه از نصیحت آن بزرگوار ولایت و نعم ملک هدایت راه بوادی عربی بوده انوار ایمان از پرنوسهر رای انور سحر اقتباس نمودند - و آنکه بموضع جیل که در اسفل مدینه السلام بغداد واقع است شافته مدت پنج ماه و هفت روز توقف نموده از فروع صحبت سریف عالی حضرت سید اعدات و منبع السعادات سلطان العارفين و دج الواصلین هادی صریق هدای ماکن اه ادا سار رحیق محمور پیشوای هر مریق مطلب الحاضری عون الثقلین سید عبد القادر جیلانی بمور سعادت در جهاننی رسیدند - و چون بتدکک شیخ از بونک لقای مبارک انحصرت بطریق طریقت نه هما هم حاصیث آب بقا است فیض میاب جاوید ادموحه ده نهایت مرادب کمال پیوستند - و از آنجا به بغداد سافره سعادت ملاقات شیخ صیاء الدین ابونعجب - هرور ی در رفتند - و بعد از مراجعت این سفره همدان رفته با شیخ یوسف همدانی رسیدند - و از آنجا به صاهان افتاده با شیخ محمود صاهانی صحبت داشتند - و از آنجا به تبریز رفته بسرف ملاقات شیخ ابوسعید تبریزی که از اعدان اولیا بود مستسعد شدند - و از تبریز به سمت مهنه و حرقال سافرد - و از آن اه سفر استرآباد اختیار نموده بمور صحبت فیض بخت شیخ ناصر الدین اسر آبادی که از اعظم اوایا و مسایح طریقت بود رسیدند - و از آنجا به هرات با سبروار که بشهر طریق نعرب شهرت باسقرار دارد شتامه چندی اقامت نمودند - و از آنجا به حصار شادمان و از آنجا ببلخ رفته مدنی مدید در آن مقام بر سر خاک پاک شیخ احمد خضرویه مجاورت گزیدند - آنکه از بلخ به عزنین عبور فرموده در آن بقعه به لقای ^۱ [شمس العارفين] شیخ عبدالواحد

فائز شدند - و از آنجا آهنگ وسعت آباد هندوستان نموده در تاریخی
 قفس قدوم بدارالملک لاهور رسانیدند که ملک معزالدین ساء غوری فتح
 خطه پاک دهلې نموده و قطب الدین ایبک را از غلامان خاص خود آنجا
 بهانسه نئی حویستن نصب نموده بار بسم بخگاه عزیزی نوای مراعت
 بر افراخته در طی راه باحل طبیعی سفر آحر گزیده بود - بالحمه در
 لاهور به صبح، صبح حسین رحمانی رسیده و از آنجا، بوجه جانب دهلې
 احسار فرسوده چند ده - رانجا بسر برده - خون عموم اهل آن سرزمین
 بدیسان پی بردند از فرط آسود و زفت ناعث سوس خاطر و غلب نکدر
 صفای وقت آنحضرت شدند - لاجرم از کمال دوستی حمول و دشمنی
 سهرت رحمت افعال نکوسه دار المرئب احمیر گسارند - اگرچه چندی
 پیش از آن سکنه سهر احمر سعادت اسلام دریافته بودند لکن اهل اطراف
 و نواحی آن ولایت همچنان بر دیر باقی بودند - درین اثنا میر حسین
 ناه از سادات مسهد مقدس معروف به جنگ سوار از طرف قطب الدین
 ایبک که بعد از ارتحال ملک معزالدین در هندوستان نوای استقلال
 بر افراشته بود - با لیسری کران سبک بحکومت احمر و ملارست حضرت
 حواجه نامزد شد - و او رفته رفته از پربو امدا - باطن انور حضرت خواجه
 معالم اسلام و سعایر مسلمانی را در آن خطه پاک کمایمعی طاهر
 ساحب - و آثار عرصه آن سرزمین دلمسین را از غمار لهر و لوب سرک
 و ادکار پرداخته اعلام اسلام در سایر مصاف و اعمال آن ولایت بر افراحت
 و حضرت حواجه را بوطن در آن ملک خوش افتاده رحل اقامت
 افراستند - و در سن دود سالگی سالک طریقت صاحب سریع شده ناهل
 اختیار فرمودند - و هفت سال دیگر شعار حیات مسعار داشته همت والا
 بر اکمال سالکان و تکمیل مسکملان آن ولایت گماستند - و درین مدت خطه
 اجمیر از فیض وجود سرف ایسان سعادت پذیر گشته منبع برکات بود - در روز
 ششم رجب سنه شص صد و سی هجری مجاورت صوامع عالم بالا و اقامت
 سرفرل قرب ایزد تعالی اختیار فرمودند - و از فیض ارادت و متابعت
 طریقه آن مرشد کامل سالکان اطوار بسی از اولیای کبار پیرجان عالیه فایز
 گشتند - چنانچه مشهور است که شیخ شهاب الدین سهروردی بیز برکات
 موجب ایشان دریافته اند - و بروایتی ضیاء الحق حسام الدین چلپی
 و شیخ اوحد الدین کرمانی در مبادی سلوک ایشان را در بغداد دریافته
 و چندی پیروئی طریقت حضرت خواجه کرده خرقة خلافت از ایشان

دارند - و باج المرقاء الکبار حواجه قطب الدین بختيار اودنی کا اہی کہ صفای روضہ ایشان دہائی کہنہ را نا اہد تازہ رو دارد از اعظم حلقای حضرت خواجہ اند - و شیخ فرید الدین معروف بہ نسکر گنج کہ حلیفہ خواجہ قطب الدین اند - بیک واسطہ دریورہ و حص ایشان گنجور حرایں حقایق و معارف شدہ اند - و شیخ نظام الدین مشہور باونہ ر حلقای شیخ فرید الدین و حضرت شیخ صیر اندین کہ بہ چراغ دہلی اسسہار دارند - و ہمچنین شیخ - یہاں الدین ملقب بہ غریب کہ مرقد مسر ایست در دولت آباد دکن است - و سرور کشور حال و قل ملک الکلام حضرت امیر خسرو دہلوی مشہور از مریدان سلطان المسایح مکی بوسطہ اہل اہل ایساں فیص اقبال از سرچشمہ عرفان نامہ اند - و از ہر تو انوار ہدایت و دولت متاوسہ طریق آن رہمای طریق ہدایت و سر منزل وجدان ہی بردہ بہ سلطنت ولایت عرفان رسیدہ اند *

نہضت موکب جاہ و جلال شاہ بلند اقبال

سلطان خرم حسب الامر حضرت جہانگیر

بادشاہ بہ تسخیر ولایت رانا امر سنگہ

وروزی شدن فتح و فیروزی یافتن

بہ نیروی توجہ کشور کشای

آن ولایت

چون کاردانی حکمت کاملہ حضرت پروردگار حل برہانہ آفت کہ صفحہ ہستی را نقش درستی بہ ششمہ بود و حقیقت معنی عالم صورت صورتی نہ بستہ - بحکم صوابدید مصلحت و تنظیم امور دار الخلافہ آدم برآمد ہر امری دشوار و - ر انجام ہر کاری دور از کار بدرآمد روزگاری بارگذاستہ - و حل ہر عقدہ سرستہ را برای صائب رای در گرو گرہ ناہیر نگاہداشتہ - لامحالہ چون وقت آن کار در آید حمال آن امر بر سر خود نقاب کشاند - چنانچہ درینولا صورت فتح رانا کہ در آئینہ خیال ہیچ یک از سلاطین عظیم الشان ہندوستان نفس نہ بستہ بود دچہرہ کسائی دولت ہی زوال حضرت شاہ بلند اقبال بروجہ احسن روی نمود - و بالجملہ

جمال شاهد احوال این مقدمه در آئینه بدن نمای تفصیل بدینگونه جلوه انکشاف نام می نماید - که چون رانا که از رایان هندوستان در اصالت نژاد و قدم خانواده و فسحت ولایت و کثرت خیل و چشم آفتابز نام دارد - در ایام جلوس همایون حصرب جهانگیر بادشاه نیز بدستور مقرر در مقام اطاعت بسد - و برطبق سلوک ضربی عهد قدیم بر حادۀ کفران و طعیان مستقیم بوده ثبات قدم ورزید - و بتقدیم لوازم بندگی اهداء نموده هم چنان بر اظهار فرمانی و اعلان عصیان استقرار داشت - و بنابر قرار داد دیرینه آن سلسله که بزعم باطل خود از اولاد نوشیروان داسد و دولت طلق خود هزار ساله می شمارند - باوجود تمادئی مدت تطاول و نعلب ایشان برین سرزمین هرگز دریاف سرف حضور بادشاهان عظیم السان بن کسور اکبر ننموده - بلکه پسر صاحب بیکه یعنی ولی عهد خود را نیز بخامنت به فرستاده اند - چه عمده مزایای ایشان بر راجهای دیگر اس اقلیم اعظم این است - که هر کدام بپایه رانائی رسد لازم است که از روی عجز و فروشی پیش ارباب اقتدار سر فرو نیاورده باشند - چنانچه رانا هرتاپ که در زمان حضور اکبر بادشاه باوجود امداد مدت جهانگیری و هماننداری آنحضرت به پنجاه سال کشید - پسرلوازم طاعت گذاری و وظایف فرما برداری نداشت - با اینکه مکرراً آنحضرت لشکر طمر اثر بر سر او تعیین فرمودند - و جدی درین مهم - و جهد داشتند که حضور جهانگیر ناسارا با راحه مانستکه و چندی از اعظم امرانه نسحیر آن ولایت فرستادند - و هر بار که از اسوهی لشکر کوه شکوه و سحر کوسنی سواه بصر آثار عرصه پروسک و کار پرو دسوار می سد - پناه بشعاب جمال و نگماهای کوهسار رده در عقبات سخت گذار و گریوهای دسوار کردار روزگار می گذرانید - و بوسیله اظهار اطاعت و انقیاد نقد فرصت بریان داده بهمین طریق حال از ورطه هلاک بیرون می برد - و سرداران مولد اقبال نیز از صعوبت مهم بدین معنی قناعت می نمودند - ولهدا درین مدت آن معامله پرداختی سزا نیافت و مقصود بروفق مدعا رو ننمود - در آخر امر که کار بطول کشید و آنحضرت بر سر این معنی کمال ایستادگی داشتند - بنابر میانجی صوابگویان پسر خود همین رانا امرستکه را بملازم آنحضرت فرستاد - چون حضور جهانگیر خود بنفس نفیس متوجه پیش رفت این مهم شده بودند - معهذا صورت درستی بر نه کرده بود - لاجرم نهایت مرتبه اهتمام در سر انجام این امر داشتند - چنانچه اول مهمی که بعد از جلوس اقدس پیش گرفته بانصرام آن برخاستند همین

بساق بود - و چندین مرجه عساکر نصرت مآثر به تسخیر آن ولایت تجهیز فرمودند - از جمله موت و سلطان پرویز را با فوج بحرامواح با سیصال آن مغدول ارسال داشتند بحوی که سابقاً سم نگارش پذیرفت - چون سرکرد آن کار دشوار ریاده از حوصله قدرت و اقتدار او بود در متنه سلطان خسرو معاودت مامور شد - و بعد از فراغ آن معامله به سی دیگر مهات خاب را با بشکر گران سنگ باهنگ اسراع آن ولایت فرستاد - و مدتی عبدالله خان اوزتک فیروز جنگ در آن ملک برکتاری نمود - و حندی راجه مامور در آن سرزمین مامور سو بردی شدند - و تا بر مقتضای صمود مقدمه مذکور، چون تسخیر آن ولایت در بنده ما حیر وقت بود - و در حوالنگا روز از کشایش این عقده دشوار به گیکشانی ای کیتی آرای ماه بلند اقبال لغویض یافته - لاجرم هیچ تک کاری نداشت به غنیمت مرادعت ساختند - و درین وقت که وقت بر آمد این مطالب در آمده بود و حملات آن مرام از رهن تعویب روزگار بر آمده - تا مود آنکه پیشتر بقصد تسخیر دکن بهدار ابیرکت اجمیر شریف آورده بودند بحسب تراجم این مرام را پیش بهاد همب والا نمودند - لاجرم بتاریخ ششم دی ماه الهی هشتمین سال جلموس جهانگیری مطابق چهاردهم ذی قعدة - نه هزار و بیست و دو هجری در ساعتی سعید که نظر یافته سعود آسمانی و اختیار کرده آمد ربانی بود - ماه بلند اقبال را بسحیر ولایت رانا رحمت دادند - و هزار سوار بر منصب آنحضرت افزوده دوازده هزار سی هزار سوار دو اسپه سه سپه از اصل و اصافه مقرر ساختند - و تشریف چارقب زردوزی که گلهای مرصع نیز بر آن دوشه بودند و بر اطراف گلهای مرواریدهای آندار نصب نموده با حیره طلا دوری رنشه و فوطه زربف و علاقه مروارید و شمشیر مرصع و گهپوه با پهلکتاره مرصع مرصع فرمودند - و دو سر اسپ خاصگی یکی عراقی نامور با کوه پاره و دیگر راهوار با ساحب مرصع و فتح گچ نام قبل با ماده فیلی دیگر مزید عنایات ساختند - و بموجب تفصیل ذیل امرای نامدار در رکاب آن شاه نصرت شعار نامزد این مهم شدند - راجه سورج سنگه - سیف خان بارهه - تربیت خان - نوازش خان - کشن سنگه - راو رن هاده - رانا سکهر او - ابوالفتح دکنی - ملاب خان بارهه - سورج مل وند راجه ماسو - میرزا بدیع الزمان ولد شاهرخ - راجه بکر ماجیب بهدوریه - میر حسام الدین انجو -

سلیمان بیگ مخاطب به فدائی خان بخششی اشکر - خسرو بی -
 سید حاجی - رراو بی - دهب بیگ - خواجه محسن - عرب خان
 خدائی - سید شهاب نارهه - خان اعظم صوبه دار مالوه - فریدون خان
 برلاس - سردار خان برادر عبدالله خان صوبه دار گجرات با سراوار خان
 برادر خورد - دلاور خان کاکر - حان یار بیگ - زاهد بیگ - و جمعی دیگر
 از اسرا و منصب داران کومکئی دکن از جمله - راجه - سنگه دیو بندیل -
 یعقوب خان بدخشی - محمد خان بیاری - حاجی بیگ اوزنگ -
 غرین خان چالوری - ناهر خان نونور - علی ملی خان - هم خان -
 شریه خان - میرزا سراد والد میرزا رستم صفوی - محملا درس پورش قرب
 بیست هزار سوار کار آزموده جرار از همه جهت در رکاب ظفر نصیب نصرت
 نصاب شاه بلند اقبال سعادت بعین پزیرفتند - و در اسعد اوقات که اوضاع
 املاک بر وفق مراد روداده و انتظار انجم سوچه انواع اسسعاد افتاده بود -
 ماهجه اعلام ظفر فرجام بنام نامی حضرت شاه بلند اقبال که در معنی
 بسملة سورة فتح و فتوحی است ارباع یافت - و لشکر ظفر اثر با قلاوژی
 تأیید ایزدی در رکاب نصرت انساب آنحضرت بصوب ولایت رانا شهاب -
 و بعد از قطع مسافت مراحل خون دامن کوه آن سرزمین از پربودوم
 انور و انوار مقدم سعادت گستر آن قایم مقام نیر اعظم مانند گریان مشرق
 خورشید مطلع نور ظهور گردید - درین حال جمعی از قراولان که بخیر گیری
 فوج غنیم رفته بودند بنومند سیری چند اهرمن سطر در آن بیشه دیده
 حقیقت را معروض داشتند - چون سقف خاطر اقدس شکار سیر بهار
 بود - بی توقف حسب نفال روزی شدن فتح و فیروزی هم والا نهم
 بر صید آنها گماشته متوجه آن سمت گشتند - و بمجرد وصول مقصد در
 اندک فرصت پنج قلاده شیر شکار شد - و آن روز ظاهر قصه مانندل مضرب
 خیام بارگاه سپهر عتبه سدره مرابه آمده نظاره نالاب محیط فسطح طبع مقدس
 آب که در آن سر زمین سمع وقوع دارد - باعث اسباط طبع مقدس
 و نشاط خاطر اقدس گشت - و سر اطراف آن کوثر آئین نال آئینه مثال
 موحب افراط اعجاب و اطراف آن فلک حجاب شده نمثال فیض مصور
 و عس مجسم در مرآت الصفاء آب سمات سیمایش [حسان] نما گردید -
 حون ازین قصبه سرحد ولایت رانا است و سلطان پرویز و شهاب خان

و افواج قاهره که مکرر به تسخیر ولایت آن مقهور نامزد شده هیچ یک از آنها نگذشته بود قرین دولت و سعادت گذشتند - و منزل موهبی که در دوازده گروهی اودی پور واقع است محکم - برادقت اقبال شد - و ازین منزل پنج هزار سوار بدرکردگنی محمد تقی محشی که در آخر آن بخطاب شاه قلی خان سر افرازی یافت نامزد شدند - که بیشتر بکوهستان آن ولایت در آمده ناخ و دراج و اسر و قتل اهل آنها پیش نهاد نمایند - و خود بنفس بعضی اراده فرمودند که با سایر اردوی جهان پوی از عقب متوجه شده بمیان آنولایت در آیند - خون این معنی موافق صوابدید رای دولت خواهان نیامد - لاحرم بنابر استصواب راجه سورج سنکه حال والای حصر شاه بلند آمد که از ماهیت آن ملک و حقایق احوال اهل آنها کماهی آگاهی داشت - و او بر صلاح درین کنگاش نه دیده بود - عرض مقدس رسانیدند - که مصلحت درین است که جمیع عساکر حصر مائ یکبار بدرون این کوهستان نیامدند حال بیم آنست که غنم این معنی را غنیمت انگارد و از همه طرف در آمده بر راهها و گریوها را نگاه دارد - و درین صورت آمد و شد اهل اردو بازار و بار ماندگان لشکر در رسانیدن رسد و آذوقه دشوار شود - الحال مناسب وقت آنست که موکب حاه و حلال به سعادت و اقبال - درین سر زمین توقف نمایند - و ازین جا افواج قاهره دفع آن مقهور نامزد شوند - آنحضرت که بتائیدات آسمانی موئید و بتوفیقات ربانی موفق و مسدد بودند - مطلقاً درین باب بکنگاش صواب اندیشیان عمل نه کرده بر عون و صون انزادی توکل فرمودند - و اصلاً مصلحت دید اولیای دولت اند پیوند را کار نه سه مدار بست و کشاد معاملات بر اندیشیده ضمیر الهام پذیر نهادند - و در جمیع مواد بر کارساری بخت ارل آورد اعتماد نموده سراجهای این یورس را بنا بر رای جهان کشای صواب آرای گذاشتند و از آنها که بمحضر عنایت الهی و فیض فصل زامتناهی بدیارات تائید پروردهای توفیق بر وفق تدبیر می باشد همه جا مقاصد یکام هواخواهان بر آمده نقش مراد اولیای دولت ابد بنیاد درس نشین افتاد - و بالجمله اگرچه بحسب طاهر این معنی مطابق مقتضای احتیاط و حرم نبود - لیکن آن مظهر اقتدار بد قدرت که تائید پرورد عنایت [ازلی] و برآورده عاطف حصر

پروردگار اند مطلقاً مقید بصلاح دید دولت خواهان نه شدند - و تکیه بر
 سد روئین توکل نموده به عروه و تقوی توسل اعتصام جسمه با ملتزمان رکاب
 سعادت قرین دولت و اقبال بدان کوهستان که هرگز لشکر بیگانه بر سبیل
 راه گذار آشنای آن سرزمین نگشته و سم ستور اجنبی برسم عبور تا پای
 کوتلش طرح آشنائی نمکنده بود داخل شدند - حو پس از طی مراحل
 ظاهر اودی پور پی سپر نعل مرا کب مرکب اقبال سد - میدان چوگان که
 مصای اسب در کمال فسح صاحب مصوب سرادی اقبال آمد -
 قصه مذکوره که نشیمن حای رانا اسب احداث کرده رانا اودی سنگه
 پسر رانا سانگا اسب - که باستطهار یک لک سوار با حضور فردوس مکانی
 بانر بادشاه در نواحی چاده رو برو سده سکسب یاب - و جد این رانا
 امر سنگه که حضرت شاه بلند اقبال به قصد استمال او توجه فرموده
 بودند - چه پدر او که رانا پرتاب نام داشت پسر همین رانا اودی سنگه بود -
 و منزل که درین موضع اساس نهاده اودی سنگه مذکور اسب بعضی بر
 فراز کوهچنه بنایافته که بر سمت شرقی آن واقع اسب - دیگر شیمها
 درمیان کولابی بناد پذیرفته که بر سمت شمال این کوه سمت وقوع دزد
 و بتلاب بچوله مشهور اسب - الحق بدیع آنگیری اسب بسیار دلپذیر
 و عذیم النظیر در کمال پهناوری و کشادگی و نزه منظر و حوضی جا -
 و بر جانب جنوب آن میدان گاهی در غایت فسح بجمت چوگان
 بازی ساخته بر گردا گرد آن دیواری سنگین کشیده - و در سه کروهی
 اودی پور قالایی دیگر اودی ساگر نام که از روی انتساب باسم بانجی آن
 واقع اسب - که سه سوی آن را کوها درمیان گرفته و بر یک جانب آن رانا
 اودی سنگه سدی در کمال متان و رفعت و نهایت طول و عرض سته
 و کوه لختی را بریده راه بیرون شد آب از آنجا سقر نموده - و در محل
 انصباب و ریزش آب که کمال پستی دارد آشارهای غریب نظاره فریب
 اتفاق افتاده که جای دهشت و حیرت اولی الابصار اسب - و در پیش
 روی آن جلگاهی در نهایت و نصارت و نزهت واقع است که در خوش
 آیندگی و دلکشائی روکش روضه رضوان اسب - و حو عمارت اودی پور
 که بر فرار کوه و میانه تال واقع شده همگی بروش هندوان و هندسه
 معماران آن ملک اساس یافته بود پسند خاطر اقس نامد - با این
 معنی از ترکناز لشکر عبدالله خان که سابقاً بدین موضع رسیده بود اکثر
 آن عمارت خراب شده بود - ناچار علی المعاله از سر نو بنای عمارت بر

اساس اندر اس یافته آن مهزل نهاده با تمام رسانیدند - و در ساحل فراز کوه نیز بفرموده آنحضرت معماران چنانک دست بشیعی های خاطر فریب دلکشا مشرف بر تال بنیاد نهادند - و امرای عظام و سدهای سعبر که راه قرب در خدمت داشتند - هر کدام بقدر بسبب قرب در نواحی دولت خانه والا طرح عمارات عاله اماخته منزل گزیدند - چون اردوی جهان پوی در اودی پور بدواب و سعادت فراز گرفت - ششمای رازی عالم آرا بر آن جمله مقرر شد - که از آن موضع تا سرحد سقچا بمپاها داران جای گیرند - تا رسد عله بی مراحمت برسد و آمد و شد در میان مردم آبله و رونده با ساسی مقرر شود - سایرین جمال حال ترکیکی را در ساندل و دوسب بیک و حواجه محسن - بر سر و رسد حاجی را در اقله و عزت خان را در منهار و میر حسام الدین انجورا در دیوک و رسد سبب را در کومل و هاری مقرر نموده شد *

کوناختی سخن چون محمد تقی که از مهاباد و هی بی پنج هزار سور جراز کار طلب با همگ نادیب اراچپوتان - بخریب مسارل و معابد ایشان رحمت یافته بود در موضع چن منزل گزید - و آن ولایتی است مشتمل بر پنجاه و شش محل و موازی پنجاه و شش فرسود - تحت هر یک ازین محال واقع است - و نایب است از که همین بمبئی درین پنجاه و شش را گویند بدین نام اشتها دارد - و بمحرد رسیدن حراچی بنده کرده آغار ترکتار نمود - و همگان را دستوری دست انداز داده مقرر کرد - که بهای دست مقدرب و دسترس اقتدار و قدرت خوشتی را کار فرموده برآید و هر چه بدست آید دست از آن بردارد - و آنچه از دست برآید در هر باب بعمل آید - سایر آن بهادران بارو نقل و امر رکشودند - و تخریب تنخانهای عظیم السان دیرین اساس که در آن سرزمین واقع است شروع نمودند - یعمانیان دست بغارب و ناراج بر آورده آس یعمان در حاکمان اهالی آن موضع و نواحی و حوالی ایشان زدند - و حاکمی بیشمار از اراچپوتان و برهمنان در تکه ها داده مردانگی و جلالت داده بنابر رسم و عادت معهود نمود که جان باختی در امثال اس مواضع را بلا بسیه در درجه شهادت مشاهده مقدسه و اماکن تیر که می دانند با فصلی در کتب مهمم پیوستند - درین اثنا بهم پسر مرده رانا که در بنومبئی و دلاوری ارزمه را حاکمان امتناز تمام داشته بانداز شیخون آوردن در فوج محمد تقی از رانا دستوری یافته برد

ناولیاى دولت قدر صواب روبرو شد - و محمد تقی باوجود هجوم مخالفان توکل پر عنایت الهی و حمایت اعیال بی زوال پادشاهی نموده لرزل را اصلاً بخود راه نداده - و بدستارشی باشد مومی بازوی نیرو و پامردی استقرار قلب پابر جا کمال مردی و مردانگی بها آورده دلبرانه ثبات قدم ورزیده - و به حملهای متواتر گم مهر و طرد حمله غنیمت مقهور گرفته چنانچه حق مقام بود داد استنادگی داده - و بیاسنانی لطف ابردی و نگهبانی دولت اندی - محروس و محفوظ مانده آسیب عن الکمال رورگار بدو برسید *

درس ایام خدا الله خان فرور جنگ که حسب الامر عالی نکو یک اولاد دولت بعین یافته همه راه بر سپیل ایلفار ستافته بود - تا دلاور خان کاکرو سایر نعمانسان صوبه کجرات خدمت رسیده سجده گاه والا را دوع بخت ناصبه احلاص صاحب - و انواع بغایس و نوادر آن دبار برسم پیسکس از نظر کسما اثر گذرانیده بمراحم پادشاهانه سرافرازی یافت - و درین اثنا حکیم خوشحال ولد حکیم هماء گیلانی که بر سسل سزاوالتی خان اعظم مرزا عزیز کو که حسب الامر عالی بصوبه مانده - تافه بود - بعد از گران حاننی های دیش از فاس و حجب های لے سمار که بنابر فرط سبک دبی و کوبه لطری از آن معامله تا فهم پاس مراسم و مدار بظهور آمده بود - تا هزاران جر ثقل لطاف و حمل آن ز کج حردا حریده تا درگاه والا رسانند - و در وقت ادراکد - بر آداب معهوده ک از لوازم بندگی و مراسم اس مقام باشد کمایشی بها شده - این معانی بی وجه انواع بدسلوکی ها و ترش روئیها که از طور عمل بدون بود و اصلاً موافق با روش و دستور العمل خرد ذوقنون نداسد - بر آراں سر - سرزد - خون حلم عذر هدبر آحضرت گاه آمرزش معذرت نمود - مطلقاً معذ بدین مرادب به گشته و در مقام انتقام نه سدد - آن خان ناقدردان بدین معانی اکتفا نه کرده شروع در تهاق و غدر به غیر بان مبهم بود نمود - و بنابر دولت خواهی خسرو بها بحسب ستاد باوجود آنمایه منصب کلان که در عهد حضرت عرش آشای منصب همه یک از امرای عظام بر او ریادینی نداسد - درس مهم که جهاد دعد دین بود بدستود معهود که همواره بسپاهی بل بی سپاهی بود به رسد آمده - و باین معنی در وب ملازمت آن اداهای ناخوش بها نیز و بوقوع پیوست - لاجرم بنابر مقتضای وجوب مجاراب از موقف انصاف بی توقف اسر عالی به پروانگی قهرمان قهر قرین امضاء نعاذ گشت - نه

بیرم بیگ میر بغشئی خیل اقبال آنحضرت یک چند او را نظر بند نگاه دارد - آنگاه صورت واقع را از قرار واقع غرض داشت دیار والا نموده ارسال دانستند - و چون حقیقت حال بر پیوسته حاضر آگاه از اشتغال درگاه گیتی پناه حنوه گر آمد - فی الحال حقه سه و نادیم او در آمده تصمیم این غریب صاحب نمود - چون حضرت خلافت مرتب نیز ارو دلیری داشتند لاجرم امر جمیع مطاع روزی آب داده، آب - که مهمات حال بی عطف به آب است - به لحاظ افسان و نبات انواع نبات گشته آن خان نامعامله همه را در توقف خلافت حاضر سردار - سون فرموده بنظر بیوس و او حضور رسیده - حسب اطلاع افسان - یعنی الدویه آصف خان که در آن ولا حفظ افسان حال داشت حواله شد - که در قلعه گوالیار ده کشته و بدین دست آن عقده دسی اموز دی و راه بود محبوس گرداند *

بالحمده دران حال سه بلند قدار مصواب دند رای صواب آرا و بعد بکر مرزا مردم در طلب افواج قاهره را بر چهار جفت مسمیه نموده باندار سرکار آن سرزمین بدست آوردن رای مهور رطبی این دستور دسور ساختند - فوجی سردارانی عبدالله خان بهادر مرور جنگ - و جمعی همراه ^۱ [آصف خان] در ره و بیرم یک میر بخشی - و صافه مرکز دگنی دلاور خان کاکرو نس سبکه - و برخی بمسینتی محمد علی - و هرنک فراخور مریده بنمای ^۲ [حاتم خای] گراخانه و کمر سمیر و صبح و اسهان بویچاق عربی براد و - لالان صف سکر کوه توان - افرازی یافتند - چون رانای مقهور بر بعضی ناقتی افواج قاهره آگاهی یاب - عوس رسر و توان از بن او رسیده دست از خویشی رای برداشت و شتاب قدم را وداع نموده بمکین را خبر داد گفت و سرانجامه و مضطرب گشته خون باد سبکسر هرزه گرد هر روز در دره و بهلوله و کوهساری سرگرم سرود در بود - و هر شب در غاری بروز آورده در جنگل سرودی برد - و در عرض این ایام رسای سرداران آن سرزمین مراسم برکتاری بجا آورده بعد از مردم رانای شان می یافتند بر سر اسان صاحب می بردند - و از اسیر و قتل و نهب و غارت و تخریب قری و مزارع آن محال خبری نمی گذاشتند -

چنانچه در ضمن اندک مدتی هرجا که بی سپر نعل مراکب مواکب اقبال شد از آندادانی دنان و ارمات آثاری بجا نماند - و در اندی این احسن چون حاسوسان خبر به عبدالله خان رسانیدند - که بنویسند فیلی اهرس پیکر عالم کمان نام که سرمایه استظهار و باعث هشت گرمی رانا است - با هیچ رنجیر فل نامی دیگر در دره کپساری دسوار گذار نگاه می دارند - آن حان نامور بمحرد استماع این خبر از حاد آمده بهشتاب داد و سحاب ستاف - و پیش از آنکه مردم رانا خبردار شده آنها را بدر برید بر سسل ایلخار تا آن موضع طی مسافت نموده مجموع فیلان مذکوره را متصرف شد - و دلاور خان کاکر بیژ صد زنجیر فیل کوه پیکر از حای دیگر بدست آورد - محملا عبدالله خان با سایر سران سپاه و اولیای دولت که بتعاقب رانا معین یافته بودند دو سگامه مقصی المرام اسپر و اولجه بسیار و عنایم بشمار گرفتند آهنگ مراجعت نمود *

آغاز سال نهم از سنین جلوس جهانگیری و آذین یافتن انجمن نو روزئی شاه بلند اقبال سلطان خرم در ولایت رانا

سر حیل سایر سارگان بن سرگروه جمع ستارگان دوپهر و یک گهری از سب جمعه نهم ماه صفر سال هزار و سب و سه هجری سپری گشته بحویل اشرف بانوان دار الامارت حمل نمود - جشن نوروزی سال نهم از جلوس اقدس جهانگیری بفرموده اشرف شاه بلند اقبال آراستگی نگارستان چین یافته روکش بهشت برین گردید - و روزگار هنگامه ساز نماشه گر بساط انجمن عیش و نشاط پیراسته - محفل آرایان بارگاه عظمت آن سرور دکانها آراسته خویشتن نمائی و بازار گرمی خو فروش انجم یعنی مهر انور را بر روی یکدیگر کشیدند - شاه عالیقدر بلند اقبال درین محفل والا همت اعلیٰ بر بسط بساط انبساط و کسب سرمایه نشاط گمانسه کامرانی در لباس کام بخشی بجا آوردند - و مجموع غنائم را که مشتمل بر فیل عالم کمان مذکور و هفده زنجیر فل دیگر بود با فتح نامه مصحوب حادون رای بدرگاه والا ارسال داشتند - حضرت حلاف مربب را از استماع نوید این فتح آسمانی که تازه روی داد و مقدمه دیگر فتوحات بی اندازه بود گلی امید ارس بنو بشگفتگی در آمد - و موازی سه کورور دام از محال انقد صوبه مالوه

از تغیر خان اعظم بصفه انعام شاه بلند اقبال - مقرر فرموده رتق و متق صوبه
مذکور نیز بگماشتهای آنحضرت مرجوع نمودند - و از روی عذیب حکمت
طرار دانش پرداز میرزا سکرالله شیرازی را که در انواع موعن عقلی و نقلی
از اقران خویش مستثنی و ممتاز بود - بخدمت بیوانی شاه بلند اقبال
از بغیر میر معصوم هروی سرافراز نمودند *

میلاد فرخنده بادشاهزاده حورا سرشت قدسی

نژاد جهان آرا بیگم مخاطب

بیگم صاحب

هزاران شکر که بمحض هبوب صباى عطفت از سبب مواهب مبداء
فیاض باهر سگمتن نوکل که در سراپسنان وجود بکساده روئی کل آفتاب
چهره نمود گلشن امید تاره ساداجی و حرمتی بی انداره پذیرف - و بمجرد
نسیم نسیم غنایم عالم بالا از دمیدن دره سجد که بر گلبن سهود با حیات
بعثتی انعام عیسوی لب بسم کشود بچمن مرام دیگر باره گل شگفت -
یعنی فرخنده قدوم سریم قدسی نفس عیسی دم درین بیب القدس
جاء و جلال ظهور نمود - و به برکت قدوم و بمن مقدم دولتحواهان را بوجد
حصول امید و بشارت خلود جاوید داد - چهره آسائنی شاهد بسط مال از
برج اجمال این ممدت حقیقت استمال ولادت با سعادت بواب قدسی نقاب
پدساره عالم و عالمیان بیگم صاحب است - که در سبادت این سال فرخنده
مال یعنی سنه هزار و بیست و سه هجری مطابق سال بهمیر از جلوس
اشرف جهانگیری روز چهارشنبه بیست و یک ماه صفر موافق روزیر
فروردیمه الهی در حرم سرای دولت شاه بلند اقبال از بواب مهد علیا
منار الرمانی این محسنه بقا مولود حور آئین ورود مسعود بمرصه وجود
نموده از مروع جمال جهان آرا در و دیوار روزگار را به پریای نور پرنوآیین
بست - و از نور ظهور والا سرنا سر روی زمین را رسک دردوس اعلی ساخته
با علاء اعلام برکت و سعادت پرداخت - بنا برین آن زیور روی زمین و
پیرایه آرایش جهان از سمنیه حضرت خلافت بجهان آرا بیگم موسوم شد *

تنگ شدن ساحت کار و عرصه پیکار بر رانای خذلان مآل بمساعنی جمیله دلاوران خیل اقبال بادشاهزاده خرم

بر ارباب داغ شور بین سر این معنی هویداست - که هر که با
طایفه بلند اقبال سلاطین معذلت آتش که نیرومندان نائید عالم الا اند
پهچ در پهچ کند - هر آئینه برور خود شکست در ناری خود افکند -
و از مایل کونئی ایسان سهوده پهله بر - و مسب بر نشتر زده گردن
بریر سمیر نهی و مؤید این مهال حقیقت اسماعال حال رانای خذلان مآل
است باولنای دولت قوی صولت شاه بلند امین - و سبب این ایهام
آنکه حوین رانا از ریاده سری سر به اطاعت فرد نه آوردند - و اعماد در بداده
سایر آن از همه سو حیر افس بر سر او بعین یدربخت - و بدستوریکه
آحضرت بقلین عموده بودند اطراف ملک او را فرو گرفته بر بدناس
بهادید - چنانچه در هیچ مقام دمی آرام نگرفته از هیچ جا سر بر نمی
نواست آورد - تا رفته رفته از سر افتادن با افعال بلند آحضرت کورس محای
کسید - که اگر عاقبت از در اطاعت در نیامدی - خاں و ایل سلسله ذریه
سلسل اسمعیال پذیرفته از پساد در افتادی - بحوی که در حیوان دیگر
گدازش خواهند یافت - اکنون خصوصیات احوال او در مصیبت شک
گیریهای بهادران در ناب معاف او بدین حیوان مد نظر میگردد - که حوین آن
معمور از بیم افواج غسان کر فاره که بمعاف و اسمعیال او نمی دانه بودند
بیم لیحه در یک مقام آرام بداست و یک نفس در حای ناحود قرار
درنگ و استقرار نمی توانست داد حماقت مذکور شد - هر ساعت در
پیغواله و هر لحظه در عاری و جنگی سر می برد - و اهل و عیال خود
را بر اسپان کوه بر ها دون نورد با سوزج مل نام پسری که برو اعماد بهام
داشت در شعاب جبال می گردانند - و حوید با محدودی حد سرگران
در دیده انتظار درآمد برسکال داشت - که حوین راه و گذرها را آب بگرد
شاید که از سینه حانسور سمیر صاعقه ناثر غاریان عدو بد آفاق گیر اری
راه رهائی بیاید - و ازین رو جان مفی از میان آب و آتش بیرون ببرد -
چون مقصد آن عموده خرد بوضوح پیوست و قرار داد خاطر آن بد نهاد
معلوم نند - لاجرم حسب الامر شاه بلند اقبال مقرر شد که در شکستی

کوهستان همه جا نهاده نشانده راه قرار آن مردود را مسدود سازند و هرگاه
 دو نفری مانند ازین بهانجات ووحی بدو تنگ باهنگ سسگیر نمودن او
 دو برادر نمایند - بدینوس کنگاس سادات تنیس بدیع البرهان ولد ساهرخ
 میرزا را در کوبیده لمر که در قرار کوه البرز کوه واقع است بسیار داری مقرر
 فرمودند - و سید سفید خان نازده در حاره و رانا سکهراد پسر رانا
 اودی سکه در کوبیده و دلاور خان دکن در اسه و فریده خان نرلاس باراو
 رین هاده در اوگنه و محمد تقی در چاوند و در سجا پور بیرام نیک میر
 خشکی سه باد ابال و در حاور که سعد تر است ابراهیم خان مسند
 از مدهای ناساهی و در هادری میرزا مراد ولد میرزا اسم صغوی و در
 پانوره سرایار خان ترادر سید الله خان و سر نسووه راهد خان ولد تقیم خان
 بهمنجا مصطفی این محال و نعلاب این حصارن مال قرار یابند و محمد
 شاه از بدکن کامل احلاص و تربت کردهای خاص آنحضرت با فوجی
 بهر آرموده در طمب باهک مخرب سجا کنگ و نادیت راجپوت
 آنصوب رحمت یاف - را او یلغار روانه سازد و در راه آن گروه بکار که
 پیوسته مسند پیکار بودند برکنار آورد و آنس یغا - آن مرزبوم رده انداخته
 آن حاکمان را بیاد ناراج بر آید - و حلقی - محصور را بقتل رسانیده
 بدی بی شمار گرفت - و هم چنین بر آورده تربت و پرورده عنایت
 آنحضرت رای - نذر دامن میر سامان با فوجی از مدوکان سبب سرکروهی
 که عیال رانا را از آنجا میان می دادند سعادت تعیین پذیرفت - چون
 پشی از رسیدن رای حمر آن شاه رایان سماء روی رسید اهل و عیال را را
 بجای دگر درده بودند - اچار بهادران در آن سرزمین اراقتل و غارت
 و اسیر گرفتن و حرات آوردن سارل هود حیری باقی نگذاشتند - چون از
 جمعی دلیران راجپوت نثار مقدمه مذکوره سابق که رسم معهود هود است
 بیشتری زنان خود را کشته و مردانه باهنگ مقابله و محاذنه بر بتکدها
 اجتماع نموده مستعد کارزار شده بودند - عاریان خان سپاه بر سر آن مقهوران
 برگشته بهج بیر، روزگار باخند و ایسان نمر دلیرانه پیش آمده - و پس از
 مدافعه و مقابله بسیار و کسب و کوشش بشمار نه دارالبوار پیوستند - و رای
 مذکور دولت خواهی خداوند خود پیش نظر آورده چشم از مقتضای
 کیش و آئین خویش پوشید - و حقوق و تربت و عنایت آنحضرت
 منظور داشته چنانچه حق مقام بود در سر انجام کار ولی نعمت حقیقی

خود کوشید - و بتانرا سوخته بتخانها را ویران ساخت * * بیت *

بدنهای چنان مهراو خانه ساخت * که هندو بتحریب بتخانه ناخت
 خون درین یسای سای از رای مذکور و هم چنین از میرزا شکر الله دیوان
 خدمات - امان و بردنات نمایان بطهور پیوسته مساعی حمله ایشان مشکور
 افتاد - لاجرم بهرگنی منظور نظر انور آمدند - و بنوجه عالی دقایق رتبه
 ایشان درجه اعلی پذیرفته حضرت شاه والا جاه میرزا - بکراته را بخطاب
 افضل خانی چهره کامگاری برافروخت - و رای سندر داس به خطاب رای
 رایان سرپلمای یاقمه رفته رفته از حسن خدمات و کمال حاشاشانی
 خطاب راحه بکرامت که والا برین خطاب راجهای این کشور است
 بارک ماهاب بر فلک عرب بر افراخت - بالحملة سایر افواج مصور که در
 تهاجمات مذکوره به بعاقب آن بدعاقب بعین شده بودند هر حا خبر رانا
 می یافتند - بی توقف ناحت بر سر او آوردند آنچه لازمه مرهاندگی
 و دلیری بود از بحریب ملک او اسیر گیری بجا می آوردند - و چندی
 بتکدهای نامی و مشهور را ویران ساحه بجای آن معابد و مساجد بنا
 نموده بنیاد مسلمانی درین لباس قوی اساس گردانیدند *

نوسل جستن رانا به جبل متین عفو حضرت

شاه بلند اقبال و ادراک نجات بوسیله

دریافت ملازمت آنحضرت و ذکر

بعضی از مناسبات این مطلب

چون رانا از معامله مهی و کردایی و ملاحظه عواقب اسور و دوربینی
 بی نصیب مطلق نبود - و از به اندیسی کار و بهبود روزگار می الجملة بهره
 داشت - درینولا بنظر امان در معامله خود عور نموده مشاهده کرد - که
 کار او از عصبان بکجا کشید و از نااهلی جبر خسران جاوید سودی ندید -
 حاصه درین وقت که عرصه راحه برو از صاحب حوصله بگ بر
 شده بود - و قطع نظر از آنچه گذشت او ملاحظه نمود که مال و منال عرضه
 تلف گشته و جان و ملک مسرف بر فنا و روال شده - و عرص و ناموس
 بمعرض اباحت در آمده معهدا راحه و آرام برو حرام گردید - لاجرم
 این معانی خصوص بیاد رفتن تنگ و نام را بعایت مکروه می داشت -
 لاجرم نسبت اصحاب اضطراب و اضطراب امان طلبی را بر خود واجب

دانسته قطع از قرار داد هزار ساله نمود - و دست از پاس مرتبه که ابا عن جد در نگاهداشت آن جد تمام داشت باز داشت - چه سرمایه مباحات و دست هیچ افتخار و امتیاز سلسله ایشان بر سرخانوادهای راجگان ننمود همین بود - که درین مدت متعادی هرگز - بر اطاعت پیش هیچ یک از سلاطین ناقد فرمان هندوستان فرساورده اند - بلکه ولای عهد خود را نیز ده در عرف این طایفه پسر ساه - تیکه می گویند نزد هیچ یک از پادشاهان عظیم الشأن نه فرستاده - چنانچه سابقاً اشارت بدین معنی رمت - محملاً بنا بر آنده درین ولا ولایت آبادان او ویران شده بود و حزانه معمور حالی و خرابه مانده و پاهلی کشته و آب برشته و خویشان و منتسبان سر حویض گرمه - و سایر متعلقان و دریه نوکران پیوند بعلق دهرساله از علاقه ثبات قدم و پایداری گسسته - و عقد پریشانی جمعیت و اتمام و عدم وفا و وفای با تفرقه اند و بیوفائی سرید بسته - و رعیت نیز پراکنده و متفرق شده و آن ابرو و استقلال که سابقه داشت نمانده - و باین معافی از نیروی اقبال این تأیید برورد حسرت دوالحلال هجوم خیل که از اعظم جنود آسمانی است عرصه حوصله تنگ او را فرو گرفته بود - درین حال بحسب مصلحت دید خرد که در امتثال این وقت های نازک پیوسته از پا افتادگان را دستگیری می نماید - چون صلاح کار و بهبود معامله او در طلب امان بود - ناچار دست اسمان بداسان استشفاع رده ندانم و خجالت را عذر جناب و لحاج و ستیر نموده - و مکتوبی باسلوب اصحاب طلب زینهار از روی کمال عجز و فروتنی برای رایان نوشته بواسطه او امان طلبید - و سایر اوامر و نواهی پادشاهی و شاهی را برفق فرمان پذیرفته از روی طوع گردن بطوق عبودیت نهاده - و قبول کرد که کرن پسر جاشین خود را در رکاب طمرنصاب ساه بندد اقبال بدرگاه والا فرستد - چون راجه مطلب آن زینهارئی عفو طلب را که از در تضرع و زاری درآمده بود بعرض عالی رسانید - بنا بر آنکه این پساو اول مهمی بود که آنحضرت بر سرانجام آن اهتمام مبدول داشته هم گذاشته بودند - باوجود کار فرمائی عفو جلی که بتکلیف تمام آن مهر منزلت سپهر جناب را بر ارتکاب لوازم بحشایش میداشت - و الحماض عینی که شیمه کریمه آن اعیان آفرینش است چشمک به تحریک بخشش می زد - لاجرم خواهش خاطر مبارک بدین معنی کشش نمود که سهم رانا را با تمام نگذاشته اورا مستاصل بر اصل سازند - و بنیاد کفر و کفران را یکبارگی از آن ضلالت آباد که

هرگز صیت معالم اسلام بکوش اهالی حوالی آن نمر نرسیده بر اندازد -
 تا چار فرستاده او را بی نیل مطلب باز گردانیدند - چون رانا را نه مدتی
 مطابق ازین راه روی داد دست توسل بذیل میانجی ایستادگان های
 بحب همایون بخت رده اردر استشفاع در آمد - و نامه ضراعت آمیز
 رقب آمور به مهلب حان نوشته بوقع هایمردی درین باب نمود - و چون
 حان مدکور حقیقت مدعا را در ضمن التماس و سدها بعرض اعلی
 رسانیده دقایق اضطور و بیچارگی او بوضوح رسید - حضرت خلافت
 مرتبت بر حال او ترحم نموده باطهار انعیاد و ارسال اکبر اولاد بملازم والا
 اکتفا نموده مدسخط خاص نوشتند - که آن گرامی فرزند سعادت یار رضا جو
 اقبالمند را باید که حرسندی و خشنودنی خاطر ارحمند ما را در ضمن
 قبول این معنی شمرده - یده و دانسته ار استیصال رانا در گذرد - و یکباره
 در مدد حراتی او نه شده دقایق ملمسب او را بدرجه اجابت رساند -
 چنانچه بمجرد رسیدن فرمان قصا نفاذ جان بخششی او نموده ولایتش را
 بدستور معهود بقرار دارد - و پسر صاحب تیکه او را در رکاب ظفر انتساب
 گرفته سوچه درگاه والا شود - درین مرتبه شاه بلند اقبال بر طبق
 امر عالی والد والا قدر ملتسی رانا را مبذول داشته دیده و دانسته به
 فرمان جهان گیری از گناه او در گذشتند - رانا بعد از اطلاع این معنی در
 حال سببه (۱) کرن خال خود را با هرداس جهاله که ار احوال نامور و مردم
 معتبر او بود بدرگاه والا فرستاد - و فرستادگان بدرگاه گیتی پناه شاهی رسیده
 همراه رای رایان ادراک آستان بوسی نمودند - و بزبان اظهار به فزع و جزع
 و عجز و نیاز اقتادگی و بیچارگی رانا وسیله درخواست بخشایش ساختند -
 و حضرت ساد بلند اقبال جان بخششی او را بشروط بملازم نمودن او ساخته
 باین شرط رینهار دادند که خود به سعادت ملازم استسعاد یافته کرن
 جانشین خود را در رکاب نصرب انتساب بدرگاه والا فرستد - و آنگاه که کرن
 رخصب انصراف یافته بموطن خویش رسد - پسر کلان او که نیره رانا باشد
 همواره به همراهی هزار سوار ملازم موکب والا اختیار نموده همه جا بساقی
 کشی کند - چون همگنان بعد ار استماع این معنی راه سخن و روی جرأت
 عرض مطالب یافتند باین دسب آویز وسیله رای رایان معروض داشتند -

(۱) در اقبالنامه جهانگیری سوبه کرن نوشته شده - ببینید صفحه ۷۷ -
 طبع ایشیا تک سوسائیتی بنگاله •

که اگر درین صورت یکی از ارکان دولت بمیان جان بخشی رانا در آمده
وثیقه عهد و پیمان در آورد - چنانچه خاطر رسیده او آرمیده گردد - هرآنچه
پیدرتنگ آهنگ ادراک دولت ملایم نماید - و لهذا بنا بر اهتمام رانا

سلامتی مهمی اوصالی خاں را بدین مصدح فرسادند که او را امیدوار
ابواب سواطف و ماحم شاهانه نموده ملایم آورد - زیرا راه سرید اطمینان
خاطر او رای رایان را نیز همراه داد - و خود رانا از وصول ایشان سلامت
قبول جان محسوس تیره یافت آرمیده دل و معشای خاطر گشت -
و بی توقف روی آمد بدریافت سعادت آستان بوس نهاده چون
به بردیگنی معسکر سعادت رسید - والا حضرت بنا اقبال از روی عتاب
جمعی از اعیان دولت مثل عبد الله خان راجه سورج سنگه و راجه
نرسنگه دیو و سید سیف خان راجه در استقبال فرستاده ازین راه در محب
و اقبال بر روی روزگار او کسادند - امر عالی عز صدور یافت که از روز یکشنبه
پنجم و ششم بهمن سال نهم جلوس جهانگیری افضل خان و رای رایان
بآئین معهود و رسم مقرر از نظر انور بگذرانند و در آن روز که نوروز دولت
و بهروزی رانا بود بلند اقبال چون افتاب جهانبند بدستور هر روزه از
مشرق جهرو که والا در آمده پریو نظری خاص و عام افکندند - و بآئین
صاحبقرانی بر مسند جاه و جلال بنسبه حجاب بارگه فلک استیاء را
اشاره بار او دادند - همین که رانا بیارگه گیتی پناه در آمده امیدش از
پریوانوار جمال جهان آرا رونق مطلع حور - ید گشت - از همانجا سعود
آستان سپهر نشان را صندل جبهه اخلاص گردانیده بارک افتخار باعتبار
سرافرازی بساط بوسی بر اوج طایم آنوسی سود - و هر چند نه والا بساط
مرب نزدیکتر می شد از ادای سلیمان بندگی و آداب سرافکندگی
سربایه بلند پایگنی جاوید و ماده مزید امید آماده می صاحب -
و در دقتی که بدستیری طالع ارجمند و مددکاری اقبال بلند از ادراک
شرف رخصت به تقبیل پایه سریر آسمان نظیر سعادت پذیر گشت -
و بدریافت این مکرم والا قوی رفعت از دروه فلک اعلی در گذرانید -
حضرت شاه بلند اقبال بدست مبارک سراورا برداستند و ازین رو سر بلند
جاویدش بخشیدند - چون سنت حضرت حامی النبیین است که در امثال
این مقام اعرار و اکرام عزیز هر قوم بجا آرند - و لهذا آنحضرت ردای مبارک
به جهت جلوس زاده حامی بر زمین گسترده - چنانچه در کتب معتبره
سیر مرقی و مذکور است - و نزد سایر احاد الناس نیز بر سبیل

تواتر منقول و مشهور- لاجرم بحکم آن مقدمه در صدد این معنی شدند که
 او را بعنايت خاص اختصاص داده کمابيتفي در تسليۀ خاطر و تاليف
 قلوب او بکوشند - بنا بر آن نخست عبدالله خان و راجه سورج سنگه را
 بجانب دست راست حکم جلوس فرمودند - آنگاه بطرف دست چپ
 او را رخصت نشستن داده نقش مرادي چنين که فيروزي بر آن روزي
 هيچ يک از اسلاف او نه شده درس نشين ساختند - آری چه عجب
 کهنر نوازي و طيفۀ بزرگي و مهتري اسب و احسان و بنده پروري لازمه
 دادگري و فيروزي - از اينجاست که آفتاب جهانباب بنا بر ذره پروري از
 ساير کواکب بر سر آمده - و انسان عين از راه کمال مرده - در عين اسان
 کامل حا گرفته - بالحمله رانا بنا بر شکرگذاري اين نعمت بزرگ بعد از
 تقديم مراسم زمين بوس و تسليم يک قطعه لعل گرانباه بوزن هفت و نيم
 مثقال جوهری بانواع جواهر و مرصع آلات و ده زنجير فل از نظر اقدس
 در گذرانيد - و هم درين مجلس سه پسر او سورج - ل و بهيم و باکمه و دو
 برادرش ستهيه و کايان و چندی ديگر از خويشان و مردم معتبر او در ضمن
 استسعاد ملازم کامياب مراد گشته بانواع عنايات امتياز يافتند - و در
 مجلس اول خلعت و خره با سمسرو کمر خنجر مرصع و اسب عراقی با زين
 و ساخت مرصع و ويل خاصه با يراق نقره به رانا مرحمت نموده به پسران
 و برادران و بهج بن از راجيونان معتبر او اسب و خنعت و کمر خنجر مرصع
 عنايت فرمودند - و به چهل نفر اسب و خلعت و پنجاه نفر سروپا آنها -
 چون رانا خاطر از همه رهگذر جمع نموده بانواع الطاف گوناگون مخصوص سد
 و سرمايه مباحات بدست آورده از سربو مالک برو مسلم گشت - لاجرم با
 دلی پراسيد و خاطر سراسر اخلاص کامياب مطلب مرخص شده قدم در
 راه مراجعت نهاد - آخر همان روز کنور کزن پسر حانشين او بوسيله
 افضل خان و رای راياي آمده ملازم نمود - و بنا بر مقتضای عنايات خاص
 آنحضرت باقسام انعام و اکرام کامياب معصود و مراد گشته از خلعت خاص
 خنجر و سمنير مرصع و اسب عراقی با زين طلا و ويل خاصگي پايۀ
 قدرش افزود - و مبلغ پنجاه هزار روپيه نقد به صيعة انعام عطا يافت که
 سرانجام سفر و سار راه مهيا نموده در رکاب سعادت روانۀ درگاه والا کردند *

بیان معاودت شاه بلند اقبال قرین فتح و نصرت از مهم رانا بصوب دارالبرکته اجمیر و دریافت سعادت ملازمت حضرت خلافت مرتبت

چون بدست یارنی تأییدات آسمانی فتح 'الباب بخت و نصرت بر روی
اولیای دولت شاه بلند اقبال کشود - و بنقاب کشائی توفیقات ربانی شاهد
اقبال بروفق مقصود از حجاب عیب روی نمود - لاجرم معنی ظفر
و فروزی در آئینه معاشقه باحسن و حوه صورت بسته نقش مراد
دولتخواهان در صفحه آرزوی همگان بر طبع دلخواه درست نشست -
و درین حال حالت مستطوره نموده امر دیگر متوقع الوقوع نبود و دقایق
حواشی ملازمت والد والا قدر دانه اعلیٰ دانه آن حاذقه نسوی دار البرکت
اجمیر کشش تمام می نمود - بنابر آن حضرت شاه بلند اقبال پیکر لوی والا
ار آیات نصرت ساحده و سوره فتح طراز رایب ظفر آیت پرداخته عنان
انصراف را اعطاف دادند - و در تاریخ دهم اسفندار سال هم از جلوس
جهانگیری چون دولت سعادت بر منورین دولت و مصحوب عرت مطفر
و منصور به نزدیکی بلده اجمیر رسیده طاهر آن مصر عرت مضرب حیا
نصرت شد - و سائر ارکان دولت و اعیان حضرت حسب الامر اعلیٰ استقلال
موکب اقبال نموده بدولت سلسله بوس فایز گشتند - زور نکشند بیستم
محرم الحرام سنه هزار و بیست و چهار قرین سعادت داخل آن مدینه
دولت شده ناهنگ ادراک صرف ملازمت اشرف خدمت شتافتند -
و از هرتو نظر عنایت والای والد والا قدر بتازگی فیوضات بی اندازد اندوخته
انواع سعادت دو جهانگی دریافند - حضرت خلافت مرتبت از کمال
سوی و نهایت دوق پنحوی از جا در آمدند که نیم حیز شده آن خان
جهان را چون ریح و روان سگ در بر آوردند - و زمانی دراز در آغوش
عطف داشته راجه حیات حاوید به مشام امید رسانیدند - شاه بلند اقبال
بنابر ادای حق سپاس عواطف و مراحم بی قیاس حاصه این مایه عنایت
نمایان مراسم تسلیمات و سجدهات سکرانه که از لوازم آئین خدمت اسب بجا
آوردند - و بعد از فراغ آداب تعظیم مراعات اقامت رسوم معهوده نموده

هزار مهر و هزار روبه به صیغه نذر و مواری این مبلغ به عنوان تصدق و صندوقه بلورین ساله مال از حواهر گرانمایه گذرانند - از آنجمله لعل گرانمایه رانا بود که حسب التقویم ارباب بصرت این فن بهای آن شصت هزار روبه - قرار شد - هم درین مجلس حضرت حلال مراد آنحضرت را به شریف خلعت و چارفت مرصع معزز ساخته کمر حجر مرصع و شمشیر مرصع و دو اسب عراقی اربین و لکام مرصع و بجای کج نام فیل خاصگی - ماده فیل دیگر با برای نقره ضمیمه این سایه مرصع عمیمه نموده سه هزار دات و دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه در منصب آن سپهر مرتبه افزودند - و حاکم آنحضرت موافق منصب پانزده هزار دات و هشت هزار سوار دو اسبه و سه اسبه از انقد محال بنحوه شد - آنگاه بواسطه بخشیان عظام پسر حانشین رانا از ملازمت اسعد استعفاء یافت - و بانواع مراحم نادرشاهانه مخصوص گشته از اعطای خلعت گرانمایه و شمشیر مرصع امتیاز پذیرفت - و بمرصع خنجر و سپح مروارید کراں بها و اسب و فیل خاصگی سواراری یافته بانعام پنجاه هزار روبه نقد و منصب پنج هزار دات و سوار محسود امثال و اقران گشت - و حاکم نصف طلب منصب او محال کوهستان رانا و نصف دیگر از برگات دامن کوه آن سر زمین قرار یافت - آنگاه سایر امرا و بندهای پادشاهی که در رکاب ظفر انتساب بودند بعنایات نادرشاهانه سرافرازی اندوختند - و هشتم تیر سه ده جهانگیری بعد از چهار ماه کمور کردن پسر رانا بوطن مالوف خود رخصت مراجعت یافته فرمان عالی برین حمله صادر شد که حکم سنگه به او با هزار سوار همواره در رکاب شاه بلند اقبال کامگار در یسانی دکن حاضر باشد -

نور آمود شدن عالم شهود از پرتو وجود مسعود

بادشاهزاده سعادت پژوه مجد دارا شکوه

چون حضرت واجب العطا با حکم اهتمام در سرانجام مصالح این کارخانه و صوابدید مصلحت زمانه شاه بلند اقبال را از سیر متکفلان امور عامه رعایا و کافه درایا بخواص و مزایای خاص اختصاص بخشیده - نحوی که از روی عاطفت نام تمام مقصد و مرام آن سرور را موافق دلخواه هواخواهان درکنار و برآرزوی ایشان نهاده - و همچنین آن حضرت را درین مطلب اعلی و مقصد اقصی نیز که سر همه آرزوها است نصاب کامل

و نصیب شامل رسانیده - و آن برگزیده اعیان کون و مکن را درین امر عظیم الشان که قوام دین و دولت و قیام ملک و است بدان است از سایر سلاطین روی زمین برگزیده - چنانچه ارکان سرپرست و قوایب اورنگ حلاوت آن خورشید مکاتب آسمان مکار را از استقامت وجود معین الحود چهار شاهزاده کامکار نامدار اقبالند مصدوقه هر چهار چهار رکن نمکین بل جار حدود کعبه دین برایشان صادر می آید تا قیام قیامت استعظام داده - و افسوسرورنی آن نیر اعظم سپهر عدل گهیری را از فرخندگی این چار بادشاهزاده محسسته طالع درویش حب که هر یک دره نواح تارک مبارک اهل اند - فروغ نیک احمری مهر و سعادت مسری بخشید - و خاصه شاهزاده حب پسند سعادت ممد داس پزوه سلطان دار، سکوه که از حمه برادران والا گوهر بهریت نرس و مرید قدر و شان در اقرار است - ولادت سرانرسعادت آن شاهزاده والا قدر ده بین ال عصد نتیجه برتیب این مدمات است بعد از انقضا دوازده گهری و حبل و دوپل که عبارت است از پنج ساعت و چهارده دقیقه - جومی از شب دوشنبه بیست و نهم صفر سیه هزار و بیست و چهار هجری مطابق شب نهم فروردینماه الهی دهم سال جلوس جهانگیری رو نمود - و ازین رو مهد عفاف منکته عظمی و - برین بانوی کبریای بواب اقدس القاب محتبه الرمانی مهبط انوار آسمانی شد - و فرودوم حسنه این فرخنده مقدم سر و سر بر ریح مسکون را به پیرایه یمن قدم پرامته رینب افرا - مستان حلاوت گس - درین روز و روز و روز امیر فراغ امور که وقت حورمی و روزی عمی و هنگام گرمی هنگامه نشاط و ایام بسط و انساط در آمده بود - ارم آئین محفلی در منزل سعادت حامل برکت محمل صورت برش یافته نحوی حوش و دلکش بر آمد که بهاشای آن حرم بهشت عالم حیرت افرا - نطارکیان عالم گشت - و آن نگارین انجمن که بسجده اصل و بدوس اعظم بود بعنوانی پیرایه آراستگی گرفت - که زیب و زینس رسک فرمای رینب پیشطاق این بلند روان شد - و انجمله چون حجه - مقدم نور و گیتی افروز چند روز قبل از عید قدوم سعادت لزوم شاهزاده فرخنده قدم بعالم ظهور نور گسترگرددیده موده و برود آن حجهسته مولود مسعود بعالم ظهور آورده بود - بادشاه عالم، ناپرادای رسم آن دو عید سعادت محفل سعادت نزول شاه بلند اقبال فیض ورود مسعود مبدول داشته از نور حصیر اندوز فرخنده جشن مذکور را که در کنار تالاب در البرک اجمیر انعقاد یافته بود مرین و مسور ساختند - شاه والا تبار

بمراسم نثار و پا انداز پرداخته باقامت رسم کشیدن پیشکش قیام نمودند -
و هراز مهر بصیغه نذر گذرانیده درخواست نام نمودند - حضرت سلیمان
مغزل آن شاهزاده دامدار را که فر فریدون و شکوه دارائی از صفحه روی
دل آرایش فروغ ظهور داشت به سلطان دارا سکوه موسوم ساختند - و سایر
ناسنجان های تح که سر آمد سحروران روی زمین و زب صفحه
رورگار اند - مانند ارباب تهتیت ازین فرخنده ولادت عارض صفحاب رسایل
را بزیور محسنات بدیعه آراستند - از حمله ابوطالب کلیم تاریخ ولادت
چنین یامند *

* مصراع *

گل اولین گلستان شاهسی

از سوايح این ایام نشاط فرحام آذین حش و زن مبارک شمسی - ال بیست
و چهارم است از سن اقدس شاه بلند اقبال که در روز بیست و پنجم بهماه
انمقاد یافته تریین آن بانواع ریب و زینت و روش بدیع و طر غریب هوش
ربا و ^۱ [نظر] فریب آمد - و آن عقل مجرد و روح محسم جهت مزید
عظم و شان نیز اعظم سر به برابری او فرود آورده در کفه میزان هم پله
انور گردید - و آن گرامی حان جهان جهت کامروائی محتاجان تن بهم
سنگی ذخایر معدن در آورده عیشین را بانواع نقود و اجناس سجد -
و مجموع آنها بدستور مقرر در اهل استحقاق مقسم شد - درین انجمن
نشاط و محفل انبساط پادشاه جهانگیر آرزوی حرعه کشی شاه بلند اقبال
نموده از روی سالغه تمام تکلف بشرط مدام بدان حضرت فرمودند - چون
این عزیز کرده حثاب عز و برگریذه آنحضرت تا غایت به تناول هیچ یک
از مغراب خاصه بنوشیدن باده حرد دشمن هوسریا التعات سموده بود -
بناهر آنکه نه فتوای غرای شرع ملت راهره ممنوع و بحکم عقل والا
و خرد ارجمند نکوهیده و ناپسندیده است - تا آن دم دامن پاک لب اطهر
که چون ذیل مطهر ارباب عصمت از وصف آلانس سمع برآب داشت
بدین آب آتش آمود ترنساخته بودند - لا حرم نعت در قبول ایستادگنی
کلی نمودند - چون تکلیف این معنی از حد امکان امتناع تعاور نمود
و بیتن ازین اقامت در مقام معانعت جا نداشت - درین صورت به تجویز

ادب و تحصیل و ضامن فی خاطر انحصار به پدرش مطلب ارتکاب شرب قلیلی از آن مجوز شمردند - و از آن در اسی سائگی که سوفس آلمی تأیید شدند هرگز از روی رعیت حاضر عاظمی خواهرش مع قلسی منس توحه به پهمانه کشی به فرمودند حایچه بحای خود انشاء الله تعالی قم : دژ کلک بدایع نگار و نگاشته حایمه و قایع گذار خواهد شد *

چون در آمد ورور سپاه افروز سال ارد هم - ملوس حایبگیری به فرخی و فیروزی نشاط پیرا آمد - والا حصرت شاه مدد اقبال ورور سرف آفتاب پیشکش بمانان از سر اسرف گذرانیدند - و از - - - - - خواهر قطعه نعل تابک در حشاش نهاد - بد حشاش نژاد بود که - - - - - شش سائک و در آب و رنگ سق دانست بود - و قیاس آن هستاد دراز روپه دراز پذیر گزیدند *

در همن ایام که دارالملک - احمیر مسمر - حرات حلاوت مصر بود - بیست و چهارم ربیع الاول سه هزار و بیست و پنج در غین مادمانی وخرسی واقعه بی موقع عم اندوز کوک - - - - - امرورج سرافانی حوزالنسا مکم که سه سال و یکماه سمسری از - - - - - ریعتی معصمی - - - - - بود به نازگی ملال آمود نزدیکه خاطر اقدس را بغایت مکدر و مائله - - - - - حوت حصرت سلیمان زمان آن فرحمده اختر رج صاحبفرانی را به فرزند فی خوبشتی ارحمندی داده اریز رو که - - - - - علاقه ناطی و پیوند روحانی بدو داشتند - و از رهگذر وقوع ای - - - - - واقعه حایکه کوه عمار بدو - - - - - سرفای خاطر سارک آنحضرت فروگرفت - همان وقت با سائر حجاب گریبان نقاب عفت بمنزل آن والا جناب سریف آورده - - - - - مراسم بعربیت تقدیم رسانیدند - و آن نوکل کلس عصمت را در حوار مرقد - - - - - حواحه بزرگوار خواهد معین الحق والدین آرامگاه مقرر شد - و آن ورور نم اندوز را کم - - - - - حواحدند - - - - - پناپچه با حال در افواه خاص و عام بهمین نام مذکور میگردد *

بیان طلوع اختر سعادت از مطلع جاه و جلال

شاه بلند اقبال که عبارت است از ولادت

بادشاهزاده والا گهر محمد شاه شجاع

از آنجا که ملال خاطر عاظم این طبقه ارحمند که نیام و قوام احوال کون و مکان و نظام اعظام سلسله نظم و نسق امیر کارخانه زمین و زمان

باستقامت مراج وهاج ایشان واسته و جمعیت طاهر و باطن خلایق
 بخوسوختی و سادگانی این برگزیدگان شاء ابعاد و تکوین باز پیوسته
 ایزد تعالی پیش از نس چند روا ندارد - و هماندم به مومیائی الطاف
 حلیه جبر کسر مذکور که هزار گونه فتح بآن صم اسب بها آرد - چنانچه
 در همان اداام که رضیه مرصیه به گلکسب ریاض رضوان حرامیده با حوران
 بهشت بر مسند روح و راحت آرمیده بود - شاهد تلافی آن باحسن و حوه
 در عالم سهود حلوه نموده به اجمل صور حیران خدشه و تلافی مافات کرد -
 یعنی شب یکشنبه نازدهم در ماه آلهی سال نازدهم جهانگیری موافق
 هزدهم (۱) جمادی الثانی سه هزار و بیست و پنج حصه اختر سعادت
 اثر در حرم سرای شاه بلند اقبال از نواب قدسی القاب مریم ثانی
 ممتاز الرمائی ظهور باسط النور نموده فیض ممدوم مرحنده آن مسیحا دم
 خجسته قدم از بساط حاک با سبط افلاک همگی را در پیرایه انساط
 گرفت - ولادت با سعادت آن نور دیده اعان خلاف خواهد بود وقوع احامیده
 سرهم راحت بر حراحت اونیای دولت گذاشت - دارفرمای رمانه
 بهار رسم ادای مراسم تهنیت بمنزل مقدس آنحضرت شریف ارزانی
 فرموده ابواب بهجت و سادمانی در روی روزگار جهانی کشودند -
 و آنحضرت برعایب لوازم با انداز و پیشکش پرداخته هزار مهر بعنوان نذر
 گذارنیده درخواست نام نمودند - حضرت والا رقب آن شاهزاده نامدار
 را به شاء شجاع موسوم ساخته بانواع مهربانی گرانفی خاطر
 آن گرامی بزر اوج حمایتی فرمودند - شاعر سحر بیان نیرنگ کلام
 طالبای کیم از جمله ثنا طرازان درگاه والا است تاریخ ولادت آن والا گهر
 چنین یافته*

* مصراع *

دومین نیز بادا فلک شاهی را

بی بدل خان گیلانی که در فنون استعداد بی بدل عهد است و عدهم
 النظیر وقت باین مصراع بر خورده*

* مصراع *

شده پیدا وجود شاه شجاع

---

(۱) در اقبالنامه جهانگیری چهاردهم جمادی الاول نوشته شده - ببینید
 صفحه ۸۸ - طبع اشیا تک سوسائیتی بگاله*

توجه نیر دولت و اجلال شاه بلند اقبال بجهت تسخیر دکن و یافتن خطاب شاهی

حسرت عز سانه برای اعلای اعلام جاه و حلال و المهار سال حال این بزرگ کرده عنایت خود در مقام اعلام جهانمان شده نعتی بی رسیدنی اخوان حسد پیشه این عزیز مصر اقبال را فتنه بر عالمنا ظاهر ساخت - چنانچه حسرت و خون اختر راجع به معنی خیریت ازج شرف بعضی بنال افتاد - و هم چنین مکرر حقیقت بی حاصلی و بی حوصلگی پرویز ضعیف سر در هر صورت خواه در یس و رانا و حواء عرش - کن بهمه معنی بر همگنان ظهور یافت - آنگاه عظمه قد و مد را این برآورده عنایت و اقتدار و پروزده بد قدرت خود را در این جهانماری و حماسی بعضی نائید و بوفی و مجرد اندک کوشش حمل از آنحضرت در حد ماده بصورت شهود جلوه گری داده محبت خود بخشید - تا بتدریج جوهر دانی و اصابت تدبیر و حلو و حل و نهائی قول این برگزیده حضرت دو العلل رور پرویز ظهور دیگر یافته آخرت را احاد مردم سیر آشکار گشت - چنانچه در وهله اول گشتی ستایی سهم رانا را تا - ایستگنی تمام بحویکه از سلاطین کار آزموده و ملوک روزگار دیده آید - کردند - و دریولا به بیروی کار سازی بخت والا و مددگاری دولت قاهره عسکر منصور کار فرموده شاهد فتح دلی و قهر دنیا داران مقهوران کشورها و راز انصره و طهر و حلوه گزینمودند - و نیر بعد ازین فتح عظیم باهتمام آن حضرت مهم جام و بهاره یکباره سر اجمام شایسته یاف - هم در آن نزدیکی طلسم دیوید یعنی قلعه دیرین بنیاد کانکره که باسون تدبیر و نیرنگ سعی هیچ یک از سلاطین عظیم ایشان فتح نشده بود - از نیروی تاثیر اسم اعظم اقبال این شایسته حلب سلیمان روزگار نکشایش گرائید - به نحوی که تفصیل این دو فتح نمایان ایشاء الله تعالی در مقام خود نگاشته کلک وقایع طراز خواهد شد - و اکنون که خامه شعر پرداز در معرض بیان کیفیت فتح معین سرزمین دکن است - از سر شادانی این مطلب که طول و عرض طومار امتداد روزگار و ما شرح اندکی از بسیار آن نمی کند در گذشت - و باحار با کوتاهی سلسله سخن ساخته دیگر باره سر رشته مقصود این تقریب فرا دست آورد - که چوب از بی

جوهریه‌های سردار^(۱) و حیل و ریه‌های صاحب صوبه صورت یافتن نظام و نسق آن ولایت از هیچ راه روی در نکرده قطعاً بشرف آن مهم صوت نه بسب چنانچه مکرر مذکور شد - از سوه بدبیر آن سلیم الصدر ساده دل و احوط مدیط آن حریف دغا پشه پروم آرزو نمش مراد اولیای دولت به هیچ وجه در دکن درس نه بسب - با آن حد که از بی بدبیرها و بی پروایه‌های پیشمار مشار اله و نازدگی‌ها و منصوبه بینیه‌های دور از کار صاحب صوبه مذکور که باعث کسرسان هوا خواهان و مع انواب مقصود ندانیدیش سده حیره حتمی و چیره دستی ایشان بحای رسد - که تمام ولایت بالا گهات حصوص احمد نگر که شاه اش آن رقعہ و دارالملک آن نعمه است - و با صم هراز حر ثقیل و صم حد منصوبه حل و تدبیر با نصر آسمانی و صرب شمشیر بدست اولیای عذو بند قلعه گیر در آمده بود - رفته رفته بنا بر کار برآمد قرار داد خاطر ادبار انا به تحت تصرف در آوردند - و اکثر سپاهان که در آن قلعه بودند بطریقی بی با و بیجا گشتند - که پیاده رخ پهای تحت نهاده بدین دستور آن ملک برآمدند - و خانفانان که در پیش بینی های ماری دعا لحلاج شطرنجی رورکار را اسپ و فیل طرح می داد - عاقبت به کرده خود در مانده در شش در دهشت تحت بند حیرت گشت - و آخر کار با حار صورت واقعه را از قرار واقع بدرگاه والا عرضداشت نموده در صدد مدد طلبی شد - چون حضرت خلاف مرتبت بر حقیقت این معنی کماهی آگاهی یافتند - و بحکم دریافت مقدمه معبوه که سابقاً رقم زده کلک وقایع نگار گشته میدانستند که پیشرو این کار از دست رفته از دست دیگری بر نمی آید - لاجرم بخاطر عاطر آوردند که سرکردن این مهم اهم را نیز بدان حصر تفویض فرمایند - بنا بر اینکه اقواج سپاه مخائف خاصه خیل حبشبان که سرکردگی ایشان به عنبر تعلق داشت - سر تا سر عرصه دکن را مانند بخ تیره آن مدبر فرو گرفته بودند و درین مرصه همگنان بغایت زور طلب بودند - لهذا باستصواب دولتخواهان این بدبیر صایب اندیشیدند که موکب نصرت از اجمیر مصوب ممالک جنوبی قرین خیریب و خوبی نهضت فرماید - بادشاه خود به نفس نفیس در مدو توقف نمایند - و شاه بلند اقبال را به تسخیر دکن و تنبیه و تادیب دکنیان نامزد فرمایند -

بالجمله بر وفق این عزیمت صایب در ساعتی سعادت اثر که چون کوکب
بخت خدا داد آن نیک اختر در عین استعساد بود - و اوصاء اعجم و املاک
مانند تدبیرات رای صواب آرای آن صاحب از روی صواب آرائی بر وفق
مراد این سرور را به نسجیر آن کشور دسوی دادند - و در وقت رحمت
آن شایسته مرصع ظل الهی و سراوار افسر اورنگ جهان پناهی را خطاب
مستطاب والای شاهي اختصاص بخشیده تا آنکه درین مدت هیچ پادشاهی
فرزند اقبالند خود را شاه خوانده آن سایان پادشاهی عالم و انسان العین
اعیان بی آدم را شاه خرم ندیدند - و منصب انحصار را از امل و اضافه
بیست هزاری دات و ده هزار سوار دوا سپه سه اسپه مقرر نموده خلعت
با چارقب مرصع مروارید دوز با لهر خنجر و سمیر مرصع و پردانه مرصع
از حمله عایم احمد بگرته حصرت عرش آسیانی اکثر ددسه به آنحضرت
رحمت فرموده بودند و یک لک روپیه قیمت داشت به آن اقبالند
عیایب نموده - و دو سراپی با صاحب مرصع و دو قیل بر و داده با سار
طلا صمیمه مراحم پادشاهانه ساختند - و در سبیح گرانماه که عرش آسیانی
اکثر اوقات یکی را بر فرو فرودهای بسنه دیگری را حامل آسا بگردن
می انداختند - نه عقدی دیگر گرا حایه نه اکثر اوقات در ایام حسن مرسله
کردن مبارک می شد و یک لک روپیه قیمت داشت - بآن صم نموده باین
گرامی گوهر درج اقبال مرصع فرمودند - آنکه هر یک از مرای عظام
پادشاهی که بهم رگانی رکاب نصرت انتساب آن نصرت تعین یافته بودند
و حدی از سدهای ریواس ساهی فراخور بقدر مراتب والا سرافرزی
یافته مرصع است و سروها صمیمه عیایب عمیده شده - و امر عالی ترین
حمله ربور بغداد یافت که میهای حال از حمله تعین یافتگان مهم دین
بی مداهه سراولی و محصلی نموده سلطان پرویز را در روز روانه الہ آباد سار *

محملا شاه بنند اقبال روز جمعه سلح سوال سان هزار و بیست و پنج
هجری مطابق یستم آبان ماه الهی آفتاب وار بدو نجاته زین رزم
بر آمده متوجه مقصد شدند - و هم درین آن محض ^۱ [افاص] اقبال
بی روال قبل از وصول صیت نصرت و تسبیح آواز صول و سطوت
انحصار بوم و بر آن نسور زلزله حیر گردید - چنانچه از صدمه تلاطم

سیلاب افواج بحر امواج بدان صوب شش جهت سرزمین مذکور را از سرحد برهان پور گرفته تا ساحل دریای شور چارموجه طوفان حادثه و شورش فرو گرفت - بلکه سر تا سرکنسور جانب جنوب لکه کوب هجوم خیل فتنه و آشوب گشت - ملخص سخن سوکب جاه و حلال شاه بلند اقبال از راه حورو و سورو موجه صوبه دکن شده چون اردوی جهانپوری بهوانی رانا امرینکه که سر راه بود وصول یافت - آن اخلاص کیش بی توقف برسم استقامت، شتافته در ابوله سعادت بساط بوس مستعد گشت - و بعد از بدیم مراسم کورش و مسلم و ادای لوازم عودیت پنج زنجیر میل و هفت اسپ عراقی و خوانی پرار انواع مرصع آلات برسم پیشکش گذرانیده به عطای سمسیر مرصع و دو اسپ عراقی با زین زرین و دو فیل نرو ماده با ساز نقره کاسروائی ابد آماده ساخته مولف القلب و مطمئن خاطر بوطن مالوف رخصت یافت - و حکم سنگه بیره خود را با هزار سوار در رکاب ظفر انتساب فرستاد *

چون شاه بلند اقبال از سرحد رانا موکب منصور را نهضت داده رایان ظفر آیات را به صوب برهانپور ارتفاع بخشیدند - و در طی راه وکلای عادل حان را که سابقا بدرگاه گشتی پناه فرستاده بود رخصت مراجعت دادند - بحاطر مبارک آوردند که از راه امام حجت عباسی افضل حان ، رای رایان در بهابور و مر مکی محاطب به معتمد خان و رای حادو داس را به حدر آباد نفرستادند تا عادل حان و قطب الملک را به نسه نصایح عوش افزا از حقیقت کار آگاه سازند - و از شاد حواب عفل در آورده به ساهراه اطاعت ارشاد نمایند - چون کنار آب بریده محیم سرادی اقبال گردید امرای عظام و سایر منصب داران تعینات صوبه دکن مثل خان خانان و مهابت خان و ساه نواز خان حلف خانخانان و عبد الله خان بهادر فیروز خنگ و راجه سورج سنگه و راجه بهاوسنگه و اراد حان و راجه برسنگدیو بندیل و غیر آنها به سعادت استقبال شنافته از سجود آستان قدسی مکان در بغ و اقبال بر روی احوال خود کثودند - روز دو شنبه پنجم ربیع الاول سنه هزار و بیست و شش هجری بیست و سوم اسفندار سنه یازده جلوس جهانگیری پرنو ماهجه رایات ظفر آیات خورسید و ار ساهه انوار حضور برسنگه برهانپور

اندیشه افق آن حطه پاک ازین رو مطلع نور^۱ [طهور] و نمودار فضای
طور شد و هم درین رو، مرمی دشنیخ مدو از پرتو ورود سوک مسعود
جهانگیری طرب آمود سد *

آغاز سال دوازدهم جهانگیری و ذین جشن
نوروزی و خواستگاری صبیّه رضیه شاهنواز خان
خلف الصدق عبدالرحیم خانخانان و چهره
کشائی شاهد فتح و رسیدن پیشکش
دانیاداران دکن

بتاریخ دوازدهم ربیع الاول سال هزار و بیست و شش هجری مسند
گزین طارم چارم تشریف تحویل سریف بر نشاط کده معهود خود ارزانی
داشته سریع نشینی اورنگ چهارنایه خویش گردید - حسب الامر شاه
بلند اقبال کار پردازان امور سلطنت فصای دواب خانه برهانپور را بانواع
مزیّن زیب و زینت دادند - و تأذین جشن نوروزی کیانی عرصه خاص
و عام را در دیبای حسروائی مفروش نمودند - در رمضان این سال
مبارک فال صبیّه قدسیّه شاهنواز خان خلف عبدالرحیم خانخانان را بحسب
مرید اعتبار و حصول سرمایه مآهات و افکار سلسله دی شان ایشان در
عقد ازدواج در آورند - و بنا بر قدر امراثی و سر امراثی خانخانان بمنزل او
سریف سریف ارزانی داشتند - و طوی عظیم و حسنی عالی برنیت
یافته روزگار روز بازار نساط عالیمان رواج و رونق و هنگامه طرب جهانیان
انتظام و گرمی داس *

از سوانح این ایام دولت آغاز و سعادت انعام اطاعت دنیاداران
دکن اسب و سلیم، ولایت معلقه ناساهی و ارسال پیشکش و پذیرفتن
سایر احکام مطاعه - و تفصیل این احوال حقیف اشتمال آنست
که چون آوازه صولت شاه بلند اقبال که قاف تا قاف آفاتی را فرو گرفته

پیش از وصول رایاب اقبال آویزه گوش دکنیان شده بود - درینولا
 خبر آمدن موکب جاه و حلال آنحضرت نیز هوش ربای ایشان آمد -
 بنا بر آنکه در خود قاب مقاوم با حکام آسمانی و تأیید ربانی ندیده
 میدانستند که با اقبال مقابل و با قضا و قدر روبرو نمیتوان شد - ناچار دیده
 دانسته قرار اینمعنی دادند که گردن اطاعت بطوق اخلاص و ارادت سپرده
 دوش فروبندی و سرافکنندگی در آورند - و دست بصرف از اعمال معطله
 بادشاهی کوتاه داشته عهده خراج سپاری و مالگذاری بر دمه انقیاد
 و فرمان برداری گیرند - و چون در عین این قرار داد افضل خان و رای رایان
 به بیجاپور رسیدند - عادل خان تا پنج گروهی سهر باسقبال شتافته
 مانند سایر بندگان درگاه گیتی پناه سائر معهود عایبانه آداب تسلیم و زمین
 بوس به تقدیم رسانید - و نشان قدر مثال و فرمان قصا نشان مبارک را
 زینب فرو و ریور نارک ساخته باین اعتبار سر مباحات سرمد باوج طارم
 فرقد بر افراخت - و بحکم امثال امر جهان مطاع و اطاعت مضمون حکم
 آفتاب شعاع ذره مثال در مقام بدگی آمده نعهد نمود - که سایر ولایات
 بادشاهی را با کاید قلعهها خاصه حصار احمدنگر تسلیم اولیای دولت ابد
 پیوند نماید - و پیسکسهای گرانمند از خود و سایر دنیا داران دکن سرانجام
 نموده بدرگاه والا ارسال دارد - و پس اربین همه وقت بقدم اطاعت پیش
 آمده بیستر از بستر در مقام جاسپاری و خراج گذاری باشد - چون از
 عرایض اصل خان و رای رایان بمسامع علیه باریافگان انجمن حضور شاه
 بلند اقبال رسید - در حال سید عبدالله بارهه را که از حمله پروردهای
 عنایت آنحضرت بود با عرصداش متضمن مصمون مذکور بدرگاه گیتی
 پناه فرستادند - و چون حضور خلافت مرتب از مضامین عریضه آگاهی
 یافتند - بحسب اتفاق وصول فتح نامه روز پنجشنبه پانزدهم شعبان سال
 مذکور سم وقوع پذیرفت - و بیضر به سبب تعظیم شب برات که بحسب
 عظم و میمنت بل بهمه جهت بر باقی لیال سال فاضل می آید
 جشن نشاط و طرب برترین یافته بود - و از پر نور و مسعود خبر فتح و ظفر
 از سر نو آراسگی یافته یمن و ترک دیگر اندوخت - حضرت خلافت
 مرتبت آن روز عشرت اندوز را مبارک شنبه لقب دادند - تا انجام روزگار
 سعادت فرجام آنحضرت در افواه خاص و عام و دفاتر و تقاویم بهمن نام
 مذکور می شد - و سید عبدالله بمرشدگانی رسانیدن خبر این فتح آسمانی
 خطاب سیف خانگی یافته بعنایت خلعت فاخره و اسب و فیل و خنجر

مرصع و شمشیر و بردله مرصع سر مفاحرب ! فراخ - و بعنوان فروختندگي
فال همایون قطعه لعلي خورشید فروغ بدخشان نثراد که همانا روشني چکر
پاره آفتاب رخشان بود و مدتها از پروجو فرو فرقه ساي کسب لمعان نموده -
مصعوب سيف خان بجبه آن پکما گوهر محیط حلاوت فرسادی *

بالجمله عادل خان افضل خان و رای رایان را دوست کام و مقضي المرام
ناز مرستاده دو لک روپيه بافضل خان و دو لک روپيه برای رایان کف
نمود - و سوای آنچه در مقام امام رسوم پیسر بر سبیل نزول و اقامت
و طریق ضیافت فرساده بود - دیگر تکلفات ارجنس و نقود و سایر اجناس
مثل جواهر و فیل و اسب بطهور آورده پانزده لک روپيه از نقد و جس
بصیغه پیشکش برین تفصیل بدرگاه والا ارسال داشت - نقد سی لک روپيه
و پنجاه رنجبر مل بهیم سنی لک روپيه و پنجاه اسب عراقی بهیم
شعب هزار روپيه و باقی جواهر مرصع آلات بهیم دو لک و چهل هزار
روپيه - و بعد از گرفتن پیشکش نحس رای ایان خود را باحمدنکر رسایده
داخل قلعه شد - و سایر محال بالا نهاد را در حب و مصرف خود آورده
حمیف را عرصه داشت نمود - آنحضرت بی توقف حشر خان را که
آکون یخطاب سپه دار حاجي اختصاص دارد بصره نهان جاننا پور
و مصافحات آن فرسادی - و جهانگیر بیک را که در آخر محطاب جاسپارخان
سر افرازي یافت منظور بنظر مرحمت نموده نامرد نگهبانی قلعه
احمد نکر فرمودند - و بیرام بیک میر بحسني افواج خاصه خود را
نامور ساحند که با سایر نهان داران و فوجداران که بحراس محال
مملعه اولیای دولت سرافرازي یافته اند ن بالا نهاد همراهی نریند -
و همکنان را جابجا گداسه خود مراجعت نماید - بالجمله رای رایان
استال فرموده آنحضرت نموده قلعه را بجاسپار خان سپرد - و خود
بر سبیل ایلغار مراحل بریده بافضل خان پیوست - و با یکدیگر پیشکش
عادل خان را بدرقه والا رسایده از نظر اسرف ندرانیدند - و دقایق
خدمت کداری ایسان باعلی درجات اسحسان رسیده از مرام شاهي
سرافرازي یافه معاصر و مباحی شدند - و رای رایان پیشکش شایان
از جانب خود بریم داده بنظر انور در آورد - و از آنجمله قطعه
لعلي بود گرانمایه که در آب و ناب و سنک و رنک و صافی و صفای تطیر
آن کمر بنظر جوهریان در آمده - برون هفده متال او پنج و نیم سرح

دو لک روپه اشاع شده - آنرا با لعلی دیگر که شصت هزار روپه
قسم داشت گدرا نید - و علامی افضل خان نیز دشتکشی گرانند
بر ندیس و نوادر کشید - همگی بسند خاطر مشکل پسند افتاده مرتبه
قبول یافت *

چون میر مکی و جادو رای که رخصت حیدر آنا - گذرنده یافته بودند
نزدیکه آنولایت رسیدند - قطب الملک بنابر آنکه از آگاه دلی و هشیار
مغزی بهره وافر داشت - و لهذا درین مدت قطعاً بعضان و طعمان راضی
نمود - محسب طاهر زادر با عادل خان و عنبر از روی مدارا مواهبتی
آسکارا می نمود - لا رم بی توقف ، اول طریقه آداب گزاری بش گره
روز یکشنبه پیچم رحب سنه هزار و بیست و شش هجری که فرستادگان
در پنج گروهی سهر منزل گزیده بودند از دریافت پایه شرف اند در آمده
باستقبال بر آمد - و ازین راه ابواب سعادت جاوید بر روی خود کشوده
سنان عالیشان را نادر تمام گزیده بر سر بست - و از روی ادای سکرانته
عزایات شاهانه خاصه - راک مرتبه والا یعنی اختصاص یافتن بمرحمت
گهپوه مرصع با بهولکنتاره ند صمیمه مراحم عمیمه سده بود - و بجات درگاه
گشتی پناه نهاده زمین بوس سپاس و تسلیم ندگی بهدیم رسانیده برین
سر بارک رفعت از اوج این والا طارم آنوسی در گدرا نید - و ایشان راهمان
روز بنابر مبالغه شهر در آورده در مقام سر انجام بیشکش پذیرفته شده -
و پس از چند روز پسکس نمایان از جواهر و مرصع آلات و فلان دامور
تنومند و اسپان - عراف و عربی که قیمت مجموع پانزده لک روپه بود
آماده نمود - مصحرب آن رسول نامی قبله ارناب مول یعنی درگاه
عالی مرسل داس - مجلا میر مکی و رای جادو داس همدرا ن بردیکی
سرعت تمام طی راه نموده بسکسها رساندند - و عز ملارب فابر گشته
سعادت بساط بوس انجمن حضور بر نور و اسحسان تقدیم خدمت مذکور
در یافتند *

و از بهین سوانح این ایام حیر انجام که عبارت است از روز یکشنبه
پازدهم سهریور سنه دوازده جهانگیری مطابق دوم شهر رمضان المبارک
سال هزار و بیست و شش هجری بعد از گسب بیست و شش
گهری و چهل پل که ده ساعت و چهل دقیقه نجومی باسد - در خطه
روانپور شهبستان اقبال ساهی بفروغ بولد نیک اختر فرزندی سعادتمند

از نواب قدسی العابد سید علما ممتاز الروانی نو آئین و نور آیین گشت -
و آن مولود مسعود دهره چنین را روس آرا حکم نامیدند *

انعطاف یافتن عنان انصراف موکب جاه و جلال شاه

بلند اقبال به فتح و نصرت کثرت اول ار دکن

و ادراک ملازمت حضرت خلافت مرقت

و سرافرازی یافتن بانواع هربانی خصوص

خطاب عظیم الشان شاهجهانی و نصب

کرسئی طلا بجنب سرپروا برای

جلوس آن بلند اقبال

حون دنداداران دکن ولایات متعلقه ناساهی را ناولمای - و اب اند
هموند سیم نموده بدین دست آویر متین عروه و شعی امن و امن فراحک
آوردند - و عاقبت ازین راه در دارالامان سلامت و عافیت بر روی روزگار
خویس کشوده همگان در مقام سدگئی درگاه امن جاه سدید - لاجرم
خاطر اقدس شاه بلند اقبال از همه رهگذر بمعیت گرائند - و نوعی ازین
مهم قراع ناف که بی اختیار لوای والای مراجعت را ارتفاع جشیدند -
و بر طبق دستور سابق عبد الرحیم حاجانان را صاحب صوبگئی خاندن
و برار و دکن سرافرازی داده سی هزار سوار و هفت هزار پیاده برمدار
و کماندار بکومک او تعین فرمودند - از آنجمله دوازده هزار سوار بسرکردگئی
خف صدق او شاهبواز خان مقرر داشته بصط محال دکن فرستادند -
و حفظ و حراست هر یک از سرکار و نهانجات و برگات بالا گهات را بعهد
کارگزاری یکی از امرای عظیم الشان و ارباب مناصب والا تفویض فرمودند -
مثل احمد نگر و جالندور و موئگی تن و سرکار ناسم و پانهری و مسگر
و ماهور و [گهیرله] و کلم و برگه مالادور و انبیر و برگه پیرکه بمرله سرکار

است - و ده کرور دام که بیست و پنج لک روپیه حاصل آن باشد در آمد دارد - و مثل آن برگنه در تمام دکن بلکه بهمه این کشور بافته نمی شود*

درینولا بیرام بیک بخشی که نا فوجی از بندهای باشادهی بقصد تسمه و تادیب بهرجی زمسدار نکلانه تعیین یافته بود او را با پیشکش گرانمند ملازم آورد - و حسن خدمت و نیکو ندگئی آن اخلاص سرشت سازگئی چهره طهور نموده بعبادت مستحسن افتاد - و در اثناء حوضه شاه بلند اقبال بدرگه گشتی بنه افواج ماهره که حسب الامر اعلی آهنگ استتصال مقهوران گوندوانه نموده از برهانور مرخص شده بودند در طی راه بسعادت ملازم رسیدند - و حقیقت وقایع و کیفیت خدمات سائسه که در آبولایب تقدیم رسانیده بودند - از تخریب ملک و تادیب اهل آن که باعث اظهار اطاعت و انقیاد و طلب امان راجها و بدرمن ناج و خراج هر ساله شده بود از قرار واقع تعرض اعلی رسانیدند - و مواری شصت ربحیر فیل کوه بیکر و مبلغ دو لک روپیه نقد از چانده و ^ع [سه] زنجیر و یک لک روپیه از جاتیه^۲ بر سبیل پیشکش گرفته بودند بنظر اقدس در آوردید*

چون موکب جاه و حلال شاه بلند اقبال بدولت و سعادت در طاهر مسدود نزول نمود - یگانه گوهر محیط خلافت سلطان دارا شکوه که در آن ایام از خدمت والا قدر باز مانده در ملازم جد امجد کامساب انواع سعادت درجهانی بودند - حسب الامر حضرت خلافت مرتبت یا جمیع امرای نامور دستوری یافته باستعمال آن سرور شتافتند - و چون شاهزاده والا کهر بلند اختر نا امرای عظام از سعادت ملازم شرف پذیر گشته رحصب مراجعت یافتند - شاه بلند اقبال اختیار ساعت مسعود نموده هسم آبان ماه آلهی سنه دوازده جهانگیری موافق یازدهم شوال سنه هزار و بیست و شش هجری برسم و آئین شایان و تورک و توره نمانان چهره دول و اقبال افروخته و رایب جاه و جلال افراخته متوجه دریافت ملازم شدند - و چون بملازمت استسعاد یافته مراسم معهوده بجا آوردند حضرت خلافت مراتب از فرط غلبه

(۱) ع [سبی] اقبالنامه جهانگیری - صفحه ۱۹۵ طبع ایشیائک - سوانحیتی بنگاله*
 (۲) در اقبالنامه جهانگیری^۳ این مقام باسم جانتا مذکور شده -
 بملاحظه کنید صفحه ۱۰۵*

شوق محبت آن بر افراخته رفعت ایردی را سالی جهروکه والا طلب نمودند - آنکه بیهوشستن از جا در آمده قدمی چند فرایس نهادند - و آن جان جهان را چون روح روان تنگ آغوش کشیده مدتی مدید همچنان در بر داشتند - و آنحضرت از سعادت منشیها و ادب اندیشها هر چند بیشتر رعایت ادب می نمودند - حضرت خلافت مرتب بحکم سلطان محبت که حال سورت نشسته باده هوس را داد - پس مدتی خویشتر داری بداشته مرتبه مرتبه مراسم الطاف بی پایان آوردند - و آنحضرت بعد از ادای سکر و سپاس این عنایات خاص هزار مهر و هزار رسته نفایز ندر و موازی این مبلغ بر سیل بصدق گذرانیدند و مصرت خلافت مرتب خلعت خاصه با حارقب زردور مروارید آکسده و شمشیر با بردنه ریح و کمراند و خنجر بدان حضرت در حمت نبوه به نصیب سی هزاری داب و سب هزاره سوار در آمید به اسبه از اصل و نسافه سر بلند فرمودند - و خطاب مستطاب شاهجهانی امتیاز بخشیده مهر کردند که صندی محبت جلوس همایون آن برقی بدت رفعت ارای فرود به محبت میگذاشته باشند - حاجچه خود در جهانگیر نامه نامی این عمارت بدستخط خاص نوشته اند - که این عنایتی است نمایان و لطفی است بی پایان که نسبت بآن فرزند سعادتمند سمب ظهور یافت - چه از زمان حضرت صاحبقرانی تا حال هیچ نادیدهی درس سلسله عالمه اسبانه عنایتی سرشار به فرزند شایسته خود ننموده - آنکه از راه عنایت از جهروکه والا فرود آمده خوانی مالا مال الوان حواهر گرانمایه بدست اقدس بر بارک مبارک آن رینب محسن اسیر اورنگ خلافت نثار فرمودند - بعد از آن امرای عظام مثل خانجهان و عبدالله خان و مهرداد خان و راحه سورج - بکه و راحه بهاو سکه و غیر اینها همگی بترتیب مناصب و تفاوت مراتب از شرف بساط بوس درگاه والا استسعاد پذیرفتند - و ندور گرامند و نمایان لایق و نمایان حال خویش گذرانیده بعنایات خاص اختصاص یافتند - و تا بر آنکه آن روز از تنگنی وقف وفا گذشتن اقسام پیشکش می نمود اکتفا بصدوقچه ملو از انواع نوادر حواهر نمودند - و فیل [سرناک] نام که سر حلقه فیلان پیشکش عادل حان بود نیز از نظر اشرف گذشت - و چون آن فیل از افراد نوع خود بکمال حسن صورت و قبول تعلیم و فرمانبری

(۱) ع [پیرناک] اقبالنامه جهانگیری - صفحه ۱۰۳ طبع ایشیا-تک
سوسائیتی بنگاله*

و عدم عربده بدست‌ی بی عدیل و عدیم النظیر بود منظور نظر استحسان شده بی نهایت خاطر‌پسند اماناد - حناچه بهمن نفس بر آن سوار شده تا درون غسل خانه شریف بردند - و برسم معبود آنحضرت که همیشه هنگام سواری فیل دست بر سمیل بصدق سحاب دست گوهر افشان را پاینطریق دفع عین الکمال می نمودند - درینوقت بیرار هر دو سو کف مبارک را دینارهای روی زمین را درم ریز فرمودند و آن روز باز سرناک مذکور سمت اختصاص یافته بجهت سواری خاصه ممر رسیده و سایرین سمت دور تحف موسوم گشته از سمت سر حلقه‌ی جمع فلان خاصگی امتیاز پذیرفت - و امر فرمود که آرا پیوسمه در درون صحن غسلخانه والا بسته باشند - و بعد از حمد رور تمام پیشکش داده شد زنجیر میل فاسور از نظر اشرف گذشت که از آنها سه زنجیر محلی به درام طلا و نه زنجیر بساز نقره سزین بود - و سمت سرناک که بنور تحف موسوم است یک لک روپیه مقرر شد - و از آن گذشته دو زنجیر دیگر ده میلان بنویسند کوه شکوه بودید - یکی موسوم به هنونب و دومین به محبت بلند - نهایی هر یک موافق نور تحف قرار یافت - و آن دو کوه بیکر اهرس منظر هر چند در حسن صورت و سرب و قبول تعلیم و مزید حدس و هوس بنور تحف نمی رسیدند - اما در عظم جثه و کلاتی بنیه پروفایی می آمدند - درین ضمن پیشکش هژده خوان مملو از حواهر و مرصع آلات و دو قطعه لعل بابت رای رایان و نلمی آنداز بوزن سنس تانگ و انگشتر نگین الماسی از جانب خود و صد راس اسب صر صر بگ بادرفار عربی بژاد و عراقی - و لی از نظر انور گذرانندند - که از آهبله سه راس کمال امییار داشه مزین بساخت مرصع بود - مجملا قیمت مجموع پیشکش ذکر سمت لک روپیه قرار پذیرفت - و سوای آن دو لک روپیه بجهت نور جهان بکم و نصب هزار روپیه مخصوص سایر بگمان نموده بر سمیل سوغات ارسال یافت - و بهمین جهت کل پیشکش و ارمغان به بیست و دو لک و شصت هزار روپیه کشید *

بیان توجه موکب جهانگیری بصوب گجرات

با شاه بلند اقبال شاه جهان بعد از فتح دکن

و سوانحی که در آن ایام روی داد

چون بچهره کشائی تائید حضرت شاه بلند اقبال سرانجام معامله

دکن که از دیر بار صورت نماشته بود بر وجه احسن رو نموده اربین راه سرایه
رفع تفرقه روزگار بمعنی جمعیت خاطر اقدس تحصیل انجامید - درینحال
هوای سیر گجرات که از دیر بار مکون خاطر بود - خاصه تماشای شورش
و طفیان دریای شور بهارگی سلسله جنبان شوق بفرج آن نزهت آباد
آمد - لاجرم بنابرین عزیز صائب رایات جاه و جلال بدآعجاب ارتفاع
پذیرفته در طی راه همه جا ساه بلند اقبال سعادت همعانی احصا
یافته نشاط صید انگیزی و تماشای آن سرزمین دلنشین و مکانهای چشمت
اسان باعث مرید استیلا طمع آن ، بده طبایع و ارکان - د - و روز بروز انواع
عواطف و اقسام مراحم نادر شاهانه درباره آنحضرت ظهور و بروز تمام می نمود -
چنانچه هر لحظه که در سرکار خاصه بدرستی و بقاستی دلت قطع نظر
از گران مانگنی آن شده بابر سرافانی که با عمارت ، بارگی و حجستگی
آن بود بد آن حضرت مرحمت می فرمودند - از آنجمله قصه لعن ترانمایه
بد خشای بود که در برابر رنگینی و درخشانی آن آب و دت آفتاب بی تاب
بود - و بی تکلف سخن ساری کمیافت جوهری بود بی بها - از عیر
صفای لون و رسک طراوت آبس نسک قره العی عدن و حکر گوشه یمن
جگوری گردیده - و از حسرت جلا و شادانی آبشی رودبار حو از دل یا قوت
رمانی روانی پذیرفته - و سیلاب سرشک لاله گون از زبده گهر شاهوار عمانی
سیلان در آمده - و آنرا حضرت مریم مکانی والدۀ ، باحده حضرت عرش
اشیانی هنگام ولادت حضرت - سپانگیر گشتی کسا رسم رو نما عنایت
نموده بودند - ب^۱ [دو] دانه مروارید یکتا بسیار قییم کمیاب بدانه بنات
لصف فرمودند *

روز جمعه عیشم دماه التیمی کنار دریای سور سر منزل ورود عسکر
مصور سد - و چون خاطر اسرف از سواری غراب و تماشای عموم غرایب
دریا خصوص بلاطم امواج بحر مواج که یادی از جوش و خروش
افواج لشکر طوفان اثر مهاد باز پرداخت - از بندر کهنیت رایت ظفر
رایت را طرار ارتفاع داده موکب مسعود بقصد ورود دار الملک آن خطه
طرب اساس یعنی بقعه نشاط بنیاد احمد آباد نهضت نمود - و روز دوسنبه
یست و پنجم ماه مذکور ماهجه اعلام نصر و پیکر پرتو انوار سعادت

و برکت سایه دولت بر ساحت آن منبع دولت امن و راحت گسترده .
و سرنا سر آن گلزمین دلنشین را مانند فسحت آباد فراخ خاطر شاد
مطلیع نور بهجت و سرور ساخت - و در همین روز جشن وزن مبارک سال
بیست و هفتم شمسی از عمر ابد قرین ساه بلند اقبال مانند نشاط آموز
نوروز طرب افروز گشت - و خاطر آرزومندان گیتی به مراد [دیرینه] ع
میروری یافه با انواع نیک احتی و بهروری فایر گردید - و خون امانت
آن نرغ آباد از صفوب حانه صیر سنیر حضور حلاف مرتب رهم
کدورب سفر نموده نماسای آن عشقکده زنگ کلمب از آئینه خاطر انور
زدود - و چندی در آن مصر جامع دولت و سعادت منزل گزیده در عرض
امداد مدت بوف از سیر و تفرج سایر مترهات آنممام دلکشا کام دل
برگرمند - اراده مراجع ملایم بمصای رای جهان آرای آمده هوای
نهیست - از الحافه عظمی موافق طبع خواستن اقدس افتاد *

درین ایام بپایر آنکه در مدت جلوس همانون آنحضرت امور ملکی
و مالی انصوبه سرانجام پسرا بیافته بود - و از بی بروائی و غرض برستی
صوبه داران مهمات آنولای که نظربه بعضی از وجوه عمده ترین صوبهای
هندوستان است - و باعتبار صفا و نزهت و فسحت ساح و فضا
و عراست و صبح بها و ثروت ارباب بدایع صنایع و وفور هنرمندان و پیشه واران
نیرنگ و نظیر اعظم بلاد ایران از نظم و نسق افتاده بود - و در نظام معاملات
چنان صوبه که والیان آن پیوسه پنجاه هزار سوار موجود و همشده
عاصر علوفه حوار داسه اند - و رانا و سایر دنیا داران دکن و مالوه
و حاندیس و برار پیوسه مطیع و مساعد ایشان بوده در عظیم امور بدیشان
ملتجی می شده اند خلل ککی راه یافته - لاجرم حضور حلاف مرتب
بمقصای مصلحت جهانیان و حکم مباحث سنت عرش استانی
در تفویض اهتمام امور آن صوبه بدان حضرت صلاح دید و بر وفق این
معنی دیدند - بجملا بپایر مقتصای این عزیز صایب سایر برگزینات
انصوبه عظیم بجائیز آنحضرت قرار یافت - و ضبط و ربط مهمات کللی
و جرئی و نبیه و نادیب متمردان فساد آئین آن سرزمین بتدبیر صواب
قرین آن حضرت حواله شد *

لغره اسفندار سال دوازدهم جهانگیری که لوای نصرت پیرای بمسیفر
 اورنگ خلافت ارتفاع پذیرفت - شاه بلند اقبال بجهت نگاهبانی صوبه
 گجرات و دفع سرکشان آن سرزمین چندی از پندهای کارزان آرموده کار را
 تعیین فرموده نیمه جهت خاطر از پرداخت امور منکبی و مالی آن صوبه جمع
 ساخته بهم رکابانی حضرت خلافت مرید حنان مراجعت را انعطاف
 دادند - و چون برگشته دوحه نه باعتبار وقوع آن در سرحد مالوه و گجرات
 بدین نام موسوم شده در افواه عوام و حوای ابدی روزگار بدو - اسسهار دارد
 بحیم سرادفات اقبال آمد - روری چند در آن مقام سر منزل اقامت
 موجب سعادت سده بقصد سکار فیل رحل توقف انداختند - چون در
 عرض مدت اقامت این فرحمده مکان نهیسهام سپاردن و پیسوی حیل
 ستارگان سایر پیروی موجب اقبال اراده ورود مسعود دارالخلافه حمل نموده
 بتاریخ سب چهارشنبه بیست و سوم ربیع الاول سه هزار و بیست و هفت
 هجری در آن سرف حاده برول نموده سال سیزدهم جلوس جهانگیری
 آسار شد - جشن نوروزی بمرحلهایی و فیروزی - در همین سر منزل ریس
 پذیر آمده جهایی زخمواه از دم بخشی انحصار بروی مراد خاطر
 کمران گسید - تا آن هنگام که خاطر اقدس از سه اندوزی این صید
 بار پرداخته اراده توجه دارالخلافه فرمودند مدت اقامت اسفند یافه گرمی
 هوا باسنداد رسید - و نیز از عرایض واقع و یسان دارالخلافه پی در پی
 خبر رسید که در آن حدود غلب و بلا طاعون عموم گلی پذیرفته -
 انچار حسب المتصانی مصلحت وقت صایح دید جمعی دولت خواهان
 برین قرار گرفت - که باحمد آباد مراجعت نموده در آن حصه پات موسم
 تابستان و برسدن را بسر برده در اوایل زمستان موجه دارالخلافه شوند -
 و بدین عزیمت صائب از موضع دهود نکتة ستوده العود احمد طراز رایب
 معاودت گسه بذارالمدت احمد آباد بار کست اتفاق افتاد - شاه سه اقبال
 بمحرد رسیدن سه فوج نمایان از جمله اولیای دولت قاهره برین موجب
 ترتیب داده باهنگ نادیب و نبیه مهوران آن نواحی تعیین فرمودند -
 چه بجه فوجی بسرداری رای رایان بر سر مفسدان جام و بهاره (۱)
 رحصت یافت - و راجه بهیم ولد رانا امر سکه بکوسمال سر نسل کاتنه مبی

---

(۱) در اقبالنامه جهانگیری این ولایت را بهاره نوشته - صفحه ۱۱۶ - طبع

نامزد شد - و سید سیف خان بدفع فتنه جویان کنار رودبار سانبهرمتی
 با شساب سیلاب روانه گردید - و در اندک فرصتی او و راجه بهم
 مکار سارنی اقبال بی زوال سزای آن خود سران را در کنار روزگار ایشان
 گذاشته مراجعت نمودند - و رای رایان بعد از رسیدن بزمین جام و بهاره
 بیدریک در بش برد کار شده آنچه لارمه این مقام و حی پیشرفت سهام
 آن یسای شای بود از جد و جهد در کسش و کوشش ادا نموده فتون حسن
 تدبیر بکار برده - چنانچه سرنا سر اهل طغیان و نمرود بسر خود جاده انقیاد
 بدم اطاعت سر کرده بطوع و رغبت رقبه بطوق محمد در آوردند - و بنا بر
 امین نجات رو بدرگاه والا آورده از وسيله آستان بوسی اسعاد یافتند -
 و هر کدام صد اسپ کجی بر سپین پیسکش گذرانیده بمراحم پادشاهانه
 سرافراز گشتند - و چون خامه بدایع نگار از دگر سواح این ایام باز پرداخت
 لاجرم بطریق قریب راه ذکر مجلی از احوال جام و بهاره کشاده درین
 مقام ابواب سخن را سیراب بر می سازد - ولایت جام از یک طرف
 بملک سورسبه پیوسته و از سمت دیگر بدریای سور - و سرزمین بهاره نیز
 بر ساحل دریا بجانب ته واقع است - و این دو زمیندار در فسخ
 ولایت و سامان جمیع نزدیک بهم اند - و هر کدام قریب پنج شش هزار
 سوار همیشه موجود دارند - و هرگاه کار رو نماید با ده دوازده هزار سوار
 سر انعام می توانند نمود - و جام و بهاره لقب ایسان است - و اسپان جلد
 ناری نژاد - بر آن ملک بهم می رسد - چنانچه فرد اعلی با ده هزار محمودی
 خرید می شود *

کشایش عقد پیوند از طلسم دیر بنیاد قلعه
 کانگه بناخن تدبیر و کلید تائید
 شاه بلند اقبال و صورت نمائنی شاهد فتح

چون درین ولا نوش :د سرافرازان خدمت پایه سرور والا و خاطر
 نشان ایستادگان انجمن حضور اعلی گردید - که سورجمل ولد راجه باسو
 از بیخودی کار عصیان یکر کرده بسبب ریاده سری یکباره سر از خط
 فرمان بری کشیده یکسر مو طریقۀ بیراهه روی از دست نمی دهد - چنانچه
 جمعی از زمینداران کوهستان پنجاب را قریب داده دست بقلب و تعدی
 بسوحد پرگناب پنجاب دراز کرده - لاجرم حضرت خلافت مرنبت قادیم

آن کافر نعمت را که از تجویر این سرور بر بساط زمنداری حانشین پدر شده بود تدبیر آنحضرت تفویض فرمودند - و چون بسخیر کانکره نیز از دیرباز مکون خاطر انور بود و در عهد حضرت غریب آنیانی باوجود نهایت جد و جهد در امور کشورستانی و بجهت مساکر طفر اثر مکرر باستخلاص آن

شاهد مقصود در آئینه وجود صورت شهود نه بسته - لهذا همواره این معنی در خاطر حلسی داس - بقدیم این امر نیز باهتمام تمام آن سرور مرحوع فرمودند - و ساه بلند اقبال که پیوسته هم بلند بهمت بر تخریب بنیان شرک و طعیان و اطفای نائرة دفر و کفران داشتند - ایسمعی را از خدا خواسته بی موقف در باب قبول این معنی مبادرت نمودند - و رای رایان را که مکرر مصدر اعدل نمایان شده بود - چندانکه در پاید امر آنحضرت راحه بکرمایب خطاب یافته - و بعد ازین همه ما باین خطاب مد کور خواهد شد بتقدیم این خدمت خاص اختصاص پدیدرف - بیست و یکم شهرپور سنه ثالثه از مسر کائی جلوس شهر برکت بهر رستم سنه هزار و بیست و هفت هجری تا فوجی حرار از بهادران موکب مسعود پادشاهی و دلاوران حیل اقبال ساهی از دارالملک گجرات بدان صوب مرخص شد - و بیست و پنجم شهر مذکور رایات مصر آیت نیز بجانب قرارگاه سریر خلاف مصیر ارتفاع یافت - و در طی راه همه جا شاه بلند اقبال همراه و همعنان بوده همه راه شکار گنا و صید افکنان مراحل بگام مرکب و راحل پیمایس یامه مواد نشاط و ابساط بگام خاطر افراش می پدیدرف - و چون تمر بیک برادر بزم بیک سیر بخشی و اله وردی بیک که بالفعل بخطاب حای امتیاز دارد - حسب الاساره ساه بلند اقبال از برهانپور شکار فیل جنگلی سلطانپور ده فیل آن حدود از پرورس آب و هوای ساحل رودبار نریده بر جمیع فیلاں بگانه و هردوار و همه جا مرید تمام دارد شتافته بودند - دریمولا معاودت نموده با هفتاد رنجیر فیل که تن بقید صید در داده بودند بموکب اقبال پیوستند *

لجمله راجه به همراهی اقبال نامتناهی در کمال سرعت به سمت مقصد راهی شده در طی راه شنید - که سورج مل بمحرد استماع خبر توجه دلاوران ارجا رومه و بطلع مود که در میان کوهسار روم آثار و جنگل دسوار گذار واقع است شتافته - و ناچار در آن باره استوار که همواره مفرو مقر رسیداران آن حدود بوده قرار بحصن با خود داده - لاجرم بمحض شنیدن این خبر بستاب تمام مراحل عجلت طی نموده خود

را پیاپی آنحصار رسانید - و در اندک فرصتی به نیروی شکوه کوه کوب سعادت و همراهی کوه کوب بجهت ساه والا جاه عمده آن حصن حصین بکشیش گراید - و درین واقعه از خیل آن اجل رسیده زیاده بر هفت صد تن پی سر شده جمعی کثیر اسیر و دستگیر شدند - سورج مل با خون گرفته چند جان بیرون برده در قلعه اسرا ل که در جبال سرحد راجه چیپا واقع است متحصن شد - راجه بنابر مراعات مقتضای حزم و ملاحظه تسکین مجال تسخیر نور پور را بوسی دیگر افکنده چون بظاهر حصار مدکور رسید - اطراف آنرا از احاصه شیران بیست مصاف مانند باطن آن پیره درویشان به هجوم خیل رعب که از جمود آسمانی مت فروگرفت - و دور در ضمن کارسانی اسباب محاصره گذرانیده سوم روز یوزس نمود - بعد از کشتن و نوشن بسیار دستیاری نائید رها کرد و یاور افتاده و مددگاری اقبال کیمی سامانی های بمیان نهاده بر فتح قلعه دست یافت - و درین روز زیاده از هزار نابار سر نهاد حلقی بیستار بن بکرفتاری دادند - و چندی از بهادران پیر رخمدار سده آیت جراح نمایان که طفرای منسور مردانگی است بر لوح دیباچه رحسار نمایان ساختند - و سورج مل برومی طریق معصوده راه فرار پیش گرفته بوادی هزیم ستاف - و از راهنمایی عراب بجهت سیاه بقلعه ده نگاه خیلخانه راجه چپا بود پناه برده - خیل او نردید - راجه عسکر منصور را دوهوج فرار داده هوجی بسر - ری ابراهیم حال میمند بعین نمود که از راه بلاد به جمروهی درآید - و هوجی همراه خود کومه با دلیری تمام رو بقلعه گیری نهاد - و ابتدا از نور پور نموده در کمتر مدتی نور پور را با پنج قلعه دیگر مفتوح ساحه عزم تسخیر قلعه کوتله که از سه طرف آب بی پایاب دارد - و مادهو سنگه برادر سورج سنگه باستظهار آن قوی دل گسته هوای طعیان در دماغ عصیان راه داده نمود - و در اندک وقتی یورش هم راهنما و عزیمت کار فرما را کار فرموده بر فتح کوتله دست یافت - و از سر نو تهیه فتح قلعه چنبه نموده همین ده متوجه شده مؤده مرگ سورج مل تیره سرانجام رسید - و چون این حجاب از پیش چهره شاهد ظفر بر حاست در همان گرمی بار حواس جمیع جهات و اموال آن بد مال بهمه جهت از راجه چنبه نموده او را بوعده وعید بیمناک و اسیدوار ساخت - تا به عاقبت همگی مال و خواسته را از نقود و اجناس و فیلان و اسبان بجنس با پسر و برادر خود و مادهو سکه برادر سورج مل و تمام

متعلقان و منسوبان او نرد راهه نکره اجیت فرستاد - و راجه مجموع آنرا گردآوری نموده با فداخانه بدرگه والا ارسال - است - و موسم برشکال را در نور پور گذرانیده از راه حوالی موحه تسخیر کانکره شد - و رگهائی

بهوتی کل نهانه شنید - و عره مهر سده چهارده حملوس بهاگیوی به کانکره وارد گشته بی توقف و تاخیر خود را با جمیع سرداران ساری حصار رسانید - و شعله افروز آتش کین سده محاصره را گرم ساخت - و همگی سواره از راجپوتان و مغول را بمراحم گویانوں خصوص نوید افراس - صاحب و مؤدۀ رفیع سراتب گریختی دل و نیروی بازو داده سرگرم کار ساخت - و پس از چند روز که روزگار بمیه پسرور کار گذاشت - و ملخارها قرار یافت و بیج و حم کوچهای سلامت راست شد - وقت سرکوب و حوالبها درآمد و سبها و سبها پسرور - نحسب از نقب ملخار جانب جنوب آتش داده برجی را که سنگو نام دارد پراویدند - و آنرا با خاک برآورد - ساخته بعد ازان آتش در نقب طرف دریچه زدند - اتفاقاً آتشی بی زیهار که همانا با زینهاریان قلعه رهن یکی کرده بود از راه نفای در آمده برگشت - و شعله فنا در خرمن حیات بهادران جانفسان افکند جمعی انبوه با بدرجه شهادت رسانید - و از راه دیگر جسم زخمی عظیم جمعی از سپاهیان و نقب رنای رسید - و صورت اینمعنی برین نهج بود که جمعی از بهادران که در میان دروازه و ملخار برسوں بهادر سیه پس برده بودند - و در نقب بهای حصار رسانیده در آتش زدن انتظار راجه داشتند - اتفاقاً دژیای که پیوسته بر سر حجر گیری و تقیس و تفحص این معنی بودند بی بدان بردند - و چندی شب هنگام بدست آویز طنابها خود را از برج محاک ریز بیخبر بر سر اهل این سیه ریختند - و جمعی کثیر را به تیغ بیدریغ گذرانیده نقب را شکستند - و چوکی دار از جانب خود نشانده آن راه را بستند - و چون راجه از وقوع این حادثه ناگهانی و نزول آسمانی آگاهی یافت خود متوجه شده بکارزار درآمد - و چوکیداران غنیم را به قتل رسانیده یکتی را فرصت سر بیرون بردن و خبر بدرومان بر رسانیدن نداد - و در سر انجام مهم مردم کار آمدنی قرار داده سپاهیان معتمد کار طلب جابجا مقرر ساخت - و هم بر هر کردن خدی روبروی دروازه که بست گز عرغدشت گماشت - و در عرض اندک روزگاری آنرا بخاک و خسب انباشته ررمیخان حواله از چوب ساخته بر فراز آن بر افراخت - و برقندازان

و توپچیان بالای آن بر آمده ازین رو بعدو سوزی که عین کارساری فتح و میروزی بود در آمدند - و درونیان را بباد نوب و بنگ گریفه ازین راه درواری ملک عدم بر روی ایشان کشودند - و هر روز آتش فنا در حرمن حیاب آن خاکساران زده راه بردد بر ایشان بسند - چنانچه ار رهگذر عسرت و کمی حوراک عرصه فراز و آرام بر آن نابکاری چند بقایت ننگ میدان گشت - ناچار ار راه عجز بر فره ننی در آمده ابواب ملق و لانه گری کشودند - و ار روی بیحارگی حقیقت احوال خود بدرگاه والا ارسال داشنه امان طبیدند - چون مسمون عرضداشت بعرض مقدس رسید عفو پادشاهی رهم نجات بر صفحه عصیان کشیده امر قضا جریان بجان بخشی همکنان صدور یافت - و معهود ورود فرمان جهان مطاع هریسکه ولد تلوک حند قلعدار که در آنولا دوازده سال عمر داشت همراه سکندر که خوش و کارگذار او بود با سائر راجپوتان ملعه را خالی کرده برآمدند - و هری سنگه حواهر خود را محاله اردواج راجه در آورده کید حصار را تسلیم راجه نمود - راجه با سایر اولیای دولت ابد پیوند داخل تلمعه شده فتحنامه بدرگاه گشتی نناه ارسال داس - و جمعی از نگهبانان را محراس اموال بر ایشان گماشته از ینمائیان لشکر نگاهداشت - این والا حصار در صوب شمالی صوبه پنجاب بر فرار کوهسار البرز آثار بنیاد یافته در رفعت پایه ایوان کوان برابر افاده - که هنگی بنیاد این دیرین بنا بحریه ایست که براهمه هند از نام بانئی آن اکاهه نداشت بر عدم زمانئی آن گواهی میدهند - و در پیش طایفه مذکوره بصحت پیوسته که از مبداء بنیاد تا اکنون سر بنجه تسخیر هیچ زبر دستی دست نغلب صاحب این یک کف زمین نناخته - و بهیچ وجه دست تصرف بر آن نیافته - آنچه در ظفر نامهای سلاطین دهلی مقام مورخین اسلام صورت اثبات پذیرفته مؤید انمنعنی است - که در سنه هفت صد و نسی و پنج هجری که از مبداء ظهور سلطان تغلق است - تا سنه هزار و بیست و هفت هجری که از آغاز جلوه گرئی شاهد این فتح است - پنجاه و دو مرتبه ظاهر این دیرین حصار مرکز ریایات محاصره ملوک ذی الاقدار و اسرای والامقدار گشته و هیچکدام بر آن ظفر نیافته - خانه از جمله فرمانروایان دهلی سلطان فیروز مدتی مسادی درین وادی داد کوشس داده - چون چاره تدبیر با دستبرد مصلحت نا خیر تدبیر بر نیامد - ناحار ملاقات راجه آن سر زمین را بحساب میروزی قلعه را گرفه انگاشت - و از سر فتح آن درگذشته بدین وقت باز گشت *

ورود مژده خلود خلافت جاوید مقارن طلوع والا
 اختر سعید در بامداد عید میلاد شاهزاده
 بلند اقبال اعنی زیور افسر سرور و زیب
 اورنگ دادگری سلطان اورنگ زیب
 بهادر دام جلاله وزید اقباله

چون حمی طراز کائنات بقای آنحضرت را ببقای گیتی پیوسته - بلکه سرشته ثبات و قرار زمین و زمان و فواید کون و مکان را بوحود معیض الوجود آن حضرت وابسته - چنانچه بیکبار سبب ذکر یاف که قواعد او، رنگ خلافت و سریر دولت آن خداوند دولتمدار را به نیروی اعطای چهارشاهزاده بلند اقبال نامداد که تا قیام قیامت وجود سعادت ایشان باعث ستانت و نمکی اساس این عالم خواهد بود استقامت و تمکین بخشید - خاصه درینولای که بتاریخ شب یکشنبه یازدهم آبان ماه الهی موافق پانزدهم ذیقعد سه هزار و بیست و هفت هجری شمسیان دولت و حرم سرای خلوت از پیر و طلوع اختر اقبالسد شاهزاده والا نراد فروع انوار ظهور و صیای تجلی طور یاف این ولادت همایون بعد از انقضای بیست و هفت گهری و سی و هشت هل از شب مذکور در برگشته دهود الهی افتاده قامد روزگار ازین سبب گریه استقامت تمام گرفت - و پیمان مدوم میمنت لروم که مفتاح کساینش کارهانت برکات سوار و سعادت بشمار فتوح روزگار اولیای دولت اند پیوند پایدار آمده چنانچه مدبران دارالسلطنت قضا فتح قلعه کانگره را بر مصالح بعدیر در پرده عجب نگاهداشته بودند بنحوی که عنقریب روی خواهد نمود از عالم بالا بر سبیل استعجال نامزد رونمایی این قره باصره خلافت نمودند - شاه بلند اقبال باین رسم معهود و آئین مقرر هزار اشرفی بصیغه نذر از نظر اشرف گذرانده التماس نام آن شاهزاده والا گوهر نامور نمودند - آنحضرت خلافت مرتب آن غره حین روی زمین را که زینب افسر خلافت و زیب اورنگ سبط است سلطان اورنگ زیب موسوم ساختند - و چون در موضع دهود گلزمینی که لیاقت جشن ولادت آن بویگل بوستان سرای سعادت داشه باشد یافته

نشد - ازین رو انعقاد محفل طوی بولای مالوه که درینولا به تپول
آنحضرت مقرر بود قرار یافت - و در باب تاریخ میلاد این قدسی نژاد
شاعر جاده کلام طالبای کلیم داد سخن داده و حق سخنوری ادا نموده -
چنانچه المی از آن پر وجه نعمه نالطف وجوه اسقاط کرده * * آیات *

داد ایزد بادشاه جهان خلفی همچو مهر عالمساب
تاج صاحبقران ثانی یافت گوهر بحر ازو گرفته حساب
ناس اورنگ زیب کرد فلک تخف ازین پایه گشته عرس حناب
حسب بایز مرده آفتاب انداخت افسر خویش بر هوا و حساب
خامه از بهر سال تاریخس زد رقم آفتاب عالمساب
و سخن پروری دیگر این تاریخ یافته - * مصرع *

گوهر تاج ملوک اورنگ زیب

چون ازین مقام کوچ فرموده صوبه مالوه مرکز اعلام دولت و اقبال و مصرع
خیام جاه و جلال شد - جسنی بهشت آئین در بلوه اوجین حسب الحکم
آنحضرت به تزئین پادشاهانه آذین یافت - و حضرت جنب مکانی
بنا بر رسم ادای لوازم مادی و مراسم مبارکدای بد آن انجمن عسرت
و شادمانی تشریف سعادت ارزانی داشتند - و حضرت شاه بلند اقبال
به تقدیم وظائف پائینداز و نثار پرداخته پیسکس لایق از نوادر جواهر
بحری و آکنی با پنجاه زنجیر میل نمودند از نظر اشرف گذرانیدند *

وصول موکب سعادت مظفر و منصور بدار السلطنت

فتحپور و انعقاد انجمن وزن مبارک شمسی

از سال بیست و هشتم شاه بلند اقبال

و آذین جشن سال چهاردهم

جلوس جهانگیری

ماهجه رایب فتح آیت موکب مسعود آن پادشاه عاقبت محمود
بیست و هشتم دیماه موافق غره صفر سه هزار و بیست و هشت هجری
پرتو ورود همایون بر کوه و هاسون دار السرور فتحپور افکنده دشنه و در

و بوم و بر آن معدن فتح و ظفر را خیمه و خرگه خیال اقبال فرو گرفت - و در همین روز سعادت اندوز یعنی مبداء سال بیست و هشتم از عمر ابد قرین حضرت شاه بلند اقبال جشن وزن مبارک شمسی آرایش پذیرفت - و چون ار ادای مراسم این ایام خجسته آغاز فرخنده انجام بار پرداختند در آن مقام متبرک تا سر آمدن ایام طاعون که در آنولا در دارالخلافه کبری سیوع تمام ناسب رحل اقامت انداختند - و همدران آواں میمنت نشان بهنگام بامداد روز مبارک شنبه چهارم ربیع الاول سال هزار و بیست و هشت هجری مروج بعثت عالم یعنی سیر اعظم پرو بحوس شریف بر عرصه شرف خانه انداخته در سراسر صاحب گیتی بساط نور گسترد - حسب الحکم اشرف بادشاهی صحن خاص و عام دولت خانه صبح پور بآیین هر ساله آدین یاب - و در همین ایام عسرت انجام بعد از اتمام موار غسی چهارم جمادی الاول از شهر سال مذکور دارالخلافه اذربآباد را مرکز راه اقبال فرموده از گرد موکب گیتی کشا ماده یوتیا و مصالح کحل الجوهر ابصار و بصایر صاحب نظران آمده نمودند - و سایر مسطران آن مصر عزت را که چون چشم براه کنعان از دیربار گوس بر آوار وصول بشارت برید سعادت نوید بودند سرمایه بصارت اندوختند - و این موهبت آسمانی نسبت بدان زبور روی زمین در تاریخ غره اردی بهشت سال چهاردهم حبوس جهانگیری مطابق جمادی الاولی از شهر سال هزار و بیست و هشت هجری دست داد *

بیان ارتحال علیا جناب بلقیس مکانی والدۀ

ماجدۀ شاه بلند اقبال ازین عالم فانی

بدارالنعیم ابلی وجوار رحمت ایزدی

بحکم قرار داد مقدمه حقیقت بنیاد که هر شادی را پیوسته غمی در پی است - و هر لذتی را عاقبت المی در عقب - لاجرم در عرض این ایام که روزگار یکام و مقاصد حسب المرام هواخواهان شده بود - و گردش ادوار چرخ دوار بر طبق آرزوی خاطر و وفق مدعای دل موافقان گشته - و شاهد فتح و پیروزی چنانچه دلخواه احلاص پرستان بود روی نموده - بحسب اتفاق دشمنان شاه بلند اقبال را بعلب رحلت والدۀ ماجده کوه

کوه الم و اندوه پیش آمد - و عبار معذب و کلف و گرد و حش و کدورت از رهگذر انس و الفتی که بدان علیا حصرت داشتند در آئینه خانه خاطر آنحصرت که نورستان قدس و صموت کده انس بود راه یافت - و کیفیت این معنی غم اندوز این صورت داس که در ایام مقام فنجبور که آن کریمه و الا حسب در طاهر اکر آباد در باغ مظفر حان بر دل داشتند عارضه مخوف عارض طبع قدسیه ایشان گشت - و حول هنگام وقوع واقعه معهود که ناگزیر مقتضای طبع بشری است در رفته بود ناحیه حاره گری بود مدد نیفتاد - لاجرم آن رصیه مرصه دعوت داعی ارحمی را بگوش تسلیم و رضا نمودند - و در تاریخ میوم حمادی الاولی سنه هزار و هشت و هشت هجری ازین دارالاعلا هجرت نموده در روضه دارالسلام با مصوراب فی الحیام بخرام در آمده در قصور جناب نا حور عین آرام گرفتند - و بنابر وصیت آن حالص نیت مرفد منور در سرزمین بهشت آئین مزاحی نور مزین نه بنام دهه استهار دارد فرار یافت - حصرت جنت مکانی در همان روز بمزول شریف شاه بلند اقبال تسریف قدوم ارزانی داشته بانواع عنایت و مهربانی پرسس و دلجوئی نمودند - و باقسام عواطف و مهربانی دلدهی و نوازش فرموده سایر مسند گرینان حرم سرای خلایف را نیز طرب داشته مراسم این مهم را ناس داشتند - و بعد از فراغ وظایف دهریه و تسلیه که لازمه این ایام است آنحضرت را همراه گرفته بدولت سرای بردند - و همان لحظه سروپای حصه بدست مارک بر آنحضرت پوشانیدند - آن کریمه کریمه المسبت صبه رسیه راجه اودی سنگه ولد راو مالدیو نه از اعظم راجهای معبر این دیار است چنانچه عدد سواران او در وقت ضرورت به پنجاه هزار سوار می گشته بودند *

روز سه شنبه چهارم بیر ماه الهی مطابق دوازدهم رجب سنه هزار و بیست و هشت هجری گرامی گوهری از درج خلایف و فرخنده احتقری از برج دولت شاه بلند اقبال در حرم سرای سعادت صبه رسیه ساهوار حان خلف الصدق عبدالرحیم خان خانان روی نمود - آنحضرت با قصد مهر برسم نذر بنظر انور در آورده درخواست نام نمودند - حصرت خلایف مرتبت آن ثمره نورس سراستان دولت را بسلطان جهان افروز نامور فرمودند - چون میلاد این قدسی نژاد در ساعتی مسعود اتفاق نیفتاده بود

لاجرم آن عین اعیان وجود نظر بملاحظه عدم یمن قدم این نورسیده عالم
شهود را بنیستان سنبط نگاه نداشته بهجنان یکم کریمه حال حانان حرم
مکرم شاهزاده دانیال مرحوم داده نزد آن خان والا مکان ارسال داشتند - که
اقالیقی نموده مراسم تربیت بها آرد - قضا را بعد از افضای یکسال و نه
ماه و کسری از عمر شریف آن هلال اوج اجلال عمریه بدر نرسیده معای
فما و احراق اجنس دریاف*

بیان توجه حضرت جنت مکانی جهانگیر بادشاه بسیر و شکار گلزار جاوید بهار کشمیر بهمعنائی شاه بلند اقبال و ولادت شاهزاده امید بخش و وقایع دیگر

چون همواره . . . کیون خاطر فیض مائت حضرت خلافت پناهی
مشاهده جلوه رعنائی و زیبائی شاهد سور انگیز سیرین شمایل کشمیر
بی نظیر در مسادی موسم بهار بود - و سوی نریج سگومه و کل و تماشا
لاله و سنبل در عموان سی سیاب روزگار دهمدم بر مراتب حواشی
می افزود - دریولا که خاطر عطر از همه جانب بهجمعیت تمام گرانید
و هیچ سوار هیچ وجه نکرانی نمانده بود - لاجرم پنجم سوال سه هزار
و بیست و هشت هجری رایاب جاه و جلال بدان سبب ارتعاع یافته - چون
سهرت محیم سرادقات جاه و حلال شد مهد سعادت نواب مختار ارمای
مقدم حجسته موافق مهبط انوار برکت و میمنت آمد - حضرت خلافت
پناهی جهت ادای بهیبت بمنزل شریف آنحضرت شریف ارزانی
فرموده آن ساهراده نامدار را بسططان امید بخش و سوم ساحسد - و پس
از کوچ از آن منزل بنابر رعیتی که بهسور کشمیر داشتند لاهور را دست چپ
گذاشته از راه پکلی و دستور ده دور نوی مسالک است چون پرف نداس
متوجه مقصد شدند - وقتی که ساحل دریای کس گنتا سر منزل کوکبه
دولت و مصرع روانی خلافت نردید - پانزدهم ربیع الاول سه هزار
و بیست و نه هجری سلطان بیارکان بنابر مواهب مونس مسعود اختیار
سفر حیر اثر نموده از سرادقات برج حوب در گذشت - و بیک کوچ در
سر منزل دنکسای بهیبت افرای یعنی بیت السرف حمل مقام گریده بسبب

آغاز سال مبارک فال پانزدهم جلوس جهانگیری جشن نوروری درین مقام
 بزیب و زینب تمام بر فراز پشته مشرب بر رودبار مذکور که از فرط سرسبزی
 سبزه‌های شاداب نو خسر و جوس سمن زار نازه رسته عبیر بیر همانا روی
 بهار و روکش گلزار بود آرایس پذیر آمد - آنحضرت که علی الدوام کامرانی
 در صورت کام بخشی بطهور می آوردند - درین معین نیز بر وفق دستور
 صورت معهود کار خود کرده - و یاردهم فروردی ماه مد نور حطه کسمیر را
 از فیض عمار مودت نصرت آثار بتارکی فرهنگ پذیر ساخته روکش گلزار
 افلاک و آبروی عالم خاک کردند - چنانچه در مدت سمه و یارده روز
 که بر تو توقف مودت منصور در ساحل کسمیر نور گسر بود - ارسادنی اهام
 طرب فرجام یعنی اوایل فصل بهار که حکم طلوع الوان گلهای سببم آلود
 آردار و وفظهور شاهدان انوار و سکوفه از مطالع گس و مناظر ساحسار
 است - و انجام ایام مهرگان که اعزاز یک آمری برک بران حزان و عین
 جوس سکمدیهای بهار فرخ بحس زعفران است - همواره اوقات فرخنده
 ساعات سیر و سکار آن نزهت آباد صرف شده شعلی جز اشتغال این معنی
 بود - حسب الحکم والا در متنزهات دلکش آن سرزمین و چشمه سارهای
 کوثر آثار آن جا جای عمارات عالی اساس بنیاد پذیرفت - از جمله در
 اثنای سیر و گلگشت آن نسجه هست بهشت گلزمینی دلنش و گلشنی
 حدا آفرین بنظر در آمد که یکطرف آن به نال دلکشای دل پیوسته - و از جانب
 دیگر دامان کوه پاک نام منتهی میسود - و از مزایای آن شاه نهی است
 کوثر اثر که در آن فضای مشرب افرا مانند روح روان در مجاری عروق
 قدسی پیکران جاری گشته - و منبع آن رسک فرمای رلال چشمه حیوان
 و غیرت افزای انهار چمان سر چشمه ایست سنیم نسان که بعینه مانند
 چشم پاک در دامان پاک آماده - و یا روی زمین از پرتو آن چشمه سار
 چشمی بماندای سراپای حویستن آب داده - و چون آن سر زمین ارم آئین
 که کمال قابلیت و استعداد تربیت فی نفسه با آن مکان فیض بخش بود
 منظور نظر احیای آن دو قره العین اختیار اولاد ابی البسر آمد - بنابر خواهش
 مفرطی که حاطر عاطر شاه بلند اقبال را باحداد باغاب و بنیاد عمارات
 بالذات هست بخش این معنی در ضمیر منیر بستید - که بمقام تربیت آن
 [هیولای] ریاض رضوان در آیند - قضا را در آن حظور این اراده بخاطر

خطیر آن عالی حضرت حضرت جنب، کانی بلا فاصله مرمت و عمارت آن
 ارم کده را بدان حضرت بمویض فرمودند - و چون ا - رب غلبه آن سرور، شوق
 ضعیی باور افتاد، محرک آن سخی گشت - درین صورت سای آن اراده
 حازمه را بر اساس تصمیم عزیز نهاده بی توقف نزهت آئین باغی
 با کمال فسح در آن ساحت که موطن روح و راحت است طرح
 انداخته بیدرنگ رنگ ریختند - و نظری ملاحظه حال مسمی کرده آن
 منبع ترویح روح، معدن نریخ خاطر ا - فرح بخش مویض ساختند -
 و بر سبیل ا - معال امر فرمودند که کار بداران سرکه، حانه ساهی در وسط
 باغ حیادانی بعرض سی ذراع که منتهای آن بدل منتهی میشود - بریب
 دهند - و آن شاه نهر را به پهنائی ده ذراع عریض باخته از وسط حقیقی
 حیادان جاری نمایند - نحوی که بر سر گاه آب آن تان دکنس دل رسد -
 و معماران سر دست حایحای عمارتی در نهایت رفعت و متانت بریب
 و زینت و کعب و کیفیت تمام بنیاد نهاده رود تا تمام رسانند - و در
 پسگاه هر عمارت حوصی بمساحت سی ذراع در سی ذراع از سنگ
 تراشیده مشتمل بر آشارها و فوارها بسازند - که آب آن نهر از آشار در آن
 حوض ریزد - محلا بکمتر فرصتی شاه نهر بدکور با خوبی مرغوبی هرچه
 تمام تر حسب المسطور برتیب یاف - چون درین مقام خامه غرایب بکار
 از راه بیعیب بمعرض مان کیفیت احداث و سبب بنیاد آن فیض آباد
 در آمده باین در توصیف و تعریف این نسخه خلل بدین حای
 ادای حق مقام نیاف - تا حار ذکر خصوصیات احوال را بوقت دیگر باز
 گذاشته باز بدین آئین بر سر سرشته سخن می رود - چون آنحضرت
 خلاف مرید از سیر متنزهات کشمیر حاصه گزارار فیض آثار فرح بخش
 معروف به [شالیمار] کام خاطر عاطر گرفته داد نساط و شادمانی دادند -
 آرزوی مراجعت هندوستان از صنوت کده صیر میر آنحضرت حلوه ظهور
 نمود - باین مرید صواب آئین بیست و دوم مهر ماه آلهی سنه
 پانزده جلوس جهانگیری اعلام معاودت بسمت مستقر اورنگ سعادت
 سمت ارتفاع بذیرف - درین اثناء عرصداشت حانحان بدین مضمون
 رسید که چون درین ایام عسکر منصور از پای تخت خلاف دور دست

شتافته درین صورت خوف و هراس اهل سرحدات مخصوص عموم سکنه ولایت جنوبی کمی پذیرفته - لاجرم دکنیان ظاهر بین کوبه اندیش بدستور معهود وقت رفته سر بطنمان بر آورده اند - و بر اطراف احمد نگر و اکثر مصافات آن و بعضی از سائر محال دکن را بدست در آورده - چنانچه از ریادنی کم فرصتیها که سیوه ناستوده اشاسب کار بر اولیای دولت جنوبی تنگ گرفته اند که مزیدی بر آن متصور نباشد - حصص حلقه مریدان بر اجتماع این خبر از جا در آمده از خویشی داری بر آمدند - و طریقه وجوب انتقام این گروه براه بد هنجار سرده در مقام بلاهی و ندرآک این امر نا مرضی پا فشرده قرار دادند که بعد از ورود مسعود به دارالامان لاهور سرانجام مهمام دکن بعهده شاه بلند اقبال باز گذارند *

باعث ارتفاع ماهیچه آفتاب شعاع لوای والای

شاه بلند اقبال بار دوم بآهنگ تسخیر -

کشور پهنور دکن

چون بیوسته رسم و آئین بیخردان کوتاه بین آنست - که هرگاه از مساعدت روزگار فرصتی و از همراهی وقت رخصتی یابند - حشم از همه مو پوشیده و سیوه ناستوده گردن کشی پیش گرفته بر سر کار خویشتن روند - و از ملاحظه لوازم دور بینی و عاقبت اندیشی در گذشته بی اندیشه و خامب عصیان بای از سرحد اندازه بیرون نهند - شاهد حال خصوصیات احوال دکنیان خسران مال است که از دیرگاه باز خاصه از عهد حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه همواره این هنجار ناهموار می سازند - و بیوسته عهد و پیمان شکسته این خصلت نکوهیده را مربعی می دارند - چنانچه هر بار که باز خواست خدیو روزگار بر آن سخت رویان سست رای بدشواری میکشد - از راه روباه بازی و حیل وری در پناه زبونی و عجز و زاری درآمده حان مفتی از مسانه بیرون می برند - و چون بدست آویز انکسار از صدمه سر پنجه قهر شیران بیشه رزم آزمائی رهائی یافته عرصه را بظاهر خالی می نمایند باز سیرک شده بر سر اظهار دلیری می آیند - چنانچه بر نهجی که سابق گذارش پذیرفته بمجرد توجه شاه بلند اقبال بدانصوب از صدمه سطوت و نهیب نهضت موکب جاه و جلال آنحضرت زلزله در بوم و بر

دکن و تزلزل در ارکان توان و تحمل آن قوم بد عهد پیمان شکن افتاد -
و قرار قلب و ثبات قدم را وداع نموده صبر و آرام را بغیر باد یاد کردند -
ناچار بنا بر رسم مقرر بیدرتنگ ناهنگ اظهار امانت و طلب شفاعت
برخاسته بسلوک جاده بندگی و طریق سرافکنندگی اقدام نمودند - و برسم
تقدیم خدمت گذاری و حانسپاری در ضمن تسلیم ملک و مال، حرف
عهد و پیمان پیمان آورده در خواست امان زدند - لا جرم حصرت شاه
بلند اقبال در آن مریه دیده و دانسته از سر تقصیرات بی بایان درگذشتند -
و بشفاعت حلم عذر خواه مطلقاً ایشان را بیگناه نگانته اجاب دارا لسلام
عمو و عاصم و در اس آباد امان بر روی روزگار ایشان کشودند - چنانچه
سابقاً ذقایی آن بمفصیل نکشته کلک حقایی نگار آمد - و خون درینولا
شاه بلند اقبال از گلکش حاوید بهار کشمیر - و بطور و سیر آن گلش
حدا افرین ساط اددو، و صید ابداز بوده بحسب طاهر از دارالخلافه دور بودند -
باز آن حربه پشیمان تیره روزگار سارگی فصیح بطرا، مراحم بادشاهانه نموده
در نواحی برهادرور بهاج، تاراج میدادند - حیاچه مکرر واقعات منہیان
معالک جنوبی بمسمل برحقایی طغیان آن به کیستان بدربر سپهر مدار
آمد - و خانخانان ببر در طی عرشدانش های متواتر و متوالی بر رای
عالی عرشدانش - حاصه عربصه که در لاهور سیده است که هر سه دیدار دکن
نظم الملک و قطب الملک و عابد حاکم دهم ایلی خوده لاسکری حرقه اثر
که عدد جمعیت آن زیاده سران پریسای دساع آتفه، معر به پنجاه هزار تن
می رسد فراهم آوردند - بخس - ولایت بالا گهات را که در دست اوایای
دولت بود در بسته تصرف نمودند - و امرا و منصب داران ادشاهی حوای
نخواهی بنا بر فرط اسملاء ایسای دست از آنها باز داشته بکدیگر پیوستند -
و تهایه مهگر را استحکام داده مدب مد ماه محاذله و مقابله و مدافع و مقابله
روزگار گذرانیدند - و خون غله غنم بحسب عدد و عدب ازیشان افزون بود - نیز
از همه سوارها را مسدود ساخته بودند - حناچه اصلا رسد آذوقه بهوا خواهان
نمی رسید - و مدت محاصره بامتداد و شدت عسرت بنهای مرتبه استداد
کشید - ناچار از گریوه بوزی فرود آمده در بالا نور قرار توقف دادند - و آن
مدد دسان بالا گهات قناعت نموده نخسب در نواحی بالا نور بترکثاری
و دست درازی در آمدند - و راهها را بنجوی صط کردند که بساییدن غله
متعذر شده کار به تنگی رسید - ناچار دولتخواهان حواء بحواء دست از
نگاهدشت بالا نور نیز باز داشته به برهادرور پیوستند - و این معنی باعث

دلیري غنیمت گشته فرصت مساعدت وقت را غنیمت شمردند - و بتغلب تمام ولایت سعلقه بادشاهی از دکن و خاندیس و برار که در تصرف اولیای دولت بود نیز نه ساخته بمحاصره برهانپور برداختند - و خون مکرر حقیقت این واقعه از قرار واقع بر رای اقدس پرنو افکن گشت - و درینوالا باز عرضداشت خانجنان مستمل بر نهایت اظهار عسرت و تنگنی وقت و شبیه احوال خود بجان اعظم در وقت محاصره میرزایان گجرات و بذیل سبیریح این معنی که اگر بروس حضرت آسیانی عمل نموده این خانه زاد پسر را از قید احاطه آزاد نه فرمایند - ناچار نسبت ناستوده راجپوتان کارگزار بعد از جوهر نمودن نقد جان بتار راه خداوندگار خود می کند - جوهر بهندی زبان عبارت از آن است که این گروه و قتیکه کار به نهایت تنگی کشیده امید مددی از هیچ حاسب نمی ماند - نخست سر را سراهل و عمل را سر ارتن برداشته آنگاه به خاطر جمع خود دل بر هلاک نهاده کشته می شوند - چون مصمون آن بر رای والا ظهور یافت خاطر مبارک بغایت برهم شده از سرنو عرم تلافی و تدارک آن طایفه تباه اندیش را بزبور مزید جزء آراسته در تاریخ رور جمه چهارم دی ماه الهی سنه پانزده جلوس جهانگیری مطابق غره صفر سنه هزار و سی و هجری شاه بلند اقبال را با کمال اعظام و اجلال از دارالسلطنه لاهور بد آن صوب رخصت دادند - و خلعت با جار قب مروارید روز و شمشیر و خنجر مرصع و قیل با ساز نقره و دو اسب با زین زرین و ساز مرصع و رسیل فرخندگنی شکون مرحمت فرموده ده کروور دام بصیغه انعام عنایت نمودند - و چون موافق منصب سی هزاری ذات و بیست هزار سوار دو اسبه مع انعام چهل کروور می شد اکنون مجموع پنجاه کروور گشت - و بیست نامور از مردم معتبر آن سرور را منظور نظر مرحمت ساخته برین دستور بخلعت و غیره سرافراز ساختند - راجه بکرماجیت را خلعت و خنجر مرصع و اسب و قیل و افضلخان و هشت نامدار دیگر را بخلعت و اسب و ده تن دیگر را بخلعت تنها نواختند - و چندی از امرای نامداد مثل عبدالله خان و خواجه ابوالحسن و لشکرخان و سردار خان و سید نظام و معتمد خان که بخشبگری لشکر را او بود - و فوجی بیشمار از احدیان و برتندازان با پنجاه لک روپیه نقد همراه دادند - چون سلطان خسرو از آن باز بحکم وجوب مکافات بی ادبی که ازو نسبت بوالد والا قدر سرزده مانند مردم نظر بند ناپیمان نظر بند جاوید آمده بهاداش کردار

گرفتار شده بود - و درینوقت ناسداری او بخواجه ابوالحسن تفویض داشت - و او از همراهی موکب گیهای شکوه - عادت پذیر گشت - حضرت خلافت سرب بحسب تحصیل حمیت خاطر شاه بلند احوال نگاهداشت او را بوکلای از عالی قدر مرجوع ساختند *

وصول سیلاب افواج بحر امواج موکب جاه و جلال
 شاه بلند اقبال بکنار رودبار چنبل و آرایش
 پذیرفتن جشن وزن مبارک سال قمری سیمین
 از عمر شریف و یافتن توفیق توبه از شراب
 مسکرات بصمیم قلب و سوانحی که در
 عرض آن ایام روی داد

چون حضرت شاه بلند اقبال در مادی سن صبی و غنوان آوان نشو و نما بتناول سایر مسکرات و مغرات مایل نگشته بایر حراست تأییدات آسمانی نگاهبانی خود نموده بودند - چنانچه از سن تکلیف تا بیست و چهار سالگی بشرب حمر رغبت نفرموده مطلق مقید آن شده بودند - حضرت خلافت منزلت مدحی که سابقاً در مقام خود سمع گذارش یافت این حضرت را از روی حد تمام بر اعدام مرتب مدام مجبور فرمودند - باوجود امر آنحضرت بنابر نهی سرمد ارتکاب این سیوه نامحور شرعی و عقلی که بر طبع مبارک بسیار گزافی مکرر بسط عهد و پیمان بر طبق این معنی نمودند - که خون عمر شریف سی سال رسد دیگر ایشان را بدین امر منهی مامور نفرمایند - و باین معنی گاهی در ایام طوی و جشن که هنگام عیش و عشرت است نه از روی رغبت طبع بل بتکلیف آنحضرت حرع چند معدود می نویسند - و پیوسته کمال ندامت داشته حویای وسیله توبه می بودند - درینولا که بدو لب و اقبال متوجه صح دکن می شدند بر بنابر تجدید عهد بعرض والا رسانیدند - که چون افواج عنیم را این مرصه نیروی دیگر است - چنانچه بمراستب معدده در عدد و عدد از دیگر مراتب افزون بر اند - بدانسان که از روی تسلط و غلبه تمام شهر بند برهانپور را احاطه

نموده - که آرزوی وصول بحدود آن در آئینه رنگ فرسوده خیال ایشان صورت نه بسته بود چه جای صورت سمن وقوع محاصره - لا جرم مکنون خاطر آنسب که حضرت فردوس مکانی بابر نادر شاه طاب ثراه هنگام اشتغال بحدال رانا سانگا از ارتکاب سرک سراب نائم شدند - و بشواب اناب و اجر بازگشت اصابت سهم السعادت دعای آنحضرت بر هدف احابت رویداد - و فتح و پیروزی روئی روزگار آن خدیو کامگار گشت این نیازمند درگاه الهی ندر درین امان که چمن مهمی عمده در بیش است نیروئی سنب سنبه آنحضرت نموده حلقه اسحابت دعوت در باب طلب نصرت بر وفق امان بویوا الی الله برادر دادالفتح اناب زند - و بدین دست آویز متین بل مفتاح مطالب دنیا و دین ابواب فتح و ظفر بر روی اولیای رول کشید - حضرت خلاف مرتب درین صورت محکم مصاحبت دید و وف استصواب آن رای صواب پیرا نموده این معنی را که من جمیع الوحوه حسن مطلق اود بهمه وجه محسن و مسیحین داشتم - و در حق آن خیر اندیش دعای خیر کرده استدعای توفیق در باب حصول سائر مدعای خصوصاً اس مدعا نمودند - محمدا درین امان که تاریخ عره ربیع الثانی سه هزار و سی هجری

موافق بیست و سیم بهمن ماه الهی سه نازده جهنگیری حش ورن قمری سال سی ام از عمر اید پیوند آنحضرت در کنار رودنار خنبل غیرت نگارخانه حین بل روکس فردوس برین گشت - و از آذین این بزم بهشت آن رسا حل آن بهر کوثر آثار نمودار خفای تحری من تحتها الانهار برای الهی نمودار شد - صورت این معنی بر مراتب الصفاء صمیر منیر برین افکن گشت که درین برحمده حسن رنن ارا و سر مرل نرهب دعا که وقت و مقام مقتضی طرب و نشاط و زمین و زمان بحرک عشره و انبساط است برک سرایه لد عس نمودن بجزر نفس انس و مقام بویه اقرب خواهد بود - لاحرم قرار بر آن دادند که همدرین همایون محفل بطیب خاطر و ته دل تائب گردند - باوجود آنکه درین مدت هرگز نخواهش خاطر قدسی منس متوجه ناده کشی بسده همواره در صدور امر مذکور محبور بودند و همانا درین صورت بوده لازم ناسد - راهنمونئی نائید آمانی توفیق سلوک طریقه دار گشت یافته حسب الامر آنحضرت شرافها را در آب رودخانه ریخته و جمیع ظروف طلا و نقره و مرصع که زینت انجمن عشرت و زیور بزم سرور بود در حصول آن حضرت شکسته برار باد

استحقاق قسمت نمودند - از آنجا موکب منصور بشتاب باد و سحاب از آب عبور نموده و اردوی گیهای بوی که شمار قطرات باران و ریگ روان داشت بسرعت باد صرصر و نندنی شعله آذر با - نه کرد و مرحله وید گشته کوچ در کوچ و منزل بصورت راه سی پیمودند - حناچه د هیچ مدعی قطعاً تمام نموده آسایش و آرام بر خو - حرام گرفتند - حدانکه ظاهر خطه اوحین مرکز راهاب جاه و حلال - نام بلند اقبال گشت - درین حال عرضداشت عهد یعنی که در آنولا باستانی قلعه مدو در عهد او بود بدین مضمون رسید - که بیست و هفتم اسفندار سه پا زده حلوس مصوب فردی مضمون با ه - هزار سوار دشتی نکنا: آب نریده - سیده - و محدود رسیدن آن خاکساران آنسی بهاد مامد باد از آب گذشته اکبر پور را بی - پر گذاشتند - و بی محالنه رفته رفت - با نواحی قلعه آمده خندی ده نوب و با - اح برداختند - اکنون این کمال ریمه اراده دارند که فرصت یافته داخل معه شوند - و هر روز بادهای درگاه سرباری و حانفسانی درآمده باوجود دشواری محافظت معه از رهگذر کمال وسعت و سار شکست و ریخت حصار مدافعه معمول اند - اگرچه این مدوئی خانمهار حانفازی در راه ولای نعمت حقیقی که حدای مجازی است - عادت دارن خود می دانند ازین راه اندیشه ندارد - لیکن بشیر کوه نظری حد از پس قطریان که سرکار داشتند یافتگان عنایت بروردگار نمی رسیده - طب و شرب لشکر را علم سیرت و عدم آن میدانند - درینصورت تفرکات اعدا و قات اولیا و سستی تعین همراهان و سستی هم هوا خواهان ملاحظه آن است که اگر کویمک در بر رسد حدانخواستنه از ضعف عقول انسان و قوت علته بد اندیشان جسم رحمی رو نمایند - و حون مضمون عرضداشت در رای حبهان آرای وضوح یافت در گهری از است جمعه بیست و نهم ماه مذکور گذشته حواحه احوالاحس را با چهار هزار سوار از برگشت دسلسور رحصت فرمودند - و هر ول لشکر بحواجه بیرام بیگ میر بخشی - امرا سوار جرار از لشکر خاصه خود همراه داده بودند بمویض یافت - و حکم شد که ایشان بذات رسم منتلاً بسرعت تمام بیشتر روانه مقصد شوند - و حون حواجه با اوایای دولت اند و بد نواحی قلعه مدو رسد - و محمد تقی و یوسف خان از قرب وصول ایشان اطلاع یافتند - فی الحال با سایر بهادران از قلعه فرود آمده به پیروی اقبال بی روان و استظهار بردیکتی طلیعه موکب جاه و چلال همراه هزار سوار اغمیم روبرو شده جنگ صف کردند -

و مخالفان باوجود آن مایه کثرت با نصرت آسمانی و کومک جنود غیبی بر نیامده مخدول و مقهور رو براه گریز نهادند - محمد نقی و اولیای دولت برسم تعاقب از پی شتافته دنبال ایشان را نگذاشتند - و چون افواج غنیم پکنار نریده رسیده از آب گذشتند و فوجی دیگر از آن طایفه بد عاقبت که از عقب رسیده بر آنسوی آب فرود آمده بودند با ایشان اتفاق نموده دیگر باره اراده عبور نمودند - محمد نقی مردانه درین سوی دریا قدم ثبات افشوده ایشان را شش تیر و بان و بندوف گرفت - و به نیروی حد و جهد روی آن ماه اندیشان بیره رای را نگاهداشته نگذاشت که از آب بگذرند - چون خبر شکست مخالفان بخواجه رسید با بیرام بیگ و سایر پندهای پادشاهی شتاب تمام شباسب ابلعاء نموده روز شنبه هنگام طلوع آفتاب در کنار دریا بمحمد نقی پیوست - و باافاق از آب گذشته با ایشان روبرو شدند - و آن جهالت کشان دمی چند ثبات قدم ورزیده به بان اندازی پرداختند - چون صدمه بهادران لشکر سیلاب اثر بدیشان رسید تاب مقاومت نیاورده بی پا شده از هجوم سپاه رعب یحویشتن از جا رفته رو براه فرار نهادند - و دلاوران لشکر شکن خون شیران صید افکن دندان آن رویاه سرتان را از دس نداده با چهار گروه طریق تعاقب پیمودند - و درین مرتبه نیز سی از مخدولان مقهور را بقتل رساننده مراجعت نمودند - و آن مخدولان تا نواحی برهانپور هیچ جا عثان باره اذتار نکشیده ثبات قدم نوریدند *

چون خبر فتح بمسامع جاه و جلال حضرت شاه بلند اقبال رسید روز شنبه سب و هفتم ربیع الآخر سنه هزار و سی و هجری رایاب موکب والا سایه وصول بر قلعه بندو افکنده امر بآذین محفل جشن نوروری و انجمن شادنی فتح و فیروزی نمودند - حسب الحکم اقدس صحن خاص و عام دولتیخانه مقدس روکش قلک اطلس گردیده چندی هنگامه عیش و عشرت گرمی داشت - مقارن این حال عرایض خانخانان و سایر امرا از برهانپور باین مضمون رسید که چون جمیع تفرقه خاصیت لشکر غنیم نزدیک به شصت هزار سوار جرار آماده پیکار است - و درین مرصه دلیری و حیره حشمی ایشان بعدی رسیده که قدم حراب از اندازه خود گذاشته شهرند برهانپور را از روی کمال جمعیت خاطر احاطه نموده اند - سایر آن باندک مایه مردم که در رکاب سعادت اند روبروی غنیم شدن از ملاحظه حزم و احتیاط دور است - صلاح دولت مقتضی آنست که با هنگام پیوستی سایر اولیای دولت ابد پیوند

از امراء و منصبداران که نامزد همراهی موکب والا گشته اند خیل اقبال در موضعی که مصلحت رای گیتی آرا اقتضا فرماید توقف کنند - چون مصمون عراض بمرض اعلیٰ رسید جمیع دوشخواهان همراه و نیز که ملازم رکاب سعادت بودند نگه بظاهر معاهده انداخته بر طبق این مصمون به اتفاق کاحه صلاح در توقف دیدند - از آنجا که نظر یافتگان ندید آسبی را نظر بر کار سازنی عنایت الهی است نه بر کثرت اعوان و انصار - لا جرم رای دواتخواهان پسند طبع مبارک نیفتاده چندان توقف فرمودند که بخشیان عظام نورک افواج منصوره نموده جنبها بخش کردند - آنکه سزا فرمائی اقبال داد عمل فرموده و اعمار بر عون و عون الهی نموده شب دوشنبه ساردهم فروردینی ماه سنه سارده جهانگیری به اتفاق دوازدهم جمادی الاول از شهر سنه مد کور با ده هزار سوار خاصه و پنج سن هزار سوار پادشاهی لوائ طغر پیکر موکب سعادت را بصوب برهنپور ارتجاع حشیده در کنار آب برده چمن شرف آفتاب عالمتاب ارایس بدیر ساجسد - درین حال عبدالله خان فرورجنگ که حسب الحکم والا ناهنگ سومک اولیای دولت از جاگیر مسوومه شده بود با دو هزار سوار باردوی طغر فرین پیوسه از ادراک شرف بساط بوس انواع سعادت دو جهاننی اندوخت - و آنحضرت همدین منزل به تربیب افواج پرداخته عبدالله خان را با گروهی انبوه هراول لشکر طغر اثر و راجه پیکر مجیب برانکار و خواجه ابوالحسن جواهر فرار داده خود بانفس نفسی با دلی قوی در قلب افواج محیط امواج باستمرار مرکز قرار گرفتند - و باین دستور افواج سیاه مسطور را دستوری عبور از آب دادند - و پس از گذش راه سم مقصد پیس گرفته پایر نوید دریاف مقصود که اسارت سراپا بتار بود همعنان بعب و اقبال با سرعت تمام راهی شدند - و بیست و سوم فروردینی ماه مد کور چارحد خطه برهانپور را مرکز رایات اقبال و مورد موکب جاه و جلال ساختند - چون خانخانان از مدم فرخنده قدم آل عیسیٰ دم خبردار گسته جانی نازه و مسرب بی اندازه یافت - در حال شهر را بچندی از امرای عظام سپرده خود استقبال خیل اقبال نمود - و در همان ساعت مسعود که سعادت ملازم دریاف حسب الامر آنحضرت بمحافظت شهر عنان معاودت برتافت - و بعد از سه روز دوسبه بیست و سیم جمادی الاولیٰ سنه هزار و سی هجری حظه برهانپور را بیمن مدم بهجت لروم دارالسرور

امن و امان ساختند - سائر دولتخواهان که پیوسته این دولت عظمی را از حصر و اعقاب العطا یا استدعا می نمودند بر طبق مدعا و وفق اجابت رسا شاد کام و مصفی المرام گشتند - چون افواج لشکر مخالف درین مدب که عرصه حالی دیده بی مزاحمت و ممانعت احدی با خاطر جمع بر کناری و دست درازی در آمده از هیچ سو حشم نمائی ندیده بودند بنابر کنوایه بطری و سوج چشمی درینوقت هم ترارل وجود راه نداده همچنان پای ثبات و قرار بر جای استمرار افشوده از جا در نیامدند - سائرس حاکمانان که صوبه دار و ماهیب دان آن ولایت بود باتفاق سائر بندهای پادشاهی عرس مقدس رسانید - که چون این مره کثرت عنم را علمه دیگر است درین موسم که گرمی هوا لعل سبب دارد تردد در نهایت دشواریست - و اگر مرا لب موکب اقبال از ننگی حوراک و کمنی علف معروض تلف در آمده اند - باوجود این معانی بردنکئی فصل برستان نور در پیش است - بنابر آن پس ازین کار پس نمی رود که اولای دولت باوجود قوت عدد بمیان اقبال انحصار از روی جد و جهد تمام عنم را برحیزانیده آندر پس رسانند که از آب عادل آباد بگذرانند - و خود درین طرف آب اقامت نموده بعد از برسات مخالفان را ربر کرده بالا گهات بر آید - چون حال حالیشان این معنی را که مسعیر بهایب دولتخواهی بود از مبدا پمسه رسانند - و باقی امرا مل عبدالله حان و حواجه ابو الحسن و داراب حان بر این کسکس صواب انما را که بظاهر صلاح وقت از سمت آن چهره نما و در نفس الامر خلاف رای دولت کار فرما بود پسندیده درین باب متفق الکلمه شدند - آنحضرت در جواب فرمودند که مقتضای دولت خواهی و موافق ذندس و تدبیر همین بود که بعرض رسانیدند تا حکم بقدر بکدام صورت تعلق پذیر گردد - آنگاه نفس نفیس در صدد سرانجام این کار و اهتمام این مهم دسوار شده بجهت تجمیر عسا کر منصوره و تهیه نوایم یسای تا آن عایب اهتمام بجا آوردند که اوقات فرخنده ساعات را صرف همین معنی نموده عمرار ادای واجبات و اربکاب فلیلی از مقصیبات طبیعت و ملایمات نساء بشریت از خورد و خواب بامری دیگر نمی پرداختند - چنانچه هر روز در حضور آنحضرت کار برداران سلطنت طلب و سخاوت سائر سپاه حاصه کومکیان برهانپور که مدتها محال جاگیر ایسان در تحت تصرف دکنیان بود بر آورد نموده بی درستی حاجتن اسناد وجوه مطالبات را که از روی سیاهه بعرض رسیده بود متصدیان

خرانه نقد تحواه داده ثانی الحال سند تمام میکردند - تا عویقی در در تهیه ما محتاج بسای نشود - و - در عرض اندک مدتی مبلغ چهل لک روپیه بکومکمان آن صوبه مرحمت نموده سی هزار سوار جراح آماده در راز ساختند - از آنجمله هفت هزار - هزاره بچین سنان اسپه بکد لژی از - راز خاصه شاهي و باقی از سدهای پادشاهی بودند - آنکه بتورک افواج فاره توجه فرموده افواج کبی را به پنج قسم منقسم ساختند - و به هر سراری سن هزار سوار تعین فرموده برتیب صفوف را بموجب دلیل مقرر نمودند - فوجی بسرداری داراب حال حلف خانچانان - و دو فوج دیگر به تمام عبدالله حسن و خواجه ابوالحسن - و باسلسلی دو فوج دیگر به راجه بکرماجیب و راجه بهیم که بمرید عادت آنحضرت اختصاص داشتند بمویض رفت - و بسرداری کل با دارالحسن از کتب نابین عنوان که ابجمن لکاس در سرل او منعقد گردد - لکن در حقیقت رقی و متقی و حل و عقد امور کبی و حروبی باستصواب رای صواب آئین راجه بکرماجیب منوط باشد - بالجمعه سب یکشنبه بیست و پنجم حمای الاولی منه هزار و سی بهرید از امرای عظام و منصبداران حاضر و قیل و اسپ و لمر حجر و شمشیر مرصع داده - مکر منصور را از بهانپور ستوری دادند - و مولف سعادت حسب الحکم پنج روز به جهت تهیه ضروریات بورس در سواد سهرزدیک نموده روز جمعه چهارم اردی بهست از آب بهی که بر شار سهر میگزرد عبور نموده در یک گروهی سرک گردیدند - روز سبه هنگام طلوع طلیعه بامداد همین که راهنی سمت معصود گردیده یک گروه راه قطع نمودند - یاموب حبسی سردار کل سواج عظم دایره از فرارته حویس یک گروه بیس آمده دلاوران بهر آرمای را استقبال نمود - بهادران موجب اقبال بمجرد مقابله بی محابا و ابا مانند سعلد که بر قلب رمال رید خود را بر صف ال سپاه بیره رای رده تیغ آتش مع از دیان دریغ نداستند - و چون انس سمیز و اویز بلدی کرای گشته یکی ربه کسی درآمد - و استعان ال سرلش ده بحسبک و بر در گرفته بود در حرم حسن یعنی صفوف آن سسی نالی افتاده دور از بهاد آن تره درونان بر آورد - بلبار مانند حیل سرار از هم افتاده هر یک از کماری بدر رفتند - چون به بیروی کارلداری اقبال در صلی اندک زد و حوردي هر فوجی از افواج فاره فوج روبروی حویس را برداشته سر بدنمال آن گروه ابتر نهاده بر اثر ایسان دست و در را پامال و پی سپر ساخت - چندانکه آن مقهوران از بیم شمشیر سعلد دایر بهادران که برسم

تعاقب هم گروه از دنبال ایشان ناحیه بودند خود را بر آب عادل آباد زده از میان آب و آتش حان مفتی بدر بردند - و در آن دار و گیر زیاده از پانصد تن آن خون گرفتگان طعمه شمشیر شده شش صد کس اسیر و دستگیر گشتند - و غنائیم پیشمار از اسب و شتر و چتری و پالکی و علم و نقاره و امثال اینها بدست غازیان افتاد - در آن چپقلش بمحفظ عون و صون الهی که لازمه اقبال نامتناهی است از خیل اقبال دو تن که پیوسته از گل سجناب داتی خار خار برداشت رحم پیش رو آید عازمه تازه روئی مردان و گلدسته دستار مردانگی اسب داشتند مقصود رسیدند - یکی شیر بهادر دوم الله ویردی ولد مقصود - کوسه ترکمان که بالفعل از خطاب خاکی سمب کاروانی دارد - و لشکر ظفر اثر رور دیگر همعنان فتح و ظفر از مویع عادل آباد کوچ کرده متوجه ملکا پور شد - و حون افواج غنیم مالشی بسرا یافته بودند در عرض راه اصلا نمودار نشده در منزل بوقتی که دارابخان و راجه بکر ماجب باید که مایه مردمی که عدد ایشان بسیصد تن می کشید از راه رسیده بودند - و چنانچه راه سرداری اسب گردا گرد معسکر اقبال برآمده افواج را جا جا قرار نزول می دادند - آتش حان و دلاور حان از جمله مخالفان کم فرصت وقت یافته نا^۱ [چهارده] هزار سوار از یک جانب بر آمدند - و سه هزار سوار گزیده رزم دیده را از حود جدا کرده پیشتر فرستادند که با رسیدن ایشان حود را رسانیده بدستاری در آیند - و چون آن بدادایسان که بآن انداز دور از کار اختیار کارزار دلیران نموده بودند نزدیک رسیده گرم بان اندازی شدند - راجه خواست که باهنگ مدافعه ایشان از جادر آید - دارابخان بمقام معانعت در آمده با هنگام رسیدن دلاوران صلاح وقت در تیر جلوی ندید - این یوسف سرداران سرمایه دلیرانی غنیم شده بیکبار نارکیها انگیزه بحیره چسمی و حیره دسی در آمدند - درین حال راجه چسم از مقصای حال و مصلحت وقت پوشیده بی ملاحظه دوربمی ها برایشان ناخ - و راجه بهیم بیر که درینوقت نازک خود را تیز و تند رسانیده بود حلو ریز بحمله در آمده براهه موافقت نمود - و باتفاق یکدیگر ایسان را از پیش برداشته بر بوج عقب که^۲ [مشب] ع مخالفان بود زدند - و بکمتر فرصتی آن کم فرصتان ریاده سر را بی پا و بیجا

ساختند - درینوقت که دارابخان نیز بدفع ایشان متوجه مقابله بود بقوچی تازه زور که از عقب بهادران در آمده بودند بر خورده خود را بر ایشان زد - و باندک رد و خوردی چون نیروی آسمانی یاور افتاده تقویت بازوی شیران پنجه درار تانند عنایت ربانی دست بهم داد - این غسم پای کم آورده شکست در دست خود - و دست راستش را و آویز باز داشته از زیر تیغ رو بگیریز بهاد - و دارابخان که یک گروه عقب همگان تاخته قریب دویصد کس راه بیخ بدریغ گذرانند - و مظفر و منصور معاودت نموده بعسکر اقبال پیوست - و روز بیستم دهم اردی بهشت ماه الهی مطلقا ایشان اثری ظاهر ننمود - و روز دیگر که موکب مسعود به گروهی و عسکران و بود اقبال مود - درین روز مخالفان دو بخش شدند جمعی از راه گهانی روهنگر و گروهی از گروه کوتاهی گریبان گشته رو بدلا گهت نهادند - و اولای دولت روز دوشنبه دوازدهم ماه در شالی غنم کوتاهی که از گروه روهنگر آمدن گزار قرامت منزل گزیدند - و روز دیگر سالانها در آمده حسب انتظار وصول تمام عسکران نصرت اثر دو روز توقف نمودند - درینوقت محمد تقی با دو هزار سوار بولایت برار و محمد خان نیازی با قوچی حرار ملک خاندیس رسیده محال معلف با ساهی را متصرف شدند - در روز سه شنبه پانزدهم سوداران از آن تمام گروه فرموده هشت گروه مسافت قطع نمودند - و روز دیگر شش گروه دیگر طی حدوده منزل رسیدند - بموجب نوشته مورس آمود عسکران سائر شهران از در بهور و تحلد در آمده بعزمت باصواب و عنان کشتی اداواره بروی موکب اقبال شدند - قصدا هراول ایشان که بوحود بی بود جادو رای و ساهو سیاه رو و کهیلر سطرود و دلاور خان و آس خان که مردم کار طلب عتیم بودند استظهار داشت بهراول قوچ راجه بکرماجت بر خوردند - و چون این کمیته فتح و ظفر که از یمن حضور مستمان سلسله علم علویه مثل سید صلابت خان^۲ [..] و سید جعفر و سید مظفر و دیگر سادات برده نیرومندی داشتند - و اوواجیرام دکنی نیز درین قوچ بود - نشان شرار درآمده بر ایشان حمله آور شدند - و راجه با مردم تازه زور خود را رسانده

(۱) در بادشاهنامه این مقام را روهنگهیره نوشته - ملاحظه کنید - صفحه ۵۱ -

حصه اول - طبع ایشیاتک سوسایستی بنگاله *

(۲) — ن [و سید علی] ل *

بکارزار در آمد - و مدتی از طرفین جنگ ترازو بود - در آخر امر نیروی
اقبال آسمانی و تقویت نائید ربانی باعث ضعف و وهن مخالفان شده
ربانه تیغ شعله آمیز موافقان آس فنا در خرم هسنتی ایشان زد -
چنانچه تلنگ راو که دکنیان حمله گر روباه باز از اعتصاد آوب او شیرک
شده بودند - و به نیروی دستبازی او با شیران مرد افکن و پلنگان صف شکن
سر پنجه جلادت بر کشاده - با چندی تن بی سر شده - و از حمله حول
قال سید محمد علی نارهه اظهار صحت نسب نمرده آثار شعاع
وشهامت هاشمی بر روی کار آورده - و چندی از یکه ناران را در عرصه بیکار
بی مرساخه بر خاک هلاک انداخت - آنگاه از نشان رخم های کاری
که بر روی او رسیده بود مهرها بر محضر سادات خود گذاشته نان آبرو رو
بدریافت درجه شهادت نهاد - و حمید خان برادر فرهاد خان حشی در

مندو بتازگی داع بندگی آن حضرت را غره ناصبه محب بندی نموده
از کلکونه خون شهادت سرخروئی سعادت اندوخت - و سید مظفر نارهه که
اکنون پاداش نیکو بدگی منصف هفت هزاری هفت هزار سوار
و بحطاب خان جهانی سرافراز است در آن روز چهار زخم نمایان خورده
در معرکه افتاد - و دو برادر او سید جمال و سید نازید شهید شدند *
در طی این حال که راجه بکرماجیب بتعاقب هراول خصم اشتغال

دانش یاقوت حبشی که سردار ^۱ [فوج] غنیم بود وقت یافته با آن فوج
خود را با جمال و اقبال ارده رسانید - و چون آن روز از ناهمواری زمین و کثرت
اهل اردو دواب و راحل اغروق بامتداد کشید - و فوج حنداو را باستانی
ناسانی میسر نیامده مضرب عظیم باهل اردو رسید - و اکثر اسب و اسباب
مردم بتاراج رفت - و خون راحه بهم از دست انداز یاقوت حیر یافته
بسبب دور دست نتوانست رسید - بدرنک با فوج خود بر ایشان ناخته عرصه
کارزار را کارسان ساخت - و در عین کوششهای مردانه که از طرفین روی نمود
پیش از آنکه شاهد فتح حمزه امداد بر افروزد - چندین مرد مردانه روساس
مثل ^۲ [صادق بهادر] و عبدالکریم بیگ و کدا بیگ و حواحد طاهر
و باقی بیگ و چندی دیگر از بهادران عمده در مراعات دقایق حلال نمکی

کوشیده بدریافت درجه شهادت رسیدند - و درین دستیازی که آخر کار منصوبه فتح اولیای دولت ابد قرین در سب نشین افتاد فیروز خان حشبی با هفت صد تن از دعا پیشگان دلی در عرصه جنگ مقد جان در باختند - بالجمله از آن روز که افواج موکب - الا در نالاکهاٹ رایات رفعت و اقبال را رفعت بخشیدند - تا سب و یکم اردی بهشت ماه که شش کروهی کههرکی نشیمن های نظام الحک و غیر مضرب سرادق نصرت شد - اکثر روزها مقابله سپاه اقبال با مخالفان دولت اند پیوند انفاق افتاده همه های فتح و طغر نصیب اولیای دولت قاهره گشت - و چون ماهجه لوی نصرت آیه عسکر منصور بر موضع جنگل نهانه که در چهار کروهی کههرکی واقع است بر تو ورود مسعود افکند - افواج غم سپاه کلیم با دور برگشته و حال انتر شده اهنگ مقابله باولنای دولت جاوید فیروز نموده - رنگ باغم در آویخته در یکدیگر آویختند - و پس از داره گیر و آه و ف بسیار که از هر دو طرف رو نمود دستور معمول مانند محب حوشن برگشته اه فرار پس گرفتند - و افواج حیل اجل همه جا - در دنبال ایشان گذاشته تا کههرکی هیچ حایل یکران تعاقب را مثلی ساختند - و غیر تیره روزگار - بیشتر از وصول موکب نصرت شعار بیک روز از هجوم خیل رعب که حسیک آسمانست شهر را خالی کرده نظام الحک و اهل او را با خزاین سلطه دولت آه فرستاده بود - و معظم سپاه را در برابر لشکر ضرائر بار داده - و با ده هزار سوار کارآرسوده بدولت آزاد شتافته در پناه آن قلعه آسمان شکوه که در فرار کوهی رفعت طراز واقع است نشسته و پشت بکوه بار داده - و غافل از آنکه اگر مثل آب آتش در به جابه سگ رو پنهان کنند صدمه سان آنداز و کاوش خنجر آشبار اولیای دولت برف صولت او را خار وار از دل سگ حار را بیرون کشیده چون شراره کم عمر زود باد فنا بر دهده و مانند قطره سست بنیاد زمین گیر بر خاک هلاک افکند - همان روز که اولیای دولت سه دلد داخل کههرکی شدند - افواج اهل خلاف از آجا فرار نموده بدار الوار عنیت شتافتند - و اردوی گسبان بوی سه روز در مقام کههرکی رحل اقامت افکنده سرتاسر آن معموره احداث کرده غیر که در مدت پانزده سال صورت آای و اتمام بدیرفته بود سوخته ویران ساختند - و روز شنبه بیست و سیم یک کروه رکههرکی گذشده مثل گزیدند - و روز دیگر از آن موضع کوچ کرده همین که سه کروه را طی نمودند افواج غم بسرا در می باقوت جان با توژک شایسته بر فوج راحه بکرماجیب که در آن روز چنداول عسکر منصور بعیده او بود تاخ آوردند -

راجه تنها بمدافعه ایشان پرداخته - در مبادئی ظهور غلّه او در ابغان و راجه
 نرسنگدیو بندیده از جانب دست چپ و راجه بهم از طرف راست بکوه مک
 رسیده بر لشکر غنم حمله آوردند - و همگنان را خون اندیشه ایشان بریشان
 و پاشان ساخته جمعی را قتل و برخی را دستگیر نموده معاودت نمودند -
 بنابر آنکه آن مخذولان تاه اندیش مالشی بسزا خورده دیگر در خوب تاب
 مقابله را موکب اقبال ندیدند - ناچار بکمار کناره گزیده از مقاومت تقاعد
 ورزیدند - و عنصر و نظام الملک خود پناه بقلعه دوات آباد برده بودند - و آن
 هنگام و مصلحت وقت اقتضای محاصره قلعه نمی کرد - لاجرم صوابدید
 آرای جنگی خیر اندیشان دولت برین قرار یافت که در اطراف و اکناف
 ولایت اعداء دولت بناخت و تاراج در آیند - و سایر آنکه فوجی از
 مخذولان مدتها بمحاصره قلعه احمد نگر اشتغال داشتند حنجر خان از
 عمده های دولت که اکنون سپهدار حان محاطب است در آن مدت بشرایط
 قلعه داری ناشایستگی تمام قسام نموده نوده و درین ایام اراده عسرت و نایابی
 آذوقه کار برو به تنگی کشیده - ناچار این اندیشه را بحاطر راه دادند که نخست
 باحمد نگر شتافت و حنجر خان و سایر بندها را از مضی محاصره نجات
 بخشیده بتازگی سامان غله و تهیه سایر مایحتاج قلعه داری حوده آنگاه بتناحت
 و غارت سر تا سر ولایت اهل خلاف خصوص سرزمین ناسک و^۱ [سنگمنیر]^۲
 که معمور ترین پرگناب آن اطراف است بپردازد - و ازین راه و طریق دیگر
 بهر حتمتی که رود دهد رفته رفته اسباب ضعف و وهن ایشان پیدا نموده
 بکپاره غنم را بیخ بوی و بر اصل مستاصل سازند - و بحکم این عریض
 صائب در روز بیست و نهم اردی بهشت موجه سبب آن سرزمین
 شدند - خون حنجر خان ازین حقیقت آگاهی یافت فوجی دل گشته
 باستطهار تمام از قلعه برآمده با جوهر حششی داماد عنصر که احاطه قلعه
 نموده بود آویخته قریب دویست نفر را به تیغ بدریغ گذرانید *

چون افواج منصوره نظاهر مونگی پتن رسیده در ساحل بان گگا
 منزل گزید حمر آمدن افواج غنم از آنها حاسوس ظاهر شد - لا چرم
 به ریب افواج پرداخته بنابر ملاحظه مقتضای حیاط و حزم که عمده ترین
 ارکان سرداری است از هر فوجی هزار سوار حرار جدا ساخته

برای محافظ اردوی جهانپوری گذاشتند - روز نكشنه سوم خورداد
 بفلاورنی اقبال خدا داد روی همت بلند سهم دفع اعداء دولت
 نهاده بعد از طی دو گروه دیدند که دشمنان قرار مهابله موکب اقبال
 داده افواج مقهوره خود را دو بغض نموده مستعد استاده اند -
 سرداران نیز خیل سعادت را دو گروه ساخته دارالحان و راه بهیم مواجهه
 فوج یاقوب خان و مرده عادلخان که نزدیک نازده هزار سوار بوده باشند
 متوجه شدند - و باقی سرداران دفع فوج دیگر آهنک نمودند - چون
 داراب خان با عنیم روبرو شد کار از مهابله کشید و از طرفین مراسم جلالت
 ظهور نمایان یافت - مخالفان با وجود کثرت سطوب و صوت اوایی دولت
 خویستر داری نموده از راه بهور در آمدند - و بنا حو - قرر تمکن و استقرار
 داده حندی پای ثبات و قرار افشردند - تا برین فراز داد حق تجلد و جلالت
 ادا نموده داد دار و گیر دادند - و آنمابه تمکن و نایداري که نهاده ارامکان
 پایه آن فرومایگان بود بها آورده غایت بی ناسدند - و غنائیم بیشمار از
 اسب و شتر و مثقال اسماء و مسک ارباب تاراج افتاد - خون عدل الله حال
 و حواجه ابوالحسن و راجه اکرم صاحب آهنگ گوسما - فوج دوم که فوج
 بی بود و دلاور خان و حاو و رای و انسحان زمانه قوی دینی آن فرومایگان
 دون پایه بودند و شمار ایشان به بیست و پنج هزار تن می نشید ستابان گنشدند -
 هنوز دو گروه را طی ننموده بودند که حمل اعداء استقامت موکب اقبال نموده
 از دور نمودار شد - بحسب راجه اکرم صاحب سار مصفاي جلالت دانی
 به پنج هزار کس کار طلب برسم هراولی بر عمندان بیسی حسنه بیس روی
 ایشان را ترفه و بنا بجاهلان عسکر جاه و جلالت خون تائید الهی بر ایشان
 ناحب و ارکار دست سینه که کارنامه رسم دستان در بند اوست گره اسکار
 کشوده بطهور آورد - و بتعاون آن گروه بداندیس که از بس برداشته بود
 همه گماشته دنبال آن مدبران را تا منزل گاه ایشان از دست نگذاشت -
 و درین فتح نمایان اکثر حاربانان نار برادر اردوی ایشان از قبل و اسب
 و شتر و گاو فوج عنیم شد - چون لوای بهر سوار موکب ظاهر آثار
 بقصد مراجعت افراسه شد بار فوجی تازه روز از مخالفان بنابر رسم معهود
 دکن از جانب موسون حمایه ابوالحسن ظاهر شده سوچ چسبی آغار نهادند -
 بیرام بک بخشی با هزار سوار هزار هراولی فوج حواجه که بعهده او بود
 همراه جانشینان خان ترکمان و چندی دیگر از بهادران جان شار روبری آن
 مدبران شدند - و سرای بداندیسان را در کنار روزگار ایشان گذاشته بکمتر

فرستی از کم فرستان را از پیش برداشد - درین حال راجه بکرماحب
جلوریز رسیده بانقای حواجه آن گروه مدبر را تا یک گروه تعاقب نمودند -
و گروهی انبوه را رحیمی ساخته قریب دو هزار کس را بصل رسانیدند -
و حمی کثیر را اسیر و دستگیر نموده باقی آن سوخته اختراش به
برگشته را سرگشته بادیۀ ادبار ساختند *

چون بمددکاری جناب پروردگار و دستیاری بهار دارسار این سب
نصرت های تازه و موجات بی اندازه روزگار اونیای دوزخ پادار
ساز بلند اقبال آمد مراران حقیقت و فایع را ارقیاء واقع داخل عرایض کرده
بدرگاه والا ارساں داشتند - و محمد جان داری و محمد تنی که با جمعی
از بهادران صبط محال باین گهات نامرد شده بودند - بعد از تصرف
اعمال آن ولایت ببالا گهات برآمده سر تا سر مهمات و مدعیات حسب الامر
استدعاء صورت بست - عنبر بمحض شنیدن این خبر از جا در آمده بیدست
و پاشد - و در مقام چاره گری این امر مدیری که کار گری بدیر ایجا
عین بی تاثیر بست یا امسوده جادون رای را با هشت هزار سوار پاهنگ
انزاع محال باسم فرستاد - درینوقت حسب الحکم راجه بهم یا هزار و پانصد
سوار بکومک مدد یقی رسیده جادون رای و همراهان او را گوشمال بسزا
داد - و همه را آواره بادیۀ ادبار و سرگشته دست هزیم و فرار ساخته
حقیقت را عرضداشت نمود *

وسیله انگیزختن عنبر در طلب شفاعت و اظهار

مراسم بندگی و اطاعت و توسل بذیل عفو

گناه آمرز والا حضرت شاه بلند اقبال

و پذیرفتن پیشکش کلی و تسلیم محال

متعلقۀ اولیای دولت و دیگر سوانح اقبال

خدای سزاوار شاهی بود * که مصداق ظل الهی بود
بساطن نکرداند از حق وری * بطاهر بود مظهر لطف حق
بدانسان نهد بر مدارا مدار * که بلخی عموش بود خوشگوار

ماحصل این مقدمه مطابق احوال والا محصور شاه بلند اقبال است که در هیچ صورت از ملاحظه این معنی غافل نیستند - و همواره در حالت ظفر و نصرت و کمال اقتدار و قدرت این مراسم را منظور داشته عموم مجرمان را بنظر انحصار می بیند - آری استعنائی حلاوت علی الاطلاق آن سعادت باز کامگار دارد - نه چون نصرت و میر و بی روزگار بر لب آثارش کرد از در انتقام در نباید - و سراوار فرمانروائی و پادشاهی آن دو حاکم اقبالند باشد - که چون بر اعدای دولت ظفر یافته از موجب عالم بالا به سلط و بردستان فایز گردد سستی خاطر و سستی طلب بدیهه توری نماید - چنانچه مکرر این معنی در مجازی احوال آنحضرت مشاهده شده که سبب دعایه عالمین خاصه دکنیان بعمل می آرند - از جمله درین صورت ده چون عنبر بره رای بپاه اندیش دهد که بچهره نمائی سعادت روز افروز و کارکنانی بحسب همایون ساعت بساعت فتح های نمایان صورت بسته پی در پی نصرت های بی پایان توج روزگار - ولت پایدار گردید - و از روی کار کج نشینی نقشها و بی برکائی کارها صورت اقبال دنیاداران دکن را چون ظاهر و باطن بره جیوس و چنود دکن در انیشه رنگار فرسود بحسب سیه معاینه نمود - لاجرم از بیراهه لجروی و انحرف رو تافته بر سر شاهراه راست اطاعت آمد - و باوجود این درجه بالا دوبهای طمیان و اینگونه رویاهی های عصیان با صم انواع جرأت و حسارت که بمراست از دیگر مراسم بیس در پیش بود - و بانوار نورل عموده در عین استیلا و استقلال و قدرت و اقتدار رو داده بود - نظر بر بخشش بی پایان آنحضرت روی طلب آنان و شفاعت یافته از در ندامت و خجالت - ر آمده - و بوسیله سعادت اولیای دولت ادای لوازم طاعت را سدر حواء نقصیراب گذشته نمود - و باین مقتضای این عزیز صائب چندی از مردم معامله مهم کارداران بود راجه بکرمناجیت که هنوز با سایر دولتخواهان در پش توفت داسست فرستاده پیدمهای عجز آمیز رقب آموز داد - و خلاصه مطلب اینکه چون در آن مرتبه محصور شاه بلند اقبال بدینصوب توجه فرمودند - و از پرتو چهره کشای نائید آن حضرت شاهد فتح رخساره نمود در عالم شهود بر ابروخته مقصود بر روی مدعای هواخواهان رو نمود - عادلان متعهد ادای وظایف حسی خدمت و رعایت مراسم بیکو بندگی گسته در پی سر انجام پیشکش شد - و آن حضرت بر عهد او اعتماد فرموده حیلۀ پردازش و دروغ آسیری های او را راست انگاشتند - و نگاهداشت سر رشته صمان کرده نعمه پله اعتبار او را

برافراشتند. او خود پاس مرتبه این پایه والا نداشته از روی زیاده سر بها و کم فرصتیها و قتیکه وقت یافت بدست عصیان بحریک سلسله طغیان نمود . اگر درین نوبت رقم عفو بر حراید تقصیرات این بنده کشیده آید از سر نو ناصیه بندگی این درم حریده که بصدق نیت دم از خلوص طویب می راند بداغ عبودیت زینب پذیرد . چنانچه باعطاء پروا نجات که عبارت از عهدنامه باشد حظ آزادی از بلوی عصیان بدست این پسر غلام اله - هر آئینه وثیقه عهد و پیمان را بایمان موکد می سارد که دیگر سر اطاعت از خط طاعت نکشد . و بعد از تسلیم محال مملکت اولیای دولت اند پیود دم نقد پیشکش گرامند از خود با سایر دنیا داران دکن سر احام نماید . و سال بسال در خور حال و مدر شکرانه امن و امان بدرگاه والا ارسال دارد . راجه بعد از اسماع گف که اگر عنبر ار نه دل بر راستی و درستی است و از راه مکرو و رویر که سیحه نکوهیده دشمنان است در نیامده از قرار واقع در مقام عذر خواهی سبب سایر مسددعیات او حسب الانحاس دولتخواهان مبدون و معاذیر او سایر سماع عفو جنایات بحسب عصیان بحشای ساه کشور کسای بمقام قبول وصول خواهد شد . و علامت صدی قول او گاهی ظهور می یابد که بالفعل دست از احاطه احمد نگر بار دارد . و بحال جمعی که درینولا بر سبیل ایصال خزانة سایان ضروریات قلعه ارسال می رود مطلقاً مزاحمتی نرساند . و هرگاه معائناتی مذکوره صورت بندد بندهای دولتخواه حقیقت را بدرگاه کیتی پناه معروضداشته این معنی را وسیله درخواست سایر ملتسبات او خواهد ساخت . و کلای عنبر این مطلب را از خدا خواسته بی امتناع قبول بهادرب جستنند و حقیقت به عنبر نوشته فرستادند . او بعد از وفوف بمقام تصدیق قول گفته و بدیرفته خویش در آمده بی توقف مردم خود را از دور قلعه برخیزانند . چون ازین معنی مکنون خاطر عنبر ظاهر شد و خاطر اولیای دولت از جانب او اطمینان یافت سلخ یک لک روپیه با هزار تمسکچی بجهت مدد خرج قلعه و نگاهبانی آن فرستادند . چون فرستادگان خزانه را بی معانعت رساییده مراجعت نمودند حقیقت این معنی و سایر ملتسمات عنبر را در طی عرضداشت بدرگاه سپهر مثال شاه بلند اقبال عرضداستند . از آنجا که ستوده شیوه عفو حرایم و حنا یات و فرو گذاشت رلات و تقصیرات مقتضای ذات کامل صفات و لازمه طینت قدسی سرشت آنحضرت است . و نیز اعطای امان خاصه بمسلمانان شرعاً و عقلاً واجب و حسب الحکم مروت و فتوت فرض و لازم . مع هذا شدت گرمی هوا

و رسیدن موسم برسات که در میان بود، رغبت و محرک نادیده درخواست ایشان سریر قبول یافت. و باین معادلی چون خاطر ملکوت را نظر بچگونگی احوال حضرت حاتم، و رسم نیز معلق بود. چه خبر استداد عارضه ضیق النفس که از دیرگاه بازطاری مراجع عالی شده بود دسبدم نفس بنفس متواتر و متوالی میرسید. لا جرم اس دل بکراسی که از همه بالاتر بود علاوه موجبات پذیرش ملتسمات او گشته نامان دهی و جان بخشی و قول مصاحبه و سعادده رضا دادید. و معامله صلح باین صیغه قرار یافت که الحال سایر برگزینان دکن که از عهد حضرت عرش آشیانی تا مسادنی حضرت جهانگیر در تصرف اولیای دولت جاودانی بود ثانیاً در ضمن مصاحبه بارنخست بر سبیل اشتراک بعمل برکار ناسااهی نعلق پذیر گشته خود نیز در بعضی از قری و مواضع مدخل داشته بتصرف اولیای دولخواهان دهد. حنانچه از جمیع محال مشترک که مواری چهارده کرور دام جمع سی و پنج لک روپیة حاصل. ارد از وقت مصاحبه آن نوبت تا اکنون که در تحت تصرف او مانده بود دسب بار داشته تسلیم اولیای دولت حاید دوم نقد مبلغ پنجاه لک روپیة بر سبیل پیسکس و جرمانه جرأت و بی ادبی از خود و نظام الملک و عادلخان و قطب الملک سر انجام نموده بدرگاه والا ارسال دارد. بانجمله چون عبر از حقیقت مصمون امر کماهی آگاهی یافت در قبول این معنی بجان سب دارگشته از اطاعت فرمان جهان مطاع سر نماند. زفی الحال در پی سرانجام شرایط بدرفته شده محصلی قطب الملک نیز بعهده خود گرفت. و در باب پیشتکس عادل خان اتماس صدور فرمان و تعیین یکی از بدهای معتبر درگاه گیتی پناه بحسب تحصیلدارنی او نمود. و بدهای بدماهی حون عنبر را بر وفق خواستی هواخواهان مطیع و فرمان بر یافتند حاضر از جمیع مواد جمع ساخته همعنان فتح و ظفر ناساثر عساکر بسوی تمرنی سافند. و حون محال بالا گهات قلعه که قابل نشست مرزبان و بگاه لشکر و ساندن تهاه باسد نداشت. و قلعه احمدنگر خود در سرحد واقع شده از وسط ولایت دور افتاده بود. لاجرم اولیای دولت در سرزمینی پسمدیده که ابطرف تمرنی واقع بود برقرار رودخانه [کهرک پور] قلعه سکیں اساس در کمال رفعت و حصانت بنا نهاده

در اندک فرصتی آن حصی را با استحکام تمام صورت اتمام دادند - و بنا بر مقتضای وقت و مقام بظفرنگر موسوم ساختند حسب الحکم عالی امرای عظام با قواج خود در مواضع مذکوره ذیل باین دستور گذارنیدند - دارابخان و راجه بکرماجیب با هشت هزار سوار در ظفرنگر - و عند الله حان در مقام اره که شش گروه این طرف ظفرنگر واقع است - و فوج خواجه ابو الحسن در موضع بلبللی دو گروهی ازه - و سردارخان برادرخان مدکور در دیولکام نزدیک بروهنگر - و حنجرخان با سه هزار سوار در احمد نگر - و سر بلند حان با سه هزار سوار در جالناپور - و جانشینان با سه هزار سوار در بیر - و یعقوب حان بدحشی در موگی بن - و اوداجیرام و غیره دکنیان در ماهور - و از برهانپور با دیولکام حاجا تها نه جات فرار داده راه کیران را از مزاحمت و ممانعت مخالفان فارغ ساختند *

ولادت با سعادت فرخنده اختر برج دولت ثریا بانو بیگم

درینولا که بامداد دولت رور افزون به پرتو امداد مبداء فیاض در دمیدن و نسیم اقبال اند مقرون از مهیب عنایت ایرد تعالی و موهب عالم بالا بر سر وزیدن بود - فرخنده کوکبی زهره طلعت سهیل جبین باشگفتد روئی ستاره صبح از آسمان جاه و جلال والا شاه بلند اقبال درخشیدن گرفته فروغ ظهور بر سیستان عصمت نواب مهد علیا مسمارالزمانی افکند - و نهال بحب مسعود آن علیا حصرت شکوفه مقصود شکفتگی در آورده حرم سرای آن خدر معلی را رسک فرمای سراستان ارم ساخت - و این میلاد سعادت بنیاد بعد از سپری شدن بیست و پنج گهري و سیزده پل از شب بیست و یکم ماه خور داد سال شانزدهم جلوس جهانگیری مطابق بیستم رجب سنه هزار و سیی اتفاق افتاد - و آن بیگم صغری را که بتارگی شمع افروز شبستان حلاوت کبری بل کوکب نور افزای برج سلطنت عظمی شده ثریا بانو بیگم نامیدند - و به پرتو این بسمیه اسم مذکور از جمله اسمای سامی نامی گشت *

مجملا به نیروی دولت رور افزون ساهی محال دکن با زیادتی در تحت تصرف اولیای دولت در آمد - و بهانه جاب چابجا بفرغانه و خاطر آسوده قرار پذیرفت - و جاگیرداران همگی محال معهوده را که

سایه بجایگزین ایشان مقرر بود بصرف نمودند - و بنای الماس عنبر
مقرر فرمودند که مسافحه پناه لک روپیه که دیاداران دکن ادای آن
بر دست انقیاد گرفته اند بموجب این تفصیل نقد و جسی برابر
سامان نمایند - عادلخان بیست لک روپیه - نظام الملک دوازده لک
روپیه - قطب الملک هژده لک روپیه - و بحسب - تحصیل مسلف
مذکور حکیم عبدالله گلانی را بر - عادل خان و کسهر داس (۱) برادر
راجه را پس نظام الملک و عنبر و قاضی عبدالعزیز را بحصولی
قطب الملک نامرد فرمودند - و راجه بهیم با فوجی عظیم از زندگان
تمین شد که از زمیندار گوندوانه پیشکش آئینی گرفته روانه بدرگه والا کردند -
چون عادلخان تسلط و تطاول عنبر بر نمی تابید در ارسال پیشکش
و تسلیم محال مذکور تعلل و تهاود ورزیده بدفع الوقت می گذرایید -
افصلحان را که سابقاً آشنائی با عادلخان داشت مقرر فرمودند که متوجه
بیجاپور شده او را به تبیه بصایح هوش افزا از گران خواب بیهوشی بیدار سازد
چون علامی با سرعت تمام مسافت دور و - رار در مدت کوتاه بریده
بعادلحان پیوست - و مقدمات مذکوره را که صلاح درجهای در قبول آن بود
حکیمانه دلشین او ساخت - از روی مهمیدگی سر تا سر احکام فرموده
را از ته دل و جان بقبول تلتی نموده در عیج باب ایستادگی ننمود - و در
اندک مدت پیشکش مقرر که عبارت از بیست لک روپیه باشد نقد و جسی
از مرصع آلات و جواهر و انواع نفایس و نوادر و شصت زنجیر فیل
کوه پیکر سامان نموده مصحوب افصل خان و حکیم عبدالله خان بدرگه
گیتی شاه ارسال داشت - و درین مرتبه دو لک روپیه بافصل خان تکلف
نمود - و قاضی عبدالعزیز بیز مواری صد زنجیر فیل و نه لک روپیه نقد
و جنس بحسب هژده لک بر سیل پیشکش مقرر از قطب الملک گرفته
متوجه آستان بوس شد - و بهمین دستور کسهر داس هم دوازده لک روپیه
از نقد و جسی مشتمل بر چهل زنجیر فیل و اسپان عربی اصل و جواهر
از نظام الملک و عنبر گرفته رو بدرگه جهان پناه نهاد - و شاه بلند اقبال
قتحانه کریمه مشتمل بر نوید صوحاب عظیمه که دیباچه بصورت های سلاطین
ماصی و حال تواند بود - و عموان کارنامه ملوک زمان استقبال را شایان باشد -

(۱) در پادشاه نامه بجای کسهر داس کسهر داس نوشته شده - صفحه

مصحوب حکیم علم الدین از برست کردهای خاص آن حضرت که اکنون بخطاب وزیر خاں و منصب پمہزاری ذات و سوار سرافرار است بخدمت حضرت خلافت مرتب فرستادند - چون خبر این فتح مبین بدان حضرت رسیده بسیار از جا در آمده لوازم شادی و مبارکبادی بجا آوردند - و از روی مرحمت عنایت نامہ نامی در جواب شاه عالم پناه دوشته استحضار و تحسین بسار و شاد باش و آفرین بیشمار در ضمن آن درج فرمودند *

از سوانح این امام الله ویرد بخاں توکمان که حسب الامر عالی از برهانپور بجهت شکار قبل سواحی سلطانپور رفته بود - هشتاد و پنج قبل از جمله یکصد و پنج زنجیر قیل صید شده که در قید حبس مانده بود بنظر انور در آورد - از سوانح عم اندوز این سال قضیہ ناصبیہ شاهزادہ امید بخش است که روز سه سنہ اوایل ربیع الثانی سنہ هزار و سی و یک هجری رو نموده - انتقال آن نونہال سرا بوستان جاہ و جلال ملال افزای خاطر شاه بلند اقبال گشت - و ساع ویروزہ کہ در ظاهر برهانپور واقع است مرقد منور آن والا گوهر مقرر شده گلرمن آن خطہ پادشاه ناین نسبت آبروی عالم خاک گردید *

چون نزد سلاطین دیسان از وجود برادران و حویسان کہ عدم شان باعث بهبود عالمی است عالم سہود را برداختن محض صواب است - و مشیران ملک و ملت بر وفق مقتضای مصلحت و رفہ ناگزیر کار استیصال مطلق سرکای دولت حیر اندیس سہود اہل روزگار میدانند - لاجرم بتجویز صواب گویان دین و دولت سلطان حسرو را کہ جہانگیر بادشاہ در عالم بیخبری سراب سہا بلند اقبال حوالہ نموده بودند - شب سه سنہ بیستم ربیع الثانی سنہ هزار و سی و یک هجری بعذاب خفہ از مطمورہ زندان نواح نای عالم خاک روانہ ساختند - و بجهت رفع گفتگوی مردم روز دیگر نفس آن مرحوم را از روی کمال تعظیم و نہایت تکریم ارکان دولت و اعیان حضرت تکبیر گویان و درود خوانان از میان شہر برهانپور گذارنیدہ شب چہار سنہ در عالم گنج مدفون گردانند - از حسرت این واقعہ ناگزیر دلہای عالمی سوخته بریکسی و بیچارگی آن مظلوم زن و مرد شہر بدرد تمام گریستند - و استماع خبر این سانحہ غم اندوز حوصلہ سوز و شکیب گداز اہل نزدیک و دور آمدہ مدتہا راحت را از صاحب فراغ خاطرہا بیرون داشت - و تا آن مرحوم در شہر مذکور مدفون

بود هر شب جمعه عالمی بزیارت مرقد آن سلطان مغفور شتافته - بعد از نقل نعشش از آن مکان به الدباد در هر منزل بدسور شهر صورت قبر نمودار ساخته سالهای دراز هر پنجشنبه مردم اطراف و حوالب فراهم آمده اکثری در آن موضع شب میگردانیدند - خلاصه مطلب از گردانیدن سلطان خسرو آن بود که چون حضرت خلافت مرتب در احام کار و فرجام روزگار چه از علت اعراض امراض مرمده و چه بسبب به ارتکاب مناول مغیرات بی پروا و بیدبایع نموده مطلقاً سر انجام سهام سلطنت نمی پرداختند - و مدار دمس و کساد سهام منگی و مالی این دولتکده اند بنیاد وابسته برای نور جهان نسیم بوده حل و عقد سهام بنحوی که خاطر خواه او بود مینمود - و او و منسوبان قلعاً ملاحظه دور بینی و عاقبت اندیشی بنظر در نیامده به نهجی را بر رسوم ستانی کشادید که بوسیله زر ناسزاواری چند نگار و نمائی اعمال مصعب و مصوب و متصدف حدیث بی نسبت گسته رفته رفته بکار گرانی برادر و صاحب صونکتی ولایتها لوای استقلال برافراشتند - و اریس جهب هاسد عظمه بمصالح دولت رسیده حلال های کلی در خلال این احوال نظام عالم راه یافت - و این معنی بر شاه بلند اعمال دعوت گرانی نموده - آنوالا گهر این پایه تسلط بیگم که باعث فساد نظام عالم و شورش اوصاح و احوال دارا حلاله بود بر نفاق - و سر هم حسمتی اخوان حسد همسه که بهیر حویس را بحیزی میگرفتند - و از خود حسابی بر گرفته خود را در حساب برگزیدگان عیایب جناب پروردگار می سمردند - بتحصن سهریار که همواره نسیم هم بر پیشرفت کار او مصروف داشته میخواست که بهر کیف که میسر آید نامزد مرتبه خلافت گردد - و عمده ملاحظه کوف آن حصور که درینولا از شدت صیق النفس وقت به ننگی کشیده اعتماد بر پایدگئی زندگئی آن حضرت نمانده بود ملاحظه مند گشته اراده نمودند - که پیش از آنکه آن حضرت بعالم بقا شتافته در منزل قدسیان مقام گزینند - بمحض صلاح وقت ناچار با خود قرار چنین دادند - که بحسب سر انجام معامله دین و دولت باحتمار خود گرفته باحوال رعیت و سپاهی که ایان در حقیق بی سرور حکم بن بی سر و رمه بی سپاه و گنج بی پاسبان دارند بواحسی بپردازند - و تا اختیار عرصه از قبضه اقتدار برون نرفته و گرد فتنه برادران مرتفع نگشته خاطر از موافقت ارباب وفای جمع ساخته و غایله فساد که از دورنی خیل دولت محتمل ست رفع گردانیده بعضی از ارباب نفاق

را زندانی و برخی را آنجهائی سازند - و بدین قصد که تا هنوز بذای کار پرویز و شهریار پایدار نگشته و اساس معامله آنها استحکام نیافته آن دو معدوم بالمره را ناسانی از میان برداشته به سهم مواد و سفر و سرانجام معاملات رزم بردارند - لا جرم محفل کنگاس آراسته و باجماع لشکر پرداخته نخست سلطان خسرو را آنجهائی ساختند - بعد از آن در و دیوار دولتحانه برهانپور را از سر نو به پرتو آرایس جشن نوروزی و پیرایش بزم ظفر و فیروزی بر آئین مهر گیتی افزود نور اندود و صفا آمود نموده از جلای تیره و طلا ریزس کثیره روی زمین محفل بهست آئین را رشک فرمای انوار مهر انور و غیرت بزم رنگین چرخ اطلس گردایدند *

در آمد فضل بهار و طلوع طلیعه سیاه نوروزی و مبارکباد فتح و فیروزیِ اولیای دولت نصرت روزیِ شاه بلند اقبال و سانحه چند که درین عرض رویداد

سریر نشین بارگاه چارم یعنی نیر اعظم که سرخیل سپاه انعم است - بعد از انقضای پنج گهری شب دو شنبه هشتم جمادی الاولی از شهر هزار و بیست و یک هجری از کاشانه حوت بشرف خانه حمل بر سیل تحویل فضل قدوم سعادت لزوم اررانی داشت - و از فرط شادمانی نوید فتح و فیروزی که بتازگی روزیِ روزگار نصرت آثار اولیای دولت پایدار آمده بود - کار پردازان قوای نامیه را بآذین روی زمین و ترفین صفحه رسان امر نمود - حسب الامر شاه بلند اقبال کار گذاران کارخانجات خاصه بر در و دیوار های دولتحانه برهانپور از سر نو آرایس جشن نو روزی و پیرایش بزم ظفر و فیروزی بر آئین مهر گیتی افزود بستند در همین ایام که برهانپور از پرتواقامت موکب مسعود بهمه جهت مجمع بهجت و سرور و مجمع نشاط و سور بود - و کنگاس بوجه عالی بصوب دارالخلافه بجهت انصرام اراده مزبور و سرانجام سهم اسباب جنگ در میان که درین اثناء زین العابدین خلف آصف خان جعفر از درگاه گیتی پناه آمده فرمان عالیشان باین مضمون رسانید - که شاه عباس دارای ایران درین آوان بالشکر گران سنگ پاهنگ تسخیر قلعه قندهار آمده چندی در باره احاطه آن پای افشوده

مدتی متمادی باقامت مراسم تضحیی دائیه محاصره اشتغال نموده روزگاری
ناثره جدال و قتال از بیرون و درون اشتغال داشت - تا آنکه کار بر متحصنان
بغایت تنگ شده معامله بدشواری گراشد - و بنابر آنکه مسائی یکجهمتی
و یگانگی و بنیاد صداقت و اتحاد از دیرباز میان این خانواده علیه
و سلسله صفویه استحکام داشت - عبدالعزیز خان نقشبندی که حراس
آن حصار و ضبط مضافات آن نموده او بود نکیه برین معنی نموده - و از جانب
شاه خاطر جمع کرده از یفکنجی و آذوقه و باروت و سایر سامان قلعه داری
چنانچه بایست نکرده بود - لایزم عبدالعزیز خان از سرب و سرب و قل
غله و نومدنی زود در رسیدن کومک از رهگذر دوری راه قلعه را ناچار ببرد -
چون درین ایام بمساعی جمیله آن گرامی مرشد عادت مند لله الحمد خاطر
از دنیا داران دکن در همه انواع حمیع گرای گردیده داس ناموس این
دولت بر ذنب هم بلند بهمت آن قره العین اعیان خلاف نیز لازم
است - الحال صلاح ووب منحصر در آن است که از برهانپور برخیز
و فیروزمندی متوجه مندو با احمیر شده موسم شدت گرمی هوا و بازندگی
را در یکی ازین دو موضع بگذارند - و بعد از طلوع سهیل که وقت سفر
این کشور است رایت طفر آب را بسارکی و خجستگی ارتفاع بخشیده
با سایر کومکیان از همان راه روی بوجه مقصد آرند - چون حقیقت معاند
از نوازشنامه حصار حلتف و رتت بر خاطر انور پرتو افکنند دست آوری
قوی بجهت روانه شدن یافته در روز شرف آفتاب که اشرف ساعت بود
از برهانپور بصوب قلعه ماندو نهضت فرمودند - و بیست و ششم فروردین
ماه در طی راه افضل خان و حکیم عبد الله و فاضی عبدالعزیز و کنهرداس
بامجموع پیشکش دنیا داران دکن و مرستادگان ایشان و هم حنین راحه
بکرمادیه که مقصد بنده افواج عادل خان و بعن تهنات بلاگهات
دستوری یافته بود مقضی المراء باز گشت - و راحه بهم با چهار لک
روپیه نقد و صد زنجیر قبل از بابت پیشکش زمیندار گوندوانه و یک لک
و چهل هزار روپیه نقد و یصاح زنجیر قبل از جاتمه آمده سعادت بساطت بوس
درگاه والا کامیاب گشتند - حصار شاه بلند اقبال بعد از رسیدن مانده
زین العابدین را با جواب فرمان عالیشان دستوری مراجعت دادند -
حاصله بسمون عرض داشت آنکه حو همگی هم این رضا جوی
متوجه اطاعت فرمان جهان مطاع است - و بیوسته در حصول مرضی خاطر
اقدس آن حضرت بقدر امکان کوشیده مطلقا سرانقیاد از فرموده والا نه

پیچیده - چنانچه هر خدمتی که اشاره عالی بانصرام آن وقوع یافته از سر فرمان برداری و روی جانسپاری سرانجام آن شتافته - الحال نیز حسبالحکم قصا سیم روز سرف که فرمان اشرف پرتو ورود افکنده متوجه هندو گسب - و دوم اردی بهشت ماه الهی سال هفدهم خلوس همایون داخل قلعه مذکور شد - و خون عساکر منصوره درین ایام از سرانجام سهام دکن برداخته اند و در موسم نرسات از زمین مالوه عبور متعسر بل متعذر است - حسب الامر صلاح وقت در اقامت هندو دیده آنجا بوقت نمود -

که چون ایام بارش منتهی گردد بوفیق آلمی و همراهی اقبال بی زوال بادشاهی راهی آن سمت شود - خون آن مهم عمده نسبت بسد های این کشور نمی تواند شد - چه از ملتان تا قندهار قریب سه صد کوه است - و در مراحل آن سر زمین غله بجهت خوراک کاروانیان نمی رسد چه های آذوقه این قسم لسكر کلانی که بر مثل شاه عباس بادشاهی سپاهی منش مصاف دیده که مکرر با آکر روم و اوزبک روبرو شده شده نموده به نیروی آن غالب توان آمد - ناحار سرانجام آذوقه باهتمام تمام خنایچه باید و ساند نمود - الحال بحکم این مصاحبت انسب آنست که صوبه ملتان و پنجاب و کابل که برسمت قندهار است بجاگیر این رضا جو عنایت شود - تا سامان علاب و سائر ضروریات این یورش ناسانی تواند نمود - و نیز خزانه هر زر مستوفی که بسامان این قسم لسكری عظم و فاکند سرانجام باید فرمود - و بمقتضای آنکه لسكر را از سردار دقایق بیم و امید در درجه کمال می باید تا سهم بر وفق دنخواه بشن رود - اگر در رسمه افزایش و کمی مصاصب و مرانب و دنخواه و تغیر جاگیر کومکمان این یسافی بقضه اقتدار و اختیار این دولتخواه مربوط گردد بصلاح دولت اقرب و مقتضای وقت انسب می نماید - چون مضمون عرض داشت بر رای انور پرنو وضوح گسترده - و نور جهان بیگم از حقیقت مطالب آگاهی یافته هر یک ازین ملتسمات را در وقتی نا مناسب بعرض اشرف رساننده تا حدی جد و مبالغه در بصورتی این امور و نقض این وجود بجا آورد که این معنی باعث شورش مزاج اقدس آن حضرت شده بسیار از جا در آمدند - و بشهریار تسلیم خدمت تسخیر قندهار فرموده جاگیر حصار درمیان دو آب و این حدود از شاه بلند اقبال تغیر نموده دنخواه او نمودند - و بجهت آوردن لشکر دکن سزاوان تعین نموده حکم فرمودند که چون صوبه مالوه و احمد آباد

و دکن به‌جاگیر او تنخواه شده ازینجا هرحا خواهد محل اقامت خود قرار داده اراده آمدن حضور نکند - و بندهای شاهي که در یسای دکن همراه او تعین بودند بزودی روانه حضور سارده - و بعد ازین ضبط احوال خود نموده از فرموده در نگردد *

کیفیت روانه شدن شاه بلند اقبال از برهانپور باراده ملازمت و شورش مزاج اقدس حضرت خلافت مرتبت ازین وجه و منجر شدن آخرکار بمحاربه

چون نور جهان بگم به تصورات دور از راه بنای کار بر خواهر طبع خویش نهاده تغییر مقتضای ماضی که در عهد الست منشور نافذال بطفرای غرای منشیان دار الانشاء بعمل الله ما یشاء رسیده - و دستخط خاص دبیر دیوان کده نقدیر از خامه جف الملم بما هو کائن بتوابع وقیع و یحکم ما یرید موشح گردیده این همگامه را عنیم دانسته خواست که سلطان شهریار چارمین فرزند حضرت خلافت مرتبت را نامزد سلطنت نماید - و باوجود چنین سعادت مندی که لباس رسای استحقاق خلافت علی الاطلاق بر بالای دل آرای او چسبان و چسب آمده چنان ناقابلی را بر اورنگ خلافت جای دهد - و بنیان حقیقت این واقعه انست که چون بیگم میدانست که عنقریب جهانگیر جهان کشای بنابر استداد عارضه دیرینه اورنگ جهانبانی را خیر باد وداع گفته و افسر سروری از تارک والای حضرت شاه بلند اقبال زینت پذیرفته با وجود مسعود آن حضور این اطلاق عنان و تصرف در امور نخواهد بود - و اگر معامله با شهریار باشد چون دختری که از شیر افکن برکمان داشت در حاله ازدواج او بود - هر آئینه بسبب این نسبت سلطنت داماد موجب مزید اعتبار و علت دوام تسلط و اقتدار او خواهد شد - لا جرم چشم از همه مراتب پوشیده بشیید مبانئی دولت این حضرت راضی نبوده سعی در تمهید قواعد مکانت و مکنت و اردیاد نیرو و قوت او می نمود - و حقیقت مخالف شاه بلند اقبال خاطر نشان حضرت خلافت مرتبت کرده سر کردن مهم قندهار نامزد شهریار کنانید - و خود به شب گرمی زر کلي که از

اعتماد الدوله مانده بود متعهد سرانجام سهم قندهار و تجهیز لشکر نصرت آثار و متصدی پیشرفت این کار دشوار آمده میرزا رستم صفوی را که سالها حکومت قندهار و توابع آن بعد از پدر باو و برادرش بود - و ماهیت دان آن ملک است با تالیقی مقیر ساخت - و پیغرضانه بتقریر دلپذیر خاطر نشان نموده امر بتغیر جاگیر سائر محال هندوستان که در بصرف گماشتهای شاه بلند اقبال بود کنایده تنخواه طلب شهریاری شد - و راه گفتگوی دو تنخواهان درین باب مسدود ساخته کار بجای رسانید - که سر عبد السلام وکیل - دربار آن حضرت که اکنون بخطاب^۱ [اسلام خان] ^۲ و منصب پنجهراری ذاب و سوار سرافرازی یافته است از آمد و رفت دربار ممسوع سده رحمت معاودت بخدش انحضرت یافت - چون یکبار غار کلفت و کرد وحشت بنحوی برانگیخته شد که از هیچ رو اله و موانست و صلاح و صفا را درمیانه راه نماند - و چندی از بندها بسزاولی طلب هر یک از امرا نامرد سده اکثر صوبه داران را نیز بحضور طلب فرمودند - استماع خبر این مقدسات وحشت آمیز باعث کدورت خاطر او را آن سرور گردیده اصرارحان را فرمودند که در سبیل ایثار بدربار والا پیوسه دقایق حقیقت معامله را در اناسی ملایم و وقتی مناسب بعرض اقدس رسانند - که این فرزند فدوی جاسپار که همواره در صدد تحصیل خرسندی و همه جا در مقام اقامت مراسم رضامندی آنحضرت بوده هیچ وجه سوء ادبی و فرو گذاشت خدمتی که برآں سر سراوار کم توجهی آنحضرت پسد بحود گمان ندارد - و بی روسی و لرسی که مستلزم اندک مایه کم لطفی چه جای این همه دل گرانی و رنجش خاطر مبارک باشد بخود راه نمی برد - خاصه درینوقت که بتازگی مصدر ظهور این نوع نمایان فتحی شده تقدیم خدمات شایسته دیگر نیز در خاطر خیر اندیش دارد - متعجب است که بی صدور سائبه نقصیر وجه این مایه کم توجهی و علم این مایه سر گرانی در واقع چه باشد - خصوص تعجب جاگیر این رضا جو نموده بآن قسم ناعلمی دادن - چون افضل حال از شرف بساط دوس سر افزای یافته خلاصه مطلب را بعرض رسانید - اصلا نفعی پدید نیامده تلاشی و مدارک این معنی مطلقا صورت نه پس - ناچار دستوری یافته بی سبیل مقصود مراجعت نمود - و حقیقت معامله بتازگی بر رای حمایت پیرای شاه

بلند اقبال ظهور یافت و دانستند که کار اردشاهی نامه و پیغام گذشته -
 لاجرم قرار دادند که خود بنفس بعضی از ملازمین واند والا قدر اسلحه پخته
 حقیقت معاهده را خاطرنشان و دلنشین انحصار سازند - بنابراین عریض
 را بعلیه جرم آراسته با افواج منصور، کوچ در کوچ متوجه دربار جهان مدار
 گشتند - حصر خلافت مریدان از اسلحه این خبر بی نهایت معیر
 و متاثر شده بجهت عساکر بمقدار معاهده نمودند - و از دهور بسرعت تمام
 متوجه شده چون از دارالملک دهلی گذشتند - مدار تدبیر امور و ترتیب
 افواج بصوابدید مهتاب خان معوض نموده هر اوجی سپاه طفر دستگاه
 بمقدار عبدالله خان مقرر فرمودند - و جوانان دار طلب در دوه و سپاهیان
 مصاف آرموده را در فوج خان مد نور بعین نموده خدمت رسانیدن اخبار
 و صیقل شوارع و طرق نیز بار فرمودند - عاون ارسله او با سه بلند اقبال
 همدرست و همدستان خبرهای راست و دروغ بعین آورده از نظر اشرف
 گذرانید - و اکثری از بندهای درس اخلاص را منهم بمقام و اخبار نویسی
 ساحه حواس او را در آورد - لیکن حصر خلافت مریدان بقتله ساری او
 از چارمه بکسی مصوب رسانیدند - و با آنکه بعضی دولتخواهان - ر حلوب
 بکنایه و صریح حقیقت بمقام او بعرض رسانیدند - ان حصر ریاده از نوب
 او عنایت و مهربانی مبدول داشته در هر باب بی نهایت دلجوئی
 می نمودند - چون سه پند اقبال بنابر اکثر مردم از راه کنار دریا می
 مسافت می نمودند - ان حصر نیز براه دریا مویه شده ترتیب افواج
 از هراول و جرانکار و برانکار و التمس و طرح و چداول بد ستور لائق
 فرمودند - و از بصر شاه بلند اقبال بیست و هفت هزار را سال دیده
 بنابر شرم حضور با حامیان از راه راست عان تمامه جانب دست چپ
 متوجه شدند - و راجه بکرمایه را با داراب خان حلف حامیان
 و بسیاری از امرای پادشاهی از رعایای دکن و احمد آباد به تفصیل آن
 طولی دارد - و از نوکران خود مثل راجه بهیم و رسم خان و بیرم بیگ پنج فوج
 قرار داده بطاهر سرداری را نامزد دار بجان نموده روبروی لستر پادشاهی
 تعیین فرمودند - روز چهارشنبه جمادی الثانیه سه هزار و سی و دو هجری
 سابق بلوچ پور و قبول پور افواج پادشاهی و شاهی بهم رسیده جا بجا بتور
 و برید مقرر سوار ایستاده مسطر رم گشتند - و بوجانها را از هر
 دو طرف دفعه دفعه آتش داده هنگامه مصاف و معرکه رم را گرم ساختند -
 و سخت کوشان سرکش از ارباب نفوس قریه هر دو حیل بناوحتی لوس

و گورکه در جنگ زده شعله بیغهای سرکش مانند آتش کین علم نمودند - آن حضرت بهجه - مرید نفقد خاطر و رعایت جانب عبدالله خان قوکش خاصه فرستاده اظهار تردد و جانمشنایی که لازمه این مقام بود پمیان آورده اند - خان ناحی شناس قطعاً عواطف و مراحم عمیمه حضرت حلاف مرتبت و با بطر حق شناس در نیاورده و بهمه جهت قطع نظر از حقوق عنایات پادشاهانه نموده در عین قابوی ناختن اسپ و انداختن یکه نازان معرکه پرداز اسپ بر انگیزخته با فوج خود بهواخواهان پیوست - و این معنی باعث چیره دستی و فرط دلیری و جرات این مرده گشته سران لسكرجهالگیری خواستند که هزیم را نوعی از عنیم شمارند - که بیک ناگام از آنها نه مقتضای رنگ آمیزی های اقبال بیژوان و نیزنگ پرداری های ناآید آسمانی سب - فصا را نفکی غیبی برآیه نکرماچست رسیده از پای در آورد - و دارایخان باوجود کمال وسعت و کثرت لشکر و سازحاربه بر طبق اساره خانانان دست ارفقال و جدال مردم نادساهی باز داشته دیده و دانسته عنان انصراف را انعطاف داد - و دیگر سرداران نیز باوجود غلبه محافط خویشتن نموده پیوند امید بسته را گسستند - و از روی نیامد کار سرها بگریبان و دستها در آستین در دیده و پایها را در دامن کوتاهی تردد پیچیده راست با اردوی شاه بلند اقبال عنان باز نکشیدند - و آن والا بجاه بمقتضای مصلحت وقت محافط خویشتن واجب دانسته با حانخلان و دیگر سران مسوجه برهانپور شدند - و لستکری پادشاهی بسرداری سلطان پرویز و اسالیفی مهاسات حان در همان گرمی عنان بعاقب سبک و رکاب نمکن کران کرده از دبال جلو ریز شامند *

چون پنجم سهر یور سه هفده سدو مر کز رایات عالیات گسب همین روز در خدر معلی نواب مدسی القاب ممتاز الرسایی ساهراة والا قدر شرف ورود بعالم شهود نمود - و قبل از آنکه میامین تسمیه ان والا گهر بهامی و اسیمی سایی تردد اچسهای سد - مجملا از آنج، بعزم برهانپور ششم سه مذکور لوچ نموده بایست هزار سوار و سیصد فیل جنگی و توبخانه عظیم بعزم رزم سلطان پرویز و مهاسات خان که پی ریز کرده می آمدند متوجه شدند - و دارابخان و بهیم و بیرم بیک و دیگر مردم کار آمدنی خود را به پیش روانه ساخته از عقب خود بانقای خانانان رو بعرضه کارزار نهادند - چون مهاساتخان بتازگی از در چاره گری در آمده بفریب و فسون صید دلهای رسیده می نمود - و بصریق نامه و پیغام در لباس اظهار تسلی و پاهلوسی

تمام بامراء این طرف اعلام میکرد. و آنها هم سر رشته عقد عهد و پیمان عقد غلاظ ایمن نوشتی تمام داده منتظر وقت و قابودند. ووری که دلیران و مقهوران در میدان مصاف صف کشیده هنگامه گیر و دار را از طرفین گرم بازار ساختند. و هر کدام مقتضای مقام در بدنگ و ناموس افتاده از راه تهور و تحله در عرصه مرد افکن اسب تردد می تاحند. و خشک برق انداز خان که ساقی بهاء الدین نام داشت و نوکر ریحان بود. و بعد از آن در سلک برقداران رومی سرکار بادشاهی انتظام داشت و بوجه آنحضرت بهایه امارت رسیده. پاس درنه عنایت گرامی و حق نمک نداشته با برو اندازان خود را لشکر سلطان برویر رساندند. و بعد از آن رستم خان از نوکران عمده و ترب کره های عالی با محمد مراد بدخشی مشوره حرام حواری می درنگ گریزان گسته باقوای بادشاهی میوستند. سه والا جاء از اجتماع این خبر ارجمیع بندهای شاه می اعتماد شده همه را نزد خود طلسمه از آب نرنده عبور نمودند. درینوقت نیز اکثری از دیوایان حدائی گزیده به لشکر بادشاهی میوستند. شاه بلند اقبال تمام کشی ها را با آن طرف کشیده گذرها را بقدر امان استحکام داده. و سرم بیک بخشی را با سندی معتقد و جمعی از دکسمان و عرابهای بوبخانه در آنجا گذاشتند که محل عبور بهرج متفلس میهد. در آن وقت محمد می فاضل خاچانان را با نوشته که بدستخط او بجانب مهاتجان بود کرده پس به بند اقبال آورد. در عنوان مکتوب این بیب مرقوم بود *

صد کس بنظر نگاه مدارندم * وری درین سیدی ر آرامی

آنحضرت خان مذکور را با فرزندان از خانه طلسمه این نوشته را نمودند. اگرچه عذر و انکار بسیار در میان آورده خود را باین مقدمه آسما سی سخب. اما جوانی که از آن سلسلی شود سامان نتوانست نمود. لا جرم او را با دارابخان و دیگر فرزندان محصل دواتخانه نظر بند نگاهداشتند. و حانی که برای خود فال رده بود دراء العین صوب آنحال مشاهده نمود. و بهمن دستور یکی از بندها نوشته مهاب خان که در جواب مکتوب راهد خان نوشته و بمالعه بحریص آمدن او نموده بود آورده گذرامد. از روی اعتراض خان و مانس بهاراج داده او را نیز با سه سر محبوبس ساحند. و چون نزدیک قلعه آسیر که در استحکام و مسدود و ارتفاع های و سامان توپ و تفنگ و چشمه های جاری نظیر خود بر زمین ندارد. و راه بر آمدش در بهایب تنگی و

تاریکی چنانچه زالی سر راه هر رستم می تواند گرفت رسیدند - مصحوب شریف نام ملارم سرکار عالی منشور والا مشتمل بر ترهیب و تخویف و امید بنام میر حسام الدین ولد میر جمال الدین حسین انجو قلعہ دار آنجا فرستاده تاکید نمودند کہ بمجرد آمدن میر مذکور برای استقبال منشور دیگر ببالا رفتن نگذارد - اتفاقاً میر از سعادت منشی و اخلاص درست بی مسالغہ و مضایقہ قلعه را بشریف سرده خود با زن و فرزند فرود آمده حضرت شاه را دید - و بمنصب چهارهزاری ذات و سوار و علم و نقاره و خطاب مرتضیٰ حائنی سرافرازی یافت - روز دیگر با خانخان و دارایخان و سایر اولاد او ببالای آن حصار ممانت آثار برآمده عورات و اسباب ریادتی را در آنجا گذاشته تا سد روز بخاطر جمع در سرانجام آذوقہ و مصالح قلعه داری پرداختہ گویال کور را بنگاہبانی قلعه مذکور سر برافراختند - رفتن بسالای قلعه محض برای آن بود کہ خانخانان را با دارایخان و فرزندان دیگر محبوس سازند - خون رای برگشت با خود بہ برهانپور آوردند - و راو رن ہادہ را کہ سپاہی قرار دادہ صاحب الوس اسب درمیان آورده برسل و بسایل حرف صلح مذکور ساختند - مہابت خان در جواب نوشت کہ حرف صلح بی خانخانان متعذر است - نا او نیاید این معاملہ بکفتکوی دیگران راست نمی آید - ساه بلند اقبال خان مذکور را اندرون محل طلبیدہ دلجوئی ریادہ از حد نمودہ بمبالغہ ظاہر ساختند - کہ خون دربیوقت جز

عنایت الہی و کارگری تائید فیض نامتناہی معن و مددگار دیگری نیست - از شما توقع ہمراہی و معاونت زیادہ از آنچه توان گفت داریم - اگر بمقتضای جوانمردی و اصالت حفظ ناموس و عزت ابن دولت بر ذمہ ہمت خود گرفته کاری نمائند کہ معاملہ بحالت اصلی گراہد - ہر آئینہ سالہای دراز بمنون دولتخواہی و اخلاص درست شما خواہیم بود - بعد این گفتگو روابط عہد و پیمان را بسوگند مصحف محمد مستحکم ساختہ بعزیم صلح روانہ آب نریدہ ساختند - و مقرر فرمودند کہ اینطرف آب توقف نمودہ بنامد و ہنگام ہمید ممانتی صلح و دوستی نماید - اتفاقاً پیش از رسیدن خانخانان شبی جمعی از دلاوران لشکر بادشاہی ہندہای ساہی را غافل یافتہ از گذر غیر متعارف گذشتند - و دیگر لسکریان نیز از تعاقب آنها سر کردہ از آب عبور نمودند - سرم بیگ از مشاہدہ این سال دست از خویشتن داری برداشتہ و قطع نظر از محافظت گذرہا بمورہ روی توجہ

بسوی برهانپور آورد - درین وقت خانخانان از یرنگنی اقبال گرفتار ششدر
 حیرت گشود درمأنده کار خود شد - و او رسیدن پسر در پی نوشتهای سلطان پرویز
 مشتمل بر وعده و وعید و دلایا و اتمالت و دلجوئی بسیار و بعم گذاران
 چرب زبان بی اختیار از جا در آمده روی راسب س حم طریقت زد -
 و بوسینه سهاب خان رفته سلطان پرویز را دید - آنحضرت از سماع عمو
 موکب جهانگیری از آب نریده و برحاسته آمدن بیرم بیگ با مردم شاهی
 و رفته دیدن خانخانان به سلطان پرویز از روی حقیقت شناسی و معامله
 نافهمی دل از وفای همکنان برداشته و از قتل و جدال باز آمده قرار دادند -
 که در اطراف ممالک مجرومه بولایت غنم در آمده چندی در آنجا
 بگذرانند - و باگرب وقت عمل نموده بجاره گری این اسر دشوار ارسام راه
 یکسوشود - لاجرم بر امضای اقصای اس رای صواب آرای عزم دکن شده
 دوم مهر سنه هژده جهانگیری مطابق سب و پنجم ذی قعده سنه
 هزار و سی و دو هجری از آب نپتی گذسته بجانب دکن روانه شدند -
 درین هرح و روج حمعی کثیر از بندهای شاهان و ساهی کام و ناکام
 جدائی اختیار نموده از همراهی باز ماندند - و چون وطن حادون رای
 و اودا حیرام نان طرف بود - ضرورت جد منزل همراهی نموده به صله یک منزل
 از عقب می رفتند - و اسباب و دواب که درین اضطراب در راه از مردم
 معاند حادون میموند - و چون بقیق میمانند که دمنین همراهی
 نخواهند کرد - و در ووب کار ریگران را هم از راه برده حریب ناپسندید
 در میان خواهند آورد - آنها را رخصت نموده ملان کرانار را با احمال و اشل
 در قلعه ماهور به اودا حیرام سپرده روانه پیش گستند - و سلطان پرویز
 و سهاب خان و چهل گروه تعامف نموده مراجعت به برهانپور فرمودند -
 و آنحضرت از راه قلعه ماهور بسرحد تلنگانه که داخل ملک نظام الملک
 است در آمده متوجه سمت اودیسه شدند - نور جهان بیگم این خبر
 شنیده با ابراهیم خان خالوی خود که صاحب صوبه باستقلال صوبه
 بتگاله بود بوش که از هر راه که رو دهد حسب الامکان کوشش نماید
 با معامله یکسوشود - لاجرم این با معامله فهم نیز از کار خود شماری گرفته
 گردن رورگار و نقل لیل و نهار را بحسابی بر نداشت - و گوش بسجمل
 بیگم انداخته بمقدم امامت مراسم بی ادبی در آمد - و اکتفا بدین معنی
 نکرده مبالغه تا جای رسانید که ناحمد ملک خان حاکم کتک برادر زاده خود
 نوشت - که زیاده بر مقدور مایع گذار عساکر عالی گشته بهر طریق که دست

دهد راه بر سپاه گرامی ببندد - و اگر کار بجنگ کشد خود را روکش آن
آتش سرکش ننموده چون پروانه بی پروا بر آن شعله جهان سوززند -
بالحمله چون بندر مجهلی بتن مرکز رایات اقبال شد - در اثناء راه وقت
کنوح میرزا محمد ولد افضل خان با والده و عیال راه فرار سر کرد - و شاه
والا جاه بعد از شنیدن این خبر سید جعفر و خان قلی و کوران معتمد خود
را بدینال او فرستاده امر فرمودند - که اگر زنده بدست آید بهتر و الا سرش
بیارند - همین که فرستاده ها بان مصدر ابواب بی طریقی رسیده هر چند به
ترتیب مقدمات بیم و امید سخن پردازي نمودند از جا در نیامد - و عورات
را به پناه جنگل در آورد، خود مردانه بجنگ استاده قصد آویزش
نمود - و داد حدال و قتال داده جمعی کثر را با خان قلی راه گرای
وادی نیستی ساخت - و سید جعفر با چندی دیگر رخصهای نمایان
برداشته آخر کار بدم تیغ شعله افروز و نوک ناوک دلدوز خون او و همراهانش
بر خاک هلاک ریخته سرش بریده بحضور عالی ستافتند - چون از
نزدیکی برهانپور مصحوب افضل خان بازویند لعل برای عادل خان و فیل
و شمشیر مرصع بجهت عنبر فرستاده درخواست همراهی نموده بودند -
افضل خان در بیجاپور از شنیدن این خبر بحال تباه و روز سیاه فسخ عزیمت
معاودت نموده همانجا بودن خود قرار داد - و مهابت خان بر این معنی
مطلع گشته دو کلمه در معذرت این قضیه نامرضیه مشتمل بر تفقد و دلجوئی
بساویرجان مد کور نوشته از راه مرید استمال طلب حضور نمود - او بدستاویر
این مکتوب از بیجاپور روانه شده بدرگاه عالم پناه آمد - القصه در اثناء
توقف، ساه باند اقبال در مجهلی پهن سلطان محمد قطب الملک از راه
سعادت منشی خود را نوادی نکو بندگی و حسن خدمت نزدیک ساخته
نخست از راه قدیم و طایف ضیاف و مهمانداری و ارسال نزل و اقامت
که از مراسم امثال این مقام اسب در آمد - و معتمدی را با ساویری گرانمند
و پیشکش لایق از نقد و جنس بملازمت فرستاده مریدانه اظهار وفا و وفاق
نمود - و بگماشتهای خود نوشت که همه جادر مقام خدمتگاری و جانسپاری
در آمده آنچه در حیز امکان گنجای داشته باشد بجا آرند - خون موکب
سعادت از آنجا متوجه اودیسه شد اکثر جاها از راه ساحل دریای شور
و جنگلهای دسوار گذار عبور نموده بعد از طی مراحل سرحد آن ولایت
در آمدند - و آخر ماه آذر ظاهر کتک که نشیمن حکام آن صوبه اسب مخیم
سراذقات خیل دولت گردید - وقتی که از آنجا باراده توجه صرب بنگاله

نهضت فرمودند - احمد بیگ خان حاکم کیک هنگام کوچ سر راه بر عبور خیل اقبال گرفت - و بعد ار ستر و آویز شکست عظام خورده بطریقی بی ها و بی ها کشت که تا هنگام رسیدن نکاله هیچ جا بند نرسیده بحال تبه و روز سیاه بخیال خود ابراهیم خان بیوس - و ولایت بی حاکم ساندن نثار آنکه اسبداران و غیم اجنبی در آن سر زمین سوار اند که عمرها انتظار این قسم روزی دارند - ناحار ولایت را اولیای دولت - یرده قرین فتح و ظفر بسوی مقصد راهی شدند - ابراهیم خان ازین معنی خبر یافته بی توقف بالات پیکار و اسباب کار زار از نواره و لیسکر بشمار و میلان مست و دیگر ساز محاربه از جهانگیر نگر معروف به دهاکه رهانه شده به اکبرنگر که ساها به راج محل اشتها داشت رسد - و شهر را بر یکدست گذاشته از سر دخول آن ده گذشت - و حصار مقبره پسرین را که در یک کوهی از اکبرنگر واقع است - نثار آنکه بر ساحل دریا اساس یافته و اعانت مردم نواره و آذوقه بر وفق خواستن با و می رسید - نگاه لشکر و مهر و مقر خویشی و همراهان قرار داده غصب پهای خود به گویسان در آمد - آنگاه احوال و احوال سپاه را در چار دیوار حصار استوار گذاشته خندی را نگاهبانی آن باز داشت - و خود با سایر مردم از آب گنگ گذشت در آن سوی آب حون حباب حانه خراب داد هوا حیمه بر سر پا کرده اساس ترازل بر آب نهاد - چون شهر اکبرنگر از قدوم سپاه نصرت دستگاه برک اندور گردید - و قنعه آن حطه از فیض نزول حیل سعادت آبروی عالم اب و خاک آمد - ظاهر شد که ابراهیم خان بر سر پرخاس است - از روی عنایت نشانی تمام او صادر فرمودند - مضمونش آنکه درین ایام بسبب تقدیر ربانی و سر نوشت آسمانی آنچه لایق بحال این دولت خدا داد بود از کتم عدم بعالم ظهور جلوه گرسد - و از گردش روزگار و سیر لیل و نهار گذار بهادران لشکر اسلام بدین سم انفاق افتاده - اگرچه در نظر هم ما وسعت این ملک از حولانگاه نگاهی بیش نیست و مطلب ازین عالی تراست - لیکن چون این سر زمین در پیش پا افتاده سرسوی نمینوان گذشت و گذاشت - اگر او اراده رفتن درگاه داشته باشد دست تعرض و بصرف از جان و ما و ناموس او کوتاه داشته میفرمائیم که بفراع خاطر روانه درگاه سود - و اگر بوقف صلاح وقت داند ازین ملک هر جا پسند افتد اختیار نموده آسوده و مرفه الحال زندگانی نماید - ابراهیم خان در جواب معروض داشت که بندگان حضرت این ملک را به پیر غلام خود سپرده اند - سر منست و این ملک - تا جان

دارم مشکو شم - خوبیهای عمر گذشته معلوم که از حیات مستعار مجهول الکیمیت چه مانده - محزون آرزو و ارمانی در دل نیست که حقوق قربیت ادا نمایم - چون رای اشرف بعد از پاس صلاح پذیرفتی آن خان نامه امده مهم بجنگ قرار گرف - لاحرم گروهی از سوار و پیاده کار آزموده جرار سردارئی داراخان حلف خانخانان و همراهی سید مظفر و سید جعفر و حواجه قاسم مخاطب به صفدر خان نامزد محاصره مقبره فرمودند - و سردار حلاوت آثار و سایر سرداران و سپاهیان کار فرموده بعد از وصول بمقصد اطراف آن دیوار است را بی سرهای پویه ساخته بدست تصرف احاطه تامه داندند - و چون استحکام آن دیوار استوار مرتبه ندانست که بمحض یورش بی نقب و ملچار و پراپیدن برج و باره و دیوار بر آن دست توان یافت - لاجرم ملچارهای استوار قرار داده آنها را رفته پیش بردند - و نقب ها جا جا سرکرده همگی را مرتبه بمرتبه پهای دیوار آن حصار رسانیدند - و به بروج و باره را تهی نموده بیاروب انباشتند - و آنرا آتش داده برخی از دیوار و برجی عظیم را بهوا پراپیدند - چون ازین راه جاده فتح حصار حسب المدعا بر روی هواخواهان کشاده یورش نمودند - و درونمان بمقام مدافعه و مانعه درآمده در سر رخنه دل بر سر حان و مال و عرص ها افشردند - و مدعی از طرفین کارزاری عظم دست داده بسی سر در سر این کار شد - تا آن دیوار بند بدست در آمد - درین مباده جمعی کثیر داد دار و گیر داده نام نیک در عوض جان گرفتند - چنانچه از هواخواهان عابدخان و رحیم خان و آقا شریف و حسن بیک بدحشی و سید عبدالسلام باره و چندین نامدار دیگر جان نثار گشتند - و از متحصنان جمعی کثیر جریح و قتیل شدند - و از ناموران ایشان میرک جلایر بود که قتل رسید - و گروهی انبوه از بیم سیلاب تیغ آبدار بهادران خود را بآب افکنده رغب بقا بآب فنا دادند - رای صواب برای آن نیز عالم آرای فروغ تصویب بر ساحت ارسال افواج بر سر ابراهیم خان انداخته تصمیم این عزیمت راسخه نمود - چنانچه فوجی آراسته و پیراسته سردارئی عبداللہ خان بهادر فیروز جنگ و همراهی راحه بهیم و خواجه صابر مخاطب به خان دوران بهادر و دریا خان و بهادر خان روهیلہ و عالی حان ترین و دلاور خان بریج و کریم داد خان و شیر بهادر و دیگر امر و ارباب مناصب والا بتنبیه او تعین شدند - بنابر اینکه ابراهیم خان جمیع کشتی ها را بآنسوی رود برده عبور ازان بدون کشتی امکان ندانست - خان مذکور ناچار بالا رویه رودبار را گرفته

مرحل نورد ساحل دریا شد - که شاید در قرای دریا کنارهای کشتی بدست
 افتد - قصا را اندیشه آن سردار درست نشین گشسه چهار منزل کشتی
 تصرف در آوردند - و آن خان کا، طلب بعد از فور مطلب تحویز
 توقف ننموده بیدرنگ دریا خان و بهادر خان و کریم داد خان و محمد خان
 مسعود را با سه صد جوان کار دیده بر حیده و تادی خود از لشکر سیلاب
 اثر برگزیده با نفعه سراسر از آب گذرانید - از اغواق شده درینوقت
 ابراهیم خان ازین معنی آگاهی یافته با سرعت باد و محاب کنار آن آب
 شتافت - و با جمیع نواره سواره را مسدود ساخته فی الحال سفینه های
 چارگانه را غرق کردن فرمود - چون رود عظیم تاحور برنه که بدریای کلان
 گنگ می پیوندد میان او و دریا خان حایل بود احمد بیگ خان خویش
 خود را بر سر خان مذکور تعین نمود - درین حال که او با دلیران مولد
 اعمال مقابل سد باوجود بیادگنی بهادران به تلاش رستمانه او را گوش تاب
 بلیقی دادند - راجار طاقب مقاومت نیاورده رو بره فرار نهاد - ابراهیم خان
 از خبر فرار او دل سکسته شده فی الحال از دریای تاحپور عبور نمود -
 و دریا خان را محاصره نموده اطراف او را بچندین حصار دیگر مثل نواره
 که دریای آتس بود و همچنین بهادران پولاد خوش آهن پوش احاطه نمود -
 چون دریا خان و همراهان او گرفتار این گونه محصور شده بودند از درآمدن
 شب بسر دست جا و بهجا در بنه طلام لحتی دل نهاد سدید - و دل بر
 کارگرمی نائید بسته نظر بر راه عقده کشائی اقبال کشادند - درین حال
 عبد الله خان بهادر که در مقام کومک اولیا قهر اعدا بود - بیچاره گری برخاسته
 در خانه زین تگاوران زمین نورد نشست - و همان طریقه پشین را پیش
 گرفته بجانب بالا رویه آب روان شد - و روی سمب بهاگپور که آنجا نشان
 کستی چند گرفته بود نهاد - نامدادان بمقصد پیوسته و حندین کشتی کلان
 فرا دست آورده از صبح تا سه بهر سراسر لشکری پایان را با سواران و چارپایان
 از آب گذرانید - و بیدرنگ آهنگ کومک دریا خان نموده رو بدان جانب
 آورد - و دریا خان از توجه خان فروز جنگ آگاهی یافته بی توقف بهمراهی
 همراهان خان را استقبال نموده بعد از الحاق با اهل وفاق باتفاق متوجه
 تنیه غنیم شدند - ابراهیم خان با پنج هزار سوار آراسته و فیلان جنگی
 بدست را پیش رو داده از عقب آنها رخ بسوی هواخواهان دولت
 شاهجهانی نهاد - و از همه پیستر دریا خان که هراول موکب اقبال بود خود
 را باحمدیگ خان سردار هراول ابراهیم خان رسانیده بزد و خورد درآمد -

و در حمله و هله اول او را شکست داده بر فوج حرانگار زد - قضا را درین اثنا از آنجا که مقتضای قدر است - کتیبه از کتائب اهل صوبه بر لشم ساهی که بکارگرائی حواجه صابر و علی حان ترس سم نفوس داشت و بر و رسد - نخست محمد خان مهمند که لغتی از هراول دور دست افتاده بود با ایشان بدستبازی درآمده بعد از نمایش دستبرد نمایان با هفتاد بن از منسمان و حویسان خویش سر در راه ولی النعمه جاوید داده نیکوآمی ابد که بهایب بکو سرانجامی سپاهی است در رانگرفت - و احداث حان حلف او - بیز زحمهای کاری برداشته بیهوش بر خاک کارزار افتاد - و درین حال فول خان قمرز حنک از جا در آمده بر قلب ابراهیم خان ناح - و دلبران طرفین با یکدیگر بر آسخته بهم در آویختند - و بی مبالات خون یکدیگر چون آب نمدر بر خاک هلاک ریختند - و از حمله یکه تاران عسکر ساهی که داد بهادری داده کارستانی بر روی کار آورده در عین گرمی هنگامه مصاف دلیری از تابینان عبدالله خان که بحسب اتفاق با ابراهیم خان برخورد کرده او را بی سرساخته بود انگشتر آن سردار را بحسب نشان نزد خان میرو حنک آورد - و مقارن آن سپاهی دیگر سرش را پستی پای اسپ عبدالله حان انداخت - برین سر افواج لشکر نادر ساهی سکشت ناته روگردان شدند - و عسکر ساهی بعد از افاست براسم بعاقب و اسرو قتل بشمار زبیه السیف افتاع از راه ابقا نموده طریق معاودت بمودند - و سر آن سردار بر دار نمره کرده مطفر و منصور بملازم سرور هب کشور ستافتند - و مبارکباد فتح بمسامع علمه حضرت اعلی رسانیده موقع تحسن و مورد استحسان گشتند *

مجملا چون ابراهیم حان بکار آمده جهان بکام هواخواهان گشت - از بیم سبدا در عرصه پهنای آن کشور که چهار سوی آن راجها و مردم موافق فرو گرفته اند آسیبی از بغلب بباگانگان بر محالک محروسه نادر ساهی بر خورد - یا خیلک شان بر ولایات متعلقه نادر ساهی دست اندازی کنند - صلاح وقت در آن دیدند که بالفعل ملک را محفوظ داشته بمحافظ آن پردازند - بنابر آن دقیقه باین عزیمت صائب ماهجه رایات آصاب شعاع را در حله کمال ارتفاع داده از راه خشکی بدول و سعادت مرون فتح و نصرت متوجه دهاکه شدند - و بعد از رسیدن آنجا و ملازم نمودن احمد ملک حان قریب چهل لک روپیه نقد سوای دیگر اجناس و پانصد فیل بمید صیط در آورده دارا بهخان را قسم داده بصاحب صوبگی بنگاله سرافرار فرمودند - و زن و دختر او را با یک

پسر شاهنوار خان همراه گرفته متوجه اله آباد شدند - و در آخر اردی بهشت ماه داخل پهنه که در آنولا بهاکیر سلطان پرویز متعلق بود شده از آنجا بیدرنگ باهنگ خونپور و اله آباد نهضت فرمودند - اکثر حاکم داران و منصبداران منصوبه آمده ملازم گردیدند - و در اثناء راه بهاضر مبارک رسید که رهتاس اگر بهت بنگاه و سبب بکهداش اسباب و افات سلطنت و گذاشتن بعضی از حادمان محل دست یزد بصلاح دولت اقرب است - از آنجا که آمد املاک است - یزد مدک قلعه دار آنجا بر اراده خاطر اسرف مطلق گشته بطلب خاطر سعادت سلطنت ستافته قلعه را تسلیم اولیای دولت خود - و خود نیز در سلسله بدهای درگاه انتظام یافت - بالحمه آنحضرت جمیع اهل معلی را در آل حصن منیع بار داشته خود بدولت و سعادت رایان ظفر آیات را بسمت جوپور ارفاع دادند - اکنون برای سادان بی ابواب سخن بجملا مدکور از حصانت و رفعت و مسحت آن نموده میشود - قلعه دیرین بآ رهتاس که از بهایب متاب اساس اساس متاب بر کوه نهاده - و از شمال حصانت حصار حصار حصانت بر گردا گرد کوهسار کشیده - در اسواری بروج و سر افروزی عروج از درجاب همب علیا و اندیشه رسا یکتام چری باقی ندارد - و در مسحت صاحب از مساحت سایر فلاح روی زمین بهمه حساب فاضل می آید - آن حصار رفعت آثار که در مغرب رویه پشته و بهار واقعت بر بالای کوهی اساس یافته گردا گردش از طرف دامان کوه سار - کروه نادساهی است - و محیط [قلعه] اس قریب به دوازده کروه - و ارفاعش اکثر جاها بیم کروه و کوهجه مدکور بکوهستان دلاں محمد که به بگاله متعلق می شود پیوسته است - و چار دیواری در بهایب استحکام و مساحت از سنگ و صابروج بر اطراف آن کشیده مشتمل بر حارده دروازه و ردیک هر دروازه دهی معمور درون حصار واقع است - درینولا از آجمله چهار دروازه مسوح است و باقی مسدود - و در آن قلعه سه چشمه همیشه جاری اتفاق افتاده که آب یکی از آنها قریب سه آسیا باشد - و سه تال حشمه خرب بهنوار نیز بر فراز آن قلعه واقع است که پیوسته از آب سرشار است - و از آجمله تالایی است که مسحت آن به بیم کروه می کشد - و در آن حصار کشت و کار بسیار

می شود - و از زراعت آن مزارع چندان غله حاصل می شود که در وقت محاصره و تنگنی کار متحصنان را کفایت کند - هم در اندرون حصار مرغزار و علف رار بسیاری هست - که دواب ساکنان آنها را بپراگه بیرون احتیاج نیست - و از هیچ جانب سرکوبی ندارد مگر از سحنی که بکوه کلان متصل است - و موضع اتصال آنرا سیرخان افغان بریده و از عدم مساعدت روزگار مرصع سربردن آن دیوار بیافته - راحه مان سگه در وقت حکومت خود بمرتب آنحصار استوار پرداخت - چنانچه نشیمنهای دلکش ساخته باغی در شمال نزهت نیز طرح انداخت - و دیواری سنگین اساس در نهایت رفعت و استحکام بر آن سم کشید - اکنون اینطرف نسبت باطراف باقی در محکمی کمی ندارد - و از مبداء بنای این دیر - پری ساد تا الحال هیچ زیردستی دست مصرف بر آن ساخته *

بیان ولادت با سعادت شاهزاده

محمد مراد بخش در قلعه رهناس

درین ایام بمقتضای ارادت کامله ایردی چهار گهری از شب چهار شبه سست و پنجم دی حجه سنه هزار و سی و سه سال نوردهم جلوس جهانگیری باقی مانده دوت سرای سعادت آنحضرت و ... به عصمت بواب اقدس کتاب، ممتاز الزمائی از نور ظهور تجلی ورود ساهراده والا گهر که در قلعه سنگین اساس رهناس بعالم سهود روی نموده نمودار صاحب طور آمد - و آن ساهراده بمراد بخش موسوم گشته این گریده مصرع موافق تارج مذکور ربانها سد *

* مصرع *

مراد ساهجهان ناساه دین و دول

چون موکب اقبال در سهور سنه هزار و سی و سه در جوبهور نزول اجلال نمود - از عرایض منتهیان بمسامع علیه رسید - که دیگر باره فوجی جرار بسرکردگی سلطان پرویز و اتالیقی مهتاب حدان با سایر امرای عظام بنجیمیز نموده نامرد آن جانب ساخته اند - و فرمان بنام سلطان مذکور رسید که چون خاطر از جانب خانخانان جمع نیست - و در ابحاث همراه شاه بلند اقبال است - باید که خانخانان را بعنوان نظرند متصل دول خانه خود در خیمه مخمصر فرود می آورده باشند - و جاناں بیگم زوجه ساهراده دانیال

را که شاگرد رشید پدر خود است سر پا ایستاده دانسته مردم معتقد به سبانی آنها تعیین نمایند - ساهراده با اتفاق سهاپ جان بهیم نام علام حنجان را نیز خواست که دستگیر نماید - آن مرد مرده ای که در کار آگهی و سپاه گری یگانه عصر خود بود - رایگان خود را به بد نداده با یک پسر و چهارده نفر بزد و حور در آمده کارنامه نام سوار و آذر رستم و اسفندیار بر روی کا، آورده داد بهادری داد - و جان را فدای راه عیبت و طریق مردی ساخت - چون آن حصرت به سب رعایت آداب مراجعات والد والا جناب مقابله با فوجی که از دربار تعیین شده باشد مکروه می سرزند - تا باعث انکار جمعی که از حقیقت کار خبردار باشند نکردند - تاچار با تعاضف عنان انصراف مرده آردو و سپاه زبون اسبه را دستوری داده از انجا که مقتضای برول احکام قصه و قدر است - و آثار او را در آستان این احوال حجاب هوش و پردن جسم و گوس ارباب - انی و ستر میبردند - خطای در کنگس رو داده از راه ایامد کار با جمعی قلیل در عقب مانده اکثر مردم را بیشتر فرستادند - درین راه افواج نادساهی را با گنگ دسته چون اینقسم قابو را عین مطلب می دانستند از اطراف و حواصیل رسیده بمحاصره پرداختند - تا آنکه درینوقت سائر زمینداران بنگاله تمام نوازه را با لوازم آن از بوب و نمک و غیره همراه گرمه راه فرار سر کرده بودند - بکه نازان موکب دولت پایدا، خصوص راجه بهیم رضا بحاجی گداستی معرکه مصاف نداده بمحصر خاصیت عزم راسخ و قدم ثابت و بی باکئی قلب، ااده دم پیس نهاد هم ساختند - بحسب از هر دو طرف پیغام بید و نمک بمیان آمده تا دیری داد می دادند و ممانده دادند - بعد آن هریران فولاد پنجه که هریک بیک سوار معرنا کرور بودند - و ارفوط بهور دای حانه مات عرسه مصاف را دارالبقاء حیات جاودانی و حجاب کده امید میدانستند - قطعاً از منصوبه های حصص افکن ده حوینان پرفتن نصب نموده فیل بند تدبیر ساخته بودند - تا کی نداسه بی سالات روی سستی آن آوردند - و سر پنجه بر دی و مردانگی و حریف اندازی برکشوده عاقبت کار دسب و گریبان شده بهم در آویختند - درین دار و گیر راجه بهیم با چندی از دنییران راجهوب احاطه بهادران فولاد جوس آهی پوس درهم شکسته فوج بعضی روی سردار را تار و مار ساخت و بصدمه باد حمله شیرانه و صرب پرچمه مردانه فیل جتاجوب را که در سپاه مسی و فوج شکسبی بطیر خود نداشت از پا در آورده خود را به سلطان پرویز رسانند - درینوقت کارزاری

پناهی صعب اتفاق افتاده و مصافی عظیم روی داده - چون سران دیگر
 توفیق مدد او نیافتند آخر کار سر در سر ولی نعمت خود کرده با بیست
 و هفت زخم نیزه و شمشیر از پای در آمد - و از جانب دیگر پیرام خان
 میر بخشی مخاطب به خان دوران ارقضا حذر و از بلا پرهیز نموده
 خود را بر فوج نوبخانه که دریای جوسان آتش بود رده احیای مراسم
 حانسپاری و حق گذاری نموده بکار آمد و هم چنین هر سری بنیم
 روپروی خود بکارزار در آمده صفحه میدان ستیز را از شور گبر و دار نمودار
 عرصه رستخیز نمودند - پس که گرد عرصه مصاف از نگاهوی نوندهای
 معرکه بورد و سمندهای میدان گرد گرد آن هوا گرفت - اطباء چرخ اخضر
 مانند صحن کمره خاک غبارا اعر گردید - و پس که آتش کینه شعله افروز
 جدال و قتال پری کردار در یک نفس خرس حیات چندی بن اربهاران
 طرفین سوخته بباد فنا در داد - مقارن اینحال بحسب قضا و قدر نورک
 موکب اقبال درهم پاشیده جمعی ارناتقص فطربان سر بدر بردن غنیمت
 دانسته همه به یکبارگی جلو گردانیدند - بمرتبه که غیر از فلان علم و طوع
 و قورچیان کسی گرد و بیش شاه والا جاه نمائند - افواج دادساهی مرکز وار
 آن محیط دوت و اقبال را در میان گرفته است سوارئی خاصه را بزخم
 بیر از پای در آوردند - آن افتخار پردلان عرصه کار و شیر بیشه بیکار
 بهمراهی لشکر التفتان نموده خواست که پیاده رخ به بیکار آورده چون
 پلنک صف سکن یک تنه و بعرضه کارزار آرد - و تنها مانند نهنگ
 مرد افکن بر دریای لشکر اعدا رده صفحه کارزار را کارسان سازد - درین اثناء
 عبد الله خان رسیده اسپ خود را بیس کشیده بمبالغه و الحاح سوار نمود
 و بمید زاری و التماس عطف عمان نمود - چون آن حصرب دیدند که نقش
 چنین نسبت و قصیه چنین صورت بست - ار کمال حقیقت آگاهی
 و نهایت اطلاع بر گردسهای رورگار و نقلاب لبل و بهار بمعز معامله
 و رسیدن دانستند - کد هنوز چهره شاهد مقصود درنقاب ناخیر و حجاب
 تعویق وقت است - لاجرم بدستبارئی عمان داری تیر جلوتئی نکرده دستبازی
 کنان خود را از چشم زخم نگاه داشتند - و رفته رفته کناری گرفته نخست
 صاحب قلعه رهاش را بفروع شریف اشرف نورانی ساختند - و مید
 مظفر خان باره را با رضا بهادر در خدمت شاهزاده مراد بخش
 به فکاهبائی قلعه گذاشته و دیگر شاهزادها را همراه گرفته از همان
 راه اودیسه بمصد دکن معاودت فرمودند - و بهداربخان نوشتند که در گدھی

آمده سعادت ملازمت حاصل نماید - آن خان با معامله فهمی بحکم ظهور عواقب امور کند بر ارباب بحایت و مردم آورده کار پوینده نمی ماند از روی کار و بمقتضای وقت و حال مصلحت دیگر اندیشیده معروف داس - که زمینداران آنبویه فراهم آمده سر راه مرا گرفته اند از صاحب نمی توانم خود را به حضور رساند - چون این پروشی و ناهنجاری آن اجل رسیده بر طبع مبارک نهایت گرانی آورده مزاج مقدس را بشویش آورد - ناگزیر پسر حوائ او را حواله عبدالله خان فرمودند او همان لحظه قتل رسانیده خاطر از آشوب و ایداحت - از آج کوچک بکوچ متوجه شده از همان راه ظاهر برهان پور شریف آورده در لعل باغ نزول - لال ارزانی فرمودند - و بمحاصره قلعه پرداخته بمای برگشتن تن صوبه - ناگزیر نندهای تعب کشیده تتهوای نموده در محل باقی مانده کرور پها تعین فرمودند - فرستادها از روی استعمال تمام اعمال را متصرف شده ضبط در آوردند - راو رتن مخاطب پسر پند رای سر انجام قلعه داری پرداخته چندی بمدافعه و مقابله در آمده داد مقابله و مجادله داد - و پنج شش ماه رد و بدل توپ و تفنگ از درون و بیرون دریک بوده - درس میان روزی مجد تقی از کمال دلاوری ذاتی رو پای حصار جهاده میداد صرصر که بی محانا خود را بر آب و آتش می زند - او بروی توپ و تفنگ سد - و به ضرب دس و زور بازوی قدرت دیوار یک جانب انداخته یکسر راس تا قلعه دولتخانه ستافته آنرا بیر - تصرف خود در آورد - و عبدالله خان و غیره که بمحاصره پرداخته از هر طرف حمله انداخته بودند - بعد از شنیدن این خبر عنان گردانیده از روی نفاق نه بمدد او پرداختند و نه این مقدمه را معرض عالی رسانیدند - تا آنکه میان دلاوران بیرون و - درون جنگ عظیم در پیوسته کارداری عظیم بمیان آمد - و دلاوران مغول و متهوران راجپوت از اول روز تا یک پهر سب ساد حمله مرد افکن گرد از نیاد وجود و دمار نهاد یکدگر بر آورده خون هم بخاک هلاک ریختند - درین حالت مجد تقی از قلب عدد همراهان و بیخبری و بی مددنی اهل لشکر خود بسوه آمده با سیمصد نفر پیاده گشته در قلعه دولتخانه در آمد - و باوجود خالی شدن ترکشها از تر و از کار امداد شمشیر و حمده مردانه کوسیده در مقام مدافعه و مواجبه کشاده حسن دس و بازو به سرناری و حانقشانی بر کشود - و آخر کار در تاریکی سب از روی لا علاجی راه بجای نبرده با همراهان تن بقید گرفتاری داد - درین واقعه قضیه هایل و بیغ بیدریغ که از نزول

تضای میرم های کم ندارد - سرگذشت دو هزار آدم گشته خانمان بسی مردم
 سپاه بخاک برادر صاحب - در خلال اینحال عارضه ناملایم عارض و جود مقدس
 گشته مزاج و هاج را از مرکز اعدال منحرف ساخت - لهذا از آنجا کوچ فرموده
 مقام سنگمنرسه منزل اقامت خیل اقبال ساختند - درینحال عرضداشت
 هواخواهان از درگاه والا بدین مضمون رسید - که از معاودت عالی از
 نکاله آن مملکت در جاگیر و حکومت مهابتخان بنخواه گشیه فرمان شد - که
 زمینداران آنجا پدارایخان^۱ [معنی شده] روانه ملارب ملارب و مهابتخان
 حکم شد که مقید ساختن ارایخان از مصلحت دور است - باید که بمجرد
 ورود فرمان سرش از تن جدا ساخته بحضور اشرف بفرستد - لا حام یکی
 از خدمتگاران مقرب خان مذکور باساره مهابت خان در روز داخل شدن لشکر
 برخم جمدهر او را از هم گذرانند - و مهابت خان سرش بریده بحضور فرستاده
 و عرب دست عیب که بحمیت آوردن هوشنگ ولد شاهزاده دانیال
 و عبدالرحیم خانخانان نرد سلطان پرویز رفته بود آمده ملارب نمود -
 و خانخانان پیشانی نیار بر زمین نداده داشته زمانی دراز سر خطالت
 بر نداشت - حضور خلاف مرتب از روی کمال عنایت تعظیم و تکریم
 پیش طلبیده در مقام مناسب ایستاده نمودند - و فرمودند که درین مدت
 آنچه بر روی کار آمده از آثار قضا و قدرست نه مختار ما و شما - باوجود
 این ما خود را شرمند نه ارشامی بینیم - از طرز کار چنین ظاهر مینماید
 که حضور خلاف مرتب سبب پانجناب بر سر توجه آمده اند - اگر
 محافظان قلعه آسیر و رهتاس دست از نگاهداشت آن باز داشته بتصرف
 متصدیان مهمات پادشاهی دهند - و شاهزاده های والا قدر را بدرگاه بفرستند
 مناسب مقتضای وقت صلاح و دولت است - چون مضمون عرایض
 ارباب وفای بعرض اقدس رسید - بنابر التماس دولتخواهان و کار فرمائی
 سعادت ناچار دل برین قرار داد نهادند - و باوجود کمال علاقه محبت و فرط
 که بشاهزاده های عالی مقدار داشتند بعدائی ایشان رضا دادند - بنابر
 مقتضای این رای صواب آرای دوازدهم اسفندار سال بیستم جلوس
 جهانگیری روز دوشنبه سوم جمادی الثانیه سنه هزار و سی و پنج سلطان
 دارا شکوه و سلطان اورنگ زیب بآئین شایسته دستورئی درگاه آسمان حاه
 یافتند - و موازی^۲ [دولت] اروپیه از نفایس و نوادر مرصع آلات و جواهر

و فیلان تومند کوه پیکر همراه دادند - که رسوم پیسکش از نظر انور بگذرانند - و امر عالی برین جمله نفاذ فرین گشت - که نگاهبانان بمجرد رسیدن فرمان قلعه رهتاس و آمیر را تسلیم مردم نانشاهی نموده منوچه حضور شوند - آنگاه سایر تحریک سائق رحل و نائید دوله و اقبال با موکب سعادت راهب دوله ناهنگ توجه صوب ناسک بر افراخند - و چون روزی چند در موب ناسک رحل توقف اداخته از رحل کلب پیشای سفرهای ناسک مستلزم خدمت غنیمت و سویمس خاطر اسرف بنگرانی لوچ و مقام و رحل و رحل است به برداختند - امفاً اختلاف هوای آن سرزمین ده همان دران آواں حور مخالفان عدی این متلون مزاج بوقلمون نهاد گرفته بود موافق مزاج اندر بیعتاد - و نیز از عدم حسن سلوک دکنیان خصوص گروه منشی ده سرنس رشت شاک بر بد نهادی و دود منشی مجبول است - با آنکه پیشتر در مقام اطهار نیکو بدگی و جاسپاری بود - حال مراتب پرسیاری و حد - گداری بجا می آوردند - درینولا بنابر دوسپهای بی در پی عدی کیشان بپاه اندیس دربار آغار پیروسی نموده بغیر سلوک دده بودند - لاجرم ازین راه خاطر مبارک بگرانی گرانیده رای انور تقاضای ان نمود - که چندی بجهت بغیر آب و هوای ناسارگار بهرجبهت که خواهر خاطر اقدس و کشتن طبع مدیس اقتضا نماید سفری اختیار نمایند و چون از دیر ده باز هوای سرزمین تمه مکنون ضحیر منیر بود - بر وفق معصای وقت نهضت بلاد دور دست که مستمل بر نزهت تمام و موجب اشتیاق تفریح مس مبارک باشد بیس نهاد خاطر عاطر نموده بودند - بنابراین عزیزم این معنی فرمودند که از عرج متزهات آن کسور رنگ کاف و وحش از آئینه خانه نور اندود طبع اقدس رفع نموده و گرد کدورت از صفا کده صفوی آسود خاطر انور زدوده نعل و تحویل را درینصورت بعمل آورند - و چندی در طی مسافت آن ملک روزگار بسر برند - لاجرم بر طبق این عزیز صائب روز مبارک سنه بیست و سیوم شهر رمضان المبارک سنه هزار و سی و پنج از ناسک بدان صوب نهضت اتفاق افتاد - و چون دارانبرکب اجمیر بیست و هفتم بیر از سال بیست و یکم تاریخ جلوس جهانگیری مورد خیل اقبال شد - و از میان ریارت روضه منوره حواجه معی الحق والدین میخی اندور گشته اعطای و طایف و عطایای مجاوران ان بقعه متبرکه چنانچه حق مقام بود بجا آوردند - از آنجا لوای والا از راه نالور

ارتفاع یافت - و از ناکور بجوده پور و از آنجا براه حبسلیمر بکشور سنه
متوجه شدند - غره شهرپور در امرکوب و بسب و چهارم مهر ماه خارج تته
مضرب سرادی اردوی گسهاں پوی گسب - شریف الحکک ملازم سهریار که
بحکومت آجا می پرداخت با پنجهزار سوار و یاده بسیار از زمینداران
وعیره آجا جمع نموده بقدم جرأت اسقبال موکب اقبال نمود - و با آنکه
ریاده بر سه صد و چهار صد سوار در رکاب سعادت بود - باب صدمه آنها
نیاورده خود را به پناه قلعه که پیش ازین ناسحکام برج و داره و توپ
و تفنگ وعیره مصالح قلعداری پرداخته در انداخته بمدافعه و مقابله کمر
همت بست - باوجود منع ساه بلند اقبال بهادران جلادت کیش محیط خود
نکرده روری یورس بر قلعه نمودند - چون بر دور قلعه همه جا میدان مسطح
یکسب بی درج و پناه بود - و در آن صلح خندی عمیق عربض بر آب
پیش رفتن محال و برگشتن مشکل - لا علاج در پس وقایه توکل در میدان
ایستاده به بیر اندازی پیام نمودند - هر چند اجتناب کس بمبالعد بطلب
فرستادند فایده نداد - لاجرم چندی از سرداران مثل ^۱ [راحه گوپال کور]
و علیخان برین وعیره با جماعه منصبداران هدف تیر اجل شدند - مقارن
اینحال کوفتی صعب عارض وجود مسعود گرامی گشته طبع را بی مریه
ساخ - و بیز خبر فوت سلطان پرویز در چهارم آبان مطابق ستم صفر سنه
هزار و سی و پنج و رحل عنبر ^۲ [سیردهم] اردی بهسب سنه هزار
و سی و چهار رسیده باعث برکسی شد - بمجلا مساف این راه که
چهار صد و یارده کروه بادساهی است بمقاد نوج و پنجاه مقام که عبارت
است از چار ماه تمام طی شد - و بهنگام اقامت سه چهاردهم صفر سنه
هزار و سی و سن پرتو طلوع اختر وجود انور ساهزاده حجسته مقدم
فروغ بحس حدر عصمت ملحه دهر مختار الرمانی آمده بسطان لطف الله
موسوم کسب - ومدت بیست و دو روز آن سرزمین از اقامت موکب سعادت
رشک فرمای فردوس برین بوده - چون ریاده برین بوقت در آن ولایت
موافق صوابدید رای کیشی پیرا نیامد - بنابراین بار هوای بهض دکن

(۱) غ [مان دهاتا کور] اقبالنامه جهانگیر بی - صفحه ۲۸۱ - طبع ایشماتک

سوانیتی بنکاله*

(۲) غ [سی و یکم] ل

از نزهت کده خاطر انور سر بر زده اندیشه کوچ از خیال اقامت غالب آمد -
و بحکم این عریض جانب رور یحشبه هژدهم صفر سه مدکور براه ولایت
بهاره که از مضاعفات کشید گریب است - موکب منصور آهنگ معاودت
نموده بسوی مقصد رهنمای لش - و از ندهت ناسک در صد و شصت کدوه

بچهل کوچ و مقام منع شده عره آد؛ ماه آلهی سنه بیست و یک - جهانگیری
در ناسک برول اجلال موکب اقبال اتفاق وقوع بدیرت - درینولا سید
مظفرخان و رضا نهاد، مخاطب خدمت برت حال - ادب آسا فتراک
اقبال شاهزاده جلالت رکاب فلک رخس مراد بحس گرده شرف بساط بوس
استسعاد یافتند - و چون درین ایام هوای ناسک ر نهایت سدت گرمی
بود - وافی مزاج مبارک بیامده حسب الماس بنام الملك دارالحیر حیر
که در نهایت دلکشائی و زهت فصا رعایت عذوبت آب و نظاف
هواس - بخت اقامت موکب شاه و جلالت آجسرت مهرر سده
باختصاص بن سعادت - خاص نامرد گشت - بیست و سه فروردین ماه
سال بیست و دوم خلوس جهانگیری عمارت های خوش و بشین های
دلکش که در آن سدهین دلنشین اساس نهادة عبر بود از برول اقدس
روکش فلک اظلس سد *

پناه آوردن رکن السلطنت مهابتخان

بدرگاه گیتی پناه

چون اورجهان بیگم در همه وقت و همه حال بآه انور بردوخواهی
خود نهاده از بد دل ساعی درین باب سده مساعی با حمله بی می آور -
و در بشید مهابتی کار سهریار متصدی امور آردی گشته بحال میکوشد -
و قطعاً مال این احوال را بحاطر نامورده - یدة کوتاه نظر از سوء عاقبت و
و حاتم خانم آنها می پوسید - چنانچه در پیسرف این کار عمر معسد
عظیمی که بیس می آمد مرکب آن سده مطلقاً در اندیشه صلاح این
دولت کده ابد بنیاد که از برنو انوار عمایب آلهی بدین مایه رفعت و این
درجه دولت رسیده بود بود - و صلحتی چند که محض معسد و عین
با دولتخواهی می بود - در لباس دواحتواهی بظر انور جلوه گر ساخته
صلاحهای فاسد و لنگسهای نامواب میداد - و آن حضرت خود تصور امور
نه رسیده حواه بخواه بر وی رضای او عمل میمودند - درینولا که باعتبار

خود گردش گیتی بکام او گشته رفیع جمیع مواضع نموده همین مهاتحان را که از داعیان باطنی پرویز بود سنگ راه مدعای خود می دانست - حواس که بنطایف الحیل در استیصال او کوشد - و بدرگاه طلب داشته ناسانی از پیس بر نارد - چون مهاتحان که از اصل کار آگاهی داشت دید که برده از روی راز نهانی برخاسته حصوسی که در حجاب مدارا بود آسکارا و بی پرده گشت - ناچار در پی نگاهداشت خود شده بر سر چاره کثی معامله رفت - و در صدد تحصیل رضامندی و حرسندی بیگم شده بمقام اطهار اطاعت و انقیاد عائبانه در آمد - و هر چند چاپلوسی و لایه گری نمود نمید بینداد - بی اختیار در آن وقت که دستش از همه سو کوتاه نشده و در چاره کار خود در مانده بقس این اندیشه که بدرها آمده رآب ساحل خود از طغیان و عصیانی که بدو نسبت داده بودند نار نماید - و باین عزیزم راسخ با فوجی عظیم از راجپوتان یکدل و یکجهت بی در حواه اجازت آنحضرت از برهانیپور متوجه درگاه گشته - چون در کنار آب بهت باردوی جهانپوی پیوست - بحسب اتفاق آنوقت تمامی عسکر منصور پیشتر از آب عبور نموده همین حضرت خلافت مرتبت با بیگم و معدودی چند از حواشی و حدم درین سوی آب مانده بودند - ناگاه بیخبر بخوابگاه آنحضرت در آمده زمین بوس نمود - و در ظاهر چنان نمود که غرض من ازین آمدن دولتخواهی و نگاهبانی آنحضرت از آسیب دشمنان دوست نما و بغای کیسان موافق سیما است - درینحال بوجهان بیگم اتتهار فرصت نموده خود را به کششی رسانید - و اکثر امرا و سران سپاه را بر سر خویشتن گرد آورده بهمان پا حواس که از آب بگذرد - مهاتحان پل را آس زده دو هزار سوار اعتمادی خود را بجهت مدافعه و مقابله بر کنار آب نار داس - بسب و نهم جمادی الثانی سنه هزار و سی و سنن آصف خان باسفاق حواجه ابوالحسن و دیگر عمدتها باوجود منع آنحضرت همراه بوجهان بیگم از گذری ده غاری بیگ مشرف بواره پایاب دیده بود قرار گذشتن داده - بسبب آنکه سه چار جا از آب عمیق عریض بایستی گذشت - در وقت عبور اسطام افواج بجای نمانده هر سواری طرفی افتاد - و آصف خان و خواجه ابوالحسن و ارادخان با عمرنی بیگم روبرو فوج مهاتحان با جمعی قلیل اسبان شنا کرده و یراقها برگشته - جمعی بکنار و بعضی بیابان - که ناگاه مردم مهاتحان فیلمان را پیش رو داده همه را در شبیه تیر و فنک گرفتند - و بی اختیار جلو مردم برگشته سوار و پیاده

واسپ و شتر خود را بر یکدگر زده قتل گدسن کردند - و فرج غنیم آن مردم را در پیش انداخته به بل سکم رسانید - و حواجه خان خواحد سرای ناظر محل و ندیم حواجه سرای بوحسب حکم را با جمعی قتل رسانیدند - و دو زخم شمشیر بر شقیقه و جل پیکم زده - بعد از برگشتن از دست زخم بر حجه بسیار بهیل مدکور رسید - و بدشواری تمام قیل سا نموده حکم دولجانة بادشاهی رفته فرود آمد - و حواجه ابو الحسن که از هول حال مصطدانه اسپ در آب زده بود - هنگام سنا از اسپ جدا شده بعد - ملاح شمشیری خان به سلامت برد - و آصف خان با دو سه کس خود را به قلعه آتک رسانیده متحصن شد - و مهاتخان بعد از رسیدن آتک آصف خان را با شایسته خان پسرش بقید در آورده عبدالرحیم منجم و ملا محمد تنهوی را که هر دو مجموعه استعداد' فایده صوری و معنی بودند نه قتل رسانید - و این مظلمه تا خود ناخوت برد *

از آنجا که حکم کلامه ربانی در حلق نسا بعد از مصلحت نقا نوع انسانی در ضمن نوالد و ناسل و تربیت اولاد منحصر است - نه حراست مداین و سیاست بلاد و عباد و تجهیز جیوش و جنود و تسویه صفوف مصاف - لا جرم به هیچ وجه یک در - برداری این طائفه متصور نباشد - و فتح و ظفر در امثال این حالات همانا نوعی از محال است - چنانچه مکرر به تجربه حردمدان رسیده که دولت در سلسله که فرمانروای آن این صنف ناقص رای باشند خندان نباید - و لشکری که کار فرمانی آن باین طبقه ناسد لا محاله فی الحال شکست می یابد - اینهم از کارگذاری زن بر همزن معامله بود که سپاهی آن کثرت عدد و عدت از خیل راجپوت کوتاه صلاح که بحای دست زدن پای ایستادن ندارند با وجود کمال قلب باین علت شکست عظیم خورده اکثر احاد لشکر پراکنده شده سر خود گرفتند - و هر یک بطرفی زده از میان آن محمصه بیرون رفتند - چون عرصه خالی شد مهاتخان را منازعی و مزاحمی نماند - لاجرم در مهمات ملکی و مالی با حمیت خاطر و فراغبال مدخل نموده هر چه مستخواست میکرد - و در عزل و نصب و قتل و حسن همگنان و سایر معاملات کلی و جروئی مملکت برای خود کار کرده هیچ یک از ارکان دول و اعیان حضرت را هیچ بر نمیداشت - و سماری از کار خود و روزگار پاداش گذار که محتسب حسای و مکاف کافی سب بر نگرفته همگنان را در حساب نمی آورد - و مع ذلک صاحب معامله یعنی خداوند ممالک را نیز بیدخل

مطلق و خود را مطلق العنان علی اللطاف ساخته خلیع العذار بکار خود برداخت - و باین معنی اکثراً نه کرده خود را دولتخواه و نگاهبان حصرب منمود - و درین ناس جمعی از راجپوت دد سرشتی ادب را بکسک داری آنحضرت برگماشته چند ماه در خدمت عالی بهیج وجه نسی را روی تردد بل قدرت سخن کردن از دور هم نمود - و ایمنی بر طبع گرامی مس آن سرور بسمار دشوار می آمد - لا جرم ناشازۀ عالی جمعی از احدیان کبلی بر سر سورتش آمده بر سر چاهگاه گفتگوی نمودند - و یک نفر احدی نگاهبان سکارگاه از دست راجپوتان دستل رسیده - احدیان - بگر که نزدیک بآن فرود آمده بودند همه مستعد ازم و سکار گشته بر سر دایره راجپوتان رفتند و حشک عظیم در بنوسه - احدان تر انداز و برقندار جمعی بسمار اآن اشرار بدار الوار فرساده - و قییب هراس کس در کابل بقتل رسیده - راجپوتان دیگر که بمحبت چرامندن در برگذات و مواضع دور دست رفته بودند ازین خبر هراسا که احشام و مردم مواضع راجپوتان را یافند مثل سگ کشته - و هر کرا رنده یافتند بدست افغانان فروختند - و مهانتخان بحمایب و کمک بوکراں خود سوار شده - چون معامله برنگ دیگر دید از غایت بیم و هراس خود را به پناه دولتخانه رسانده

التماس اطفاء ابن نائره غضب الہی نمود - حسب الحکم اشرف کوتوال چارزده (۱) این فتنه را فرو نشانند - و خان مدکور را آنامیه وقع در نظرها و آن پایه و مرد در دلها نماد - و از همه حسب خصوص بعلت قتل راجپوتان مواد استقلال و استبداد او رو بقلب نهاده آن آبرو که داشت بسیار کمی

پذیرف - و دانست که بالآخر گستاخ روئی و تباه رائی با ولی نعمت حقیقی شقاوت دوجہانی نار می آورد - و بد اندیشی نیکی رسان خود همدین دار نه بس دیر سرای کردار نابکار در کنار روزگار خود می بند - ناچار باحتیاط تمام بدربار می آمد - و جمعی کثیر گرد و پیش دولتخانه می داشت - بعد از کوچ از کابل در نزدیکی رھتاس بعرض مقدس رسانیدند - که هوشیار خان خواجہ سرای نور جهان بگم دو ہزار سوار از لاهور ہمراہ آورده - و در رکاب سعادت نر جمعیت خوب فرامہ آمده - یک منزل بستی از رھتاس دیدن محلہ سواران را بقریب

---

(۱) چارزده غالباً همان مقامی است کہ اکنون باسم چارزده مشہور است*

ساخته حکم نمودند که تمام لشکر از قدیم و حدید جیه پوشیده مسلح
 و مکمل از در دولخانه با آن سرا دو روید مستعد کار بایستند - آنکه مصحوب
 بلند خان حواص گفته فرساده که امروز بیکم محله - واران خود می بیند -
 باید که بحرای اول روز موقوف داشته فردا سعادت کورش در یابد -
 مبادا بسبب گفت گوی پوچ معامله جنگ و براف کشد - بلکه بهتر
 اینست که کوچ حوده یک منزل پیش برود - خون واهمه برو غالب شده
 بود و خانخانان عبدالاحیم که ازو زحمتهای کاری در دل داشت - بمبالغه
 والاحاح انصرام سهم او بعهده خو - گرفته بقصد دیگر روزهو ربه آمده بود -
 بی اختیار گشته راه فرار - حق گرفت - و دو منزل را یکی کرده از آب
 بهت گذشت - و باصف خان عهد و سوگند در میان آورد، معذرت سیار
 خواست - و التماس فرستادن لشکر تعهد معروض کرده روانه دربار نمود -
 و مانند از عریض سه درمیان آورده روی آمد بدین آستان سپهرشان آورد -
 و تاریخ بسبب و یکم ماه صفر سنه هزار و سی و هفت هجری در
 دارالخیر جبر استلام دکن و مهم این آستان سده شان که کعبه آمل
 و آمانی انام است بعد آورده بنابر التعمای این درگاه از بار حواسبت رسان
 امان است - در مقام عذر خواهی معاصی با ساهی شده از روی عجز
 و داری زیهارتی عفو و حلم دگران آنحضرت گردید - و بنابر مقتضای آنکه
 پاس خاطر ملتجی داشتن و رعایت پناه آید - نه نمون ناگردد مروت و لازمه
 فتوت است دیده و دانسته از گناهان او در گذشته مسلفا بیره سهای او بر روی
 او نیاورده نقش حرایم و جنایات بی اندازه خاصه باهتجاریهای تازه او را
 بزلال مکارم و عنایب محو فرمودند - و از یود مواعید داسسد اسدوار انواع
 عواطف و اکرام و اقسام مراحم بادشاهانه ساخته بر مراب اعتبارش افزودند -
 خنایچه بدین امید مرگرم جانفشانی و جان - پاری گسته در صدد تلافی
 و مدارک تقصیرات سابقه شد - و در عموم احوال خصوص همگام توجه بمستقر
 سریر خلاص خنایچه نگارس پذیر خواهد گشت - و همه جا در راه
 آن حضرت حامیسانیها نموده باین طریق راه خود پاک ساخت -
 و بپاداش حسن اخلاص و صدی عقیدت مراتب والا و مناصب عالی
 برقی نموده بحضرات خان خانانی و مربیه سپه سلاری که بالا ترین مراد
 و مناصب است سر برافراخته سرمایه اعتبار و افتخار اعقاب و اسباط
 خویشتن آماده ساخت - و نیز چون بدم او بر شاه بلند اقبال فرخنده
 مکنون و مبارک فال آمده - بمجرد رسیدنش سبب تعجب بر هواخواهان

این دولت پایدار پایان رسد - و انام و من و آلام بسر آمده روزگار نادوایی
 راه موافقت با سالکان طریقه دولخواهی هموده از در موافقت در آمد
 محلا سی و هن و متور در پنجساله فرت که روزگار احتیار و زمان افتتان
 و امتحان بود باحوان هواخواهان آن عزیز کرده حضرت عزب و برگزیده نظر
 عنایب آن حصرب راه یاب - و درین ضمن نقد سره احلاص خالص این
 صافی سریرت بدآن والا حضرت سنجیده میزان امتحان شده صاف و بی غش
 بر آمد - و ارند همجاریهای روزگار نا هموار بسی فرار و نشیب و بلند و پست
 پیش آمده - و امور نا ملایم نا مناسب و قضایای ناشایسته میورب پست -
 و مصامهای قوی و نرمهای مهیب اتفاق اماده از طرفین سرداران معتبر
 و ورکشته گشند - و چا بعد در معارک ارباب مفاصب گوه گرانمایه جان
 عزیز نثار خاک راه ولی نعمت جاوید نموده نیکنامی ابد که بهایب نیکو
 سر انجام سپاهی است اندوختند - الحمد لله که آن حصرب در ضمن آنمایه
 تغیرات احوال از یساقهای شای و بردد های دشوار و حرکات عنفه همه چا
 بکشاده روئی و ثابت رانی بی گره بهشانی و چن جبین چون سالکان
 طریقه طریقت طی ادوار و اطوار نمودند *

بیان ارتحال جنت مکانی جهانگیر بادشاه

بدار النعم جاودانی و باعث واقعی

این واقعه ناگهانی

خرد پردازان کار آگاه که از رنگ آمیزیهای نرنگ ابداع اطلاع دارند
 نیکومی دانند - که مادامی که سرابستان خلاف کبری از حوثر عدل
 و احسان آبخورد - هرائنه اشجار برومندش مانند نهال سدره سرسبز
 و بارور بماند - و طوبی مثال سایه اقبال بر نزدیک و دور افکنده بی برگان
 گیتی را ثمره مقصود یکام رساند - اگر خدا نخواسته ازو خلاف اراده آلهی
 بعمل آمده نقشی دیگر که موافق رضامندی آنحضرت نبوده باشد بروی کار
 جلوه نماید - شایر آنکه به پشتیبانی عدل زمین با برحا و آسمان بر ناست -
 یکدم اسام دول بل بنای بقای خداوندان آن نیز ثابت قدم نماید -
 درین صورت تا غرض صاحب کارخانه به یکبارگی فوت نشود کار پردازان
 عالم بالا که پیوسته در پی سر انجام مصالح این جهان اند - اورا بهمانبانی

عالم دیگر خوانند - و لباس حیات مستعار او را انتزاع نموده خلعت خلافت والا بصاحب دولتی دیگر بهوشانند - و افسر سروری بر سر فرخنده فرو تارک مبارک ناحوری دیگر نهاده اورنگ نادرشاهی روی زمین را ابرکت قدم محسنه مقدم او زیور بخشند - و مؤید این احوال صدق استمال ارتحال جنت مکانی و فروع یافتن گوهر اسرار جهانی و جهانباپی سب از برزو تارک مبارک والا حضرت ساه بلند اقبال - و او نمود ایهام سیاهی این مقام آنست - که چون حضرت جنب مکانی بهیبت ارتکاز، نهال معرب و تبار افراط مجنی که به نور جهان بگم داستند - سر رشته جمیع معاملات باو نفویض نموده بودند - و بحکم علاقه نوری پیوند که از رهگذر کمال پاسانی و خدمت گدازنی او قلاده حواش خاطر اقدس شده بود - مطلقاً از گفته او تجویز تجاوز نمودند - و این مساعنه تا جای کشید که رفه رفته از رهگذر ارتقاء عمان او بسی مفاسد عظیمه مصالح دواب رسیده فتور عظیم بمعاملات ملکی و مالی راه یافت - و هر یک از خویشان که نسبت یا سبی باو داشتند - منزل های والا یافته بصاحب صوبه گئی صوبهای کلان لوای استقلال بر افراشته چون خاطر از عدم مواخذه جمع داشتند - هرچه خواستند بی محابا بعمل آوردند - و این معنی باعث فساد نظام عالم و شورش اوضاع و احوال دار الخلافه آدم گشته - لاجرم بحکم مدمه مذکور آن حضرت را با جاب دعوت داعی حق خوانند این عنایت برورده حضرت ذوالجلال و دسب نشان قدرت را محای آن حضرت نشانند - درین صورت معنی مثل مسهور که حق بهرگز حقیقی قرار گرفت درسب نسبی آمده گشتی از جلوس همایون آن حضرت بتازگی آرام پذیرد - و ایزد تعالی قبل از آنکه حضرت جنب مکانی جهان فانی را وداع نمایند - و روزگار بدھنجا را خیر باد گویند - لطیفه چند غیبی انگیخت - که بعضی ناخلفان که بزعم ناقص تبه اندیشان سد راه پسرفت این مطلب بودند - درد سر از میان برده بهای خود راه ادبار سپردند - و بی تحریک کسی تخفیف تصدیق بسعی خویش از پس برخاستند - و حقیقت معامله آن بود که چون شمیران ناشدنی در کشمیر معارضه داهالشعلب گرفتار شده موی روی و محسنس فرو ریخت - و همه تن به کرس از تف آس آتشک آبله زده دود از نهاد او بر آورد - و تقبح این معنی رسیده ایقدر فهمید - که نا رو از حجاب اختفا بدون وساطت نقاب بیرون آمدن نهایت بیرونی است - و خانه نشینی هم خالی از قیاحتی نیست - لاجرم سلسله هنائی ادبار

در آن نزدیکی که رایاب اقبال بصوب دار السلطنه لاهور ارتفاع یافت با آنکه بیگم بدائنی او راضی نبود - تا کمال کراهت خواهی نخواهی با او درین باب همراهی نموده - و از حضرت جنب مکانی رحمت گرفته او را راهی لاهور صاحب - و از جمله لطایف آسمانی که اسارت ظهور اقبال اولیای دول و علامت ادبار شهریار بود درینوقت از برده غیب بعالم مشهود جلوه گر آمد - آنکه نور جهان بیگم ازین راه که شاید کار او روی بر کند مدتی پیش ازین محافظت داور بخش پسر سلطان خسرو را که بیولاقی اشهار داشت - نامزد مردم شهریار نموده او را نظرند می داشتند - و از آنجا که حکمت الهی اراده دیگر داشت - چنانچه در حقیقت آن عنقریب بر اصحاب بصیرت از ساق کلام کمال ظهور خواهد نمود - او را در برقت از شهریار گرفته حواله ارادین خان میربحشی نمودند - و چون مصالح دول روزافزون شاه بلند اقبال در باز داشت او بود - و منع فضا و دفع قدر در مثال این احوال قفل دهان ، بان آوران و بند نیرسدن میشود - نور جهان بیگم باوجود آنمایه اعتبار و اقتدار و بصرف در مزاج مبارک و ملوک عنان اختیار آن حضرت مطلقا درین باب راه گفت و گو بل محال نفس کشیدن نیافت - در وقتی که شهریار پراهمنونئی ادبار و عنان کشتی سوربختی روانه لاهور شد - در آن نزدیکی حضرت جنت مکانی نیز در عن شدت عارضه ضیق النفس که مدب آن بامتداد کشیده بود - و گاه گاه عوارض آن اشتداد می نمود - متوجه دارالسلطنه لاهور شدند - و بتاریخ روز یکشنبه بیست و هشتم صفر سنه هزار و سی و هف مطایق نازدهم آبان ماه الهی سال بیست و دوم جلوس در عین راه از سرمنزل چنگرتهتی (۱) بعالم نقا شتافته در سرمنزل قدسیان مقام گزیدند - بیگم بنابر مقتضای اراده فاسد که همواره مکنون خاطر داشت - و اکنون بی اختیار باظهار آن لاچار شد - با خود قرار داد که نخست بولاقی را فرا دسب آرد - و چندی از دولتخواهان را که ازیشان پیوسته پر حذر بود به پنهان کنکاش طلبیده بعضی را زندانی و برخی را آنجهانی سازد - و ازین رو سرمایه جمعیت خاطر اندوخته یکباره فارغ البال بکار خود پردازد - و اتفاقاً به ن الدوله آصف خان

(۱) در اقبالنامه جهانگیری چنگس هستی و چنگس هستی نوشته شده -
 ببینید صفحه ۲۴۱ - طبع ایشیا تک سوماتیتی بنگاله *

که همواره در صدد دولتخواهی و مقام مدد دوا خواهان بود - و پیوسته
 - معنی در اسحکام قواعد ابد پیوند مینمود - چون دین ایام قرار داد حطراو
 بی برده بر این معنی بی صورت آگاهی یافت - لاجرم از راه همراهیشی
 عالمیان و مقتضای مصلحت ملک و ملت بحواس - که باوجود چنان
 صاحب سعادت بی سزاوار خلاف و نادساهی چنین نا حلفی نامرد مرتبه

طلی آلهی گشته برین سر عالمی بمسود رود - در حال اولیای دولت نامدار
 را ازین معنی خبردار ساخته بولاقی را از ارادتجان طلیده در فید خود
 نگاهداشت - و بحاطر آورد که درین هنگام که نزول اجلال و آفت جاده حلال
 شاه بلند اقبال دور دست افتاده از فرط ضط و ربط و زجهان بیگم دست
 بدامان دولت شاهزادهای نامدار نمی رسد - و - ابر مقتضای رسم دیرینه
 روزگار دست نشانی نامرد این امر عظیم امداد ناصی در میان باشند - تا باعث
 گرمی هنگام اجتماع ضروری گشته باحوال سپاهی و رعیت که اینان
 در حقیقت بی سرور حکم رزمه بی سپاه دارند پراگندگی راه نیابد - و نیز
 دست آویزی برای استیصال سهریار در دست داشته باشد - لاجرم
 باین مصلحت او را بدین معنی نامزد ساحه در حال بررسی مشرف
 فیلخانه را تعیین نمود - که بسرعت باد و سحاب بملاحظه مامی بر آب
 و آفتی رده خود را بخدمت شاه بلند اقبال رساند - و چون تنگنی وقت
 اقصای عرس داسد بویسی نمی نمود - حقیقت معامله را زبانی
 عرض دارد - و بجهت مزید اعتبار مهر خود را بدو داد که از نظر انور
 آن حصرت بگذراند - و بالجمله تا خبردار شدن بیگم بولاقی را همراه گرفته
 بافواج خاصه خود و جمعی از دولت خواهان که اعتماد کلی بر ایشان
 داشت بدین قصد سوچه لاهور شد - که سپس از اسواری بنای معامله

سهریار در قلعه و قمع سپاه او مساعی جمیله مبدول داشته بحواس آلهی
 دمار از روزگار و کرد از بنیاد همگنان بر آرد - چون بیگم برین معنی آگاهی
 یافت - دید که از رنگ آمیزیهای نیرنگ قصا معامله رنگی دیگر بر کرد -
 و از بازیچههای روزگار منصوبه بین نقش طور دیگر بسست - درینحالت
 بمکرهای در و درار افتاده باوجود بیهوشی قلعاً حرکت ناهنجاری
 سموده نفسی بر نیامرد - و بهاس مریه خویش قناعت نموده نگاه داشت
 سر رشته کار خود را غنیمت شمرد - و بحکم این اندیشه صواب نما چون
 در حقیقت از هیچ رو مهم صورت نمی بسب بنا کامی صاحب - و هر سه

شهرزاده نامدار را با خویشان در حوضه فیل جا داده جمعی از سپاهیان که پاس نمک منظور می داشتند - و هنوز از بیم او ایمن نبوده از چشم داشت قطع نظر ننموده بودند - بدور دایره فیل خود در آورده باین طریق نعلش اقدس را همراه گرفته آهسته آهسته از دنبال راهی گردید - چون موضع بهنبر محل نزول همکنان شد - یمین الدوله نخست جمعی از امرای عظام را که پیشتر روانه بهنبر شده بودند - خصوص خواجه ابوالحسن را که همواره در باطن از داعیان دولت آن حصرت بود - با خود متفق ساخته در جمیع ابواب دولتخواهی خصوص استیصال شهریار و دیگر منتسبان با همکنان عهد و پیمان به غلاظ ایمان بسته خاطر ازین ممر جمع ساخت - آنگاه متکفل تجهیز و تکفین آن حضرت جنب مکلفی شده سامانی که در حور آن بادشاه والا جاء باشد مهیا و آماده گردانید - و باین شاهانه نعلش مبارک آن سرور را روانه لاهور نمود - و سرافرازان مناصب والا را همراه نعلش والا که همدوش مغفرت الهی بود داد - که دوش بدوش به لاهور رسانیده آنروی آب در باغی جنب آئین برحمت جاوید سپارند *

چون خبر بآن دستور اعظم رسانیدند - که نورحمیان بیگم درین حال نیز خیال محال از خاطر بیرون نه کرده ترک اندیشه های دور ار راه نمی دهد - و در حقیقه نامه شهریار نوشته را همنوشتی سر احجام مهماب می نماید - لاجرم آن خیر خواه عبادالله بنابر آنکه این معنی سبب خال عظیم می شد - ناچار حسب المصلحت روزگار و رعایت صلاح دارین او بیگم را از محل بادشاهی بر آورده در منزل خویش جا داد - و مقتضای حزم و احتیاط نهایت مبالغه در ضبط و محافظت خواجه سرایان را ممنوع ساخته بجز خادمه چند که محل اعتماد بودند - کسی را نزد او راه نمی داد - درینصورت سلطان داراشکوه و ساه سجاع و سلطان محمد اورنگ زیب را ازو جدا نموده - خدمتگاری و پرستاری ایشان را بصادق خان تفویض نمود - و این معنی بنابران بود که خان مذکور سابقاً بهمت اتفاق باریاب خلاف و عناد و مخالف با یمین الدوله بنفای بزرگان حضرت نهنسااهی متهم بود - بدین سبب کمال توهم داشت - لهذا درینوقت که یمین الدوله بوسل نموده بود - آن گسسته امید را که پیوند خویشی و عمزادگی داشت پذیرای این سعادت ساخت - تا این معنی رنج زلات و محو تفصیراب او شود - و بدین دست آویز متین نوشته های

واقعی یا غیر واقع باغماض عین باجمال گردد *

مجملاً سهریار در لاهور نخست بحرین امراء و اصحاب وفای که در دولتخواهی این حضرت با همین الدوله اتفاق داشتند - دست درازی آعار نهاده اسپ و فیل و جنس هرکمی که بلسب می افتاد بر نوکراں مجهول خود مسمت میکرد - و سایر عدم ضبط و ربط بی سمیثی او فتنه جوین رورکار که چنین روزی را از خدا می خواستند - درین قسم وقت که این نوع هنگامه یافته بودند - اسپ و فیل مردم خصوص از طوایل بادهاهی بخود سر می کشیدند - آن کوباه نظر خود عیان و ناموس را در سرل خود جای داده نظر بد نده می داشت - و پراهنمونی ناهمجر چندی از عرض پرساں ابواب خزاین بادهاهی را نیز کسوده سپر سپر زر را حول خاک دهگذر خوار و بی اعتبار شمرده بی شمار و بیدریغ بمردم خود و بجمعی روشناس که در آنولا بر سر او اجتماع نموده بودند میداد - و مردم نامناسب را بمناسب عالی نامرد نموده بخطابهایی بی نسبت مرسم می ساخت - بتصور آنکه از دستیارانی کویستر همدستان پنجه در پنجه قضا و قدر میتوان کود - غافل از آنکه نا داده نتون گرفت - و نا نهاده نتوان برداشت - خاصه سیه باز بسیمین دولت که بفریب دانه بدام در بیاید - و باشایانه دنفای فاف عرب و رعب دست اقتدار و مکنت نرسد - مجملاً بی رعایت صواب محاسباء و ملاحظه قوانین دیواییان درین چند رور فریب هفتاد لک روپیه نقد از خزانۀ عامرۀ بادهاهی و سخازن معموره امراء بمردم بی اعتبار مجهول که همدین ایام سرار کوچه خمول و آوده دربی او افتاده بودند داد - چنانچه نا حال باوجود کمال تمحص و تجسس ضابطان اموان قریب چهل و پنج لک روپیه ازین مردم بی یافت شده باقی از میان رفت - و هنور ارباب کفایت بانداز ایسکه خام طمعان در امثال این احوال اقدام باین مواد نموده دلیر بشوند - و با از اندازه بیرون نه نهند - پیوسته دربی پیدا کردن این طایفه گمنام هستند - چنانچه هر جا نشانی از ایشان یافته گمان می برد - دست از بی برده تحصیل می نمایند *

کیفیت مقابله عسک ادبار آثار سلطان شهر یار با بادشاهزاده داور بخش مشهور بیولاقي و خان عالیشان آصف خان و غلبه داور بخش و خان مشار الیه بر لشکر شهر یار

حون شهر یار ناکرده کار زیاده از بایه خویش معامله پیش گرفته
بعزت عدم بصارت و بصیرت منصوبه صائبی ندید و ندید درسی نیندیشید -
خود به نا و نوس مشغول گشته معاملات را با آزوده کاری چند بار
گذاشت - و گروهی را که از فرسودگی روزگار و دیدن عرصه کارزار حرمان نصیب
بوده گوشمال و نادیدن خرد ندیده بودند - و گرم و سرد و بلخ
و شیرین گویی نه چسبیده بکار گذاری نار داشت - از جمله ناپسند فرس
شاهزاده دانیال را که از حبس حواجه ابوالحسن گریخته نزد او آمده بود
سردارانی فوج خود نامرد صاحب - و همراه لشکر تقویه اثر قدیمی و جدیدی
خود که همه جهت در ا بولا ریاده از پاره هرا سوار بی سرو پا بر سر او
جمعیت نموده بودند بمقابله موکب اقبال فرسناد - و سایر اسباب معاربه از
توپخانه و مورخانه و فیلخانه سرکار بادهاهی که هنگام بوده کشمیر در لاهور
گذاشته بودند همراه داد - و یمن الدوله آصف خان باوجود قلب اولیا
و کثرت اعدا و عدم وجود اسباب کارزار نفرو نشانیدن آتش این فتنه برحاسب -
و امرای عظام که همکنان بحسب قید اهل و عیال خود از سرریار رسیده
دل و رنجیده خاطر سده در باب مخالف او بیشتر از بیشتر ساعی و داعی
گردیده در باره هلاک او بیجان و دل کوسیدند - و افواج مسوره را که از
همه جهت پده هزار تن نمی کشند - نورک نمایان و بریب نمایان داده
روز شنبه یازدهم ربیع الاول سنه هرا و سی و هفت هجری مطابق سنه
و هشتم آبان ماه در سه گروهی لاهور نزدیک پل دیک (۱) راوی در بابر
مخالفان باین دستور صف مصاف و یسای قتال آراس - هراول خواجه
ابوالحسن - مخلص خان - الله ویردی خان - راجه جگ سنگه ولد راجه پاسو -
شرف الدین حسین ولد نیکنام محاطب به همت حان - بریت خان

---

(۱) دیک اسم دیکر آب راوی است - ملاحظه کنید بادشاهنامه
نجد الحمید لاهوری - صفحه ۶۰۸ - جلد دوم - طبع بلیوتیکا اندیکا *

با دیگر بهادران کار طلب - التمش شاهسته خان - شیر حواجه - حواسخان
 با مردم جلو سید هزیرخان - سید جعفر - سید عالم و دیگر راجپوتان - برانغار
 ارادتخان ترکمان - ملا - رسد سهاپتخان - حکیم جمالا - بهادر بیک با سایر
 احدیان - جرانغار صادق خان - حان ریان - میر حمله - شاهنواز خان - نعمت خان -
 راجه روز افرون و چندی دیگر - و ساهراذهای بلند احمر فیل سوار در فوج
 جرانغار و خود با داور بخش در فوج قول و موسویخان صدر و اصالب خان
 و خلل خان و ذوالفقارخان را نزدیک خود جا داده بود - و هوشنگ
 و طهمورث را نیز در همین فوج مقرر ساخت - چون آئین ستوده سرداران
 عظیم الشان هندوستان آنست - که در امثال این جوانان فیل سوار عرصه بیکار
 می آیند - نا سوار و پیاده و دوش و دشن را نیز برایشان افتاده باعث
 نیروی اولای دولت و سستی عزم و سکسب قلب اعدا گردند - و بر
 همگان سعادت و جلالت و ثبات و نهایی ایشان آشکار گسند پس
 منصوبه صاحب عرصه کارزار را قایم نگاهداشته - شادین درین روز طمر اندوز
 بر فیل سوار شده اطراف معرکه را بنظر دور بین در آورده بهادران کار طلب
 را سرگرم پیش برد مطلب نمود - و همگان را بکار گزارشی اقبال ازی
 و دولت لم یزلی قوی دلی داده نیروی قلب و زور نارو افزود - تا آنکه
 در ضمن اندک فرصتی بکار گزارشی اقبال بی روال پادشاهی که کار امضای
 حکم رضا و نفاذ امر قدر میکند - محالین را شکست فاحش داده پراکنده
 ساخت - و شهریار قبل از اجتماع خبر شکست لشکر سویتی از مرط تحریر
 صبیحه نور جهان بیگم که روبرو بود سوار شده با نفاق مخدوره مذکوره
 از دله برآمد که خود را بیایسفر برساند - افضلخان که در آن وقت در لاهور
 اسقامت داشت - همه جا بمقتضای دولتخواهی ساه بلند اقبال اسباب
 استیصال شهریار مهیا می نمود - و دعدعد آن داسب که مادا سپاه معهور
 او از حضور اسطهار و اعتضاد اندوخته مصدر کاری کردند - لاجرم او را
 یلطایف الحیل فریفته چندان در راه نگاهداشت که خبر نفی آن فرقه
 بفرقه آئین بدو رسید - و ناچار از دسیارشی آن مشتی نانکار در سرپله
 بکار او نیامدند - دسب بسته قرار بر قرار داد - و با هزار گونه خوف و رعب
 معاودت نموده خود را به حصار بند لاهور افکند - و یمن الدوله مطفر و منصور
 متوجه دارالسلطنه لاهور گردیده روز دیگر بطرف ناع مهدی قاسم خان
 که در ظاهر شهر واقع است منزل نمود - درین منزل افضل خان که
 در آن آوان خدمت میر سامانی داشت - و پیش از وقوع سانحه نکریر

جنت مکانی کارخانجات پادشاهی را به لاهور رسانیده بود - بملاقات
 یمن الدوله شتافت - و مساعی جمیل او که در مدت اقامت لاهور و فترت
 شهریار که همه جا در دولتخواهی شاه بلند اقبال بلباس نصیحت آن
 پیغمبر بها آورده برهمزن هنگامه افسرده او شده بود مشکور افتاد - و همدین
 روز با مصوب آصف جاهی شایسته حان و ارادنخان میر بحشی بدرون
 قلعه رفته ضبط خزاین و کارخانجات پادشاهی نمودند - آنگاه فیروز خان
 و خدمت حان خواجه سرا را بحسب کفایت کردن مهم شهریار که اهم
 مهمات بود فرستادند - و آن دو معتمد دولخواه آن دراز امل محل پژوه را
 که از فرط کوبه اندیشی درون محل بگوسه خریدن بود بر آورده بجای استوار
 محبوس ساختند - زور دگر بمن الدوله کوچ کرده بشهر در آمد - و بحسب
 بناگیر وقت برآخنه در بایست حال بعمل آورد - چه آن دستور العمل
 دیوان کائنات که صلاح دید صمیر منیرس همانا اساره مبشر بنفیر بود -
 چون درینوب صلاح حال عالم کون و فساد در امساده بصارت
 آن ناقص بصیرت دید - لاجرم بدستورئی دسور قضا و قدر دیده‌های
 آن کوتاه نظر را میل کسیده اریں راه انواب فتنه بر روی مردم مسدود
 ساخت - و ارباب حیرت اریں نماسای هوس افرای اعبار امور سرمه
 بینائی رسیده کحل عیرت کشیدند - یمن الدوله بعد از وقوع این سوانح
 حقیقت واقع را بنایه سریر اعلیٰ عرصداس حوده التماس بوجه خیل
 اقبال نمود *

رهیدن بنارسی در مقام جنیر باستان بوس والا و رسانیدن خبر رحلت حضرت جنت مکانی و نوید قوت عهد خلافت بشاه بلند اقبال

چون وقت آن رسد که زمام دست و کشاد معاملات دارالخلافه آدم
 بدست اختیار این والا اقتدار سپارند - و کارهای آن تربیت پرورد عواطف
 ازلی را که ساخته و پرداخته پیشکاران کارخانه ابداع اسب در نظر حقیقت
 نگرش بجلوه در آرند - در حال سامان طرازان دارالصنع ایجاد دولت
 و اقبال را دو اسبه باستعمال موکب جاه و جلال آن سپهسوار عرصه وجود
 فرستادند - و بنوید استعجال قدوم خیل اقبال و طلوع اختر دولت بی زوال

آن مظهر موعود زمین و زمان را سرمایه آرام داده از مناسب حوائی
مضمون این بیت *

کای شهسوار معرکه آخرالزمان آمد بدست معرکه پا در رکاب کن

وام حق مقام ادا نمودند - مجملًا رو، یکشنبه نودهم ربیع الاول سه هزار
وسی و هفت هجری مطابق ششم آذر ماه سال بیست و دوم جلوس
جهانگیری که در عرص بیست روز از موسم بهار ماسد ساهین تیز بر مقصد
پیوسته بود - خبر ستار شدن حضرت جب مکنی بمقام دارالبحر جنیر
که در آنولا شمیم جاه و جلال شاهیار چرخ پروار اوج رفیع یعنی والا
حضرت شاه بلند اقبال بود رسانید - و چون راه رسید نجس بمهانتجان
که در آن نزدیکی از نور سعادت ملایست آن حضرت استسعاد یافته بود
بشارت رسانیده اورا بر این معنی آگاهی بخشید - و بوسیله آن حال رفیع
مکان - حال شرف ملایست یافته حیمت واقع را بعرض اقدس رسانید -
و خانم دستور آصف صفت را از نظر سلیمان روزگار گذرانیده مصداق قول
خود نمود - آن حضرت از استماع خبر این ساحت عم اندور اندوهناک
و غمگین گشته دیده مبارک را استیبار ساختند - و از جمال بیتابی و بیقراری
بتهیة نوام این مقام و اقامت مرسم عرا - اری و سوئورای پرداختند - درین
حال مهابتجان و سایر دولتخواهان از روی بیار سرها بر زمین گذاشته بعرض
عالی رسانیدند - که این قسم و می حاصه در ولایت عنیم ناوجود قتل اولیا
و کثرت اعدا اظهار این امر موافق صلاح دولت بیست - چون الحال
مصلحت دینی سلطنت که نظام کل عالم را نظام سهام جمعه عالمیان بدان
منوط است - اقتضاء پرداختن بامثال این جرئیات نمیند - مناسب وقت
آنست که موکم جاه و جلال بدولت و سعادت بر سبیل استعجال سوچه
قرا - گاه اورنگ خلافت شود - نا پرودی راه منه و مساد بر ارناپ یعنی و عناد
سدود گردد - و رعایا و ریدستان از آسیب سوری پرسیان در امان باشند -
از آنجا که همواره منظور نظر آن حضرت امری بود - که رضامندی و حرسندی
خالق و خوشنودنی خلایق در ضمن آن مندرج باشد - درخواست آن
دولتخواهان را بعز قبول معرون گردانیده بیست و سیوم ربیع الاول سه هزار
وسی و هفت هجری روز پنجشنبه در ساعتی مسعود ماهیچه آفتاب
شماع لوای والا ازیناع یافته از راه صوبه گجرات توجه اردوی جهابوئی
بصوب دارالخلافت عظمی انفاق افتاد - و همان وب امان الله و بایرید را

شرف کورنش و تسلیم سر رفت بآسمان رسانند - و از سرافرازی تفویض منصب چهار هزاره ذات و سه هزار سوار پایه اعتبارش بوالای گرائید *

از سوانح ایام عرضداشت شیر خان اسب ار گجرات باین مضمون که از نوشته مهاجنان خان ظهیرسد - که یمن الدوله آصف خان سه سالار به نیروی همراهی اقبال باشاهی باشاهراهای آسمان حاه در سواد شهر لاهور با سهریار بیره رای خنک صف کرده منصوبه فتح اولیای دولت که محر نکسر اعدای حلاوت شده در سب نسین گردید - و آن ناشدنی مقهور محذول و مکحول در مطموره قلعه لاهور بزدان پاداش اعمال گرفتار آمد - و چون مضمون این عریضه بعرض همانون رسید بمردگانی آواره فتح اولیای دولت نوای گورکه سلطه آویزه گوس مسطران که از دیر باز ترصد ورود برید طهر و وصول نوید نصرب داستد گردید - و درین بردگی یک یک از بعیناتیان گجرات ار نه اندیشی بر یکدگر پیسی بسته منزل بمنزل دریافت شرف ملازم می نمودند - ه همدریس ولا خدمت پرستخان که بحمایب سیفخان دسوری یافته بود - در چهار گروهی دارالملک گجرات سیر خان را از ایصال فرمان جهان مطاع و سروهای خاصه سربلندی بخشیده سیف خان را بدرگاه آورد - نواب محتار الزمانی صعب و ناتوانی سیف خان را که عمده بواعث نقصیات سده بود - بهانه شفاعت ساخته از سطوب قهرمان قهر نجات بخشیدند - شیر خان دوازده گروهی سهر موضع محمود آباد سعادت ملازم دریامه هزار اشرفی بصیغه ندر ار نظر اشرف گذرائید - و سایر بندها مثل میرزا عیسی برخان و سیرا والی نیز از زمین بوس انجمن حضور سعادت حاودانی یافتند *

هفدهم ربیع الثانی پنجم دی ماه سنه هزار و سی و هفت سر زمین کنار نالاب کانگریه که در ظاهر شهر واقع است از پرتو قدوم موکب حاه و جلال تارک رفعت بآسمان رسانید - و هفت روز آن موضع مستقر سرب خلافت بوده معاملات آن صوبه نظم و نسق شایان و احوال کومکیان پرداخت نمایان ناف - شیر خان بمنصب پنج هزاره ذاب و سوار و صوبه دارنی گجرات سعادت اندوز گردید - و میرزا عیسی بخدمت صاحب صوبگی نته و منصب چهار هزاره ذاب دو هزار و ناصد سوار امتیاز یافته بدان صوب دستوری یافت - و سید دلیر خان باره با جمعی از بندها بهمراهی رکاب بهعادت سربلند پایه عزت شد - و شیر خان از نواحی شهر بمرحم خلعت

و شمشیر مرصع و اسب و فیل کامیاب مراد گشته رخصت مراجعت یافت -
و سیزدهم دیماه موکب سعادت کوچ در کوچ متوجه دارالحکومه شد *

روز یکشنبه بیست و دوم جمادی الاولی سنه هزار و سی و هفت
موافق دهم بهمن ماه بعد از رسیدن امان الله و نایزید و برساندن بشارت
قرب وصول موکب اقبال و قول که مسعود ورود فرامین عاطفت آئین
بر سیل نوانر و نوالی به یمین الدوله و سائر دواخواهان بود . شتمل بر
عنایت تمام خدیو انفس و آفاق نسبت ماعمل وفا و وفاق آن عسکر الدوله
باتفاق سائر موافقان در جامع دارالسنن لاهور خطبه را بافتاب مستطاب
کامل نصاب نمود - و بنبر را برین سرمانده والا کار بالا شد - آنکه بولاقی
نظر بند را که فی الحقیقت بر قفس بر محبوس مظلومه سیاه حال
بیرگنی بخت بود حای دیگر محبوس ساخت - حناحه در معنی از
راوی زندان بر روی دیگر مستقل شده - نسبت چهارم جمادی الاولی مذکور
خدمت پرستخان مشهور رضا بهادر رسید - و فرس شتمل بر اشاره قتل
بولاقی و غیره که دست بیچ فساد کوتاه نظران بودند به یمین الدوله رسانید -
آن خان والا سان بعد از اطلاع بر مضمون فرمان سلطان داور بخش معروف
به بولاقی و سمرقند مکحول و طهمورث و هوشنگ سران سلطان دانیال
و گرشاسپ برادر بولاقی هر پنج نفر را که بصوادید و ب نظرند ال
محبوس بودند بدست رضا بهادر داد - و در سب چهارشنبه سیزدهم بهمن
ماه بیست و پنجم جمادی الاولی سنه هزار و سی و هفت از بنگای
ساحب گشتی خلاص داده به فسحت اناد عدم راهی ساخت *

ورود موکب جاد و جلال شاهجهان بسر حد ملک

رانا و سرافرازی یافتن او از آستانوس درگاه

والا واحوالی که در طی این ایام رو نمود

چون سایه اقبال همای حتر مرخنده آن همایون فال سرو و حد
رانا امداد - بمحرد آنکه بواحنی آن ولایت مرکز اعلام نصرت اعتصام سده
رانا کنون که در حای پدر متمکن سده بود - از ارادت منشی و اخلاص
اندیشی باستقبال موکب اقبال سهفته در مقام کوکنده که پدرس نیز درین
مقام شرف و لارست دریده بود بهارم چهارم جمادی الاول سنه هزار

وسی و هفت پيشاني بخت را از پرتو سجود آستان قدسي مکان فروغ
دولت بخشیده پيشکش نمايان کشيد - و از عنایت خلعت گرانمايه و کمر
نختر مرصع و شمشير مرصع و دهگدگني لعل قطبي بدحشاني نژاد که
سي هزار روپيه قيمت داشت - و فيل حاصگی بهار نقره و اسب عراقي
زين بزین طلا استعمال و استظهار يافته و بحال جاگیرش بحال و برقرار
مانده مرخص گردید *

نهم ماه مذکور مطابق سب و هفتم ديماء الهی سنه ايه بر
کنار سالار مانندل آئين جشن وزن مبارک شمسی سال سی و ششم
از عمر جاويد يميند زينت يذير گشته آرایش نزم بهجت و سرور
و مراسنگی انجمن حضور نظاره فريب و دلپسند آمد - و آنحضرت را
بطريق معهود باواع نقود سنجيده جمع آنها بر فقرا و ارباب نمار قسم
پذير گردید - و از آنجا بهارکي کوچ نموده هفدهم جمادی الاولی پنجم
بهمن ماه سرزمین خطه پاک اجمير از يمن قدوم مبارک نورانی گشته
عمارات دلکشا و منازل نزهت آئين کنار سال رانا ساگر از نزول همانون
روکش قصور حنف گردید - و همانروز شاهر بروی روش جد بزگوار پشاده
بروضه سريعه حصرت خواجه معین الملک والحق والدين نور الله مرقد توجہ
فرموده آداب زیارت و وظائف این مقام که عبارت است از اعطاء صلاه
و صدقات و تذورات بجا آوردند - خون نذر نموده بودند که بعد از فتح رانا
مسجدی رفیع اساس در حور این روضه مترکه بنا نهاد - و درین مدت
از عدم مساعدت روزگار فرصت نیافند - سابرین درینولا که کریاس سپهر
اساس دولت جاويد قرین از پرتو اقبال آن حضرت استحکام بنیاد
چرخ برین یافت - حکم به بنای مسجد عالی بنیاد از سنگ مرمر بدرجه
نفاذ رسید - و صوبه اجمير در جاگیر بهاستخان قرار پذیر گردید - در اثنا
راه جمیع پنדהا مثل خان عالم و مظفر خان معموري و بهادر خان اوزبک
و راجه جی سنکه و انی رای و راجه بهار و سيد بهوه و غیر آنها در
هر منزل خود را بهسعاد ملارست رسانیده کامیاب دولت صورت و معني
مي گشتند *

ورود موکب مسعود شاه بلند اقبال قرین دولت و سعادت بظاهر دارالخلافت اکبر آباد و انداختن پرتو نزول بر باغ دهره

آنکه به بیروی سعادت ازل آورد در روزی خانه روز حسب از دوتی
بررگ بهره مند شده اند - و از یورپی تحت حداثت در - دارالسمت ازلی
نصابهای کامل و نصیبهای شامل کامیاب گشته - اگر حد روزی شایر
مقتضای اراده فصیح و حکم سلطنت تقدیر حجاب تعویق سنگ راه مراد
آمده مانع تاخیر و اعطای ایشان گردد - زکشی نالیدگ روزگاری و کمتر
فرستی روزی در آید که آن حجاب بسر حویلی ر پیش برنمیرد - و آن
دولت روزی شده بهای خود استقبال تحت آن خداوندان اقبال سائرزاد
جایند - بدانسان که فتح و کسر بر دستک آن سرور حسب اختلاف اوقات
طاری گشته بسی امر ناملایم سد باب مصلحت عالی گردید - و از بدنهنجاریهای
روزگار قصایای ناشایسته صورت بسته یسای های ساق و نرددهای دشوار
پیش رفت آمد - اما الحمد لله که آخر کار بی پایمندی سعی و دستاوردی
طلب بر وفق مدعا و حسب استدعا شاهد مطلب در کار و بر آرزو آمده
نقد نعمای دیرینه در جیب و دامن نیاز دست قدر - روح - و کار و بار
دین و دولت بوجود گرامی روی و رواج تازه یافته کز خانه جهان را
زوب و رینب بی اداره پدید آید - و ساکنان ربع مسکون با کام دل سایه
سمن طلال عدل و احسان این بلند امان گردیده از مرط داد و رهش
گسی برادر خاطر رسیدند - امید که با بقای جهان و جهانیان

* بیت *

در گهس تعبیه صف قبله که عالم باد

کسب امید جهان از کف او خرم باد

محملاً به تاریخ سب پنجشنبه چهاردهم بهمن ماه مطابق بیست و ششم
جمادی الاولی سه هزار و سی و هفت ورود موکب مسعود بساحت
بهشت مسحت باغ دهره که از پرتو اسباب بحضرت جنب مکانی
نورالدین محمد جهانگیر بادشاه طاب ثراه بهور منزل موسوم است اعیان
ماده مزده وصول این عید قدوم مسرت لزوم سامعه افروز عموم مردم آن

سوز و بوم گردید - خورد و بزرگ و اسافل و اعالي از اهالي دارالخلافه عليا و نواحي و حوالي آن بر سبيل مژدگاني ورود اقدس باندازه دسرس سرگرم خاننشاني شده استقبال موکب اقبال نمودند - و قاسم خان حارس طبعه و خراين علي الفور بر سبيل پذيره آمده ار درياغب ملازم و شرف رمين روس درگاه سعادت دو جهاني اندوخت - و بامداد روز پنجشنبه مذکور موکب منصور که همواره بامداد آسماني قربن سعادت يزداني است متوجه قرارگاه سرير خلافت ابدی گشت - و بادشاه دين و دنيا پناه همعنن بخ و همکرب اقبال بآئني که در حور و الا خداوندان اين دودمان جاويد توانان باسد فيل سوار داخل عرصه دارالخلافه کيتي مدار سده همه راه سرافرازان در رکاب برکت بصاب بپاده و سران در اطراف بدین آئين رو براه نهاده - ملاء اعلي سعادتي دف الحضيض دسب بدعاي دوام عمر و دواب ابد منتها کشاده - و طارگيان عالم بالا از مناظر هف طبقه گردون محو تماشا افتاده حيران آن کوکمه و دنده عزت بودند - از باع نور منزل تا هنگام نزول در دربار دولتخانه سپهر نشانه ايام ناساهزادگي ار هر دو سو بحرين کف در بار چون صاحب گهر ريز بر اهل کوی و بازار کسوده در پنجه ردفشان چون ساخ شکوفه روی زمين را در اشان سيم و زر گرفتند - و باین روس نمايان و آئين شايان ظل ظليل نزول فرحمده بر صاحب سعادت منزل مذکور گسترده نشاء آنکه تا ساعت مختار مسعود بجهت جلوس همایون بر سرير خلافت ابد مفرون دوازده روز درمیان بود در همان دارالمرکب اقامت نمودند *

انعقاد انجمن جلوس همایون خدیو زمین و زمان

ثاني صاحبقران حصرت شاه جهان بادشاه غازي

در دارالخلافه اکبر آباد سعادت بنياد

بمقتضای حکم داده شد آئني بر آن رفته و محاربي عابد الله درين جاري گشته که در خلال هر صد سال که اساس ماسني دين و دول ادراس بديوته حمل در نظام امور عظام و انتظام سلسله نظام دارالسلطنه آدم در مشيخه مشيت بروجه اهم صورت بندد - هر آئيه در آنحال زمينيانرا در کف حمايت و کيف رعایت آسمان نميکني جای دهد - که بشايستگي

تمام لیاقت مریدانه جانشینی نایبان مناب جناب رسالت صلی الله علیه وسلم و صحنه داشته باشد - و بفضل الطاف عام حضرت باری که در بهار اهل رورگار خاص گذشته سلطان دیندار عدالت شعار بر روی کار آید - که پوی زامن را بزبور عدل و احسان آرسنه طرح انصاف پروری نهد و دادداد گسترده دهد - آری نسخه پیرانی کتاب عالم که بهین صحیفه صبح الهی است و منشاء دقایق نامتناهی - از یمن همت فرد نروای سر انجام پذیرد - که حصه یمنی کارنامه اقبال باشد و حوهر یمنی سر مشی فیروزی - و نقش نیکینی دیباچه اجلال و خطوط دستش نسخه بهروزی - پنجه خورشید نزد شکوه بالا دستش شب دست بر یمن گذارد - و سه برین پیش کوکبه قدرش از هلال انگشت رینهار آرد * * * د * *

ازو گردد درین پیرویه کلشن * چراغ طالع فرخنده روشن

چون ذاب فرخنده صفا این بادشاه سکندر آئین که سعادت آئینه دار بخف اوست مرآت این اوصاف بود - در مبادی حال دقایق جهان بینی از خط ناصیه او نمایی می پذیرد - و در آغاز کار آثار کردانی از لوح پیشانی او ظهور می یابد - و از روی او می باید که این ابریسما کرم چمستان سهریاری را طراوت خواهد بخشید - و از جبهه او روشن می شد که این اختر اوج اقبال افتاب سپهر جهان داری خواهد بود - اختر شناسان کامل نظر از رانچه طالع همایون نه عنوان نامه سعادت است احکام کیتی ستانی فرا می گرفتند - و روشن صمیران نیکو خیال از آئینه بعث والایس که آئینه رونمای شاهد دولت است صورت امل و انانی مشاهده می کردند - لاجرم فرخنده روری که رورگار در آروزی آن سها بروز می آورد جلوه گرند - و حجبسته صبحی که چشم آفتاب از سوی آن هوس می بحث بردمید - امیدی نه اختر فرخنده فالی آروزی آرا سکون می دانست بر آمد - و مرادی که بعث اقبال فال نمای آن می ره بحصول پیوست - یعنی طرازنده اورنگ اقبال فرارنده اکلیل اجلال عزیز کرده حصرت عرب برگزیده عنایب آن حصرت سرمایه آرایس جهان و جهانیان باعث امن و امان زمین و زمانها مظهر فصیح ربانی ظل طالع جناب سجدی بادشاه دیندار دین پرور شهنشاه داد ده داد گستر اوج ده کوکب لیک اخگران شاه جهان ثانی صاحبقران و بیست و پنجم بهمن ماه الهی مطابق هفتم جمادی الثانی سنه هزار و سی و هفت هجری در روز سعادت

افروز دوشنبه که از فیض ورود معنی دست رسالت در غزل هفت بستی هفت
شایسته انتخاب گردیده - او از یمن ظهور خاتم انبیا بهزاران دست سعادت
انگشت نما گشته - بعد از گذشتن سه و نیم گهری که محاسب دقیقه سبحان
ساعت سناس یکساعت و نسیب و چهار دقیقه باشد - بطالع فرخنده فال
و مساع سعادت کمال از منزلی که در انام شاهزادگی از اقامت آن والا
احتر اوج شاهنشاهی رسک فرمای منزل قمر بود - بتأید آسمانی و کوکبه
صاحبقرانی بر کره فلک رفتار سوار گشته و خانه رین را مانند خانه طالع
سعادت آورد ساخته - محب کمر پرسماری بر مسار بسته در پیش -
و دولت غاشیه مرادداری در دوش گرفته در نس - بیغ گذاران صاحب
جوهر بیغ مانند در چین - و نامداران والا گوهر حاتم کردار در یسار -
در دولتخانه ارک - از انجلاوه آن - آباد که حوق قلمه بی در سپهر اوج
گرای گردیده و بروج ثقبس باوج مذک ثواب رسیده - مانند معنی
در ساه بیب و خورشید در بیب الشرف نرول مروده - و در فرخنده
ساعتی که سرمایه سعادت روز افزون و پیرایه محب همیون ود *

* نیت *

ساعتی انچنان همیون فال * که سعادت اروشگون بر گیرد
کلاه سروری را که جوهر انجم در برصیع او بکار رفته بود همسری بحشبه -
و قبای خسروی را که اطنس سپهر والا استر او گشته بود - تن درم آغوشی
داده کمر لعل طراز را که از منطقه آفتاب گرد می برد بر میان بسته -
تیغ گوهر نگار را که نقد فیروزی در قمحه داشت دسکیری کرده پای
سعادت پیرای بر سر پر سپهر نظر گذاشت - و با طالع بیموری و نجف
بابری بر فرار مح دولت اکبری بر آمده داس امید خلایق را از گوهر
مقصود لبریر صاحب - محب بر مسند کامگاری چرا مربع نه نشیند که
نقش مدعایس در سب نسسه - و تاج سر بفاخرت حرا باوج فرساند که
از فرط سعادت سر آمد گردیده *

* مصراع *

تاج گو بر خود بنار و محب گو بر خود ببال

سپاس جهان خدای را که سرانجام حرف تعجب بر کرسی نشست و سخن
اسر بالا شد - پایه سر بر بر آسمان رسید و درجه اکلیل بالا گشت - تاج را
از تفاخر سر آسمان فرود نمی آمد - و نجف را از شادمانی ها بر زمین
نمی رسید - پایه اورنگ از کرسی گذشت و کوکبه دهمیم باکلیل رسید -

چون آن والا پایه بر تخت حسرویی آرسید چتر همایون سایه بر گرد سرش
 گردید - چتر زرین خورشید وارا، نمادی بخرج آمد و از پله فی کوکبه سر
 باوج سپهر سجد - تعالی الله فرموده چتری که از یمن سعادت گردد سر آمد
 گردیده و هاله ماه را در دائرة حجاب کشیده - پیش پای زار از وی
 چون خطوط شعاعی از حرم خورشید حودا - و حقایق گویبار ازو چون
 رشته های نازان از گل ابر آشکار - محاربت که لولومی بارد و - پهریست
 که انجم می نگارد - بی نی غلط گتم مک بدویر قمر است که حایل
 سعادت جاودا می گردیده - یا مردمک حسم اهل نظر است که فروع انوار
 آنهی گزیده - چرا از والا گوهران بر سر نیاید نه بهند باقیوب و گوهر کرده -
 و چگونه سر باسماں نساید که سایه دارنی آفت - کرده - پندای گره نامه
 فضل است که سعادت گم گشته را پیدا ساخته - گوی گره اب نور است که
 بر سر دریای فضل طرح اقامت انداخته *

* مثنوی *

سایه حق کرده جا در سایه اش * ز آن بود نور سعادت پایه اش
 بر سر شاهنشاه از حسن قهرل * چون گل انار است بر فروی رسول
 بالجنه حون آن حسرو والا منس بر اورنگ کمرای شست و بعدا
 فهمی آمال را با می پوست - خاتم را فرستاده به دست داد و قلم را بار
 نامه در سر افتاد - خطبه بلند آوارگی باوت و سکاه بردار شهرت گردید -
 تیغ گوهر مقصود در مشب گریف - کوس از شادی در سوب نکند -
 علم نشان بلند بختی یاف - کمان سرمایه معج در بیهه آورد - تیر بی سهم
 السعادت برد - سلطنت را دولت قوی کش - اقبال را حب حوان
 گردید - آسمان زمین بوس شکر بها آورد - روزگار فل بیک روزی زد -
 فتنه از شرم سر تا پا غرق غرق گردید - بیداد دار سره ساری داد - ارباب تبع
 و فلم زبان به بهمت حوهر بکار و گوهر نثار ساختند - و اصحاب دولت
 و حشم در ادای مبارکباد طرح سعادت سگالی و فرخنده فالی انداختند -
 بقارن جلوس همایون اول خطیب فصیح زبان از مراتب حمد الهی
 و نعت حضرت رسالت پداهی صلوات الله و سلامه علیه مدارج منبر را بلند
 پایه گردانید - و بعد آن بادای مجامد سلاطین این دودمان والا که شحص
 دولت را بمنزل حواس عشره اند برداخته از بهر آرایش نظم اقبال اسم
 سامی صاحبقران اول را مطلع و نام نانی صاحب قران ثانی را حسن

مطلع گردانید - و سابر رسم معهود بمنگام ذکر اسم هر یکی از بزرگان این
 پادشاه بزرگ بخش بعطای خلعتی گرانمایه بشرف جاودانی مخصوص
 گشته - چون از فیض القاب همایون و ذکر نام نامی حضرت سلیمان مقامی
 بعنوان شاهجهان پادشاه عای سلمه الله و ابناه که مجموع این عبارت
 وافی بشارت را در عهد فطرت محاسبان دیوان قضا و قدر با عدد کرمه
 انبی جاعل فی الارض خلیفه برابر گرفته اند - دقائق فصاحت را به نهایت
 درجه بلاغت رسانیده زنان را موج چشمه آنجیات صاحب - تشریف خلعت
 ماحره زیگار که از همه گرانمایه تر و پیرایه روزگار بود والا پایه گردیده - بر سر
 ذکر نام مبارک آنقدر خوانهای زرین و مالامال از انواع زر و گوهر نثار شد -
 که صفحه روی زمین زر اندود و گوهر آسود گشته روکش چرخ برین افتاد -
 همدین ساعت مسعود حمزه زر از سکه مبارک که متن یک روی آن
 تکلمتین طیبین و حواسی با سماء سامه چهار یار با صفا نور و ضا اندوخته
 و روی دیگر از نام نامی و القاب گرهائی آنحضرت ربور یافته رشک امراى مهر
 انور شد - زرگرد نامس گردید و نقش سکه بر خود دالید - درهم که از گمنامی
 درهم بود از نام همایونس خود را گرد آورد - و دینار که از سرگردابی دلتنگ
 شده بود از سکه والایش سر خط دولت یافت - سیم را سفید بختی حاصل
 آمد - و زر را سرح روئی دسب داد - در سب مغرئی خورشید از شوق
 سکه اش بیتاب گردید - و دینار ناقص عمار ماه از در نامش شکسته خود را
 در سب صاحب - اگر اهل نظر سیم و زر را از شرف نام همایونش نرگس وار
 بدیده حا دهند محل نظر نیست - و اگر اهل سخن رقم سکه را از
 فراین اسم خجسته سوسن کردار بر زبان نقش کنند حای سخن نیست -
 کنیه آن سرور ابوالظفر و لقب فروخته شهاب الدین محمد صاحب
 قران ثانی ار آن مقرر شده که تنغ جهاد آن پادشاه سلیمان دستگاه دیو
 فتنه و فساد از روی زمین رانده - و باجود مشابهت و مناسبت اوضاع
 و اطوار پسندیده آن برگزیده به حضرت صاحبقران اعظم بنات لفظ صاحبقران
 که سه صد و شصت و پنج اسب با حروف شاه جهان مساوی آمده -
 جمهور انام از خواص و عوام مراسم مبارکباد و نهیب و دعای ازدیاد
 عمر و دولت بها آوردند - شعراى بلاغ دثار قصاید رنگین و تواریخ
 بدایع آئین بحسب معین وقت آن در رشته نظم انتظام داده به عرض
 رسانیدند - از جمله حکیم رکنای کاشی مسیح تخلص این تاریخ بسج

عالمی رساننده از انواع عنایات صورتی خدیو صورت و معنی برحواری
یافت *

پادشاه زمانه شاهجهان حیره و سعاد و کلاه بران باشد
حکیم او بر حیلایه و عالم همجو حکم [خدا] روان باشد
بهر سال جلوس شده گفته در جهان باد ترحم باشد
و همچنین حیدای گیلانی مخاطب نه ی بدل خدایه در انواع صانع
و اصناف هنر بی بدل روزگار است اس تاریخ بدیع دینه * * * مصرع *

جلوس شاهجهان داده زب زب و دین

و زبب شرع و خدا حق جمدار داد بر اس تاریخ موافق آمده -
بوتهیان دوات از نواختن گواکه و سره و امثال آن حمد روئین و طوس
سمین سپهر را بر طنین ساجده و رادشگران و سرود برانان بر ناهنگ
سار عیش نوا ی عشرت بر وفق مقصدی وقت و حق و امام رایت
کردند - در آن نوروز پیروزی و عهد سروری عالمیان چهرت بهر
جلوس اقدس حشمتی و آئین و برسی گزین صورت آراستگی یافت -
که تا سرور انجم بر سر چهار پایه انجم نشستند - و ستارگان
و ثواب سپهر هشتم از عقب آن سده بهر تداوتی و سیارگان ارب
هفت به طره ستارگی اند - طیر این برم بهر آب آید در حوض هج
بادشاه خالجه خاصه سلاطین این سلسله و کبر و کرامت و طاعت
اعیان ملوک ماصیه اند مردم دیده از سایر خواص بر سر آمده اند بنظر
در نمادند - از بساط طرب و نسااط عتده قرض حواطر حور و بزرگ
و چین جبین خواص و عوام کشاده گسب - و از بیره حسنی حوان احسان
دیده و دست گرسنه حسمان ابریر گوهر و در گردیده - هج گسسته امیددی
را مقصدی نماید که به حصول نه پیوست *

در آن جشن فرح بخش طرب خیر [همه روی زمین] از عین لرین
نه تنها سار عشرت شد نوا سار که برگ عیش عالم شد خدا سار
جهان آنروز داد خدایی داد ز مادر گوئی آدم حرمی راد
حون انجم خاص و عام بانجام رسید پرتو حور پر نور بر حریم حرم ساری

(۱) ع [قضا] پادشاه نامه - صفحه ۹۵ - جلد اول *

(۲) ع [همانان شد زمین] صفحه ۳۹۶ - حصه اول - منتخب اللباب *

خلافت گسترده شبستان سلطنت را نورستان ساختند - نخست مسند
 آرای خلافت انجمن پیرای مشکوی دولت صفیة وفیه صفات سعیده
 حمیده سمات یگانه روزگار برکت لیل و بهار آیه مصحف عز و جلال موجّه
 بحر فر و اقبال مهد علما ارجمند بانو بیگم مخاطب ده ممتاز محل بیگم
 حوائیهای سیم و زر لئال از لعل و گوهر بدست نیاز بر فرق همایون آن
 سر کرده نادران افشاندند - آب گوهر از سر آن بحر افصال گذشت و خط
 پیشانی آن کان لعل انداز خط یاقوت گشت - چندان مروارید انبیا شد
 که در دریای اخضر فلک گوس ماهی صدف لآلی گشت - چندان لعل
 نالای هم ریخته شد که کمر حورا لعل طراز گردید - بعد آن پیشکش نمایان
 از نقایس و نوادر عدنیه و مدنی و حواهر زواهر عمانیه و سراف همدی
 و ایرانی که دیده روزگار آنچنان دیده و گوش آسمان نسنیده از نظر اند
 گذرانیدند - آنگاه نادرشاه عالم و عالمیان ولیعظم بهمن جهانان ملکه معظمه
 صاحب مکرمه یکتا گوهر محیط خلافت کبری قره العین سلطنت عظمی
 نظر یافته عنایت پادشاهی عزیز کرده حضرت حلیمه الهی جهان آرا بیگم
 مخاطب به بیگم صاحب که بافروشی رای و هوش نظر دیگر شاهزادهای
 والا نظر که عیون انور دولت اند بیشتر منظور نظر نادرشاه دیده و راند
 هم بآئین مادر والا در مهین نثار گوهر زینب و بهین پیشکش نظر فریب
 بنظر گیتی خداوند در آوردند - و دیگر پردگهان حریم عصمت
 و عصمیان یرده عفت نادرشاه دسرس زر و سیم نثار نموده دعوت اذای
 مراسم و لوازم مبارکباد همراه آن روشن جبین حور هاله گرد ماه حلقه
 بستند - و بادای دعای مزید دولت جاوید بنیاد پرداخته اراکین مرکز دایره
 دولت نوازشها یافتند - و همدران محمل والا آن گنج بخش دل آفرین
 که خطوط کفش مویهای دریا و عرو و دستش رگهای کائنات - دو لک مهر
 و همین که رویه به بانوی حرم گاه سلیمانی و یک لک مهر و یک لک
 رویه به بیگم صاحب و یک لک رویه سلطان مراد بخش و موازی
 این مبلغ روشن آرا بیگم و مساوی آن به ثریا بانو بیگم عنایت
 فرموده - سالیانه مهین بانوی عظمی ممتاز محل ده لک رویه و سالیانه
 پادشاهزاده جهان و جهانان بیگم صاحب شش لک رویه مقرر نموده -
 و چهار لک رویه که برسم انعام شاهزادهای کامگار نامدار سلطان دارا شکوه
 و شاه شجاع و سلطان اورنگ زیب معین شده بود بنواب مهد علما سپردند - که
 چون از دار السلطنه لاهور رسیده سعادت ملازمت دریا بند میان ایشان

قسم نمایند - و هزار روپیه بشاهزاده کلال و هفتصد و پنجاه روپیه
بشاهزاده محمد شجاع و پانصد روپیه بشاهزاده محمد اورنگ ریب
و دوپست و پنجاه روپیه سلطان مراد بخش بموان بومده میداده باشند -
امید که حاوس همایون این پادشاه مکنندرشان که باعث آرام زمین
و زمان است بر آن مربع نشین مدیر سلطنت ربع مسکون و آرام و میمون
و خجسته فال و فرخنده شکون و دوران این پادشاه نام حشر کاران باشد
ادوار چرخ برین به تناف و فرار مقرون و بدوام مدار قریر گردد*

حلیه مدارک آنحضرت که ید قدرت بحامه صنع
باکمال دقت آن خلق قویم و پیکر مستقیم
را بر اجمل صور و احسن تقاویم نقش بسته
و از آنرو نقش مراد ابداع بوجه احسن
بر لوحه اختسراع درست نشسته

مهره پرداز صور موجودات و نفس طرار صفایح کائنات که خامه
نیرنگ ساز صنعت تقدیر حق تعالی قدرت داننده و حکمت داننده گواگون
اشکال بدیع در کاکه ابداع را لوحه همی به بهترین وجهی جلوه داده
و بر صفحه وجود هر موجود در آگانه نفس مستغنی از ادراک بالغ طران
والافطرب به نیکوترین صورتی نگاشته - منثور حقیق اسماء را بطعراى عرای
لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم مبین و مظهر ساحت - و آراجه که
سماسی قاط و دوایر و خطوط وجود از بوک برکار کن بر سطوح سهود حکم
فعل الحکیم لا یخلو عن الحکمت مسمی بر صحت است - و هیچ
لفظ از دایره صلاح حرج و هیچ خط گردد مرکز بدون که باعث دایره است -
صورت خط و خال سماسی و پیکر هیولانی را به خصایصی که در ذات هر
فردی از افراد بنی نوع اسماء مضمرو و مرس است شعر گردانند -
بدانسان که آثار علما و حکما از حکونگی حالات آثار رکیعت احوال
اعمال کمایشتی استدلال تواند نمود - و از نبره سمایل و محایل ظاهری
هی به خصایل باطنی تواند برد - سخصیص در نظر دقیق نگردنر رموز
خوانان علم قیافه و راز دانات فن تشریح بدایع اسرار طبایع که از خصوصیات

سیمای انسان چهره نما است - مانند عکس شخص در آب و آئینه ظاهر
 تر است - بالجمله درین مقام بیان حلیه مبارک آنحضرت بجهت رفع
 حرمان نصیبتی محرومان هفت کشور است از سعادت ادراک لقای انور
 آن سرور به بیان کیفی شمایل مخبر آن فرشته محضر حورشده منظر
 بمقتضای صدق مصدوقه السماع احدی الرویتین - همانا استماع اوصاف
 نوعی از معاینه است و وجه اثبات دعوی اتصاف آنحضرت بسایر فضایل
 فسانیه و کمالات ملکی و انسانی *

* شمر *
 چون از حلیه نه سخن سر کنم سخن را حلی نشد زبور کنم
 بهم زیب و آرایش این نکته را طرارم سخن را از سرنا بیا
 لحسب کلک معنی نگار از وصف ذات با سعادت آن حضرت که الف
 افتاب رول و برحسته مبرعه دیوان مکرم است - و بعد از بالای او والا
 گشته و دیاب از پهلوی اوقض اندوخته - سخن را از معانی والا پایه دو بالا
 می بخشد - معتدل بودن آن بر دانش دو دالا اوصاف خجسته دلیل
 است - سر هوش پرور که در واذا شکوهی بر سر آورده و جهانی از سانه
 آن سر همایون فردر سایه مرحمت الهی جا کرده در خردی و بررگی میانه
 است - و آن بر بیدار مغزی و بر خردی و اعتدال اخلاق سموده دلیل
 است - لوحه پیدائی نورانی که بر لوح کتب اسداری و پیدائی رورنانه
 فرمان گذاری است - و از روی سهو و خطا نمر روی حین ندیده - سایانی
 کار جهانبانی و سرایس غل گیتی ستایی دارد - و آن بر اندازه سکائی
 انساط و قاعده دانی اخلاط شعر است - و بر سار آن دیبانه مجموعه
 اقبال نزد رستگاه سو خالست مشکین که آنرا نقطه خط نشانانی توان
 گفت - مانند سویدای دل جانب چپ ها ساخته - و چون بلال بحفظ
 آیات مصحف رویش پرداخته *

* پس *
 شهنشه که خیل ملک فوج اوست سپهر است و این نقطه اوج اوست
 ابروی عنبر بو که در نیکوئی طای است و بخوبی شهره - آفاق - شاه
 بینی است که بقلم قدرت بر روی آفتاب نوشته - و زسا علالت از عنبر
 سرشته - بسم الله سوره فتح است و بر لوح کتاب صنع - فی فی محراب
 طالع ارباب قبول است و پیش طای منظر سعادت و نور - توسط آن در
 فراخی و کشادگی علامت دولت های فراخ و اقبال فراوان است - چشم

مردمی گزین که نظر بابتۀ ناظر حقیقی است - و نظر هیچ آفریده نظیر آن ندیده - در تنگی و فراخی برابر افتاده - و در سیاهی و سفیدی معتدل - دلالت میکند بر علم خدا داد و پاکتی نژاد - و مردم چشم که از مفاخرت نظر جز بر نور سیاه نمیکند - قره‌الین نور بصیر است و نور دیده اهل نظر - شعار عباسیان گزیده و آئین حلاوت اختیار نموده - پیرانه بخش آرام است و سره‌به دار شرم - و آن دایل است بر افرونی هگ و بیشنی فرهنگ - و فروغ اندوژی دانش و نگاه افروزی بینش - و بر پش چشم راست خالیست مشک سکل در نهایت حسن و جمال - همانا ساعی است برای دفع عین الکمال بر پش چشم چون مهر نبوت بر پش لبی صلعم ج کرده - بینی از روی راستی بر چهره فیض نار چون اف در دل ماه خا ساخته - با موجی بر حشمۀ آفتاب برخاسته - زهی امی که آب روی داده است استواری آن راستی را - نشان جاویدگی - دثار و نایدگنی در است - و دلیل بخت یی و خیر اندیسی - پیوسته بدان در زیر جسم حب حالی گونین اتفاق افتاده - بینی ازان خال مشک اقبال بطلان هیچ بداشتی الف را روشن بر از آفتاب ساخته بر روی روز افکنده - و آن آثار دواب اندی و امارت اقبال جاودانی است - کوس معنی نیوس که صدق لحظه معانی و محرم سرگوشنی فیض جاودانی است - مانند بحر انور روبری مظرفه عالم عقول عشره دریجۀ حق حوئی و حقیقه پژوهی کشوده در خوردی و کلانی بعد اعتدال است که بقوت حافظه و ترفی مهم بر آن استدلال نموده اند - روی دل آرای و عارض د حد آن صورت هیولانی فهم و خرد که انوار فرازیدی ازان فروراست - در سا رصداست شمار متوسط و باعتدال گرایده است - و آن بحکم و حوه و دلایل این فن علامت خصائل حمده و شمایل پسندیده است - لون بشرۀ نور افروز که سر حشمه آبروی نوع بشر است اسمر واقع شده - دانسوری و هوس پروری ازان رنگ میدهد - و همرنگی قابل ایا املح نیز اربن رنگ گلی میکند - همانا رنگ مبارکش مایۀ مردمی است که معنی آدمیت ازان پدید گشته - و از شرم ملاحظش رنگ بر روی صباحت مهر انور شکسته - هان گوهر افشان که سر حشمۀ فیض جاودانی و درج حواهر اسرار معانی است - در جیب طیب نسیم و صدق تکلس سهرت نفعات مخجۀ شیرین نسیم و راستی دم صبح دوم حرف است - افواهی معتدلست در تنگی و فراخی و آن دلیل نشان مردانگی و فرزانیگی است - لبهای مبارک که

ار شرم ملاحظه تکلم دهان غنچه را از تبسم بسته - و آبجیات از خجلت
نقطه روایش برگشته - در سطر و یاریکی مهانه اسب و ازان دقت فهم
و لطافت طبع پدیدار میشود - دیدان مبارک که گوهر حریف آب دیدان
اوسب و اختر از جمهور مهر پستانان - مانند مرسله جوزا نور افشان است -
و چون رشته لآلئی شاهوار و در آبدار درخشان - رشته اش محل سودای
حانها اسب - و دل عالمی ارین دیدان فریفته آن رسک عقد ثریا در
حور دی و بزرگی در نهایت اعتدال و چون گوهران هم سن در نهایت اتفاق
و اتصال - این نشان پاک کرداری و راست گفتاریست - آواز معجز ساز
در هنگام لطف بجان پروری بلند آوازه است - و در وقت عتاب بحر
سکافی داستان - گاهی به تکلف مهر سامعه را فصیای نسیم حیات میسازد -
و گاهی باقتضای قم پرده کوش را برنسان شعاع هیچ مینماید - گاه از
سخط برعد ابر سیب درسم میکند - و گاه از برمی بزمیده آب حیوان
سبب می رسد - کلام سلاست نظام آنحضرت مانند ملک مروارید غلطان
سلسل و مبتنی الانظام - و همچنین عبارت تحریر که همانا باقتضای
مؤادی الخط لسان الید گفتار دس و بیان بناسب - تقریر آنحضرت
با نهایت بلاغ و سلاست و ایراد صنایع بدایع بری از تکلف و تصنع
است - چنانچه اگر مثل در کلام فارسی نیز اعجاز روا بودی بواسطی
گفت که از دست خاری عاذب است - آن خطه کشای قلمرو فصاحت
بشیر فارسی تکلم مینماید - و چراغ دل افروز سخن را که فروغ بخش
سبستان روح اسب، ناسخ فارسی می افروزد - و بعضی اوقات بهندی
شادان که فهم سان فارس حولانگاه فارسی نتواند سد در اثنای حرف
مجاوزه هندی بیخ زبان را گوهر آموذ میسازد - حون نواب جنت مآب
حدیجه الزمانی رقه سلطان بیگم که در هنگام نوحیزی به پرورش آن زیبا
نهال چمنستان ناساھی از گلشن سعادت گل میچیدند ترکی زبان بودند -
و با سایر پرستاران مشکوی والا بریان ترکی سحر پرداز بیان میگشتند - بنابران
آنحضرت از فرط نبوشائی بسیاری از الفاظ این زبان می فهمند - و بدیده دل
حسن معانی را در جلباب عبارت این کلام مشاهده می نمایند - و بر
نمایش صور بعضی مطالب در مرآت الفاظ این زبان توانائی گفتار نیز دارند -
اما از مرقبات استعمال بلکه از رهگذر عدم ذوق مجاوزه این زبان کمتر
جاسنی پذیر گفتار می گردند - چه در صغر سن طبع فیض آفرین را که
زبان دان سخن اسب بیاد گرفتن این زبان گرایش نبود - و نواب حدیجه

الزمانی از افزونی مهر باین مهر سپهر اقبال در آموختن این زبان مسالغه نمی نمودند - وقتی حضرت حکمت مکی از روی طیب مشکین نفس گردیده فرمودند - که اگر خط اندیشی از من پرسه - که این نافه کشای استعداد چه آهه درک - خواهیم که عمیق به ترکی نمیداند - و با آنکه از قرار واقع درک حواهر الفاظ آن لغت بهمانند کمر آن تکلم می نمایند - که مبادا از روی قلب حاربت انتظام سلک مسلسل سخن حدی پذیر گردد *

شایب و محاسن آن والا مشرب که سرایه محاسن صوری و جنوی است - نو گوئی موصوفه را آیات - و در حسن صورت و صف سیرت است - که علم قدرت بخت رحمان بر حواسنی صفحه صحف جمال - لعل آنحضرت نگاشته - دقیقه محاسن موشکاف که در نازیک بسی در موی فرو گذاشت نمی اند - بر سبیل امارت این معنی را مسعر در اعتدال اخلاق و کمال شعور میداند - شایب همایون همان دو مصرعه برد - است که معانی آن از مونا نازیک تر است - و محاسن استعاریه که اگر نازیک طبعان خواهند یک شعر نمودار آن بیارند ریخ زده شد - و آن در شکلی و انبوهی و نرمی و درشتی میانه است - حضرت پادشاه اسلام پناه چون یکسر و در پیروئی سبب بهی کوتاهی نمی وزد - پیوسته سارب را بر سبب صاحب ناموس الهی قصر میکند - و محاسن را یک قبضه نگاه میدارد - گردن مبارک که ناموس پادشاهی و سفل ساهنهایی را نکردن گرفته در نهایت فرو کمال و نصف بحسن اعتدال است - مالک رفاه کردن کشان است و سرو سروان - اگر پادشاهان حق نکردن ناحش آرند بچسب - و اگر خسروان گیها - در دس تاج از سر گذارد سراسب - و این دلیل رسائی رای و روشنی صمیر است - سینۀ معنی حریه که صدر ارباب قبول است و کجسته همایی و معارف عهول - همانا آئینه صفا است و گنجینه مدعا - صدوق اسرار الهی است و بهاحاطۀ فیض نامتاهی - در سایر صفات متوسطه که دلیل نوسه اخلاق است محدود شده *

دست بدل پرست که دست نشان ید الله است - و همه چیرس از عالم بالا دست روداده - آثار دول در دست اوست - و امارات سعادت در هر انگشت او - بر جمیع آبادی دسترس تمام دارد - و از پنجه آفتاب دست می برد - در بدل پیرائی بد بضای می نماید - و در فضا گستری ید طولی دارد - جود را از دستی پیش گرفته که ابرنیشان پیش دست او گردید -

و تیغ را بدستوری در قبضه آورده که ربرستان را پشت دست بر زمین گذاشته - هم صاحب تیغ است و هم صاحب قلم - و هم خداوند جود است و هم صاحب کرم - در کوتاهی و درازی میانه است و این علامت حد وسط است در محامد صفا - و دلالت بر دستگیری لطف و دستبازی مهر و داد و ستدی که نه از دست دستان باشد - بحرین کف اشرف که حاصل بحر و کان به بخشش او کفایت نمی کند - و نقد روزگار را به کف هم نمی سجد - بحر را از رشکش جنون دست داده - و محیط را از انفعال او کف بر آب آمده - در کشادگی و نرمی معتدل افتاده - و آن برهان افزونی مهر و بلندتی خرد است - اصابع و انامل آن خداوند جود کامل و مفی شامل که با پنجه آفتاب همدمی می کند - و شخص جود را بمنزله حواس حمسه اند - و دیده امل را سابه سج گنج - ریاض آمال و امانی را رگهای آنر و ساحهای آب است از بحر سخاوت بیرون آمده - و جویهای زر ناب است از حسمه حورسید زده ان گردیده - سخاوت را پنج است و صبیح دولت را خطوط سعادت آفتاب - محمسی است از دیوان سخاوت که هر مصراع بر حسته آن کار کشای فروبستگان است - و پنج آیه مصحف جود است که بهر یک آن هادی گم گستان حساب - بخشش های بی حساب با او عقد شده - و بحر رشکش سر انگشت موج در دهان گرفته - در درازی و کوتاهی و نرمی و درستی و ننگی و سطریری در کمال اعتدال است - و از آن - مار ناهوری و جهانگیری میگیرند - و از عرائب اتفاق و هر یکی از چهار انگشت سوی انهام که از آنها - و تر افتاده خان فرساده فال نمود پذیرفته - و این چهار نموه دلیل سخاوت چهار رکن عالم می تواند بود - همانا بر هر مصراع رباعی و رب صاحب دیوان از قلم صبح خویش نقطه انداخته - یا ازین رباعی هر مصراع حکم چهارم مصراع رباعی داسه - هر حالی به حسته فانی انگشت نه انگشته - پنداری حساب جهان کسانی بدستور عمد انامل نانگستان گرفته - مانا بر چهار جوی بهر سخاوت بلال بصور متنوعه متمثل شده - یا بر هر انگشتی سویدای دامهای اهل نظر جا گرفته - بی بی عظم از صورت هر انگشت و حال الف و صم جلوه ظهور گرفته - و اس مبی بر آن است که دستگاه این پادشاه بمقتضای دولت روز افزون از یکی ده خواهد شد - یا مشعر است بر آنکه این دست در آئین سخاوت از مهر کمال بدل چار دانگ دنیا را معموره نموده چار و ناچار دامان آمال را گوهر آما

خواهد ساخت - و بر کف دست فیض سرشت از قلم صنع خطی افتاده
که اگر دستخط ایزد پاکش خوانند بجا است - همانا طغرای منشور سعادت
است و بسمله سوره کرامت - یا عنوان نامه اقبال است و سطر کارنامه
جلال - بنوید گردن آرزو است و حرز باروی مراد - نرات عمر جاوید است
و نقش بقای ابد *

های جهان پیم در نهایت توسط است - و خطوط آن که خط پیشانی
اقبال است - و سطر کار نامه اجلال نشان بلند پای است - زهی
پای فرخنده که از سر سروان پای کم نمی آرد - و پایگاه او پایه ایست
که زیاده آن در خیال نیاید - اگر بلند پایه اش حواس بواس - و اگر
سروان سر در پای او بنهند سراسر - دولت در قدم او برآمد - میرسد -
و سعادت پهای بوس او می شتابد - فلم به طریق و صفی عمر می پیوندد -
و معنی در اوصاف پهای فلم می افتد - جمله سرائی آن حلف
الصدق آبی غلوی و امهات سعلی که - شهر اتم مدبر آفریدگار است در
کمال توافقی و تناسب اتفاق افتاده - فیس گرفتن در قرار قدر و مقدار
دادن آن پزای ادب آداب دان و حد حرد مرید شناس نیست - لاحرم
حاشا حوشتن کلمه زبان گزیده نه آن اس نکته و ایراد عمیق دقیقه می
حواس حال مسکین و مسه عبرین که فی الحقیقت نقطه پای تم الکتاب
صنع بر دف پای مبارک آنحضرت افتاده واقع است - بر طبق حاشیه
مشک حتم سخن نموده سررسه بیان حلیه مقدس پایان می آرد -
بی بالغه مسک بوی نسیم حلق او سمنده از مریباک اعتقادی نه پای
مقدس افتاده و حال مسکین - از نامه - خون بر پای حب واقع شده
دلایل بر یمنه مسکند - و روی بر روی سوزی الته از پای فرود پای صاحب
این حال روکش روع حرج حسری گردد - آینه ازین نمودارهای
سکوف حیرت افزای والا نظران دوسه شناس است - و داسوران - واد
اعظم هند که در فن فیاغه بصوری پی نمایی برده اند - که هیچ گروهی را
از اصناف ایسان - سب نداده - فرا گرفته اند پدیرای کارس گردد حوصله
نامه کوداهی کند - حمد سال بس از اورنگ طرازی این حیرتگر سر گیر
در نهچهره ده نه مهم عیس و مسط و محل عسرب و اسباط سیر افگمان
بی آهوسب - یکی از مجرد مسلمان رومن صمیر که فرزع ایزد شناسی از
ناصره اس میثاق - و نور تجلی از جبین بینش می درخسید - بی دست
آویز آشنائی به ملازم این بادشاه بلند اختر رسیده - بهبه افروز سعادت

گردید - از آنجا که سواد خوان صحیفه غیب بود و اسرار ازلی را از بر کرده - از مطالعه خطوط دسب و پای بخت پیرای این والا دستگاه بلند پانه رشک فرمای درس خوانان دستانان ملاه اعلی گردید - و به نکته های ژرف سواد خوانی دسب و پای مقدس که چهار کتاب اسوار دولت تواند بود نموده بزبان وحی بیان راند - که در اندک روزگاری و کم مایه فرصتی ازین خطوط دیباچه اقبال و ازین سطور مقدمه اجلال جلوه پیرای ظهور گردد - و در دیده تماشاگران جلوه گاه صنع بنمود گراید - و فرمانروائی سواد اعظم هندوستان که قلمرویسب و سبب نمود بر چندین اقلیم اشتمال دارد یک فلم بی ابیازی دیگری بنامه ساین این آستان والا ناز گردد - و از فرآوریک شمنی آن سرایتی گزین تحت روزگار از سادمانی بر خود ببالد *

بیان مصارف اوقات سعید و ساعات عمر شریف

انتظام بخش سلسله نظام رهزگار و باعث

قیام قوایم استقامت لیل و نهار

اعنی شاه جهان بادشاه غازی

از اوقات مرحنده آیات این گیتی حدیو حتی به پرستش ایزدی و نیایش الهی که دیباچه کار نامه سعادت جاودانی و بسمله مصحف فیض آسمانیست میگذرد - و برخی ناستراحات بدن و نظام امور عالم سفیر که ناگزیر است - و بعضی کلی آرا که بهداری آلت کسب کمالات معویست بسر میرود - و بهری به نهچهر ساری و صید پداری که در نظر ظاهر سان موجب ابتعاس طمیع و انبساط خاطر است - و برد اصحاب باطن وسیله صید دلها و دریعه عبرت نمودارهای شگرف تواند بود بانجام میرسد - و در خواب و حور که سهر نشیمان حظه امکان را از آن گزیر نیست آن سیر چشم حوا د'انسوری و بیدار معر ملک خرد وری حد اعتدال را رعایت میفرماید - روشن است که والا نظری که مشاهده ساهدان جلوه گاه صنع ایزدی تواند نمود چگونه خواب را در چشم خود جا دهد - و اگر بعدر یکسر مزگان با خواب گرایش شد چشم دلش همیشه بیدار است - پس نظر باین معنی خواب بیدار بحث حکم بیداری دارد - و بیدار است که دانش کستری که زله بند نعیم جاودانی تواند گشت چسان اندیشه خورش

را با مذاق هم آشنا سازد - و اگر باندازه یکسر دندان بخورش مایل گردد - لب و دهان فطرتش همان ناهار است - پس باعتبار این مقدمه حورش آن چاشنی گیر مایده فیض بی حورشی است - بالجمله اوقات سعادت سحرات آن قدسی صباب از آرایش غفلت مزه است - و ساعات مرغی آیات از لوث غفلت میرا - و اوقلت شبانروزی بدین نظم پدیرای قسمت گردیده - که آن سرور نیک اختر چون احمر شب رنده در قریب پدو ساعت پیش از طلوع فجر از خواب بر میخیزد - و در بحر خیزی بر آفتاب روشن ضمیر سبقت می جوید - همدران وقت که حلاجیه ازمنه شبانروزی و منتحب مجموعه ایام و لیالیست و هنگام بعضی لا بالی - و صورا آبی بر روی کار آورده آماده پرستش معبود حقیقی میگردد - و روی توجه بمسحودی که در خلوتگاه حظه اکبر آباد تعمیر پذیرفته آورده با رسیدن وقت نماز رو بقبله بر سجاده طاعت می نیند - و با هزاران گونه نیاز رانوی ادب درد ایزد فیاض بر رده هنگام نماز محضت بر حسب قدسی نژادان ادای سنن نموده نگذارش فرض که ر دمه هم طاعتیان واجب است می پردازد - بعد از فراغ تمام جمع ارکان از اوراد گل می چیند - و پای مردی نیاز نگلنگشت مصلای پر داخته بدسته بندگی گلهای ادعیه می نشیند - و از سبزه سر رشته مدعا بدست آورده از سجاده پای درجاده مقصود می نهد - آنگاه آن تقدس نژاد بحرم سرای متوجه شده آن حلوگاه قدس را رشک نسب المقدس می سازد - و خون خسرو انجم سر از غرغه خاور بر می آرد - و بسگاه آفاق از سره فروغ صبح فروغ اندوز می گردد - از دریچه محادی دریچه مشرق مشرف بر آب خون سر بر آورده بر آفاقای معنی دو آفتاب و دو مشرقی روس بر از رور میگرداند - و همراهی در آن عرصه که چون پیشگاه اقبال پیس آن درجه مطهر دولت واقع است - از استحصال کورنتی صرف حایده دریافته حسمت معبود بر زمین ادب میگذارند - و ستمدیدگان پریشان احوال بحاطر جمع بی مرامت احدی داد خواهی نموده درد دل تعرض می رسانند - و همدران فصای عریض بوساطت عارضان لشکر طفر اثر سپاه ستاره شمار انجم سان معروض نظر انور گیسو بشمار در می آید - و اکثر فیلان دست غریبه آئین که از بدستنی آنها حذر نموده بصحن خاص و عام حاضر نمی سازند - درین دستگاه از نظر اقدس میگذرند - و دشت اوقات جنگ ویل که از تفریحهای بدیع و غریب و نماسای دلپسند حاطر فرد است درین

میدانگاه اتفاق می افتد - و درین روز بنا بر چندین وجه علامت قیام قیامت
 آشکار گشته آنسب عرصه محشر و شور رستخیز بوقوع می پیوندد - و بکثرت
 محرم مردم و انبوه خلعت حنائچه کسی بحال کسی نمی پردازد - و از
 فرط غریب و غلغله و نفیر و ولوله همانا نفخ صور بعرصه ظهور می آید -
 و همدریں محشر عام اکثر اعیان فلان نامور نومند را از دنبال اسپان تیز
 رفتار میدوانند تا در جای که طبع ببرد گسترده اند دستبرد حایند و خصم
 را بیازنی میل مات سازند - و در جهرو که درین آنحضرت اکثر دو گهری
 و گاهی باقتضای قس و کثرت مهابت و کمی و افزونی انبساط طبع
 کمتر یا بیشتر می نسیزند - و این طرز بار از محترعات حضرت عرش
 آشیانی است - چون این انجمن عام بانجام می رسد از مطلع جهرو که
 والای خاص و عام طلوع فرموده یربو حضور پرور بان فرخنده انجمن
 می اندازند - و آن بارگهی سب در کمال نمود و سکوه و عظمت - از رعب
 اساس سر بایوان سپهر نسیده - و بر حسب فرمان آن اوج گیر فرمانروائی
 پدیرای تعمیر تردیده ببارک الله اراں انجمن آسمان نشان دهنی که
 بهستی محلی است در عایت نوره و نورک و ادب و اندام و اجلال
 و اعصاب - چنانچه از فرط سکوه و هیبت و ویرشان و شوا بده از در
 و دیوار آن پرو طهور میدهد بهرام و کیوان دلیر بر زبر آن بلند ایوان گذر
 نمی تواند نرد - مجملات ان نسیم رعب و انجمن عزت که در اصل
 احداث کرده این حضرت است مستمل است بر چهل ستون در کمال
 رعب و رینت سقف و جدار ممیس و مصور بصور کوناگون و نقوش
 بوفلمون - و در سه جانب آن محجری که بهندی کشته ره خوانند از سم نایب
 بارفاح قامت ادم متوسطه کسیده - و سه جا راه آمد و سد گذاشته - و بر در
 هر ندام حاجبان سراپا مهابت استاده هیچ احدی را آن حد نیست که
 بی رخصت تصور ندر در خاطر س گذار یابد - درین بارگاه خاص از
 اصرای عظام نومه تا دو صدی منصب و اهل خدمت دیکر را راه
 نمی دهد - و در خارج این ایوان ساحتی در کمال فسحت و بردور
 ان کشته ره ارسنک سرج بصول پنجاه کر و عرض پانزده گز رنگ پذیرائی
 رنگ گسته نه مسجر رنگی سحنان در برابر آن رنگ ندارد - و بر آن
 سانبانهای محمل و رریمت و مظهرهای دیبای زر تار کشیده - و بر سه راه
 در آمد این نیز دربانان استاده سوای جمعی از ارباب منصب که مراسم
 ایسان کمتر از دو صدی باشد و احدیان برکش بند و برمداران و بعضی مردم

روشناس از ناپنهان اسرار موافق پایگاه خویش فیم می نماید - و سایر سپاه و پیاده ها جمیع نوکران اسرار در خارج ابن می ایستند - و درون کشته مهره نقره اسرای عظام در خور نماوت درحات و مقدار قرب و منزلت پهلوی ستونهای بارگاه که قرارگاه مقر ایشانست می ایستند - و ارباب مصدقیه مهمات ملکی و مالی یک یک مطالب کللی و جزوی بعرض مقدس می رسانند - و آنحضرت شقوق و اطراف سوال را در حال بحاضر ممدس جا داده جوابهای کافی و سافی که حرد و دان دانسوز و غمندان دوقی نظر را ب کمال تدبر و تمکر و سرد و اندیشه ثانوی بحاضر حطور نکند علی البدیهه در آن قسم انجمن برطبق سوال می فرمایند بحوی که ارباب مهمات در هیچ باب بعرض ثانوی محتاج نمی شوند - و بسار این معنی رو میدهد - در اثنای عرض مطالب مخلفه حسب ائمان در معامه ضروری مدلسی بخاطر کی از بندها می رسد - نه از مهم عرض دیگری اهم باشد ناحار بعرض می رسد - و آن حضرت در طبق مراد و وفق صواب جواب می فرمایند که هر دو را بشقی خاطر حاصل می شود - و محمل ابواب مطالب که بعرض مقدس می رسد نیست - نه از یک طرف بخشیان عظام مراد ارباب مناصب و مقاصد و مطالب مختلفه ایشان را بعرض می رسانند - و فرخنده پاسخی که پیرایه حکمت می باشد می نوشند - و در همین موقع جمعی از بندگان سعادت ناب باصافه علم میگردید - و مشی از والا دستگاهان نه پذیرائی خدمت از هر دست که باشد بسرف ابدی انگشت نما می شوند - و از جانب دیگر میر سامان هرچه می خواهد بعرض رسانیده سامان می بخشد - و دیوان بیوان هر مدعای که دارد معروض داشته دیوان سعادت حاصل می نماید - و هم چنس بحسبان احدیان و میر آتس و اصحاب اسراف مسوولان خود را از نظر اشرف گذرانیده باصافه مرسوم و مساهره بمشهای معصب فیر میگردانند - و برین دستور مصدقیه خدمت عرض مکرر یادداشت مناصب و جاگیرها و برأت هد و سایر مهمات ابواب انمال و ارباب التحویل و جمیع احکام مطاعه و امثال اینها را بتکرار عرض اقدس می نماید - و برین فیس مشرف ارباب وظایف و رواب حقیقت اسحقای این طبقه را معروض می دارد - و احداث و طایف و روریانه و افرایس مرجه و مناصب قرار می یابد - و عمدین ائناء داروعها و مسرفان اصطیل و فیل خانه طوایل اسپان و حلقهای فیلان را برسم معتاد هر روزه ضویله طویله و حلقه

خلفه بترتیب دفعات در برون کتبه سرخ بنظر انور در می آورند - و آن حضرت بدقت نظر از دور کیفیت فریبی و لاغرئی آنها را ملاحظه فرموده مطابق ضابطه بلز خواستی در میان می آرند - و باز خواست زری که بحسب خوراک دواب از سرکار فیض آثار می شود بر تقدیر ربونی و لاغرئی این جانداران از مصنوعات حضرت عرش آشیانی ست - و ازین باب متصدیان داغ و تصحیح اسب و سوار تابینان امرا که تازه بداغ و تصحیح رسانیده باشند منظور نظر اشرف می نمایند - و در عرض این احوال عرایض صوبه داران و دیوان و بخشی و سایر اصحاب بصدی مهمات هر صوبه و سرکار با پیشکشهای ایشان بمعرض عرض در می آید - و بیشتر عرایض اعیان سلطنت را که اهتمام تمام بشان ایشان با ضرورت کلی بجواب مصابین عرایض مذکور باشد - خود بدولت باوجود انبوهی مردم و کثرت مشاغل بنظر مطالعه در آورده بی توقف بدستخط خاص جواب می نویسند - تا از آن منشور سعادت و نشر اقبال که بدان نمک بختان ارسال می یابد اولاد و احفاد ایشان را تا روز نشور سجل اعتبار و امخار و بارنامه تفاخر و مباحثات در دست باشد - خون معاصد خواص و عام درین محفل همایون بانحاح مقرون میگردد - و جلوس اقدس درین محفل به پنج گهری میکشد - تشریف اسرف به نشیمن خاص که معروف به غسل حانه است میفرمایند - و سبب استیجار این محفل والا باین نام آنست که حضرت عرش آشبهانی اکبر بادشاه در خلوت گاهی بزدیگ بحریم حلاف عسلی بر می آوردند و درین نشیمن جریجی از مقربان حصرت دیکری را بار نبود - و گاه گاهی دیوان و بخشی میر برای عرض مطالب راه می یافتند - و رفته رفته اکثر اعیان دولت درین محفل حاضر شدند - و بمجرد این نسبت این خلوتخانه ار آن وقت بار باین نام نامرد شد بوقت عالی درین مهبط ابواب و سعادت برین جمله میگردد - که دیوانیان عظام خلاصه معاملات اعمال محال خالصه و منخواه طلب جایزداران را بعرض اشرف می رسانند - و همگی بحواب می رسند - و جریجی از معتمدان که خدمت مطاعه عرایض متصدیان خدمات صوبجات و سرکارها بایسان معوض است - رده مصابین آنها را معروض داشته جوابهای مطالب برسال برافرازان بایه والای وزارت و کاتب حسب الصدور از موقف خلافت بمنشیان بلاع نشان اطلاع می رود - ایشان بر طبقی فرموده فرامین قضا آئین را که متضمن مضامین معهوده است انشا نموده ارتقا را انور می گذرانند - و آن حصرت از روی

حزم بنظر ملاحظه در آورده اگر از منشی بصری - هو القلم که لازمه بشریت است خطای سرزده باشد - از سر عمایب بی عتاب و خطب بشرف حک و صلاح می رسانند - آنگاه شاهزاده ولی عهد ضمن آن فرامی را بزیور توفیق و قیام خود موشع و مزین می سازد - صاحب دیوان کل نیز نشان معرفت خویش در تحت توفیق و قیام ایشان ثبت می نماید - آنگاه از پرتو نور مهر (۱) اوزک اشرف عیوب انوار مهران می گردد - و همدین نشیمی همایون صدر الصدور - در سازندگان و اصحاب حوایج را که در خاص و عام از نظر ارفع گذشته باشند دفعه دفعه می گذارند - و مراجه در حال و قدر احتیاج و استحقاق هر یک مدد ممایش از وظائف و رواب نقدی و غلات و ده های در بسته عظمی سود - و برخی را دم نقد از حرام ورن جیب بکنار آرد و نیاز بقود آسای سالامال میگرداند - بعد از فراغ اکثر مطالب مهمات در و دواب گاهی بر طبق خاطر و تصفیه دماغ باستماع نعمات طیبیه و حلقه مراب الضیاء بظراور بتشای نوادر جواهر نفیسه بحری و کانی می درآیند - و چون طبع اقدس آن معمار معموره قلوب اصحاب دل و بانی تعمیر عالم آب و گل معمار بسیار مایل است - اکثر احیان در بوضع اساس بنیادهای غریب و اختراع انبیه حیر و انداع بقاع فیض می نماید - و در اندک مدتی را زیب و زینت تمام با تمام می رسانند - چنانچه مشاهده شاهد است و معاینه معین و بین نیارمند نیست - که تا غایب در هیچ قرنی از قرون بیستین این عمارات دایمیه دیده هیچ بیننده در زیر چرخ برین ندیده - نهاده آنگاه اس پایه نوحه و اس مایه دست و دل در صرف زر بدریغ از دنگران کمتر است می دهد - و خصوص این مرده دقت نظر و این درجه صرف طبیعت در فنون و صنایع عمارات حعد از آن حصرت دیگر بنظر روزگار در نیاید - و ازین گذشته ساعتی را بصلان چانک سوار حسب الامور جهاسانی در ساحب این بارگاه سلیمانی بر بادبان صرصر تک صا رفتار می آیند - و آن پرهیزاد چهرگان دیوان نژاد را آنگاه تا برای برو نکند - سبب خویشی دارند - و در ابرش برو رفتار ابرو باد بای تر تک صرصر هزار پایه سفت و بیشی می جویند - پری واره برواز در آورده - بنظر اور سلیمان زمان تعلیم

(۱) در بادشاه نامه نوشته که مهر اوزک حواله نواب ممتاز الزمانی بود

در محل سرا فرامی بمهر می رسد - صفحه ۱۳۸ - جلد اول *

ملود گری می نمایند - بعد از فراغ این مجلس که چهار پنج گهبری می کشد
 به جلوتکاه اقدس شاه برج اقدس که مخصوص ساهجهان آباد و لاهور
 و کمر آباد است بحویل مساک می فرمایند - و از آنجا که روح حر های
 مهر ابور ناکو اکب سعادت اثر نه شد - درین خلوت کده که بعایت تمگزار است
 در شاهرادهای والا اختی دیگری ندارند - مگر یک دو ار معربان حضرت
 که بحسب عرض مهماب کالی طریقی ندرت داخل سده اسحه بقدر ضرورت
 درنگ می نمایند - درین اوقات با وزیر اعظم اظهار مضمر و مکیول صبر
 امور که اعلان آن در محافل مناهشی مصالحت بواسطه است با آن وزیر
 عطارند ندیر و مشیر حرر می فرمایند - و آن کامل حرر را در حمانای
 حاضر اسرف اطلاع و اشرف می دهند - آنگاه در بردیکی های دوبهر
 محل معنی از سعادت حضور اعلی بجله نور ظهور بجای میگرد -
 و بعد از تناول شلال خاصه و فیلوله پادای سر و فرایض طهر پرداخته
 بوسله جملیله نواب ممد علیا رنان بی سوی و عاجز دکر و کوی ناعم
 نقد و جنس و عطای اراضی مرزوعه و فرار وظیفه و روزیانه راهروا میگردند -
 حنانچه هیچ روزی نیست که دوسرگان و ارامل که از پردشان روزنگاری
 کسی بخواستگاری ایشان رغبت نمی کند - خواه از کرایم دودمان کرام - خواه
 از عقایف احاد عوام - بان وسیله ارزاق محتاجان بمعرف سستی از خانم
 توسل دارند - و آن آیه رحمت پروردگار بهجهر حمز ایشان سردازد -
 و ایسان را از انواع حالی - حمل خنی زبور و زر و گوهر و سرائیه گرانمایه
 باملی نانه نما رسانند - حنانچه مبلغ های گرانمند هر روزه بان همکذر که
 بمن طریق خراب و بجاری مبراب است صرف می شود - و اکثر اوقات
 متصدیان این خدمت ایشانرا نامثال و اقربان ایشان حسب الامر اسرف
 در سلک ازدواج مسظم میگردانند - بالحمله آنحضرت بعد از نماز عصر
 باز بفصلخانه تشریف آورده اهل حوکی را سلام نور می فرمایند -
 و در آن خجسته انجمن که بعد از نماز شام مرتبه اوقاش از پربو انوار
 شمعیای مرصع لکن کافوری فروغ بخش طارم چهارم است - و درنه تخیای
 از اشتعال مشاعل زریں و سمن روی زمین را چون حمرة سب رنده دارا
 نورانی دارد - در چهار گهبری بعد از انقضای وقت مغرب ابوب اسرف مکر
 دین و دنیا صرف می نمایند - و عرض این خلوس فرخنده گاهی
 از راه تحصیل انساب طبع اقدس و بطییب دماغ مقدس باسماخ نعمت
 طیبه مطربان هندي و رامشگران عراقی طرب اندوز و سامعه افروز گاه

حق التذاذ این حاشیه شریفه ادا می نمایند - و ثابر خواهش طبع
مبارک منش باستماع الحال بعد از آن و سرود ساری این کشور
که در واقع نشاط افرا بره بر سینه لب و لعل گوارا بر لب بیشتر
موجود می شوند - و رانسی سخن و حق مقام آست که موسیقی
هوس رنای این طایفه از راه لغز و طرب و راز و موسی و سبب دستگاه
نعمد و بر سبب بی طرب است و رانسی آست که در بی بی الحال نسبت
موسیقی بود این و انراست که در عهد باستان صفای درین دست مورد
ورد، مثل بود - و درین زمان حرمان بلند آفرید - از زمین تا آسمان
بناوب دارد - همچون رانسیگان این که در بی بی طایفه در واقع حبیب
بجای انتاع و اصول و بری بعد از ترانه ها و اصول و انداء
بر کس خاطر رجب و انداءهای رجب و غریب و فصل های دایستند و حاشیه
و بصرفات رجب و رانسیان تحمل امتیاز دارند - خصوص در فرود آمدن
از اوج رفعت صفت و لب شد که عرب آنرا ربع شمیره خوانند - بحقیض
بلاغت و نوبتی و بدین دستر توفیق و دست انبواب پندین قوال هم
آواز ده همان عرب یک عجمه پرداز است - این او غریب از حصایض
خار و میان هندی است - و در باغشیر معنی خاطر حواد و دانا
و ادا در آست و پس از آن در آن معسوس - بی نما در انراست این گونه نعمه
آید هر از یک حق توصیفش درین مقام ادا شده - و نادعای
این که از اهل آن لب اند حواست که است دقایق خصایض هر
لب اند نصف آرا دگری در حلی است - هوش را بر می شود - و چون
ازین انجم هم فراع حصر رو میداند خار غشا بعد از ادا نموده در جل
در رف می آید - و بهنگام آسایس حواه لب حواه روز مجلسیان فصیح
بین حوس بهریر شیرین دل در پس برده خوانگاه داستانهای پششیان
و احوال گذشته گان از روی کتب سیر و تواریخ معتبر مثل قصص ای و مهاب
اولیا و اطوار لموک و ورا و اخلاق حکما و علما و امثال این طایفه که دستور
العمل کلی و قانون سانی کردار و گفتار ارباب حد است - و عت عت
و حشر اصحاب بعد رب و نصارت مسود - استع - ریف آن فله مصلان
می رسانند - با آنکه بی طرب است و سبب اسرف عزمه است که از غایت لطاف
عربی و لطافت طبعی و مسی و مسوسه عزم را مکره می دارند - و با
مکرر دست هم بدون بدان نمی رساند - و اگر احسنا به اس واقع شود
اگر همه حواهر که لطاف برین اسبیه است فی الحال دست می شوید -

و مثل خاطر همایون به عطریات روح بخش مثانه ایست که شمه از آن در حیر بیان نگنجد - و در مجلس خاند طراز پیوسته اقسام عطریات و انواع بحور - میا و موجود می باشد - و رخت همایون آن خدیو زمان آنجهان عطر آگین است - که اگر احیاناً تراهی اتفاق عبور والا افتد - آن شارع رسک افزای عرصه ختن میگردد - و بمددگاری نسیم مشام جهانی معطر میشود *

نوحه خاطر اشرف در ناره استحکام بنیان معذات بعایتی است - که باوجود فسح مملکت هندوستان که سه طرف آن بدریای شور پیوسته در کل ممالک مجرعه احدی اراده ظلم بخود مصمم نمیتواند صاحب - و مهمات روایان صوبحات بمقتضای مزاحدانئی همایون سر مو بخلاف عدل نتوانند برداخت - و اگر احیاناً بی سعادت بیکی از امور ردیه اربکب نماید - و صاحب تائبی مرتکب ستمی گردد - بمحرد خبر رسیدن حقیقت سزای عمل نکثار خویش می بیند - و اگر در صوبحات بمقتضای عمل ناصواب کسی مستوجب سیامت گردد - با تعرض مقدس نرسد احدی از متعبدیان انجا به سیاست آنکس مبادرت نتواند نمود - این معنی از پس خدا شناسی و خدا آگاهی است - با بجرم اندک عقوبت بسیار بحال میجکس عاید میگردد - و کسی که مستحق سیاست نباشد از رهگذر عدم غور بیجرم معذب نشود - اگر احیاناً از سفاکی و ناپاکی سلاطین تراکم و اتراک در محفل عدالت سرشت مذکور میشود - از آنجا که عدل و انصاف در طنب مقدس مضمحل است - طبع اشرف از اصغای آن منفصل میگردد - و مکرر بر زبان فطرت رحمان گذشته که بادساره علی الاطلاق گروه قدسی شکوه سلاطین را بر سایر طبقات انسانی از آن برگزیده و عنان اقتدار جهان در کف اختیار ایشان سرده - که جمیع خلایق که ودیعه کبریا خالی اند در مهد امن و امان مرفه الحال باشید - بدون نصف و معدل ازینها بوجود آمدن سزاوار آن مرتبه والا نیست - و پسندیده درگاه ایزد تعالی نه - اگر جمیع صفات پسندیده و خصایل برگزیده آن خداوند عالی الاطلاق و خلاصه انفس و آفاق بقید تحریر در آید - سلاطین روزگار و فرماندهان ربیع مسکون را در قوانین ملک داری و آئین فرمان گذاری مبین دستور العملی باشد - و هدایت طرازان بچار سوی فطرت بزدانی و عنایب سبجانی راه یابند - لیکن خامه را چه یارا که متکفل تسطر صفات همایون و معامد مناقب معلی تواند شد - لاجرم مجملی از آن به بیان آمد - امید که قوایم اورنگ خلافت استقامت بنیادش مانند قواعد عدل و قوانین دار محیط ثبات

و مرکز درنگ شود - و روزگار دولت ناستقرارش به صبح روز نشو، پیوند نابد *

طرح اساس و وضع بناء تاريخ سعادت بنياد شاهجهانی

که مبدا از مبدا بی منتهای جلوس همایون

صاحبقران ثانی است امید که بقای بنای

آن با قرون روزگار مقرون باد

خردوران بالغ نظر بکار فرمائی فطرت ازل آور - و رهسائی خاطر الهام
 پرورد در سهیل کارها و تحصیل آسائی اعمال که سهم حساب ناگیر
 همان معاز و صورت عالم صورت است بد آگوده استنباط عرایب و ابداع
 بدایع نموده اند - که بهیچ طریقی بی پرورشی و راه بهنجاری نتوان برد که
 بی سپر نظر آن پیش قدمان و طی کرده اندیشه آن یقین آهنگان
 نشده باشد - از آنجمله وضع بنای تاریخ است که مشخص زمان و مقیاس
 تقدیر و تعیین مقدار است - چنانچه ضبط مقادیر اعمار و تشعیش وقایع
 سهم در خصوص اوقات و همچنین در انجام حزیات نظام کل خاصه
 معاملات و مصالحات و امثال آن بدون این معنی دست نمی دهد -
 چون وجه حاجت بد آن از آن ظاهر تر است که بروشنگری تبیین حاجت
 محتاج باشد لاحرم آن نمی پردازد - و محملاً معنی تاریخ حسب
 لغت قرار دادن وقت است - وحد اسم زمانی است محدود از مبدا
 مسمود تا بوقت مفروضی بحسب تعیین ازمنه و آوان مابین سابق و لاحق
 آن - چنانچه مبدا آن موقع سوح امری عظیم الشان منتشر الذکر مثل
 ظهور ملتی یا حدوث دولتی یا حربی عظیم و طوفانی عظیم شد - باشد -
 و طریق و وضع آن در میان اکثر ارباب دول و مدل - مختلف اتفاق افتاده -
 چنانچه بعضی آغاز آن از قیام صاحب دولتی نموده انجام آنرا فرجام روزگار او
 ساخته اند - و علی هذا القیاس از جلوس دیگری تا وفات او - مثل فارسیان
 که تا خامه یزدجرد بن شهریار بدین شیوه عمل می نمودند - و از آنوقت باز
 تاریخ یزدجری از هلاک او مسطور است - و بزدا اهل کتاب تاریخ یونانیان
 معتبر است - که سکندر منسوب است - با آنکه از جلوس اسکندر و فوت او
 نیز ابتدا نشده - چه بعد از وفات سکندر چارتن از غلامان او مملکت
 مفتوحه او را قسمت نموده - و در مبادئی سال سیزدهم از رحلت سکندر از

حمله^۱ انطیاخوس و سولوقس و بطلموس و اریداوس چهارم غلام سولوقس بعنوان تفرد و تغلب بلاد مشترکه را بدست آورد. و فسخ دستگاه سلطنت او عرض عربضی یافته بر اکثر ملوک عهد غالب آمد. چنانچه به نحاطور یعنی قاهره یونانی زبان ملقب شده بنابر آنکه استیلای او از امور عظیمه بود ابدای نفرد او را تاریخ گرفتند. و تاریخ اسکندری، اشتها یاف. و تواریخ دیگر نیز در میان جمعی معمولست. مثل تاریخ آدم و طوفان نوح علیه السلام و غرق فرعون و بنای حصص سمنان علیه السلام. هکل اورشلیم یعنی بیت المقدس و بخرب بخت نصر آرا. و عرب در ایام جاهلیت قدیم از وقایع مشهوره و حروف عظیمه که در میان ایشان واقع شدی ابتدا می نمودند. چون حبشیان بر یمن اسسلا یافته در سالی که عام الفیل معروف است قصد کعبه معظمه نمودند. مداء آن امر عظم تاریخ شده. و تا هنگام ابداع هجری آن تاریخ معمول بود. و هنوز بنابر قول ابوریحان در کتاب نفهم تواریخ مختلفه دارند. و مشهور ترین تاریخ سک کال است یعنی زمان سک که طالعی بوده برین کشور مستولی و از مداء رسان قتل او ابن تاریخ معتبر را احتار نمودند. و اهل نگاله تاریخ لجهن سین عمل مینمایند. و گجرا بیان و دکنیان تاریخ سالیان و در اوچین و دهلی تاریخ نکرماحی معتبر است. مطلب از بطویل این مقدمه آنست که چون در عهد اکبر بادشاه بنابر آنکه درین کشور تواریخ مختلفه معمول بود. و تاریخ هجری از مدت امتداد طویل الدیل شده و ضبط آن بر هنود اشکال داشت. لاجرم آنحصص بجمع آسانی ضبط ایسان خواهش وضع تاریخی نمودند. چون این معنی منافاتی با تاریخ هجری نداشت. چون آن تاریخ مانند بن فویم آنحضرت صلی الله علیه و سلم با زمان قیامت پایدار و مسددام خواهد بود. لهذا دانشوران عهد سال علامه دهر امیر فتح الله شراری و علامه شیخ ابو الفصل و دیگر حردوران مداء جلوس آن حضرت تاریخ گرفته بتایح الهی موسوم ساختند. و بنای ادوار آرا بروس ترک و ابغور بر میثارهای دوارده گذاشته هر سالی را بنام یکی از سهور دوارده گانه شمسی که در آن برین دری نامیده اند موسوم نمودند. چنانچه به بسط تمام در اکبر نامه مسروح است. در یولا که جلوس اقدس این پدکر قدسی

۱ اریداوس (Seleucus), سولوقس (Antigonus, or Antiochus I) انطیاخوس^۱ Arrhidacus), بطلموس (Ptolemy).

بر سر در عرش و کرسی رو نموده و آب و رنگی تازه بر روی سار عام باز آمده
 مرتقا بر فرسوده رسمهای پاسبانی و دیان و اعتاده - آن مجدد عالم دین
 و دول که بمقتضای نظام طبع عالی و نواب مش ارحمده همه حیر را
 دلاویز خاطر پند میجوایند تا آن کهن وضع بر کانه که پیمان ابدان و دست
 فرسوده انحال است بسند نموده - چون از راه دیداری تسمه سبیل
 پاسبانی مغانه مشهور پاریز مرصی خاطر عاطر اسلام پرور - ود - لاجرم
 بازگی رسم نسخ بر آن آئین کشیده شاه ادوار این تاریخ را بر وفق عدد کامل
 عشره که عقد اول است از عقود اعداد نهاده - چه شرافت این عدد سیار
 است و اکثر عظام امور عالم اسکان را حصر و احاطه الوجود موافق این عدد
 کامل ثبات و عقد شرافت انتساب آفریده - مثل عمول عشره و مقولات
 عشره و حواس ده گانه انسانی و اصل انها - و از همه شریف بر عدد
 عزیز کردهای الهی و بر کندهای عوطف ن متهاهی یعنی این سلسله
 دول و دین که سر حلقه آن صاحبقران نخستین و همین حصر
 صاحبقران دومین است - چنانچه بوجوب کامل آنحضرت مصداق تلک
 عشره کامله و هم عدد عشره مبسر، اصحاب حصر خیر البشر شده - اول
 جمادی الثانی سده هزار و سی و هفت هجری را مبتدای آن تاریخ بی
 منتها اعتبار نمودند - و قرار دادند که هر ده ساله احوال - عادت - حال در
 اقبالنامه که حسب الحکم اشرف نگاشته قلم سخن سبحان بلند قدر مثل
 وزیر اعظم سعد الله خان و وحید الدوران - مع حمد گفته - و حاشه تقدیر
 آن نام ناهنی آن حضرت بپادشاهانه تعمیر نموده - در دفتری جداگانه
 ایراد نمایند - حاشه بدستور مذکور وقایع هر سال که از سوانح سال دیگر
 جدا شده یکجا سم ذکر پذیرفته از آغاز حمادی الثانیه آن سال ابتدا
 یافته باین عنوان مثلاً معین و معین گردید - که آغاز سال اول از دور اول -
 آغاز سال دوم از دور اول - و همچنین تا آخر آن دور که سال دهم است -
 و برین قیاس دور دوم و ادوار دیگر که نهایت آن آخر زمان و منتهای
 عدد باد - چون این صعب را نظر بر نگارش حقایق احوال آن ملک الملوک
 ملک حصال بود - و بمصد اعجابی حربه تحریر خصوصیات مآثر و مکارم
 خصوص کارنامههای آن خدیو کا نگار که سیخ حمد و عربیان دیگر متعهد
 بیان و متکفل اتیان نموداری از آن سده اند - لاجرم حاشه وقایع نگار درین
 خرد نامه است آئین راضی نگارش ده ده ساله احوال جدا جدا نشده از
 آغاز خلوس - بارک بنا انجام روزگار قضی آثار و حاشه عهد سعادت مهتد

آنحضرت نکجا باندازه دسترس، پذیرای تحریر ساخت - و بدستور آثار
نامهای باسان و تواریخ پیشینیان در معرض بیان خصایص آنحضرت بظهور
رسانید*

بیان نخستین امری که از آن قدوة سلاطین اولی الامر صدور یافت و ذکر ارسال فرامین واحکام فضا نفاذ به سایر اعیان دولت وولات و حکام هر ولایت

سراوار مرتبه الهی سر افزای بود که خون پیاپی سلطنت رسیده
پای بر مدارج رفعت و دولت دامتاهی نهاد - هر آئینه داس حدود و احکام
نوامیس الهی کماهی حقها ندارد - و حفظ مراتب اوامر و نواهی
شریعت حضرت رسالت پناهی صلوات الله و سلامه علیه و علی آله
و اصحابه بدانسان که ساید و ناید بجا آرد - چنانچه درین طریقه
بنحوی از راه ادب و اندام و طریق تعظیم و احترام درآید - که بهیچ وجه
امری از امور که مشعر بل موهم دلیری و گستاخ روئی باشد ازو سرزنند -
و ارتکاب سیوه که سیه دل مشته به بروشی و بیطریقی باشد بهیچ باب
تحویز ننماید - خصوص قوانین ناسنندیده نما که در ظاهر نظر و باطنی
رای اشتباه آن باوصاع و اطوار متعدده نکوهیده آئین باشد - تا عموم مردم
که در سلوک طرقی سریع و طریقت حقیقت مذهب منوک میدارند -
بدستوری که سابقاً مذکور شد - سهانته پیروئی ایشان رفته رفته براهه انحراف
پیش نگیرند - چنانچه اکثر انواع بدع در پاستان روزگار باین نوع ابداع
شده - المنة لله تعالی و تقدس که اعالی حضرت ظل سبحانی صاحب
قران ثانی از میداء احوال فرخنده فال تا الحال پیوسته بر وفق احکام
کتاب و سنن اطاعت و طاعت پشه کرده اند - و طریقه متابعت پیروئی
حضرت رسول صلی الله علیه و علی آله و صحبه و سلم پیش گرفته درین
باب بمثابه اهتمام دارند - که همدرین روز سعادت افروز که روی سریر
شاهنشاهی از پریو جلوس فرخنده آنسرور زیور فر الهی گرفت - نخستین
امری که از موقف خلافت پیرایه صدور پذیرفته حلیه نفاذ یافت - نهی
بعده تعظیم اسب که از عهد حضرت عرش آشیانی مقرر و معهود

شده بود - چنانچه هرگاه بندهای درگاه از ادراک سعادت ملازمت امتیاز می یافتند - با باحراز نوعی از ستایب سرافراز می گشامد - از روی معطیم برآه نکریم در آمده سجده بجا می آوردند - و این در وادع در ملل سابقه بمنزله سلام بود و همدر دستوس - و سجده قدوسیان آدم علیه السلام را و سجده حضرت یعقوب و اولاد امجد بطریق معطیم و تکریم حضرت یوسف صدیق را اربین دست بوده - چون فروع نصیه رسالت حبه افروز ظهور گردید - آشیای سابق صورت سجح پذیرف - دویوسف که حضرت ساهنشاهی سانه افعال بر سر نخب و ناح انداختند بهادر آنکه از راه کمال نقوی و پرهیزگاری در اکثر اور مرحله بیه بهای خویشتن داری می فرمایند - به جای امور مشبه راضی دین معنی نشده عموم مردم را آن مجموع فرمودند - و سسسان هند را از سرنو به پرنو چراغ شریعت محمدی نورآگین ساخته بجای سجده و زمین بوس چهار تسلیم حکم فرمودند - و یاک گوهراں دوده سیادت و ستخبان اهل بیت ناظم دیوان رسالت را و مسند آرایان محمل علم و مرحله پیمایان جاده فضل و پوندگسلان علایی و درویشان کامل که پایه حقیقت ستافته اند - از سر آنکه سزایش معطیم و شایستختی نکریم دارند اربین دست بواص که باعث سکسته رنگی سان این طبقه است معاف فرموده مقرر نمودند - که در وقت دریافت ملازمت بسلام نماز ادب را تمام نموده هکام وداع مصحف اخلاص بر فایده حتم نمایند - رمی عنایت ایزدی که ما شستی دست حوس حوادث دهر ناپایدار و معتون آحرالزمان را در عهد چنین جهاسانی اسلام پرور دیدار دادگر ناساهی کامل سجا تمام جود رعیت پرور در عرصه وجود جلوه گر نموده - که ورع و پرهیزگاری آن حضرت درین مرتبه - وسایر مکرم اخلاق در مرتبه به اگر بمش تا رور شمار بل نا نقطه: آخر ابد مراتب کیف و کم آن بسمار در آید - عمود انسان از عقد آن بهرساید - و درجات اعداد نامتناهی از لمرط تعداد بیاید برسد - هنوز هیچ از مراتب آن بحساب در نیامده باشد - حمد الله ثم حمدا له - و امر جلیل القدر از موقف حلاوت در باب ارسال احکام حسان مطاع باعیان دولت که درینولا درصوبجات ولایات دور دست بونده هنوز سعادت حضور در نیافته بودند عز ورود یافت - و عنوان آنها بطعراى عراى ابوالمظفر شهاب الدین محمد صاحبقران ثانی بادشاه غازی موشح و مرین شده بمهر اوزک اسرف محوم و مشرف گردیده - و آن خامی سب معظم که

سجده گذاران دولت و اقبال را مهر نماز است - و سپهر فرخی و فرخندگی
 را آفتاب فروغ پرداز - گرداب درنای حسنت و املانس و عینک دیده
 دولت و اقبال - خانم ، اسمان زبردست اوست و بکین آفتاب مهر پرس
 او - هم صاحب دستکله است و هم صاحب سار - بر ایادی دسترس تمام
 دارد - امروز دستیکه او دارد بالای دستی انگشت نامست و خون خورشید
 نامور و نور پیر - چرا دست از پنجه آفتاب نبرد که نام همانون پادشاهی
 خط جبین او گشته - و اسم فرخنده ساهنمایی سر بوش او گردیده -
 چشم بد دور که شخص امالی را نمائنه جسم است و شاهد منشور را دیده
 سرمد ناک - همانا عشق آن آبجیاب است که در ساهی حامی کند -
 یا کعبه که بن ساهی در میدهد - یثور دیده به ساهی در می آید -
 نقش او با فرح فانی در دست نیست - و عکس او بر فرم مرجم عنوان
 هیکل آیات رحمت گسسته - تا نام جنب مکانی و اسمانی هستکانه
 اجداد پاک نژاد دست داشت ، به سپهر در آوازی اوج گرای شهر بود -
 و درین ایام که از نام نامی حصر سلمان مقامی که دعادت آهی از
 روی آثار عظیمه وسط حقیقی آن بکین سعادت فرین شبهه خانم جم گشته -
 بانتظام این اسم ساهی در سلک اسمانی آدادی والا گهر ، منظر رسول مشرق
 و معنی زرده دهی صورت اندرون و خطاب عسره ، عسره یافت - و در
 معنی آمانی در به سپهر حلوه گر ندرده که نام ابلآک ده ابای علوی اند
 روس کرده است - و در سلسله ، فولاد عسره جوهر ده ، جنب نالذات
 اوست پدید آمد - و حاتم کردید که بیک روی روپیه و مهر کلمه طیمه که
 آرایش حانسه خاطر کامل عمار است نگارش نمایند - و در حاشیه نام
 نامی حلقای راشدین که اربعه مناسب حساب خلافت اند طرارش دهند -
 و در روی دیگر اسم ساهی و القاب نامی پادشاه نامدار آرایش بخشد -
 زهی فرخنده نامی که آسمان نرس مسگیرد و از سادی چون نقش سکه
 بر خود می بالد - در دست مغربی آفتاب و مهر تمام عیار بدر که سال و ماه
 در رشته بروج صرافان قصا و قدر روانست - از رسک یکی فلک و دیگری
 غیر سال برآمد - سخن در وصف او در دست گفته می آید - و معنی در
 ستایش او تمام عیار گفته میسود - اگر سحر ، را خون نام همانون خویش
 بزر برکشد می سود - الحمد لله که در نر در عهد ماس چارباری گردیده
 بکردار قلب سره ارباب قبول بد کر کلمه طیمه و اسمانی حقا می پردازد -
 و کیمیا ساز سپهر صعب اندیش که پیوسته عمل شمسی و قمری در پیش

دارد - از تمام عیارهای آن زر و سیم - مسکوک در حیرت افزاده هر شام و صبح زر و سیم ماه و مهر را در کبسته خود پنهان می سازد - اشراف از نام اسراف چندین مایه شرف گرد آورده - و روپیه از انقباق اقداس بهراران سعادت رو شناس گردید - در سبب مغربی آفتاب چون از شرف سکه معروض است - هر شب مانند زر لایمان خاک بر سر می کشد - و در تمام حصار ماه حوال از دام او مایوس است با وجود ماهی هر سه گداحس سینه *

بالجمله اول فرمان که صدور یافت - منشور افتخار اندی و اعتبار سرمدی پیمین الدوله عصه الخلاف آصف خان بود - که از روی عاطف و عنایت بدستخط خاص که خط آفتاب از رسک آن نافه گردد نگاشته آثار مهر پدی را بر روی روز افکندند - و هر سطر از آن مرصعه - شور که مستخه سورة نور بود - سرمد ساری جسم افعال گشته از - پروا - مختار آن همای اوج سعادت ساه مالی گردید *

نفل فرمان مذکور

دانای رموز سلطنت عظمی - واقف اسرار خلافت - سری - سر حیل یکرنگان وفادار - سالانه یکجهت آن حق گدار - کار و برائی - سف - فلم - مدیر امور عالم - زبده حوائج عالیشان - مدوه امرای بلند مکن - عصه الخلاف پیمین الدوله - عموی بحان برابر آصف خان - در امان حصر ملک مثال بوده بداند - که در چهارم گهری روز مبارک دوسه بیست و پنجم بهمن ماه سواص هشتم جمادی الثانی سنه هزار و سی و هفت هجری بمنازکی و میروزی در دار الخلاف اکبرآباد خلوس میمنت مانوس بر تخت سلطنت و - بر خلافت واقع شده - و بدستوری که معروض داشته بودند لقب را سها الدین دار داریم - حناحه ام مبارک ما را بعنوان سها الدین صاحب قرآن ثانی ساعجه نادره غازی در خطبه که درین روز بلند آواره گردانند درج نمودند - ، سکه هم بهمن ماه مبارک رده شد *

* بی *

لله الحمد که آن نفس که خاطر میخواست

آمد آخر ز پس پرده تعلل بر سر

امیدواریم که الله تعالی دلسامی کل عیدوسمان را که محض کرم خود نما عنایت نموده بر بادشاه سما و سما ده سرینک غالب این دولت اید مبارک گرداند - و زور برور فتوحات دانه و نصرت های بی اندازه نصرت ما نمود - و شما هم بعمر طبعی رسیده از دولت ما دولت های عظیم یابید *

آنگاه از راه دقیقه سنجیای قدرشناسی و مرتبه دانی القاب هر یک از عمدهای دولت و اعیان حضرت را خود بعبارت خاص مقرر فرمودند که منشأ بلاغت نشان در فراوانی مطاعه و امثال آن بحسن ننویسند - تا حی مرتبه هر یک از بندهای خاص بموقع خود ادا شده باشد - و ارباب انشا انقلاب زیاده از قدر و کمتر از پایه همگنان ننویسند - از حمله انقلاب یحیی الدوله بهمین عبارت مقرر شد - اعتضاد خلاف و فرمانروائی - اعتماد سلطنت و کشورکشائی - نصر خاتم ابهت و بختیاری - آب گوهر حقیق و جان سپاری - طراز آسمین ابهت و حلال - گوهر سریر دولت و اقبال - مقدمه الجیش معارک جهانستانی - مقدمه العیش کام حشیش و کامرانی - مونس وحدت سرای حضور - مجرم خاص الخاص سرایر سرور - ذوی الخصایل الرصیه و الشمایل المرصه - صاحب الکمالات الصوریه و المعویه - مستسار دولت خافانی - مومن دارگاه سلطانی - انجم آرای محفل انس - صدر نسیم بساط قدس - همدم دلکشی مجلس خاص - مجرم حلول سرای وفا و اخلاص - دقیقه دات سرایر بادشاهی - رمز سناس عالم مزاحدانی و آگاهی - مورد الطاف شاهشاهی - مرجع عواطف ظل الهی - جوهر مرآت حقیق و وفا - مروع سمع یکرنگی و صفا مسعله افروز مطرب اسرافان - دانش آموز طیب مسائیان - مدوّه خوانین بلند مکن - سارر الملب یمن الدوله آصفحد *

و چون آن عهد الدوله - در عهد حضرت حبیب بکائی عفت هزاری هفت هزار سوار دو اسبه سه سپه منصب داشت - غایبانه یه هزاری ذرب و هزار سوار دو اسبه سه اسبه اختصاص بخشیدند *

فهرست اسامی جمعی از سعادت مندان ارادت کیش که بنابر سلسله جنبائی دولت جاودانی در رکاب ظفر انتساب این بر گزیده عنایات حضرت ذوالجلال از مبائی ایام فترت تا هنگام جلوس سریر خلافت مصیر همه جا حاضر بودید

چون این بیک احترام سعادت یار بحکم بهبود جوئی همت والا نهم و کار طلبی عقل به اندیس در رکاب سعادت همه جا همراهی گزیده

دقائق جانفشانی و سربازی باقصی درجاء امکان رسانیده - خاصه آنانکه بکار فرمانی طالع ارجمند و رهنمائی بحت بلند از نقطه اول شاهزادگی تا انجام کار که محیط پنج دوار بزم اولیای دولت گردید - و از جلوس ابد پیوند پایدار حق مرکز خود فرار گرفت - هرکار وار پای از سر ساخته در هر مقام کام ثبات و استقرار برجا داشتند - چنانچه از گردشهای نا ملایم روزگار و تقلبات بی هرکار لیل و نهار ملول نگشته کسل و تهاون را سگ راه نساختند - و از بلندی و پستی مسالک طلب فتور و سستی بخود راه نداده رخنه در سد زوئین رسوخ عزم متین نینداختند - لا جرم امروز بر مطلب خویتی میروز گشته و کار بکام و گردش روزگار بروقی مرام ایشان شده بمناسب و مراسم والا رسیدند - و صاحب صوفی ولایات گردیده دقائق رتبه قدر و منزل و درجاء رفعت شن و شوکت معالم بالا رسانیدند - بالجمعه اسمای جمعی اراعیان این وفا کیشان بنابر آنکه سرمایه مباحات و امخار جاودان اولاد ایشان باشد درین مهرسب حرد نمۀ آداب ثبت می نماید برین موجب *

سید مظفر خان - اسلام خان - وریر خان - قلیچ خان - بهادر خان -
 روهیله - معتقد خان - صفدر خان - دلاور خان - بربح - سردار خان - راجه
 بسپنداس کور - یوسف خان تاشکندی - راجه - نروپ کچھواکه - ویرار
 مظفر کرمانی - میر شمس - رضا بهادر - خان نثار خان - بکه تاز خان -
 احلاص خان - خوابه جهان حوامی - احمد خان حواجه سرا احداد خان
 سهمند - زبردست خان - برکتار خان - دوب خان - رسید خان
 حواجه سرا - شرره خان - یکدل خان حواجه سرا *

الحق این حکایت ساسان سپاس گذار و پرستاران وفا آئی جاسپار
 استحقاق اینگونه عنایات گوناگون که در حق ایشان بطهور رسید دارند -
 و این مایه مرحمت نمایان و و این پلید عاطف بی پایان که در پرده این
 گروه پا برجا ثابت قدم که در عرصه جانفشانی و سربازی هیچ جا سرموی
 پای کم نیاورده اند - بسیار بها و بعایب بموقع واقع شده - و چگونه چنین
 بناسد که شاهنشاه حق آگاه وفا طلب حقیق خواه بمقتضای مرتبه طلب
 الهی - راتب داد و دهش را بجای رسانیده اند - که بحشت آنحضرت
 را سبب و موجبی درکار نیست - چه جای آنکه درین مقام این گونه بهانه
 و دس پیچی که عبارت است از ادای حقوق ثابت قدمان عرصه وفا

و حقیقت و حق شناسان نمک و حق عنایت در دست بود - هرگاه نقد اخلاص در سب مرشد پرستی از خلاص آزمون بیغش و خالص برآید - اگر از هر تو عنایت نمایان چون زر تاب چهره امید بسرخروئی و روشناسی جاوید برآموزد بجا - و قدر و مقدار اعتماد و اعتبار وفاداری بمیزان امتحان و اختیار سنجیده آید - اگر از فیض عاطفت سراسر مانند در شاهوار ارجمندی ابد و اعتبار سرمد اندوزد سرا*

فهرست برخی از عنایات بادشا. عالم صورت
و معنی که در عنفوان جلوس اقدس نسبت
بامرای حضور بظهور آمده سوای
صوبه داران و امثال ایشانکه در دربار
جهان مدار حاضر بودند

خدایو مالک رقاب اعظم سایه پاینده آفریدگار عالم عظم شانه و سلطانه که بنا بر اقتضای عنایت ازل و لطف جلی بسایر صفات آراسته حاصه بفیض وجود مفیض الجود - امید که از لطف کامل آن حضرت متصف بدوام و علود بیز گردند - پیوسته بمقتضای راب کامل صفات در اقصای فیوضات نسبت بفقر و عی و سایل و مستغنی با وسایل دبی و سایل بر یک نسبت و یک حال آمده - درین احوال نه جلوس اودس رو داده وسایل بخشش و بخشایش مهیا و آماده شد - و دست آو بر د - و دهتی بدست آمد - کف جود مانند درهای خزاین عامره بل ابواب محار و معادن کشاده مخروشات کان و مکنونات دریا را نیز بمحوم عوام - حوسر عطا فرمودند - ارجحه امرای عظام را باحداث مناصب و افزایش درجات آن و خطابهای مناسب و خلعت فاخره و سلاح گرانبه مثل سه - و خنجر مرصع و امثال آن و علم نقاره و تومان و طوع و اسپند - و زرین و قیل با برای سیمین و انعام نقد و نظایر اینها بتماوب مراتب کمیت و کیفیت فراخور حال هر یک نواهند - بنابر آنچه بمعیین بر مراتب چون آسانی دست نمی دهد - و ظرف تقریر و تحریر ارفراز - و متحمل آن نمی تواند شد - و مراحم بی پایان نه نسبت باحد - پ

و اکثر خدم و حشم و ارباب استعداد و استحقاق از انعام نقد و اضعاف مراتب بظهور رسیده - آن خود امریست بیرون از احتمال احاطه دایره امکان - لاجرم درین مقام عنایاتی که نسبت به ای عظام تا هزاری منصب واقع شده بقید تحریر در آورده باقی را با چهار از قلم می اندازد *

مهابت خان از مرحمت خطاب والای خان خانانی و سپه سالاری و خلعت خاص با چار قب طلا دوی و خنجر مرصع و شمشیر مرصع و علم و نقاره و تومان و طوغ و اسپ خاصه مزین برین طلا و فیل خاصگی با یرای سیمین و پوشش مخمل زربفت و ماده فیل و چهار لک روپیه نقه و منصب هفت هزاری هفت هزار سوار دو اسپه سه اسپه سوار سوار و معنی گشت - خان عالم خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و منصب شش هزاری ذات سج هرا - و از رایت انتحار بر افراشت - قسم حان بخلمت و خنجر مرصع و علم و نقاره و فیل و منصب پنجمزاری ذات و سوار از آنحضرت دو هزار سوار ده اسپه سه اسپه و تسلیه صوبه دارئی بگلله بتازگی اعبار - اف - لشکر حان بخلمت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و منصب پنج هزار ذات [..] آن نوارش پذیرفت - و برین خان عنایت خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و منصب پنج هزاری سه هزار سوار و انعام یک لک روپیه مرحمت پذیرسد - سید مظفر حان بخلمت و خنجر و اسپ مرصع و نقاره و اسپ و فیل و منصب چار هزاری ذات و سه هزار سوار و هشتاد هزار روپیه نقد مدد در آنار و بر مدعا یافت - و هر کدام از راجه حی سنگه و میرا حان بن شاه نواز حان حانان عبدالرحیم بن منصب چار هزاری ذات و سه هزار و از و خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل بلند پایگی اندوختند - و بابو خان بریج بن عنایت خلعت و خنجر مرصع و علم و اسپ و فیل و منصب چار هزاری ذات و دو هزار و پانصد سوار و پنجاه هزار روپیه نقد کامروائی یافت - راوسور بهوریته زمیندار بیک - خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و منصب چار هزار در هزار و پانصد سوار - دلیر خان باره خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و فیل و منصب چهار هزار ذات و در هزار و چهار صد سوار - بهادر خان روهله خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسپ و فیل و منصب

چهار هزاری ذات و دو هزار سوار و پنجاه هزار روبیه نقد - میرزا مظفر
 کرمانی خلعت و خنجر مرصع و علم و اسب و فیل و منصب چهار
 هزاری ذات و هزار و پانصد سوار و سی هزار روبیه نقد - راجه بهارت
 بدله خلعت و خنجر مرصع و نقاره و منصب سه هزاری ذات و دو هزار
 و پانصد سوار - مصطفی خان ترکمان مخاطب به ترکمان خان خلعت
 و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسب و منصب سه هزاری دو هزار
 سوار - سردار خان خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسب و فیل
 و منصب سه هزاری ذات و دو هزار سوار و سی هزار روبیه نقد - بهار سنگه
 بندیل خلعت و خنجر مرصع و منصب سه هزاری دو هزار سوار - راجه
 یسنداس ولد راجه گودل داس کورار جمله بندهای معتبر جانشینار
 خلعت و خنجر مرصع و علم و اسب و فیل و منصب سه هزاری هزار
 و پانصد سوار و سی هزار روبیه نقد - صفدر خان خلعت و خنجر مرصع
 و علم و اسب و فیل و منصب سه هزاری هزار و پانصد سوار و بیست
 و پنج هزار روبیه نقد - ملیح خان خلعت و خنجر مرصع و اسب و علم
 و فیل و منصب دو هزار و پانصدی هزار سوار و بیست و پنج هزار
 روبیه نقد - سید مهوید صاحب بدیدار خان خلعت و خنجر مرصع و علم
 و اسب و منصب دو هزاری هزار و پانصد سوار - احمد بیگ خان خلعت
 و اسب و منصب دو هزاری ذات و هزار پانصد سوار - بابو خان کرانی
 خلعت و خنجر مرصع و منصب دو هزاری هزار و پانصد سوار -
 مختار خان خلعت و منصب دو هزاری ذات و هزار و دویست سوار -
 رضا بهادر مخاطب بخدمت پیرس خان ار جمله علایمان خامه بنای
 خلعت و خنجر مرصع و اسب و فیل و بیست هزار روبیه نقد و منصب
 دو هزاری ذات و هزار و دویست سوار و خدمت والای میر نورکی
 و مرحوم عصای مرصع انگشت نما گشت - علی قلی درهن بخلعت
 و علم و منصب دو هزاری هزار و دویست سوار - یوسف محمد خان
 خلعت و خنجر مرصع و علم و اسب و فیل و پانزده هزار روبیه نقد
 و منصب دو هزاری هزار سوار - حاکم نثار خان خلعت و خنجر مرصع و علم
 و اسب و فیل و دوازده هزار روبیه نقد و منصب دو هزاری هزار سوار
 احداث خان مهمند خلعت و خنجر مرصع و علم و اسب و فیل و ده هزار
 روبیه نقد و منصب دو هزاری^۱ [ششصد]^۲ سوار - نور الدین قلی خلعت

و منصب دو هزارى^۱ [پانصد]^۲ سوار - ملا خواجه خوافي بحطاب
 خواجه جهان خلعت و اسب و منصب دو هزارى ششصد سوار -
 اعتماد خان خواجه سرا خلعت و منصب دو هزارى پانصد سوار -
 سيد يعقوب بهاري خلعت و منصب هزار و پانصدى دت و هزار سوار -
 ستر سال کچواهه خلعت و عام و منصب هزار و پانصدى دت و هزار
 سوار - جنگمال راتهور خدمت و منصب هزار و پانصدى دت و هفتصد
 سوار - سيد عالم نارهه خلعت و منصب هزار و پانصدى ششصد سوار -
 زبردست خان خلعت و منصب هزار و پانصدى ششصد سوار و هشت
 هزار روپيه نقد - حيات خان ولد سلي خان تيرى از سدهى روشناس
 خلعت و منصب هزار و پانصدى دت و پانصد سوار و شش هزار روپيه
 نقد - جهان دت که کر خلعت و منصب هزار و پانصدى دت و پانصد سوار
 و پنج هزار روپيه نقد - نوب خان خلعت و منصب هزار و پانصدى
 چهار صد سوار و پنج هزار روپيه - يکه تار خان خلعت و منصب هزار
 و پانصدى حار صد سوار و پنج هزار روپيه نقد - معز اسمک خلعت
 و منصب هزار و پانصدى دت و ششصد سوار - هردى رام کچواهه
 خلعت و منصب هزار^۲ [و پانصدى پانصد سوار]^۳ ابراهيم حسين حطاب
 بدرجت خان خلعت و منصب هزار و دو صدى پانصد سوار - ميرزاخان
 ولد زين خان کوکه خدمت و منصب هزار و دو صدى ششصد سوار -
 عثمان خان خلعت و منصب هزار و دو صدى ششصد سوار - راجه
 دوارکا داس کچواهه خلعت و منصب هزارى هشت صد سوار -
 بهکوان داس خلعت و منصب هزارى ششصد سوار - راجه رامداس
 خلعت و منصب هزارى دت و پانصد سوار - گرم الله ولد على مردان
 خان بهادر خلعت و منصب هزارى پانصد سوار - معل خان ولد
 زين خان خلعت و منصب هزارى پانصد سوار - اکرام خان ولد
 اسلام خان شيخ راجه خلعت و منصب هزارى دت و پانصد سوار -
 جيت سنگه خدمت و منصب هزارى دت و پانصد سوار - سراوارخان
 وند لسكر خان خلعت و منصب هزارى پانصد سوار - شادي خان
 اوزبک خلعت و منصب هزارى چهار صد سوار - خنجرخان چور آقاسي

(۱) ع | هفتصد | ل

(۲) ع | و دو صدى شش صد و پنجاه سوار | ل

خلعت و منصب هزاری چهار صد سوار - اهتمام خان خلعت و منصب هزاری دو صد و پنجاه سوار و چهار هزار روپیه نقد - شیخ فرید خلعت و منصب هزاری ذات و صد پنجاه سوار - شیر راد خویش خان عالم خلعت و منصب هزاری ذات و چهار صد سوار - ترکناز خان خلعت و منصب هزاری دو صد و پنجاه سوار و چهار هزار روپیه نقد - رشید خان خواجه سرا خلعت و منصب هزاری دو صد سوار و چهار هزار روپیه نقد - بالحملة عنایات آن حضرت که در روز جلوس مبارک نسبت بامرای صدر وقوع ناف بدستور تفصیل مذکور است - و انواع عراف که بامرای نامور و سایر بندهای رو شناس بعد ازین تاریخ سمت پرور و ظهور خواهد یافت در مقام خود مذکور خواهد شد *

بیان عزل و نصب بعضی از امرای عظام که هنگام جلوس مبارک به نگهبانی صوبجات و فوجداری سرکار اشتغال داشتند و برقرار داشتن باقی ایشان

جهاندار عدل پرور که از تمیز رای عالم آرای و بصیرت غمیر گیتی پیرای میزان پله سنج و معیار عیار شناس در دست گرفته پایه مقدار هر گرانقدر و سبک سنگ می سنجدند - و مرتبه هر سره و ناسره از یکدیگر باز میدانند - هم در مبادی جلوس که در حقیقت خورسید وار یرنوظل الهی بر روی زمین گسترده - بحکم مقتضای وقت و حال بنابر آنکه پایه قدر بعضی ولایت از ولایاتی که آن ولا در عهده پاسبانی داسند والا تر بود - یا آنکه سرکردن آن خدمت کما ینبغی از دست ایشان بر نمی آمد - یا نظر بدیگر جزئیات امور که تصور ارباب تأیید که اصحاب عقل کل اند می باشد - و عقول ضعیفه سایر احاد الناس بکنه نکته آن نمی رسد - رقم عزل بر صحیفه احوال برخی از صوبه داران کشیده باقی را گذاشتند - همچنین بعضی از حکام و فوجداران را بتازگی بر نگهبانی سرکارها مامور فرموده مابقی را با جمیع متصدیان خدمت صوبجات مثل دیوان و بخشی و سایر اعمال دیوانی یک قلم بدستور سابق مبرور داشتند - تا آنکه که فرصت اقتضا کند - از حساب همه بهمه حساب شمار بر دارند -

و بروز نامه‌ی اطوار و اوضاع فرد فرد گذشته استیفای اعمال کلی و جزوی هر یک نمایند. صوبه بهار از تعیر میرزا رستم بخان عالم و صوبه بنگاله از تعیر فدائی خان بقاسم خان که درین آوان بهراسب اکبر آباد قیام دانست مرحمت شد. و صوبه کابل و بنگش از تعیر ظفر خان که به نابت خواجه ابوالحسن پدر خود بهاسپانی آن حدود مقرر بود به لشکر خان رجوع یافت. و دارالمک دهلوی از تعیر مختار خان به قلیح خان باز گشت. اما باقی صوبها باین تفصیل بر امری عظام بطریق معهود قرار گرفت. صوبه پنجاب و ملتان بدستور سالی بر گماشتگان دسوا الاعظم بمین الدوله امین المله آصف خان مقرر گشت. و نندر لاهری برسم انعام بآن خان عالی مقام مرحمت شد. صوبه دکن بخان جهان لوده‌ی و صوبه مالوه بمظفر خان معموری و صوبه کشمیر باعتقاد خان و صوبه اودیسه بباقر خان و صوبه اله آباد بهجهانگیر قلی خان ولد خان اعظم برقرار ماند. و چون صوبه تته بشهریار تعلق داشت و بعد از سانجه او حنانچه در آخر دفتر اول ایام بادشاه زادگئی حصر مذکور گسب میرزا عیسی ترخان را ارگجرات بان صوب رخیمت فرموده بودند بهمان قرار برو مقرر شد. و همچنین صوبه گجرات که در وقت نوحه از حنیر دار الخلافه از تعیر سیف خان به شیر خان تفویض یافته بود همچنان حال ماند. اما فوجدارئی سرکارها مرزا خان نبیره خان خان عبد الرحیم قدیم فوجدارئی سرکار قنوج اختصاص یافت. دلاور خان بفوجدارئی سرکار میواب و صفدر خان بفوجدارئی سرکار سرونج و سید بهوه سرکار میان دو آب و ممتاز خان به مونگیر و حانثار خان بمندسور نامزد شدند. اما تفویض خدمت مالی صوبجات همین که خواجه جهان را خدمت دیوانی صوبه احمد آباد فرمودند. باقی صوبجات و سرکارها چنانچه مذکور شد بهمان مثابه بر متصدیان سابق مقرر گشت. و آنچه بعد ازین درین باب سانح گردد بجای خود بر وفق توفیق مدیر و منتشر امور مذکور خواهد شد *

سوانح این احیان بیست و هشتم بهمن ماه الهی که چارمین روز حلوس اند قرین شهنشاه دین پناه بود. خان زاد خان مبین خلف مهابت خان حان خانان ار دار السطنه لاهور خود را باستلام رکن و مقام بادشاه اسلام که قبله حاجات انام اسب رسانیده ار همه پیشتر احراز این سعادت عظمی نمود. در همین تاریخ بصوبه دارئی مالوه و منصب پنج هزار پی پنج هزار سوار و خطاب خان زمانی اعتبار گرفت. و بخلع خاصه و خنجر مرصع

و شمشیر مرصع و انعام یک لک روپیه و مرحمت علم و نقاره سر بلندی و بلند آوازگي یافته روانه آن صوب شد - و پنجم اسفندار راجه گچ سنگه ولد راجه سورج سنگه که به نسب خالوزادگي اين آبروی آباي علوی و امهات سفلي او و اولادش درمبان راجها و رایان این سر زمین بل روی زیر تا دور دامان قیامت سر بلند خواهد بود - از جوده پور وطن خود رسیده جبن بخت بزمین سائي عتبه سدره مرتبه رسانید - و بمنصب پنج هزاري ذات و سوار و عنایب خلعت خاصه و کمر خنجر مرصع با نهولک تاره و شمشیر موصع و علم و نقاره و اسب و قیل سرمایه مزید کاگری اندوخت - و همدین روز ارادت خان از لاهور رسیده بملازم سعادت اندوز گشت - و بعنایب خلعت گرانمایه و خنجر مرصع و شمشیر مرصع و علم و نقاره و اسب و قیل و تفویض منصب پنج هزاري ذات و خدمت میر بخشگیری بر کام خاطر فیروز گشت - و همچنین مقرب خان و مسیح الزمان بملازمت استسعاد یافتند - حون مقرب خان مشرف بر انجام عمر بود از عنایات صوري خدیو عالم بمرحمت خلعت مشرف و مخلع و از خدمت معاف گشت - و منصب مسیح الزمان سه هزاري ذات و پانصد سوار قرار یافت - چون ابراهیم عادل خان فرمانروای بیجا نور صوب حسن مال این جلوه پیرای شاهد سلطنت را در آئینه پیش بینی معاینه کرده از خط سیمای این پیر تعلیم خرد آیات به روزی خوانده بود - برهنمونی هدایب این سده والا راکه کعبه سلاطین روزگار اسب مقام ابراهیم دانسته احرام بوجه می بست - و همواره به تفسیر سوره اخلاص پرداخته آیات عقیدت مندی را بظهور می آورد - درینولاکه بعالم بقا شتافت و خبر آن جهانی شدن او بمسامع علیه درجنیر رسید - لاجرم بایرادای حقوق ارادت و اخلاص او و اظهار کمال عنایب نسبت به محمد عادل خان پسرش مفخر سادات عظام میر عبد السلام مخاطب باختصاص خان را به تفقد و دلجوئی او ارسال داشته بودند - عادل خان در برابر این مایه عنایت کبری نهایت تعظیم و تکریم آن رسول عظیم القدر بجا آورده پیشکشی گرانمند از انواع نفایس جواهر و غیره سامان نموده بهایه سریر آسمان نظیر ارسال داشت - و آن سید جلیل النسب بر سبیل تعجیل معاهدت نموده درین روز از ملازمت سعادت اندوز گشت - و پیشکش مذکور را از نظر اشرف گذرانیده بمنصب چهار هزاري دو هزار سوار و خدمت بخشی گیرئی دوم و عرض مکرر و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسب و قیل و قلم

و دوات مرصع و خطاب اسلام خان ار سر جو مفتح و مامر شد - چون
 بعرض مقدس رسد که رانا کرون آنجهانی شد - و جنگ سنگه پسرش از
 مدتها در دکن و کشمیر ملازم رکاب ظفر نساب برد - و فروع اطاعت
 و ارادت از ناصه احلاص و اعتقادش پر بر طهور می داد - بنابر آن بعنایت
 آن حضرت از سرنو حبه بختش بداع عمودیت یعنی بیسکه که بهندی زبان
 عبارت از قسمة راجگی است رینت پذیرفت - و بد نحویز اشرف بر
 بساط جانشینی بدر نمکن یافته منصب پنج هزاری بیج هزار سوار و سایر
 ولایاتی که در تصرف پدرش بود برد مسلم گشت - و بمرحمت سروها
 و گهوه مرصع و شمشر مرصع و اسب و فل که ضمیمه مراحم عممه شده
 بود مصحوب راجه دیر نراین ارسال یافته بر افاری حاوند پذیرفت *

چهاردهم اسفندار افضل خان که از فضل پروران فضیلت کده شیراز
 است - و در هوش گیتی و فنون علوم رسمی از سیر اهل روزگار امتیاز تمام
 دارد - به دارالسلطنت رسیده بمنصب چهار هزار ذاب و دو هزار سوار
 و خلعت گرانمایه و خنجر مرصع و اسب و قیل بر افتخار برافراخت -
 و از یرو تفریض میر سامانی بر قرار معهود - چهره اعشار بر افروخت - و در
 همین روز را و دودا که از وطن بملازم شتافته بود بدر بار سپهر مدار رسیده
 چراغ دوده خوس از یرو نظر عنایت اشرف بتارگی بر افروخت
 و بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و علم و منصب هزار و پانصدی ذاب
 و هزار سوار سر بلند گردید - و حسب الالاحاس نواب ممتاز الزمانی ار سر جو
 رقم عقو بر صحفه جنایت و حریده جرم سف خان کشیده منصب او که
 چهار هزار ذاب و سوار بر قرار داد - و حسب و چهار هزار رویه
 «الیانه حکم رکنای کاسی مخلص به مسح مقرر گشت *

استسعاد یافتن شاهزادهای جوان بخت بسعادت

ملازمت اشرف و کامگاری پذیرفتن

عضد الخلافه آصف خان باین

موهبت عظمی در رکاب سعادت

آنشہ سواران عرصه نامداری

ای خوش آنروز که مترصد سالها از محنت انتظار بر آمده دپده

امید بر روی شاهد مقصود ناز کند - و حنّذا طالع بلند چشم بر راهی که بعد از روزگار بر تمنای خاطر فیروز گشته بدولت دلبخواه رسد - مصداق این سیاق انجام مراد شاهزادهای بلند اختر والا نژاد و کامروائی خان آصف صفات آصف است - که عمرها نقد گرامنی عمر صرف برآمد این مطلب اعلی و تحصیل این کام نامی نموده بود - و قرنهای بدعای سام و سحر این مراد حدا حواه ار حدا درخواست - اتفاقاً در آخر کار مدعای خاطرس در وقت استدعا بر آمده سهم السعادت دعونش بر هدف اجابت کارگر آمد - چنانچه همین ولا در دارالسلطنه لاهور آوازه نوبه قبه سعادت و وجه ارادتش یعنی موکب اقبال حضرت ظل الّهی نقرارگاه سریر پادشاهی که آویزه گوش ماه با نمایی شده بود - گوش زد و هوش ربای او گشت - و از سرنو تارک دولت افراخته و چهره اقبال بر افروخته در ملازمت پادشاهزادهای کامگار باهنگ دریافت سعادت بساط بوس با سایر سپاه نصرت پناه و جمیع خیل و حشم بهاریخ نوزدهم سفندار مطلق غره شهر رجب سنه هزار و سی و هفت هجری از لاهور روان شده - چون کوکبه جاه و جلال آن فرخنده کوکب بروج اجلال را در نزدیکیهای دار الخلافه اتقای نزول افتاد - و خبر قرب وصال و وصول آن یوسفان کنعان اقبال و قبول که در مدت دوری صوری از ملازمت قبله حقیقی و خدای مجازی خویش حرمان نصیب و بی شکیم بودند بنواحی آن مصر عزت رسید - حضرت مهد علیا محتار الزمانی بحکم استیلای شدت اشتیاقی که لازمه بعد عهد فراق و مقتضای قرب مدب وصال است - به نواب قدسیه القاب بیگم صاحب و نور دیده خلاف سلطان مراد بخش و دیگر بیگمان عالی مکان والا مکان حسب الاجازة سلیمان زمان بقصد استقبال والدین مکرمین و دریافت لقای فرخنده شاهزادهای همایون قدم عیسی دم متوجه شدند - و از آن سو خان جمشید مکان آصف خان در خدمت شاهزادهای اقبال مند از سرزمین فردوس آئین بهشت آباد که خون قطعه بهشت سر مشق ارباب عشرت است - پا در رکاب سعادت آورده در اثنای راه در سرافرده که بیجهت این مطلب بر تک سمع جاده ایستاده نموده بودند - اقتران نجوم سعادت لزوم ملک دولت و اقبال و اجتماع سعود آسمان جاه و جلال اتقای افتاد - چون اسباب مواصل دور افتادگان در آن وقت مسعود و ساعت سعادت آمود دست بهم داد - شاهزاده عالیقدر کامگار از اتقای فرخنده آن ولیه عصر که در حقیق برکب روزگار بودند سعادت

اندوز شده از پرتو ملاقات ندره برج عصمت و دره و آخره درج عظمت یعنی همشیره ستیره و سایر بیگمان و شاهزاده مراد بخش خاطر افروز گشتند - و آن حمیده ستیری چند فرسده محصور خصوص ماکمه عهد بر مراد خاطر فیروز شده از ذوق ملاقات اولاد مدسی نژاد و والد والا قدر و والده ماجده تا بوقت شام خوش وقت و شاد کام بوده - چون صدر نشین طارم چارم آهنگ شبستان مغرب نمود - و شاهد زمانه برقع مشکافام طلام بر رو فروهش - نواب مهمل علیا با سایر حجاب گزینان نقاب عصمت مسند شبین عمارای های زرکار و محفهای گوهر نگار گشتند - و بدولت سرای خلاف معاودت فرموده برقرار معهود بانوی مسکوی دولت و سمع شب افروز شبستان سلطنت شدند *

روز دیگر که عبارت از پنجشنبه بیستم اسفندار موافق دوم رجب است سایر ارکان دولت و اعیان حضرب از وزرای رفیع مکن و امرای عظیم الشان حسب الحکم باستقلال آن شهبسواران عرصه دولت شتافته بعد از دریافت سعادت ملازم در رکاب دولت روانه درگاه گشتی پناه شدند - و شاهزادهای کامکار و سپه سالار نامدار بآئین نمایان و بوزک نمایان داخل دونتخانه دارالحلقه گشته خواستند که سعادت استلام عتبه کرسی سرتبه اندوزند - خدایگان عالم و خدیو روزگار مانند آفتاب جهانتاب بدستور هر روز از مشرق جهروکه عالم و خاص والا طلوع فرخنده فرموده بتارگی عالم آرا و جهان افروز گشتند - و نخست نخستین گوهر سحاب خلافت کبری گزین نو باوه حدیقه سلطنت عظمی بادشاهزاده نبکو محضر بلند اختر شاهزاده دارا شکوه آداب معهود بجا آورده یکهرار مهر و یکمزار رویه بعنوان نذر و موازی این مبلغ بطریق صدق از بطرانور گدرا نیدند - بعد از آن شاهزاده عالی قدر والا مقدار ساه شجاع مراسم کورنش و تسلیم و لوازم تعظیم و نکریم سده خلافت بتقدیم رسانیده هشت صد و پنجاه مهر و هشت صد و پنجاه رویه برسم نذر و مساوی مبلغ مذکور بصیغه تصدق پیش کردند - آنگاه شاهزاده والا جاه سراها خرد بالغ فرهنگ کامل بصاب تام النصیب سلطان اورنگ زیب از روی کمال ادب اندیشی و سعادت منشی وظایف احترام و اکرام این عالی مقام کما ینبغي بجا آورده هفت صد مهر و هفت صد رویه بعنوان نذر و موافق این مبلغ باسم صدق سطر اقدس در آوردند - چون نظر انور آن منظور انظار عنایت آفریدگار از دیدار شاهزادهای والا مقدار نور افروز گشت - بحکم غلبه افراط محبت و اقتضای استیلا

شدت شوق حویشتن داری را در سانه راه نداده بیخودانه از جا در آمده یک یک را تنگ در آغوش کشیده مدتی مدید از معافه آن تازه گلهای گلین امید رایحه مزید حیات حاوید بمشام آرزو مبرسانیدند - بعد از آن دستور اعظم ارسطوی عهد آصف و آصف خان مراسم بندگی و لوازم پرمباری زیاده از وظایف معموله بجا آورده هزار مهر و هزار روپیه بعنوان نذر و سواری این بصیغه بصدق و خواهی مالا مال از اقسام نوادر جواهر برسم نثار از نظر انور گذرانید - ساهنشاه مهربان قدردان از راه جوهر شناسی گوهر کمیاب وفا و جواهر گران قدر حقیقت آن در سب ارادت صافی عقیدت را بدای جهر و کوه والا که معراج نرقی بخت بلندای و اوج رفعت سعادت مندان است - طلب فرموده بعنایت رخصت قدموس اقدس اختصاص دادند - و از روی کمال عنایت و نهایت اعظام و اجلال سر آن سپاه سالار را که سرشار نسه هوا خواهی بود بهر دو دست اقدس برداشته سر بلندئی صوری و معنوی بخشیدند - و بمقتضای افراط شفقت و مرحمت قطع نظر از رعایت جانب طاهر و حفظ مرنیه صورت نموده آن شایسته مراحم بی پایانرا باغوش نوازش و عاطف در آوردند - و انواع دل چوئی و نفدی گوناگون بجا آورده در باب آن حان والا سان مراعات جانب بجای رسد که باعث حیرت نظار گیان سد - پس از آن بسروهای خاص اختصاص بخشیده آنگاه چارقب مرصع بقیمت یک لک روپیه و حنجر مرصع با پهلکتاره قیمتی و دو سر اسب عراقی و عربی مزین بزین و لکام مرصع و فیل خاصه شاه آسن نام که سر حلقه فیلان ایام شاهزادگی بوده با ماده فیل محلی بساز نقره و شمشیر با پرداه مرصع بقیمت یک لک روپیه که حضرت جنب مکانی برسم حلدوی فتح دکن به حضرت خلافت منزل مرحمت فرموده بودند صسمه مراحم بادشاهانه شد - و تسلیم منصب هشت هزاری ذات و هشت هزار سوار دو اسبه سه اسبه - فرموده صاحب صوبگی پنجاب و ملتان بقرار معهود بر آن نامدار مسلم داشتند - و بعنایت علم و تقاره و توسان و طوغ سر افتخارش باوج عیونی برافراشته پپایه و کالت مطلق که بالا ترین مناصب اسب و رفیع ترین مراتب سر افراز و ممتاز ساختند - و مهر اوزک که همانا باعتبار نام اکرم و اسم اعظم حضرت سلیمان مکانی هم عصر حاتم معظم سلیمانی اسب - و مدار نفیذ متاشیر و تمشیت امور کلّی و جزوی ملکی و مالّی این کشور اکبر بدان آصف عهد سپرده بتازگی مرتبه آصفی صوری و معنوی بخشیدند -

مجملا مراتب عنایت بجای رسانیدند که از مبداء آفرینش تا الحال از هیچ پادشاهی بنسبت به هیچ دولت خواهی خاصه درین دولت کده همایون بمنصب شهود جنوة نمود نموده - و سر جمله آن عواطف بیکران اختصاص بخشیدن آن والا جناب است بخطاب عمر که تاج جمع اسمی و سر همه القاب است - و الحق ارین عنایت خاص بصاب اعطاء و اجلال آن عصب الخلاف به نهایت مرتبه کمال رسید و بدین مایه سرشار سرمایه مباحات ابدی و ماده افتخار سرمدی این سلسله تا روز بشور آماده گردید بعد آن شایسته خان خلف آن خان منبع مکن سعادت بساط بوس پذیرفته بمنصب پنجهزاری ذات و چهار هزار سوار و عنایت خلعت و خنجر مرصع و سمشیر مرصع و علم و اسب و فیل بند آوارگی یافت - آنکه صادق خان بمنصب چهار هزار ذات و سوار و خلعت و خنجر مرصع و علم اعلام امتیاز بر افراشته بعنایت نقاره نوازش پذیرفت - و خواجه باقی خان مخاطب به شیر خواجه بمنصب چهار هزار ذات و سه هزار و پانصد سوار و خلعت و خنجر مرصع و علم و نماره و اسب و مرحمت صوبه سده سعادت پذیرگشت - و میر حسام الدین ابو بمنصب سه هزار ذات و دو هزار سوار و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسب و فیل و علم تارک افتخار بچرخ دوار رسانید - و سه نواز خان ولد میرزا رستم صفوی بمنصب سه هزار هزار و پانصد سوار و عنایت خلعت و خنجر مرصع و اسب و علم گران قدری والا مقدار یافت - میر جمله بمنصب سه هزار هزار و دوپست سوار و عاطف خلعت و خنجر مرصع و اسب و علم ارجمندی اند و سر بلندی سرمد اندوخت - معتمد خان بمنصب سه هزار هشت صد سوار و مرحمت خلعت و اسب بر افزار شد - موسویخان بمنصب سه هزار هفتصد و پنجاه سوار و تفویض منصب جلیل القدر صدارت برقرار معهود قری عزب بفرودان افراشت - حواصخان بمنصب دو هزار هزار و پانصد سوار و خلعت و اسب و فیل اختصاص یافت - مخلص خان بمنصب دو هزار ذات و سوار و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسب و فیل و علم امتیاز پذیرفت - الله ویردی خان برکمان مخاطب به معتمد خان بمنصب دو هزار ذات و سوار و خلعت و خنجر مرصع و اسب و فیل سعادت پذیر شد - چون میر مکی از قدم خدمت و صفای عقبت درینولا بخطاب معتقد خان سرافرار گشته بود لهذا مشار الیه خطاب الله ویردی خان یافت - آتش خان حبشی بمنصب

دو هزاری ذات و هزار سوار و مرحمت خلعت سربلندی یافت - حکیم ابوالقاسم گیلانی بمنصب دو هزاری ذات و پنجاه سوار و خلعت و خطاب حکیم الملک و پنجهزار روپیه نقد برسم انعام اکرام پذیرفت - بهار پداس کچم واهه بمنصب هزار و پانصدی ذات و سوار و مرحمت خلعت و راجه روز افزون هزار و پانصدی ذات و شش صد سوار و خلعت و حکیم خوشحال ولد حکم همام بمنصب هزاری سه صد سوار و راجه گیده بمنصب هزاری پانصد سوار و خلعت و میر ظهیرالدین برادر میرمیران هزاری ذات و چهار صد سوار و خلعت و سه هزار روپیه نقد و میرا شجاع ولد میرا شاهرخ هزاری چهار صد سوار و خلعت و شریف خان هزاری ذات و دو صد سوار و خلعت و میرالدین احمد هشت صدی سه صد سوار و خلعت و خطاب تربیت خان و مروت خان ترکمان هفتصدی ذات و دو صد سوار و خلعت و ملطف خان ولد اراد خان شش صدی صد سوار و خلعت سرافرازی یافتند *

ذکر باقی سوانح این ایام جانسپار خان ترکمان از دکن آمده بدریافت ملازم اشرف سعادت دوجمہانی اندوخت - و بمنصب چهار هزاری سه هزار سوار و مرحمت خلعت و کمر خنجر مرصع و اسب و فیل و علم و نقاره و صوبہ دارئی الہ باد لوای اقبال افراخت - راؤ رن ہادہ باہرمان و خویشان از وطن خویش رسیدہ جبہٴ احلاص را بغیار سجدهٴ آسمان آسمان نشان دادن دولت کشیدہ بمنصب عالی پنجهزاری ذات و سوار و عاطف حنجر مرصع و اسب و فیل و علم و نقاره آوازہٴ عزت و رایب رفعتش بہ بلندی گرائید - و در همین روز ارادتخان میر بخشی بسلسلہ جنبانی اقبال آسمانی بدیوانی کل کہ عمارت از وزارت کل ممالک محروسہ است و عنایت خلعت و قلم و دوات مرصع امتیاز تمام پذیرد - و صادق خان از تغیر مشار الیہ بخدمت میر بخشی و مرحمت خلعت مقرر گشت *

سرآغاز نوروز و سر سال اول جلوس مبارک کہ
تا قیام قیامت بہ تمکین و استقامت
قرین و مقرون و از زوال و تزلزل
محروس و مصون باد

سرمایہ دہ انوار ذرات کائنات و پیرایہ بخش حیات اسوات عالم نبات

نه گه‌ری و سی و شش دقیقه از روز دوشنبه سیزدهم رجب سنه هزار و سی و هفت هجری سپری گشته تشریف تعویل اشرف از کاشانه حوت بطرب خانه حمل مبذول داشته بجهت ادای مراسم شادی و مبارکباد سال اول جلوس اقدس خود بنفس نفیس هم بر اهتمام آذین جشن نوروزی گماشت - و نام و در هفت کشور را در پرند زربافت نور گرفته آرایش فضای باغ و بستان و تزئین صحنه زمین و زمان را به سبزه‌کاری قوای نامیه تفویض نمود - حسب الامر قره العین نیراعظم چشم و چراغ دودمان صاحبفران معظم صحن خاص و عام دار الخلافه اکبر آباد از آذین جشن نوروزی سرمایه آرایش روزگار و پیرایه تزئین لیل و نهار آمد - و بارگاه دلبادل که همانا نسخه فلک اطلس است - و بسعی و تلاش سه هزار فراش چنانکست نرفخ آن با ضم هزار گونه جو ثقیل و نصب صد منصوبه و حیل دست بهم میدهد بر پای شد - و در سایه آن حرکه‌های عالی که مشبکهای سیم ناب در شبکهای آن بحای چوب بکار رفته بود ایستاده کرده آنرا به پوششهای مخمل ربیع و زردوزی آراستند - و جابه چترهای مرصع بجواهر گرانمایه و مزین بسلسله‌های لآلی آیدار و علاقه‌های در شاهوار بر افراخته روکش قبه فلک ثواب و مرسته مجره خوشهای عقد ثریا و نشه ساختند - و خندین جا تخب‌های مرصع و سریرهای زرین گذاشته زمین بارگاه فلک اشیاء را به بساطهای مصور و رنگارنگ روپوش نموده غیرت نگارخانه چین گردانیدند - و در و دیوار انجمن همایون را بانواع اقمشه هر دیار پیراسته نمودار بارگاه بوفلمون بروی کار آوردند - حدیو عالم درین روز سعادت اندوز که عید امید روزگار بود مانند خورسید جهان‌آرا از مشرق مهر و کوه والا طلوع نموده زبان بحمد و سپاس یگانه دادار و دست بخشش و بخشایش برکشودند - اول بخان عظیم الشان آصف خان خلعت گرانمایه و فیل خاصه با یراق و ماده فیل با پوشش محمل زربفت مرصع نموده لشکر خان را بصاحب صوبگی کابل و مرحمت خلعت خاصه سرافوار فرمودند - و فوجی آراسته از سادات باره و مغول و افغان از بندهای پادشاهی که عددشان با تعینایان کابل پانزده هزار سوار میکسید بهمراهی او تعین گشتند - و چرن از جمله ده لک روپیه که در ایام بادشا هزادگی از حویلی خان مذکور بتصرف در آمده صرف مصارف شده دو لک روپیه روز جلوس مرحمت گشته بود هشت لک روپیه باقی درین روز عنایت نمودند - و همدین روز بهادر خان روهیله بجایگزینی کالهی محصل خان بقلعه داری

و فوجداري نرور و راجه بهار بندپله نفوحداري اتاوه و مغول خان به نگاهباني کاويل (۱) و احمد بيگ خان بهاگرداري سيوهان امتياز پذيرفتند - مير فاضل بمنصب هزاري ششصد سوار و ملا مرشد شيرازي بخطاب مكرمتخان و خدمت ديواني بيونات و منصب هزاري دوصد سوار اختصاص پذيرفتند - ديواني سرکار نواب مهدي عليا بحکم جمالا و منصبش از اصل و اصافه هشتصدي ذات دوصد سوار قرار يافت - و از جمله عطاي بيكران كه درين روز نشاط آمود در محل مقدس بساير مسندگزينان حرم سراي خلافت ار جواهر و مرصع آلات و ريور بظهور آمد سواي آنچه در روز مبارك جلوس مرحمت نموده بود تفصيل مذکور ميگردد - سوازي پنجاه لك روپيه حواهر به نواب مهدي عليا و يك لك روپيه حواهر و زيور به بيگم صاحب و پنج لك روپيه حواهر بجمع ساهراهاي والا گهر لطف فرمودند - مجموع آنچه از روز جلوس فرخنده تا روز شرف اشرف عنايت شد ار جواهر و مرصع آلات و خلعت و خنجر و سمير و مرصع و مل و اسف و نقد از اشرفي و روپيه بيگ كرور و شصت لك روپيه كشيده - چنانچه ازين جمله سي لك روپيه بامرا و ساير بندها و باقي به نواب مهدي عليا و ساير ساهزادها اعانم شد *

نوردهم فروردي ماه كه روز سرف آفتاب بود - ارگان دول و اعيان حضرت و ساير امرا و ارباب مناصب عالي بدرجات متعالي رسيده ار انواع احسان و انعام سرافراز گرديدند - از جمله هزاري هزار سوار ده اسبه سه اسبه بر منصب آصف خان كه سابق هشت هزاري هشت هزار سوار در اسبه سه اسبه بود افزايش پذيرفت - و خواجه والا قدر عبدالرحيم كه برسم رسالت از جانب امام بلي خان والي نوران به خدمت حضرت جنت مكاني آمده بود و از عظم مكات در خدمت آنحضرت بجاي رسيده كه بسعادت رحمت جلوس در مجلس اقدس امتياز داشت - از دارالسلطنه لاهور آمده بشرف ملازم اشرف سعادت اندوز گرديده به علم و چارمب ردوزي و انعام پنجاه هزار روپيه نقد اختصاص يافت - و انواع انعام و تكريم و اعزاز و تعظيم كه درين سلسله عليه نسبت بهيچ يك از اكابر دين بظهور نيامده بود درباره خواجه مذکور كه از سلسله حواجگان بزرگوار جويبار است - و بسي و دو واسطه به علي بن امام جعفر صادق معروف

---

(۱) در بادشه نامه اين مقام بسهوكايل نوشته شده - [صفحه ۱۹۱ - حصه اول - جلد اول]

به علي عريض مي رسد - واين جمع ذي شان كه نسبت عالي و حسب والا دارد - دقايق اعتبار ايشان در ولايت ماوراءالنهر بدرجه ايست كه ساير خواجگان سلسله هاي ديگر به پيشواني ايشان اقرار دارند - مجملا درين روز بمقتضاي عفو دايي كه لازمه شيمه كريمه آنحضرت است حسب التماس خواجه مذکور بخشايش جريمه عبدالله خان فيروز جنگ كه اردير باز در زندان پاداش كردار پاي بند قيد مكافات اعمال دهيمه بود مورد مراحم پادشاهانده گشت - وياقوت خان حبشي اراعيان نظام الملک كه در پايه اعتبار با عنبر كه نظام الملک دست نشان او بود يكدرجه داشته با او دم اربراري و همسري ميزد - و چندی پيش ازين داخل بدگني درگاه شده بود - بعنايت خلعت و اسب و مرحمت علم و نفاذه بدرجه والا پايگي رسيد - و رايستگه ولد راجه بهيم مخاطب به بهاراج ده بالانرس خطابهاي عمده راجپوتانست از وطن آمده ملازم نمود - بشهر سوابق خدمات پدرس از صغرسن او قطع نظر فروده بخطاب راجگي و منصب دو هراري هرا ر سوار و عنايت خلعت و سر پيچ مرصع و اسب و فيل و پانزده هزار روپيه پايه پدرش افزودند *

سي و يكم فروردي ماه به چهاردهم شهر عظم بهر شعبان كه شيشي بلبه انبراب معروف است و از شيبه اي متبرك سال تكمال عظم و برک اعتبار دارد مطابق افاد - و بنا بر آنكه مظنه اجابت دعا است - و بتقدير بهندمان قدر و محاسن مضاعف مقدار عمر و مبلغ رزق ساير خلائق در آسب تفصيل مي يابد - نزد صلحا و انبيا قدر و منزلت لبه القدر دارد - و سحر حيزان پرهيزگار و حورشيد سواران سب زنده دار اين سب بهمنت افروز را بعبادت و احبا برور مي آورند - بهيلم گراهند بهستحقان مرحمت فرمودند - و حسب الامر اقدس آن سمع بهستان روزگار و چراغ دودمان ليل و نهار صحن خاص و عام و تمام در و بام قلعه دارالحلافه چراغان سد - چنانچه در برابر فروغ آن چراغان گيتي افروز نور ماه انور مانند سمع روز افسرده بود - و در جنب ضيای آن پرتوانوار روئنان چرخ احصر چون چراغ مفلس دل مرده سمود - چندانكه از فرط روشني آتش كچه نور عاريتي ماه تابان گل کرده - بلكه از پرتو اسعه آن شعل هاي نورافشان بخيه نيره دلني خيطالشعاع سهر جهان افروز بر روی روز افتاد *

چهارم اردي بهشت ماه قاسم حان و راجه جی سنگه با فوجی

نمایان از بندهای بادشاهی بتادیب زیاده سران مهمن و مضافات آن حدود نامزد گشتند - و در همین روز راجه جیجهار سنگه بندیلہ از وطن آمده بشرف زمین بوس آستان آسمان نشان فرق رفعت بر افراخت - و هزار مهر و هزار روپیہ بصیغہ ندر و یک زنجیر فیل کوه شکوه بر سمیل پیشکش از نظر انور گذرانیده بمنصب پنجمہراری دات و چہار هزار سوار و عطای جمہرہر با پھولکثارۂ مرصع و علم و نقارہ اختصاص یافت *

ہفتم ماہ مذکور مطابق بیست و سیوم شعبان سہ ہزار و سی و ہفت آفت خزان سوہ المزاج بطبیعت قدسیہ شگفتہ بہار گلشن جاہ و جلال و گزین نسرۂ نہال اقبال ثریا بانو بگم رسیدہ از تاب تب عوارض و تف سموم اعراضی آن آبہ برآورد - و از شدت آن عارضہ در سن ہفت سالگی بہ کلکشت ریاض ہشت بہشت خرامند - و از غبار انگیزنی اندوہ و ملالت کہ لازمہ اینحالت است گرد کلفت و کلورت بر حواسنی صفونکہدۂ خاطر اقدس نشستہ آخر برشح فشاننی سحاب فیض نائید ربابی و تمکین آسمانی برخاست - و بجلا کڑی صیقل مواعط و نصایح حکیمانہ خدیو زمانہ زنگ و حش و الم این مصیب از مرآت ضمیر انور مہین بانوی ہفت کشور زدودہ گشت - رشید خان انصاری از جاگیر بسعادت ملازمت رسیدہ بہ عنایہ خلعت و منصب سہ ہزاری ^۱ [ہزار] سوار و علم راہب افتخار، بر افراشت *

یازدہم سید ہزیر خان از بارہہ آمدہ بمنصب سہ ہزاری ہزار و پانصد سوار کامیاب ہراد آمد - واسد حاکم معموری از برہانپور رسیدہ چہارہ زنجیر فیل پیشکش گذرانید - و بمنصب دو ہزار و پانصدی ذات و ہزار و پانصد سوار معزز گردید *

سیزدہم مہابتخان خانخانان از نغیرخانجہان لودھی بہ صاحب صوبہ کنی دکن و خاندیس و برار و سرداری افواج منصوبہ کومکیان آن بلاد سرافراز گشت - و مقرر شد کہ خان زمان از مالوہ بدآنجا رقتہ تا رسیدن پدر پرداخت مہام نسق و نظام امور آن صوبہ پردازد - و میرزا عیسیٰ ترخان کہ بصوبہ داری تہہ تعین گشتہ چون حسب الاقتضای وقت ضبط و ربط آن ولایت بہ شیر خواجہ تفویض یافت - از راہ معاودت نمودہ بمنصب چہار ہزاری سہ ہزار سوار سرافرازی یافت - و مخلص خان ولد احمد

بیگ خان کابلی به خطاب افتخار خان مفتخر گشت - و زین العابدین ولد آصف خان جعفر بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار بلند مرتبه شد *

از سوانح این ایام خواجه عبدالرحیم جوئباری که بسبب طغیان مرضی که از قدیم داشت از جهان گذران در گد شب - حصرت جهانباغی ار روی قدردانی و نوازش و مهربانی علامی افضل خان را به پرسش و دلجوئی خلف الصدق خواجه مرحوم صدیق خواجه دسوری دادند - و آن دستور اعظم بعد از ادای مراسم تعزیت مشار الیه را همراه خود باجمن اشرف آورد - آنحضرت بزبان مبارک نیز مراسم پرسش و نوازم تقدد بجا آوردند - در آمد شهر برکت بهر رمضان المبارک سال

اول جلوس و وضع خیرات بتارگی درین ماه و بیان برخی سوانح دیگر

بادشاه دین و دنیا پناه که پیوسته با خلق خدا بعدل و احسان معاش کند - و ابواب داد و دهش بر روی روزگار ایشان کساده عالمی را از میامن بخشش کمال آسایش بخشد - المنة لله که شیوه سوده سخا و جود که ذات کامل الصفات آنوسیله ارزای کائنات پیوسته در خصوص این ماه مانند جود حضرت واجب الوجود بالذات اقمضای عموم و سمول سطا میکند - و در باب احسان از فیض سخا دست نیسان سال عمان نشان همواره در ایصال انواع مواهب بالطبع بهانه جو - بباسد چنانچه باید آراسد و پیراسته - بی تکلف قطع نظر از ادای حق اخلاص و ارادت که لازمه خداوند شناسی و مرشد پرستی است میگویم که سوای آنچه بعنوان یومیة ضعفا و عجزه و ایتم و عجایز و سپاهیان سالخورده روزگار فرسوده میگذشته - و برای آنچه نقد از خزانه عامره عمرها الله تعالی به نیاز متدان هفت کشور که احرام طواف این قبله اجابت دعوات و محراب استدعای مرادات از ته دل بسته بمنتهای مطالب قاهر میگردند بر سبیل انعام عطا می شود - اگر از روی نخمین و قیاس گویم عشر ولایت هندوستان که بخراج ایران و نوران برابری میکند بعنوان اقطاع و سیورغالات علما و صلحا و ارباب عظام و اصحاب سعادت وائمه مقرر گشته نزدیک است که هنوز دور از راه سخن کرده باسم - مجلا درین ماه مبارک به موسویخان صدر الصدور از سرنو حکم با مبالغه و تا کهد تمام زیور صدور یافت - که همواره فقرا و مساکین و ارباب وجوب رعایت

و استحقاق را از نظر انور بگذارند - که اگر بالفرض پریشان روزگاری بنابر بی طالعی و حرمان نصیبی خود از عموم و شمول فیض این دولت حاوید نومید مانده باشد - در خور حال آنکس نقد و روزیانه و سالیانه و قری و مزارع بعنوان مدد معاش تحویز یابد - درین ماه خصوصاً و شهر رمضان هر سال عموماً شبهای جمعه حاجتمندان پریشان حال را دفعه دفعه بدرگاه والا حاضر ساخته سی هزار رویه برایشان بخش کنند - و هم چنین در ایام مولود مسعود دوازده هزار رویه بهمین وتیره و در شب براب شامل البرکات و بیز حله المعراج همین قدر مبلغ براریاب استحقاق اتفاق نمایند - و سال بسال این دستور را مرعی دارند *

روز چهارشنبه پنجم این ماه مبارک مطابق بیستم اردی بهشت جشن عید قدوم سعادت لزوم شاهزاده فرخنده مقدم سلطان دولت افزا بعرصه عالم وجود زینت افزای انجمن شهود گشت - حسب الامر حضرت خلایف مرتب بجهت افزایش سرمایه عیش و عشرت جشنی عظیم و طوی بزرگ بزیب و زینت خاطر فریب برتیب یاف *

انتقال شاهزاده لطف الله ازین دار فانی

به سرای جاودانی

دیرینه آئین این کهن دیری بقاسم - و رسم معهود این بهعوله رنج و بلا که لذت هر عاقبتی را عاقب الم و مصیبتی در پی می باشد - و انجام هر سور این غمکده البسه بسوگواری می پیوندد - و ارین راه در عین اینحال که گزند چشم بد روزگار از روی بحث بیدار نیکخواهان این دولت پاندار دور بود - و آسیب دست برد حوادث گیتی بر بد اندیشان ایشان معصور - ناگاه قضیه نا مرصیه شاهزاده جهانپان سلطان لطف الله بتاريخ بیست و پنجم اردی بهست مطابق دهم شهر رمضان المبارک از قصا روی نمود - اگرچه بحسب طاهر صغوبکده باطن انور خدیو هف کشور از الم مکدر گردیده جمیع حواس شرافت اسامی به تشویش گرائید - ولیکن بنابر آنکه در تسدید مبانی ثبات و قرار آن سرور به نیروی نائید آسمانی با خویشتن داری و تمکین صاحبقرانی یاور افتاده - لاجرم در عین این سانحه ملالت افزا بحفظ و تمکن ورزیده با کمال ملال خاطر به صبر گدرا نیدند *

هفتم خرداد میر حسام الدین انجو بحطاب مرتضی خاں و عنایت

خنجر مرصع و فیل و انعام پنجاه هزار روپیه نقد سربلندی یافته بمنصب چهار هزار ذاب و سه هزار سوار از اصل و اضافه و صوبه دارثی ولایت تته که سابقاً به سیر خواجه مفوض سده بود - و او در اثنای طی راه مرحله پیمای وادی رحل گشته سرافراز گردید *

شب یکشنبه یازدهم خورداد هلال خجسته فال شوال بمبارکي جمال نموده بشارت قدوم طرب لزوم عید سعید رمضان به منتظران رسانید - و از روی تحریک طرب و نشاط بگونه انروی دلجویی روزه داران و پرهیزگاران را بافطار و شادخواران همگی انتظار را بعش و عشرت پایدار اشارت نمود - نامدادان که جهانی کشاده رهائی جبین سین صیحدم و سنگفتگی پیشانی و زبانی نیر اعظم روی امید بدرگاه گیتی پناه نهاد - و روزگار چون بار یافتگان دربار گردون اعتبار و کامروادان دیدار مقضی الانوار صاحب روزگار داد نشاط و طرب داد - بادشاه دنیا و دین شاه بعد از اثنای مراسم این روز بهجت افروز احیای سبب سینه حضرت سید المرسلین و متابعت طریقه انقه خافای راشدین وایمه دین متین موده بقصد ادای نماز عید آهنگ عیدگاه فرودید - و خوانهای مالامال زرد، تمام راه بر اهل زمان افشاندند - چون عیدگاه را حضور پر نور آن امیدگه عالم و عالمیان آذین تشریف سب - دوگانه نماز عید را سهوه معذود فرمودید - و در بازگشتی نیز از کتر درهم و دینار که از طرفین بنار میگشت - عالمی سیر چشم مور تما شده بقدر مراد درجیم و کنار آرزو کردند - شرف الدین حسین بخطاب همب خانی و شاه بیگ اوزبک نیز بخطاب خانی سر اقراری یافتند - چون خواجه قاسم بخطاب صدر خانی احصاص یافته بود - بنابر آن صدر خان رضوی را که لشکری نام داشت و پسر میرزا یوسف خان سب - بخطاب صف شکن خان نامزد فرمودید - دریا خان رو هیله که از تربیت یافتهای ایام شاهزادگی بود - در حنیر از سعادت ابدی رو تافته جدائی گردید - و باین موفائی کفایت نکرده در برهانپور به تشیید مبائی خلاف و نفاق با خان جهان لودهی اتفاق نموده - باوجود این سایه تبه رانی و سهاه روئی اعتماد بر عمو حرایم شاهشاه دین پرور کرده رو بدین درگاه آورد - چون درین روز در مقام معذرت خواهی و عفو طلبی در آمده در میان زمره اهل عصیان شرمینده و سر افکنده ایستاده بود - لهذا آنحضرت جرمهای جنایات بی اندازه او را بیاد بی نیازی از انتقام بر داده کردهای

او را ناکرده انگاشتند - و بمنایت خلعت و منصب چهار هزارى سه هزار سوار
سر افراز فرمودند - و خواجه ابوالحسن از لاهور آمده ملازم نمود -
و منصب پنجهزارى ذاب و سوار و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و علم
و نقاره و اسب و فیل عزافتخار یافت *

و سى و دوم خورداد چهار سنگه بنديله توهم بهجا بخود راه داده
به سلسله جنبانئى واژون طالبي و بیره روزى از سعادت حاودانى يعنى
بندگئى درگاه روگردان سده بى سبب ظاهري سر به وادئى قرار نهاده رو به
و مقرر خود نهاد - و بتحريك كج انديشى و سهاى منشئى ابواب شقاوت
و ادبار بر روى روزگار خود كساده يكباره رو از درگاه عالم پناه بر تافت - و ازین
حرکت ناهنجار سزای كردار نابكار خود یافته رسد بد آنچه رسيد - چنانچه
در مقام خود عنقریب زبان زد خامه وقایع پرداز خواهد گس *

بیان ترکتاز نذر محمد خان والئی بلخ بهحوالئى کابل
و معاودت نمودن به کمال نومیدي و خجالت
و ذک سر جمله احوال او برادرش امام
قلبي خان والئی توران

چون حضرت جنت مكاني ازین جهان گذران در گذشته اورنگ
جهانبانئى را بدین صاحبقران سعادت قرین و سرو سرگروه سرداران روى زمین
بار گذاشتند - و درینوقت آنصاحب وقت و خدایگان زمان در جنیر دکن
شریف داشتند - و هنوز عالم از جلوس اقدس آنحضرت قرار نگرفته بود -
بنابر آن بسبب وقوع هرج و مرج كه خاصیت ایام فترت و لازم ماهیب
امثال این اوقات است - خلل كلی محل و عقد جزئیات امور خلافت
راه یافت - و رفته رفته از زیاده سري و پیش طلبئى غرض پرستان نظم و نسق
معاملات سرحدها مختل گشته كار بدان كشید كه رتنی و فتق مهملات ملكي
و مالي مهمل و معطل شود - در خلال این حال نذر محمد خان والئی
بلخ چون گمان آن نداشت كه باین زودي جلوس پایدار سرمایه قیام قواعد
سریر خلافت و قوم امور كارخانه سلطه خواهد گشت - لاجرم ناعاقبت
اندیشي كه لازمه افراط شرب مسكرات و تناول مغیرات اسب اضافه علت شده
از سستی خرد بخاطر آورد - كه چندانكه عرصه خالیست فرصت وقت

غنیمت شمرده بر سر دار الملک کابل و مضافات آن ترکثار آورد - و باوجود آنکه امام علی خان والی توران سپین برادر او بمنع کونیده درین باب مبالغه و تاکید بجا آورد متنوع نشده راه انا و امتناع سربرد - در همان زودی با لشکر خذلان اثر مشتمل بر المانجی و نوکر که عدد ایشان به پانزده هزار سوار میکشید را کابل پیش گرفت - چون در اواخر عهد میمنت حضرت جنت مکانی خدمت صاحب صوبگی کابل بخواجه ابوالحسن نامزد شده بود - ظفر خان پسر او به نیابت پدر در کار نظم و نسق امور آن صوبه قیام و اتمام می نمود - درینولا باندک مایه مدتی قبل از آنکه قصیه ناگهانی رو دهد بحسب اتفاق بر سر پسر اعداد بدنهاد سر گروه افغان لشکر ظفر اثر کشیده در دره خرماله از اعمال تیراه کرب و روتنگ ساخته او را در مضیق قل داشت - و نزدیک بود که یکبارگی مستاصن سازد که ناگاه خبر سفارش شدن آنحضرت رسید - لایم ظفر خان بحکم مقتضای وقت دست ازو باز داشته هم بر ناگزیر حال گماند - و باوجود آنکه از بندهای معتمد داندشاهی که در کابل بودند خاطر جمع داشت - از روی عاقبت اندیشی چندی از امرای کار آزموده مثل یعقوب خان و شمشیر خان و سعادت خان و عبد الرحمن ترنابی و معین خان بخشی و غیر اینها را بمکانهائی قلعه فرستاده خود به پشاور آمد - و برسم معهود هر ساله که حکم آن ولایت در ایام بهار و زمستان بطریق یلای و قشای در کابل و بساور سر می روند درینولا اراده کابل نمود - چون افغانان مکرر ازو مالشی بسرا یافته بودند درین صورت حکم عرو که خاصیت این نوع امور و لایم اشل این احوال است - و جز بمیان تائید ضرب ذوالمنن از عایله آن ایمن نتوان بود گمان آن نداشت که من بعد هوای عصیان و سودای طعمان در دماغ بریشان آن تاه اندیشان جا کند - چه جای آنکه حرکتی ناهمکار از ایشان سر بواند زد - ازین راه خاطر جمع ساخته و بواسطی رعایت طریقه احتیاط ننموده باندک مایه مردمی از راه گریوه تنگ خبر که لشکر گران سنگ را بهیشت اجتماعی و توزک شایسته عبور از آنجا میسر نیست بآهنگ کابل راهی شد - چون افغانان واقعه طلب خصوص آفریدیان اهرمن سرست که همواره در تنگی کار اظهار اطاعت می نمایند - و بهنگام فرصت بر سر کار خود رفته جوهر بدگوهری خویش ظاهر می سازند - ازین معنی اطلاع یافته فرصت وقت غنیمت دانسته بمقام انعام در آمده بخاطر آوردند - که در تنگنای آن گذرگاه راه بر مردم بگیرند - اتفاقاً در وقتی که ظفر خان با مردم کار آمدنی از راه

کوتل گذشته بود بدنباله لشکر بر خوردند- و خود را بر باز ماندگار و گراما ان
 ار پیادگان سپاه و عمله و فعله اردو زده برخی از احمال و افعال
 بردند- خان مذکور با حال تنه و دشواری تمام به نشور و راجه
 تلافی و مدارک اسر معنی در وقت دیگر حواله نمود- حمر این چشم
 وقتی حسامع عده رسید که از استقرار حصص حدود دو روز در مریز سلیحانی
 عالم قرار یافته بود- و از جلوس امدد آن قیام فایم حانشیان حصص
 خیرالانام عبار آشوب و سورش برخاسته فرو نشسته- بنابر آن خواجه
 ابوالحسن^۱ [مهمندی] مخاطب به لشکر خان را که بقدم خدمتگاری
 و وفاداری امیاز تمام داشت بتقدیم این خدمت اختصاص بخشیدند
 چنانچه بیشتر مذکور شد- هنوز او نکابل نرسیده بود که درین اثنا خیر آمدن
 نذر محمد خان بولایت کابل و محاصره نمودن قلعه از عراض منهبیان
 آنصوبه گوش زد اشرف گردید- از آنجا که مراعات حزم و احتیاط و ملاحظه
 عاقبت بینی رکن اعظم امور جهانبانی است- سپه سالار مهتاب خان
 بهادر خانخانان را بتادیب اوزبکان سست خرد نامزد فرمودند- و چندی
 از امرای دیگر مثل راؤرتن و راجه جی سنگه و راؤ سور و سردار حان
 و شیروی روهیله و سید هریر خان و سید عالم و نظر بهادر خویشگی و راجه
 روزافزون و امثال اینها مشمول عواطف بادشاهی گشته با جمعی کثیر
 از منصبداران و احدیان که عدد آنها زیاده بر بیست هزار سوار جرار بود
 بهمراهی آن سپه سالار اعظم نعیین پذیرفتند- و معتقد خان به بخشیدگری
 و واقعه نویسی این لشکر ظفر اثر سعادت اندوز گشته بمایب خلعت
 و خنجر مرصع و اسب و قیل و نقاره پرکام خاطر فیروز شد- و چون مهتابخان
 خانخانان با همراهیان بنواحي سپرند رسید و خبر فرار اوزبکان تیره روز
 شنید- از همانجا حقیقت بدرگه آسمان جاه عرضداشت نموده از موقف
 خلاف بمعادد مامور شد- و معتقد خان بنابر فرمان جهان مطاع بلاهور
 شتافت که بیگمان و سایر پردگیان حرم سرای خلافت حضرت جنت مکانی
 را بدار الخلافه رساند- حقیقت فرار نذر محمد خان بی نیل مقصود برین
 نهج بود که چون آن نامعامله فهم بنابر عدم تدبیر و تامل در عواقب امور
 بسرحد ولایت کابل رسید- نخست بنواحي ضحاک و بامیان در آمده تسخیر
 قلعه ضحاک که حصاری بدان سختی و دشواری در آن سرزمین کمتر

نشان مدهند پیشنهاد خیال محال پشوه را حب - عبدالعزیز بن پس -
حمد را ۱ عبدالرحمن بن ددهان دسی و اتامی او و حاجم توقای با حمدی
از بهادران کار آورده و ۲ فریه رای محاصره حصار در ترادی صاحب -
و خود نیز از عقب روانه شد - حمد - آن کمال و مدد در محاکم قتی
خبر نام آن مسوئله و اسکر متفلا خود را بدره رة اول - سپاه بودند -

با وجود عدم تهیه اسباب قلعه داری را عوان ۳ صون آتشی و تاند اقبال
بادشاهی توکل نموده شجاع ذابی را کار فروده و با معده دی خند
از خویشان و برادران خویش مدافعه و مقابله پرداخته داد مقبله و محادله
داد - و بصیرت ۴ بادلیج و زشورک و رن مرد - فکن روی آن بیه زایان
نگاهدشت - چنانچه در یک نفس بیدرتک محض دلمه و افسون
دم گیرای تفنگ حمل ارواح مسد تن از بهادران نامی اورنگ طاعی
باغی را از دار الملک بدن باغی نموده - قتی را زحمدر و شکسته
بر گردانید *

روز دیگر نذر محمد خان بهار داد طمع خام ترین و بوزک افواح
مقبوره داده است تسخر ست - و آهنگ یورش نموده - بر نحه سعی
بدار و گیر کشاد - درین مرتبه اثری ندان مرآت، مرتب نگشته از مقابله
عسکر منصور مغلوب و مقهور مراجعت خود - و چون خود به تهیه اسباب
بشرفت کارزار و تحمیز عساکر خزلان آثار برخاسته بود خائب و خاسر
برگشته بیاور رفع کمال حجاب و انفعال امرا و بهادران لشکر سکوب
را بسرزنس و ملایم مطعون داشته نگره ثی عتاب و نندگی خطاب سرگرم
ساحب - و مقرر نمود که سلطان رانده و عبدالرحمن و حاجم بوقیای و نکر
فای حاکم قدور با جمعی کثیر از بهادران بجانب دره ازه متوجه شوند -
و اوراز بی و ۲ [محمد فای] ۳ قلمای از طرف دره آب یورش کنند -
و پلنگتوش بی و نذر بی پروانچی را از طرف بالای حصار مرستاد *

بامداد روز سیم اردی بهشت موافق بانزدهم رمضان امرای مذکور یا
سایر سران الوساب از میران هزاره گرفته با صده همگی در بشرفت کار یکدل
و یکجهت گشته بیکبار از هر چهار جانب آهنگ یورش نمودند -

(۱) بادلیج معرب بادلش است - که قسمی از توب است *

(۲) ع [محمد باقی] ل *

و سلطان زاده و غمره کرناکشیده دلیرانه خود را بدروازه ^۱[اول] رسانیدند -
 حنجر خان به نیروی ذاتی و کارگرئی اخلاص خالص از همگنان حسابی
 برنداشته ناندک فرصی حندی از مهوران را بر خاک هلاک انداخته
 باقی را زخمی و مغلوب ساخته از بیش برداشت - و افواج دیگر نیز که از
 سایر اطراف شتافته بودند از هر سو مالشی بسزا یافته حندی از امرای نامور
 مثل تنگر قلی حویس نذر محمد خان برادر عبدالرحمن کشته گشته
 و نذر بهادر میر آخور را زخمی از معرکه بیرون بردند - دیگران خون دانستند
 که کاری از پیش نمی رود هزیمت را غنیمت شمرده با خاطر افسرده و دل
 مرده باز گشتند - چون نذر محمد خان دانست که این قلعه آسانی بدست
 نمی آید بخاطر آورد که با افواج قاهره نرسیده و عرصه بظاهر خالیست
 دمی چند را که مقتنم است غنیمت شمرده فرصت از دست ندهد و خود
 بهر کیف بکابل رسیده بمحاصره قلعه پردازد - چون راه غور بند و چاریکاران
 را طرفداران آنجانب مضبوط نموده بودند ناچار از راه سیاه سنگ آهنگ
 کابل نموده پشتاب تمام روانه شد - و بنواحی پمغان رسید - و سنگ پمغان
 و لندر را که عبارت است از سدی که در تنگنای کوهسار پسنگ استوار
 نموده پناهگاه میسازند بهر طریقی که ممکن بود شکشته بد آنولایب در آمد -
 و متعرض مال و ناموس ملتجیان مذکور و سایر اهالی آن سرزمین که همگی
 مسلمانان پاکیزه دین و صاف اعتقاد اند شده آتش جور و طغیان در خاک
 پاک اعمال دارالایمان بر افروخت - و هرچه از صامت و ناطق یافت به
 تعب تصرف در آورده خاک آن عرصه را نیز بیاد غارت و نهب بر
 داده اسیر بشمار گرفت - و خود را بدین مهلکه انداخته در دنیا و عقبی
 نکال و و وبال ابدی و بدنامی سرمدی اندوخت - بعد از فراغ لوازم
 اسر و تاراج سوجه کابل شده در پنجکروهی شهر فرود آمد - و از راه
 توهامات دور از راه نخست از در مکر و تزویر در آمده مکاتیب مشتمل
 بر انواع وعد و وعید و سخنان بیم آور سمحگین بد بندهای پادشاهی
 و اهالی و موالی نوشته همراه نظرخواجه و گل بابا و چندی از چاهلوسان
 چرب زبان راهی ساخت - چون فرستادگان رسیده نامه و پیغام رسانیدند
 یعقوب خان بدخشی و شمشیر خان و معین خان و عبد الرحمن ترنابی
 از اولیای دولت و قاضی زاهد و چندی از اعیان مملکت در صفه بیرون

دروازه دهلی انجمن ساخته رسولان مخدول را بدان محفل طلب داشتند .
و بمقتضای عقیده راسخ و ارادت درست که لایمه حقیقت کبشی و حق
اندیشی اسب متفق الکلمه حواب با صواب آن تزویر نامم، بر وفق اراده
و نه داده فرستادها را بی نیل مدعا باز فرستادند - و بحمیم خاطر تمام

تکیه بر تأیید نامتناهی الهی و همراهی اقبال کار ساز ،ادشاهی نموده
ار قلب جمیعت اولیا و کثرت لشکر بفرقه اثر اعدا ننمیدیندند - و به تهیه
اسباب قلعه داری پرداخته یکماه برج و داره را مستحکم ساختند - و خون
نذر محمد خان را ، همراهی و اتفاق ارباب و قا و وفای پاس کلی دست
داد - نخست نب محاصره قلعه را با خود درسب ساخته از محکرومهی
شهر کوچ کرد - روز پنجمشنبه نوزدهم خورداد مطابق پنجم سوال سه هزار
وسی و هفت هجری بنواحی شهر و قلعه آمده از جانب پشته نهر فتح
و پشته بی بی ماه رو در آمد - و قراولان موکب اقبال بر پشته ده افغانان
و مقبره سید مهدی خواجه بر آمده رو بمقابله ایشان آوردند - و دلرانه
مجدالد و مقاتله در آمده تا سب بانواع مواجهه و مدافعه روی آن تبه
اندیشان تیره رای را نگاهداشتند - و نماز شام که عسکر منصور نور پشت
ثبات و قرار بدار غروب نموده از عالمیان روتافت - و افواج سپاه سناه درون ظلام
عرصه را حالی دیده دادکم فرصتی و تبه سگالی دادند - در بحال موافقان
بمعسکر اقبال و سعادت معاود نمودند - و مخالفان نفاق آئین در اطراف
و اکناف حصار فرود آمده روز دیگر رو به سوی قلعه نهادند - و چهار جانب
آنها محاصره نموده حایجا مقام گزیدند - حنانچه نذر محمد خان در خانه
عبد الرحمن برنابی و عبد العزیز پسرش در حانهای معین خان

و عبد الرحمن بی در مدرسه خواجه عبدالحق و ملتگنوش بی در مقبره
خان دوران و سلطان زاده کاشغری در کلکنه و اوزار بی در خانه قاضی راهد
جای گیر گشته و چند روز به تهیه اسباب احاطه حصار گرانیده بفرام آوردن
آلات کارزار پرداختند - و گاه بیگاه بدستازی در آمده از دستبرد مدیده
بهادران جان نثار سر می باختمند - چون تمام ساز یورش باعقاد ایشان
مهیا شد و ملچارها بشترفت و حواله دمدسها بسرکوبی در آمد- دایره محاصره
را به پرکار احاطه ننگ ساخته مرکز دولت یعنی قلعه کابل را نقطه وار
در میان گرفتند - و هر روز یورش نموده از کشش و کوشش بهادران موکب اقبال
سرها به تیغ تنها بزخم نمایان داده بی نیل مدعا و فوز مراد مراجعت

می نمودند - درین اثنا روزی میر موسی قورچی مشهور به میرگل از قاپیان
 حواجه ابوالحسن که سابقاً از طرف او فوجدار پشاور بود - با تفاق چندی
 از احدیان آرم حوی ناموس دوس و سپاهیان رزم جوی کار طلب طلبگار
 پیش برد کار گشته ارقلعه برآمد - و روی به ملچار باقی قلمای و (۱) نذرچی
 و منصور حاجی از بهادران نامدار مخالفان نهاد - و همگنان باسظهار یاورئی
 یگانه ایزد دادگر و اعتقاد هندستنی یک دیگر یکدل و یکجهت سده چون
 سران یله ازان کله روهای چند پروا و محابا نکردند - و باوجود کثرت آن
 ددرویان ده دله بحاصیب صدوی نیب و حسن عقیدت دلنهاد نصرر گشتند -
 و بدار و گیر آمده از آنجا که اغلب اوقات قلت عدد غلب غلبه میگردد -

در آخر امر به مدد و نائید الهی مظفر و منصور شدند - و قریب پنجاه تن
 از آن مقهوران را بر سر ساخته سرکوبها را بخاک رهگذر براده ساختند - و سایر
 اسلحه ایشان را با سرها که بریده بودند بقلعه بردند - و از موافقان جز
 سر موسی که با دوازده احدی زخمی گشت هیچکس کشته نشد - بالجماعه
 درین مدت سه ماه که قلعه را محاصره نموده بودند باوجود وفور آن گروه
 مقهور و قلب افواج قاهره همه روز بعنایت الهی و اقبال نامتناهی غلبه
 از جانب اولیای دول عالیه بود و اعدا همیشه مغلوب گشته مغذول
 و منکوب باز گشتند *

حون در اثناء طی راه حمر آمدن نذر محمد خان و لشکر اوزبک
 به لشکر خان رسد با عزیمتی جازم و دلی قوی و همتی راسخ تکیه
 بر میان اقبال روز افزون نموده بی اندیشه از کثرت اعدا اراده پیش
 رفتن پیشنهاد هم ساخت - و بنابر مقتضای مصلحت وقت بمقام
 عجلت و سرعت حرکت در آمده کوچ در کوچ متوجه شد - چون به پشاور
 رسید سزاوار خان پسر خود را با فوجی از بندهای بادشاهی که در آن سرحد
 بودند پیشتر از خود راهی ساخت - و ظفر خان که حسب الصدور فرمان
 قضا نشان از موقف خلافت تا هنگام انصرام این مهمل بتوقف مامور بود او نیز
 از پشاور بافواج خود و پدرش بنابر استصواب لشکر خان بطریق متغلا از عقب
 سزاوار خان روانه شد - و خود متعاقب کوچ کرده ازان مقام راهی گشت - چون
 بچار باغ جلال آباد که در یک منزل موضع نیمه واقعست اتفاق نزول افتاد

باوجود آنکه صواب گویان تا رسیدن مهتاب حان صلاح در پیش رفتن
 نمی دیدند - از آنجا که به شرف کار موقوف بر اطهار بعلد و جلالت است
 با اکثر عساکر کابل که بانتظار لشکر کومکشی دربار از همراهی طفرخان
 تغلف ورزیده در چار باغ توقف گزیده بودند از آنجا روانه شد - و از کتلهای
 صعب المرور عبور نموده در کندسک که یک منزل بالای بمله است منزل
 گزید - چون خبر مسارع لشکر خان به لشکر اوربک رسید ارین رو که ل
 و هم و هراس که درین مقام جای آن و دلایران بود در دلهای ایشان
 راه یافته از جا رفتند - و لشکرخان بعد از دورور که برای سرانجام عله و سایر
 مایحتاج راه در مقام کندسک اقامت نموده بود سوکب بصرب را کوچ
 فرموده از راه اچرک که عبور از آن در نهایت دشواریست راهی شد -
 و هسب گروه از کندسک گذشته فرود آمد - و درین منزل دو حود مبالغه
 امرا در باب توقف و انتظار کومک صلاح وقت ندیده متوجه منزل پیش شد -
 و از روی عجب بیای سرعت یکسر دارگی تاحته موضع تاریک آب را
 که دوازده گروهی خطه پاک کابل است معسکر گروه سعادت صاحب -
 چون نذر محمد خان ازین معنی آگاهی یافت - و ستر خبر بعین عساکر
 ظفر آثار از دربار سپهر مدار بسردارئی سه الا اعظم مهتابخان خانخانان
 بدو رسیده بود - لاجرم بغاطر آورد که چون حلق امواج بحر افواج از دریای
 لشکر بی پایان خدیو بحر و بر منشعب شده پی در پی میرسند - و در آن
 صورت که او را در برابر روی ستیزه پای گریز نماند - و کار از کارگری چاره
 و تدبیر در گذرد - و در عین غرامت بدایت سودی نخواهد داد - بنابراین
 هنوز که عنان اختیار در قبضه اقتدار است - انسب آنست که موافق
 صوابدید حرد عمل نماید - و ازین مهلکه مخوفه بسلامت برآید - بالحمه
 چون ارین اندیشه حردمندانه دلباخته دسب از حویشتن داری برداست -
 و از غایب اضطراب و اضطراب بیخودانه انجمن کنگاش آراسته بعد از رد
 و قبول مصلحت ها آحرکار رای همکنان برین مهمی قرار گرفت - که چون
 درینصورت بدین طریق بار گشتن را به هیچ وجه راه و روی نمانده صلاح
 وقت آنست که ناچار از راه بهور در آیند - و رو بمقابله لشکر آورده آغار
 دستیاری نمایند - و بنابراین عریض ناصواب که در معنی عتب سرانجام
 اسباب هزیمت بود - به کار فرمانئی ادبار از دور قلعه برخاسته در موضع
 نگرانی فرود آمدند - و لشکرخان از استماع این خبر دلیرانه با بهادران موکب
 اقبال از آن مقام باستقلال تمام کوچ نموده رو به نگرانی نهاده روانه گشت -

و به سردار خان و مبارز خان روهيله و ظفرخان و سعيد خان و ديگر بهادران که هراول لشکر بودند تاکيد تمام نوشت که در ساعت منوجه غنيم شوند - چون خبر رسيدن احوال قاهره به نذر محمد خان رسيد - بنابر دلير پيش آمدن دلاوران که در معنى طليعه سپاه فتح و نصرت بود - و هن و سستي تمام بحال او راه يافت - و مع هذا چون اکثر لشکرها المانحي و يغمايي بودند در مدت سه ماه محاصره کابل بتدریج پراکنده زياده از هفت هشت هزار سوار باو نمانده بود اين معنى نماز باغب قنور عزم و تزلزل باب قدم او گشت - لاجرم در تاريخ هفدهم شهر يور مطابق نهم محرم سنه هزار و سى و هشت هزيم را بحساب غنيمت شمرده رو هوايي فرار نهاد - و از راه غوري در عرض سه رور طول مسافت پانزده روره طی نموده خود را بنواحي بلخ رساند - و چون اين فتح نمايان که باعث کسر سطوب و رفع سوک عسکر مخالف گرديد - بتائيد رباني و صم هجوم فوج رعب که از اعظم جنود آسماني است روی نمود - لاجرم لفظ لشکر فتح که طالبای کلم به تعلم الهام در هنگام نعين موکب اقبال همایون فال ار روی سگون داده بود - با ناريح آن فتح آسمانی موافق آمد - لشکر خان مظفر و منصور رور جمعه بیست و چهارم شهر يور مطابق سائزدهم محرم الحرام سنه هزار و سى و هشت هجري داخل شهر کابل شد - و حقیقت اين فتح نمايان و کيفيت احوال عجزه و مساکين اهل شهر و حوالتي کابل را در طی عرضداشت بپاى سرير والا عرضداشت - ساهنساء دادگر و خاقان معدل گستر رعيت پرور بغايت مؤثر گشته امر فرمودند - که مبلغ یک لک روبيه از خزانة عامرة آنصوبه حسب الاستصواب قاضي راهد بر عارت زدگان و ستمديدگان آن ولايت بمعاوب درجات استحقاق قسم نمايند - و باينطريق جبر کسر آن خاطر شکستگان نموده مراهم راحب بر ناسور جراح آن دل خستگان گذارند *

چون خامه بدایع نگار و وقایع پرداز از گزارش جزئیات اين سانحه فراغ بال کلي يافت - اکنون بر آن سراسر که در ذیل اين عنوان حقیقت بيان چنانچه سنت سنیه ائمه سخن و آتن گزیده ارباب اين فن است - که بعنوان تقریب گزارش کسکو را آرايى تازه میدهند - از طول سخن نیندیشيده سر جمله از احوال و انساب اين دو برادر که بالفعل ایالت سرنا سر ماوراءالنهر بایشان باز گشته مى پردازد - و همچنین طرفی از حراج آن ولايت را نیز زبان زد کلک و قایم نگار مهسازد - بالجملة ایشان خلف

دین محمد خان مشهور به بییم سلطان بن جانی سلطان بن یار محمد خان اند - که عمراة حاجم حان والی اورکنج دارالمک خوارزم است - مشارالیه ار حاجم خان مذکور بسبب سلوک ناهنجار که ملایم طبع و موافق مزاج او نبود رنجیده از خوارزم بر آمد - و حون بولایت ساورا السهر در آمد - سکندر سلطان پدر عبدالله خان نصر بجایت و قالمیق او کرده کریمه خود را که همشیره حقیقی عبدالله خان بود باو در سلک ازدواج کشیده - و ثمره این پیوند ارجمند زود بعالم سهود پیوسته جانی سلطان نعره و حود آمد - و از جانی سلطان چهار پسر و یک دختر بهم رسید - پسرهای یتیم سلطان پدر امام قلی خان و پدر محمد خان است - و سه دیگر باقی محمد حان و ولی محمد و پاینده محمد سلطان اند - و این چهار برادر مدتها بتمویض عبدالله خان در حکومت تون و قاین و سایر ولایات قهستان گذراندند - و یار محمد جد ایشان چندی در بلخ نا عبدالمومن خان پسر عبدالله حان پسر می بود - بعد از آن عبدالمومن حان ار عایب بی آرمی و لجابی که لازمه سرست آن ناحیاط بود - ناخان مذکور نیز دستی و بد سلوکی آثار نهاده آخر الامر او را ار بلخ اخراج کرد - و مشارالیه نخست بدرگاه عرس آسیایی چندی در ظل رعایت و حمایت آنحضرت آرمیده آنگاه به نیت زیارت مکه معظمه مرخص گشته از راه خشکی متوجه مقصد شد - و چون بقندهار رسید درین اثنا خبر یافت که عبدالمومن خان ناگهان هدف تیر قدر اندازان بدیر گردید - و از واقعه آن شریر شر انگیز سر تا سر بوران زمین فتنه بار و آشوب خمرگسته ار هر سو گرد سورت عظیم برحاس - درین میانه یتیم سلطان عرصه حالی دیده هوای سروری در دماغ خودسری جاداد - و نعمای ریاس که ار دیرگاه بار در کانون سینه مکنون داشت - سر بر زده نقد فرص را عیتمی بزرگ سمر - و در همان گرمی از بون و قاین برآمده هراب را که تختهگاه خراسان است بتصرف در آورده دم از استقتلال زد - دارای دارالمک ایران ساه عباس که روزگاران درادسار این معنی بوده فرص مساعدت وقت و یاورنی روزگار از دست نداده لشکر برسر او کشید - و در طاهر هراب تلاقی فریقین روی نمود و کارزاری عظم ار طرفین دست داد - یتیم سلطان درین جنگ کشته گشته کالبدش نیز ناپدید شد - حنانچه هیچکس بر آن پی نبرده و نشانی دلنشین ازو ندادند - پاره مردم را درباره او این عقیده است که بعد از شکست زخمی خود را یکی از الوسات رسانیده درگذشت -

و دیگران گمان می‌برند که پس از کسر عسکر زحمدار و از کار رفته به پناه سپاه
 حیمه یکی از هزارجات رسید - و صحرا بشینان چون نه شناختند کما پنبه‌ی
 بهالش نه برداختند - و آخر کار از بیم انقام فرصتش نداده کارش
 را تمام ساختند - مجمل برادرانش که در عرصه پیکار ارو خدا افتاده بودند
 هریک سر خویش گرفته پی کار خود رفتند - چنانچه باقی خان با
 ولی محمد خان به بخارا آمده در مسند حکومت نشست - و در اندک
 مدتی بر تمام آنولایب اسیرلا یافت - و کمین برادر ایشان پاینده خان
 در آن دار و گیر از لشکر سکسمه خدا گسته راه قندهار پیش گرفت - و چون
 در آنجا رسید خود را اسکارا صاحب - شاه بگ خان صوبدار او را بدست
 آورده محسوس بخدومت حضرت عرش آسانی فرستاد - آن حضرت او را
 مصحوب حسن بیگ شیخ عمری نزد فلیج خان بلاهور فرستادند - و بعد
 از یکسال در پنجاب حرم عمرش بهاد فزای طبعی رفت - یار محمد خان
 در قندهار حبر سلطنت باقی خان را سنیده عزم مکه را پس سرانداختند
 راه بوران پیش گرفت - باقی خان خیر مقدم گویان حد خود را باغزاز
 و اکرام تلقی نموده در حال ناستقبال شتاف - و باقدام ادب گذاری پیش
 آمده بعد از تقدیم لوازم تعظیم و تکریم او را به سپردر آورد - و مسند خانی
 را بدو گذاشته خطبه و سکه نوازش کرد - چون دو سال بدین ویره گذشت
 یار محمد خان با باقی خان نیره خود بی لطفی آغز نهاد در مقام
 تروت پسران خود عباس سلطان و ترسون سلطان و پسر محمد سلطان
 که اعمام باقی خان بودند در آمد - و در خفیه بمقام استماع امرا و ارکان
 در آمده خواست که ایشان را از خود کند - درین اثنا باقی خان از معامله
 خبر یافته پیش از آنکه زمام اختار از قبضه اقتدار او بیرون رود دست جد
 از کار کوتاه ساخته جانی محمد خان پدر خود را بسطنت موسوم نمود -
 و پس از چندی که یار محمد خان و جانی محمد خان و باقی خان
 جملگی آنجهانی شدند معامله بولی خان ناز گشته جای جد و پدر و برادر
 بدو رسید - آی خانم حرم باقی خان که دختر عبدالله خان بود - و سابقاً
 در سلک اردواج عبدالمومن انتظام داشت - و نکمان حسن و جمال
 در میان اوزبکیه مشهور و در افواه خاص و عام بیمن قدوم مذکور بود - بهیاله
 نکاح خود در آورد - و حکومت سمرقند را بامام قلی خان و نذر محمد خان
 برادر زادهای خود داد - و هنور ایشان تمکن تام نیافته بجست و جوی
 دولت روزی شده برخاستند - چون اکثر امرای اوزبک و اعیان بخارا از

بد سلوکی های ولی محمد خان بهان آمده بودند - در ظاهر با و اظهار وفا و وفاق نموده در باطن بایشان نفاق بهمرسانیدند - و رفته رفته از در اعلان عصیان و طعیان در آمده بزرگ و کوچک شهر و نواحی بیکبار موسیقار آسام از ترانه مخالفت زدند - ولی محمد خان از طور نشست نقش و طرح و وضع منصوبه چنئی روزگار و انحراف سپاهی و رعیت مجال توقف مجال دانسته بی اختیار از قرشی تا هنگ استمداد و استعانت شاه عباس رو بمراف نهاد - و از کم فرستی های وقت و روزگار ناچار آی خانم را به پسر خورد سال در قلعه حارجوی گذاشته خود با دل پر خون چون باد ز آب مسحون گشت - امام قلی خان بی توقف روی بوجه بد بحارا نهاد - و سایر اهالی آن ملک و امرای اوزبک که از ولی محمد خان روگردان شده بودند باستقلال بر آمدند - و او بی مزاحمت مانعی بر سرستند ریاست موزان زمین مستعولی شده بجهت دست آوردن متعلقان ولی محمد خان بقاعه چارجوی رفت - و چون معامله با نامه و پیغام راسب نیامد و بوعده و وعید و بیم و امید از پیش زرف محاصره پرداخت - همه دار بعد از سعی بسیار و نوسیدی کویت حصار را با متعلقان ولی محمد خان با و سپرد - امام قلی خان به آی خانم - یلان خاطر متجاوز از حد افراط بهم رسانیده بنمای قاضی حلیله عم خود را در حیات او بی وفوع طلاق شرعی بحال اردواج در آورده ازین رو بدنامی دید و ناگهانی آحر آب و دوح - چون ولی محمد خان بسرحد ایران رسیده شاه عباس اربن - می خیر یافت - از آنجا که بزرگداشت بزرگان لارمه بزرگی - در مقام تعظیم و احترام خان بنده استقلال نمایان بها آورد - و مراعات لوازم مهمانداری و استمال بهای رسانید که مریدی بر آن متصور نباشد - بعد از چند روزی که ولی محمد خان معزز و مکرم در ایران پسر برد اوزبکی که ازو برگشته بودند مکرر عرایض مشتمل بر اظهار ندامت فرستاده التماس استعجال در توجه تورا بدو نمودند - و او چون بزعم خود شاه را در مقام امداد خود نیافت - لاجرم باندک مایه مردمی از اوزبک و قزلباش بیخوشتن رو به تورا نهاد بعد از ششماه که از ولایت خود مفارقت گزیده بود بار بماوراء النهر آمد - امام قلی خان دانست که باوجود مخالفت اشان مقابل با ولی محمد خان محال است - بلکه ممکن دیگر معانی نیز صورت پذیرد - ناچار شهر را خالی کرده با برادر متوجه سمرقند شد - و ولی محمد خان بی مزاحمت غمری در بخارا متمکن گشت - و از غایب غرور و کمال استعجال طبع عجول در مقام کینه

توزی و انتقام کشتی برادر زاده‌ها شده اصلاً تمکینی نوزید - و بکار فرمائی عجل بزود از جا در آمده از راه با عاقب اندیشی بی تورک شاهان و تجهیز لسكر نمایان رو بمعاقب ایشان آورد - و خون مواحهه فریقین روی نمود از آنجا که سنه سنه روزگار است آن مرحوم محروم را در آن کارزار ناکامی باسیری داده باشاره امام قلی خان بقتل رسد - درین وقت که کار یکم و روزگار بروقی مرام امام قلی خان گشته او را مخالفی و هیچشمی که مدعی سرک ملک باشد نماید - بخاطر جمع و مقضی المرام بر مسند ایالت آن ولایت تکه کرده شروع در تصرف سر با سر بوران رمن و قبض و بسط و عزل و نصب و مسمت ملک نموده از حمله حکومت ملک بلخ و بدخشان و مضافات آن به نیابت خود به نذر محمد خان داد - و تا حال بحریر که سه هزار و پنجاه و هفت است همچنان در تصرف ایسان است *

اکنون چون محملی از احوال حکام آن ولایت نگاشته کلک حقایق نگار آمد - خامه خود ای هوای ذکر خراج نوران زمین در سر حای داد - لا جرم حقیقت آنرا از قرار واقع زنان زد ساخته بر سر مطلب اصلی میرود - الحاصل محصول جمیع ولایات بلخ و بدخشان و اعمال آن و سر با سر ماوراء النهر و بر کستان که در تصرف این دو برادر است - از روی نقل دفاتر ایشان همه جهت خصوص مال و جواهرات و سایر جهات نقدی و غله و جمیع خراج ارتفاعات و زکوه قریب یک کرو و بیست و یک خانگی رایج آن ولایت است - که سی لک روپیه هندوستان باشد - ازین جمله شانزده لک روپیه مداخل امام قلی خان و چهارده لک روپیه حاصل نذر محمد خان است - و این مبلغ که درآمد هر دو برادر است برابر حاصل حاگیر خان دوران بهادر بصرب جنگ صاحب صوبه مالوه است که یکی از بندهای درگاه گیتی پناه است و جمعی کثیر از امرای عظام درین دولت کده اند انجام برابر هر کدام ازین دو برادر بلکه بیشتر در آمد جاگیر دارند - چنانچه از حاگیر یمن الدوله آصف خان هر ساله پنجاه لک روپیه حاصل می شود که از مداخل هر یک ازین دو برادر بعنوان سه و نیم برابر است بلکه ریاده - خون این مبلغ نسبت به جمع اقلیم اکبر هندوستان که هشت ارب است - که عبارت از هشت صد کرو و دهم باشد - و بیست و یک کرو روپیه حاصل آنست قدر محسوس ندارد - لهذا نسبت دادن

بیوجه و بیحساب است - امید که مواد نزیاد جاه و جلال این دولت کده
بی زوال لمحه به لمحه در ازدیاد و سرشته نقای این خلافت ابد مقرون
به اطناب و اوتاد خیام اقبال روز افروان استهای مد مدت عمر روزگار پیوسته
نامتداد وابسته باد *

محملاً خامه زبان آورار نگارش این حمله معتضه ناز پرداخت -
و ذمه هم ار ورود اعتراض خلاف وعده بری ساحه باز بر سر گفتگوی
پیشینه سرود - و بتقریب سوانح ایام فرخنده فرجام خدیو روزگار دیگر
ناره سرورسته سخن بدست بتان جادو می میدهد - عره بر ملاله
ساناد فرخنده فال سید جلال *^۱ نبیره قدوه الوصلین حضرت ساه عالم
از احمد آباد و میرزا رسم صفوی با دو سرحد میرزا مراد و میرزا حسن
ار صوبه بهار رسیده شرف ملازم اندوختند - میرزا حون بعلب عاصه
نقرس مزمن بل بدست کمر سن که در حقیقت ام المرض و راس الاعراض
است زمن شده بود - و بطریقی از رفتار رفته که کیمی نشین پهای برستاران
نقل و تحویل روزی می نمود - مصر جبهه ای از روی قدردانی او را
از ملازم معاف داشه یک لک و بیست هزار روپیه برسم مدد خرج
سالانه مقرر فرمودند - که در هر جایگاه که دلخواه و باشد اقامت گزیده
روزگار بفراع خاطر بگذراند - و سید بزرگوار والا مرست میر سید جلال
خلعت و ده هزار روپیه نقد مرحمت شد - ابراهیم حسین کاشغری بمنصب
دو هزار و پانصدی دات و هزار و شش صد سوار مقرر شده ده هزار روپیه نقد
انعام یافت - حون حسب الالتماس عبدالرحیم حواجه زلال عنایات سرسار
حدیو روزگار نقش زلال و جنایات عبدالله خان را از صفحه کردار ناشایست
محو ساخته بود - درین روز بمنصب بنحمازی دات و عنایات شمشیر مرصع
و نقاره و علم و تومان و طوع و قدال امتیاز یافته انعام مبلغ پنجاه هزار روپیه
نقد و قیودارائی سرکار قوج ضمیمه عواطف و نعیمه عنایات تامه آمد -
اعتماد خان خواجه سرا بیست هزار روپیه انعام یافته رخصت مکه معظمه
گشت - به میر محمد اسفراین که از نزد قطب الملک آمده بود هزار مهر
مرحم گشت *

---

* احوال سید بزرگوار در خاتمه کتاب به شرح و بسط رقم شده *

جای دادن خواص و عوام خصوص استادگان پایه سریر سلیمانی در سایه عنایت وظل مرحمت یعنی اساس نهادن ایوان چهل ستون در صحن خاص و عام

بحمد الله که عنایات خاص نادرشاه جهان عوام و خاص از جمیع وجود
اقتضای عموم و شمول نموده به صنفی از اصناف و شخصی از اشخاص
اسان اختصاص ندارد - چنانچه نلال عاطفش که شامل حال عالمی است
مانند خود حضرت واجب الوجود همه را فرو گرفته - و آثار نیسان احسانش
که بر خشک و تر و بحر و بر بارانست چون فیض باران رحمت همه را رسیده -

لهذا پیوسته همت والا در ظاهر و باطن بر تحصیل اطمینان قلب و فراغ
خاطر اهل گیتی بسته اند - چنانچه هیچ لحظه از روزگار سعادت آثار
نمی گذرد که آسایش و آرامش عالیمان منظور نظر نباشد - و عزیزم ملوکانه
بر بسیج سرمایه امن و امان اهل زمین و زمان مقصود نبود - از جمله شواهد
صدق این دعوی احداث نارگاه چهل ستون همایونست که درین ایام
در فضای کریاس خاص و عام اساس یافته - و سبب بنیاد این نسخه سبب
شداد و دیوانکده عدل و داد که روکش نارگاه سلیمان و ایوان نوییروان بود
اینست که چون همه را از همه سو روی امید بدین حجاب است - و عالمی
را بقصد عرض مقاصد و رفع مطالب و برآمد حوایج و مآرب ندین مرجع
عالمان بازگشت است - ازین جهت که هنگام عرض و مجری از زحم
بارش برسات و آسیب تف تموز حجابی و پناه گاهی نبود - لاجرم بمقتضای
مرحمت نامتناهی فرمان قضا جریان بدین مضمون توفیق نفاذ یافت - که در
دارالخلافت کبری و همچنین در اکثر اعظم بلاد ممالک محروسه هر جا
که دول سرای بنیاد یافته باشد - خاصه در دارالسلطنت لاهور در پیشگاه
جهروکه خاص و عام که محل انجراح حاجت جهانیاں است - ایوانی مشتمل
بر چهل ستون بطول هفتاد ذراع و عرض بست و در ذراع طرح افکنده زود
باتمام رسانند - تا سایر بندهای درگاه نزحمت تابش آفتاب و تشویش
نازش سحاب فارغ البال بعرض مطالب اشتغال توانند نمود - بجملا بامر
ارفع بدینسان نارگاه رفیع پناه مشتمل بر چهل ستون به عظمتی اساس

یافت - که رفعت آستانش باعث کسر مان ایوان کسری گشته - و ازین دست والا بنیاد مقصوده که از رشک متان اساسش قصور در بنای قصر قیصر راه یافته در عرض چهل روز با این طول و عرض و وضع غریب و هندسه بدیه خاطر غریب بانعام رسیده باعث حیرت نظارگیان گشت * ایات *

در روزگار ثانی صاحب قمران که دهر
یکره ندیده است قرینش به صد قرون
عالی اساس بارگهی شد بنا که راس
از کوه بی ستون بود افزون بچل ستون
از رشک تابش در و دیوارش از شفق
در خون نشسته تا بکمر چرخ نیلگون

چون این فرخنده بنا بهمه معنی محبت اتمام و صورت انجام پذیرف -
احتر سماران سطرلاب نظر ساعتی بری از نحوس و قرین سعود در تاریخ
بیست و پنجم دی حجه سنه هزار و سی و هفت هجری برگزیدند -
شاهنشاه فلک بارگه بعد از انقضای بیست و گهری روز در ساعت مختار
اندیشه رضای دقایق رسان درین محفل بهسب آئین که بانواع زیب و زینت
بزئین داشت - اورنگ نشین سریر اقبال و اکلیل گزین اسرجه و جلال
گستند - و جمهور انام را در آن بارگه خاص بار عام داده زبان سپاس گذار
دستایش آفریدگار انس و جان و دس حق پرست به تحشایش و بخشش
کنه گاران و محتاجان برکشادید - و سایر ثلثا گستران و همچنین سرود سرایان
و نغمه پردازان را سارعیت جاویدی آمده نموده طالبای کلیم را که این
رباعی بوصف آن بارگه سلیمانی در سلک نظم کشیده بعرض مقدس رسانید
صلوات شایسته مرحمت فرمودند *
* رباعی *

این تازه بنا که عرش همسایه اوست
رفع حرفی ز رتبه پایه اوست
باغست که هر ستون سبزش سرویست
کاسایش خاص و عام در سایه اوست

درین روز فاسم خان بعنایت خلعت و اسب خاصه بلند پایگی یافته
بصوبه دارغی بتگاله مرخص گشت و دریا خان روهیله بمرحمت خلعت و جمدهر
مرصع و فیل و اسب و انعام بیست هزار روپیة نقد کامیاب آمده داخل
تعباتیان دکن شد - و سید جعفر بارهه بخطاب شجاعت خان و تفویض

خدمت فوجداری تهر و نواحی صوبه بهار و منصب سه هزاره ذات و دو هزار سوار و انعام خلعت و اسب و فیل و پانزده هزار روپیه نقد امتیاز پذیرفت - محمد قلی ایلچی شاه عباس که از طرف شاه عباس برسم رسالت نزد قطب الملک رفته بود - بعد از مراجعت بسجده آستان آسمان نشان رسیده سررُفعت برگردون رسانید - و بمرحمت خلعت و پانزده هزار روپیه سرامزاری یافته بایران مرخص شد - و میر جمله بانعام بیست هزار روپیه سراقراز شد - و قلیچ خان از عنایت نقاره بلند آوار گشت - که یلوچی بهونسله از عمده های دولت نظام الملک بکار فرمائی طالع والا آمده خان زمان را دید - و بحسب التماس خان مدکور رعایت ورود فرمان عالیشان و خلعت و حمله مرصع و اسب و فیل و نقاره و منصب پنجهزاری دات و سوار سر بلند گردید - عرایض محمد عادل خان که در هژده سالگی و قطب الملک عبد الله در دوازده سالگی جانشین آبی خود شده بودند - مشتمل بهر نهیبت جلوس مبارک با پیشکس نمایان از آنجمله قطعه بیلیمی بود بابت عادل خان که نظر آن در آب و تاب بسیار کمیاب بود - سی هزار روپیه قصب داس - از نظر انور گذشت *

درین ایام روز جمعه بیستم اسرداد فرخنده عید سعید اصحی اتفاق افتاده بشارت میمنت و فرخندگی باولای - ولت جاوید دیوند رسانید - حدیو هفت کشور بادساره دین پرور باهنگ احیای سنت حصرت خیر البشر مانند خورشید خاور دولتخانه زین زرین را شرف خانه ساخته مصای عیدگاه را اردور حضور اقدس رشک پیشگاه طارم چهارم و غیرت نارگاه سپهر اطلس نمودند - و ادای عبادت معهوده این روز نموده هنگام مراجعت بدستور تشریف روی زمین را در اوشان و زر ریز ساختند *

سبب افتتاح ابواب مراسلات بدین آستانه سپهر نشانه از طرف سایر ملوک خصوص امام قلی خان

خاصیت دولت خداداد و سعادت بخت مادر زاد آنس که در صاحب هر دیار صاحب سعادت است که بار کشوده رحل اقامت افکنند - عالمی باهنگ آن عالی مقام بار رحل بر بندد - و لازمه بحث و مقتضای اقبال آنس که بهرسو که رو آورد جهانی آن را قبله آمال و امانی دانسته روی توجه بدان سو کند - چنانچه خصوصیات احوال والا حضرت شاهنشاه حلاف

پناه است - حاصه درین ایام خیر انجام که سرپر سروری از جلوس همایون رشک کرسی هشتمین گردون گردید - امام قلی خان والی توران همواره خواهش داشت - که از سر نو سر رشته توثیق وثایق موجب بدست آورده تجدید عقد مواخات و بمهید روابط موالات نماید - و بتارگی حلقه اظهار دوستی بر در دار الامان ولا و وداد و امن آباد کانگنی و اتحاد زده ابواب مکاتبه و مراسله را کشایش دهد - لیکن از رهگذر بیراهی و بی روشی که از ندر محمد خان برادرش سرزده بود چنانچه سببی دگر یاب - محبوب مانده این معنی موجب سد این راه و حجاب این باب شد - و اندظار معاودت خواجه عبد الرحیم نیز سبب تعویق و تاخیر آن عزم گشت - و مضمون مراسله که مصحوب او بعد از حضرت جب مکانی ارسال داشته بود آنکه چون ساه عباس فرصت وقت عنیم شمرده قلعه قندهار و مضافات آنرا بهصرف در آورد - اگر درین ولا فوجی از افواج عساکر بحر امواج در رکاب سعادت شاهزاده والا اختر که اهل هفت کشور از ضرب شمشیر شعله تاثیر آن سرور در تب و تاب اضطراب اند - و از اصحاب ندبر آفای گیر آن والا جناب در حساب به تسخیر قلعه قندهار بعین فرمایند ما دو برادر نیز بمقتضای دولت خواهی و خیر اندیشی که لازمه خیر خواهی و به اندیشی است به لاسکر ظفر اثر پیوسته بعد از کشایش حصار قندهار و قطع و فصل آن دیار متوجه خراسان سویم - و عهد و پیمان موکد بایمان بر طبق این مضمون می ندیم - که از بلاد مسهوره آن ولایت بعد از فتح هر شهری که اولای دولت دست بهصرف از آن باز دارند تعلق به ما داشته باشد - چون حضرت حنب مکانی بعد از مطالعه مضمون نامه در مقام تجهیز عساکر و صد مدد ایشان گسته هنوز نریب مقدمات شهود شاهد مقصود از خلا خانه عیب بجلوه گاه نمود نیامده بود - فصا را آن سرور بمقتضای احکام قدر محتوم و قضای مقدر متوجه تسخیر عالم دیگر گشتند - و بعد از جلوس مبارک خواجه عبد الرحیم رسیده در نورور سال حال بملازم استسعاد پذیرفت - و همدرن نزدیکی از اشتداد مرض دیرینه بعالم بقا ستادت - آنگاه حضرت حلاوت پناهی بمقتضای مکافات این حیر اندیشی و نیکوخواهی که از امام قلی خان بظهور رسیده بود خواستند که حجاب مذکور مرتفع سازند - لا جرم در مبادی ایام جلوس خیر انجام بمقام ارسال جواب مراسله در آمده بیست و دوم آبان ماه از نخستین سال جلوس مهنت مانوس حکیم حاذی را نامزد

این خدمت نمودند - و موازی یک لک و پنجاه هزار روپیه از انواع نوادر و جواهر و مرصع آلات و نقایس و امتعه هندوستان برسم ارمغان و بیست هزار روپیه بجهت مجاوران و ارباب استحقاق و خدمه روضه منوره حضرت صاحب قران مصحوب او ارسال داشتند - و خواجه محمد صادق خلف خواجه عبدالرحیم را بمرحمت خلعت و کمر خنجر مرصع و انعام سی هزار روپیه نواخته بهمراهی حکیم مذکور مرخص ساختند - و ده هزار روپیه برسم انعام بحسن خواجه برادر کلان خواجه مرحمت نمودند *

نقل نامه نامی و مراسله سامنی حضرت صاحب قران ثانی بامام قلی خان والئی توران

دا رشحات کلک بدایع نگار و نفحات حامه مشکبار در اظهار روابط دوستی و ولا و بیان مراتب صدق و صفا طراوت بحس چمن خلعت و وداد و عطر افزای محفل صدافت و اتحاد ناسد - دیوانه آمال و اسانی و حدیقه حشمت و کامرانی سلطنت مآب معذب من نصف ایاب شوکت انتساب عنوان دحیقه ابهت و کامگاری طغرای منشور دولت و بختیاری فارس مضمار فتوح جوهر مرآت صفا و صفوت زبیده امیر خانی شایسته سریر کشور ستانی سلاله دودمان اعالی سعبه سحره مفاخر و معالی گوهر بحر عدل و احسان مجدد قوانین آبادی عالی مکان الموید بالتأییداد الازلیه من الله المعین المستعان دامت ایام اخونه و سلطنته و زاد اعوام حلتیه و محبت بوقیع سعادت جاودانی موشع و برسحاب سحاب کرامت دو دهمای مرشح باد - حقیق کیفیت اتحاد معنوی و مرابطات صوری که بواسطه موانع ظاهری چند مدت در حجاب خفا محجوب و مخفی بود - از ارسال مراسله سامی و معاوضه نامی مشحون بخواهر رواهر مصادق و محتوی بدرر غرر موافقت که بواسطت نقاوه اصفیای کرام عمده نجبای انام ناهج مناهج دین قویم خواجه عبدالرحیم در باب مهام حیریت انتظام این برادر نیازمند درگاه الهی و دیگر مقدمات پسندیده باعلی حضرت قدسی مرتب رضوان پناه خلد آرامگاه انارالله برهانه به نسبت قرابت سابق بی تجدید جهات لاحق رقم زده خامه عنبرین شمامه شده بود سم اظهار و اعلان یافته محرک سلسله موالات و مصافات قدیم گردید - و از مطاوی آن رقیمه کریمه روایح و شمایم محبت بشمام صدافت انجام رسید - از روی وفور مرابطات

صمیمی مرکوز خاطر اقدس آن بود - که در اول جلوس مسنت مائوس بر اورنگ سلطنت و فرمانروائی خواجه مشار الیه را با یکی از معتمدان درگاه رخصت فرمائیم تا آمده مجدد انطه صوبی - معنوی و مذکر مناسبات قدیمی و جدیدی گردد - سنوح دو مقدمه سبب توقف و تراخی گردید - یکی فوب خواجه عبدالرحمن مرحوم که بعد از دریافت عرمجالست مهمون بساط حیات عارسی در نوردید - دوم آمدن بقاوه اصلا کرام بذر محمد خان از روی بی فکریها و بی حرکتیها که لازمه شباب است بکابل - اگر بدلائل عقل رهنما ازین اندیشه بیحاصل و پندار دو از کار که باغواهی جمعی از کوته اندیشان بیخرد بادئی آن شده بود بقاعد نمی ورزید - فرستادن حیوش منصوره از درگاه ضرور بود - بعد از آنکه افواج قاهره بی در بی می رسید ملاحظه آن بود که عبار وحشتی در میان بر انگیزفته نبود - و علاقه دوستی و روابط حدین ساله بمسجد و امسا - آن کوبه بنیان فرومایه خلل پذیر گردد - خون سیوه ستوده ارساط و التیام از قدیم الایام الی الآن فیما بین این دودمان رفیع الشان و سلسله علیه خوانین ولایت توران متحقق بود - و آئین صدق و سداد بین الجانبین صورت انتظام و انعقاد داس - درین ایام سعادت فرجام که بمیان تأییدات الهی و یمن مواهب نامتناهی دول روز افزون آنا فانا بانواع فتوحات عیمیه و اصناف فیوضات لاریبیه مقترن و مقربست - و شاهد هر مدعا و مقصود که بر صفحه خاطر خیر اندیشان این سلطنت ابد مقرون مرتسم میگردد - باقم وحوه بر منصه حصون جلوه ظهور می نماید - منظور نظر حق بین حقیق گرین آنست - که شیوه فرخنده اتحاد و یگانگی بیشتر از بیشتر ملحوظ صمایر قدسی سراسر در انتظام قواعد مودت و اساع عرصه صداق که مستلزم انبساط خاطر دوستان و انتظام اوصاع جهان و جهانیان است زیاده تاکید رود - تا وثاقت احوت که ابد الابد در مزاید باد - مشهود همگنان گشیه نتایجی که بر آن مترتب است عنقریب برفق اراده اولهای دولت طرفین بمرصه ظهور آید - بالعمل بجهت بشیید مبانی وداد و وفاق که انتظام بخش انفس و آفای است - بسیادت مآب مرتضوی انتساب خواجه محمد صدیق خلف الصدیق خواجه مغفور از روی عاطفت رخصت انصراف ارزانی داشته حکمت مآب نتیجه الاماجد والاعالی لایق العنایات السلطانیه حکیم حاذی را که از خانه رادان معتمد و محرم راست گفتار درس کردار درگاه والا است - بخدمت آن گوهر اکمل جلالت و فارس

میدان شهاب فرستادیم - که بعد از ادارک سعادت ملازم با بلاغ مقدماتی که در هر باب بتقریر او تفویض یافته مبادرت نماید - سیمه قویمه مواخات آنکه همیشه بهمین طریق بمراعات نسبت سابقه و قرابت قریبه با ارسال مفاوضات منیفه و مراسلات شریفه که احسن مکارم اخلاقی ارباب وفا است بیشتر محرک سلسله خصوصیت و جهت مندی گشته همواره بواردات ذات لازم الکرام و باطهار مرغوبات طبع موالاب مرشت که مستلزم رابطه یگانگی و رافع غایله یگانگی است - مسرت برای ضمیر عطف اشراق گشته خوشوقت میساحه باشند - مسند است و خانی مخلد و سریر سلطنت و کامرانی مشید باد *

توجه موکب نصرت شعار شهنشاه کشورکشا بصیدگاه باری و تعین پزیرفتن امرای نامدار بر ججهار بنديله

چون نرسنگه دیو پدر ججهار سنگه بسلسله جنبانی طالع موافی در مبادی ایام بادسازادگنی حضور جنب مکانی جهانگیر بادشاه ملازم پیوسته خود را در سلک بندهای درگاه کسید - و همدران ولا مصدر حدمات سندیده گردیده و حویشتن را سزاوار مراحم بیکران و عواطف بی پایان ساخت - آنحضرت هنگام جلوس همایون بحکم التزام حق گزارنی حقیق کیشان وفا اندیش بحال او پرداختند - و او را از اکبر افران و امثال برگزیده فری اعبارس بفرودین بر افراحتند - چندانکه رفته رفته بمراپ عالی و مناصب والارسید - و سرمایه اقتدار و قدرت از جمیعت و ثروب و خیل وحشم و اجتماع لشکر بجای رساید - که دفاقی درجاب و مقدار از پله امثال و اقران بل از مرتبه راجهای کلان در گذراید - و در آخر کار و پایان روزگار دولت جهانگیر بادشاه که در فرط استیلای امراض مزمنه قطعاً بنظم و نسق معاملات ملکی و مالی نمی پرداختند - لاجرم او دره یانه فرصت غنیمت داسه از حد خود تجاوز نموده دسب تطاول بملک و مال زمینداران اطراف و نواحی سرزمین خود بل طرفداران محل دور دسب دراز کرده اموال بسیار بتعدنی بیحساب فراهم آورده بدآن مشابه که از حمز قیاس قدر و مقدار بیرون رفته از مراتب حساب و شمار در گذشت - و در عرض آن ایام دنا بر عدم اهتمام اولیای دولت در امثال این امور کسی بحال او نپرداخت -

و به هیچ باب بازخواستی نشد - ناآنکه روزگار او پانان رسید - و اندوخته گران سنگ دیرینه اش که گنج در گنج و خزینه در خزینه بود بتحت تصرف این سبکسر در آمد - چون ظرف تنگ آن نآزمون کار گنجای نصرف انس گنج خانه مالا مال نداشت - یکباره از حافیه سرمایه خودسری آماده ساخت - و چون روی سریر حلاوت مصیر از جلوس مقلس حضرت صاحبقرانی زبست گرفته کار ملک و ملت و امور دین و دولت بر نهج استقامت جاری گردید - آن نا معامله مهم تفکر روزگار حویس افتاده داستوارنی حصار و آبوهی جنگلهای دسوار گزار که پدرس آرا سرمایه استظهار خود پنداشته هم بر حفظ و تربیت اشجار آن گماشته بود - هشت گرم گردیده درسی و دوم خورداد سال جلوس مسرک و گردان شد - ونیم شب از دارالخلافه برآمده رو براه فرار نهاد - چون دوتنخواهان از این معنی آگاهی یافته حقیقت را بعرض یافندگان انجمن رسانیدند - که آن اهرمن نژاد و سسی نهاد بمجرد فرار در پی سرانجام سهام بعی و فساد و بر سر اظهار عصیان و عناد است - و هم پست هم بر جمع لشکر بفرقه اثرگماشته - و بوادی استمال و دلاسی سرکشان آن بوم و برکه نا او در مقام بفاق بودند افتاده بر راستحکم بارها و بستن گریوها و گذارها با افشوده بلکه در صدد مداخل و مخارج دور دست نیز شده - لاهرم فرمان قضا نشان به پروانکشی مهران قهر خدیو روزگار که مطهر بطن قهار علی الاطلاق است بطفرای امضا و توقیع قضا نفاد رسید - که از حصاران دربار ده هزار سوار جرار بسردارنی مهابتخان خانخانان سه سالار نا دو هزار بندوقچی و پانصد بیلدار از راه گوالیار روانه ولایت او سده سرای کردار ناسایست در کنار و بران زیاده سر گذارند - و سید مظفر حان باره و اسلام خان و دلاور خان بریج و سردار حان و راجه رامداس و نظر بهادر حویشگی و راجه رور افزون و حبیب خان سور و بهگوانداس بندیده و دیگر بندهای روسناس درگاه عالم پناه به عنایب نادشاهی مفتخر و مباهی گشته بهمراهی آن عمده الملک نعین یافتند - و در وب رخصت به سه سالار خلب با نادری و کلکی مرصع و یک لک روپیه نقد صمیمه این مراسم ساخته - و خدمت بخشی گری به کفایب خان و فیل و فواره به دلاور خان مرحمت فرمودند - و خان جهان صوبه دار مالوه با سایر کومکیان آن محال و صفدر خان جاگیردار سرونج و اتی رای سنکدین و راجه بیتهداس کور و ستر سال کچهواوه و بلبهدر سنگهاوب و پیر حان میانه و سادپخان اوزنک و راجه

کرده و خنجر خان جوهر آقاسی و دیگر منصبداران از راه چندیری که بجانب جنوب اولدجه واقع است با پانصد بیلدار به حال متعلقه آن معذور در آید و بخشی گری این فوج و دو هزار بندوقچی به نورالدین قلی تفویض یافت - و بهار سمکه بندیده که زمینداري آن ملک از دیرباز آبای او بود - و حصرت جنت مکانی از جدش انتزاع نموده به نرسنگدیو داده بودند - و ازین راه میانه اشیان نزاع بود نیز بهمراهی فوج خود از جانب کالپی روانه آن سمک گردد - بهادر خان روهیل و راو سورج سنگه بهوریه و بهار سنگه بندیده و رشید خان و سباز خان افغان و کش سنگه و شاه بیک خان امثال ایشان با هفت هزار سوار کار آزموده و دو هزار بندوقچی و پانصد بیلدار از جانب مسرور رویه آن سرزمین روی نوجه باستیصال آن خدلان مال آرند - و سوای این بهادران دو هزار سوار از جمله ملازمان یمین الدوله امین الملک آصف جاهی بسرداری محمد باقر از نوکران عمده آل حان والا مکان بکومک این فوج مقرر شدند - سلطان نظر به بخشی گری و واقعه نویسی این فوج سرافرازی اندوخت - آنگاه وزیرخان را به نگاهبانی دارالخلافه اکبر آباد باز داشته بعد از انقضای یازده گهری از روز دوشنبه آبان ماه سال اول از جلوس متوجه صیدگاه باری شدند - و بدو کوچ از باغ نور منزل معروف بدهره که روز اول منزل آنجا شده بود بفتح پور رسیده محفل ورن قمری سال سی و نهم از عمر ابد پیوند برنیب دادند - و کیفیبت وزن بدین منوال است که چون خوی مدرس پیوسته در پیدا کردن سایل بهجست و جوی وسایل است - و طبع فیاض همواره در امضای حواجی اصحاب مطلب بهانه طلب است - لهذا سالی دو بوب در اجمن ورن شمسی و قمری مانند حورسید خاوری در کفه میزان بیک اخیری ممکن میگردد - و هر سال دو مرتبه بحساب شمسی و قمری جشنی عظیم و طوی بزرگ حسب الامر آنحضرت مرتب میشود - و هموزن مبارک طلا و نقره بر بی نوایان و نیازمندان روزگار بقدر نصاب و استحقاق و احتیاج قسم می یابد - اگرچه این نوع تصدق در شریعت وارد نه سده لیکن چون دانشوران این کشور همگی بر این معنی اتفاق دارند - که اینگونه صدقه برای دفع بلیات و عاهات جسمانی کامل ترین اقسام صدقات است - لهذا این طریقه پسندیده را حضرت عرش آشیانی که بنای منش آنحضرت چون آفتاب جهانتاب بر فیض رسانی محض نهاده بودند اختیار فرموده این قاعده ستوده فرار دادند - که در

وزن شمسی دوازده مرتبه اول با طلای خالص و مراتب دیگر با سایر اجناس و در وزن قمری هشت نوبت نخبست به سیم ناب و باقی مراتب با سایر اجناس معهود هموزن می آید - و بدین وسیله فقرا و مساکین کامیاب مقصود می گردید - و فی الحقیقت سنت عقیقه که در طبق صاحب شریعت صلی الله علیه و سلم و اصحابه امریست مقرر و معهود باین طریق که در روز هفتم از ولادت بوزن موی سترده مولود نقره تصدق نموده و قربانی را چند پاره معدود ساخته بر فقرا قسمت نمایند راه تحویز این معنی کشاده - چنانچه مضمون دعای ماتور که وظیفه امر مستنون مذکور است - که ارحمها بلحمه و عظمها بعظمه و دمسها بدمه و شعرها بشعره و جندها بجنده برین معنی دلالت دارد - بالحمه از آنوقت بار این حمیده آبی درین دولت کده عظمی معهود و مستمر گردیده - و بجهت نمازها همین یک وزن شمسی مقرر شده - لایحرم روز دوشنبه ششم آذر ماه سال اول خلوس موافق ربیع الثانی سنه هزار و سی و هشت هجری مریب به نصف النهار، جشن وزن قمری سال سی و نهم عمر ابد قرین حضرت صاحبقران ثانی آراستگی بهشت جاودانی پذیرفت - و سایر لوازم این روز از اقسام آرایش و پیرایش و داد و دهش و بخشش و بخشایش نحویکه تفصیل آن شرح و بیان بر نتاند - و زبان خامه از عهده تحریر آن بر نیاید بظهور آمد - و بعد از فراغ این کار بیست و ششم آذر ظاهر قصبه ناری مضرب خیام دولت شد - پنجروز در آن مکان به نشاط صید و صد نساط پرداختند - روز جمعه دوم دی ماه از آن سرزمین باهنگ سیر و سکار حوالی کوالیار و نرج آن قلعه سپهر مدار کوچ فرموده متوجه کوالیار شدند *

درین ایام خیر احام اعحوبه چند از غرائب حوادث گیتی و بدایع و عجائب عالم ابداع که ا. بوالعجبی های تقدیر در صوبه کسمر اتفاق افتاده بود از مضامین وقایع آن صوبه به عرض والا رسید - نخبست آنکه جمعی کثیر از سکنه پرگنه اولرنا حسن محمد نامی از اهل همین موضع در حضور اعتقاد خان حاکم آن صوبه باتفاق این کلمه مذکور نمودند - که صیغه حسن محمد مذکور چون هفت روز از میلاد او منقصی شده بود بزبان درآمده بعد ادای کلمه طیبه گفت که اهل این ولایت باید که اسباب خیرات بسیار بظهور آرند - تا از آسیب بلباب محفوظ مانند - دیگر در خانه باقر کشمیری پسری مولد شد که مخرج معتاد نداشت - و در

منزل میر حسین سه پسر بیک شکم آمد - و از زن شمس کشمیری دو پسر
و یک دختر متعاقب به یکدیگر بعرضه وجود آمدند - و اهلیه اسمعیل نام
هراش کشمیری دو دختر و یک پسر آورد - و از منکوحه ابراهیم کشمیری
فرزندی تولد یافت که لب زیرین نداشت *

ذکر نزول اجلال در اثنای سیر و شکار به قصبه
گوالیار و تفرج قلعه نمودن و آزاد ساختن
زندانیان و فیصل یافتن مهم ججهار سنگه
بندیده و درآمدن او در شفاعت
بوسیله اظهار اطاعت

اگرچه این حرکت والا که بحریک کار فرمایان عالم بالا روی نموده
بحسب ظاهر در لباس لهو و لعب و صورت نشاط و طرب از صدد و امثال
آن بجلوه گاه شهود در آمده - لیکن باعتبار معنی مشتمل بر دوسب نواری
و دشمن گدازی بلکه مصلحت عالم در ضمن آن مندرج بود - علی آگاهی
و موجب نبیه ججهار سنگه بندیده گشته آن عنوده هوش را از گران
خواب نخوب و پندار و از مستی سبکسری و بیخبری هوشیار ساخت -
و همچنین اصناف زنداران آن سر زمین که از دست تطاول و دست
اندازی آن زیاده سر بجان آمده بودند - بمحض توجه اشرف از سر نو
جانی نازه یافته از جور و تعدی او ایمن گشتند - و نیز جمعی کثیر
از محبوسان قلعه گوالیار از قید گرفتاری زندان که در حقیقت دینی است
در حیات نجات یافتند - شرح این مقال آنکه چون بیست و چهارم دیماه
سواد گوالیار از گرد موکب همایون خط غبار پیدا کرد - و همین که ظاهر آن
قلعه جلوه گاه تجلی ورود آن مطهر انوار لطف جلّی حضرت پروردگار
گردید - مساعده خصوصیات آن والا حصار که از دیر بار سکنون صبر انور آن
سرور بود محرک آمده همان روز تماشای آن باره دیرین بنیاد که بر فراز
کوهسار رفعت آثار اساس یافته در سر تا سر این کشور اکبر حصار
بمئات رفعت و مسح ساحب آن حصن منیع الشان نشان نمی دهند
اراده فرمودند - و خورسید وار از افق آن کوهسار طلوع نموده پرتو

نظر دقت نگر بر پای تا سر آن سرزمین آسمان نشان گسترده از روی
تحقیق و تدقیق در وارسی خصوصیات قلعه و ملاحظه جریات آن دره
فرو گذاشت نه نمودند - برارباب صفا روشن است که جنبش بادشاهان پاک
روان که چهار باغ دنیا را بمشابه آب اند - و حرکت ساهنساها روشن دل
که سپهر جهانداري را بمنزله آفتاب حالي از حکم آید - و مصداق
این معنی سیر خورشید اوج گیتی ستانی است بگوئیاری و عروج آن بلند
نوکم ناوج کوه فلک شکوه - چه بسیاری از مردم که سمار شان خون سمار
مرگان دشوار است - از رورگار دراز در آن حصار نظرند بوده مانند مثال
از حسن آئینه رهایی نداشتند - و از هیچ بوختی خلاصی در آینه خاطر
شان نفس نمی رسد - چون این از رحمت بر فرار قلعه آن کوه سایه
افتکند - حواس با حقیقت حال اینان که مانند نسیم در حباب از شدت
حبس نفس شان گرفته بود بر روی آب آید - لاجرم خود به نفس نفیس
به تفحص احوال زندانیان پرداخته اندیشه های ژرف را کار فرمودند - از آنجا
که دریای بحشی و محسای این محیط مکرم پیوسته در جوش است -
چندی از اهل فتنه و فساد که صلاح کار بلاد و عباد بل حیرت نفوس
ایشان نیز در محبوس بودن بود - پای بد سلسله قد گذشته دیگر تمامی
گرفتاران را که روزگاران در تنگنای سه خانه روزگار به تیره روزی و تنگ
عیشی و بد حالی گذارنیده روی زمین و آسمان ندیده بودند یک فلم آزاد
فرمودند - و رقم عفو بر جراید عصیان شان کشیده برات عمر دوباره نام هریک
نوسند - با همگنان سر بر خط فرمانری گذاشته ماسد نال از حصار نای فلم
از حبس ابد رها گردیدند *

بالجمعه افواجی که برای سوزن ججه رسنگه مانند جوهرهای
نیغ پیهم نمیداد بودند - بالشکریا آهنین دل رخ شده دست آمد
همگنان را از زندگانی منقطع گردانیدند - تمامی قوه بدبیل را از آواره
بصفت همایون بمقام گوالیار سار و بوی توانائی گسسته بآئین حرطه ور
از غم خشک برجا ماندند - امرای عظام ناگهانی از هر طرف چون قصای
آسمانی بدان سرزمین در آمده سر تا سر حدود آن ناحیه را پامال
نعال مراکب و نوکب اقبال گردانیدند - و از همه موره بر چهار
گمراه بسته عرصه کارزار و صاحب کار را برو از مصیبت حوصله ننگتر
ساختند - و مهابه خان از گوالیار و خان جهان لودی از برار و عبدالله خان
از کالهی جلور هر ستافته با دیگر تیغ رنای برد آرما و مرد افکنان رزم پیرا

داد مردانگی دادند - و بای جرأت بر دم شمشیر نهاده بازار تیغ زنی را تیز و هنگامه نبرد سازی را گرم گردانیدند - خود بر سر رزم آشنایان از باد حمله حکم حباب پیدا میکرد - و تیغ بر کف رزم آزمایان از هیچ و تاب جوهر خاصیت موج بهم رسانید - خنجر در جوشن به آبی فرو میبرد که ماهی در آب فرو می رود - و تیر در دل بر نمطی جا می گرفت که خار در ماهی حای گردد - گوهر خنجر حلقه در گوش بهادران می انداخت

و آب تیغ از سر رزم آشنایان در میگذشت - خدنگ دلدوز سپر را چنان می شکافت که پدر را انگشت نمی - و ناوک جگر شکاف دو تن را چنان بهم می دوح که دو پیکر را بیر چرخ - بعضی را کمان اسیر می ساختند و زه کمان شان کار زه گریبان میکرد - و مسمی را بر تیغ خون می ریختند و دم نیغ سان جای دم حباب می گرفت - چاشنی کمان دلاوران شرب مرگ آماده ساخت - و سنان در دست یلان شمع وار از گرمی جنگ میگذشت - تر از نایره غضب خدنگ انگنان قتلہ کردار در قندیل می افروخت - و زهر آب پیکان حان سرین را تلخ میگرداند - برچم علم دولت ریش خند رنگانی اعدا میگردید - و سواران نیز نصرت پردازان را از خنده دهن باز نمی آمد - بیر ار ترکش در پوست پوستی بود و ره ار کمان در خانه بدوشی - آب رزم آزمایان از آب تیغ روشن می شد و نبرد آزمایان را از خون خویش سرخروئی حاصل می آمد - شاخ کمان را از پیکان بیر برگ می دسند و گل سپر را از ناوک خار دست می داد - بالجمله چون جبهه ها سنگه برگشته روزگار را از تیزی لشکر تیغ زنان های گریز بریده شد - و از نیروی موکب صف شکن دل از دست داده پای ثبات و استقرارش از جای رفت - ناچار برهنه خرد بینش پس که آئنه اسرار نما است روی ارادت باولیای دولت آورد - و خیال نافرمانی را از دل دور ساخته زنگ کدورت از مرآب اعتقاد بر زدود - و بدرگاه گیتی پناه توجه نمود - تا از هیچ رو سنگ حوادث شیشه ناموس او را نسکند - و صورت مدعایش باحسن وجوه جلوه گری نماید - عرض داشت که اگر باب دجله عفو دامان گناه من سست و شویا - و بشکفتن گل بخشایش شاهنشاهی خار خار هراس از دام بیرون رود - بدرگاه والا که گلزار جاوید بهار دولت سرمدیست - مانند آب روان تا دل صاف قطره زن گردم - و دیگر آبی بر زندگانی کنم که از چمن اعتقاد گل نافرمانی نروید - و بهر منصب و جاگیری که هواداران چمنستان این دولت والا من خار گشته را نهال سازند - سپاسداری نموده

از شاخسار امید گل چینم - در اثنای این حال از نوشته واقعه نگار لشکر
 عبدالله خان بعرض هماهون رسید - که آن کوکبه آرای ظفر با بهادر خان
 روهيله و جمعی دیگر از مهرگزینان این آستان فلک نشان بیست و یکم
 دیماه حصار ایرج را که حصار بیست استوار و هر برجش از کمال ارتفاع
 سر باوج فلک می ساید از تصرف چهار رحل سیما بر آورد - و آنچه
 حصار بلند می گرای را که توسن اندیشه در ادراک رفعتش سم افکنده در
 سر سواری گرفته غنایم از هر دست سپاه فیروزی دستگاه را دست افتاد -
 تفصیل این مقدمه آنکه عبدالله خان با چهار باقر بخشی آصف خان از
 سوی مشرو و بهادر خان از جانب شمال آهنک یورش نموده روند بسحر
 قلعه نهادند - درویشان از روی تهور تمام به برج و باره آوالا حصار ده چهار
 مقهور آنرا استحکام تمام داده بود بر آمده بمداغه و مقابله در آمدند -
 خان فیروزمند بعد از تک و تاز بسیار در عرصه کارزار پشدد جوهر نمائی
 با جمیع هم گوهران جویش از پس بوسنای که چون گوهر در رسته در
 راهای پاریک قطره نواید رد فرود آمده پیاده شد - با آن حصار را که
 مانند صدف قلعه پیدر بود پرور تیغ بشکافت - با آنکه آب تا کمر بود بهادران
 از خندو گذشتند - و از آن میان جمعی از رزم آسپان از ژرفی خندو
 چون گوهر در آب غرق گشته آب خود را 'رین ممر روس ساختند - و جمعی
 دیگر در اندک فرصتی ناقبال بادشاهی کار یورش پیش برده رفته رفته از
 خندو گذشتند - و ازین جهت لوای نیکامی در عرصه نام آوری بر افراختند -
 بالجمله در آن جهاد که نمونه جهاد خندو بود - همی که عرا پیسگال بمرم
 تادیب هندوان کمر پرسب از خندو موجه پیس گشتند - در آن هندوان
 چون بید لره افتاد - و آن سنگ پرستان باوجود آنکه در حصار سکیں جا
 داشتند بی سنگ شدند - و مانند زنار پیچ و تاب خورده بکردار نفوس ناله
 کشیدند از طرف دیگر بنابر آنکه استحکام تمام داشت بر بهادر خان
 از غنیم هجوم بسیار انقای افتاده دار و گیر بهادرانه از هر دو سو داد -
 آخر کار خان مذکور بافواج خود از عقب فیلی صف سکی مصاف
 آزموده پیکار فرسوده رو بسوی دروازه نهاد پیاورنی آن اهرس نهاد
 در آن قلعه را چون فیل بند منصوبه باسناسان درهم شکست - و با
 برادران و تابینان خویش که همه یکرنگ بودند - مانند گلهای پیاده پیاده
 گردید - و در آن حصار که مانند عیقه لاله از سیاه دلان بر بود - و از
 کثرت هجوم باد صبا را در آن راه نه - مانند آب بسرعت تمام قطره زنان

آمد - و هندوان سیاه فام را به تیغ سوسنی برنگ داغ لاله در خون نشانیده کلکونه فتح بر روی اقبال کشید - و نزدیک هسه هزار کس از لشکر خصم درین جنگ از زندگانی بی برگ گشتند - بادشاه والا مقدم در جایزه این فتح و شکست مخالفان بهادر خان و چهار سنگه بندیله را بنوازش نقاره بلند آوازه ساخته صفدر خان و ^۱ [نثار خان] ع را بعایت علم سر بر افراختند - و بموجب درخواست هواخواهان بتازگی از سر تقصیر چهار سنگه در گذشته معاذیر نا دلپذیر اورا پذیرفتند *

دهم بهمن ماه الهی روز دوشنبه سوم جمادی الاولی سده هزار و سی و هشت، هجری جشن وزن مبارک شمسی سال سی و هشتم از عمر ابد فرین حصرت صاحب قران ثانی به آراستگی تمام برنوب یافت - و دلفی ارم آئین که یاد از بهس ترین میداد بوضع غریب و روش تازه دلفریب زینت و ریج پذیرف - و در ساعت مسعود برسم معهود نار دیگر آن روح مجسم و جوهر مجرد که برداس والا مدار در حوصله سپهر نهم نگنجد - و مقدار نیم حوورن بمکیش را کهن مهر و ماه نه مسجد - برای برآمد کام نثارمندان و حصول آرزوی کام جویان تن بهم سنگی گوهر ساهوار و لولوی ساداب داده مانند آفتاب جهانتاب ترازو نسین گشت - و بجهت توسیع ارزای اهل اسحقای و فسح ساحت معیشت تنگ عیسان سر بهم سرنی مهر انور فرود آورده نحویل اشرف به برج میزان فرمود - و مجموع اجناس و نقود که هموزن آمده بود بر فقرا و مساکین قسمت یافت - سعد خان ولد احمد سنگ خان از نعمانیان کابل از اصل و اضافه بمنصب دو هزاره هزار و چهار صد سوار سر بلند گردید - خدمت پرست خان و خواصخان بسر افرازی عایب علم سر اختصاص بر افراشتند *

بیست و نهم بهمن ماه رایاب ظفر آیات قرین سعادت و اقبال از گوالیار بسمت دار الخلافه سمب ارتفاع یافت - دهم اسفندار از باغ نور منزل که درینولا مطرح اشعه انوار ماهچه لوی والا شده بود - در ساعت مسعود بدولت و سعادت سوار شده همعنان بخت و اقبال مانند نیر اعظم اراف مشرق جاه و جلال یعنی چار دیوار دار الخلافه عظمی طلوع فرمودند - مهاب خان خانجنان مظفر و منصور از مهم بندیله معاودت نموده جبهه سنگه مقهور را همراه به قرارگاه سریر خلافت

مصبور آورد - و نخست خود با سران لشکر طمراثر ملازمت نموده آنگاه از روی تضرع و زاری بمقام شجاعت در آمده در خوابه بخشایش گناه آن گسسته امید نمود - حضرت شاهنشاهی عفو جبلی را کار فرموده بجهت مراعات خاطر خانخانان آن بنده فراری عفوجوی زینهار را که گرانار حبالت و شومساری بود در دربار سپهر مدار راه دادند - و بحق آن باطلی کجش که مسحق سیاست و انواع غفوب بود عفو جبلی را کار فرمودند - و بالکله از نقصیرات او در گذشته و مرو گذاشت جنایات او نموده بمصوب طلب فرمودند - و بخشیان عظام بعنوان گناهکاران بحشایس طلب ایستاده نموده آنگاه اذن کورنتن داده زمین بوس فرمودند - آن زیان دیده پام جاوید بدین شکرانه هزار مهر بصیغه نذر و پانزده اک رویه بعد طریق جرمانه و چهل فیل برسم پیشکش از نظر اشرف گذرانید - حکم معنی صادر شد که از جمله محال که سابقا به غلبت در تصرف او و پدرس بود - سواقی تنخواه منصب چهار فراری چهار هزار سوار بحال بود - و مابقی در طلب خانجهان لودی و عبدالله خان و رسید خان و سید مظفر خان و راجه بهار سنگه به ندیده نمایند - و مامور شد که معترض زمینداران نگشته با [دو هزار سوار و دو هزار پیاده] همواره در یسای دکن حاضر باشد *

سر آغاز دویمین سال همایون فال جلوس فرخنده

آئین سعادت قرین حضرت ظل سبحانی

صاحب فران ثانوی

درس روز سادی افروز که عیوب اسب از غره فروردی ماه سواقی سه سبه بیست و چهارم رجب المرجب سنه هزار و سی و هشت هجری وعنوان عهد شباب روزگار و آغاز موسم استقامت لیل و نهار است - حسب الامر سلطان السلاطین روی زمین ثانوی صاحب قران سعادت قرین بآئین هر ساله در صحن خاص و عام دار الخلافه کبری جشنی رنگین بزیب و زیب تمام تربیم داده رشک بهشت برین ساختند - و تا روز شرف آفتاب که موسم ربیع عمر شیخ و شاب بود عالمیان روز و شب بعیش و طرب گذرانیدند - و خورد و بزرگ و پیر و جوان کرو از عمری گرامی گرفته سرمایه بهجت

و شادمانی جاودان اندوختند - از جمله عزل و نصب که درین روز مبارک وقوع یافت این بود - که ارادتخان از تغیر مهابتخان خانخانان که به قیامت او پسرش خان زمان در دکن بود - بصوبه دارنی دکن و انعام خلعت با چار قب طلا دوزی و شمشیر مرصع و دو اسپ و فیل و ماده فیل سرافراز گشته منصبش از اصل و اضافه پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسپه سه اسپه قرار یاف - و خدمت دیوانی کل که پخان مدکور مفوض بود بدانشور خرد پرور دستور اعظم علامی افضل خان که از اوسط ایام شاهزادگی تا آغاز روزگار قنوت سرانجام مهمات دیوانی سرکار والای آنحضرت بدو تفویض یافته بود مرجوع گشت - و خدمت خانسانانی از تعمیر افضل خان به میر جمله مرحمت شد - مهابتخان خانخانان بخلع فاخره و دو اسپ از طویلۀ خاصه سرمباهاب بر افراخته بصاحب صوبگی دهلی سر افراز شده دستوری یافت - معتقد خان از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار سپه هزار سوار و بصوبه دارنی اجمیر سرافراز گشته رخصت یافت - چنگر ولد عنبر حبشی بنابر رهنمونی بخت به اندیش روی نیاز و امید به قلۀ امیدواران آورده بعنایت خلعت و خنجر مرصع و تفویض منصب دو هزار و پانصدی هزار سوار امتیاز پذیرد *

بیستم رمضان المبارک سنه هزار و سی و هشت هجری روزگار دل آزار سپهر بد روسی ناهنجار از روی بیراهه رؤی معهود خویش بتارگی طریقه جماعت پیسکی گرفته نهال وجود شاهزادۀ عالمیان سلطان دولت افرا را از پا در آورد - و اریس راه حراں افسردگی و پژمردگی به بهارستان امید عالمیان نهاد - آنحضرت بمائید آسمانی و تمکین صاحبقرانی نمکن ورزیده شعار صبر و سکیبائی گزیدند - و به نصائح هوش ارا و پندهای دل پسند در سلسلی خاطر اندوه مند بواب مهد علیا کوشیدند *

غرة سوال مبارک فال پادشاه دیدار اسلام پرور که روزه ماه صیام را بنابر متابعت صاحب شریعت بدستور هر ساله از روی کمال طوع و رغبت گرفته بودند - سنت افطار بعمل آورده از مطلع جهر و کة والا طلوع فرخنده فرمودند - و منتظران روی جمال خورشید کمال در عین روز هلال ابروی خیمه با بدر رخسار مبارک بهم پیوسته مشاهده نمودند - و چون متعطشان زلال دیدار فیض آثار که از کمال تشو و خواش ملازمت که از روزی شدن حرمان یکروزه ناشی شده بود همانا روزه وصال بل صوم دهر داشتند - از زلال لقای همایون فال که هم خاصیت آب بقاست روزه کشودند - حضرت پادشاه

دین و دنیا پناه از راه پیروی سنت سنه حضرت رسالت مرتب
تشریف قدم اشرف به عیدگاه ارزانی داشته بعد از ادای نماز عید بدولت
و سعادت اراده معاودت نمودند - و باین عادت معهود که عمارت است
از درم ریزی و زر پاشی برین و مرد و فقیر و غنی از اهالی کوی و برزن
و حوالی و حواشی راه گذر امر عالی صادر فرمودند - چنانچه درین حال
نیز از بالای قیل قیل بالا زر بر سر زر و درهم بر روی درهم ریختند *

از سوانح دولت خدیو زمانه که غائبانه در سرحد کابل حمره نما گشته
بود - و نوید آن همین ولا در ضمن و قایم آن صیبه مرض اعلی رسید آنکه
خنجر خان ترکمان و شمسیر خان و عوض بیگ فاقشال بحکم دولتخواهی
و کار طلبی انداز بدست آوردن قلعه نامیان که سانه بلخ و کابل واقع است
نموده بآن سرحد ترکتاز نمودند - و اوزنکان از روی عدم ثبات قدم طاق
مقاومت نیاورده راه فرار پیم گرفتند - و ایسان آن قلعه را که از دیر باز
در تحت تصرف اوایای دولت بود و درین بر دیککی اوزنکان بر آن استیلا
یافته بودند محاکم رهگور برابر کرده قریب ظفر نار گشتند *

رسیدن بحری بیگ برسم رسالت از جانب شاه

عباس و رسانیدن اتحاد نامه مشتمل

بر ادای مراسم تهنیت جلوس همایون

و بیان مجملی از احوال شاه

بحکم آنکه مراتب الصفاء خاطر آگاه صاحبذلان و صمیر منیر مقبلان
خاصه رای حقیقت آرای سلاطین مانند آئینه انطباع پذیر صور اسرار نهفته
قضا و قدر است - چنانچه این معنی بمقتضای مودای ارباب الدوله المهموم
آآن روشن تر است که بحالکاری صیقل تفصیل محتاج باشد - لا جرم هرچه
بخاطر خطیر این طبقه والا پرتو خطور افکند - خصوص صورتی که از دل
بزان قلم دهد البته بظهور پیوندد - شاهد این معنی است حال شاه عباس
والی ایران که از اکثر سلاطین عصر نه بدیر عواقب امور و دور عقل پیش
اندیس امتیاز تمام داس - چه مکرر این معنی را که همانا از عالم بالا بران
صدی بیانش داده بودند مذکور می ساخت - که اساس دولت کده حصر
صاحبقرانی از تأیید بحث و دولت و هوشمندی و کاردانی این پادشاه

زاده والا مقدار شصت و دو روز خواهد یافت . و ازین رو همواره در اقل آثار حمیده و اطوار پسندیده این برگزیده ستوده صفات مذکور می ساخت . و اکثر اوقات غائبانه محبت تمام نسبت بدین حضرت اظمهار می نمود . و بنابر آن مکرر راه مکاتبه و مراسله کشاده داشته ازین طرف نیز ارسال مفاوضه و رسول دست داده - درینولا که جلوس همایون بفروختگی وقوع یافت - بویک آن در فرج آباد مارندران سماع شاه رسیده - بنابر اصابت آن حکم صایب بحریک فرط اهترار و انسباط از جا در آمده فی الحال بحری بنگ ناسی از اهل اعتماد خود را برسم رسالت و ادای مراسم سارکباد و ایصال تهنیت نامه بدرگه والا بر سبیل اسمعال ارسال داشت - و او را باین طریق مامور ساخت که مسافت این راه دور و دراز دو عرض سه ماه طی نموده بعد از رسانیدن مراسله بزودی درخواست رحمت کند - و در همان موازی مدت خود را رسانیده شاه را از دقایق حقایق احوال خیر مال آگاه سازد - و قضا را در همان نزدیکی شاه والا جاه رحمت ارسال از دار فنا بعالم بقا کسید - چنانچه این خبر مقارن ورود بحری بنگ حدود ممالک محروسه بدو رسد - و او بر طبق فرموده عمل نموده و بن و سستی در میان سرعت بسر راه نداده و بزودی ایلغار نموده خود را بسواختی دارالحلافه رسانید - و بمجرد ایصال خبر وصول او بیایه سرور اعلیٰ فی الحال بندگان حضرت خلعت مرتبت معتمد خان را برسم هدیه او ارسال داشتند - و چون پذیرای این سعادت گشته بدین سره اید قدر و مقدارس از مرتبه اقدار امثال و افراد خود در گنسب - روز بهست و پنجم بیر ماه همراه معتمد خان بدرگه گیتی نناه رسیده از بساط بوس درگه والا سر رفعت بعالم بالا رسانید - و بعد از ادای مراسم ادا معهوده در صحن تقدیم کوروش و سلام نخست از روی ادب مفاوضه شاه را گذرانید - آنگاه معروضه با یافتگان بارگاه شاه سلمان جاه داشت - که همان وقت که شاه استماع بشارت جلوس همایون نمودند بغایت خرناس و خوشوقت گشته در دم منشیان بدیع بیان سریع رقم را بانشاء بهت نامی نامی نامور ساختند - و بنابر عدم تجریز افعال و ناخیر در ارسال نادای رسوم معهوده نه پرداخته به هیچ امری از امور متوجه نشدند - و آن درم خرید را بر سبیل تعجیل جریده راهی ساختند - و عنقریب یکی از عمده های را با تحف و هدایای لایق ارسال خواهند داشت - مجمل بحری بنگ در همین محفل همایون مورد الطاف گوناگون گشته بخلعت فاخره و حیفه

مرصع سرمایه افتخار ابدی اندوخت - و بانعام بیست هزار روبیه نقد نیز نوازش یافته اکرام پذیرفت - اکنون محلی از خصایص شاه عباس و برخی از خصوصیات احوال شاه صفی والئی حال ایران خصوص کیفیت سلوک با عموم خلق خدا نگارش می نابد - بعد آن امنیت خوش خرام یعنی خامه خود کام را به مهییز سرعت اکبر اساره بعضی دوستان در عرصه کمت حراح آل اطراف که نسبت کمیت عرصه این کشور نسبت نقطه ایست بدایره بی سرو تا گرم دیده میسازد - محملاً ولادت شاه عباس در سب دو شبه عره رمضان المبارک سه به حد و همتاد و هسب هجری اتفاق افتاده - و در نه صد و هسناد و نه یارده ساله بر مسند حکومت خراسان متمکن گشتند - چون هفت سال در سلطنت آن حدود که بیمن محض نامی بود گذرانیده سنن هزده سانگی رسد - در سه صد و نود و شش بر سر دارائی عراق نیز استیلا یافت - و در سر بنا سر بلاد ایران قریب به چهل و دو سال در عس استداد و استقلال فرمادروا ود - و کمال نفاذ امر و روانی فرمان و نهایت امن و امان زمان و ضبط و ربط مهمات دولت و نظم و نسق کرجانه سلطنت و درستی تدبیر و ملاحظه عوام امور داشت - خصوص در باب سیاست و اجرای عقوبات که همانا منظم بر نفس سدید آسبی بود - و بنابر آن داوجود این مراتب مذکوره بعضی اوصاف شاه با سیر مرتبه سلاطین ماضیه موافق نداشت - چنانچه از فرط غلبه قوت غضبی در وقت خشم مطلقاً بهیج چیز مقید نه شده سیاست های عظیم بکار فرمائی مهر بطهور می آورد - و با اینکه از کمال بی تکلفی حفظ صورت سلطنت و مرتبه خوشتن داری نمی نمود - از آن رو سطوب و مهمات شاه به ثابته در دل های حواس و عوام راه یافته بنحوی نمکن پذیرفته بود - که اکثر مهربان درگاه از بیم ترک سرگفته و قرار قتل بخود داده قدم به مجلس می گذاشتند - و چون بر می آمدند این معنی را فوزی عظیم دانسته غنیمتی بزرگ می شمردند - و از همه عظیم تر آنکه به متصای افراط سیاست معظم سلسله های قدم و خاندانهای دیرین را بمحض اندک جریمه مستأصل صاحب - چنانچه اکثر از سم جان و عرض دل از خائمان خود بر کنده پراکنده شدند - و ترک وطن مالوفه خود نموده جمعی کثیر به هندوستان که از رکب این دولت کده جاوید مان خصوص از یمن عهد حدیوزمین و زمان امن آباد امان است پناه آوردند - و دیگران بنا بر آنکه التجای ایشان بدی کشور اکبر میسر نشد

باطراف اقالیم دیگر رفتند - فی الواقع این آئین ناستوده از خردندان بغایت بعید است - خصوص این صورت یعنی افراط در عقوبت و تعدی از حد سبب و احرای حدود که بضرورت عقلی منافعی مقتضای معنی ناساهی است و لارمه مر به ظل الهی - حه مالک الرقاب حقیقی فرسانروائی عالم مجاز به سلاطین عظام نفویض نموده که در هر وقت و هر حال فیض عواطف ایسان به سایر عباد و بلاد رسد - و با جمع خلق حدا خصوص عموم رعایا بعنوان رعایت خاطر دستور العمل حسن سلوک معمول گردانیده بر سایر زیردستان خود نظر مرحمت خاص مذل دارند - و درباره هر یک دادگری و سبب کاری نکار برده رقم عفو و صفح بر صحایف حمایت و حریده حرایم کشند - نه اینکه با همگنان اصلا رفق و مدارا آسکارا ننموده بی قائل بحکم علف و شدت کار کنند - و بی مشورت دیر تدبیر و مشیر خود پیر دسب و بازو بخون ریزی کشوده نخل بن وجود نوجوانان رسیده که نازه نهال دسب کشت دهقان آفرینش اند از پای در آرند - الحمد لله والمنة که درین کشور پهناور که با مسیح آباد عالم رحمت دم از برابری می راند - بمن توجه این بادشاه درویش نهاد بر هیچ خاطر باری نسب و در هیچ دلی ار هیچ رهگذر غباری نه - رعیت و سپاهی در کنف حمایت و رعایت والایش آرمیده در کشف امن و امان اند - و از برک حسن سلوک و معاش پسندیده آنحضرت هندوستان معدن روح و راحت و موطن عدل و احسان است *

با حمله شاه والا جاه در اواخر سن شصت و یک سالگی صبح روز شنبه بیست و چهارم جمادی الاولی سال هزار و سی و هشت در مده اشرف مازندران بامراض مخلفه مثل حفقان و استسقا و اسهال و اعراض آن داعی اجل را لبیک اجابت گفت - اعیان آن دولت کده بنابر بیرونی مشهور که گماشتهای عبد المومن هان اوزبک در مشهد مقدس در باب نعش و قبر شاه طهماسب بظهور آورده بودند ترتیب سه نعش نمودند - و شاه را بعد از تحمیز و تکفین خفیه در یکی از آنها گذاشته هر یکی را یکی از مشاهده متبرکه مثل نجف اشرف و کربلای معلی و مشهد مقدس ارسال داشته مدفون ساختند - و درین سه روضه متوره سه مری آسکارا نمودند با آنکه هیچکس را اطلاع نباشد که مدفن حقیقی کدام است - و آن شاه والا جاه راسه بسر رسیده بود یکی صفی میرزا دوم سلطان محمد میرزا و سیوم امام قلی میرزا -

صفی میرزا که از روی خلق بهترین شهزادهای سلسله صفویه بود - در سن بیست و هشت سالگی در بلده گیلان وقتی که ارحام برآمده بمنزل خود می رفت - بنابر فرموده شاه بی سبب طاهری ار دست بهبود نام علام چرکس از پای در آمد - و دو روز هیچکس را از بیم شاه یارای التماس نهمیر و تکفین او نبود چه حای آنکه بی اجارت بجویز قصور او نماید - تا در سوم روز بدستور شاه مدفون گشت - و سلطان محمد و امام قلی دو پسر دیگر را در عنفوان سبب حسب الامر شاه میل در دیده کشیده نایبنا ساختند - و ار صفی میرزا دو پسر ماند یکی سلیمان میرزا ار دحیر شاه اسمعیل سوم سام میرزا ار بطن سربه - بناردستور معمول شاه میرزا سلیمان را نیز در سن طفولت نا حارب او نایبنا ساختند - و چون تقدیر ازای نامری دیگر بعلق بدیر گشته بود - م میرزا درمیانه سالم ماند - و بعد ار ار بحال شاه والا جاه چون فرردی شایسته این اسر نماند - و فررد زاده صحیح و سالم همین سام میرزا بود - لاجرم ارباب حل و عقد از اعیان دوت مثل رین خان که بعنوان حجاب اینها آمده آخر بمرتب سه سالاری رسیده بود - و عیسیا خان قورچی باشی و خلیفه سلطان وزیر و یوسف آقا حواجه - را و محمد علی بیگ بصوابدید رینت بگم عمه شاه قرار دارائی آن مملکت بر سام میرزا دادند - و درین باب عهد نامه نوشته همگنان خط و مهر خود بر آن گذاشتند - و در حال بدست اله وردی بیگ نامی داده به صفاهان ارسال داشتند - متصدیان مهمات آن بلده بمجرد رسیدن عهد نامه میرزا را از منزلی که با سایر میرزایان بطریق بطر بد در آنجا نگاه داشته بودند بر آورده در ماه جمادی الثانی سنه هزار و سی و هشت بر مسند فرمانروائی ایران جلوس دادند - و تعبیر نام ایام شاهزادگی نموده بشاه صفی سوم ساختند - چون ار روی استقلال پدارائی آن کشور رسید - و هم در مادی امر بنابر آنکه در طفولیت حسب الامر شاه بتناول افیون معتاد شده بود بشرب مدام قنای نمود - و بعد از ترک افیون بنابر مضرت آن ترک شرب نیز داده روزی چند قائب بود - بعد از چندی بر سر همان کار رفته پیمان توبه شکست - و با دست سو عهد بیعت درست کرده عمد همدستی جام نب العذب بست - و بار آغار پیمان کسبی و قدح نوسی نموده بحکم کار فرمائی باده هوش ریا و راهنمائی حریفان هم بزم جرعه پیمان به خونری ری راغب شد - و از در هدم بنیان الرب یعنی هیکل انسانی را که در معنی طلسمی اسب

که آن حضرت باسم اعظم خود بسته که دیگربرا شکستن آن نه هیچ باب
 رخصت نیست در آمد - و کمال عدم مبالات درین باب بجای رسانید -
 که در نخستین سال سلطنت خود بوقتی که خسرو پاسا سردار روم با
 لشکری گران سنگ از راه کردستان متوجه بسحر ایران شده بود - در عین
 مبارزه فریقین رن حان سیه سالار مذکور را نه قتل رسانید - باین گناه که
 بالناس ناسا در بحرای مهربانی مابین همدان و شهر رود به واسطه رو آورده
 - کسب حورد - و سلمی سلطان حاکم شوستر و پنج لش هزار قزاقش در
 آن جنگ کشته شده بودند - مچمل هم در مبادئی سلطنت مبارکار فرمانی
 قهر و عصب بصدور اندک حرامه و فی الحاحه توهمی مخصوص با ضمه
 آتش افروزی عمر و نعیمه ساعیان بفرستادن را کار فرموده سمار کس
 از اعیان دولت و امثال ایشان را نه قتل آورد - مثل عیسی خان قورچی
 باشی را که نسبت دامادئی بادشاه عباس داشت با سه پسر او بی سر
 ساخت - و پسر میررضی صفاهانی صدر را که دخترزاده شاه بود با دو
 پسر میر محسن و میر رضوی که ایشان نیز تیره شاه بودند نابینا نمود -
 و ابوطالب میرزا برادر شاه عباس را که شاه او را نابینا ساخته بود با
 چندی از شاهزادهای سلسله صفویه از فراز باره قلعه الموت که آنجا
 محبوس بودند بفرموده اش بزیور انداختند - طائب خان پسر حاتم خان
 وزیر شاه که بجای خلیفه سلطان مقرر شده بود - با حسن بیگ یساول داماد
 او بی سبب ظاهری به قتل رسانید - و در همین مجلس قاضی محسن
 پسر قاضی معز را که نسبت مصاحبت با طالب خان داشت - و در
 آنوقت آنجا حاضر بود کشت - و بجای طائب خان سارونقی نامی
 را که از نوکران محمد خان زیاداوغلی که باوجود کمال مهابت خلقت
 بکمال ننگ خلقی معروف است - و شاه عباس بسبب صدور امری
 ناشایست او را خصمی ساخته بود بر مسند وزارت تمکن داد - و تاخته
 خان پسر شیخ احمد آقا را که در زمان شاه عباس اعتبار تمام داشت
 بقتل آورد - و چراغخان قورچی باشی را بی سابقه تفصیر سر از تن جدا
 ساخت - یوسف آقا اخته چرکس که در زمان شاه بسیار معزز بود
 بمحض حرفی بی ادبانه که ازو نقل کردند امر بقتلش نمود - و بعد از
 چندی امام قلیخان حاکم فارس ولار و هرمز و بحرین و کوه کیلویه و آن
 طراف را که در دولت صفویه ازو عمده ترین نبود - با صفی قلنجان پسر
 شید و دو پسر دیگر در قزوین کشت - و چند پسر و پسر زاده او را که در
 آب ولا در ولایت شیراز بودند میل در حشم کشید *

محملاً چون جمعی از احوال فرمانروایان ایران مذکور شد حاصل آن ولایت نیز نگارش می‌نماید - خراج کل ایران سایر پول جمعی از محاسن که بر کمانه‌های مداخل و خارج آن ملک آمده‌اند مجموع هفت لک و پنتاه هزار تومان نیریزی که از آن ملک است - که فریب به دو درو و بیست و پنج لک روپیه می‌بود - جمع جمیع ممالک محروسه هندوستان که مصرف اولیای دولت اندقرین د آید - چنانچه سبق ذکر یافت حسب ارب نام است - که هزارانی می‌گردد - باشد - و هر کروری صد لک - و حاصل هر درو نام دو و نیم لک روپیه می‌شود - باین اعتبار که ممالک ایران سهم حصه این اقلیم اعظم می‌شود - هر چند بحساب جمع و فصل تفاوت در مرتبه است - و لکن بحسب مساحت دستگاه سلطنت و انان دولت و بیان دولت و کثرت حدم و جسم تفاوت بسیار است - سپس ایراد را که محض عثایب بخشیده بی‌سبب و وهاب بی‌ضرب این مایه محبت بیکران نصیب این دودمان شده - چنانچه امروز در روی زمین دولتی باین عظمت با هیچ سلسله نیست - که حاصل ملک ایران نسبت باین کشور بدرجه ایست که مذکور شد ناه نوران که رسد - اما دولت خوندکار روم چون حقیقت مداخل ولایت او از قرار واقع معلوم نیست ازین رو نسبت دادن وجهی ندارد - آنچه از روی کار و اخبار مترددین بظهور پیوسمه یقین که باین دولت خداداد برابری نمی‌تواند نمود - آید که تا روز شور دم نفخ صور روز بروز عظمت مکتب و رفعت مکتب این دولت عظیم الشأن که اساس بقای آن چون نشان عدل و احسان نایدار و استوار خواهد بود در تواریخ باد بلطفه و فصله*

از عنایات نمایان امروز که عید قربانست بخشش لغرس و حرک ناهنجارخواجه صابر است - و او نمود این ابهام آنکه خواجه مذکور سابق در سلک بندهای معتبر درگاه گیتی پناه انتظام داشت - و بخطاب نصیری خان مفتخر بود - بنابر رعایت نسبت خویشی و دامادئی عبدالله خان که از راه عدم استقامت طبع در دکن امور ناپسندیده ازو بظهور رسید - مشارالیه نیز قطع نظر از مراحم سرسار آنحضرت نموده شرم این خطاب هم نگاه نداشت - و محروبی از معادب ملاروت بر حوشتن پسندیده به نظام‌الملک در سوس - و حمدی در دکن بوده مدتی سپرده روزگار بپایان آورد - چون روی سریر سروری بل صفحه چین زمین و زمان

از پرنو جلوس همایون فروغ سپهر چارمین یاقب باعتماد عفو جرم بخش
خطا پوش آنحضرت در ضمن عرضداشت های پی در پی ندامت و عذر
خواهی نهایت خویش عرضداشتہ استعفا از زلات بی پایان نمود -
آنحضرت بمقتضای کرم ذاتی و مروت حبلی معاذیر او را دل پذیر انگاشته
تخلع و منصب سه هزاره دو هزار سوار و خطاب سانی سرافراز ساختند *

از بدایع وقایع که درین احیان سعادت بی پایان رو نمود بدست آمدن
فیل سفید اسب بی دستارئی سعی و پیدا شدن این جانور فرخنده منظر که
بغایت مرموز و مبارک اسب و داشتن آن بی نهایت شگون دارد - دلالت نام
بر کمال بلندی افعال میکند - چه فیل سفید نماد کمال و عزیز الوجود
بل نایاب اسب - و فرمانده باهات و افتخار راجه پیکو بر سایر راجهای این
دیار همین اسب که آن حیوان مبارک لها در فلجان او موجود اسب -
و از زمان پاستان تا الحال هیچ پادشاهی نداشته مگر آنکه در تواریخ ملوک
عجم داشتن فیل سفید را از خصایص کسری و پرویز سمرده اند - حضرت
عرش آشیانی در مدب پنجاه و دو ساله پادشاهی باوجود آن مرید سعی
در فراهم آوردن فیلان نامی خنانچه بعد از رحلت آنحضرت شش هزار
زنجیر فیل در فیلخانه موجود بود - همواره در پی پیدا کردن فیل سفید
بودند دست بهم نداد - و کیفیت این حسن اتفاق آنکه چندی ازین
پیش وکلای خواجه نظام سوداگری نامی بجهت سودای سودمند آن
بلاد به بنادر پیگو و چین و امثال آن تردد میکردند - چاوه فیلی بغایت
کم سال و لاغر و ریون که هنوز مشخص نبود که چه رنگ پیدا کند - و در
بندر پیگو بمعرض بیع در آمده بود - بکمان آنکه شاید در کلان سالی سفید
لون ظاهر شود آنرا خریداری نموده برای او آوردند - و او بنابر اسیدواری
در مقام آن بود که چندی آن چاوه را نگاهدارد - اتفاقاً درین اثنا حضرت
جنب مکانی او را بجهت خرید یاقوت به پیگو فرستادند - بمقتضای سوابق
معرفتی که با سید دلیر خان داشت آن چاوه را در جاگیر خان مذکور گذاشتند -
و بحسب اتفاق خواجه مشار الیه بنابر منع حاکم آنجا از بر آمدن ممنوع
شده مدعی نظرند بود - چاوه مذکور دوازده سال در آن هرگنه مانده تربیت
یافت - و رنگی بغایت سفید در کمال صفا بر آورد - آنکه خان مذکور از راه
ندرب وجود بدربار معالی فرسناد - و دوازدهم شهریور از نظر اشرف گذشت -
چون مطلوب بود بعایت مسیح حسن افتاد و به گنج بی موسوم شد - و طالبای
کایم که از حمله شعرای سر آمد پای بخت اسب - درین باب این رباعی

در سلک نظم کشیده به صله گرانند گرمی گشت - * رباعی *

بر فیل سفیدت که مبیناد گزند شد بهت بلند هر که او دیده فکند
چون شاه جهان برو برآمد گوئی حورسید شد از سپیده صبح بلند

از سوانح غریبه این ایام غره مهر یمین الدوله آصف خان دو برهن برهنی
که آوازه هنر پروریهای بدگن حضرت شنیده از روی چشمداشت نظر
عتابت راه دور و دراز آمده بودند از نظر انور گذرانید - و معروضداشت که
هنر هر یک ارین دو هنرور آسب که ده بیست شعرای هندی زبان در
حضور بدیهه گفته برایشان خواند - چنانچه گمان آن باشد که بیشتر
شنیده باشند - بمجرد یک نوبت خواندن بر ویریه و برهمنی که استماع
نموده اند باز می خوانند - و بر بدیهه ده بیست بر همان وزن و قافیه در همان
باب جواب میگویند - چون حضرت شاهساهی مکرر ایشانرا معروض
آزمایش در آوردند - و تجربه سوافی حقیقت معروضه افتاد - هر دو منظور
بوازش شده بحلم و انعام گرامسد سرافرازی یافتند - و بمقدسین موضع
ترهت که موطن ایشان بود امتیاز یافته کامیاب و مقصی المرام بوطن
خود مراجعت نمودند *

روز دوشنبه بهم ماه مذکور بمسل یمین الدوله آصف خان با سایر
نابشاهراها و نواب مهد علیا بشریف فرموده دو روز در آنجا نشاط اندوز
و طرب افروز بودند پانزدهم ماه چکر پسر عنبر حبشی بحطاب منصور
خانی و انعام ده هزار روبیه امیاریا حاودانی یافت *

گزارش داستان غیرت بخش عبرت آموز که

عبارت است از شرح احوال خانجهان لودی

ازمبدأ تا مآل و روتاقتن او از قبله اقبال

ابدی و شتاقتن بوادی ادبارسرمیلی از

روی نادانی و بیخردی

بر ارباب دانش دوربین و صاحب خردان حقیقت آئین حقیقت
این معنی چون روز روشن است - که هر بیراهه رو که گام بپوش نه نهد -
و پای بدرستی و راستی نگذارد - آن نقش قدم در حقیقت چاه راه او

گردد - خاصه آنکسی که ترک شکر منعم و فرو گذاشت سپاس محسن
آکتفا ننموده احسان را باساعت تلقی نماید - علی الفور مجازات آن تفریط
که در شریعت کفر معنوی و شرک باطنی است - در کنار روزگار خویش
بباید - از شواهد صدق این دعوی مشاهده آغاز و انجام روزگار پیر خاں
افغان مخاطب به خاتمه آن لودی است - که از دولت این دولت حائمه
حاودانه کارش نکجا کشیده بود - در آخر الامر بدلال نادانی و جهالت
امعانی از شاه راه هدایت کج گرای گشته ببلایه پادشاه اعمال سئیه گرفتار
گیدید - شرح این مقال علی الاجماف آنکه در مبادی امر او منظور نظر
و مقبول عاطف حضرت جنب مکانی گردیده بمامن تربت آنحضرت
از راولیه پس کوجه گمنامی و نوکری عبدالرحیم خانخانان اوج عزت
و شهرت رسید - و رفته رفته دقایق کارش بدان درجه بالا گرفت که به منصب
والای هفت هزار ذاب و هفت هزار سوار و خطاب حاکم جهانی سر افراز
شد - آنگاه بعد از ارتحال آن حضرت قبل از جلوس مبارک حضرت
صاحب قرآن ثانی حون مواد رباده سري یعنی هوای جاه و سودای ریاست
پیوسته در سر پیروش او جوس بی زد از روی کافر نعمتی و ناسپاسی
تحریک حندی از افغانان مثل بهلول و سکندر قطع نظر ازین همه مراتب
نموده و چشم از سایر این عنایات پوشیده حق نمک احسان فراموش کرد -
و یکبارگی هنگامه آرای خروج و طغیان گشته بوساطت رسل و رسائل با
نظام الملک کارفرمای دکن و نایب عهد و پیمان پمیان آورده این قرار داد
را در متن عهد دعب بعلایین ایمان علاظ و سداد سوگند گردانید - که آن بد عهد
سر تا سر ولایت بالا گهات را که نا این عایب در نجب و بصرف اولیای
دولت فاهره بود به بی نظام بر گذارد - و او بمقام اعانت و اسداد آن بد نهاد
در آمده در همه جا و نا همه جا همراه باشد - درین حال بعد از اجتماع
سائحه ناگیر حضرت جنب مکانی حضرت صاحب قرآن ثانی قبل از
نهضت والا بسوی مستقر سریر جهانبانی از دارالحیر جنیر جان نثار خاں
را با فرمان جهانمطاع که از فایده نا خامه بخط خاص بود - بجهت استماله
او ارسال فرمودند - آن بر گسته احترام مطلقا باقدام اداب و اندام پیش
نیامده و به لوازم این مقام اقدام نه کرده نقدیم مراسم معهوده نمود - و از راه
ستیزه سعادت اصلا استقبال فرمان قضا نشان و تعظیم و تکریم رسول کریم
بجا نیاورده در برابر آن مایه مهربانی و پیغامهای عنای آمیز از روی
خشونت طبع سخنان نا ملایم و کلمات غیر مناسب بر زبان راند - و بعد از

معاودت جان نثار خان در مقام وفای عهد معهود با نظام الملک در آمده به سایر جاگیر داران و اعمال اعمال متعلقه بادشاهی نوشب - که چون درینولا خدیو جهانیان ازین مرحله هر ملال رغب اربحال باهنگ ارتقاء عالم بالا بر بسته - و ازین راه شیرازه جمعیب دوتر روزگار کد بی سرور حکم نن بی سر داور از یک دگر گسسته - و هموز خداوند وب و خدیو زمانه که جلوس اقدسش سرمایۀ رفیع بفرقه کیتی است سایه بسر وقت بحب تاج و بخت نیفکنده - و اریں جهت چهار حد این کسور اکبر را که دو ثلث ربع مسکون است - از همه سو بنبار سورش و آشوب فرو گرفتند - حصوص ملک - کی که سر تا سر بالا انگیز و متنه خیر است - و اهل آنولایت وقت یافته در مقام اسقام در می آیند - لاجرم درین وقت با ایشان در آویختن از مصلحت دور است - می باید که در از بصرف ولایات بالا گهات باز داشتند بصورت آیند - که بانفاق یلدیگر لوارم پرداخت و نگاهبانی شهر بعمل آید - چون نوشته آن ناقص اندیش باسرای سرحد رسید - بنا بر آنکه از آن موضع بیگمان بودند - سخنان ساده فریب او را که نقش دولتخواهی داشت موافق صلاح دولت پنداشته دست از سایر بهانجات باز داشته بدو پیوستند - و دیگر باره جمیع آنولایت که در آن ولا پنجاه و پنجکرو دام جمع داشت از تسلیم آن سلاطین دسمی بدست غنیم در آمد - سوای قلعه احمد نگر و مصافات آن که سیه دار حال حاکم آن در حد بحکم رسوخ اساس عقیدت نمکن ورزید - و نمکن حکم او نه کرده حو کوه نانت قدم حای - و - را محکم نگاه داشتند گاهی به بهای حرف او نداد - و سخن او را بهدار جوی ورن نهاد - آگاه آن ناحی ستاس از روی کافر نعمتی و لئی حقیقی به سلسله چنبانی سقاوب با و لئی نعمت جاوید از راه خلاف و نفاق در آمده در انصرام بمصلحتی فکرهای دور از کار که از روی چهل و غرور با خود قرار داده بود پیسنهاد خاطر ساحب - و سکندر دوانی را در برهانپور باز داشته خود بانداز بصرف در ولایت مالوه که در آنولا بمظفر خان معموری ممر بود آهک قلعه ماند و نمود - و چون در عرض این حجسته اوقات مکتب چاه و حلال از حنیر بر آمده احمد اناد و احمیر نهضت فرموده ورود اعمال و برون اجلال بمسفر سریر خلاف نمود - از جلوس فرخنده فر آن سرور آب و رنگی نازه بر روی کار سلطنت باز آمده نظم و نسق دیگر در کار خانه دوات پدیدار شد - و بتاثیر سطوت و صواب اولیای دولت آسوب و سورش برهاسته بهر سو فرونسیب - آن خود رای زیاد

سر نیز دل باخته از بیم جان بدست و پا زدن در آمد - مخصوص در وقتی
 که اکثر مردم کار آمدنی که تا ماندو با او همراهی گزیده بودند - بمجرد
 استماع خبر جلوس مبارک از اجمیر سر خویش گرفته بی کار خود رفتند -
 از جمله امرای عمده راجپوت مثل راجه گج سنگه و حی سنگه ازو جدائی
 گزیده رو به وطنهای خود نهادند - آن تیره روزگار درین حال آثار ادبار در
 آئینه احوال خویش معاینه دیده ازین راه بغایت بیتاب شده از جا رفت -
 و بمقام تلافی تقریط و تقصیر در آمده از روی عجز و زاری عرضداشتی
 مشتمل بر اظهار اطاعت و فرمان برداری بمعاذیر نا دلپذیر نوشته بدرگاه
 عالم پناه ارسال داس - خلاصه مدعا اینکه این بنده دیرین و مدوئی کمترین
 که از عمرها گردن اطاعت وقف طوق طاعت و رقبه سرافکنندگی رهن رقبه
 بندگی داشته پیوسته از کمال فرمان پذیری و دولت خواهی مقتضای
 صلاح دولت ابد پیوند را کار بسته اکنون نیز کمال انقیاد مضمون فرمان
 همایون را مکنون ضمیر دارد و خواهد داس - الحال منتظر امر جهان
 مطاع اس بدانچه مامور گردد بر روی مسطور نفاذ را قرین صدور سازد -
 چون این مضمون بعرض بار یافتگان دربار سپهر مدار رسید - اگرچه بفتوای
 خرد مصلحت اندیش نتیجه و نادید او واجب و لازم بود - مع هذا گفتار
 او بکردار آسنائی بداس و عهد او اروا بیگانه بود - چنانچه به هیچ وجه
 اعتماد و اعتبار را نمی شایست - ولیکن از آنجا که مقتضای ذاب اقدس
 آن حضرت بحشایش نصیراب و فرو گداس رلا اس - و در برابر عفو خطا
 بخش آنحضرت آوهای گناه بدر گاهی ندارد - لاجرم کرده و گفته او را
 ناکرده و نا گفته انگاشته جرایم بحساب او را بحسابی نداشتند - و عواطف
 بسمار و مراحم پیشمار در باره او بطهور آورده صاحب صوبگی خاندیسی
 و برار بحال داشتند - و فرمان عالیشان مشتمل بر دلالت و تسلی خاطر او
 صادر فرمودند - و او حسب الامر اعلی از ماندو به برهانپور ستافته چندی
 با هتمام سهام آنصوبه قیام داشت - و چون نگاهبائی آن حدود بمعهده
 سهام حان خانخانان قرار یافت - و صاحب صوبگی الوه بدو تفویض شد -
 چندی در آن سر زمین نیز روزگار پیاپی برد - تا آنکه به لشکر کومکئی آن
 صوبه بتادیب و گوشمال ججهار سنگه مامور گشت - و بعد از تقدیم آن
 خدمت بملازم اقدس ستافته از زمین بوس آستان سپهر نشان سر
 افتخار باسما رسانید - چنانچه بتفصیل گذارش پذیرفت - بنابر آنکه مدار
 نظریافت های عنای حضرت پروردگار بر مدارا و اعماض عین است -

اصلاً حیره چشمی های او را منظور نظر اعتبار نداشتند. و قطعاً پیراهن رویهای او را بر روی او نیاوردند. بلکه چنین غناب و بوازش فرمودند که باعث تعجب حاضران انجمن حضور گردید. و همگنان را گمان آن شد که همانا جناسهای مذکور ازو بنظهور نمانده باشد. و باوجود این مرسته مرحوم بی پایان که درین مدت نسبت بدو ظاهر شد. از آنجا که پرهیز و حذر لازمه بغی و عذر است. و خوف و هراس مقتضای حیای طبع و حساسیت عفت است. اصلاً خاطر بفره نالت و دل رسید و هوش از سر بریده او بار بها نیامد. معیناً از سخنان وحشت افزای پراگنده گویان که از هر گوشه بگوش او می رسید و همس زیاده می شد. بحسب اتفاقی درین اثنا لشکری سر مخلص خان از وی حوید سالی و بیخبری حواس که سران او را در واهمه اندازد. نایشان گفت که قتل از آنکه شما را در همین دوسه روز در شکنای زندان بروز بد نشانند اندیشه کار خویش فرا پیش گیرید. آن کوتاه بطران از جا در آمده پدر را آگاه ساختند. او که از بد اندیشی خود پیوسته متوهم و محترز می ایست. بمجرد استماع این سخن بی اصل واهی که از اراحد افواهی هزار پایه یمانه تر بود. توهم بیجا بوجود راه داده بسمار از جا رف. و در عرض دوسه روز هزار تن انعام زیاده سر چه از خویشان و چه از نوکران بر سر خویش جمع آورد. و با خاطر پراگنده و حوس مسرعه در خانه خود نشسته حقیقه در سعادت حاوید بر روی خود به بست. حضرت شاهنشاهی از عراب گریبی او کمال تعجب نموده از حاضران انجمن خصوص آصف شاه استکشاف فرمودند. و حقیقی که بعد از تحقیق بعرض رسید. پسند نموده اسلام خان را نزد او فرستادند. و باعث محرومی از ادراک سعادت ملازم استفسار فرمودند. او از راه مکر و حربه در آمده بزبان عجز و زاری پیغام داد. که چون انحراف مزاج اقدس بر من از روی کونااهی های نامتناهی خویش خاطر نشان و دل شکن گشته. و ازین رو عرض و ناموس دیرین را که پاس آن در مشرب حبه افغانی اهم واجبات است در معرض تلف می بینم. و بنابر کمال اسلام و هم و هراس از کار رفته و از پای در افتاده ام. و الا کدام شقاوت نهاد بی سعادت باختار از ادراک سرف کورنشی صاحب دارین خود محرومی اغمار میکند. اکنون از عنایب بی غایب حضرت خلافت پناهی استدعا دارم که مرا از بیم بی ناموسی و بی عرضی بمن

و مطمئن خاطر سازند - و توقیع امان نامه که سرخط آزادی این پیر غلام از روی عصیان است متوقعم که بدستخط اقدس مزین فرمایند - و آنکه که بتازگی جان بخشی نموده از سرنو این بنده زیان کار را بعرض و ناموس زینهار داده باشند در اختیار خدمت و عزلت مختار سازند - چون التماس او از عرض یمین الدوله بل در لباس شفاعت آن عمده الملک معروض افتاد - مالک انفس و آفاق بنابر مقتضای مکارم اخلاص و کرام عنایت و رعایت جانب خان عالی شان ملتتمس او را بعزاجابت مقرون ساختند - و او آن رهبار نامه نامی را که منشور سعادت اهدی و برات نجات سرمدی بود طغرای حیات جاودانی و توقیع رسکارتی دو جهانی دانست - و نشره جان و حرز روح و روان ساخته با یمین الدوله بدرگاه گیتی پناه آمد - و بسعادت بساط بوس سر بلندی و ارجمندی یافته چندی بدستور معهود آمد و شد می نمود - باوجود آنکه حضرت ظل سبحانی همواره در صدد دلجوئی او بوده بانواع عواطف و مراحم او را دل می دادند - لیکن بحکم آنکه شقاوت اهدی کار فرما و ضلالت سرمدی راهنما بود - مع هذا بمقتضای آنکه جزاء عمل و مکافات کردار همدرین دار دنیا حق است - روزگار نخواست که پرده از روی کار بر ندارد - و پاداش کار ناکار او همدرین نشانه نثار او ننهد - فایده برین مراتب مترتب نشد - و پرده پوشی های آنحضرت سودی بر نداد - لاجرم آن بد اندیش بدست خویش تیشه بر پای خود زد - و دامن زنی کوشش خود آش در حرمن خود انداخت - توضیح این ایهام آنکه این تیره سرانجام از آن روز باز پیوسته در بی آن بود - که از روی لحاج بخت با سعادت بستبرد - و رو بودائی فرار آورده پهای ادبار اهدی از دولت و اقبال سرمدی بگریزد - و بحکم این قرار داد همواره در پی مایحتاج راه و بر سر سرانجام مقدمات پیشنهاد خاطر می بود - و چون در نایست این کار مهیا و آماده شد - در شب یکشنبه بیست و ^۱ [دوم] ^۲ مهر میعاد فرار قرار داد - چندی از ملازمان آصف جاهی ازین معنی آگاهی یافته خان والا شان را خبر دار ساختند - و بحسب اتفاق چون آن سب نوبت کشیک آن دستور اعظم بود - نا مردم خود در پیش خانه بدستور معهود حاضر بود - الله وردیخان را که هم کشیک خان بود در حال بملازم والا فرستاد - که حقیقت بسمع اعلی رساییده دستوری حاصل نماید - که نا اهل چوکی رفته اطراف خانه

او را محاصره نموده اورا با سایر متابعانش دستگیر سازد - چون مشار الیه بحضور رسیده پیغام بدروه اعلیٰ رسانید - فرمودند که خون پاس عهد و وفای موعود شیمه کریمه برگزیدگان آنحضرت است - و ملوک مالک رقاب عهد را تعهد این ملکه ملکی بحسب انتظام عالم صورت بیشتر از همه ضرورت باشد - بالتزام این حصلت حمیده و ستوده در ذمت هم فرص نموده ایم - بنابر این مادام که مصدر امری نگردد - که فتوای حرد تنبیه و تادیب اورا تصویب نماید - ما نیز تجویز این معنی نمی نمائیم - مجله چون کسی متعرض احوال او نشد - فرصت غنیمت دانسته تا سایر متعلقان و منسوبان خود هزیمت اختیار نمود - بعد از یک بهر شش یحیی الدوله رفته حقیقت ار قرار واقع بعرض اشرف رسانید - حصر بخلامت پناهی بی توقف در همان سبب میگوید - بصرت شعار را بسردارثی امروای نامدار مثل خواجه ابوالحسن و ... و مغفر خان و نصیریخان و راجه جی سنگه و خان زمان و صفدر خان و الله و ... و [معتمد خان] و ... و ... و راجه بهارت بدیله و خواص خان و طفر خان و راوسور بهوریت و راجه بیتهداس و خدمت پرس خان و ... و سادھو سنگه و ایرای و مرحمتخان بخشی اعدیان و برتهی راج راتهور و احداد خان میمند و بهیم راتهور و سادیکخان اوزنک و جمعی دیگر از اسرا و ارباب منصب والا بتعاقب او نامزد فرمودند - که بسرعت هرچه تمام تر از دنبال او شامته خود را بدو رسانند - و مانند قصای آسمانی تا سادر همراهانش احاطه نموده بدست در آرند - چون امرای عظام یازده گهری شب گذشته به سعادت رحص شریف یافتند - چندی از مردان کار و سهران دیشو دیگر که بی اندیشه ماسد پلنگان صف سکن تک نه رو بعرضه کارزار می آورند - و بی محانا چون نهنگان مرد افکن سها در دریای لشکر اعداء می روند - مثل سید مظفر خان و راجه بیتهداس و خدمت پرس خان و برتهی راج راتهور و خواص خان و غیره پنجن مطلقاً بهیچ چهره نقد نشده بهمراهی لشکر لقا می نمودند - و از روی پاس ناموس شجاع داتی اصلا بیم و هراس محمود راه نداده خون باد وزان و برف فروزان شتبان گشته شش گهری از روز گذشته در نواحی دهولپور خود را بسیاھی آن تیره روزان رسانیدند - چون او خود را در میان آب رودبار چنل و سلاب تیغ آتش میغ دلاوران

کینه حوی دید - دانست که از میان این همه آب و آتش مفت جان بیرون نتوان برد - ناچار مانند بخت برگشته تاهنگ جنگ پیش آمد - و پای ثبات و قرار چون روی خود سب و استوار کرده شکنهای تفک گدار را بناه خود ساخت - پناه سلیمان زمان باستظهار اسم اعظم حضرت پشت گرم شده رو آن دیو خویان اهرمن نهاد نهاده دست و بازوی تغ زن نکمان کشی و تر اندازی و سر پخته کمد افکن بکمین کسان و عدو بدی بر کسودند - خصوص جمعی از سیران بیشه کارزار که در آن گرمی هنگامه گیر و دار خود را مانند آتش کین بسو افرازی علم نموده در عرصه بیکار کار نامه رستم و اسفندیار بر روی کار آوردند - از جمله خدمت پسر خاں سر آتش که همواره چون شعله سرکش بی حذر خود را بر خشک و تر می زد - و مانند تیغ شعله آریغ باب و آتش می روم - درین مسانه چون شمیر مرد افکن ارسر گذشتند خویشتن را یک تنه بر مخالفان رده ندار و گیر درآمد - و مانند کمان کین نور حین برابرو افکند و سنه سریر بلا ساخته سرگرم زد و خورد گشت - و در این اثنا که کدوهای دست بسته نمایان ارسر زده صفحه میدان کارزار را کارستان نموده بود - بزخم پیری که بر شقیفه او رسیده کاری افتاد - از پا در آمده نقد خان را بشار راه خدیو روزگار نمود - و هم چنین راجه بیتهداس و پرتھی راج راتهور با سایر برادران رعایب رسم و راه راجپوتان نموده از مرکب ها فرود آمده آهنگ جنگ پیاده و سوار نمودند - و خواصخان بهتی و مرحمت خان بخشی احدیان نیز چند تن را از اسب انداخته خود نیز زخمدار در معرکه افتادند - و سید مظفر خان با جمیع برادران و خودشان شجاع ذاتی و شهامت هاسمی را کار فرموده صفحه میدان ستیز را ارسور گیر و دار روکش عرصه رستخیز نمود - و در پیش روم کار خندان کشت و کوشش بها آورد - که مجد سفیع نسره انی با نوزده تن جان فدای نام و ناموس نمود - و پنجاه تن دیگر در جاسازی دقیقه اهمال روا ندانسته محصر جلاد و طومار شهامت را بمهر و نشان زخم نمایان رسانیدند - و دو برادر راجه بیتهداس و قریب بصد تن از مغلان نامجوی و راجپوتان ناموس دوست در آن دستبازی جان باخته گوی ناموری از عرصه نیک نامی بیرون بردند - در اثنای زد و خورد خانجهان زخم بیر حورده به پرتھی راج راتهور برخورد - و بآنکه پرتھی راج از اسب پیاده شده بود پای ازو کم نیاورده پیاده رخ به پیکار آن یکه سوار معرکه ادبار آورد - و بعد از تلاش نمایان هر دو از دست

یکدیگر زخم نیزه برداشته بقایمی از هم جدا شدند - و دو پسر رشید او یکی حسین و دیگری عطت با شصت تن از مردم عمده او درین واقعه سر بیاد داد - و شمس خان دامادش نییره عالمخان لودی که از کهنه سپاهیان افغانه بود - و با راجی علیخان در سسپل کشته شد - نیز با دو برادر محمد خان و محمود خان جان در ناخت - چون حانجهان دو پسر آمدنی با داماد بقتل داد جز فرار چاره ندید - ناچار خود با دو پسر و پنج تن از آب گذشته سوای دوزن و چند سرب که پشترا اسیان را نکشتی گذرانده بود دیگر سیراها و عیال از نساء و جواری و اطفال بسبب طغیان آب چپل درسی سو گذشته روی ادبار بواذی فرار نهاد - و باقی لشکر رخمدار و شکسته از زیر تنج جسته بعضی جانب بالای آب و برخی بسف پائین آب و اطراف دیگر بدر رسد - و جمیع اهل و عیال و اسباب و اموال ایشان از صامت و باطنی بدست ارباب هب و غارت افتاده مگر چندی از زنان که بدست افعایان جاها کشته شدند - و سید مظفر خان بعد از بعضی فرار او و عدم تشخیص سمب مهر چندی را بتمحص اثر و تجسس خبر بار داشته خود لمحه در میدان بقصد دفن مقتولان و مراجعات حال زخمداران درگ نمود - درین اثناء فدائی خان و محمد خان و انیرای و راجه جی مسکد و حان زمان بی در پی رسیده بدو پیوستند و بانقادی قراء براسمفسار اثر حانجران داده اربی او راهی شدند - چون بکنار آب رسیدند سه پهر از زور گذشته خواجه ابوالحسن نیز بادشان ملحق شد - حون تعدا عمور از آن آب بدون کشی ظهور یاب - لاح وقت در آن دیدند که تا دراهم آوردن کشی ها و آرام گریس اسب ها سب گذرانده زور دیگر هنگام دو پهر از آب گذشته بتعاب او متوجه شوند - چون اهتمام تمام درباره تحسین اخبار او داشتند - و به هیچ وجه وجه فرار و بهحقین نه پیوست - ناچار خواجه ابوالحسن و سایر امرایان از شاهراه گوالیار و انتری بد (۱) [دته] ۲ شتافه و ار آسما به چندی پی و سهراسه روانه شدند. آنکه متوجه ملوانی که هرگه اسب ملک گوندوانه گسته از آنجا حقیقت بدرگاه معروض داشتند - و موجب این حرکت آن بود - که چون او توقف اولیای دواب را که درین هفت پهر روداده

(۱) در بادشاه نامه این موضع باسم روتیه ذکر کرده شده - صفحه ۲۹۰ -

بود - از جمله مساعدتهای روزگار شمرده بشتاب بخت برگشته رو براه آورد -
 و خود را به جنگل ملک ججهار سنگه بدلیله رسانیده پناه بدو برد - و از آنجا
 که بمقتضای حمیت راجهوتانسب - چنانچه در امداد پناه جسته جان و مال
 و ناموس دریغ نمی دارند - او را حمایت نموده از بیم سطوب اولیای دواب
 از راهی غیر مسلوک و جنگل های دشوار گذار از حد خود گذرانید - بملک
 گوندوانه رسانیدند - و آن بیراعه رو قریب بدو سه ماه در بیغولهای جنگل ها
 و کهسارهای آن ولایت در غایب سراسیمگی سرگشته - بگردید - و ر انجام
 کار از ولایت برار آورده بملک نظام الملک در آمد - و جگر اح مقهور
 چون او را پناه داده راه نموده بود - بنا بر آن با راهران مواضع گفته
 بود که عسکر منصور را بطریق بی غلط براه دیگر دلالت نمایند - اریں رو
 دواب خواهان که از ساختگی این حیل ساز آگاه نبودند - در آن جنگل ها
 بهر سمت تردد بی وجه داشتند *

مجملاً سایر بهادران موکب نصرت بجلدوی فتح مورد عنایت بیغایات
 شده باحسان و بحسین سرافرار گشتند - خصوصاً سید مظفر خان و راجه
 بیتهداس و خواصخان و پرتھی راج و غیر آنها حون رحم های کاری داشتند -
 حسب الحکم بدربار سپهر مدار آمده از سعادت زمین بوس سرافراز گشتند -
 و بدین موجب بعنایت ساهشاهی امتیاز پذیرفتند - و سید مظفر خان
 بعنایت خلعت و خنجر مرصع و دو اسپ خاصه و اضافه هزار سوار
 سرمایۀ امتیاز اندوخته منصبش ^۱ [پنج هزار] ذاب و سوار قرار یافت -
 و راجه بیتهداس بعنایت خلعت و جمده مرصع و فیل و اسپ و نقاره
 و اضافه پانصد سوار اختصاص یافته از اصل و اضافه سه هزار و دو هزار
 سوار شد - و خواصخان بعنایت خلعت و اسپ و فیل و گهپوه مرصع
 سرافراری یافته باصافۀ پانصد سوار منصبش دو هزار و پانصدی ذاب و دو
 هزار سوار مقرر گردید - پرتھی راج بعنایت خلعت و اسپ و فیل
 و اضافه پانصدی دو صد سوار دو هزار و هشت صد سوار شد *

از سوانح این ایام رو گردان شدن بهلول میانه و سکندر دونانی است
 از سعادت جاودانی و پیوستن بخانجهان - بسط این مقال آنکه چون بهلول
 مذکور بمقتضای سفاقتی که در نهادش مضمر بود همواره پیش نهاد

داشت - که بتحریک او سلسله آشوب و آشوبش در آید - و یکی از سرگشتگان پتیه ادبار را بدست آورده خمیر مایه تخمیر فتنه و فساد سازد - درینولا از پیوستن خانجهاں به نظام الملک آگهی یافت - از بالاپور که در جاگیر او بود و قدر عنایت منصب چهار هزار سوار بدانت فرصت هزیمت را عنیت شمرده رو بواذی فرار نهاد - و در دولت آباد باو ملحق شد - و همچنین سکندر دوتانی که بسبب خویشی نزدیک بخانجهاں داشت - بتصوواب دور از کار از جاساپور فرار اختیار نموده ثالث آن دو منحوس شد *

چون به شاه عباس خبر ساجه ناگهانی جنب مکانی با بشارت جلوس حضرت صاحبقرانی رسید - و بنا بر محبت که غائبه داشت - بحری بیگ رسولی را باهنگ اداى مراسم نهیبت جلوس اقدس و آداب پرسش ارسال داشته همدان نزدیکی از جهاں گدران در گذشت - و فرمانروائی ایران بشاه صفی گذاشت - و بحری بیگ از پرو آستان بوس درگاه ناصیه بخت را فروغ سعادت داده بحکم رعایت مراسم بازگشتی که از دیر باز میان این دودمان دیرین و سلسله صفویه ار راه کمال و داد و اتحاد مرعی بود - همدین ایام سید کریم النسب میر برکه را که از بدای مهمیده و آرموده و معتمدان دیرینه روزگار دیده درگاه جهان پناه است برسم اداى مراسم مبارکباد جلوس شاه صفی و لوازم تعزیت شاه عباس و تحصیل اسراف و اطلاع بر حقایق احوال و استیقای دقایق امور آن ولایت برسال نامزد فرموده نامور ساختند - و هفتم آبان ماه بعنایت خلعت و حنجر و قیل و انعام پنجاه هزار روپیه سرافراز نموده حکم کردند که بعد ارتقدیم و طایف امور معمره و رسوم معهوده بزودی رخصت معاودت حاصل نموده متوجه دریاف سعادت ملازم شود - و همدین روز بحری بیگ را رخصت معاودت داده عنایت خلعت کرانمایه و حنجر مرصع و ماده قیل ضمیمه سوابق عواطف عمیمه ساختند - و چون میر برکه جریده می رفت یک قبضه شمسیر مرصع بر سبیل استعجال با نامه نامی باسما علامی افضل حان که هم اکنون بجنبش نقل آن رقم رده ترجمان عقل بل زبان خرد یعنی کلک آداب دان میشود مصحوب مشار الهه ارسال یافت *

نقل نامه گرامی حضرت سلیمان مقامی به شاه صفی دارای ایران

حمدی که کربائی معبود حقیقی را سزد جز بیان حال اوصاف کمال
او بیان نمی تواند نمود - و زبان قال بغیر از عجز و تصور راهی دیگر درم
وادی نمی تواند پیمود - پس درود نا محدود بر فایر لاهمی شد ، ملایک
انب کما اثیب علی نفسک باد که حق حمد آن داب مقدس تعالی
شانه عم یقولون که در حقیقت اعتراف به محر و تصور است بجا آورده ،
گردانان این وادی را شاهراه مستقیم آن معصود اوصالی راهمائی فرموده -
و بر آل آن سرور که وحود فایض الحود ایشان حمد یزدانست - و بر اصحاب
آن فیض گستر که بساط فیض دین مبس یارشی آن یاران بر بسیط رمین
گسترده گشته - و سگری که بازای این عطیه کبری نامتناهی و سواسی که
در برابر این نعم عظمی الهی زبید به هیچ زبانی و عنوانی ادا
نمی تواند نمود - که بعد از غروب آفتاب عمر و دولت و انقضای ایام حیات
و سلطنت عم جمجاه خلد آرامگاه بهل الجنة مثواه مثل آن کوکب عالم
افروزی از افق دولت طالع و لامع گشته و مانند آن سراوار تاج و تختی
بکر سریر دولت صفوی نشسه - امید از کرم واهب بی منب آسب
به این جلوس معین لزوم را بر آن صفوه دودمان صفوی و ثمره شجره
مصطفوی و بر دوستان آن دودمان رفیع الشان مبارک گرداناد - خون از
قدیم الایام الی الآن بمقتضای تعارف ازنی که مستمع روابط لم یزلی است
مباهه خواقین این دودمان حلقه مسان و سلاطین آن خانواده عظیم الشان
پیوسته رابطه مؤدب مستحکم و همواره علاقه محبت محکم بوده - و بمواد
الحب یتوارث از سلف بهلف این عطیه کبری و از سابق بلا حق این موهبت
عظمی وارث رسیده - لهذا میانه اعلی حضرت سلیمان حسب جنب
مکانی انار الله برهانه و آن شاه جمجاه رابطه دوستی بعد برادری منتهی
شده بود - و مسان این نیازمند درگاه الهی و آن شاه والا جاه خلد آرام گاه
در ایام خجسته فرجام پادشاهزادگی نسبت محبت مرتبه انجامیده بود
که آن جنب نارگاه را بمنزله عم بزرگوار خود می دانست - و آثار معیتی
و علامات مودنی که رشک علامه ابوب و بنوت تواند سد ارطریں مشاهده
عالمیان می گشت - و یوماً فیوماً این معنی در تراید و آناً فاناً این نسبت

در تضاعف بود - بعدی که از نسبت های سابقین بسیار و از روابط سالفین
بی شمار زیاده گردید - و پیوسته در خاطر دوستی گزین مهر آگین
این معنی مذکور بود که هرگاه واهب اعطای نوبت اس خلافت آذری
و سلطنت عظمی : اس ماره بد که آبی رساند نال رحمان دسکه دقیقه
از دقیق دوسی نامرعی نکداسه آنچنان محی ورز - که حواقین ارا
از تصور آن در بحر داسف مستغرق و لاطیر معاصر - رنگ آن در - ریای
حیر مستهلک گردید - و چون اعلیٰ حضرت سیمان مسیت حب مکیانی
که بحکم فصای الهی به - حیر دارالملک به - بهمت فرمودند - و نوبت این
خلافت کبری باین نیازمند درگاه اله رسیده حار و حاسای که ر سوح اسواح
حوادث بر روی این بحر [سلطنت عظمی] ؟ گرد گریه بوده بسعته
بع اشرار سوت - و عرصه مرز و بوم هدوین را از نوب وجود محالان
باب شمشیر حوینشان پاک ساخت - و تمام ملک موزوئی که قبل از
حندین پادشاهان عظیم السان داشته اند - و مساحان روی امین قریب به
ربع ربع مسکون انگلسته اند - بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد - محمد
لله ثم حمداً لله و شکرأ لله ثم سکرأ لله - میخواست که مراتب دوسی را که
مرکور خاطر مهر آگین بود از قوه فعل آورده یکی از معتمدان آده و مستبان
درگاه آسمان جاه را برسم سفارت و طریی رسالت بخدمت آن عم قدسی
نزل روانه سازد - که درین اثنا حیر واقعه هائیه و حادثه بارنه رحلت آن
ساح حمجاه از دار فایعالم عا رسید - و حراحت کفب فضا پر عصه حنف
مکبب را تازد صاحب - ن آنکه مرده جلوس میمنت مابوس آن ملی
بار گردون امدار بر سریر خلافت آن عم سرگوار و استغفار آن شاه والا جاه
بر مقر دولت آن حلد آراشگاه عبار عم و الم را از گرد خاطر مهر آگین دور
گردانیده کفب به بهجت و شدت بفرح و عم بشادی والم تراحت مبدل
گشت - رحای وائی و امید صادق از کرم کریم علی الاطلاق چه نسبت
که همچنانکه این جلوس میمنت مابوس را برین دارمند درگاه الهی
مبارک گردانیده آن جلوس همایون نیز بر آن کامگار نامدار مبارک گرداند -
و در وادی عدالت و انصاف و دوری از جور و اعتساف توفیق رفیق سازد -
و در باب احقاق حق و ایفاء عهد و عمو زلات و ترک تعصبات و نکثیر

خیرات و توفیر میراب و تفقد حال ضعیف و رفع احتیاج فقرا و اعزاز علما و اکرام صلحا که لشکر دعا و حافظان شریعت محرا اند باحتراز قصبات ساهی از سامین تأیید نماید - که درین صورت بهره کامل از سلطنت و حظ و اقرار دولت یافته بطول عمر مشر خواهد بود - و بوسیله دولت جهان فانی دولت باقی آنجهایی را حاصل خواهد نمود - چون ساه حمجاه را اعلیٰ حصرت عرش آسیانی انار الله برهانه بمرله فرزند و حصرت سکندر شوکت

جنت مکانی بجای برادر می دانستند - و این نیازمند درگاه الهی آن رضوان دسمگاه را عم بزرگوار میخواند - بمقتضای این نسبتها آن نور حدقه دودمان صفوی را بمنزله فرزند ارجمند دانسته ان مراتب دوستی را که در خاطر دوستی گریں مرکور داشت - که در ایام سلطنت و خلافت نسبت بآن عم سلیمان جاه از قوه یعمل آورد - انشاء الله تعالی نسبت بآن فرزند کامگار نامدار به فعل خواهد آورد - چون احلاص سعار بحری بیک را از روی استعجال عم عمران مال بجهت استحباب اوصاع و استعمال احوال فرستاده بودند او را بردوی رحمت نموده ما نیز سید صحیح النسب معتمد پسمندیده حسب میر برکه را بر سپیل استعجال از برای استعمار احوال خیر مال آن صفوه دودمان صفوی باتفاق او روانه آنصوب فرمودیم - که بعد از اداى مراسم تهنیت و عزیز و اظهار مراتب محبت و مودت بتقدیم رساند - و هر گونه امری که باعث مرید افتدار و هر نوع کاری که موجب زیادتى استقرار آن ساه والا جاه در امر سلطنت آن دیار باشد -

و این نیازمند درگاه الهی را باید نمود - اشاره نماید که از قوه یعمل آورد - و بر عالمیان نسبت دوستی خود را بان فرزند ظاهر سازد که درجه درجه است - و چون خاطر بدریافت احوال فرخنده مال بسیار متعلق است - هر چند آن معتمد را رود تر رحمت نمایند بهتر خواهد بود - و ازینجهت که همیشه گلشن حلب ناره باشد حواش اینست که بعد از مراجعت آن سیادت مآب از اعیان دولت معلی شخصی را که بمیرد قرب و افزونى اعتماد اختصاص داشته باشد برسم رسالت و طریق سفارت بخدمت آن فرزند والا رببت روانه نماید - مناسب آنکه شیوه ستوده آهای عظام و سنت سنیه اجداد کرام را در اداى درستى این دودمان خلاف نشان همواره مرعی داشته بارسال مراسلات و ارجاع مهمات و اعلام مرغوبات که درین بلاد بهم می رسد گلشن محبت و چمن مؤدت را نضرب

و حضرت بخشند - ایام سلطنت قرین کمرانی و موجب سعادت در
جهانی باد *

از موانع این احیان سعادت بی پایان ملا فرید مجسم که در بعضی
من ریاضی باوجود مناسب طبیعی و موافق طامی ترویج الهی
ریاضت تمام کشیده بود - چنانچه همانا بنابر فرط سبع و وفور تطیع این
فن را سلیقه و طبعی خود ساحه کتاب ریح شاهجهانی که از توجیه
حضرت صاحبفران ثنی در اهتمام دستور عظم آصف جاهی بهمراهی
برادر خود ملا ضیاء و سایر ریاضی دانان روش هد و یونان تمام رسایده
بود - از نظر امور شاهنشاه عالم و دوم بیر اعظم گذرانید - و حسن معنی
او بمحل تحسین و احسان و بتوقیع قبول و استحسان وصول یافت -
و چون اصول و ابواب این کتاب حساسی متضمن فوائد بی شمار و مباح
بی حساب بود - و صواب و قواعد ثنی که باعث سهولت استخراج
و آسانی عمل باشد در طئی آن اندراج پذیرفته - چنانچه بالفعل
اهل این فن از ریح الغ بیکی مستعفی شده استخراج تقاویم ازین
[گرامی] نامۀ نامی می نمایند - حسب الامرافدس بمصد تعمیم
نفع آن و سهولت تفهم و تفهیم و تعلم و تعلیم منجمان هندی زبان رصد بدان
اندیس کشای و درجه پیمایان دقیقه رس عبرت آنرا بلب هدی
ترجمه نمودند - امید که نارین نایب و آسمان سار باشد - و امتداد حداقل
نجوم لیل و نهار چون مد مدت عمر حدیو رورگر مستند و برقرار بود - صواب
اسمار و قواعد پایدار این نمودار داس [موجب استخراج و اسبباط
احکام نجومی باد] *

درین ایام مرغزی خان حلف میر جمال الدین حسین انجو صاحب
صوبۀ قته بجوار عالم رحمت پیوست - و امیر خان صوبه سار ملتان به
پاسبانی صوبۀ مذکور و منصب سه هزار و دو هزار سوار اصل و اضافه
امتیاز یافت - روز جمعه بسبب ششم آبان ماه مطابق سلح ربیع الاول

(۱) ع [گرامی] ل

(۲) [مبین مناط استخراج و استنباط احکام نجومی بوده بنیاد قوانین آن
دستور العمل جهان تا بقای بناء عهد مستقیم و اساس احکام اصابت آئین صواب
قرین حضرت صاحبفران ثانی مستند و مسید باد] ل

سنه هزار و سي و نه هجري بآئين هر ساله جشن وزن قمري آذين
پديرو - و ساير مراسم معهوده اين روز سعادت اندوز بر طبق دستور مقرر
بطهور آمده *

بيان محو آثار و رسوم بدعت که درميان طوايف افغانان کوه نشين سرحد کابل شيوع و وقوع يافته بود از توجه اشرف

حوں بموسته توبه اشرف بادشاه شريف پناه ديدار و حاقان ورع آئس
پرهيزگار برآن مصروف است - که از آثار احتساب روزگار سلامت نصاب در
حار سوي گيسي ارکان اسلام رواج تمام پديد - و بمحض حاصت نيت دل
بمقصدای حسن عهد مبارک قبح اعمال و سوء افعال خود بخود کداری
گمرد لاجرم به پيروي باروی جهد و اجتهاد اعلام معالم ملت زهرا برافراشته
جای آن سعار شريف عرا آشکار ساختند - چنانچه آثار بدعت و ضلال
يکبار بر افتاده ارباب بعبي و عناد و اصحاب زندقه و الحاد که از رير نيغ
سياست چسته اند همکي به پيغولهای حمل در سریده - و هل صلاح
و سداد و اسلام و ايمان سالم و ايمن در وسعت آباد فراغ خاطر - د وطن
گريده اند - چون از مضمون عرصداست لسکر حان صاحب صومۀ ذيل ظاهر
شد - که عموم قبايل افغانان بيره باطن تيراه و نواحي آن خصوص سنه
عورپه حيل که مريدان بايزيد سجدول ناریک نهاد مجهول اند - نه برد ايسان
به ^۱ [نردان ساسي] معروف است - و بهابر پيروي آن گمراه سلطان
مس سامري وش از راه رفته اند - و بدلال آن عول واذي ضلال چاه
جهالت افتاده املا عمل باخدم شريف عرا نمي کنند - و از روی جهل
مدار ديني و دنيوي بر عقيد باطله او که عين الحاد و اباحت و مسيه
باحکام جاهليت است نهاده اند - از جمله بدون عقد نکاح مباشرت زنابرا
مباح مي دانند - چنانچه بمجرد اينکه انجمنی آراسته و نادی را ديع
کرده جمعی را اطعام کند - بي آنکه صيغه ايجاب و قبول بميان آيد -
ازواج را در کنار بصرف در آرند - و در طلاق بهمين اکتفا کنند نه بر
سگریزه گرفته دست زن دهند - و زن را از جمله ارث متوفي محروم

می شمارند - تا بدان غایت که در آنه در انواع اصراف در ایسان مجتاز اند -
خواه خود بزنی نگاهدارند - خواه روی گاه و بدیگری در گذارند - و درین باب
ایشان و اولیای ایشان را مصلحتاً امرای نمی رسد - چون درستی در خدمت
نکی از بدیای بولد یابد - گوشت حرام را بریده قطعه حرام آن هراحت
در پهن مولود چکانده کامش بدان در آورند - تا در باب خویشواری و دراز گوشت
مشی هیچ حایلی که یابد - و در هر بیگانه که به خبر دست یابد
اورا ملک یمن د - و خویشی را ملک رقه او را به حید و وروحت
اورا روا دارند و جمیع متروکات مخصوص اولاد دکو را به ساخته دهند آن
را بی بهره مالی گذارند - و در وقت خویشواری بر هر قسملی از قبایل که
دست یابد بی ایستادگی از پا در آرند - و هم چنین اگر کسی از روی
سراسی و زبردستی از ادائی حقوق آن بد ایسان آید - و چون
مال دیگری از اهل و بیله دست ایشان در دست آن بردارند -
و آنرا مصلحتاً حق و ملک بل عین مال خود مرده بیوجه حرام و تصرف
خود در آید - و از چمنه خرافات سعه ایسان است که هر گاه دست
یابد اموال او را متصرف شده او را تسلیم آید - و ارا را خود با این
سعه مباح گیرند که چون مقتول بوسله ایسان از دیاف مرده سجد
در حاکم و الا فاجر کشته - در روز جزا با نشان بهمین دقسه در حساب دقت
نکند و طلب مال نماید - و باین سببه حایمه حر تهیی دست کسی
از زیر بغ ایسان بچسته - و هم آن که تن به بدنی نهاده حرام مفتی به رده -
و امثل این سماع که سرخ نتوان داد - حایجه از غایت کثرت سمر
در نباید در میان ایسان استمرار دارد - با حرم بعد از اسراف و افلاخ درین
مضمون بی خوف درین گشتی مطاع از موقف خلاف صرف بعد
بدیرف - که لشکر حاکم و بیرو متصدین مهمات صوبه کابل این حلائل
پشنگان را از ارتکاب این امور ناصواب که از طور حرد و طریقه سربد دور
است بار دارند - و بانواع بحوف و تهدید از و صامت است - این
احقادات واهیه که سرعاً و عقلاً مذموم است بترسانند - و اگر این پس
کسی باین عملهای شیخ جرأ نماید اورا تشیه بایع نمایند - و حسب
الحکم سریع غرا در بانه و تبع را در حکم سازند - محملاً در عرض اندک
مدت بر طبق اسرجهامطاع حصر خلاف ساهی که اوامر و واعی
آنحضرت باشد قضاء الهی مبرم است - و رد و دفع آن از امکان نامتاع
می گراید - مجموع آن بدعتهای واهیه و امور منتهیه مروع گسته مبتدعان

از آن ممنوع شدند - و در اعمال و معاملات به منهج قویم و طریق مستقیم
دین محمدی صلی الله علیه و سلم عمل نموده اجرای سایر احکام و حدود
بر محارثی معهود ملت احمدی جاری و ساری گردید *

ارتفاع ریایات جاه و جلال و نهضت آنحضرت به نفس نفیس بای گوشمال نظام الملک و خانجهان بصوب دکن

چون بعنایب الهی از مبادی ایام خیر انعام شاهزادگی با حکام
جلوس همایون و از آن روزگار سعادت آثار با اکنون باوجود تبادلی مدب
قطعاً برق تیغ آمنغ سطوب و صولت اولبای دولت بی سبب انعام
حجب برق حرمن سوز بخت سیاه هیچ تیره روزی نکشید - و در هیچ وقت
کام کین خواهی رابه لذت انتقام و مذاق تشفی را بچاسنی بلافی شیرین نه
ساخته - مادام که کار بنامه و پیغام از پیش رود و معاملات به تیغ زبان فیصل
یابد - قدم قلم خجسته مقدم را بر دم سمشیر مقدم داشته قطع و فصل
مهمات را به زبان تیغ حوال نمى نمایند - لاحرم فرمان عالی شان مستعمل
بر نصایح خبر بخت عبرت آموز بنام نظام الملک صادر فرمودند و ازین
جهت که مصلحت تقدیر نامری دیگر تعلو پذیر گشته بود - اصلاً آن پندهای
سودمند فایده نداد - و از ته دل همچنان بر سر سرانجام قرار داد خاطر
می بود - نا آنکه روزگار حریف آزار برین آمد که ارآن بزور اندیشه دغا
پسه انتقام کشیده کام خود از آن خود کام بستاند - و سمنه از کینه دیرینه او
پرداخته آن تیره روزگار را بروزگار خود نشانند - لاحرم غائبانه فنون حیل
گوناگون بکار برده بساط مکر و فسون فرو حد - و هزار گونه بازیچه نیرنگ
آمیز بر روی کار آورده رنگها بر آب زد - تا نقش شکست و منصوبه باخ
آن سبب رای بهمه وجه درس نشین ساخت - تبیین این ایهام آنکه
چون خانجهان از پیش سپاه نصرت دستگاه رو گردان شده به نظام الملک
نیوس - و او آن بد فرحام را در ولایت خود راه و حمایت خود پناه
داده در صدد مدد آن نفاق اندیش شد - اربن رو شعله غضب پادشاهی
زبان اشتعال و التهاب کشید - و فرمان قضا توامان به پروانگی تهران
قهر جهان سوز در باب تهیه سپاه نصرت پناه اصدار یافت - و اوایل

ربیع الثانی سنه هزار و سی و نه هجری موافق بیست و پنجم دی ماه
 الهی بساعت مسعود و درخور نهضت همایون که سعادت برومقنون
 و اقبال بدو مقرون باد ماهیچه مهر شعاع لوی والا محبت تسخیر دکن
 بصوب مملکت جنوبی ارتفاع گرفت - و تفویض خدمت حرام
 آن مصر عزت به مؤتمن الدوله اسلامخان سمب تخصیص پذیرفته
 منصفی باضافه هرا سوار چهار هزار - به هرا قرار یافت - و معتمد خان
 از قنبر خان مدکور بخدمت بخشی گری دوم و میرزا شعاع ولد شاهرخ
 بخطاب نجاتخان و فوحداری کول سرافراز گردید - و بعد از وزن
 مقدس شمسی سال سی و نهم از عمر حاوید قریب و بوقوع پیوستن
 مجمع آن روز سعادت اندوز کوچ در کوچ روانه شده روزی که ساعت
 خطه حامدین از حوس حیش منصور که یار غوغای فتح صور مدد
 روکش عرصه محشر شد - از هول سطوب و صلیب اولیای دولت سر در
 مملکت جنوبی خاصه در زمین شورش حر - کن رسخیز انگیز شده
 در آن عرصه سور روز نشور نظهور پیوست - ارادخان صوبه دار آنها با تمام
 کومکیان سعادت ملازم اشرف دریافته باقوت حال حسنی باعام هیکل
 مصحف مرصع و دهب اخاصه و یاقه مرصع و پنجاه هزار رویه
 نقد و کهدیوجی بانعام پنجاه هزار رویه و اوداحی رام بانعام حمل
 هرا رویه و مالوجی عطای موازی این مبلغ و مینحی
 بمرحمت سی هزار رویه و آتس خان بانعام بیست و سحرار رویه
 سر بلندی یافتند - و بتحریک هم والا و رسوخ نسب و عرم حزم و حکم
 قهرمان قهر و سزاولی بقاد امر که بیسکاران امور حمانگیری و حمانی
 اند سه فوج عمان موج از دلیران عرصه کارزار و فرسودگان روزگار سردارانی
 سه اسپهبد برگزیده مصاف دیده تعین یافته سرکردن این امر نامرد گستند -
 سردار اول اراد خان - امرای عظام و ارباب مناصب بدین موحد بهمراهی
 این فوج مقرر گشتند - چهار سنگه ندیله - سید شعاع خان باره -
 رضویخان مشهدی - راو دودا - چندراوت - میر عبدالله - اکرام خان -
 سیح زاده نورالدین قلی صفاهانی - احمد خان نیاری - ستر سال
 کچهواوه - راجه دوارکا داس - کرم سین راهور - ملتف خان ولد
 اراد خان - بلهدر سنگهاوت - معولخان ولد رین خان - سیام سنگه

سیسودیه - اهتمام خان قدیمی - راه چند هاده - ۱ [اودیسنگه] راتهور - تلوک
 چند والد رای منوهر - جگناتهد راتهور - مکننداس - جادون - و از دکنیان
 یاقوب خان حسنی - کهسلوچی بهونسله - میناچی برادر مالوچی بهونسله -
 به ویخان حربه - فخر الملک - برسوچی - سونب راو - شمار سپاهیان این
 فوج با سایر برتنداران و احدیان به بیست هزار سوار کسند - سردار دوم
 راجه گج سنگه - درین فوج جمعی کثیر از اعظم امراء و منصبداران بدین
 تفصیل تعیین پذیرمند - نصیری خان - بهادرخان روھیلہ - سردار خان -
 راجه بهار بدیلہ - راجه بیتھنداس کور - راجه منروب کجھواہد - ایرای -
 صدر خان - یوسف خان - جان نثار خان - پرتھی راج راتهور - احداد
 خان مہمند - راو پونجا - سرف خان قدیمی - جہاں خان کاکر - راجہ
 بیرنران - بیرخان منہ - شادیخان اورنگ - خمر خان - حبیب خان -
 میر فیض اللہ - رای هر چند - گوکل داس سیسودیه - کریم داد فاشال -
 جہرام - ہرداس حبالہ - محمد سرف قدیمی - محمد شاہ قدیمی -
 مسیحی قدیمی - و از دکنیان اوداجیرام و بیلاجی و سرره خان - از
 منصبداران و احدیان و بری اندران عدد این فوج از فرار صافطہ معہود
 پانزدہ ہزار سوار مکمل مسلح حوس اسہ - و سردار سوم سانیسہ خان ولد
 آصف حاہی - تفصیل امرای این فوج بدین موجب - سپہدار خان
 راجہ جی سنگہ و راو - نور پورتیہ و فدائی خان و پہار سنگہ بدیلہ و اللہ
 و پردی خان و بہیم راتھور و مادھو سنگہ ولد راو رن و راجہ رورافزون
 و مرحمت خان و کسن سنگہ بہدوریہ و اسام قلی و محمد حسین
 و شیر زاد و جعفر برادر ناصر خان نجم ثانی و حیات خان ترین و جمعی از
 منصبداران - و از دکنیان آس خان حسنی و راوب راو و سہ ہزار سوار
 نابینان یمیں الدولہ و پانصد سوار مردم رانا جگ سنگہ - و شمار سپاہیان این
 فوج با احدیان و برتنداران پانزدہ ہزار سوار بقلم در آمد - مجملہ این سہ
 دریای لشکر کہ فوج موج آنها از جوش تلاطم و تراکم از موج شور و سر
 بحر اکبر پای کم نمی آورد - و کثرت سوادس کہ صاحب کرہ خاک اغبر
 را فرو گرفته بود پہلو بر عظم چرخ اطلس میزد - ہاریخ شانزدہم اسفندار
 مطابق بیستم شہر رجب سنہ ہزار و سی و نہ ہجری از کنار آب
 تپتی بہ تسخیر دکن رخصت یافتہ با عون و صون الہی و ہمراہی

اقبال بادشاهی سبب نالا گهات راهی شدند - و ارادت جان بحطاب اعظم حاتی و سرداری کل سپاه سرافرازی یاب - و مقرر شد که راجه گج سنگه و ساهسته خان صلاح دید او کار کرده از اندیشه صواب او در نگذرند - و روز دوشنبه سبب و دوم اسفندار در ساعی سعادت آثار که انعم شناسان اختر شمار بحسب دخول برهانور احیاء نموده بودند - شاهنشاه جهان پناه بدوا - و اقبال بر فیلی جسمه مطرفرخ فرسوار گشته - اقبال در رکاب روان و نصرت در جلو دوان - و سران سرافراز از اطراف پیاده رو تراه نهاده - بآئین ناله ماهانه روبرو شدند - و نیم معهود از دو سو دست زرباس گهر با - چون سحاب زمان بدریابی در آمد - و مانند - اح شکوفه در موسم بهار سیم افسانی و مایری بر کرد - حناچه سرتا سردشت و در آب گوهر سلطان رو سیلان ورد - و سبب آن سرزمین با سکه مقرر عام فرو گرفته روی بر جمع شد - و آن حقتا ناک از ورود مسعود آبروی عام آب و خاک آمده - پس قدم و فضی حضور آنحضرت دارالسرور خطاب - و - دوله حاتم آن دارالصلب که در امام بادشاه رادگی نسیم هدی دهمیست دنگر در فصاحت اساس یافته بود - از زول اسرف روئس حلد برین گشت - در سولا حواجه ایداحسن که بمعاقب حاججهان تعیین یافته بود تا سایر کومکیان و دریا حان از نکالنه آمده ملازمت مودند *

سر آغاز سال سوم از جلوس سلطان السلاطین

روی زمین و بیان سوانح دیگر

مست ایز - را که درین دوره رحمان افروز یعنی آغاز سال سوم از جلوس فرخنده فر همایون وال حضرت گیتی ستایی که در حقیقت فصل ربیع روزگار و سن سبب لیل و بهار است - بهار عهد شاهنشاهی از ورس نسیم فصل آلهی گل کرده - و بر شمع نیشان احسان آسرور سرما سر هفت کشور را سرشار افضال و تفضل موده - روز پنجشنبه که نسیم بهار عظم بهر سعدان به هرار و - بی و نه هجری است در آن ساعت که اورک افروز حارم چارم اعنی بدر اعظم از ساجانه حوب معرفه سرجهه حمل جویل موده - دارای دارالسلطه آدم حدیو عرصه عالم نیز از حبوب سرای محل اعظم بهرکز حقیقی خلافت یعنی نارگه حلائل پناه که محیط ماهی تا ماه است

بدولت و اقبال انتقال فرمودند - و سحاب دست زر افشان را که همواره در صدد پاشیدن گرد آورده صدف های عدن و عمان است بموج زدن در آورده دیگر بار زمین را گهر نثار ساختند - و سالیانه نواب مهد علیا از اصل و اضافه دوازده اک روپیه قرار یاب - و هفت هزار سوار منصب دار و احدي و برقدار سردارئی راو رن و وریر خان ، محبت تسخیر ملک سنگ و انداز ترکتر اطواف و نواحی آن تعین پذیرفتند - و امر فرمودند که حندی در باسم که سرحد ملک بلنگ پیوسته است اقامت نموده آن قدر قرار گیرند که به هیئت اجتماعی سر تا سر آن مملکت بدست آید - هراولئی فوج اعظم خان بمهدیه اهتمام سید مظفر خان - قور گشته روانه بالای گهات گردید - بعضی از نفایس نوادر و ظرایف تحف از نواب مهد علیا و شاهزادهای کامگار و ارای نامدار به قیمت بیست لک روپیه بعنوان پیشکش از نظر اشرف گذشته پر تو نظر قبول بر آن ناه - و همدرن روز قاضی محمد سعید کره رودی و کیل عادلخان که بریور فضایل نفسانی آراستگی داشت - داخل بندگن درگاه گشته بانعام ده هزار روپیه و سی هزار روپیه سالیانه - ر افرای پاف - دریا خان روپیه از شور بختی و تیره اختری از سوان عنایات ناساهی قطع نظر نموده و از رعایت حقوق مراحم نامتناهی چشم پوشیده حسیت و آشنائی خانجهان منظور داشته بدو پیوست - رحیم خان داماد عنبر حبشی و سرور خان از نظام الملک جدا شده بکار فرمائی سعادت روی اسد باین دولت خانه آوردند - اولین به منصب پنجهزاری ذات و دو هزار سوار و انعام خلعت و اسب و فیل و دویمین بمنصب دو هزار سوار و ترکمان خان بعایب نقاره سر بلند و بلند آواره گشتند *

چارم اردی بهشت سوامی رمضان المبارک فرخنده اختری زهره پیکر در شبستان خلافت از مطلع مهد والا نواب ممتاز الزمانی طلوع نموده به حسن آرا بیگم موسوم گشت - شانزدهم ماه خواجه ابوالحسن باستخلاص ولایت ناسک تربک اختصاص یافته با شاهنواز خان و ظفر خان و سید دلیر خان و خواجه فاضل مخدوم زاده و کرم الله ولد علی مردانخان و خواجه عبدالله و جمعی دیگر از منصب داران و ^۱ [راجپوتان] و برقداران مرخص شد - و حکم والا صادر گشت - که چون شیر خان صوبه دار گجرات با کومکیان آنولایت بدو ملحق شود - بعد از

برسات مهم راهنی بهر جی زمیندار نکالاند متوجه سحریر ولایت مذکور گردد *

پس و سوم عبدالله خان بهادر فیروز جنگ از دلپلی رسیده سعادت ملازم اندوخت - چون دره یان اعظم خان و ذایسه خان نقش اتفاق درست نه نشسته بود عبدالله سردارنی آن فوج مقرر گشته حکم طلب سایسته خان بهرور صادر شد - بعد هشتادار جلو حد قبضه شمشیر و جمدهر و سپر و درای طلا و مطلا و بهین کیف و کعبه اسب و مذکوبه بعد هشتادار کرر دار از محولان بهادر کار آورده که بحسب مقرره همراه دو حد احدی بگرره های سین و زرین در دربار حاضر بوده بوقت سواری از لایست رکاب سعادت بهره یاب می باشند عطف فرمودند - و بدر حد آن از احدیان نیز دار مذکور دو سب قبضه شمشیر و جمدهر و سپر برای نقره - رحمت فرمودند - نظام احمد بک انکه شهادت دهد سماع خدمت ایصال فرمان بدر نشان و خدمت گرانمایه به محمد عی رسوب درای ایران که درینولا به لاهور رسیده بود رقم زدند - از آنجا که احدی بک الکمال فرغ سپای - بنده نعل است - از امور جسمی های افلاک و سنگ طریهای احم در پنجم ماه - حاتم رحم شوکت اقبال رسیده وقوع امری نه متوقع نبود چنداول فوج اعظم خان رسید - حقیقت این واقعه آنکه چون درس مدت افواج ششم بهرور بدر بکر مالشی سرا یافته از بیم دو بروی اولری دولت و غرر نه شده در طرف سده طفر پده گاهی از دور مانند صحت نمره خویش سیاهی می نمودند - و اگر گاهی سده طهار تحلد و بهرور در مقام دسبازی شدند - خون در سدهای می کشند از قرار می نمود از بر سر کدر خود رفته راه فرار می بردند - لاجرم افواج موکب اقبال بدر فرط بهرور ایشان را داخل هیچ باب نه شمره از آن بداندیشان حساسی نمی گزیدند - اتفاقاً در روز مذکور که چنداول فوج اعظم خان به منصب خان پسر او و حندی از راجپوتان مثل زو دودا و سر سال و راه گردهر و کرم سین و بلبهر و جمعی دیگر مقرر بودند - و تولیحتی پیشتر رفته دو گروه فاصله راه میان این دو گروه دست داد - حانجهان و درنا خان و مقرب خان و سلول که در فوج آن مقهوری حند مجدول بودند - جمعی پریشان را پس فرستادند - که مگر قانو یافته اسمهار مرصی نمایند - و چون آن کوه اندیسان نزدیک آمده در حقیقت حال اطلاع یافتند همگنا آگاه ساختند - و ناگاه از اطراف شتافته و غافل کمین کشوده بیکار راه بر چنداول ستند - اولیای دولت و وجود تمام

از پیشنی اعداء که دوازده هزار تن بودند نیندیشیده با صولب شیر در آمده بر ایشان حمله آورشدند - و از طرفین مردان ناهوس جوداد مردی و مردانگی داده چندی بن از موافقان و مخالفان بے سرگشته و جمعی کثیر زخمهای کاری برداشتند - از جمله دلیران معول امام قلی پسر خان سپار خان و رحممت الله پسر شجاع خان عرب که از خانه رادان کار آمدنی بودند احیای مراسم حق گذاری نموده بکار آمدند - و ارتاینان ایشان نیز و جمعی از راجپوتان مثل راو ستر سال برادر زاده راجه مان سنگه با دو پسر خود در معرکه خان سپاری افتاده راب نیکامی برافراختند - و ازین دست کرم سن راتهور و بلیدهر سنگهاوب و راجه گردهر نبیره راجه حیمیل جوهر مردی آشکارا نموده و حمزه بزخم های کاری رنگین ساخته در میدان حانسپاری افتادند - خون حقیقت تعرض اشرف رسید - نادشاه حقایق آگاه رعایت حق سپاهان جانسپار نموده باز ماندگان ایشان را مشمول عنایت ساختند - و پسران ایشان را بمناسب والا نواخته وطن های راجپوتان را بجایگزیر فرزندان ایشان دادند - و راجه دوارکا داس را که تردهای نمایان بها آورده زخمهای کاری برداشته در میدان افتاده بود احترام و برداشت تمام فرموده بآبروی زخم که آید دلیری و نشان مردانگی است رایت امتیازس باضافه پانصدی دو صد سوار بر افراخته بعنایت علم سر افراز ساختند - درین روز ملتفت خان سرگروه فوج چنداول نا راو دودا از رعایت مراسم ثبات قدم پهلوتبی کرده توفی نیافتند که مصدر امری شوند*

از سوانح این ایام برتیب یافتن عید گلابی اسب برسم معهود این دولتخانه حاوید - خانجه هر ساله در روز ترار ماه تیر که نحسین روز اسب در موسم برسات هند ابن حشن فرخنده تائین نادشاهانه تزیین می یابد - و آنرا بپارسی عید ترکان می گویند - و ملوک عجم نیز از عهد قدیم باز پیوسته ابن روز را عید گرفتندی - مجملا تائین معهود شاهزادهای والا قدر و امرای رفیع مقدار صراحهای مرصع بنوادر حواهر و سابر بندها صراحهای منا کار و زرین و سیمین از گلاب ناب سرشار ساخته گذارندند - خان زمان و لهراسپ برادرش نا سی لک روسه از اکبرآباد رسیده در فوج حواجه ابوالحسن شرف فعی اندوختند - و چهل دست خلعت نارانی مصحوب مکرمات آن که بحسب استعمال خصوصیات احوال موکب اقبال خصوص کعب و کیفیت لشکر ظفر اثر نبالات بعین شده بود برای امرای عظام مرحمت شده*

از اتفاق حسه که درین اوقات روی نموده معمول شدن جادون رای
است بمردود نظام الملک - از آنجا که محرم مدکاری جر ادبار جاوید ثمره دیگر
نیاورد - و نهال قمع اعمال غیر از نکال دابین حاصلی ندارد - چنانچه جادونرای
مهمور مدکور که با پسران و پسران ادگان و خویشان و مستبایان خویش بمنصب
پیست و چهار هزار ذاب و پادده هزار سوار درین دولت جاوید طرار
سرافرازی داشته محال نقد بجاگیر ایشان تنخواه بود - از روی دور
نعمی پش بدونب جاوید کرده روی اسید بسوی نظام الملک آورد -
لاحرم مستقم حقیقی انتظام او را به نظام الملک حواله نمود - تا بشعله
تبیح بیدریغ دمار از روزگار آن مد کردار و مرزندان او بر آورد - تفصیل
این واقعه آنکه چون این بیره اسجام با اهل و اولاد از مودب اقبال بریده
به نظام الملک پیوست - سایر آنکه به حقیقتی و کفر نعمتی او
مکرر بموقع پیوست - لاحرم نظام الملک باوجود کوتاه اندیشی از راه دور
بینی حواس که او را بدست آورده چندی در بدان مکافات و بدیحا
محاربات که پند خانه نادرمدان است محسوس دارد - تاثرین این رار
مضمرو سر سر بسته مضمرو را با چندی از معرمان خود در میان سپاده
مقرر کرد - که چون او بمحضور بیاید همگنان از همه سو دست یکی کرده
او را دستگیر نمایند - بعد ازین فرار دادنس فرساده او را طلبیدند - و بامر
آمده او اصلا از حقیقت معامله آگاهی داشت عامل با پسران خود بدان
انجمن در آمد - آنکه آن گروه از کمین گاه برآمده دست به ستی
ایشان کشادند - و اینها دست به بد نداده برعبارت نیام کسیدند - و بمقام ر-
و حورد در آمده دست بمداغه و مدافعه کشادند - و باوجود کستی
و کوس تمام بجای برسیده کساکس چاره نروان فصا سودی نداد - چنانچه
در آخر کار از هجرم مردم نظام الملک با دو پسر کار آمدنی احلا و
راگهو و بسونب را و نبیره اش که بجاسمینی او نامزد گشته بود گشته
گشتند - و چون این واقعه شدنی وموع یافتد آن فرومایه دنی که بهم
مذهب کشتنی بود بجزای کردار ناسزای خود رسید - زن او که
[کرجائی] نام داشت و مدار کار باو بود - با جگدیو برادر و نمایی احفاد
و خویشان و مستبایان از دولت آبار فرار نموده بقلعه [سندهرکر] وطن دیرینه

(۱) ع [کرجای] منتخب اللباب - حصه اول - صفحه ۴۲

(۲) ع [سند کهر] منتخب اللباب - حصه اول - صفحه ۴۲۸

خود که در نواحی جالنا پور واقع است بحسن جستند - و چون نظام الملک بر ایشان دسب نداشت در صدد بمقد و دنجوئی آن بد اندیشان شده خواست - که عهد و پیمان بمیان آورده ایشان را استعالت دهد - چون عهد آن بد عهد محل اعتماد نبود - بر قول او دل نهاده نشده متوجه درگاه گشتند - از آنجا که مقتضای عفو و صفح آنحضرت است رقم بخشایش بر حرایا جرایم و صحایف اعمال نا ملایم همگمان کشیده فرهان مرحمت بعوان بنام اعظم خان صادر فرمودند - خان مذکور تا سر اردو باقوت خان و اودا حیرام و کهیلوچی و سایر سرداران دکنیان را به پذیره ایشان فرستاد - حگندو را و را حس - الحکم معلمی تسلیم چهار هزار و سه هزار سوار و عنایت خلعت و خنجر مرصع و علم و نقاره و اسب و فیل و تلنگ را و دیره اش را سیاهم سه هزار و پانصد سوار و خلعت و خنجر مرصع و اسب و فیل عنایت فرموده یک لک و سی هزار روپیه نقد بر سبیل مدد خرج بسمه داد - و معال متعلقه زمیندارئی حادونرای بر آنها ارزانی داشت *

از سوانح این ایام شکار شمر شاهنشاه شیر شکار است بروش باد که عبارت از دامی است مخصوص بصید دو و دام در نهایت استحکام که طول آن ده هزار ذراع نادرشاهی است بارنقاع شش گز - آن سرافرده سمون های اسوار بر پا کرده انواع بهایم و سباع را بدان احاطه می کنند - و رفته رفته ار چار سو پیشتر آورده دایره آنرا تنگ می سازند تا بدان حد که مطلوب باشد نگاهداشته آنگاه بصید بردارند - چون الله ویردی خان بعرض رسانید - که در شکار گاه تنومند شمری چند آشکارا شده اند - و چند رور است که قراولان از دور آنها را نگاهبانی می نمایند و باحاطه نگاه نظر نند دارند - حمانچه همانا آن ددی چند اهرمن منظر در پرده زجاجی چشم مانند دیو در شیشه بند اند - بنابر آنکه طبع مقدس بصید سیر بس مایل بود فی الحال حکم فرمودند - که شیران را بعوان احاطه دام مذکور بدام احاطه در آرند - و بر وفق و مدار آنها را رانده بظاهر باغ زین آباد رسانند چون فرموده بجا آمد آنحضرت فیل سوار به صیدگاه تشریف برده ده قلاده راه به بندوی خاصه صید فرموده و چهار بچه شیر را گزداران شیر افکن که هر یک بیاد صدمه گرز البرز شکن صد رخنه در اساس سد سکندرو هزار شکاف در دل کوه قاف می افکندند - بضرب دسب صید کرده زنده به قید در آوردند *

اشتعال یافتن ذیره آشوب و شورش افاغنه

سرحد تیراه و بنگش بشراره شرارت

کمال الدین روهيله وانطفاء آن

برشحه فشاني تبغ آبدار

دولت خواهان آن صوبه

خاصیت ادبار و لازم ماهیت تیرگنی روزگار است که بهر برگشته بخت سرگشته
امبال رو آورده غبار هلاک و بوار بر روی روزگار و تارک اعتبار او افشاند -
اگر بمثل فنون چاره در باره او کار امر طوفان مار کند - هر آینه گردد تیره بختی
که پرو نشسته او و فرو نه شسته رنگ سیاه گیمیی او نرداید - و اگر
بافترض اهل روی زمین هم دست سده بدست گیری او برخیزند - و فنون
سعی و تدابیر گوناگون با یکدیگر برآیند - لامحالہ این معنی در ماده
بهبود او سودی نداده اصلاً اثری برین مراتب مترتب نگردد - چنانچه
خانمها که بخت و اقبال او رو گردانیده بحال امه بخاک سیاهش
نشاده بود - چندانکه دست و پا زد که آبی بر روی کار خود آورده گرد
ادبار دور کند - بیشتر بمحاک خاک تیره فرو رمت - درینولا که دریای
لشکر خاقان بحر و بر را از سستی حبس محیط خود یافت - چو بحر در
گرداب و حر در خلایق های شد - سرگردان مانده از هیچ رو راه بدر شدن
نداشت - لا جرم بحاطر آورد که تحریک نامه و پیغام افغانان
ریاده سر آن سرحد را شورانیده از حصار آورد - و اینمعنی
باعث و شغل قلب دلاوران بلکه علت نگرانی خاطر اولیای
دولت جاودانی گردد - عامل ارآن که از غبار انگیزی شورش مستی
پشه منقذ ذره نهاد که در جنب خیل سلیمان زمان وجود موری ندارد -
چه مایه گرد بردامن کبری و جلال اولیای دولت ابدی اتصال نشیند
رهی ابدی *

ار جا نرود کوه بتعریک نسیم
دریای ز موج بیش و کم نشود

مجملاً بنابرین اندیشه نه کمان الدین ولد شیخ رکن الدین روهيله که در
عهد جنب مکانی بمنصب چهار هزار و خطاب شهر خانی سرافرازی

داشت - مکتوبی ابله مریدب مشتمل بر هزار گونه بطعیم و ترغیب نوشت - آن خود بر بغور معامله نموده بمحرد نوشته او از جا در آمد - و سایر افغانان را بامداد خود خوانده در آن سرزمین سر به فتنه و فساد برآورد - چون سعید خان که در آنولا در کوهات اقامت داشت - از نوشته شمشیر خان داؤد گماشته لشکر خان براین مضمون آگاهی یافت - که کمال الدین ناقص نهاد که از آشفته مغربی پیوسته سودای حور گاهی در سر بیپوش او در جوش بود - و همواره ریاست افغانان - بواسطه از آب اتک گرفته تا نواحی کابل قبایل افغانان را بشورش در آورده با خود مخمر و مقرر ساخت که از پیشاور فتنه سر کند - بنابر آن ذو القدر خان و عبدیخان بیک بعضی آن تها به را با شده ان نگهبانی وال و خصر گکهر و جندی از احدیان و داینان خود به نگهبانی کوهات بمن نموده خود در عرض یک نیم بهر به پیشاور رسید - بصلاح دید دولتهواها نامه مشتمل بر نصایح هوش افرا فرستاده ابواب موعظ برو کشود - اگرچه بحسب ظاهر بحسب از در طاعت و قبول اطاعت درآمده انقیاد گوید آشکارا نمود - لیکن در باطن لباس اظهار در موافقت کار خود ساخته به تسبیح اسس مخالف و بمحمد قواعد - مجازت پرداخت - زبان آوران چاپلوس را بدعوت سران سایر اوس افغانان خصوص عبد القادر ولد اعداد بد نهاد و کریم داد کور پسر حلاله و محمد زمان پسر پیر داد فرستاد - و آنها جمیع لشکر بفرقه اندر دور بنو نعره و کوهسار بیراه و بگش غلما و سفلی و سایر الوساب حتک و چاوپچی و توری را فراهم آورده در یولم گذر هم لره هی پیشاور به کمال الدین پیوستند - و او نیز با رسیدن آنها افغانان نواحی پیشاور ز اشغر و محمد ری و ککمانی و حلیل و مهمند و داؤد رئی و یوسف زئی و ترکلاهی و امثال ایشان ارآن طیمه پریشان روزگار را جمع ساخته بود - باعاق یکدیگر شعله افروز آتش عصیان شده بدمدمه اسون ادبار هنگامه افسرده بغی و طغیان را گرم ساختند - و روز سه شنبه غره اسرداد به پیشاور رسیده ظاهر آنها بسیاھی سپاه چون باطن ناز بکین تیره درون بیراه بظلمت کفر و کفران فرو گرفتند - سعید خان و چندی از سدهای درگاه مثل شمشیر خان و شکرالله ولد لشکر خان

---

(۱) ممکن است که بنو نعر نام دیرین بنون باشد - در بادشاهنامه این مقام به اسم و نونو نعر ذکر کرده شده [صفحه ۳۱۴ - حصه اول - حلد اول]

و جمال و جلال پسران دلاور خان کاکر و سید ساکین و دیگر دلاوران راضی به تعصن نشده بر سران شدند که در بیرون ناپیشان رویرو شوید - ولیکن چون ملاحظه مصلحت وقت ضرور بود - و یکباره قطع نظر از مراعات لوازم حزم و دور اندیشی نمودن از طور خود دور بود - ناچار از راه حزم و دور اندیشی قرار بدان دادند - که چندی از دورن با مخالفان بمقام مدافعه درآمده حون خاغر از شکست و ریخت قلعه جمع کنند - یکباره به هنب مجموعی برآمده در یکدم دمار از روزگار آن جماعت پریشان حال برآرند - سعید خان چا بجا مردم را بمعاضدت معنی نموده سپاهیان کار آزموده کارزار دیده را بنگاهداشت مداحل و مخارج بار داشت - و خود نا پسران و تاپیشان آرام حرام گرفته دمی از مراعات شرایط تحفظ و تیقظ و مراسم سعی و تدد بیارمید - و در ایام محاصره هرگاه که مخالفان براه اندیش از راه تهور در آمده انداز می نمودند - سپاهیان جلادت شمار بضرب بوپ و بفتک خاک وجود ناپود آں خاکسارانرا بصرصر ما بر می دادند - و آثری از مردان کار بمعاضدت مورچلها را به بدو قویان گذاشته از حصار برآمده بشعله بنج آنداز که هم خاصیت دعا سیعی است - آتش در خرمن حیات آن منافقان می رند - و بنگاه انبی اقبال حضرت جهانبانی از آنها که نوحه نائید یامهای جباب یردانی کار حزب البحر و حرریمانی میکند - بر اعدای دواب باقی آمده می آسیب و گردید مخالفان سالم و غنیم معدود می نمودند - و در عرض این ایام روزی آن فرقه بفرقه آثار برید - آن روزگار به هنب مجموعی به پناه بختها در آمده بر حصار پیورس نمودند - سعد خان با اعتماد عون و صون آسمی و اعتصاد و همراهی نائید بادهاساهی مورچلها را باهل توپخانه حواله نموده با دلاوران کار آرموده از حصار بیرون ناح - و آتش کین دسمان دین بر افروخته مانند روی جهان سور در غنیم سیه گام بیره روز جلو انداخت - و بعضی امداد الهی ناند که کشتش و کوشش بر ایشان غلبه نموده قتل و کشتن بسیار بظهور آورد - و بقیه السیف آن حیره سران چون بعب خویش مغلوب و منکوب نوادنی برار ستافتند - و پناز آنکه جمعی ابویه از آن گروه برگشته روز در محلات محال بیرون سهر مانده تا غایت از شکست سران خود خبر نداشتند - و سم آن بود که بهنگام تعاقب هزیمتیاں غنیم آن بد عاقبتان خبردار شده به تسخیر حصار روآرند - لاجرم دولت خواهان صلاح در تعاقب دیده بحسب مدع ایشان پرداختند - و جلو ریز

در ایشان قاحه خلقی نامعدود را نهست و نابود و باقی را پریشان و متهو ساختند - و جمعی کثیر که از بیم شمیر بجار دیوارهای محکم و خانهای استوار پناه برده بودند - آتش در آن خانها زده بشعله انتقام دود از وجود و دمار از روزگار ایشان برآوردند - و چون خاطر را از آن جماعت پریشان روزگار جمع ساختند - بر سپیل تعاقب مر در دنبال گریختگان نهاده قریب شش گروه از عقب ایشان رفتند - و سرار بر خلقی بیشمار برداشته مظفر و منصور بشهر مراجعت نموده حقیقت واقعه را از اقرار واقع بر عرض فتحنامه عرصداستند - بادشاه حق شناس سعید خان را غایبانه مسئول انواع عذایب ساخته بمرحمت خلعت فاحره و کمر سمیر خاصه و صافه هزاری ذاب و ناصبه سوار برخواستند - و از اصل و اضافه بمنصب چهار هزارى دو هزار ناصبه سوار پایه اعمارش افروندند *

چون عرض رسید که دیاب خان دست بیاصی قلعه دار احمد نگر مراحل نادیه رحلت را بپیموده آنجهانی شد - بنابر آن خان نثار خان را بعزایب خلعت و تقاره و منصب دو هزار و ناصبه دو هزار سوار از اصل و اضافه و اعوام چهل هزار روبه نقد اکرام بخشیده بتقدیم خدمت مذکور مختص و مرخص ساختند - سید نظام ولد سید جهان بخطاب مرصی خانی سعادت نصیب گشته از عنایات اشرف سر رشته نظم احوالش سمب انتظام پذیرفت - بعرض مقدس رسید که ' [نانا راو جی] ار عمده های نظام الملک با سیخ صوفی و سادات خان و شرره خان از دکن خان دوران را آمده دیدند - منصب اولین سه هزارى دو هزار سوار و منصب هر کدام از آن سه نفر هزار و پانصدی سوار به جویز خان مذکور قرار یافته از محال مفتوح بلنگانه جاگیر بنخواه گردید - حکیم صادی که از رسالت بوران زمین مراجعت نموده بود به پربو مجده این آستان عرس نشان ناصیه بخت را فروغ سعادت بخشید - چون درین ایام سید مظفر خان سردار قوچ هراول اعظم خان را ورمی در حوالی نافع بهم رسیده ار کار باز داشت - حسب الامر عالی متوجه درگاه والا گشته راجه جی سنگه بجای او مقرر شد *

از سوانح این اوقات علم موکب اقبال است بر عهده در ساجد ملک - و صورت اینمعنی بهم آنکه چون حواحه ابوالحسن بعد از انقضای موسم برسات باتفاق خان زمان و غیره بندها روانه مقصد شد - افواج منصوبه را سه بخش نموده حال زمان و شیر خان و ظفر خان را سردی این قشونها نامزد ساخت - و مقرر نمود که این افواج نشسته هر روز در وقت کوچ بنوبت فوجی بهراولی و فوجی به چنداولی با آن منزل قیام نماید - چون گماشتهای نظام الملک رعایای آن ولایت را کوچانیده بکوهسار و جنگل های دشوار گذار فرستاده بودند - چنانچه در آن واحی ملکه تا اطراف محال دور دست بیرار آبادانی نام و نشان نموده بود - و از رهگذر قلب غله و کثرت پیاه و عمله و معینه آردو غلام آذوقه بل قحط خوراکی بحای رسید - که نزدیک بود محال توقف در آن محال دور نما بل محال باشد - لاجرم باشاره خواجه لشکر طمر اثر بهر طرف ناحی آورده دست بتاراج و تهب و غارت کشاده در هر تاحت آذوقه بسمار بدست آوردند - و گرانی و ناپائی آذوقه اختی کمی پذیرفت - در اثنای این حال خبر رسید که نظام الملک گروهی انبوه را از سوار و پیاده سردانی ساجد خان و عمر افغان و غیره تعیین نموده - که اطراف مسگر اقبال را از دور احاطه نموده شبها به بان اندازی و رورها بدستباری در آیند - حال زمان و ظفر خان با موکب نصرت شعار - در شب ایلغار نموده متصل صبح چون قضای ناگهان بر سر ایشان بارل شده جمعی کثیر را مقتول ساختند - و چندیرا اسیر و دستگیر حوده اسباب و اموال و احوال ایشان را بالکل متصرف شده قرین طفر معاودت نمودند *

بیان سبب تفویض سرداری کل بدستور اعظم

عضد الخلافة الكبرى آصف خان

و روانه شدن خان عظیم الشان

به بالا گهات در مرتبه اول

چون میان اعظم خان سردار کل و سرداران دیگر که در مراتب و مناصب پایه اعتبار ازو کم نداشتند - نقش موافق در سبب به نشست - چه سایر ایشان که در پیکر عسکر بمثابه اعصای رئیس بودند -

کما یسفي متابع او نمی نمودند - و در آخر او نیز باهشان معاش پسندیده کد سرلوازم سرداری است بظهور نمی آورد - و ازین رو مهان او و شایسته خان معنی حسن وفاق به شایستگی تمام صورت نه بست خنانچه مذکور شد - و مکرر در عرض این مدت حقیقت واقعه معروف پایت سربر والا گردید - رای صواب آرای حصر شاهنشاهی بمقتضای وقت اقتضای آن بود - که سرداری بنین فرمایند که کل عسکر را از دفاعی هم و آمد در درجه اعالی باشد - و سرداران دیگر را با او خیال برابری در خاطر نقش نتواند بست - و همگانرا از ممانعت صلاح دید و عمل بمقتضای تدابیر او گزینی نمود - لاجرم دریولا سردار کل سپاه به یمین الدوله این المام نامرد فرموده در وقت رحلت حلقه فاخره با حارقب زردوری و خنجر و شمشیر مرصع و دو اسب عربی و عراقی مرین نرین مرصع و فیل خاصه با سار نقره مرصع فرمودند - و شایسته خان خلف آبوالا شان جیعته مرصع با حلقه و اسب و الله و بروی خان بخدمت بحسگرشی فوج مذکوره حلقه و اسب یافتند انحصر گردیدند *

چون عبدالله خان بهمان عارضه سید مظفر خان متلا شده بود حسب الامر انور متوجه حضور لشکر بمعالجه حکیم حکمچون صاحب یافت - بولاحی کوبی از اعلان نظام الملک داخل عسکر منصور گشته بموجب التماس بصیریخان بمنصب سه هزار و دو هزار سوار افرواری یافت *

چهار دهم آنان ماه موافق سه سنبله سالخ ربیع الاول سنه هزار و چهل هجری حسن ورن همی سال حمل و یکم از عمراند مقرون که از حساب اهزوز و از شمار عروق دا - برسم یافت - و انجمنی مرسوم آئین آدین و برترین بدیوب - که نظیر آن در بطایر این روز بنظر رورگار در آمده باشد - لوازم عیش و بساط و مراسم طرب و انبساط و آئین داد و دهش بظهور آمده درهای صق معاش و طری تنگ عیشی بر محتاجان مسدود نمود *

از سوانح دولت اندی انما که درین ایام حیره نما گشت توکتاز فوج ظفر اثر اعظم خان اسب برخانجهان و فیروزی نادی اولیای دولت نصرت روزی بر آن برگشته رورگار - چون بعد از انقضای موسم برسات عسکر قیامت اثر از جا در آمده مستعد کار شد - و مقارن آنحال نوشته آصف خان سردار کل به اعظم خان رسد - لاجرم سیلاب افواج بحر اواج که شعبه از

درهای لشکر قلازم تلاطم است بطنیان در آمده ناهنگ استیصال و گوشمال مردم بی نظام و خانجهاں تیره انجام متوجه شد - از جوس آن حقیق شورش انگیز سر تا سرصاحت دکن بل ووی زمیر انبوت حیر گشته آثار و و سحر و شور رستخیز بعرضه ظهور آمد - سهاول و مراخان و سایر مردم نظام الملک که در حالناهور برساب گذرانیده بودند - ا آورده بموجب مه کمب منصوبی با و بی حاشیه بسوی پاتهری ۱ و اار شدند - اعظم خان در همان گریبی بر خانجهاں که در دواخی ۲ موسم برساب گذرانیده انضا اجتماع سرداران داشت جلور بر آورده ناخبات آورد - و نصف - کن حان نوبت که نا مردم خود از قلعه برآمده نا رسیدن لشکر او را ... غل سازد - و در هنگامی که خانجهاں در موضع راجوری اسباب سوداگرانرا آند بدست آورده بعد درافغانان قسمت می نمود - اردوی جهانپوی را در موضع میچلیگنو نه از راجوری برست چهار گروه است باهتتم باقوب خان و سادوخی و اکرامخان و میر عبدالله و رعایخان گذاشت که اردسال ناهستکی بواه شود و خود باتفاق سه بار خان و راجه چهار سنگه و سهاول خان و راو سو و سرافراز خان و خواصخان و خان اثار خان و راجه یتهلداور و راجه چهار سنگه و انوب سنگه و ارخان برادر رانا کرن و رحمت خان و حدر و من بدبیل و اهتمام خان و کهیلوخی و اودادخان و چکدیو راو و سایر امرای دکنی و منصبداران و احدین خوس اسه کت پیر شب گذشته راهی گشته هنگام صبح اطراف خانجهاں را دورو گزید - چون صف شکن خان بموجب نوشته اعظم خان فوج خود را بوزک آورده بر قرار پسته بمافصه یکبار گروه برادر مقاهیر که چهار گروه از بر گذشته در دامن کوهی افتاد داشتند ایستاده - عزیر سر آن دلیل بمقابلت صف شکن خان - تافت - درین اثناء اعظم خان با لشکر طفر اثر جلور بر رسید - عزیر از وصول افواج ماهره پای ثبات از دست داده مضطرب نرد پدر برگشت - و برگرازد که لشکر نصرت اثر بسرعت درجه دوم رسید - و جمعی که پیشتر بمودار شده بودند فوج صف شکن خان بود - آن حیره سر تیره اختر را از درست نشستن این منصوبه که داعت شکست اصلی و استیصال کئی او بود - عزیر از خان برخاست - باخان نه یقراخی سید بر روی آتش بحالت

- (۱) موضعیست که در میان دو آنه پورنا و گوداوری واقع راست *
- (۲) قریب به چهل گروه در سمت شمال و شرقی احمد نگر واقع است *

زین سمند باد پا برنشسته از راه اضطرار رهروی چندین حرار شعله سوکشی
گشت - و بیاد حمله ناقص نیران قتال را چون شعله رود میرخی
اشتعال داده هنگامه افسرده خود را بیکرم ساخت افواج منصوره متعاقب
یکدیگر رو بدو نهادند - بحسب راحه جی سنگه سردار فوج هراول
با راجه بیتهداس و ابیرای و سایر راجپوتان حمله آور شد - بعد از آن
- بهدار خان سرآمد فوج درانگار با بهادر خان ولد دریا که برعکس پدر
حلاف منش هرگز در آئینه عقیدت و مرات ارادتش جز صورت صفای
اخلاص و منش وفا و وفای مصور نشده جلو انداخت - آنگاه خواصخان
و سردار خان و مرحمت خان بخششی احدیان و اهتمام خان داروغه
توبخانه و سایر برقدازان از دنبال ایشان سهیل بنگه و برو حرمی آن
سیاه محبت سده سلسله جمیع ایشانرا حو رورگار اتر بداندیشان
پیشانی ساختند - چنانچه آن مقاهیر جمع پرنال و اسباب و اموال
خصوص قماشهای تجار را که تاراج کرده به تقسیم آن اشتغال داشتند بها
گذاشته رو بهزیم و پا بکوه نهادند - حو اکثر تاسنان امرا و احدیان
تاراج غنایم غنیم را فوزی عظام داسه دست به پعا بر کشوده بودند -
توزک موکب اقبال از هم پاشیده برقرار اول نماد - چنانچه با اکثر
سرداران مسلمانان و راجپوت اندک مایه مردمی که اعتتام ناموس و نام را
غنیمت می شمردند اقدام ثبات افشردند - چون سم آن بود که با فراهم
آمدن جمیع عسکر غنیم پیشانی روزگار در عین مساعدت فرصت وقت
غنیم اندیش گشته از پیش پدر رود - ناچار امرای نامدار باعتقاد
همراهی اقبال و اعتضاد کارگری دولت ابدی انصال از دنبال ایشان
بیالای کوه روانه شدند - بحسب بهادرخان و اهتمام خان و نرهر داس

جهاله بسردارئی عنایب الهی و حمایت اقبال بادشاهی به تیعه کوه
برآمده رو بسوی آن بیره رای نهادند - و چون خان جهان دید که
چندی از بندهای درگاه حدبو زمین و زمان که مانند نزول قضای آسمانی
بلندی و هستی و نشیب و فراز پیش ایشان بکسان اسب بیالای کوهسار
برآمدند - و دیگر دلاوران نیز فوج فوج بشتاب سلاطین در نشیب رو
نفران کوه آورده اند - ازین رو اضطراب تمام بخود راه داده سر رشته خویشتم
داري از کف گذاشت - خصوص از نزدیک رسیدن بهادران مذکور که
اگر فی المثل هنگام گرمی هنگامه گیر و دار آفتاب وار پا بیغ و سهر روی
بکوه ثابت قدم آرند - بی توقف از جای بلکه از پای در آمد - چنانچه

مضمون این منظوم همانا حسب حال ایشان است - * بیت *

نشود تیغ پیش حمله او * گر نهی سع بر سر کوهها

در بحال مزلزل در بنای قرا . . . حمل او راه یافته بی دست و پا شد - ناچار از روی اضطراب عمرتی ملی را که عیان باقی مانده او برآل سوار بود براه دیوگنوراهی ساخته خود ثبات قدم ورزید - و برادر را به خود را که بهادر نامی بود - و سالی بدست چهار هزار سوار سرافراز بود - و وثوق کمی بر بهور و بهادری او داشت - مانند بهادری بهادر خان و دیگر دلاوران باز داشت - و بهادر خان و همراهان او که اندک مانده مردمی بیضی بودند - ناچار پیاده شده بروی ایشان آماده کار را گشتند - و به خود قلب اولیاء جمعی کثیر از اعدای دولت را بدرک اسفل جسم راهی ساختند - محملاً در آن روز دلیران عسکر جاوید و کارسائی در عرصه کزرار بروی کار آورده روکش کار نامه رستم و اسفندیار - احمد - که روزگاران مضمون آن در ضمن صحیف بادشاه نامه نامی باشد ساخته شده بر صفحه روزگار حواحد مانده - خصوص بهادر خان رویداد که به نیروی - ایرتی ذاتی و بهادری جسمی چون کوه با برجا قدم ثبات و قرار استوار ساخته برد و حورد در آمد - چنانکه چندین تن رانی سر ساخته جمعی کثیر را احمدا را پای در انداخت - و خود نیز دو زخم تیر یکی در رو و دیگری در پهلو برداشته از بر نو رحم رو همانا روی نازه یافت - و نرهر داس حبابه بز چون تیغ آنداز بکارزار در آمده خندی را از پا در آورد - و با جمعی از راجپوتان آخر بکار آمد - و سپهدار خان و خواص خان و مرحمت خان عرصه کزرار را تنگ دیده دیوار سنگ بستنی را که بر یکدست آن کمر واقع بود - سرمایه استظهار ساخته در پناه آن به تیر اندازی درآمدند - و راحه بهار سنگه ندیله که داخل فوج برانغار بود خود را به بهادر خان رسانیده ترددات شایسته بجا آورد - و راحه حی سنگه و راحه بیتهنداس و راحه انوپ سنگه و غیره که از سمت دیگر بکوه در آمده بودند - درینوقت بوقت رسیده خود را بمدد یاران رسانیدند - اعظم خان با شتاب داد و سحاب خود را بداسان کوه رسانیده ملصقت خان و راو سور بهورتید و چندرمن ندیله و غیره دلاورانرا بمالعه و ناکید تمام کوه برآورده همگامانرا از همه رو دل داده قوت و نیرو افزود - مقارن اینحال که داعیان دولت اند اتصال در عرصه داروگیر داد مردانگی و مرد افگنی داده مانند کمد نارو بعدو ندی و کمین کشائی برکشاده بودند - دلاوران طرف مخالف بیر در معرکه رد

و خورد چون تیغ تمیز و خنجر خونریز دم از ستیزه زده زخم های کاری میخوردند - و از آنجا که مددگاری توفیق در همه وقت و همه حال قرین و رفیق طریق هواخواهان اینحضرت است - از صولت کوکبه موکب اقبال بادشاهی که مانند فوج لشکر اوج بی در پی رسیده ماه تا ماهی را فرو گرفتند - خیل رعب و هراس هجوم آورده پای ثبات و قرار بهادر مدکور از جا رفته بوادئی فرار شتافت - چون آن مغذول که خانجهان از روی استظهار به پش گرم و به نیروی اعتضاد او قوی بازو بود روگردان شد - افغانان ریاده سرار راه بی سرداری فرای گردیده سر خود گرفتند - و بباد حمله صرصر اثر بهادران نامدار بی پای سده راه پویه سر کرده بهایان کوه راهی شدند - عساکر منصوره قاعره خون قضای نازل از فرار کوه شعله افروز آتش جان سوز کین گشته بدین آئین سردر سی ان مقهوران نهادند - و کمانداران قدرانداز آساز گیر و دار نموده آن اهل رسیدگان خداگیر را در آن ر آتش باد شیشه تیر گرفته سرخ روح چندین خون گرفته را از آشیان تن پرواز دادند - برسیل انفاق ناگهانی بل از قبل لطایف آسمانی که اکثر اوقات نابرد قدر اندازیهای فصا سهام غیبی به نشانهای دل نشین بعد بر میخورد - در آن گرمی هنگامه رزم که برمداران از شراره قتیل بنده آتش فنا در خرمن بد اندیشان می ردد - بر قنکی به بهادر مذکور رسیده از با انداخ - و بر سرام نام راحپوی از مردم بهار سنگه مانند قضای مبرم بر سر او رسیده حواس که آن نیم بسمل تیغ قضای نازل را تمام کش کند - قضا را بهادر از باب حرکت المذبح بدست و پا زدن در آمده جمدهری بران او انداخ - خون انداز آن ارکا، افتاده زخم کاری کارگر نیفتاد - بر سرام از سر قدرت و قوت تمام جمدهری بر گلوگاه او زده کارش را با تمام رسانید - و سر آن ریاده سر بد اختر را جدا کرده با سلاح و اسب وانگستر مهر آن گم گشته اثر بهجت علامت تصدیق قتل برد اعظم حان آورد - خان مذکور آنها را بالتعمام به بر سرام داده همان خاتم بد خاتمت را بهجت شانی قتل او بدرگاه فرستاده بر سراها شرش را بدروازه قلعه بر آویخت - و بهادران موکب اقبال تا سه کروه اردسال آن گروه ادبار مآل تاحته حمعی انبوه را در طی راه مسافر دارالوار ساختند - چون اعظم حان از لوازم بمقاب بار برداخ - بپایر آنکه از یک بهر شب ن آخر آن روز ریاده از سی کروه مسافت طی کرده اکثر اوقات بتلاش و تردد و چپقلش گذرانید بود -

ناچار مصلحت وقت در آن دهد - که سعادت‌مندان میدان و پکه تازان مضمار جد و اجتهاد را چندان زمان توقف دهد - که ستوران نعل انداخته و اسبان سم فرسوده کوکبه اقبال که جرم هلال جوهر نعل میزید - و گوهر سیاره بل گل میخهای سایر ستاره بجای میخ سی آورد - بزودی آسوده شوند - و شاید که در عرض اینحال دنیال لشکر ظفر اثر نیز برسد - چون خانجهان باقیه السیف همین قدر بوقف لشکر ظفر اثر از مساعدت وقت یافت - لاجرم آن را بخود بحساب سعادت بزرگ گرفته اینمایه فرصت را غنیمت عظیمه انگاشت - و بقدر قدرت و قوت به نگاهو درآمد با سرعت صرصر و نندنی تند راه فرار سر کرده تا توان در خود و نیرو در چارپایان بانوان یافت یکسر ستافته به یک پا رفته جان بدر برد - در محال اعظم حان درویش محمد دکنی را با چندی از مردم جگدیو راو و حمی دیگر از پدهای بادشاهی بتعاقب او فرستاد - و خود نیز باوجود فروماندگنی مراکب باحاصران موکب اقبال از عقب سماعت - در پی تعاقب میبست تن از افغانان دیوسار اسیر و دستگیر گشته اکثر اهل و عیال ایسان بدست افساد - بیشتر مردم کارآمدنی آن ناپاکار سوی آنانکه بنابر آزار رحم کاری از کار رفته بودند - بالباسی که در بر و اسبی که در زیران داشتند سر بدر برده باقی اسبان کوتل و اسباب چا بجا گذاشتند - و خانجهان جرییده و سبکبار باندک مانه مردمی پهریشان حال نیم جانی از میان نگران برد - چنانچه عیال خود را بر اسبان سوار کرده عماری را با قیل از روی ناچاری گذاشت - و با کمال حواری و بی اعتباری سپس از آن پایمه عزت و آن مایه رفعت و کامکاری که همه را بناسپاسی و حق ناستاسی در باخته بود خود را بدرون 'و هستان آن حدود کشید - و آن قیل را با عماری درویش محمد نرد اعظم خان فرستاده با سپاه نصرب دستگاه تا شامگاه چون پاداش اعمال سر در پی آن نامه سپاهان نهاد - و در آنوقت که ظلمت بمیان جان آن تیره روزان رسیده بزمنهار شب تار درآمدند - افواج لشکر عمان امواج را در ساحل رودی که در آن نزدیکی بود دستوری فرود آمدن داد - چون شب بروز رسد بنابر آنکه آن بدکیش از پیش بدر رفته چندان اثری بر پیرونی او مترتب نمی شد - معینا از جهت یاقوت حان و اردو که بمجهلیگانو تنزل داشتند خاطر اعظم خان متردد بود - لاجرم بحکم مشورت مشیر تدبیر دستوری دستور خرد بر از اراده تعاقب خانجهان تقاعد ورزیده بازگشت بسوی بر قرار داد اندیشه صواب پیشه نمود - و در

همانروز که اعظم خان داخل بیرشد - باقوت خان نیز باردوی ظفر قرین رسید - و چون حقیقت واقعه از قرار واقع معروض خلالت گشت - پادشاه حق شناس از روی قدردانی بجلدوی این خدمت شایسته بهر یک از سرداران و ارباب مناصب رعایتی مناسب پایه و حال نموده بمنابت خلعت و اسپ و فیل و اضافه منصب سرافراز فرمودند - چون خانجهان و دریا از شیوگانوبه بیضا پور^۱ و بهونسله از برگناب ولایت بی نظام که بورود افواج در آن اثر آبادی نمانده بود بقصد رفتی دولت آباد رو نهادند - اعظم خان آگاهی یافته از پیر با بیست هزار سوار بصوب سیو کانو کوچ نمود *

از سوانح این ایام چون ساهو حی بهونسله بعد از کشته شدن جادون رای پدر زنی از نظام الملک رمیده خاطرگشته در جاگیر خود پونه و چاکنه که دست نظام الملک در آن مقام باو نمیی رسید جا گرفته بخاطر جمع آرمیده بود - همدان ایام با اعظم خان دوست که چون این کمیسه غلام را سعادت رهنما و بخت کار فرما گنجه اراده بندگی درگاه دارد - اگر از راه خیر خواهی بدرگاه عرضداشت نموده فرمان عاطف عنوان که درمعنی امان نامه مشتمل بر استعانت باشد درخواست نمایند - هرآینه در آن حالت باکمال جمعیت بدرگاه می ستابد - نابراین آن اعظم خان حقیقت بدرگاه معلی معروضداشت - و فرمان قصا نشان بر طبق انجام الساس او طفرای صدور یافت - لاجرم بانفاق حویشان و منتسبان با دو هزار سوار آمده باعظم خان پیوست - و حسب الامر اشرف ساهوجی بمنصب شش هزار ذاب و سوار و انعام خلعت و حنجر مرصع و شمشیر و علم و بقاره و اسپ و هیل و دولک روپیه نقد سرافراری و هلد آوازگی یافت - و میناجی برادر راده او بمنصب سه هزار ذاب و هزار و پانصد سوار و خلعت و حنجر مرصع و اسپ و [رتی راوساتیه]^۲ بمنصب دو هزار ذاب و دو هزار سوار و خلعت و خنجر و اسپ و ساماجی پسر ساهوجی بهمین منصب و خلعت و خنجر و اسپ و مالوجی و هیلوجی و هاباجی هر یک بمنصب هزار و پانصدی دات و هفت صد و پنجاه سوار و انعام مبلغ هشتاد هزار روپیه نقد سرافراری یافتند *

(۱) قریب به بیست و پنج گروه در عرب اورنگ آباد واقع است *

(۲) ع [ری راوساتیه] پادشاهنامه - صفحه ۳۲۸ - حصه اول - جلد اول *

چون درین ایام خبر رسید که خانجهان و دریاخان با یکجهان ادبار بیگ
جا پیوسته نخست ساخت شیو گانو را باین نسبت مجمع قران نحسین ساخته
بعد از آن متوجه بیضا پور شده میخواستند دولت آباد را نیز نکتب آباد
سازند - لهذا اعظم خان با هفده هزار سوار از بیر بدان سوراخی شد - بمجرد
استماع آواز نهضت عساکر قاهره بدانصوب نظام الملک نظام آباد را که در
نزدیکی قلعه دولت آباد احداث نموده او بود خالی کرده پناه بقلعه برد -
و ازین جهت که از نحوسب قدم افغانان در آن سال در آن نواحی قطعاً
بارش نشده خشکی بمرتبه رسیده بود - که در سائر آن زمین گیاه از بالش
افتاد - بلکه اصلاً نبات نرسد چه جای حبوب و خبج یافتن آن - و باین
علت قلب عله و کثرت غلا بدرجه رسید - عبور عسکر پنه حای اقامت
در آن مکان متعسر و متعذر بود - ناچار اعظم خان استیصال آن
بد اندیشان را بوقت خود حواله نموده بالفعل تبیه و نادیب مقرب حان
و بهلول را که در آن آوان در دهاور نزول نامارک داشتند - پیش نهاد
هم نموده متوجه سمت مذکور گردید - چون سوکب اقبال بیای آن
گهات رسیده اراده بر آمدن نمودند - جمعی از مردم مقهور که از بیم عسکر
منصور محافظت سرکریوه پهمده ایشان بوده راه بر سپاه ظفر پناه سستند -
اهمام خان میر آس با جمعی از بری اندازان که پیشتر از سایر لشکر اراده
بر آمدن کویل نموده بود با ایشان بر خورده آن خاک ساران را بباد
بندوی گرفته شعله فنا در خرمن بقای سان رد - و در اندک فرصتی
جمعی کثیر را از کوچه راه سنگ ننگ به فسخ آباد صاحب بشی
المصیر راهی ساخته راه عبور بر عسکر نادساهی کشود - و همدران روز
سای لشکر ارتگنای کریوه ناسانی گذار نموده چندی از سرداران عنیم
را در عین ستم و آویز بچنگ آورده در موضع داره مگو بیست گروهی
ار احمد نکر قرار نزول دادند - روز دیگر اعظم خان در قصبه جامکپیر^۱ از
محال ولایت نظام الملک بزول نموده آن پرگنه را در وجه طلب دلاور
خان ننخواه داد - گماشتهای او از روی استقلال اعمان آن را متصرف شده
به ضبط در آوردند - روز دیگر که نواحی قلعه تلنگی معشکر اقبال شد -
نگاهبانان آن قلعه باستظهار حصانت حصار باقدام تجلد پیش آمده از راه
اظهار جلالت بتقدیم پیشی اقدام نمودند - و به برج و باره بر آمده

دست به ندو افکنی و بان اندازی کشودند - اعظم خان بسبب این حرکت باهتجار که بی موجب از آن زیاده سران سرورد - بمجرد رسیدن از راه همت به تادیب متحصنان و تسخیر آن حصن حصین گماشت - و بی نصب ملجاء و ضم اسباب قلعه گهری بر قندازان و کمانداران را بمحض یورش مجبور نمود - همگان از راه کمال دلاوری طبعی و تهور ذاتی بی مبالا راهی شده روی پهای حصار نهادند - با آنکه از درون و بیرون جنگ در پیوسته متحصنان مردانه در مدافعه و مواجهه کوشیده دسر و دارو بسوزی و جانفشانی برکشودند - لیکن بدست یاری عون و مور الهی بهادران به شبه ناد صرصر که بی محابا خود را بر آب و آتش زند - روبروی نوپ و تفنگ شده در عرض یک بهر بی آنکه معامله یورش بطول کشد - حصار یان استواری در حوره تصرف در آوردند - و جمعی کثیر قبل رسیده بقیه السیف که زیاده از پانصد کس بودند - تن نه دید دادند *

سوانح این ایام سعادت انجام بیست و پنجم آذر ماه الهی کشف خاطر اقدس بنظره نزه گاه کراره و شکار آن اطراف رو نموده نزول همایون بدان فرخنده منزل انقاف افتاد - و سه روز در آن منبع عیش و سادی به نشاط صید و صید نساط معمی طرب اندوز اوده چهارم روز معاودت فرمودند - بحکم آنکه ساعده از سندن اوصاف مرعوب آنما به لذت می یابد که دیده آر دیدن - و ارنجاس که اهل حکمت انبساط گوش را که لذیذترین ملایم طبع و مشتهیات نفس است بی بهره ندانسته اند - لا جرم درین مقام به تعریف ذکر کیفیت آن نزه کده غریب نظاره فریب این حس شریف را حرمان بصیب نه پسندیده بتعریف مجملی از خصوصیات آن ساعده افروز مستمعان میگردود - این گل زمین بدایع آئین که همانا سوادش حال صفحه چین بل سر تا سر متنزهات روی زمین است باسم کراره (نام دهکده ایست واقع در سه کروهی برهانپور که این جلوه گاه شاهد نظر بر ظاهر آن واقعه است) اشتها دارد - قبل از آنکه بالقوه این نزه آباد عشرت نیاد از توجه این ناثی ربانی جهانبانی بفعل آید - پیشینیان ندی بطول صد ذراع و ارتفاع دو ذراع بر پیش رودی که در نزدیکی آن جاریست بسته بودند و از آن احداث آبشاری نموده - چون در ایام شاهزادگی نهضت والا به تسخیر دکن روی نموده بود - در اثنای سیرو شکار که از موکب اقبال بر آن سر زمین گذر اشرف افتاد - و جوهر قابلیت آن آشکار گردید - حسب الامر قضا نفاذ

آن عمارت گر معموره هف کشور به تیز دستی معماران حادوکار در عرض
ازدک روزگار بندی دیگر بفاصله هشتاد ذراع بیشتر از بند ساس بر آن رود
مترتب شد - چنانچه بین السدین دریاچه بطول صد د، ع و عرض
هشتاد ذراع بهم رسیده از دو طرف ریزشگاه آب آن - و بند خاطر بسند
و آبشار ملایم صورت وجود بس - و بنا بر امر ارفع بر اطراف آن سرآستانی
نیز با عمارات عالی و شیعین های دل شیر دوح بدیع و هندسه خرب
مترتب پذیرفت - بلطفی و ریختی که شاهد اطراف آن دریاچه
که از روی فصح مضر و صفای نظار آن کشمیر و دل صفا پور طرب
افزاتر است - و باعتبار نزهت باغ و صفای آن - باغ راغان و نهر انجیر
هری از باد برد نمکته از روضه رضوان و حوی شربست یاد می دهد -
خاصه در موسم زمستان که آب رود باقراط و تهره فصل بر کال و باستان
نیست و در کمال اعتدال می باشد *

چمن نزهت کده اندر جهان نیست
مگر باغ حنا گرچه حنا نیست
و لطف آشورش وین در جوس
رود از دیدن آن هوش از هوش

از سوانح اقبال این دولت اندی اتما که - ر صوبه اودیسه چهره نما گشت
کسر لشکر مرقه اثر بلنگانه است و فتح قلعه منصور گده - توضیح این
ایهام آنکه بر طبق فرمان قضا امضا ناصر حان متوجه تسخیر منصور گده
که بنام بانثی آن منصور نام غلام قطب الملک استهوار دارد - متوجه شده
چون نزدیک رسید - شیر محمد حان گماشته قطب الملک ناصر آنکه
سامان قلعه و سرانجام قلعه داری حصوص استحکام برج و ناره و سد
مداخل و مخارج آن پرداخته درین باب کما یسعی سعی بدعا آورده
بود - بطریق جمع با حمیعت تفرقه اثر خود که در آنولایب به سه
هزار سوار و [دوازده هزار] پیاده جلد و جوار بود - بکار فرمانی ادبار
سندم مواجه و مقابله و آمادۀ مدافعه و مقاتله مرکب اقبال گشت -
و اکتفاء به حصن حصار نموده چهارم دی ماه با هنگ حنک صف
در میدانگاه میانه سمت شمال و شرقی دله تسویه صفوف نموده از روی
تهور و تجلد سلاحشوری در آمد - باقر حان نا سایر تابینان و بندهای

پادشاهی و جمعی از مینداران آنحدود بتوزک تمام صف نبرد و پسال قتال آراسند رو بدفع ایشان آورد - و قبل ازآنکه دلیران از هر دو سو باهم برآمیخته در یکدگر آویزند - پیا-گلن سپاه دکن برسم معهود نخست بارو به بان اندازی برکشوده از برج و باره قلعه نیز از رگ ابر شعله بار نوب و تمک ژاله آشیں بر اولیای دول ابد قرین باران ساختند - در محال باقر خان بوج هراول را که بسالارئی محمد شریف حویض خود مقر داشته بود - بمداغه هراول مخالفان نامزد ساخته خود رخ بقول آن گروه ادبار پژوه نهاد - و هر دو به یکبارگی برانگیخته بر قلب ایشان که مستمل بر چهارصف بی در پی از سوار و پیاده حرار بود باختند - و آن تره بختانرا که باب صدمه اولیای دول بروی صرات نداسند در حمله اول از یکدیگر متفرق ساختند - چنانچه جمعی کثیر از ایشان کشته گشته خلقی بیشمار گرفتار شدند - و باقی ایشان پراکنده و پزیشان گردیده پاه بحگل و کهمسار بردید - و عنیم بسیار بدست ارباب نهب و تاراج افتاد - باقرخان از آنجا که راه سرداری است بگداس ده خاطر متحصنان قرار گرفته آرام پذیرد - بنابرآن بهمان پا تا پائین دیوار قلعه یک جلو تاخ - و دلتوران عکسرمروز نردبانشا که بحسب آن رور ترتیب داده بودید بر گردن گرفته بپای حصار رسانیدند - و بمجرد رسیدن قدم بر آنها گذاشته رو به برآمدن برج و باره آوردند - نگاهبانان قلعه که مردم دکن ایمانرا نایکواری گویند - بمحض ملاحظه اینحال از کار رفته یکبارگی دسب و پا گم کردند - و چاره کار خود در زندهار طلبی دیده ناچار برسم معهود دکن که در وقت تنگی عرصه کار زار از روی سجارگی کاه برگی بدندان گرفته درنصورت طلب امان می نمایند - عمل نموده به تسلیم کلید قلعه دارالنجاه سلامت و امن آباد عاقب بر روی روزگار خود کشودند - باقرخان بعد از فتح قلعه را به میر علی اکبر نام ملازم خود سپرده فوجداری آن ولایت را به صفی قلی منصبدار باز گذاشت *

نومید شدن خانجهان و دریا خان و رفتن

بسوی مالوه با هزار شورش انگیزی

از آنجا خیانت و خوف و غدر و حذر بر طبق حقیق قضیه الخائن خائف و الغادر حاذر متلازم یکدگر اند بمثابه که در یک ماده مطلقا از هم تغلف ندارند - درینولا بنابرآنکه از شامت آن در شور بخت

بد فرجام که سر وقت بی نظام افتاده بودند و سلسله نظم احوالش از انتظام رفته بود چنانچه سر تا سر زهی دکان شورش خبر و آشوب انگیز گشته کار بدان کشید که ملک و مال دیرینه سال آن سلسله یکبرگی بمعرض تلف در آمد - لاجرم آن دو بدنه‌ها چون بر نظام الملک اعتماد نداشتند از راه دور بینی بحاطر آوردند - که با دلا خلاص خودش در گرفتاری ایشان دیده سلامت خود در تسلیم آن داندیشان اندسد - تا حار صلاح کار فاسد خود را در آن دیدند که از راه مالوه ولایت بجات - تافته از افغانان آن درحد اعتماد نماند - و حملات باین اندیشه زافص با صدر و ایمل و سایر افغانان از نواحی دولت آباد تا نور ستانه از آنجا براه - هرن گانو و جوهره و ابیه و اتر روانه - حب مالوه گردیدند - حول در علم قدیم تقدیم این امر که عاریب است از استیصال آن گروه دلالان مال حسن معنی این دو سردار نامدار یعنی عبداللہ خان و سید مظفر خان حمایت رفته بود - لاجرم در باطن این معنی علت شده بظاهر آن عارضه که سعی ذکر یافت شده گشته - حسب الحکم از یف - سید ناصر خان از دلا گهای بدرگه معلی آمده بود - بعد از اطلاع بر تمامی حقیقت حال نانیجهان سید مظفر خان از حضور اقدس و عبداللہ خان از پائین گهای تعقیب او معمور گشته حکم معالی شرف نفاذ یافت - که از هر جا که این دو سردار بیکدیگر پیوندند - استیصال آن بدنه‌ها را دشوار سازد - و به نیروی اتفاق که بالخاصیت موجب موافقت نائید آسمانی است اصل وجود آن بد گهر را از بیخ و بنیاد بر آرند - و آنحضرت از غایب اهتمام درین مهم متوجه تحبیر عسکر طغرائو و سرانجام سپاه نصرت پناه شده بی استفسار از اختر شناسان ساعتی مسعود بجهت شروع این مهم خود اختیار نموده روز نهم دیماه چندی از امرای عظام و سایر منصبداران مثل سرافراز خان و دوارکا داس و مادھو سنگه ولد را ورتن ویکه ناز خان و شمرزاد و اوگریس و شیام سنگه و جگناتھه راتھور و ادر بیگ باصدتن از گرزداران سیر افکن که همانا تن اسفندیار و دل تمتمن داشتند - درین فوج متعین ساختند و مقرر فرمودند که براه بیجاگرمه متوجه ماند و گردند - و همه جا از مخالفین خبردار بوده بر اثر آن گروه ادبار پژوه روانه شوند - چون

---

(۱) در منتخب اللباب این مقام را جوهره و چونپره نوشته - [صفحه ۷۳۷ - حصه اول]*

سردار مذکور در کمال استعجال مرحله پیمای گشته در قصبه بالکانو بعید الله
 حان پیوست - فی الحال از آن مقام طبل رحیل بر سبیل استعجال کوفته
 بشتاب باد و سحاب از دنبال شتافته بیست و هفتم دیماه حواله سرورنج
 رسیدند خبر یافتند - که آن سیاه روزان دو روز قبل از نزول عسکر اقبال
 در آنجا رسیده اراده تاخت شهر داشته اند - و بحسب اتفاق خواجه
 عبد الهادی ولد صفدر خان کد از جانب پدر حاکم آن محال بود با خواجه
 بابا و گروهی دیگر چهار گهری قبل از وصول آن گسیخته امید داخل سرورنج
 شده توفیق حراست شهر یافته بود - آن معذول جاوید از دریافت پیشنهاد
 حاضر نموده شده ناچار با یک جهان حرمان از آنجا رو تافته دو حلقه قیل
 سرکار خاصه شریفه که مشتمل بر پنجاه و شش زنجیر بود بدست آورده
 رو بودائی قرار و ادبار نهاد *

روز چهارشنبه بسبب وینچم دی ماه موافق نازدغم جمادی الثانی
 سنه هزار و چهل و هجری بساعت همایون که عمود آسمانی انواع انظار
 سعادت نثار مجلس مقدس نموده بودند - و کف انخضاب دستها بدای
 دولت جاوید مقرون برکشوده نرم قدسی وزن شمسی از سال چهلم عمراند
 طراز آنحضرت که نایب بقا امداد و مدت آن بر صفحه روزگار و افراد
 دقاتر لیل و نهار باقی باد زینب و توتیم یافته - خدیو روزگار خورشید وار
 به برج کفنه میزان تحویل نموده و پله برابر را نذر و گوهر آموده خویشتن را
 بنابر انجاح حوایج نمازندان نوع بشر برسم معهود با سایر اجناس و نقود
 دیگر سنجیده بر اهل استیجای هفت کشور قسمت فرمودند *

کشته شدن دریا خان بدست اولیای دولت

کشد آدمی را دو حزنه بزور یکی آب روزی دگر خاک گور
 کشایش این دو کشش که همانا از یکدست است اجل رسیده
 و قسمت دریافته را جا در آورده تا آنجا که میخواهد می کشد و در
 هیچ مقام قرار و آرام نداده کشان کشان تا بمقصد می دواند - چنانچه
 خانجمن کافر نعمت و دریا ناسپاس را که حاذبه خاک ولایت کالنجر
 و ندیده بل کشش زبانه شعله سعیر و جحیم و آتشخور سر چشمه صدید
 و حمیم از راه این دو سرزمین بحانب خود می کشید - همانا بدین وجه
 بی خویشتن داری از دولت آباد راهی شده بدون آنکه مقصد مشخص

و سرمنزول معینی داشته باشند هابم و سرگردان می گشتند - تا آنکه دریا شوریده سرکه پیمانۀ عمرش چند روزی بیشتر از خان جهان پر شده بود درینولا در مرزمین بندیلۀ سر نهاد - و خانجهان یکدو کام آنسو تر در نواحی کالنجر کردن از بار سر آزاد صاحب - تفصیل بیان و کیفیت قتل دریا بد سر انجام آنکه چون سابقاً گذار خانجهان بر ملک بندیلۀ افتاده بود بکرماجیب پسر جهمار سنگه اغماض عیب نموده سر راه پرو نگرقت و ازینوجه او و پدرش در معرض عتاب و خطاب پادشاهی در آمده همواره خایب و حجل میزیستند و پیوسته در صد آں بودند که از هر وجه که رو دهد باقدام عذر خواهی پیش آمده بتقدیم خدمت راه خود پاک سازند - درین ولا که خانجهان و دریا قدم بملک ایشان نهاده حواستد که از کالپی سر بر آرند بکرماجیب اینمعنی را که پیوسته از خدا میخواست از لطایف

غیبی شمرده افواج آراستۀ خویش عرۀ بهمین ماه به تگاپو در آمده سر راه بر ایشان گرفت - و نعت بدریا که حنناول بد بر خورده نزد و خورد در آمد - آن سرمست بادۀ غرور نر که رسائی این نشاء هوش رندی در کسۀ سرمه پی مغرض سرشار افتاده بود بی محابا بر فوج بکرماجیب حمله آور گردید - و درینحال که او سرگرم جاننازی شده در پی حریف اندازی بود قضا را تفنگی که از بس درینمقام بجا افتاده آنرا لطیفۀ غیبی توان خواند بر سر او خورده ار با در آمد - چون دریا باد هما را سقیمۀ عمر در گرداب فنا افتاد و از زیاده سري ها حباب آما کسۀ سر باد هوا برداد افواج بندیلۀ به گمان آنکه سردار این فوج خانجهان بود از اطراف بر سر او ریختند - و خانجهان درین سیاه فرجۀ فرار یامته بر یک کنار عرصه زده حال مفت از میان برد - در آن چپقلش و معاقب که بعد از ظهور فرار خانجهان رو نمود قریب بچهار صد افغانان با یک پسر دریا بی سر شده - و دویت بندیلۀ در عرصۀ کار زار بمقام جانسپاری در آمده مراسم سهاس گذارنی حقوق نعمت بمقیاس و لی نعمت جاوید بجا آوردند - چون این قضیه که از اتفاقات حسنه روزگار بود بکرماجیب بدرگه معروف داشته سر دریا با پسرش ارسال داشت هفدهم بهمین ماه بدرگه رسیده چندی بر سر راهها افتاده ار لکدکوب حوادث هاداش بی طریقی و بی راهی می یاف - بکرماجیب بخطاب جگرار نامور گردیده بمرحمت خلعت و شمشیر مرصع و نقاره بلند آوازگی اندوخت - چون شراب وجود نابود دریا مردود از شرارۀ آتش باروت فرو نشست خانجهان وداع صبر و قرار کرده مدهوش وار زمام اختیار خویش

داري از دست داده هر روز مسافتي بي سپر ميکرد - و موکب اقبال از دنبال آن ادهار مال بر سبيل استعجال مراحل پيموده ميزد هم بهمن بموضع نيمي از اعمال بهاندور^۱ پانزده گروهي سپهنده^۲ رسيدند - و بندهاي بادشاهي خبر يافتند که مسافت ميانه ايشان و آن سرگروه کوتاه انديشان زياده از ده گروه نه مانده بنا بر آن پيدرنگ با هنگ پکرو کردن معامله او را روی عجلت تمام رو براه سرعت نهادند - چون خانجهان از وقوع پاداش کردار لکدکوب معلوم حوادث روزگار و پايمال دست برد آفات ليل و نهار شده از ايلغارهاي بي در بي نهز کوفته گشته - چنانچه سواران از کار مانده در چهار پايمان قوت رفتار نهند معيذا از رخصي بسهار همراه داشت بنا بر آن در آن روز دير تر راهي شده - از اين راه جمعي از اقواج قاهره خود را زود بدو رسانيدند - و از همه پيشتر مقدمه جنود فتح و ظفر سيد مظفر خان که همه جا مانند طلعيه بخب بلند پيش موکب مي شتاف دنبال آن برگشته بخب را دريافت - و چون خبر رسيدن مقدمه لشکر ظفر اثر باو رسيد سراسيمه شده يکبار از جا رفت - و وجود عدم ثبات قدم با پانصد سوار کار آزموده جانشهار بر سر راه سپاه ظفر پناه ناچار هاي قرار بر جا و استوار داشت - و زخميانرا باندک مایه خزانه که از دست برد تاراج حوادث زمانه نار مانده بود با چندي از افغانان زبون اسپه پيش فرستاد - خان فيروز جنگ در آنروز شهادت هاشمي را بکار برده با صدمه سهل و صولت برق بر خيل لشکر آن خرمن سوخته حمله آور گشت - و از آن طرف خانجهان با افغانان حميت سرشت ناموس دوست بر سر جان پا محکم نهاده سپر صدمه آن قضاي مبرم سد و دسب از جان شسته بي محابا بزد و خورد در آمد - کوتاهي سخن در آن مقام که زبانه آتش حرب بلندي گراي گشته معامله بداد و سند جانها افتاد - و صفدران تهوور منش مانند نهنگان خشمگين با تندني شير و تيزني شمشير بر اعداي هم تاخته آتش کين هنگامه رزم را گرمي ديگر دادند - از هر دو صف رزم جويان تند خور و بروي هم شده از فرط هر دلي چندين خانه زين آهي ساختند - و چون پروانه

(۱) در شمال و شرق جهاني واقع است *

(۲) در شمال کالنجر واقع است *

بی پروا خود را بر آتش زده در دسب برد شعاع دسب از رستم
دستان بردند * * مثنوی *

بنای جلد سخت بنیاد شد   تن از آهن و دل ز فولاد شد
چوسل آن دو خیل خرابی پرسب   بویرائی هم کشادند دسب
دویدند برهم پلان بیدریغ   جو جوهر بدندان گرفتند تیغ
چو برق از زگ ابر هر مصاف   برون جست شمشیر خود از علاف
چنان گسب دسب و بغل کارزار   که سد نغها هفت مقرض وار

در آخر کار یمن چهره کشائی توجه آن نظریافته تائید خدائی شاهد
فصح در آئینه تیغ مجاهدان نصرت انما صورت نما گردید - چنانچه
در اندک مایه مدتی ده نیروی کارگرئی اقبال حدیو روزگار کار اکثر آن زیاده
سران روم سار از دست نازی بسر نازی کسید - و از جمله نامداران عسکر طغر
اثر شیرزاد خویش خانعالم مردانه تلاش نمایان بظهور آورده خود نیز
در عرصه جلالت قدم جان ناخ - و همچنین راحه دوارکا داس ببیره رای
ستر سال در ناره کشش و کوشش پای کم نیاورده تی چند از آن زیاده سران
را مسافر ملک عدم مساحت و خود سر سر حق گذاری نهاده نکار آمد -
چون خانجهان اکثر مردم خود را قتیل و مجروح دید - خصوصی محمود نام
پسر او و صدر و وهله که نیروی بازو و گرمی پشت او بدیشان بود بکار آمدند
و خانجهان نام پسر ددگرش را از تفتنگ رخمی منکر بر روی ران رسید - و بدو
نیز چند زخم نمایان رسید ناچار ثباب قدم را حیر باد گفته راه فرار سر کرد -
و مطلقاً هیچ چیز مقید نه گشته قطع طریق فرار اگرچه فی المثل گام واری
باشد غنیمت می سمرد - چنانچه ویلان کوه پیکر که همراه داشت
بحساب گاهی برنداشته جا بجا گداس - بلکه منصوبه خود در آن دانست
که شاید دمی چند بهادران غنیمت گیر را بدان مشغول ساخته خود در آن
فرجه فرصت هزیمت بیاید - از جمله ویلان بیست زنجیر بدست
دلاوران شرافکن فیل گیر افتاد - باقی راجه امر سنگه زمیندار بهاندور گرفته
بموکب اقبال فرستاد - چون خانجهان گریزان گشته اقتان و خیزان خود را
بنواحی کالنجر رسانید سید احمد قلعه دار کالنجر سر راه بر آن گمراه گرفته
جمعی کثیر از همراهان او را به تیغ گذرانید - و چندی دیگر را با ^۱ [حسن] ع
نام پسر و تومان و طوغ و علم و بیست و دو زنجیر فیل بدست آورده بدرگاه
عالم پناه ارسال داشت و بجلدوی این تلاش مردانه بخطاب جانباز خان

سر افراز شد - و خانجهان بکار فرمائی اضطراب عنان بشتاب سپرده تا کنار
 تالاب سپهنده که بسست کرده مسافت درمیانه بود هیچ جا عنان بکوان
 خذلان مشئی نه ساخته یک جلو تاخت - و عنان اختیار از دست
 فروهشته درین مقام که خاک دامنگیرش گریبان گیر گردیده بود قرار اقامت
 داده از سرکوچ در گذشت - و از ته دل همراهان خود را میان مراقبت
 و مفارقت مختار ساخته اکثر را بجدائی گزیدن تکلیف داد - در آن میانه
 حمی را که ملاحظه حمیت افغانی بل رعایت حق نمکدانی ملحوظ
 بود ازین رو تا همه با همراه بودند درینجا نیز همراهی گزیدند و باقی
 سرخویش گرفته براه خود شتافتند - و ازینجانب دولتخواهان در روز
 دوشنبه چهاردهم بهمن ماه موافق غره رجب پیشنهاد هم ساختند که
 بهر صورت که رو دهد امروز معامله او را یکرو سازند - و بحکم این قرار داد
 از عقب او فوج فوج از دریای لشکر طوفان اثر بشتاب موج گرداب بی در بی
 شافتند - نخست سید مظفر خان با مادهو سنگه و دو صد سوار گرز دار
 و چندی دیگر از بهادران عسکر ظفر اثر بان فلک زده بر خوردند - و آن
 برگشته بخت با عزیز نام پسری که اعز اولاد او بود و ایمل و جمعی دیگر
 از افغانان از عدهای سرداران او که باو پایداری نموده بودند بنابر آنکه دل
 بر هلاک نهاده دست از جان شسته بودند قیل را پیش رو نهاده بروش
 راجپوتان همگی از اسب پیاده شدند و رخ بعرضه پیکار نهاده با فوج شاهي
 روبرو گشتند - پیش از همه مادهو سنگه با چندی از گرز داران پیشدستی
 نموده با ایشان پدار و گیر در آمد و از غایت جرأت و جلادت در عرصه
 کار زار چون کمان سینه به تیر داده مردم هر دو صف چون مژه درهم
 آویختند *

نهنگان ز دریا بدشت آمدند خرامنده شیران بکشت آمده
 در آن عرصه شوری بر انگیختند که در چشم محشر نمک ریختند
 ز برنگیهای شمشیر کین لب زخم بر تیغ گفت آفرین
 ز هنگامه دست برد یلان نجستی کسی جز خدنگ کمان
 ز مغز دلیران در آن دشت کین سری بود هر مغز گوئی زمین
 اگرچه درین رزمگاه افغانان بحکم آنکه های گریز نداشتند ناگزیر
 شمشیر تیز گرفته بمبادرت در آمده بودند اما داد کشش و کوشش
 داده با وجود کمی عدد مردانه وار با دمی پر کین و جبینی سراسر چین

روبروی بهادران هر دل چنانچه باید گشتند - و آن سرگشته خون گرفته نیز چون کارش بر سر افتاده بود و روز گارش به پایان رسیده در عرصه پیکار به هیچ وجه من الوجوه پای کم نیاورده دست و پای بسیار زده تلاش و تردد پیشمار بر روی کار آورد - و باوجود آنکه چاره گری سعي سودی نداشت و اصلاً امید بهبودي نبود بقضای خدا بمبارز در آمده مشقت بر نشتر و پهلوی بر نوک خنجر مي زد تا آنکه از اطراف عرصه مصاف زخم های نمایان حورده - خصوصاً از زخم برچهنه مآدهو-نگه که پیشتر از همه پروزده بیشتر از همه کاری افتاده بود - باوجود اینحال تا تاب و توان خویشی داری داشت از خود نفرت و از پای در نیامد - آنگاه اکثر دلاوران که چون دشمن بخونش تشنه بودند تا رسیدن سید مظفر خان امانش نداده بزخم های بیایی سیوف خاک و حودش را بصرفه دادند - در آن میانه قریب بسی سوار از همراهان او خود را بیک کناره زده تنگ و تا سر بدر برده بی کار خود رفتند - و دیگران قریب صد کس که عار فرار بخود قرار ندادند با محکم نموده قطعاً نه لغزیدند و سر جان نه لورزیده در پای تیغ تیز بیز ثبات قدم ورزیدند - مثل عزیز و ایمل و چندی دیگر که از کشتن و مردن ابا و پروا نکرده پروانه وار خود را بیدریغ بر شعله تیغ آتش آمیختند - و از موکب اقبال درین جدال سد ماکهن ولد سید عبدالله نبیره سید مظفر خان با بیست و هفت تن دیگر سر در راه جانبازی داده سر افرازي جاوید خون بها گرفتند - و چندی دیگر محضر دلیری را بمعط زخم نمایان رسانیده رایب مردی بر افراشتند - در آن وقت که گرز برداران سرهای آن زیاده سران ار بن جدا ساخته بر سر نیزه کرده بودند عبدالله خان بهادر فیروز جنگ با سایر سرداران عسکر ظفر اثر از دنبال رسیده بشکرانه این فیروزی که بتازگی رورثی اولسای دولت ابد طراز شده بود از روی نیاز سکر کارسار حقیقی بها آورد - و سرخانجهان و عزیز و ایمل را همراه خواجه کامگار برادرزاده خود بدرگه عالم پناه فرستاد - و فرید نام پسر خانجهان که زنده گرفتار شده بود با جان جهان که زخمدار پناه بزن دریا برده بود با جلال برادر خورد بهادر خان مقید نموده بیکه تاز خان سپرده روانه حضور بر نور

* ساخت *

* ایات *

کجا این - و اعتبار^۱ [سنان] مگر از بی عبرت دیگران

سری را که بودی ز صندل بدرد ^۱ [سنانش بازی پراز گاه کرد] ع
 سرش آمد آخر اگر رفت تن بود عذر آن رفتن این آمدن
 بامداد روز دوشنبه بیست و دوم ماه مذکور موافق اواسط رجب
 که عید الفتح اولیای دولت جاوید نصرت بود خواجه کامگار سر آن تیره
 روزگار را بدربار سپهر مدار رسانید - و معتمد خان ازین معنی خبردار گشته
 باهنگ مژده رسانید بیشتر شتافت - و بهنگامی که حدیو روزگار در آب
 پستی کشتی سوار از شکار مرغابی صید خوشوقتی و کامیابی می فرمودند
 ادای نوید فتح و بشارت نصرت نمود - آنحضرت شکر و سپاس بقیاس
 و منتهای بی منتها واهب متعال بجا آورده از روی شگون برسم معهود
 امر بنوازش نقاره شادیانه فرمودند - و ارکان دولت و اعیان حضرت مراسم
 تهنیت بجا آوردند - و فتح نامها متضمن به بشارت استیصال آن خسران
 مآل بجهت یمین الدوله آصف خان و مهتاب خان خانخانان و سایر
 صوبه داران و امرای سرحد ارسال داشتند - و عبدالله خان بهادر و سید
 مظفر خان را از روی عنایت بی غایب به فرمانهای عاطف عنوان
 اختصاص داده مصحوب عبدالله بیگ با خلعت های فاخره فرستادند -
 و معتمد خان برسم مژدگانی از عنایت خلعت خاص شریف یافته -
 و خواجه کامگار باضافه منصب و مرحمت خلعت خاص و اسب سرمایه
 اعتبار اندوخته بخطاب عرب حاجی نامور گشت - و بخار فرمائی مصالح
 ملکی برای اعتبار خیره چشمان سرهای پرسور و سر آن خیره سران آویزه
 گوتش دروازه قلعه برهانپور شد - و چندی راس المال عبرت ارباب خبرت
 و سرمایه بهارت ارباب شرارت بود - درینوقت که سر پیر خان مخاطب
 به خانجهان بعد از سردریا بدرگاه والا رسید شاعر جادو بیان طالب کایم
 این در یتیم در رشته نظم انتظام داده بمعرض اعلیٰ رسانید و صلوة سرشار
 یافت *

(۱) ع [زمانش بازی پراز گاه و کرد] صفحه ۳۳ - حصه اول منتخب
 الباب در نسخه کتبخانه آصفیه حیدرآباد بجای سنانش زمانش رقم شده *

این مؤده فتح از بی هم زیبا بود این کیف دو بالا چه نشاط افزا بود
از رفتن دریا سر پیرا هم رف گویا سراو حباب این دریا بود
چهره نمائی* شاهد مراد عسکر منصور که

عبارت است از فتح قلعه دهارور

بنقاب کشائی اقبال این تائید

پرورد عنایت ذوالجلال

چون سایر مهمات این دول خدا داد خدا ساز اس و از مزید
سعی کار گذاران و میانجی کوشش مددکاران بی نیاز لاجرم همه وقت
و همه حال بموافقت توفیق تقی مراد خداوندان پخت و اقبال بر وفق
دلخواه دریب می نشیند و اسباب پیشرفت کار اصحاب سهم السعادت
خود بخود آماده و مهیا گردد - نهاد صدق این مقدمه فتح قلعه محال
کشاد دهارورا است که به کمال حصانت و استحکام بر روی پشته مرتفع
اساس یافته بر اکثر اطراف آپکندهای ژرف و شکستهای سهمگین هولناک
و جره های عمیق دارد - و تا حال تصور فتح آن در آئینه خیال هیچ کشور
گیری صورت نه بسته بود از سلسله جنبانیهای اقبال کار ساز فتح آن در لباس
ترکتاز روی نمود - و حقیقت این واقعه آنکه چون اعظم خان از راست رویهای
اندیشه درسب بخاطر آورد که نخست به قصبه دهارور و پشته که بلعت
دکن عبارت از بازار گاهی اس که اهل نواحی آنجا هر هفته یکروز معین
بجهت خرید و فروخت آنجا فراهم می آیند بتازد - و آنگاه بر سر قرار داد
معمود آمده تعاقب بهلول و مقرب خان پیشنهاد هم سازد - لهذا
بانصرام ما فی الصمیر بی محابا از قصبه گذشته در چار دیوار توپ رس
حصاری پای ثبات و قرار مستحکم نموده خبر یافت که مخالفان چندین
زنجیر لیل و اسباب و اموال مردم قصبه بخندقی در آورده و پشت نه پناه
قلعه داده رو بمداغه سپاه نصرب دستگاه نهاده اند - از آنجا که راه سرداریها
اس و شرط کار گزارای خود با سایر بندهای درگاه سوار شده بکنار خندق
آمد و اهل قصبه را که از روی خیره چشمی بچهره دستی در آمده گرم
بان اندازی بودند بیاد تفتک گرفته از آنجا بضرب زور بهجا ساخت -

---

(۱) این قلعه در جنوب و شرق بیر یفاصله بیست و هشت میل انگلیسی
واقع است *

و ارباب تهور اسباب نهب و غارت هزیمت آنها را مفت خود دانسته بی محابا بدرون خندق ریخته غنائیم بسیار و اسباب و اموال پیشمار به یغما بردند - بعد آن بموجب فرموده خان مذکور پیادهای راجه ججهار سنگه در صدد سر بازی سده یغندق در آمدند - و آن پیادهای جلد و جرار که هنگام گیر و دار پای کم از سوار نمی آوردند و در مقام سرعت سیر بر تگاوران باد هما پیشی می جستند از سر جان گذشته با اجل دست و گریبان شدند - و به ننگنای عرصه خدمت در آمده چندی از تیر و تفنگ کمین کشایان بروج قلعه جان باختند - و چندی باوجود زحمات کاری چهار زنجیر فیل و بیست و هفت اسب و شتر و گاو و سوار و دیگر اموال و اسباب از خندق بر آوردند - از سوار ایشان اکثر دلبران و یغمائیان لشکر دل یافته یغندق در آمدند و آنچه از صامت و ناطق یافته متصرف شدند - و درین مرتبه نیز پیادهای بندیده سه زنجیر فیل و پنجاه اسب بدست آوردند - اعظم خان بجلدوی تحلد سایر غنائیم را یاربای تاراج باز گذاشته بحمت سرکار خاصه بر فیلان رقم اختصاص کشید - و چون شب در آمد بمقتضای شرط سرداری در خندق پیاده پا براه نهاده اطراف چار دیوار حصار بنظر در آورده درباره جسد و جوی مداخل و مخارج قلعه دقیقه ار دقایق فکر و تدبیر نا مرعی نگذاشته - و در عن تعمق نظر دریچه بگچ و سنگ مسدود نموده دید که ممکن بود نه از آن را فرجه ناچه نهفته بعده در آیند - بنا بر آن در حال بیلداران و سایر عمه و فعله این کار را طلب فرموده دانهام گرانمند دل داده نیرو افرو - و بدین طریق سر گرم این کار نموده بعد کلی و اهتمام تمام بشکافتند آن بار داشت - و در آن سمت ملجاریا قرار داده جا بجا نگهبانان بر گماست - و چون محصنان مثل سیدی سالم حبشی و پدر اعتبار راو و برادران او از سمب یافتن ملجاریا خبردار شده در محافظت حصار مبالغه بیشتر نموده سر گرم بان اندازی و بندوی امکانی و توپ کشائی شدند - درین اثنا بنا بر آنکه کار اصحاب سهم السعادت خود بخود مهیا و آماده میگردد فضا را از نقاب حجاب غیب شاهد لطیفه شریفه روی نمود که در حقیقت همان موجب فتح اولیای دولت و علل کسر قلب اعدا شد - چه توپ کلانی که سرمایه پشت گرمی اهل حصار بوده و آنرا بعد جرقه بالا برده بر دروازه قلعه نصب نموده روی لشکر را بان نگاه می داشتند ارباب آن توپ در انداختن نخستین از صدمه آن شکست و توپ غلطان بر روی برج افتاده از کار باز ماند - و اعظم خان در آن مهانه

همانکار بر ایشان دشوار ساخته عرصه بر همگان تنگ گرفت که فرصت پرداختن و مجال اشتغال بساختن ارايه و رفع نوپ که باسانی دس بهم سي داد نياقتند - چنانچه خان مذکور بعد از وقوع آنواقعه و ویروی دروازه منصوبهای فتح فرو چیده در همان گرمی مرحمت خان و میر غیاث را با جمعی از پندو قچیان فرستاد که بر کنار حدی قرار گیرند و در پناه حبوتره کونوالی ملچار ساخته کار بر اهل حصار متک و دشوار سازند - بالجمعه ۱۱ آنکه اکثر پندهای دولت خواه بدساهی مخصوص امرای دژین بهایر دیوارنی کار و حصار حصار صلاح در محاصره ندیده لایقانی می گفتند که صرف وقت درین راه مقد فرصت بجا نرین است و دین ممانه با فشردن سررسه کار خود از دس دادن است - لیکن از آنجا که اعظم خان را بجهت کار فرما و اقبال راه نما بود مطلقاً این سخنان را بسمع رضا اصفا نموده در خاطر راه نداد بلکه همچنان بر سر کار خود بوده مرتبه بر مرتبه مراتب جد و جهد می افروزد - در آن چند اور جمعی از برانگیده گویان را که حائل در رسوخ عریض می انداختند بهر نوسه متفرقه ساخته خود با مردم پندله سرانجام کار ولی نعمت جاوید را و ده همت بلند به ساخت - و از صفحات صحایف اعمام و حواید مساعی اهل فعه که عنوان بهاون و تکامل داشت آیات و عن و صف مطالعه نموده یکبارگی در پی کار سازی پورش شدند و بامداد روز دوشنبه هشتم ماه بهمن به عون و صون اهزدي مستطهر و معتصد گشته رو بسوی قلعه آورد - و سایر دلیران لشکر به هیئت مجموعی از جانب دروازه دیگر که آیکند و حر بداشت انداز پورش نموده متوجه شدند - و از اطراف دلاوران قرار دسمن بیکدیگر پیوسته و زین ها بر دوش نهاده تکبیر گویان پای براه حصار برداشتند - و بمجرد رسیدن نودبانهها باطراف برج - باره بر افراشته و پا بر مدراج آن گذاشته بیالا بر آمدند - و برخی بدسب آویز کمند بر لشکرهای بروج عروج نموده کار نامه این نوع قلعه کشانی که از آن روز بار در بند ایشان است بر طای بلند نهادند - و مرحمت خان نیز از جانب دیگر در آمده در پیچه دروازه را از طرف درون کشاده و اعظم خان با سایر امرا از آن راه داخل قلعه شد - تا آنوقت قریب ۱ [دو] هزار کسی از راه برج و باره بقلعه در آمده دست بغارت و تاراج بر کشادند - و اسباب بسیار و اموال بیشمار از نفایس اقمشه و امتعه و نوادر جواهر و مرصع آلات و ریور گران مایه و ظروف طلا و نقره

و ستور و مواشی و امثال اینها بحوزه تصرف سپاهیان درآمد - و سرقا
 سرقلعه از باب صامت و ناطق بنابر دست انداز ارباب یغما بیاد نمیب
 و تاراج رفته آنچه نام مال بر آن توان نهاد گرد از بنیاد آن برآمده بوم و پرو
 دیوار و در حصار بجاروب غارت پاکروب گردید - چنانچه مبلغهای کثیری
 از میان رفته برنده آن معلوم نشد - و مستحقان حصار از سرداران گرفته
 تا سایر عمله و فعلة قلعه با اهل و عیال دستگیر شدند - سیدی سالم قلعه دار
 و پدر و برادران و اهل و عیال اعتبار راو و اهل بیت شمن عم ملک بدن
 و جد و مادرش نظام الملک بدست در آمدند - اعظم خان چندی از ایشان
 را که نگاهداشت آن ضرور بود نگاهداشته دیگرانرا بنابر در خواه اسراء دکنی
 بصیغه صدقه فرو فرستاد آزاد ساخت - بعد آزاد بسر انجام مایحتاج
 قلعه پرداخته سامان آذوقه و اسباب بویخانه نمود - و هفت صد تفنگچی
 و باندار و توپچیان ماهر حکم انداز با صد سوار و چندی از منصبداران را
 در قلعه باز داشته نگاهبانی حصار سردارشی میر عبدالله رضوی مقرر ساخت
 و بعد از فراغ خاطر فتح نامه بدرگاه والا ارسال داشت - چون بعرض اشرف
 رسید آنخدمت شایان موقع استعسان نمایان یافت و خدمت گذاران
 محل تحسین و احسان بی پایان گشتند - اعظم خان بعثایت خلعت
 خاصه و اضافه هزارش دات و هزار سوار بمنصب شش هزاری شش هزار
 سوار و دو اسب از طویله خاصه با زین مطلا و راجه چبهار سنگه بندیده
 بخلعت و اسب و مرحمت خان از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی
 ذات و هزار سوار و خلعت نواش یافتند - افواج نظام الملک که بیست
 گروهی قلعه دهارور اقامت داشتند بمجرد استماع این خبر آجا کوچ نموده
 بنواحی قلعه قندهار که در آن آوان بمضیی محاصره افواج پادشاهی
 در آمده مشرف بر گبرگیر تسخیر شده بود شتافتند که شاید باتفاق دستبردی
 نمایند و باین حرکات ناقص باعث شغل قلب و پراگندگی خاطر دولت
 خواهان شوند - خان مذکور بیدرنگ آهنگ تادیب آن گروه نموده از
 آنجا کوچ کرد - در اثری این حال خبر رسیدن رندوله خان سر لشکر
 عادلخان که در آن نزدیکی از اعظم خان درخواست رخصت ملاقات
 نموده دستوری یافته بود بدان خان عظمت نشان رسید - خان مذکور همان
 جا توقف نموده بجهت مزید تفقد و دلجوئی او یاقوت خان و اودا جیرام
 و کهلوجی و جمیع اسراء دکنی و حبشی را بهمراهی ملتفت خان
 خلف خود و چندی از اولیای دولت بر سبیل استقبال فرستاده او را

بدین مایه احترام بلند پایه ساخت - و باعث آمدن رندوله خان آن بود که عادل خان ده هزار سوار بسرداری او و پدرش فرهاد خان بحراست محال معلفه خود که در سمب سرحد نظام الملک واقع است فرستاده بود که آن سرزمین را از آسیب تعرض ایشان محفوظ داشته در باره تسخیر و تصرف ملاح و برگات متعلفه نظام الملک که شاهنشاه مالک رفاه بحسب تالیف مدب عادلخان بدو مرحمت فرموده بودند کوشش کند - بعد از آمدن باعظم خان نوشت که چون عادلخان دیولا پنازگی را سزاوارست و خواهان درگاه والا انتظام یافته این فایده جمعیت سپاه را در جنب کثرت موکب اقبال حصرت سلیمان مکانی قدر و مکان خیل موری ندارد بخدمت ارسالداسته که بخدمت از خدمات این دولت اید طرار بر افراز گردد - الحال این بیده درگاه در خواه آندارد که باذن در یافت حضور امتیاز یافته در آنچه مقتضای وقت و صلاح حال باشد باستصواب رای صواب آحاد کامیاب بعمل آرد - چون اعظم خان برین مصمون وقوف یافت با آنکه میدانست که او بظاهر اظهار وفا و وفای می نماید و باطناً از راه فتنه با نظام الملک اعدا و تمام دارد و باستعمال کتبی او راضی نیست بنابر اغماض عین و مدارا که از ستوده آفرینهای دل پسند ارباب حرد ارحمند است و سر همه حصایل محمود و سایر سوهی ستوده سرداران از مکون صمیر او قطع نظر کرده با او بمقتضای سخن بحکم علی الظاهر عمل نموده به تفریر دلپذیر حکیمانه جواب بر طبق مصلحت بار داد - که چون درینحال عزیزم تنبه غنیمت سمع تصمیم یافته مزید بوف که صورت بقاعد از انصرام فرار داد خاطر دارد موافق مصلحت دولت بیست لاجرم اس اراده که ازو بغایب خرد پسند افتاده هر چند زود تر بحلیه وقوع و ربور تعجیل زینت پذیر گردد نظر بمقتضای وقت اولی و انسب مینماید - بالجملة چون رندوله خان از راه استقبال اعیان موکب اقبال و پذیره و حوه حبل دواب پذیرای امتیاز و اختصاص شده باردوی جهانپوی رسید بحکم وحشی منشی و ضعف نفس و تبدیلی از غلبه وهم و شراس بیتیاس ده ناشی از کمال شکوه و شان و صواب اولمای دوات شده با پانصد لاجدار به مجلس اعظم خان که در آنروز بزمی خوش مرتب ساخته و حشی دلکش مزین نموده بود در آمد - و اعظم خان بنابر آنکه منع همراهان او باعث مزید توحش و تنفر همگنان می شد ازین معنی که منافعی روش آداب بوده اغماض عین نمود - معیناً از روی مهربانی بمقام

دلاسا و استمات او و پدرش آمده سحنان عطوفت آموز که مناسب وقت و مقتضای مقام بود برزبان آورد چندانکه وحشت ایشان هانس مبدل شد - آنگاه از سر نو بر سر دلدی ایشان رفته بیست دست خلعت مراخور قدر و حال با ایشان داد - و چون از شگفته چینی اعظم خان رو و نیرو یافته راه سخن و زبان التماس پیدا کردند از روی مضرع بزبان یار درخواست کردند که چون خاقان ملک بخش کشورستان عادلخان را بشمول انواع عوطف از سایر دنیا داران دکن اسمایز داده بمراحم نامتناهی مقننر و مباهمی ساخته اند - چنانچه محال متعامه بدو بارگذاشته از روی مزید مرحمت پنج قلعه از قلاع نظام الملک که از آنجمله قلعه دهارور است بدو عنایت فرموده اند - اکنون که فتح قلعه مذکوره نصیب دولتخواهان شده اگر عادلخان را بوسی وعده سر قرار نه سازند ایند معنی باعث نومیدی و حرمان نصیبی او از عنایت پادشاهی خواهد شد - اعظم خان گفت که فرمان عالی شان برنحمله صادر شد که هرگاه عادلخان در باب استیصال کلّی نظام الملک با دولتخواهان دم از وفا و وفای رده با ایشان دو قلع بنیان بقی و طغیان آن نفاق نهاد اتمام نماید بملدور تقدیم این شایسته خدمت اولای دواب بتمام امداد او در آیند - و در باب تسخیر قلاع معهوده بکومتک مردم او اتمام نموده بعد از فتح باو باز گذارند - و در عرض این مدت که عساکر نصرت متأثر در وادی تعاقب غنم بگاو نموده بر اثر ایشان تاخستند و مکرز طول و عرض این کشور را بی سپر ساخته آن گروه بد فرجام را در یک مقام فرصت فرار و آرام ندادند مطلقاً عادلخان درین ابواب مقید همراهی نشده به هیچ باب از در مواهب در نماند - معیناً از روی مزید بر و امتن که گزیده شیوه بندگی این آستان است مکرر اعلام رفت که درین اثنا که مخالفان بخود در مانده اند انسب آنست که بمحاصره قلاع پردازد مطلقاً اثری برین مراتب مترتب نه شد - اکنون که فتح قلعه دهارور بنصب صد گونه منصوبه اولیای دولت شده و از شما خدمتی پسندیده بتقدیم نرسیده ایند معنی یوه که عبارت است از التماس قلعه مفتوحه درین وقت صورت ندارد - مناسب آنست که درینولا چون عساکر منصوره ناراده بنشد بعینه السف غنم به پائین گهات منوجه اند شما درین حوالی اقامت نموده و مردم خود را فراهم آورده مترصد باسید که هرگاه آن گروه ادبار آثار از مقابله رو تافته آهنگ بر آمدن بالا گهات نمایند سر راه بر آن بد اندیشان بگریزد - با افواج

قاهره خود را از عقب ایشان برسانند و باتفاق همگنان را در میان گرفته از میانه بر داریم - آنگاه که شما مصدر اینگونه هوا خواهی شده باشید درین باب دولتخواهان بدرگاه والا عرضداشت نموده درخواست قلعه دهارور نمایند - و بنابر آنکه در نظر انوار آن جهانبان جهان بعضی محیط هفت کشور بل محیط چهار دیوار ربع مسکون وقعت نقطه موهوم ندارد تا باین یک کف دست زمین محقرحه رسد یقین که اس الحاس بموقع قبول خواهد رسید - محملاً اعظم خاں هوج عادلخان را به قصه مابوده^۱ مرخص نموده عسکر قیامت اثر را از مقام دهارور کوچ فرموده برانر مردم نظام الملک به سمت قندهار^۲ ستاف - و نظام الملک از جا در آمده ناچار صلاح در آن دید که بافواج عادلخان از در مصاحبه در آمده قلعه سولا پور را باز بتصرف ایشان داده عهد و پیمان بایمان در میان در آورد که باتفاق یکدیگر بمقتضای مصعب وقت کار کنند *

بیان مجملی از خصوصیات شدت قحط و غلا و طاعون و وبا

چون نظام الملک از نیره سر انعامی و بد فرجامی قطعاً رعایت به جانب پندگان بادهاهی دجا نیاورده برخلاف سیر مرصیه ملوک عهد ماضی سلوک می نمود - و مجارئی اوصاع و اطوار بر منتهج مستقیم عدل و داد قرار نداده هنجار مرصی حضرت پروردگار نمی نیمود - و باین نیز کفایت نکرده افاغنه را که حمیر مایه فیه و مساد بلاد و عماد بودند در ولایب خود پناه داده در تقویت آن فتنه ناعمه که احلاط فاسده بل مواد مفسده کالبد روزگار و علت ناسه سوء المزاج لیل و نهار بودند بقدر امکان کوسیده ازین چند ماده خود را مستعد بلا و آماده ایلا ساخت - لاجرم حضرت جبار متمم انواع بلایا بر روی او و رعایای بلاد او کشاد - چنانچه نخس دایه سیاه پستان اثر بهاری و سحاب آذاری سیر باران از اطفال نبات باز گرفت - و تا انقطاع موسم پربار کشف خوان زمین که پیوسته از افضال ابر مطر زکوة گیر بود پرشحه وارثی نم دل ده نم فطره شبنم نرسید - بدانسان که گویی در آن سال بحارها طبع دحان آنسی گرفته بود یا سقای سحاب

(۱) این مقام در جنوب و غرب دهارور بمفاصله بیست و پنج میل انگلیسی واقع است*

(۲) این قلعه در جنوب و غرب ناندیر بمفاصله بیست و پنج میل انگلیسی واقع است و از دهارور هفتاد و پنج میل مسافت دارد *

سراب از چشمهٔ سمراب آب برداشته - و ازین رو رفته رفته گونه زنگارنی سبزه
گاهی گشته و در صحرا و مرعرار و هامون و کمسار از فرط بی آبی سیاهی
گیاه سیمایی گردید - چنانچه میزبان بهی چشمان مایدهٔ کلام ابو طائب
کلیم درین باب میگوید *

نشان ارابر و ناران آنجان رفت که گهتی برج آبی ز آسمان رعب
هواگر قطعه ابری جلوه میداد بدی بی آب همچون کاغذ باد
اگر یک قطره آب آسین بود حو آب آبله پرده نشین بود
محملا ناین علب قذ غله و کثرت غلا بجای کسید که عاقبت الامر
به قحط میجرسد - و آن بلا بمقامی انحامید که کار از شمار و تعداد ابواب
در گذشته اسم مویه و بوحه و دهن و دفن از میانه بر خواست - بل بنابر
آنکه موب عزیزان به علب قذ موب میشد لوازم تمهین بجای
تعریب بجای می آوردند - و باوجود آنکه فرط و فراحمای صاحب عدم را
بر مردم ننگ فضیحه بود از کوچهٔ راه باریک نغ تنز که در آنولا این
قضای سریع الامضا نیز بر اهل دکن نازل گشته بود هر روز قافله در قافله
بمراحل وادئی بیستی می ستافتند - چنانچه گروهی که از زیر شمشیر
می جستند آنرا که موب رسد و پی فرار از وبا و غلا بود بعضی از اوطان
بغریب و برخی از دنیا باحترت جلا وطن می بودند - و ازین ورطه کسی
کنستنی جان بدر برد که از کمال ناتوانی یارای قطع مسافت آسمانی نر
نداشت *

فلک ماند از پی هلاک عم بهر گوسد کفی از تخم آدم
دیس در کوچه فرس مرده اماد نشان از کوچهٔ دیوب میداد
بسان شوشهٔ ساعت دو دنیا پر و خالی شد از سوبی و احیا

بنابر آنکه نزول عذاب جباری غالب اوقات از نوع شمولی حالی
نمی باشد سال دیگر از شام قرب حوار آب خشکی و غلا و بلای قحط
و وبا در سایر اطراف دکن مثل خاندیس و گجرات و برار سرایت نموده
همانا اهل سرنا این ولایت بهمان گونه بلا مبتلا شدند - چنانچه مردم
این سهر و سایر برگات بعد از فقدان آذوقه و انواع حوراک چندی مانند
انعام و دواب ارخس و حاشاک کامیاب بودند - و چون این حوردنی که
در آنولا بود نیز از بیح و بنیاد بر افتاد مدتی مدید عموم عوام از عدم قوت

و قوت چون هوام خاک خوار از غذای خاک آب بر التهاب زمانه آتش
 جوع می زدند - بنحوی که هر آنچه درین مدت ریاده از هفت هزار ساله
 گردش چرخ دوار خاک مردم خوار بآدسی کرده بود بکمتر از هفته آدمی
 در هفته خوردن خاک تلافی بها آورد *
 زتنکی گر فقیر و گر غنی بود بخوان رزق او عم خوردنی بود
 نظرها قرص مه را کرده ناراج بنان شب فلک هم گشته محتاج
 بش از آن هم بی مبالغه ساعرانه و اغراق و شیان کار مردم چون
 سیاح مردم حوار بآدم خوردن افتاد - چنانچه اگر بر درستی نهایی بر ناتوانی
 دسب می یافت از سر او در نمیگدسب - و پدر و مادر نیز فرزندان عزیز
 و حکر گوشگان ناز پرورد خود را زنده از یکدیگر [در دیده] خام می خوردند
 و درین باب از سنده اطواری که درستی کردار بر راستی گفارس شهادت صادق
 میداد استماع رعب که در عین گرمی هنگامه قحط زنی در جوار محله
 سر پوشیده از مردم رو شناس روی و مو کشاده بر سر کوی و برن داد داد
 خواهی داده بنیاد مویه و شیون نمود - چون حقیقت حال استسراف رعب
 ظاهر شد که از جور جارات خود و عدم انصاف و مروت ایشان بظلم می نماید
 که نظاول ایشان در حق من باین عایب بعدی تجاوز نموده که جگر
 پاره مرا در سب بکار برده مرا بنحوی بی بهره مطلق ساختند که استخوان
 ریزه نیز در کار من نکردند - الحاصل کار پسر حدی کشید که چون این صدها
 بدسب نمی افتاد اکثر مردم مانند کرگسان جبهه حوار از سکار مردار
 روزگاری بسر بردند - و چون روی زمین را از پشهای جیفه و اموات که تا
 بسمک و سماک بر روی هم افتاده این روی خاک را روکش آن روی خاک
 کرده بود پرداختند کار به نیش قبور و کاوش گور رسید تا آنکه مردم مطلقاً
 بدفن موتی مقید نمی شدند - و اگر احیاناً کسی احیای مراسم دین و آئین
 شرع متین نموده نهایی مرده را بحاک سپردی سوختن آتش جوع
 بی بدان برده بر سر قسم آن یکدیگر را هلاک ساختندی - و اگر ار روی
 خطا راه بدو نمانتندی مردهای خشک شده دیرینه را از گور برآورده
 از باب کباب آهو و گور بکار بردندی - و اهل بازار نیز استخوانهای آسودگان

مزار را که از طول انقضای روزگار فرسوده گردیده بود سوده با آرد که فاسی از آن بر زبان و نشانی در میان بود بر آمیخته می بختند - و اسم ساه می نان بر آن نهاده بجان گرامی می فروختند - و گوشت حیوانات غیر ماکول اگر بفرض محال بدست می افتاد آنرا بسان بره شیر مست سان سان نموده بسان تحفه گرانمایه بهانی در معرض بیم می آوردند - و مردم شکم پرست که از گرسنه چشمی شره پیوسته بیک سیر آهنک نظر تنگ شان از پی گمان گوشت چون تبر پرنایی از کمان میدوید آنرا باندازه دسترس خرید می نمودند - خون معامله بیاعان آن متاع گرانمایه و فروشندهگان این کالای ارجمند والا بر سوانی کشید بعد از تحقیق این حقیق ایشان را بارخواست شحنة سیاست بیاسا رسانید - ملخص سخن از حصص بیص این محمضه مخوفه و بهلکه مهلکه جمعی که قوت حرکت داشتند به وسعت آباد هندوستان که ارض الله واسعه عبادت از آنست بنه سردید - و اکثر مردم شهر و جمعی کثیر از اهل اعمال خاندیس و هم چنین اهل گجرات و مصافات آن بمحض عنایت و عاطف شهنشاه که مظهر لطف سمدی و عنایت اربی و ابدي حضرت ایزدی است اربن نسله حلیه عظمی و طامه عامه کبری فجات یافتند - چه حسب الامر آنحضرت در سار شهرها عموماً و در شهر برهانپور خصوصاً لشکرها و آتش خانه ها برای اطعام فقرا و مساکین مرتب و مقرر شد - و هر روز از سرکار حاصه سریمه انواع خوردنی مهیا ساخته عموم مردم را ناعم می دادند - و سوای این روز دوسبه که باعتبار جلوس مقدس وروا روزگار بل عمد ابدي هفتای دهر و ایام عام و سمر است پنجهار روید سوای صدقات و وظایف مقرر بر سایر سکنه سمر درها موز مسحت می نمودند - و فرمان همایون شد که بجهت رعایت رعیت در حراج تخفیف کلی از باج مقرر داده پنجاه لک روپیه معاف سازند - و آنچه حسب الحکم اقدس سایر امرا و ارباب مناصب بصیغه تخفیف باز گذاشتند از حیز شمار بیرون است *

درین ایام آقا حیدر غلام برک نژاد که بخطاب خواصه خانی و کمال محرمیت و اعتبار نزد نظام الملک امتیاز داشت از رهنمونی بغیر بدرگاه فلک جاه رسیده بمنصب دو هزار ذات و سوار و عنایت خلعت و اسب سر امرازی یافت *

درینوقت که مقرب خان و بهلول را از بیم سطون و صولت اولیای دولت یکبارگی پای استقرار از جا رفته فرار بمصالحه به عادل خانیه

دادند - اعظم خان برندوله خان نوبت که دریولا مخافان سر بر آمدن بهالا گهاب دارند سیل دولخواهی آنست که حسب الامر دهانه دریوه را نگاهداشته سر راه فرار بر سر آن مطرودان را رسیدن موکب مسعود اردبیل مسعود سازید و بتقدیم این خدمت شایسته باعث آبروی خود شوند - آن نفاق آئین در جواب نوبت که چون دریولا کثر مردم ما پراکنده شده اند درین باب از عادلخان استمزاج نموده باستصواب ایشان عمل می نمایم - مقرب خان فرط اهتمام اعظم خان در باب استیصال نظام الملک ملاحظه نموده بتارگی از در چاره گری در آمده راه صلح و صلاح ناریدونه کشوده بطریق نامه و پیغام در لباس اظهار تملق و چاپنوشی تمام باراعلام نمود - که با دولت این خانواده از بنیاد نیفتاده صلاح آند که فرصت تدارک از دست نداده بلافی اوقات ماضی در مستقبل احوال به عمل آید - و بیش از آن که نوبت آسیای حوادث روزگار بشمارسد و بمقتضای ادوار چرخ دوار سما نیز نقطه و مرکز دوایر حور عریض الذیل گردید اگر دولت خواهانه ترک نفاق نموده پیوند انفاق بر وابط وفاق وفاق استحکام یابد و سررشته عهد و پیمان بعهده علاط ایمان بوشی تمام پذیرد در نگاهداشت این دودمان مساعنی حمیل مبدول افتد - خصوص دریونوف که نظام الملک بنابر درخواست هواخواهان بدین معنی راضی شده که بنای مصالحه و معااهده بر اساس تسلیم مذمه سولا پور بعاذل خان گزارد - و الحال چون حقوق نمک بر حسب نظام الملک نیز بر ذمه هم سما ثابت است چه در حقیقت بادی اسما در مادی حال ایشانید - بالحمله این مبرر دلپذیر در برندوله تاثیر نموده بتارگی دل بر انفاق مقرب خان گذاشت - اعظم خان حقیقت این واقع بوضع عرص اسرف معروض داشت و بی توقف فرمان سد که سید دلبر خان و سایر احدین از بوج ابوالحسن جدائی گزیده نکو نمک اعطای خان متوجه سوید - و سردار خان و خواصخان و رشید خان و حادی دیگر از پندهای درگاه با سه هزار سوار از حضور بامداد عسکر طفر آئین بمن فرمودند - خان مذکور بمجرد رسیدن خبر آمدن کوکب روانه شده بانداز ناحیه و تاراج قصبه و بازارگاه پرنده^۱ موجه گشت - و بتاح و تاراج قصبه و بازارگاه پرداخته سر با سر آنرا بنای ستور غازیان پی - پر ساخت - آنگاه بر سر قلعه حام که بقعه پیوسته استحکام تمام داشت و خندق بی عرض سه دراع اطراف آنرا فرو گرفته بود

(۱) در ضلع عثمان آباد (قلمرو نظام) واقع است *

تاخته بصدمة قبل دیوار آرا که سه ذراع پهنا و پنج ذراع ارتفاع داشت انداخته داخل دهچه شد - درین حال متحصنان دو توپ کلان را که وزن گلوله هر یک یک و نیم من بادشاهی باشد آتش دادند - حسب الاقتضای قهر یکی آزان دو قضای نازل بر رمی رسیده از آن زمین سنگ لاخ پاره سنگها بصدمة آن جدا شده و بچندین تن زخم های کاری رسانیدار آنحمله سه سوار با اسب و چهار پیاده بیک زخم حان دادند - و بفرموده اعظم خان دلاوران مسهور در همان گرمی دسب از جان شسته بپخندوی در آمدند - و هفت زنجیر فیل سر مست با غنائیم بیشمار از آن گونه فرزین بندی که بصور آن عقد دسوار کسا حرد را ملت بحر داد بر آوردند - اعظم خان باوجود عی انتظار کوه و حراره بسرايط محاصره نیز پرداخته از سه طرف ملجراها بریب داده بمسها مس - و از سمتی که نااهتمام راجه حی سنگه و اهتمام خان مقرر بود کوه سلالم ردیک تر برده آنها حواله گاه پرداختند - و دمه برقرار آن را فراخته متحصنان را بیاد تیر و تفنگ گرفتند - و بصرب توپ دیوارهای مقابل خود را بحاک برابر ساخته اگرچه کار بر متددین درون حصار تنگ ساختند - خصوصاً اهل باره شهر حاجی از دسب سرکوب اهل حواله یارای سر بر آوردن نداشتند لیکن از راه فقدان هیرم و کاه و سایر دواب صاحب معالیه آنجنان بر بیروندان از فصای حوصله درونان تنگ میدان بر شده بود که برگ کاهی در نظر وقع کومی داس و حرسه از پس که جای اندازی مسکوب در حوصله سموران جوی همسنگ خرمنی بود - مابرا آنکه در آن نواحی بسخ گیاه از زهر زمین چون برگ کاه از روی رمی بر افتاد ناچار چارپایان که در آنولا از فرط برصد عی حار حسم سده دیده انتظار در راه جو و کاه سپید کرده بودند نظر بر حوسه سنبله و خرمن ماه که از دور سیاهی مکرر دوختند - و بنظاره کاه دان کهکشان که گاهی که کهنه بیاد برمی داد ساخته بیاد علف سلی می اندوختند - باقوبدان و ملتف خان که با فوجی حرار از موکب ظفر آثار بجهت آوردن کاه و هیمه بمحال دور دسب رفته بودند بهرار جر ثقیل بطریق زمین کاری و حاک کنی علف دوسه روزه چهار پایان در حمیع جهات و اطراف اخذ و جرنمودند - و باوحو آمانه سعی سودی نداده اثری بر مراتب کوشش مترتب شد - فی الواقع مستی خس یا پشتاره چند گیاه بخوراک دواب و چارپایان آن لشکر بی پایان چگونه کفایت کند و انباری یا خرمنی

جو با ستوران کده کوه سباه ناف سکوه کجا می آمد - نادر اعظم خان صلاح وقت در آن دید که بالفعل دست از قلعه دار داشته از پای حصار برخاست و از سر اکراه رو به قلعه دهارو آورده در موضع پاتره منزل گزید *

از سوانح امن ایام مرحنده مرحام که در دیار سپهر مدار روی داده مرقوم می گردد - چون در دیار محمد علی بیگ رسول دارای ایران حسب الامر اعلی از دار الخلافه اکبرآباد متوجه درگاه والا شده بود بحاضر مبارک آوردند که مشر الیه را بنوازش بادشاهانه امتیاز داده بحاله خدمت ناخره سرافراز سازند - بنابر آن مکرمت خان را بتقدیم این خدمت نامزد فرموده مقرر ساختند که از راه سرعت خود را بدو رسانیده از تسریع حلت سعادت اندور سار و نا مالوه همراه بوده از آنجا در سبیل اسه محال معاود نماید - و معتقد خان صوبه دار آولایب تا درگاه گیتی پناه همراه بیاید *

بیست و سیوم اسفندار یحیی الدو - آصف خان با سایر سرداران از بالا کهاث مراجعت نموده چون نزدیک به شهر رسید حدیور روزگار بقصد مزید اعتبار آن خان والا مقدار بادشاهادعای نامدار را تا بظاهر شهر باستقبال خان مذکور مامور ساختند - و آن ادب اندیشان عقد تمند فرموده بها آورده نا آنجا که حکم اسرف صدور یافته بود پس باز فرمودند - حال حق شناس بشکر دریافت این عطیه والا بر کام دل فرور سده - حذاب نیاز بها آورده بنابر رسم معهود هزار مهر و هزار روپیه بصیغه نذر گذرانید و مشمول عنایب سده مرحمت حلت خاصه صمیمه دیگر عواطف عمه گردید - آنکه اسرای دیگر به تربیت مناصب و مراتب از رهین نور - رگاه مناهی و مصحر گستند - عبدالله خان و سید مظفر خان که در باب استیصال خان حهان معنی ایشان مستکور افتاده بود سرف ملازم حاصل نموده هریک بانصد مهر در سبیل نذر گذرانید - نعتی عبدالله خان بعنایب خدمت و حمد و شمشیر مرصع و جیغ مرصع و اسب و فیل خاصگی معمر گردیده بافزایش هزاری ذاب و سوار و خطاب فیروز جنگ سرافرازی یافت - بعد آن سید مظفر خان که چار هزار ذاب و سوار بود حلت و عمره و اضافت هزار سوار و خطاب حاجهائی یافته محسود اقران گردید - پس از آن سایر

(۱) این موضع در جنوب دهارو در فاصله چهارده میل انگلیسی واقع است -

منصبداران که مصدر خدمت نمایان شده بودند در خور مراتب باضافه مناصب و سایر عنایات صوری و معنوی اسماز یافتند - در همین ایام مکروه خان بعد از تقدیم خدمت مرجوعه مراجعت نموده سعادت ملازم دریافت *

چهاردهم شعبان سهندشاه دین برور بنابر آئین معمر حکم به افروختن چراغان فرودند - پرده چراغان در دل آن شب که زرو کشی و زشده بود داع رشک بدل مهر جهان افروز نهاد - و در آن شب قدر ماه بدر که مقدار نور شمعی و اعصار فروغ چراغی نداشت از پرده روشنائی چراغان بدان مشابه اکتساب انوار نمود که ار آن دحیره دقیر روزگار ما باید اندوخت و وام آفتاب تان نیز از فاضل زلف جاوید ادا نمود *

آغاز چارمین سال فرخ فال از جلوس مبارک حضرت صاحب قران ثانی

کشور خدای فلک چهارم یعنی نیر اعظم بعد از انقضای سست و سه گهری و چهل و هفت دقیقه از شب جمعه هفدهم شعبان المعظم سنه هزا و چهل هجری بدول محل حمل بحویل نموده آب و رنگی بر روی کار عالم آب و خاک آورد - مداء سال چهارم از سین جلوس اند قرن حدود رمان حلیقه روی زمین - بویید نوروزی نو بعالمیان رساننده صعب حالان گسسته انید را قوی دلی حسید - و ده درک حس سهد آنحضرت که ثمره عدل و احسان بل حاصیب سب حبر اسب اننای زمانه نتازگی منظور نظر مهر پدرا نه آای علوی گسته قبه السیف قتل عام مصائب گیتی و ترکثار حوادث روزگار از زیر نبع بیدریغ طاعون و ونا حسته بارماندگان سبب چون طواری لیل و نهار از مخمصه پلای قحط و علا رسند - و بیمن عنایب حوان سالار مایده احسان حضرت رزای یعنی مهر منیر ابواب فتوحات آسمانی بمفاتح عنایب ربانی بروی رسن و رمان مفتوح گشته پژمردگان صحرا و چمن چون گرسنه چشمان قحط دکن از عطای بی منتهای آسمی سیر چشم نبل تمنا گشتند - چون گذارش مرادب عطایای عممه و عنایات عظیمه ایزدی نه در درجه اسب که بار تفصیل برتابد ناچار خود را از آن باز داشته بنگارش محمل واقعات این ایام خیر مرجام سی پردازد *

دوم فروردی ماه مجد علی بیگ رسول دارای ایران شاه صفی همراه افضل خان و صادق خان که حسب الامر اعلیٰ به ندیره اوشنافته بودند - عادت پذیر آستان نوس درگاه گیتی پناه شده از روی کمال ادب نامه شاه صفی را که عمده مضمون آن تهنیت جلوس همایون بود گذراند - حضرت شاهشاهی نامه ازو برگرفته بدستور اعظم افضل خان سرزدند - بعد از آن زیبایی دعای شاه را با پیغامهای صداقت آئین که مشتمل بر اظهار محبت بود اطلاع نمود - آنکه بوسیله اعیان درگاه در باب تعین وقت گذرانیدن ارمنخان شاه درخواست نمود - حسب الامر اقدس ششم فروردی ماه قرار یافت - و آن رسول قاعده دان ادب شماس را بنمایب صوری از مرحمت دست حلف و ناج قزلباشی و جیفه مرصع و حمجر مرصع گرانمایه سرافرازی بخشیده مرحمت دو جوان طلا و نیک پانداں مرصع و یک تقور پیانه زرین سرپوش دار که بیست هزار روبه قیمت داشت بر از ارگحه خامه که سایر رسم معهود در ایام جشنها و عدهای عزایب می فرمایند صمیمه آن مراسم غممه شد - عبدالحق برادر افضل خان مخاطب بامانت خان که برضی فرمان همایون نادرشاهی بجهت تقدیم خدمت مہانداری و همراهی مجد علی ایلمچی از دارالحلافه ناپایی پست شتافته و از آنجا تا برهانیور شاستگئی تمام بمراسم این امر اقدام نموده صیامهای نمایان بجا آورده بود از زمین نوس آستان آسمان نشان بشاننی بجهت را مریخ سعادت جاودایی داد *

ششم ماه ایلمچی مذکور حسب الامر سوغات شاه را که از آنجمله سه روز اسپ عراقی راد صرصرنگ شعله نهاد و نفایس اسبچه ایران و نوادر معف و بدایع هدایای آن بلاد بود و بهای آن سه لک روبیه می شد بنظر انور در آورد - و پنج اسپ عراقی و پانزده ستر بختی نرو ماده با پنج استر و اقمسه آن دیار از خود و پنج اسپ از باب مجد تقی تحویلدار تنسوقات برسم پیشکش گذرانید - چهاردهم ماه پیشکش نمایان از نوادر و جواهر و مرصع آلات و زر نقد و فیلان تنوسد و سایر امتعه نفیسه که قطب الملک مصحوب شیخ محی الدین رسول درگاه و وفاحان نامی کسر خود ارسال داشته بود از نظر اشرف گذشت - و شیخ مذکور یک لک روبیه حواهر و اجناس از جماع چهار لک روبیه داده قطب الملک بر سبیل پیشکش از جانب خود گذرانید *

بیان برخی فتوحات آسمانی که بحسن سعنی قلیچ خان در اله آباد روی نمود و شرح مجملی از سوانح عهد دولت

چون سابقاً بمسامع علیّه خدیو هفت کشور رسیده بود که ^۱ [عبدل] نام فساد پیشه کوتاه اندیشه بنابر استظهار حصانت حصارهای استوار که در وسط جنگل انبوه اتفاق افتاده بود سر بتمرد و خود سری بر آورده و رعایای متردد آن دیار از دست تطاول او بجان آمده اند - لا جرم بحکم آنکه تنبیه ارباب قنّه و فساد در شریعت جهانداري فرض عین است حکم معلی صادر شد که قلیچ خان بیدرگ اسمیصال آن امدار مال نماید - خان مذکور بافواج قاهره بتوزک و تهیه تمام راهی شده قلعه اول هرگاتو نام قصبه را که سه حصن حصین داشت و اکثر مردم کار آمدنی عبدل با عیال خود آنجا را مامن ساخته بودند محاصره نمود - و در همان گرمی از دو طرف بنا بر آنکه مبنی بر دو دروازه بود یورش کرده - بهادران متهور از توپ و تفنگ متحصنان که بر سر جان و ناموس ثبات قدم ورزیده داد مواجهه و مجادله میدادند های کم نیاورده خود را بنائین حصار رسانیدند - و حمدانکه مخالفان بمیانجی شعله توپ و تفنگ و انواع آلات آتشبازی هنگامه مدافعه و مانعه گرم ساخته کوشش نمودند که دلاورانرا از جد و جهد یورس باز دارند فایده نداد و سرگرمی بهاهدان میدان دین درین ماده زیاده شد - چندی پردلان کم هراس بگردبانها که همراه داشتند و برخی دیگر بکمند از اطراف برج و باره برآمدند و جمعی از متحصنان های قرار استوار داشته چندی بمقابله پرداخته - چون اثری مترتب نشد ناچار پناه بحصار دوم بردند -

و قلیچ خان آنرا نیز محاصره کرده در اندک مدتی بدستیارئی قائید الهی و همراهی اقبال بادشاهی جبراً و قهرآ دست برآن یافت - و مردم غنیم مغلوب و مقهور بحصار سیومین که از همه منبع تر بود فرار نمودند - و اولیای دولت که پیوسته بتائید نصرت ایزدی مظفر و منصور اند نه به نیروی کثرت عدد و وفور عدت در کمتر مدتی آن قلعه را نیز مشرف بر تسخیر ساختند - وبهادران عدو بند کشور کشای در باره یورش مراسم کوشش بوجه اتم بها آورده بکیراگیر مفتوح گردانیدند - درینحال مردم غنیم مخدول دست از

جان شسته بر سر ناموس پا محکم نمودند و تحریک عرق حمیت جا هلیب گوهر بد اصلی را بکار فرموده جوهر غیرت بیجا را آشکار کردند - و رسم جوهر که بهندی زبان عبارت است از کشتن عیال و اطفال در امثال این احوال بعمل آوردند - و قریب هزار کس اهل خود را به تیغ بیدریغ گذرانیده رو بعرصه پیکار نهادند - با هزار تن دیگر از مردان کر کار مردان کرده بدار البوار شتافتند - و ازینجانب نیز جمعی در اقامت وظایف جهاد دقایق جد و اجتهاد بطهور رساننده درجه شهادت یافتند - و جمیع مفسدان آن سر زسن و متمردان اطراف و نواحی از سطوت و صولت اولیای دولت بیجا و بی پاکشتند - و قلمهای مستحکم را که از اسباب قلعه داری هر بود خالی کردند و از عدم ثبات قدم بولایات دور دست رو نهاده پراکنده شدند - و عیدل مدبر نیز از وطن خدد هزیم اختیار نموده خود را بجنگل های دشوار گذار رسانید - قلیچ خان وطن گاه آن سیاه رو تباہ رای را خراب کرده آتش نهب و تاراج در خشک و تر آن سرحد زد - و بتخانهای آن سرزمین که سر بفلک رسانده بود ب خاک برابر ساخه رتها را سوخت - و اعلام معالم اسلام در آن معابد اصنام بر افراخته روی زمین آن کفر آباد را که ظلم شرک فرو گرفته بود بنور ظهور دین بر افروخت - و بجای بتخانها مساجد و معابد بنیاد نهاده صیت اسلام و ایمان و صوت اذان که هرگز بگوش کرگشته اهل آن سرزمین نرسیده بود بمشانه بلند آوازه گردید که بمسامع کروییان عالم بالا و صوامع ملأ اعلی رسد - آنگاه همعنان ظفر و نصرت عثمان انصراف را بپا اله آباد انعطاف داد *

از جمله فتوحات آسمانی که در مقدمه این عنوان اشاره احمالی بدان رفت فتح حصار استوار قلتم است باین کیفیت که حون سپهدار حال مدنی مدید آن قلعه را محاصره نموده دقایق سعی و تلاش به نهایت درجات امکان رسانید و قطعاً اثری بر آن مرانب مترتب نشده معامله بفسون دم شمشیر و فنون تدبیر از پیش نرفت درینحال که کار بکار کشائی توفیق افتاد و استخلاص آن حصار در کار گرئی بخت و چاره گرئی اقبال انحصار داشت قضا را حشم قلعه جمعی از اعراب که کشاد و بست بعضی از ابواب بدست ایشان بود و در نگاهداشت مداخل و مخارج حصار دخل تمام داشتند نظر بحصول منافع انداخته و بچشمداشت ادراک مراتب و مناصب دیده طمع و انعام و احسان بندگان درگاه والا دوخته درین باب باهم همدستان شدند و با مردم سپهدار خان زبان یکی کردند - و آن عمده دول خواهان که

پیوسته در پی دولت خواهی بوده درین گرمی جمعی از بهادران کار طلب را نهایی فرستاد که برهنمونئی ایشان بحصار در آمده کرنای بنوازش در آرند - درینوقت که غریب کرنای بلند شد نگاهبانان قلعه ازین قصه ناگهان آگهی یافته از جا رفته بدست و پا زدن در آمدند - و لیکن چون حصار محوژة تصرف و حیز نسخہ دلاوران کشورگیر در آمده بود و کار از چاره گرمی سعی و تدبیر گذشته ناچار از بیم سربین باسیری در داده دستگیر شدند *

درینوالا که حبر قوب شہر خان صوبہ دار گجرات رسید اسلامخان کہ حراست اکبر آباد در عہدہ او بود بمرحت خلعت و اضافہ ہزاری ہزار سوار بر منصب اصلی کہ چہار ہزاری سہ ہزار سوار بود سرافرازی یافته بصوبہ دارئی احمد آباد تعین شد - و حکومت اکبر آباد بہ صفدر خان و حراست قلعه بہ مکرم خان مقرر گشت - بیس و پنج اردی بہشت ماہ

آلہی راجہ بیتولداس بہ نگاہبائی قلعه رنتھنبور از تغیر قلعه دار خان سرافرازی یافته رحصت شد - و سبب این امتیاز آن بود کہ جون در جنگ خادجہاں جانفسانی ہا بکار آورده تازہ ہایہ راجگی رسیدہ بود و آئن معمود راجہونان آنست کہ ہر چند شخصی بمرتبہ والا نرسد نا قلعه نامور نداشتہ باشد بیایہ اعتبار نمی رسد - بنابراین شاہنشاہ حق گذار ادای حقوق جان سیارئی او نمودہ بحراست قلعه رنتھنبور کہ از قلاع مشہورہ ہندوستان است سرافرز فرمودند *

ار جملہ فتوحات معمودہ مذکور کہ شرح آن موعود شد فتح قلعه سونندہ^۱ است - چگونگی این قضیہ آنکہ سپہدار خان بعد از فتح قلعه تلتم حسب الحکم اقدس ہمت بہ نسخہ آن برگماشتہ محیطش را نقطہ وار مرکز دایرہ احاطہ نمودہ و ہر اطراف و جوانب ملچارہا قرار دادہ کار بر متحصنان بغایت تنگ ساخت - و چون آثار عجز و انکسار از اوضاع و اطوار قلعه دار بظہور پیوست سپہدار خان باو نوشت کہ عنقریب این قلعه نیز بمیان اقبال کشور کشا بکشایش خواہد گرائید - بہتر آنست کہ ہش از فتح حصار عرض و ناموس خود بر باد ندادہ خود را و اولاد منتسبان و متعلقان خویش را از مناصب و عزت حرمان نہیب نسازی - سیدی جمل قلعه دار استحصال رفع مراتب و سلام جان و مال در نظر داشتہ و در صدد بہ اندیشی و سعادت طلبی خود شدہ بحقام تسلیم حصار درآمد

(۱) قریب بہ پنجاہ کرورہ در سمت شمال و مشرق اورنگ آباد واقع است *

سپهدارخان پیمان نامه موکد نایمان شداد نوشته نزد او فرستاد - او بمجرد رسیدن عهد نامه با سایر اهل و عبال و متعلقان خویش و ملازمان با اسباب و اموال بر آمده قلعه را به مردم پادشاهی سپرد - سپهدار خان مقدمش را مکرم داشته از سرکار خاصه شریفه بخلعت و قبل و اسب اختصاص داد - و غائبانه تسلیم بمنصب سه هزاری فرمود - و سیدی میران پسرش را بخلعت و اسب و تجویز منصب هزاری و سیدی سرور دامادش را بخلعت و اسب و تجویز منصب پانصدی سرافرازی بخشید - و روز دیگر داخل قلعه شده مداخل و مخارج آنها بنظر دقت نگر در آورده حاضر از همه رهگذر جمع ساخت - و سر انجام سامان و ما یحتاج آن نمود سیصد تن از سپاهیان کار آزموده را سردارثی مرزا محمد خویش خود در قلعه باز داشته خود مصفر و منصور عنان باز گشت معطوف نمود *

چهاردهم اردی بهشت ماه به عید رمضان مطابق افتاده هلال فرخنده همایون فال غره شوال از راه کمال سرعت بر ادهم گیتی نورد گردون برآمده بطریق یام مؤده فتوحات سی اندازه که درین ایام تازه رو نموده بود اولای دولت حاوید نمود رسانید و عالمی را بنوید قدوم این دو عهد سعید سرشار خورمی و بغمی گردانید - و بشارت غامه موکب ظفر مرین صاحبقران دوم علفه صدای قهقهه شادی و نوای شادیانه مبارکبادی در گنبد سپهر نهم پیچید - در آنروز شطاط آموز خدیو روزگار ظل انوار حضرت آفریدگار که منظر منن انوارش عید عالم و نوروز دویم اسب مانند خورشید جهان افروز از مشرق مهر و که درشن طلوع فرموده عالمی را از سامن نور حضور که نمونه ظهور تحلی طور اسب نمودار انوار وادی ایمن ساخت - و مراسم معهوده این فرخنده روز بظهور آورده آنگاه بقصد ادای نماز قرین دولت و سعادت قبل سوار متوجه عیدگاه شدند - و فروغ انوار طلعت انور ساخت مصلاً را آذین نور بسته روی زمین آن عرصه را بحلیه جلال و جمال و زیور دولت و اقبال مزین و محلی ساخت - و بعد از فراغ وظیفه مقرره این روز مبارک در هکام مراجعت نیز از دو سو خلاق کوی و بازار بافشاندن درم و دینار نصفی و نثار زر ریز گشتند - درین روز نجابت خان ولد شاهرح میرزا را بخدمت فوجدارثی ملتان که در آنولا جاگیر پمین الدوله بود از تغیر احمد بیگ خان مختص و مرخص ساختند *

از سوانح اودیسه که درینولا به ض اعلی رسید غلبه باقر خان است بر سر لشکر تلنگانه و جرمانه گرفتن به سبب صدور حرکت بی ادبانه اربشان چون خان مذکور ولایت کهیرا پاره و حصن حصین منصور گنه را از گماشتگان قطب الملک مستخلص ساخت چنانچه سابقاً گدازش یافت زمینداران آن نواحی فریب بیست هزار تن فراهم آورده در مهدی پور نام موضعی بغایت منیع در دوازده کروهی کهیرا پاره خیره حشمی بل چیره دستی آغاز کردند - باقر خان دیگر پاره از کهیرا پاره بانداز گوشمال ایشان برآمده رو پراه نهاد - و بحسب اتفاق بعد از طی چند کروه جنگلی انبوه پیش آمد که در آن سر زمین باعتماد دشواری و بی پایانی مورد ضرب المثل بود - چنانچه قاصد نسیم نند روئل سفیر سریع السیر صرصر را از کنار آن جنگل محال گذار چه جای میان مجال گذر نبودی - و مسرع شعله سرکش زهویه آن پاکشیده سالک شتابنده سیلاب از سر مضیق نای اشجار سرافرازش سر باز زد - بی تکلف فرط تراکم درختان بی پایانش بمشابه بود که برید لا مکان سیر نظر که در نیم لمح البصر هفت سپهر اخضر را پی سپر میکند پیوند امید از قطع طریقی آن مسلک برآید - و وفور تشابک اغصان اشجار آن بیشه دور و دراز در پایه که پیک سبک پی نیزتگ یعنی اندیشه نیرنگ پرداز مرد مهندس پیشه که در یک چشم زدن بیدرنگ برکار احاطه کردا کرد مرکز نا محیط حرخ دوار بر می آرد خیال دخول در آن نبستی - محملاً بهاداران سرابا تهور از کار گری نفوذ عزیزم راسخ که موبد نفاذ حکم همب نافذ شده بود رفته رفته بدان جنگل در آمدند و اکثر بریده و بعضی جا سوخته راه در آمد پیدا نمودند - و افواج عنیم بیره کلیم که راه احتمال گذشتن از آن مجال محال گذار نمی دادند و بان پست گرمی نای از سرحد اداره خدیس فرا پیس نهادند چون باین طریقی بجلدی از ارباب جلادت مشاهده نمودند بیدست و پا شده قطع امید از خود کردند - و از بیم توحه موکب اقبال رو گردان شده تا بسدی چوب بست که در مضیق میان دو کوه بر آورده بودند و آنرا بتخندقی بسیار پهناور عمیق استوار کرده هیچ حاجت بآب نه ورزیدند و آنرا پیش رو داده در پس آن بحتک پیش آمدند و آتس کین برافروخته هنگامه انداختن بان و توب و نفنگ را گرم ساختند - و ازینحانت اصحاب تهور یعنی بهاداران پر دل کم هراس که از برابری شعله سرکش های کم نمی آوردند بلکه خود را مانند باد صرصر بر آب و آتش می زدند از ژاله آتشین بدو و آب بی پایاب آن ژرف خندقی باکی نداشته

خود را بی انا و محانا بهای آن دیوار بست چوبین رسانیدند و نگرشی
شعله سرافراز که بر قلب خاشاک زند در یکدم سرور فراز آن سد مذکور
برآورده آن آتشی نهادان خاکسار را بیاد تیغ شعله آمیغ گرفتند -
چنانچه به کم نرفرتی خلفی بی پایان از آن کم فرصتان بی سر شده
بقیه طعمه شمشیر فنا و جمعی کثیر اسیر و گروهی انبوه هریب پذیر
گشتند *

بیان چگونگی کشایش قلعه قندهار

دکن بکلید تائید این برگزیده

عنایت ایزدی

چون نصیرخان قل ازین حسب الامر اعلیٰ نا موکب اقبال قلعه
قندهار را قبل نموده داد شرایط کشش و کوشش داده بود درینولا بمحض
همراهی اقبال بادشاهی یعنی تأییدات آملی در باب فتح قلعه کاسب
و مقصی المرام گشته بر کام خاطر فیره زگشت - تفصیل این قضیه آنکه
در سال گذشته حان مذکور بیک گروهی قندهار رسیده با فوج عمان
موج اراده بسخر پس نهاد همت ساخت - اول نا سایر سرداران
مثل شهباز خان و سردار خان و راحه بهارت و جمیع بندهای درگاه بانداز
ترکاتاز قصه که پیوسته قلعه بود هم کار کشا پرسته روی توحه بدان
سو نهاد - و سرافراز حان نامی سرگروه لشکر کومکنی آن حدود که در
میدان گاه میان قلعه و قصبه در پی پیکار شده آلات آتشبازی پیش روی
خود نصب نموده بوده بمجرد رسیدن موکب اقبال روبرو گشت - و صادق
داماد باقوت خان که نگاهبانی قلعه بود و تعلق داشت و جمیع بروج
علی الخصوص برجهای سمت میدان را به توپ و تفنگ و سایر ادوات
و آلات جنگ آراسته بود او نیز آماده مدافعه و مجادله شد - درینحال
نهادران ناسوس حو از آن دریای آشی که در پیش صف و از بالای
قلعه زبانه کش شده بود ملاحظه نه نموده سمندر وار غوطه در میان صفوف
حوردند - و بیاد حمه قلب شکن و صدمه باد پایان مرد افکن صرصر
بنیاد بر انداز ریشه کن بر انگیزخته آن تباه اندیشان را مانند اندیشه ایشان
پاشان و پریشان ساختند - و سمندر خان حاکم قصبه و سیدی سرور میر آخور

طویلۀ اسپان نار گیر که بجهت سوارنی تفتنگچیان کومک مقرر بود درین دار و گیر با دویست تن بی سر شدند - و قصبه بحوزۀ تسخیر در آمده قریب شش هزار کس از مرد و زن اسیر و دستگیر شدند - و پانصد اسپ و صد شتر و اموال بی شمار بمعرض قاراج در آمد سوای آنچه سپاهیان یغمائی بقلم عرض نداده از میان بردند - و سرافراز خان با جمعی پریشان حال که از زیر تیغ جسته بودند به تگابوی تمام شباشب خسته و دل شکسته باردوی نظام الملک پیوست - و نصیریخان سایر اسیران را بشکرانۀ روزی شدن عطیۀ فتح و فیروزی نصدوی فرق فرقد سای خدیو زمان ناهیده آزادی بخشید - آنگاه باهتمام تمام همت بر اتمام کار برگمانسه سرانجام لوازم قلعه گیری پیش گرفت - و ملچارها به بهادران کار آزموده بخش نموده در پی سبه پیش بردن و نقب زدن شد - چون تهیه این کارها ساخته و کوچۀ سلامت پرداخته گشت و جوالها مریفع و آماده کرده توپها بوسیله حیلۀ حر اثقال بغراز آنها بر آوردند - و همین که در اندک فرصتی از ملچار نصیریخان کوچۀ سلامت بکنار خندق رسید جمعی که در پناه دیوار بسب کنار خندق بودند از واهمه راه هزیمت پیش گرفته جای خود را خالی گذاشتند و مردم ملچار مذکور در آن مقام قایم شده قرار گرفتند - چون در مضای آن خندق که چهل و هشت دراع پهنا دارد گنبد مقبرۀ قاضی قوام واقع بود اکثر اوقات چندی از آن فرقۀ تفرقه آئین در پناه آن در آمده به تفنگ افکندی و بان اندازی باعث فرقه خاطر و شعل قلب دلاوران می شدند - بنابراین از ملچار نصیریخان ته آن مقبره خالی نموده و آبرا بباروت انباشته آتش در دادند و از صدمۀ آتش بنیاد آن بنا را بی خاک و حود صدمه از آن مردم باد فنا در دادند - و جمعی از سپاهیان در آن موضع ملچار ساخته جا گرفتند - درینوقت رندوله و بهلول و جمیع اهل نفاق و شقای از مردم نظام الملک و عادل خان باتفاق بکدگر خود را بکومک متعصمان رسانیده بر سر ملچار نصیریخان ریختند - اهل قلعه نیز در صدد مدد ایشان شده بیکبار سایر آلات آتشبازی را کار فرموده از رگ تیره ابر شعله بار توپ و تفنگ طوفان آتش انگیختند - سردار نامدار با سایر سرداران و بهادران دلاور مردانه پای ثبات و قرار برجا استوار داشته در آن قسم نبرد مرد آزمای دل از دست نداده سر پنجه قدرت بدشمن مالی و عدو بندی بر کشاد - و با اعتماد کار گری اقبال و اعتضاد دولت بی زوال نیرو و زور بازو یافته جمعی را جریح و قتل

و باقی را مغلوب و شکوب ساخت - و عسکر طغراز ظهور این فتح آسمانی
استظهار دیگر یافته زیاده بر سابق در پی پیشرفت کار شدند *

چون شش نقب از جمله بست و یک نقب که درین مدت سر کرده
پیش برده بودند با تمام رسید نصیریخان صلاح و ب در آن دید که سه نقب
را باروت انباشته باقی را از روی احیاط موقوف دارد - اتفاقاً پیش از آنکه
قرار داد بوقوع انجامد خبر نزدیک رسید اعظم خان که حسب الحکم
اشرف بامداد آن شهادت آثار متوجه شده بود رسید - خانم کور مراسم
استقبال بجا آورده اعظم خان را هم از راه با سر مایار آورد - و حون در
حضورش هر سه نقب را آتش دادند فضا را آتش بکی در نه گرفته بدو
نقب دیگر کارگر افتاده دیوار شور حُجّی را با نصف برج کلان انداخت -
و جمعی ستاره سوخته تیره روز از آن فرقه تفرقه اندوز را بف باروت سوخته
چندی دیگر را صدمه افتادن دیوار بخاک برابر کرده ازین دو راه بعدم آباد
راهی ساخت - درینحال نصیریخان و همراهان یورش کرده از راه دیوار
افتاده اراده در آمدن نمودند - درویشان بمقام معانت و مدافع در آمده
سرگرم انداختن بان و تفنگ شده مشکهای پر باروت را آتش زده
الداختند - محملاً از دو بهر با هنگام نشستن آفتاب معرکه زد و حورد قایم
بوده هنگامه گیر و دار از طرفین گرم بازار بود - چون آتش حسب المدعا
کارگر نیفتاده دیوار را چنانچه باید نینداخته بود و بی بالغه متحصنان بر
مردانه کوشیده حق ستیز و آویر بجا آوردند - و آخر بسبب درمیان آمدن
ظلمت شب عرصه کارزار بقایمی از یکدیگر ریخته مردم طرفین رو بسوی قرارگاه
خویش آوردند - و بهادران در همان نزدیکی اقامت نموده نایبانشان
دیگر نقب ها در آمدند - متحصنان از روی قیاس چگونگی حال استقبال
را در آئینه مشاهده احوال معائنه دیده دانستند که عنقریب جبراً و قهراً
قلعه بحوزه تصرف اولیای دولت در آید و همگی اسیر و دستگیر میشوند
ناچار از روی اضطراب در مصالحه زده ابواب آشتی که جای آن از کمال اصرار
بر محاذله و مقابله نگذاشته بودند بوسیله راجه بهارت کشوده در خواه پیمان
نامه نمودند - نصیریخان حسب المدعا ایسان عهدنامه نوشته همراه
معتقدان راجه نزد قلعه دار فرستاد - او با هفت کس از اعیان آن حصار
برآمده براجعه ملاقات کرد و کلید قلعه تسلیم نموده در فتح بروی دولتخواهان
پل ابواب امن و امان بر روی روزگار خویش کشود - رور دیگر با راجه

نصیریخان را دیده ده فیل پیشکش بادشاهی گذرانید و از نوید مراحم
امتناهی خلافت پناهی مستظهر و مستمال گشت - نصیریخان در همان
روز داخل قلعه مذکور که بیست و هفتم اردی بهشت بعد از چهار ماه
و نوزده روز بکشایش گزائیده بود گردیده خصوصیاتش بنظر دقت نگر در
آورد - و جمله اسباب قلعه‌داری یکصد و شانزده توپ حوزد و کلان که توپ
عنبری کلان و عنبری - ورد ۱ و ملک صبط و بحلی از حمله آن نوبهای
نامی است بتصرف در آمد *

ار سوانح دولت جاوید اسما که درینولا بنابر نیرنگسازیهای بخت
و منصوبه ناریهای اقبال از عالم غیب چهره نما گشته علت انهدام پنبان دولت
نظام الملک شد آنکه چون اراده ازلی باستیصال کائی او بعلی پذیر گردیده
بود لا جرم بدست خود اسباب عذاب و نکال خود مهیا و آماده ساخته در
نخرب پنباناد دولت خویش کوسید چنانچه وکیل و سپه سالار خود فتح خان
پسر کلان ملک عنبر را که چندی ازین پیش بنابر سوء ظن و بدگمانی
رندانی ساخته بجای او مهربان را که از علما بزرگ و معتبر او بود
سپه سالاری و اخلاص خان حبشی را بوکالت برداشته بود چون از مقربان
و اقربان او کاری بر نیامد درینولا از حبس بر آورده بخدمات سابق نصب
نمود - بنابر اینمعنی مقرب خان از نظام الملک نومید گشته در مقام
بدگئی درگاه گیتی پناه سده بوسیله رسل و رسایل از اعظم خان درخواست
امان نامد نمود - آن خان والا شان حقیقت را بدرگاه عرض داشت نمود
و حسب الاسدعا فرمان استمال آمیز بنام مقربخان عرض صدور یافت - بعد از
ورود آن فرمان نوارس عنوان اعظم خان ناناجی دوریه ۲ را که از معتمدان
نظام الملک و بیس دست مقربخان بود و با دوازه کس دیگر از حادب او
بقصد مهم سازی آمده بحضور خود طلبیده فرمان جهان مطاع را نمود -
مقربخان از تقریر او امیدوار مرحمت حدیو روزگار و دانهاد بدگئی درگاه
گیتی پناه گشته و از همه جهت جمعیت خاطر اندوخته روز دیگر با سایر

- (۱) در منتخب اللباب این دو توپ باسما غیری خورد غیری
کلان و غیری خورد نوشته شده - لاکن غنبری کلان و غنبری خورد چنانچه درین
کتاب مذکور شد صحیح معلوم می شود منتخب اللباب - حصه اول - صفحه ۷۵ *
- (۲) در بادشاه نامه تاماجی و قاجاجی مذکور شده حصه اول - صفحه ۳۷ *

همرhan متوجه اردوی طمرقرین گردید - اعظم خان بجهت مرید امید و تمهید مقدمات دلجوئی و تفقد خاطر او از راه اعرار و احترام جانیش در آمده ملتفت خان را با چندی از بندهای درگاه والا باستقبال ارسالداشت و خود نیز از روی اردباد مواد اسمالت تا کنار معسکر اقبال بدسم استقبال شتافت - و او را معزز و مکرم از راه بممرل خود آورده در تمهید مبائنی احترام و اکرام او کوشیده نخسب او را به بسرف خدمت و حنجر مرصع چها اسپ و دو فیل و یک لک روپیہ از سرکار حابه شریده اسپاز بخشید - انگاه به تسلیم منصب شش هرابی شش هزار - وار - برقرار فرموده صد دسب خنعب و صد سال و هفتاد اسپ بهمراہ او داد - و دو صد و چهل کس از ایشان را در حور پایه و مقدار بتجویر مناصب و انعام و مدد خرج نوازش فرمود *

درین اثنا رندوله سر اسکر عادلخان غار مقنضای وقت باعظمخان پیغام داد که چون مصنعت بلاد و عماد در بسی صلح و صلاح مندرج است - اگر اولیای دہلب ابد قرین بادشاہی از راه خیر خواہی رعیت و سہاہی در آمده از درگاه والا در خواہ عفو رلات و محو تقصیرات عادلخان نمایند - من بعد من متمہد تطوع ہ تعبا عادلخان میشوم کہ بدستور معہود در مقام بندگی و خدمتکاری بودہ دقبقہ از دقایق فرسانبرداری ناسرعی نگہدارد - و علامت انقیاد با قوہ او اینکہ بالعمل شیخ معین الدین ایلچی را کہ پیش ازین با پیشکس روانہ درگاہ نمودہ تائیا در بیدر بار داشنہ بود روانہ نماید - اعظم خان بعد از رسیدن این پیغام حسب الفضلاح دولتخواہان محاسب پرگنہ ہمالکئی و چیبکوبہ^۱ از توابع بیدر راہی شد کہ تا رسیدن موسم برشکال آنجا امام گزیدہ بمقتضای وقت عمل نماید - چنانچہ اگر مردم عادل خان بر سر عہد خود باشند بدرگاہ والا عرضداشت در باب فروگذاشت لغرشہای عادل خان کہ بناہر عدم اختار رو داده التماس نماید - و اگر معاملہ صورت دیگر ہر کند و ابنمعنی از روی تزویر و فریب باشد جرای آن بد عہدان چنانچہ سزاوار آن باشد در کنار روزگار ایشان گذارد - و بناہرین عزیمت صائب کوچ کردہ در سہ کروہی منزل

---

(۱) در نسخہ کتبخانہ آصفیہ این مقام باسم جیت کوتہ مذکور شدہ:

سابی برکنار آب و نجره فرار نزول داد - و بموجب قرار داد معهود که در هر منزل سر تا سر افواج اربعه همچنان سوار ایستاده می بودند تا همگی اردو فرود می آمد - و بعد از آن از هر فوجی چند سردار بنوبت یک گروه دور از معسکر رفته می نشستند تا مردم اردو گاه و هیمة بفراغ می آوردند - درین منزل بمر دستور العمل مقرر معمول شد - چون نخست نوبت درین روز به تقدیم امور معهوده بعهده بهادرخان روهیله و شهباز خان و رشیدخان انصاری و یوسف خان ناشکندي بود غنیم درین ایام که تر خود نمائی مینمود لاجرم ازین راه خاطر جمع داشتند و بنا بر آن رعایت حزم و احتیاط بجای نیاورده تمام جمعیت همراه نیاورده بودند قضا را از آنجا که بمقتضای قدر نمائشای قدرت است قصیه ناگهانی سپیه بقضای اتفاقی رو داد که سرداران ناچار قطع نظر از نگاهبائی عملی که می نموده بچاره گرئی آن توجه نمودند - درین میانه چشم زخمی بایشان رسیده باعث کسرشان خیل اقبال گردید - تبیین اینمهال آنکه فوجی از راجپوتان قبل از نزول موکب اقبال دهی را که سه گروهی معسکر اقبال واقع بود باراده ناراج و تحصیل ما یحتاج دواب در قبل داشتند - و اهل آن ده باستظهار کثرت عدد و عدت در پناه دیوار بسبب نصبه مقام مدافعه و مقابله در آمده دست مجادله و مقابله برکشوده بودند - در بحال خبر به بهادر خان رسید که راجپوتان در باره کشایفی آن دیوار مدد مرو مانده در بند نام و تنگ افتاده اند و نه راه ایستادن و نه روی برگشتن دارند - ناچار با همراهان بصدد مدد ایشان شتاب و بهمان پاپرسر فصبه رفته بروی دست بر آن یافت - و همگنان ناستیغهار یکدیگر در آن معموره بروی دلخواه مراسم تاخت و تاراج بها آورده اکثر سپاهیان ایشان نیز از آنجا گرانبار روی بسوی اردو نهادند - بنا بر این با ایشان معدودی چند که عدد ایشان بحار حدسوار نمی رسیده ماندند - درین اثنا افواج مخالفان که بفاصله ده گروه از اردو بوده بانداز ترکتاز فوجی از سواران کار آمدنی جدا کرده پیشتر فرستاده بدادند - قضا را فرستادگان در نزدیکی ده از حقیقت حال خبردار شده مسرعی بجهت اعلام خبر فرستاده خود به نزدیک ده آمدند - بهادر خان و همراهان که بحسب عدد کمتر از ایشان بودند نکه بر کار گرئی اقبال بی زوال کرده خاطر به قلت عدد و عدت که در اکثر اوقات بحکم کریمه کم من فته قلیله غلبت عالی فته کثیره جمع ساختند - و بصوبل شیر و ببر و سرعت باد و ابر بر ایشان تاختند در

حمله اول آن بد اندیشان را از یکدگر پربشان ساختند - و آنها راه فرار پیش گرفته رفته رفتند بهادرخان و بهادرانرا سمب فوج کلان کشیدند - و چون همگی لشکر غنیم مثل رندونه خان و سرافراز خان و بهلول و سایر و سرداران عادلخان و نظام الملک که اطلاع بر حقیقت حال یافته اینمعنی را فوزی بزرگ و غنیمتی عظیم شمرده بودند با پنج شش هزار سوار جرار بطریق عجلت سر راه پیش گرفته راهی شده بودند اتفاقاً درینوقت رسیده اطراف ایشان را احاطه نمودند - و چون دلاوران عرصه صاحب کار بر خود از عرصه کارزار تنگ تر دیدند ناچار از مرکبان فرود آمده کشاده آبرو به برخاش جوئی و کین کشائی در آمدند - بنابر آنکه بسبب تنگنی فصا کار از نیره و تیر پیش نمی رفت دست از کمان کشی کشیده و از سنان گذاری سر بهجه کوبه ساخته کوتاه سلاح بیکار دشمن گرفتند - و باین روس باعدا آمیخته به شمشیر و خنجر و جمدهر در یکدگر آویختند - مجملاً آن سیر مردان که هر یک یک سوار عرصه مردسی و یک باز معرکه مرد افگنی بود بمقتضای مقام پیاده در عرصه بیکار رخ کاری روزگار نمودند که داسان رستم دسان در جنگ یازده رخ و قصه سام سوار از صفحه روزگار محو شد - و آخر کار شهباز خان با پسر نقد جان نثار راه خدیو روزگار کرد - برادران رشید خان و خویشانش کارزار نمایان کرده عاقبت بیکار آمدند - و رشید خان زخمی از عرصه بیکار بر آمده بیخوابتن خود را بار دو رسانید و بهادر خان و یوسف خان که زخم های مکر برداشته بودند چندان برد و تلاش بجا آوردند که از هوش رفته در معرکه افتادند - قریب شصت تن از برادران خویشان نزدیک بهادر خان و غیره در جان بازی تقصیر نه کرده گوی سعادت جاوید یعنی شهادت از عرصه بیرون بردند - و جمعی کثیر زخمی گشته جراحات های کاری برداشتند - و چون اعظم خان ازین قصیه انقاصی خبر یافت عنان پشتاب دانه متوجه رزمگاه شد - و افواج غنیم بعد از علیه چون بهادر خان و یوسف خان را زخمی بدست آورده بودند آنها غنیمتی شمرده از بیم اعظم خان سر خود گرفته بسرعت تمام گریزان شدند - و آن خان عظمت نشان بعد از فرو نشستن آفتاب باوردگاه رسیده چون معرکه را از دوسب و دشمن حالی دید پس از تگاپوی بسیار اثری از غنیم نیاف ناچار بمعادوت نموده عنان انصراف به معسکر اقبال بر تافت و روز دیگر از آن مقام کوچ کرده بانداز تاخت و تاراج برگشته بهالکی و چپ کوبه

متوجه شد که شاید در اثنای راه خبری از مخالفان یافته تدارک آن جرات نماید - بنابر آنکه در آن اطراف از فرط ویرانی نشانی از آذوقه سپاه و علیق دواب ناپاب بود و نا محال دور دست غله و گاه بدست نمی آمد بقصد قصبه کلویه که آبادانی تمام داشت راهی شد - معموری آن محصوره برترت بود که با آنکه بیشتر از رسیدن لشکر ظفر اثر افواج غنیم در آنجا رسیده بقدر احتیاج غله برداشته از بیم گریزان شده بودند هنوز آنقدر باقی مانده بود که چندگاه لسکری را بسند باشد - چنانچه آنقدر آذوقه که تا رسیدن هندهار کفایب کند برداشته بقایای آنرا سهایان بوالفضول آتش زده سوختند - و از آنجا روانه شده در موضع سدهیر که ریگ بوم است و درخور اقامت موسم برسات کاه و غله فراوان دارد منزل اقامت برشکال اختیار نمودند *

از جمله عنایات بیغایاب حضرت پادشاهی ظل الهی که درینولا پرتو به نزدیک و دور انداخته و خبر آن چون اثر حورشید انور به هفت کشور دویده بخشش و بحشایش سکندر دوانیس که از کوبه نظریهای اندیشه نباه سابقاً خویشی نزدیک خان جهان را منظور داشته و ارساعات جاودانی دوری بسته بآن مقهور پیوسته بود چون درینولا کثرت تقصیرات را که در شریعت کرم و طریقت کرام شفیع از آن وجیه تر نمی باشد بشفاعت آورد لاجرم حضرت ظل الهی از آنجا که سایه من جمیع الوجوه تابع ذاب می باشد رعم عفو بر جریده جرمه بی حساب او که جز مغفرت الهی محو آن نمی تواند نمود کشیده زلات او را بخشیدند و بتازگی در سلک بدهای درگاه انتظام دادند *

خرامش نواب قدسی القاب ممتاز زمان

و مریم دوران باهنگ گلگشت

ریاض رضوان ازین دار ملال

مهرستی اسب گیتی بسی دلپسند * ولی گلستانست در خار بنسند
هجر خار معنت که در دل خلید * کلی عیش زین بوستان کسی نه چید

چون مشیت الهی بسرانجام مصالح کار خانه عالم و انتظام دارالحلایه آدم تعلی پذیرفت - حکمت کامله ربانی اقتصادی آن نمود که جمعی در هر روزگاری از نهانخانه عدم به ^۱ [قصر] ^۲ وجود شتافته تا وقت فرصت دهد و روزگار مساعدت نماید از نیل انواع سعادت و شقاوت به نهایت مراتب کام و مرام رسیده متوجه عالم بقا شوند - پس از آن زمره دیگر بر روی کار آمده و چندی مانند هرکار سرگردان این وادی بوده هرگاه وقت آن رسد بهمان دستور بی توقف ازین عاربت سرا رحب هستی بر بندند - پس خردمند سعادت یار آنست که درین پیعونه ناپائدار پای ثبات و قرار بیفشارد و فرشته سرش آنکه این دیو لاح را وطن گاه اصلی نه ندارد - زیرا که سر منزل حسن عاقبت و دارالامان عاقبت ماوای دیگر است و امن آباد روح و راحت جای دیگر - لاجرم نعمتی پایدار نیست و راحتش برقرار نه - درینصورت سایر کائنات از ذره گرفته تا خورشید در معرض سرایب آب فنا و زوال اند و سرنا سر اعیان وجود را آسیب اصابت عین الکمال عدم در دنبال *

کسی کم درین دار دارد بیساد * که بیش از دمی بود خندان و شاد شمار الم بیش و راحت کم است * بی عمر شادی همین یکدم است چو بلبل برین باغ باید گریست * که جز در خور یکدهن خنده نیست

ازینجاست که همه خیر این مکان دلفریب اعماد را نشاید و نعمت و راحت این فنا کده بی بقا جاودان نهاید - لذتش از آن رهین اندوه و الم است و سرور و سرورش از آن آمیخته بهزار گونه محنت و غم - که بهره علافه خاطر آدمی را بهیشرفنا و زوال پیشرو بدن تعلق یدیرد - و بد آنچه ماده دل بستگی انسان زیاده تر بود راه نزول حوادث بآن کشاده تر گردد - شاهد حال حادثه ملالت رای و واقعه کدورت افزای نواب قدسی القاب ملکه حمیده صفات و فیة وافی برکات مریم زمان رابعه دوران محتاز محل بیکم است در عین ابنحال که شاهد دولت و اقبال بسعادت چهره افروخته روزگار بکام و مقاصد حسب المرام خواهان شده - و گردش چرخ دوار بر طبق آرزوی خاطر و وفق مدعای دل موافقان گشته - چشم بد ایام از روی

بخت بیدار نیکخواهان این دولت دور بود و آسیب دشبزد حوادث گیتی بر بد اندیشان ایشان مقصور - روی نموده عیش مقدس را مکدر و منقص ساخت و کوه کوه الم و اندوه به ببله روزگار پیش آمد - و غبار کلف و گرد وحشت از رهگذر انس و الفتی که بدان بالوی بانول جهان داشتند در آئینه خانه خاطر که نورستان قدس و صفوت کده انس بود راه یافت - و کیفی این معنی غم اندوز که در آخرهای شب چهارشنبه هفتم ذی قعدة سنه هزار و چهل هجری بیست و ششم خورداد اتفاق افتاد آنکه چون هنگام وقوع واقعه معهود که نا گیرمقتضای بشری هشت در رسیده بود نابار نزدیک شدن وقت وضع حمل از روز سه شنبه تا نیمه شب چهارشنبه عسر ولادت کشیده بمجرد تولد صبیحه برآل بانوی حبسته سرشت بغیر یافته ضعف بمرتبه کمال استملا یافت - و رفته رفته آثار رحلت بمیان آمده فی الحال بواسطه بادشاهزاده جهان و جهانیان پناه بیگم صاحب درخواه شریف اعلیٰ محصور نمود - آنحضرت بمجرد استماع این خبر ملالت اثر بی اختیار از جا در آمده به کمال اضطراب و بینایی بیالین همدم و همزار دیرینه خود رسیده از دیدار آخرین و ملاقات واپسین دحیره مدت دوری اندوخته - و آن ملکه والا نژاد با دلی درد آگین و خاطر حسرت گزین گریان گریان مراسم وصیت و وداع بجا آورده نا دم آخر در خواه مهربانی و عنایت در حق شاهزادها و مراعات جانب والدین خود نمود - و سه گهری از شب مذکور باقی مانده دعوت داعی ارجعی بگوش تسلیم و رضا نیوشیده برحمت حق پیوست - و در روضه دارالسلام با مقصورات فی الحمام بخرام آمده در قصور جنات عدن با حور عین آرام گرفت - سایر مسند گزینان حرم سرای خلافت به مراسم تعزیت قیام نموده زمین و زمان از جا در آوردند - و بنوحه جان گداز و مویه غم پرداز کلفت افزا و ملالت پیرای عالم گشته عشب کده گیتی را مصیبت کده غم و الم ساختند - و فتور کلی و خلل عظیم به جمعیت خاطر اقدس راه یافته چند روز از پرداخت شغل خطیر خلافت باز داشت - و غبار کدور و کلفت مزاج مبارک را بنوعی متغیر ساخت که سالهای دراز از لباس رنگین و نغمه و عطریات نو آئین و مجلس آرائی به جشن عیدین و وزن و غیره اصلا محظوظ نبوده بی اختیار اشک از چشم مبارک روان بود - و ازین جهت مهان دیده بی دیدار آن غمگسار غبار کدور بهم رسیده ابواب عیش ظاهر و باطن مسدود شد - بجملاً نعش

آن عصمت قباب در باغ زین آباد آلروی آب امانت به خاک سپرده آخر روز پنجشنبه آنحضرت بر مرقد منور آن زینت افزای صدر جنت تشریف برده دریا دریا جواهر آبدار اشک بر آن ربوب مقدسه ریختند - و بعد از قرات فاتحه و ایصال خیرات و مبرات قرین سعادت معاودت فرموده مقرر نمودند که هر شب جمعه بهمن دستور بریارت حظیره آن خاتون والا مرئیت تشریف می برده باشند *

بی شایسته تکلف از وقوع این واقعه الم اندوز شکیب و آرام ارآن سرمایه آرام جهان رفته باین مرتبه بیقراری انداخت که آذر تاسف و تحسر آنحضرت در جهانیان اثر کرده - و بی طاقتی و بی تائی آن باعث تمکن کون و مکان زمین و زمان را از جا در آورده بعموم قدسیان نیز سواپ نمود - و خرمن صبر و قرار عالمی در وزن گاه صرصر بیطاقتی و بیقراری قدر جوی پایداري نکرد -

* ابیات *

غم بادشاهان غم کشوریست * بهر تن جداگانه آلا سربست
جهان را برنج آورد رنج شاه * بگیتی کند روز روشن سیاه
یکی کالبد دان جهان سراسر * که دارد درو تاجور حکم سر
چو از رنج پا تن دگرگون شود * نگه کن که از درد سر چون شود

بی مبالغه و اغرای که هیچ محب صادق العقیده حقیق شعار بعد از رحلت محبوب ارجمند دل پسند وفادار باین مرسته در تقدیم مراسم تعزیت و سوگ نکوشیده باشد که از آنحضرت در پاس جمیع آداب مادم آن حمیه عزیزه مراسم سوز و گداز بوقوع آمد - چه از تاریخ رحلت آن بانوی والا مقدار دس از نمایی مستلذات نفسانی باز داشته در شبانروز یک نفس از حزن و اندوه فارغ نبودند - و هنگام تعزیت روز مذکور علی الخصوص در انام طوی و جشن و عیدها و غیره خون دوات خانه معلی این آرایش یافته جای آن غمگسار خالی منظر سارک در می آمد بی اختصار دیده مبارک اشکبار شده چندین بی تائی و بی طاقتی می نمودند که اهل

مجلس و حاضران وقت از مشاهده این حال بیکبار از جا رفته نوحه و زاری
آغار می نهادند - و بارها می فرمودند که سلطنت دنیا و لذت پادشاهی
که باوجود او میخواستیم اکنون بی او سبب افزایش کلف و کدورت گشته
دیدن روی هیچکس خوش نمی آید - و کثرت آلام جدائی در باطن کارگر
شده از مشاهده مجلس روزگار و اسباب دولت و عشب جز وحشت
و کربت نتیجه دیگر مرتب وقت نمی گردد - چنانچه سالهای دراز در همراه
ذی قعده مانند صبح لباس کافوری اختیار نموده از اقامت مراسم سوگ
و عزای چیزی باقی نمی گذاشتند - و از حاضران مجلس نیز کسی را قدرت
آن نبود که خلاف متابعت آنحضرت نموده تن بلباس دیگر دهد - الحق
جای آن داشت که در ماتم آن صاحب روزگار که در مکارم ذات و صفات
بالذات اقتضای خیر داشت زیاده ازین مراسم تعزیه بوقوع آید - و رابطه
انس و الف که بحسب تعارف و تناسب عهد السب حوادث وثاق آن
دسب بهم داده درین عالم باعث کشش شده پیوند ارتباط استوار و محکم
ساخته با دیگر ازواج مثل صبیئه صفیه مظفر حسن میرزا صفوی و کریمه
شاهنواز خان خانم خانانان چنین در میان نبود که این مایه غم و الم
پیرامون خاطر عاطر گردد - و قطع نظر از وثیقه دلبستگی و تعلق آن خاتون
با کیزه اطوار همه وقت در صدد دلجوئی و خوشنودئی آنحضرت بوده در
هر حال کمال خدمتگاری و نهایت پرستاری بجای می آورد - و در شادی
و غم و غایب و الم ده ساز و همدم بوده دقیقه از دقایق مراتب رضاجوئی
فرو گذاشت نمی کرد - و معینا از خدیو روزگار چهارده نوبت متکفل حمل
با امانت گشته از آنجمله چهار پسر و سه دختر انحن آرای خلد برین و
هم نشین حور عین آمده - و چهار پسر و سه دختر که هفت اختر سپهر اقبال
اند و هر هفت جمال شاهد جاه و حلال نا روز قیامت زینت دیباچه
روزگار حقیه و ماه و سال حواری بودند - نخستین ثمره پیش رس نهال
دولت آب گوهر عصمت و عفت جهان آرا بیگم صاحب - دوم فرخنده
اختر سپهر کاسرانی شایسته گوهر درج جهانبانی والا فطرت سعادت پژوه
شاهزاده محمد دارا شکوه - سوم زیور افسر دولت و اقبال زینت انحن عز و
جلال طغرای منشور ابداع شاه شجاع - چهارم ثمره شجره دولت درج
کرانمایه عصمت روشن آرا بیگم - پنجم سیومین رکن رکین خلافت اختر
اوج عزت و کرامت منظور نظر سعود گردون صاحب بخت همایون و فر

فریدون پادشاهزاده کامل النصاب تام النصیب سلطان مجد اورنگ زیب ششم تازه گل گلشن آدم نقش مراد جهان مراد بخش عالم - هفتم آخرین نتیجه مهد عنیا گوهر آرا بیگم - اسیدکه تا جهان برقرار ماند و فلک پایدار مدار زیب و زینت روزگار برین هفت کوکب اوج عزت و اعتبار باد *

در آنوقت که این حادثه عالم سوز وقوع داف از سن شریف آن غفران متآب سی و هشت سال و دو ماه شمسی و سی و نه سال و چهار ماه و چهار روز قمری سپری گشته بود - ولادت با سعادتش چهاردهم رجب سنه هزار و یک موافق بیست و هشتم فروردی ماه و در سن بیست سالگی شرف ازدواج این زیور بخت تاج و تخت تشییع سعادت یافته نوزده سال و هشتماه و نه روز قمری و نوزده سال و یکماه و شش روز شمسی شمسه ایوان سلطنت و شمع انجمن خلافت داده - تاریخ ارتحال آن بابوی روزگار بی بدل خان موافق حق و حساب چنین یافته *

* مصراع *

جای مختار محل جنب ناد

چون مدت شش ماه ازین فضیه عم اندوز متقصی گشت پادشاهزاده محمد سجّاع بحضرت رسانیدن نعل اقدس آن ملکه قدسی خصال به دارالخلافت اکبر آباد مقرر شده وزیر خان دپرنی بنده معتمد درگاه والا و زنده نسوان سنی خانم که خدمت و کالت و پسندستی آن حمیده خصال داشت بهمراهی محفّه و محفوظه مغفرت ذلتناهی میاهاب اندوختند - و همه راه ناطعام و انعام همراه پرداخته بعد از رسیدن اکروآباد در سرزمین بهشت آئین واقع جنوب رویه دارالخلافت مشرف بر دریای خون که متعلق بر اجه مان سنگه بود و در عرض حضرت خلافت مرتب منزلی عالی بنا تر از منزل مذکور بر اجه می سنگه بهره اش برای تحصیل آن داده بودند بخاک سپردند - و بر سر آن مرقد متور نخست از روی تعجیل گنبدی مختصر اساس نهادند که نظر نامحرم بر حرم مرقد آن محتجّه حلیاب عصمت نفقت - آنگاه در آن سرزمین فیه آئین آسمان اساس روضه عالی بنیان که بمقانب رفعت و علو قدر و عظمت شان آبروی عالم خاک است سراسر از الواح سنگ مرمر طرح انداخته بر دورش داغی دلنشین فردوس نشان ترتیب دادند - و بر یک حائیه مسجدی رفیع بنیاد و جانب دیگر قرینه آن مهمانسخانه عالی فصا و اطرافش حجرها و ایوانهای

دلکشا و پیش دروازه اش چندین چوک نو آئین و سراهای فرح افزا که به فسحت ساحب و ندرت هیئت بر روی زمین مثل و قرین ندارد بنیاد پذیرفته - در مدت بیست سال تمام آن عمارت که بنیادش زمین را طبقه ایست هشتمین و کلاهش آسمان را طارم دهمین بصرف پنجاه لک روپیه با تمام رسیده به نهایت بلندی قدر و منزلت و ارجمندی زیب و زینت آبروی کهن طارم چرخ کبور گردید - حضرت ظل سبحانی تمامی متروکات آن مغفوره مرحومه را که از اسرمی و زیور و جواهر و غیره از یک کرور روپیه زیاده بود نصف به بیگم صاحب و نصف به شاهزادهای دیگر مرحمت فرمودند - و چهار لک روپیه نصف نقد و نصف جاگیر بر سالیانه مقرر آن تقدس قاب که سابق شش لک روپیه بود افزوده سایر مهمات دولت که به مهمل علیا مقرر بود باین صاحب زمان مفوض گشته دیوانی و میر سامانی داسخی بیگ یزدی که متصدی سرکار آن مرحومه بود مرجوع شده خدمت بیس دستی و سرانجام خدمت محل بدستور سابق بستی خانم مقرر گردید *

مقرب خان دکنی که بسیار کار طلب و جوان تنومند مردانه و در خانه نظام الملک عمده تری ازو نبود از سعادت منشی بندگنی درگاه اختیار نموده از دکن متوجه آستانبوس اقدس گشته بود بیست و یکم ماه مذکور رسیده بمراد خاطر فیروز گشت - و پانصد مهر بر سیل نذر گذارانیده بمرحمت خلعت و حمده و سمشیر با پردل مرصع و اسب تبعاق و انعام حمل هزار روپیه نوازش یافت و همدین ولا اعظم خان که حسب الحکم جریده از بالا گهات متوجه شده بود بملازم فایز گشته هزار مهر و هزار روپیه برسم نذر گذرانید و خدمات پسندیده او خصوص فتح قلعه دهارور و ناخ بر سر خانجهان و شکست او که سرمایه آوارگی آن تباه رای بود مورد استحسان و موقع تحسین گشت - آنگاه مرشد حقیقی که خدای مجازتی بندهای درگاه اند براه ارشاد در آمده خان مذکور را از لغزشی چند بی روش که ارو سر زده بود و از راه تدبیر و طریق کنش دور بود آگاه ساختند - ار حمله محاصره حصار دشوار کشای پرینده باوجود عدم وجدان آذوقه سپاه و فقدان علف دواب - و هم چنین ترک تاز سرحد ملک عادلخان با قرب موسم برشکال که در حقیقت عن انحراف بود از شاهزاده نمایان تدبیر درست - چه باوجود مقتضای وقت و فصل با انقضای موسم بارش حال نیز مقتضی

اقامت در موضعی بود که در بایست سپاه آنجا فراوان یافته شود -
اعظم خان به باهنجاری حرکت خود اعتراف و اقرار نموده مریدانه عذر
بیطرفتی خویش بهمه طریق از رهگذر معذرت خواهی خواست *

همدرین تاریخ از نتایج اقبال نامتناهی بعون الهی امری که ثمره آن
فهر بدخواهان دولت جاودان بود بظهور آمد چنانچه در ضمن عرضداشت
سپهدار خان بوضوح میبوس - که چون نظام الملک از روی نادانی و
بدکنگشی فتح خان بسر عنبر حبشی را که مدنی محبوس داشت از قید
برآورد ننحویکه سبق ذکر یافت آن بزرگ بنابر آنکه میدانست که نظام الملک
از راه اضطراب او را نجات داده بعد از رفع ضروریات بار زندانی خواهد ساخت .
لاجرم از روی پیشدستی بی نظام را گرمه در مطموره زندان مکافات اعمال
ناشایست مقید نگه داشت - و ظهور این لطیفه غیبی بنابر آن بود که
حضرت صاحب قرآن ثانی باهنجاری و بی روسی او را بروزگار که از
دستیاران این دولت پایدار بل از پیشکاران این کار حائز سلطنت جاودانه
است حواله فرمودند تا از هاداش دهی و انتعام کشی او به بهترین
وجه سزای کردار ناپاکار خود بیاید - لاجرم باغرای روزگار دشمن دیرینه
کینه جوی خویش را بر سر خویش گماشته همانا بدست خود نبیسه بر
های خود زد و به نیروی سعی خویش پهلو به نوک خنجر سپرد *

پنجم شهر یور منزل یمن الدوله آصف خان که بعلب عروض عاصیه
جسمانی صاحب فراش بود از فروغ انوار قدوم آفتاب اوج خلافت غرب
منازل قمر گردید - و خان والا مکان سپاس گزار این عنایت بی اندازه
شده از بیض قدوم آن عسلی دم مسیحا نفس سفای کاهی یافته سرمایه
صحب ابدی بدان اندوخت *

از سوانح این اوقاف که در اشکر حواحه ابوالحسن اتفاق افتاده درینولا
معروض اقدس گشت آنکه چون خواجه مذکور بعد از هج قندهار به ترشیخ مالو
برای بسر آمدن موسم بهر شکال پسندیده در دامن کوهی بر کنار رود حائز
بغایت کم آب فرود آمد - قصا را نهم شهر یور بارش عظیم واقع شده
رفته رفته رو به شدت گذاشت - چنانچه دو بهر و دو گهری گذشته آب رود
طفیان عظیم گرفت و از کوهسار نیز سیلی شور انگیز بغایت تند و تیز فرود
آمد و از دو راه آب رود و سین کوه که نمودار طوفان نوح بود از دو سوی
در میان گرفت - و سر تا سر مردم اردو که از وحشت ظلمت شب و شدت

نارس سیاح نه روی مقر و نه راه مهر داشتند مضطرب شده ارجا در آمدند و بی با و بی جا شدند - حنانچه حواجه و اکثر سپاهیان بر اسبهای می زین سوار شده بهایمردی شناورئی بادپایان از مملکت مملکت آن سیلاب بی پایان جان مفتی بیرون بردند - و قریب هزار تن از سپاهی و سوداگر رخت حیات به سیلاب فنا دادند - و اموال و اسباب بسیار و حار پایان بی شمار از آب و شتر و امثال آن تلف شد - حنانچه از سرکار خواجه هفت هزار اشرفی و ده هزار روپیه و مجموع کارخانجات او توشکخانه و مورخانه و فراسخانه و امثال آنها آب برده تا مردم دیگر چه رسد بعد از رفع طغیان چندانی که در آن جوتبار لوازم جسم و جویها آوردند که شاید از آنجمله چمری بدست آمد سودی نداد و پیشیری بکنک پژوهندگان نداشت - اگرچه در بحروردن بدان نقود جمعی تهمت رده و بهتان آوردند لیکن داندۀ نهان و آشکار و مرسل ریا و منزل باران دانا است که آن گنج روان آب برده که پای کمی از گنج باد آورد نداشت بدست باد دستی چند اقتاد یا خاک امانت دار عالم سایر گنج خانها آنها را نیز در زیر دامن پنهان ساخته تا پیدا شدن صاحبش دیانت بکار برد - و همدین تاریخ مرحمت خان بخشئی احدیان که ابراهیم نام داشت و اسد خان معموری در لاهور در لباس نقاضای اجل طبعی خلع خلعت مستعار نمودند - و راو سور بهور تبه نیز بدین دستور از مالم سرای دهر فنا گرای گشته بسوی مصر حویق باز گشت - و همدین تاریخ از وقایع صوبه اودیسه بمعرض عرض در آمد که دو همسائیکئی خانۀ سید پرورش خان بارهه انباری بر ناروب واقع بود و آتشی از عیب بدان رسیده از عالم سایر آب های دررگار که مآخذ النجار بالحار صفا اوس سرایب بد بسیمن آن سید مرحوم نموده او را دوزاده بن ار همسینان نایش همسائیکئی آن انبار حانه سوخت - هفتم ماه محمد علی یک ایلچی را بهایب خلعت فاحره و یک رجیر فل با حوصه سیمین و اعیام سصب هزار روپیه نقد نوازش فرموده معزز و مکرم رخصت دار الخلافه اکبر آباد نمودند - و خلعت و پنجهرار روپیه نقد به محمد نعمی تحویلدار اسباب سوغات مرحمت فرموده نور محمد عرب را حکم شد که نا اکبر آباد همراهی گیرند *

بیست و چهارم موافق دوشنبه سلخ ربیع الاول سنه هزار و چهل و هجری انجمن وزن اقدس قمری سال چهل و دوم از عمر اید مقرون

به فرخنده و خجسته گنجی آذین سپهر هشتمین و نوزدهمین مردوس برین پذیرفتند و سایر مراسم و لوازم این روز که درین بزم مسعود معهود است از وزن آنحضرت با سایر اجناس نفوذ و وطایف سفره و آئین عیش و عسرب و داد و دهش که مانند دولت روز افزون سال بسال در افزایش است به بهترین وجه صورت بستند - درین ایام انواع بحر مواج مرحمت پادشاهی که پیوسته مانند دریای رحمت پادشاهی در جوش است و قبض سرشارش که موج طوفان بر اوج می زند چنانچه دره تا حوریه و مازنا ماهی را برو گرفتند بساحت ساحل امیدوارئی نصیریجان رسیده ماهی مراب که در دکن نشان کمال عظمی و کثرت و بخت و کثرت و وایان ولایت مذکور کسی را که سایان رعایا نمایند داین مرتبه می رسانند مرحمت شد - درین روز سعید خان منصوبه دارئی کامل از فقیر انکرحاں سعادت اندوز شده منصب از اصل و اصنام چهار هزار ذاب و چهار هزار سوار قرار یافته - و شمسیر خان بهایب حله و بکار و منصب به هزار ذات و سوار سرافراز گشته بهای سعید خان بهایب داری دو و نگین شد - و لشکر خان مذکور با آنکه پیری او را سحر دریافته احتی به سستی عقیده و نسبت رفض متهم بود بناترین معنی ازین منصب معزول شد - و چون خبر آن جهان شدن را ورس که از بندهای عمده و شایسته درگاه گیتی پناه بود بمسامع والا رسید سترسان نیره اش را جانسپ او نموده بخطاب او و منصب به هزار ذات و سوار به صاحب جاگیر در وطن که بوندی و برگدات آن حدود باشد سرافراز بخشیدند - و مادها و سگه پس را ورتن را به منصب دو هزار ذات و هزار و با صد سوار از اصل و اضافه سر بلند گردانیدند - درین مقام سایر نزدیک مذکور اسم ستر سال بایراد امری چند بدیع که از گویی نابه پدر او باوجود خوردنی چشه و احتصار بنیه سر می زد سخن را رنگین می سازد - از جمله آنکه خود را در میان دو شاخ درخت که هر کدام به سطرینی سون نامیده می باشد جامی داد و پشت بر شاخی داده و پایها بر شاخ دیگر نهاده باندک روری از یکدیگر جدا میساخت - و شاخ آغوان هندوستان را که بهایب استوار و صحیم می باشد چنانچه نیرومندان عظم هیکل و ناوران سطر پنجه قوی بارو نشسته گله او را در میان دو ران گرفته بزور تمام می شکستند او بر پا ایستاده بدست می شکست - و در چابکی و جلدی و بیژی

و سبک خیزی بدان مشابه بود که هر دو با را جفت کرده خود را بر سر دیواری که سه ذراع ارتفاع داشته باشد می‌گرفت *

از سوانح این ایام رسیدن عرضداشت فتح خان بسر عنبر است پدر بار سپهر مدار - و سبب ارسال عرضداشت آنکه چون قبل ازین اوقات چند مرتبه آن حبشی نژاد بعد از حبس نظام الملک عرضداشته بود که این فدوی غلام بنابر هوا خواهی بندگان حضرت خلافت پناهی بی نظام تیره ایام را که پیوسته در پی اعلان نافرمانی و عصیان شده همه جا در مقام اظهار بغی و طغیان بود بدست آورده در زندان پادشاه اعمال بد به روز خودش نشانده اگر پرتو عنایت بندگان حضرت سلیمان مکان بر مساحت رعایت احوال این بنده افتد از سر نو جبهه بندگی را بتمغای داغ عبودیت هلال وار فروغ بخشد - و این کمترین نیز هلال وار تا زنده باشد بنده بوده در مقام اقامت بندگی مراسم اطاعت و انقیاد را التزام خواهد نمود و لوازم سر افکندگی بجا آورده از ته دل کمر عبودیت بر میان خواهد بست - و بقدر دسترس سر پنجه سعی و کوشش در دولتخواهی و همراهی هوا خواهان بدفع بدسگالان دولت ابد پایان خواهد کشود - و چون از موقف خلافت فرمان جهان مطاع مشتمل بر استظهار عنایت و استمال در جواب صادر شد لاجرم قتل آن واجب الدفع را که عقلاً و شرعاً واجب می دانست از مرضی آنحضرت انگاشته همت بر امر آن مبهم گذاشت - و بلا توقف بهانه دس برد اجل طبیعی را دس پیچ ساخته آن گران جان حقیق العقل را خفه ساخت - و پسرده ساله او را که حسین نام داشت جانشین پدر و دست نشان خود نموده جمیع عمده های در خانه او را از میان برداشت - مثل خواصخان که نظام الملک جای فتح خان باو داده بود و شیخ عبدالله معلم او که در جزئیات امور ملکی و مالی مدخلی کلی داشت و سید خایفه قلعه دار سابق دولت آباد و سادات خان و سیدی بلال مخاطب به شمشیر خان و اعتماد راو و دیانت راو که معتمد او بودند - چون این گروه را آنجهانی ساخته خاطر جمع نمود و جمعی دیگر از نزدیکان او را زندانی نموده از سایر مواد جمیع حواس اندوخ آنگاه حقیقت اینواقع را که از روی بی حقیقتی تمام از آن ناسپاس ناحق شناس سر زده بود پدرها و سپهر مدار عرضداشت نمود - و اینمعنی با آنکه چندان

مرضی طبع مبارک نبود باوجود کمال اقتدار بر استیصال او از تقصیرش در گذشتند و ملک او که مشرف بر تسخیر شده بود بدو باز گذاشتند - بنا بر آنکه بی سعی امر آنحضرت بدسکال دولت ابد اتصال دفع شده با او درین باب عتابی که خلاف مقتضای وقت بوده باشد نه فرمودند - و فرمان قضا نشان متضمن اظهار عنایت بدو نوشته نوادر جواهر و فیلان ناموران سلسله را که از دیرگاه باز فراهم آمده بیجا در دست او بود طلب فرمودند - و بواسطت فرستاده او پیغام دادند که هرگاه اشیای مذکوره با سرحدود بدرگاه والا ارسال دارد منتسبات او بر طبق خاطر خواه و وفق توقع بموقع وقوع خواهد پیوست - و فرمان گیتی مطاع مصحوب شکر الله عرب و کس فرستاده او با کهنه مرصع و یک راس اسب عراقی صرصر بک مزین به زین زر دوز و اسب راهوار صبا رفتار از راه سرافرازی او ارسال داشتند *

باعث ارسال یمن الدوله آصف خان

به سرداری عساکر قاهره

به بالاکها نوبت دوم

چون در وقت تعیین موکب اقبال بجهت تنبه و نادیب نظام الملک عادلخان باو دم مراقب زده قلعه سولاپور ازو گرفته ابواب مصالحه و معاهده باو مفتوح داشت و ازین را طریقه بیروشی و سراه روی فرا پیش گرفته همه وقت معاونت او می کرد لاجرم بحکم وجوب گوشمال آن کردن کش سرتاب درینولا چند سردار معظم نا خیل و حشمی عظیم بسرداری سهه سالار جم اقتدار یمن الدوله آصف خان بتاراج و تخریب ولایت بیجاپور و تنبیه و نادیب اهل آن دیار تعین نمودند - و بنا بر رسم دیرینه این کشور که در مبادی اختیار سفر اگر مقصد در سمت مشرق باشد بر فیل سوار میشوند و جهت مغرب بر اسب و بطرف شمال بر تخ روان و بالکی و بجانب جنوب بر رتبه چنانچه سابق سمت گذارش پذیرفته - چون سفر یمن الدوله جنوب رویه بود لاجرم حضرت جهانبانی از روی کمال مهربانی هفدهم آذر دستور اعظم را بمرحمت خلعت خاصه و چاراب طلا دوزی و شمشیر مرصع و دو اسب دیو زاد پری پیکر و فیل اهرمن نژاد خجسته منظر با یراق نقره و پوشش مخمل زربفت و ماده فیل

دیگر بازگهی ارجمندی و سر بلندی بخشیده - و مرحمت یک منزل رتبه را ضمیمه آن مراحم عجمه فرموده مرخص آن صوب ساختند - و سرداران عظام از حضور پر نور درین فوج عمان موج بدین موجب سعادت تعین پذیرفتند - اعظم خان و راجه گج سنگه و سید خان جهان باره و شایسته خان خلف آصف خان و خان زمان ولد مهاسد خان و راجه حی سنگه و معتمد خان و سردار خان و الله ویردی خان و راجه بهار سنگه و مر عد الهادی باصالتخان و جمعی دیگر از ارباب مناصب والا - و از جمله دکنیان یاقوت خان و خداوند خان و اوداجرم و کھلموجی بهونسله و بهادر حی و امثال ایشان - و هریک از امرا و سرداران در حور مرتبه قدر و مقدار انواع عنایات نامتناهی حصر ظل آسمانی از خلعت و خنجر و سمشر و اسب و قل و احام بعد که صبی مقام مقتضی به تفصیل مراتب آن نیست اعزاز و اکرام یابند - و هزار سوار از اعدیان تیر انداز با هزار سوار بندوقچی و چهار هزار پیاده بندوقچی نیز ناراستهای نوپ و قتلان با صرب زنهای که آنرا در هندی هتال خوانند از دربار بهم راهی این فوج متعین شدند - و فرمان شد که چون سپه سالار اعظم بالا گهت رسد خواجه ابوالحسن و راجه ججهار سنگه بندپله و سایر همراهان و هم چنین عبد الله خان بهادر فرور حگ با کوهکمان خویش و نصیریخان و راجه بهار و جمیع لشکر کومکئی بلندگاه بیدرنگ به فوج اعظم پیوندند - و آن سرور هم در حضور انور تورک و ترتیب افواج لشکر منصور بروشی شایان و دستوری نمایان که دستور العمل اعیان سلاطین در جمیع اعیان شاید برین موجب مقرر فرمودند - که یاقوت خان با جمیع دکنیان و نصیریخان و راجه بهار با یکصد و هفتاد ناسور از ارباب مناصب بطریق منتقلا پیوسته عنان بر عنان افواج فتح و ظفر آسمانی که همواره طلیمعه لشکر نصرت اثر می باشند بشش راهی شوند - اگرچه بحسب ظاهر سردارئی فوج طلیمعه مذکور نامزد یاقوت خان شده لیکن بحکم آنکه اهل دکن که حریفان دشمن پوשה پرفتن اند به هیچ وجه در خور اعتماد نیستند لاجرم بمقتضای احتیاط و حزم عاقبت دن دورانیش باطنا امر و نهی این فوج عمده بعهده تکفل و تعهد نصیریخان قرار یافت و قول بوجود نمکن نمود یمین الدوله متانت و شکوه کوه پذیرفت - و معتمد خان که بخشی گری کل افواج بدو تفویض داشت با جمعی دیگر از منصبداران همراه فوج قول مقرر گردید - و راجه گج سنگه و راجه بهار سنگه بندپله با گروهی انبوه از راجپوتان و هم چنین اصالب خان با پانصد سوار

تفنگچی بهراول مخصوص گشتند - و فوج درانگار بسردارئی اعظم خان و همراهئی راجه انوپ سنگهه و راو دودا و کشن سنگهه بهدوریه و جمعی کثر از اصحاب مناصب عالیّه تعیین یافت - و خواجه ابوالحسن : خان رمان و ظفر خان و جمعی دیگر از منصبداران مکار فرمائی فوج حرانگار نامه زد گردیده اهتمام این مشون در عهده او شد - و سید خان جهان نا گروهی بم شکوه پر دل کارطلب از سادات بارهه و امروهد در التمش متمسک گردیدند - عبدالله خان بهادر فرور جنگ و رشید خان انصاری و راجه رور افرون و دیگر منصبداران و جوقی ارسواران تفنگچی طرح دست راست مقرر شدند - و شایسته خان و راجه حی سنگهه و جماعتی از منصبداران طرح دست چپ - و راجه ججهار سنگهه بندیده با پایصند - و از احدی چنداول - نالحملة امواج بحر امواج ناین بوزک خاص صف آرا گشته در همان رور بهمرافقی مون و صول آلهی و اقبال رور ابرون حصار طلی آلهی با سرعت سیلاب سر در نشیب ببالا کهای روان شدند *

حون بهر مهر ناثر اوزک نموده بزد نواب عفران مات مهد علما بی بود - و از جلوس همانون که یمن الدوله ار لاهور رسیده فیض سعادت حصول دریاوت بنابر احساس آن مہمن انو بدست دستوار اعظم دادند - و در بوب اول - به سرداری بالا گھات تعیین یافت آن مهر انور را بمسند آرای حرم خلافت سمرده مد از معاودت بر طبق دستور سابق باز او نفویض یافت - درینوقت که ان عمده امرای دشان سردارئی بالا گھات متعین می شدند یکروز قبل از رحلت آن خاتم اسم اعظم و نگین سعادت حرم را بحدود حصار سلیمان زمان آورد و بندگان حضرت آنرا بنواب تقدس نواب بیگم صاحب سپردند - و از آنوقت باز آن مهر معظم که بحسب آثار نمودار نیز اعظام بل رشک فرمای انوار مهر انور است نزد آن صاحب رورگار است و فرامین مطاعه بمعرف ایشان مهر میشود *

درینوقت خواجه جهان و حکیم مسیح الزمان التماس رخصت طواف حرمین مکرمین زید قدرآ و شرفاً نمودند و درخواست ایشان زیور اجابت پذیرفت حون سول فیض و عموم جود آنحضرت بنابر خاصیت مرده طلی آلهی مانند آثار عطای جواد حقیقی همه کس یاب و همه جا رس است - لاجرم بعد از جلوس اقدس بطریق مذکور شرعی الترام فرموده بودند که مبلغ هج اک روپیه بارباب اسحقای آن متبرک بمعه شریفه رسانند -

درینولا که خواجه جهان از دیرین نندهای معتمد و امین دیانت آئین این دربار سپهر مدار متوجه آن دیار مقدس بود بمتصدیان صوبه گجرات اهر عالی زیور صدور یافت که از آنجمله مبلغ دو لک روپیه را در احمدآباد و نادر آنصوبه متاع سایر عرب خریداری نموده تسلیم خواجه مذکور نمایند که اصل را با منافع بمعرفت مسیح الزمان و اصل حاجت مندان آن مکان مقدس سازد. چون خدمت عرض مکرر به مسیح الزمان بود تقدیم آن خدمت نازک را که بحسن تقریر و لطف گفتار حکیمانه محتاج است بحکم [صادق] ع تقریض فرمودند - و دیوانی پنجاب به حکیم حملا مخاطب بدیانت خان از تغییر عبد الکرم مرحمت شد *

از سوانح حضور انور در ماه ذی حجه بیست و پنجم ماه مذکور جشن وزن قدمی شمسی از سال چهل و یکم عمر جاوید قرن حضرت صاحب قران ثانی انعقاد پذیرفت - و سقف و جدار آن فرخنده مجلس نائین هر ساله بل تزئین هر روزه زینت یافت - چنانچه رشک فرمای زیبایی طارم سپهر مبنائی و بام گنبد فیروزه قام جریخ مردین اخضر که به در کوکب دری ماکل شده و از یاقوت خور و الماس قمر مرصع گردیده است گردید - و سر با سر روی زمین آن از فرش دیبای منقش بنقوش بوقلمون و پرنیان مصور بصور گوناگون که مانند عتبه سدره مرابه این بزم دلنشین از عکس جبین سران روی زمین روکش کار نامه ارژنگ و کار خانه چین شده بود غیرت سپهر و بهشت برین گشت - و سایر رسوم این روز طرب اندوز از وزن و تثار و داد دهی و کام بحشی خواص و عوام بظهور بیوس - و جمیع ارباب حاجت و اهل آرزو این کشور بدریافت مدعا و ادراک مقصود زیاده هر آنچه در خاطر قرار داده و بیش از آنچه پیشنهاد خود نموده بودند کامروا گشتند - علامی افضل خان از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری ذات و سه هزار سوار و موسویخان صدر الصدور بمنصب چهار هزار و هفتصد و پنجاه سوار سرافرازی یافته پایه افتخار سپهر دوار رسانیدند - جعفر حان از اصل و اضافه بمنصب ۲ [دو هزار] ذات و شش صد سوار [ع و ملقب خان

(۱) ع [حاذی] ل *

(۲) ع [دو هزار و پانصدی ذات و هزار و دو بیست سوار] پادشاه نامه

چاند اول - حصه اول صفحه ۴۰۹ *

نیز بهمین منصب سر بلندی یافتند - دقرب خان دکنی از مرحمت ماهی مراتب که نشان عظمت شان دکتیانست معزز گردید - و دیوانی و امینی سپرد برای کاشی دامن تفویض یافت و بمنصب هشت صدی چهار صد سوار نوازش پذیرفته بدان صوب مرخص شد - و همدین روز فرخنده پیشکش قاسم خان صاحب صوبه بنگاله مشتمل برسی و سه زنجیر قبل تنومند و بیست و هفت راس اسب کوب و صد دسب سپر و چهل من عود بایسی نوادر و نقایس ابعثه آن بلاد از نظر انور گذشت - و مجموع آنها بدولت روپیه مرقوم شد - درین ایام خیر ارتحال جهانگیر قلی خان ولد خان اعظم فوجدار جونا گده معرض اعیال رسید - عنایت حضرت بمقتضای خانه زاد نوازی بهرام پسرش را از منصب در هزاری دو هزار سوار سرافرازی داده جانشینی پدر ضمیمه الطاف عمیه نمودند *

نگارش خصوصیات احوال موکب اقبال که ببالا گهات ارسال یافت

چون بمین الدوله از حضرت اقدس مرخص شده متوجه مقصد گردید و کوچ در کوچ بحوالی بالا پور رسید خواجه ابوالحسن با راحه جبههار سنگهه بندهله و لشکر کومدنی او استقبال خیل اقبال نموده باردوی اعظم بیوس - و در مقام باسم عبد الله خان نیز با همراهان ملحق شده - سهه سالار اعظم دو روز در مقام مذکور اقامت گزید و - ایر - به منصور را نگذاشتن احوال و ائفال زیاده از قدر ضرورت مامور ساخت - و چون همگنان عمل بفرموده نموده سبکبار و چریده شدند از آن مقام کوچ کرده شب درمیان به قندهار شتافت - و بمجرد رسیدن از راه بنابر مقتضای حرم و احتیاط داخل قلعه مذکور شد - و سرنا سر خصوصیات آنرا بنظر دقت نگر در آورده در صدد انسداد مداخل و مخارج آن شده بمقام سامان و سر انجام اسباب وما محتاج قلهداری در آمده - بعد از فراغ حسب الامر اشرف رومی خان را استقلال تمام داده به نگهانی آن حصار باز داس و خود رو بسوی مقصد آورده کوچ در کوچ متوجه شد - و چون عمور عسکر منصور بر قلعه بهالکی^۱

(۱) قریب به بیست و پنج میل انگلیسی در شمال و غرب بدر واقع است *

شد و شواحي آن حصار رسيد يعين الدوله پيشتر قور يساول را ارسال داشت که به نزديکتي قلعه رفته از کيفيات اوضاع و خصوصيات اطوار اهل آن مقام اطاعت و عدم آنرا استعلام حايده - هور اردو در عين قطع مسافت بود که سواران حقيق آنها نمود که اين طبقه خيره چشم از کوبه نظريها و خود سريها در حصار بر روی موکب اقبال بسيد منتظر حگ نشسته اند. مايرين بمن الدوله بمحرد وصول خبر فوج متقلا را درباره احاطه قلعه ماهور صاحب - و بحسبي المانکي معتمد خان را با حندي از بندهاي پادشاهي نامداد آن فوج فرستاد - دلاوران قلعه کشا هم بر فتح آن حصن حصين بسته شروع در پيش بردن ملچار نمودند - و آنره در کارسازي مديتات فتح قلعه و کسر اعدا گذرايمده در نظام شب دوار بر آن دادند ده بهاداران کار طلب از پايمردني زيمه ايه و دست آويز کنند فراز برج و باره رفته باین روس بر قلعه دست يابند - ضارا متحصنان برين پيسنهاد پيس از وقوع آن اطلاع يافته در حارة کار خود کوشيدند - چنانچه از طرفي که ملچار کمتر پيش رفته بود راه کشوده رو بواضي هزيمت نهادند و رعايای بيگانه را بچنگال عذاب و نکال سپرده خود جان مفق برون بردند - و ارباب شهامت به برج و باره بر آمده قلعه را بي مزاحمت مابعي بدست آوردند - اسباب و اموال و دواب مالا مال بود غاربان سپاه و لوب مالان گرسنه چشم که به طمع غنايم چشم سياه کرده طغلبی لشکر مي ناستند دست بتاراج اموال بر کشوده از آن خوان يغما زلها بسيد و غنيمت بشمار از نقد و جنس و هامت و ناطق بچنگ آورده از میان برون بردند *

از غرايب اتفاقات حسنه سلامتني سلاله دودمان سيادت و نجابت اصالب خان است بعد از اسراف بر هلاک - و صورت اينمعني مبهم آنکه مشار اليه بنابر مقصاي شجاعت علوي و شهامت هاشمي پيس از همه خود را بغراز حصار رسانيد و قضا را بر بالاي بختي چوپد که لحتی باروب و حقه آتشباري در زير آن برد ايستاده شد - درين اثنا آتش بدانها رسیده بخت پاں سيد بخت مند بهوا بلند ساندو به تلهبائي حراست جناب رباني و حمايت بوجه حصر جهمانياني آفي از آس نياف جز آنکه اندکی روی و دستش از تف باروب متاثر شده بود - و عرسب نما تر آنکه در درون قلعه بر روی انار کاهي افتاده نشان آن را

رهگذر افتادن نیز بدو آسیمی نرسید - و در طی اینحال مسجدی را که آن سب دینان انبار خانه ناروب کرده بودند همانا از شعله غضب آتشی اشغال پذیرفته بنابر شمول و عموم نزول عذاب مسجد نر ا جمعی کثیر سوخت - بالجمله چون آن حصا باندک کوششی کشایش پدید شد حسب الامر اشرف آنرا به گماشتهای فتح خان پسر عمر که در قلعه اودگر می بودند از راه قرب حوار سپردند - این معنی بنابر آن بود که چون فتح خان درینوالا از راه اظهار بدگی در آمده بود چنانچه مذکور شد لاجرم بر طبق مقتضای احوال و دلدهی آن حسنی نژاد وحشی نهاد حکم جهانمطاع صادر شده بود که عسکر منصور از جمله محال متعلقه عادلجان هر جا را که در تحت تصرف دارند مردم فتح خان باز ندارند - بعد از فراغ ایام معنی و کتب افعال مظهر و منصور کوچ نموده بسوی مصبه کمالپور^۱ از جمله محال عادل خان که کمال معموری و آبادانی داشته رو آوردند - درس اثنا رزی الله نام مردی از مردم عادل خان نوشته او و اعیان در خانه آن خان نا عاقبت بین خصوص خواص خان مذکور مصمم کمال اظهار ندانم^۲ نهایت حجب و انفعال و عذر خواهی انواع تفسیر و کوتاهی انام گذشته رسانید - و اگرچه او التماس مصالحه و معاهده نموده بود و ارسال پیشکش نیز پذیرفته لیکن چون فرستاده از مردم روسناس آن ملک نمود یمین الدوله بمیانجی او و صاحبی که نانی و بادش آن ارین دست مردم گمنام و کم قدر باشد راضی نشد و او را بدون سهم سازی رخصت بارگشت داد *

چون از آن مقام کوچ نموده ظاهر قصه سلطاننور که شهر گلرگه پیوسته معسکر سعادت گشت ظاهر شد که متصدیان آن ولایت سایر اعیان و اهل ثروب را در قلعه و حمعی دیگر را باموال و مواشی در حندق و حوالی و حواشی حصار راه و پناه داده اند و برج و داره قلعه را تالان و ادوات قلعه آراسته - و اندک مایه مردم فرومایه در شهر مانده اند و جمعی را به نگهبانی حصار شهر باز داشته - روز دیگر اعظام خان و عبد الله خان و خان زمان و راجه حی سنگه و الله وردی خان و طفرخان و معتمد خان حسب الصلاح یمین الدوله روی به قلعه و شهر

(۱) در بادشاه نامد کلانور روم شده - [جلد اول - حصه اول - صفحه ۱۳۳]

نهادند - و چون نگاهبانان از روی کوتاه نظری و بی بصیری ابن گمان بردند که بهچاره گرئی کشتش و کوشش رد حمله و دفع صولت اولیای دولت نامتناهی که بنا بر عون و صون الهی از قضای آسمانی های کم نمی آرد امکان دارد لاجرم اهل قلعه بممانعه و مدافعه کوشیده بیکبار از برج و باره هردو موضع توپ و تفنگ و سایر آلات آتشبازی را کار فرمودند - و باوجود آن مرتبه مقابله و مقاتله مخالفان سایر دلیران عرصه پیکار توپ تفنگ ایشانرا و حدودی ننهادند داد دلاوری دادند و بی محابا پای حصار شهر تاخته هم بر سر سواری آنرا مسخر ساختند - و غنیمتیان یغمانی در سایر آن شهر از قتل و اسر و نهب و تاراج حزی نه گذاشتند - باحمله چون یمن الدوله بنا بر مقتضای وقت و حال صلاح در اشتغال به تسخیر قلعه ندید فی الحال امرای عظام را طلبیده لشکر را دستوری کوچ داد و شباشب راهی شده در کنار رودبار بهیمرآ فرود آمد - رور دیگر شان لشکر دید و سی هزار سوار بشمار رسد - آنگاه از آنجا کوچ کرده بر سر بیجاپور که نشیمن ولایت آنولایت است راهی شد *

از سوانح حضور اقدس ششم بهمن ماه بادشاهزاده والا اختر سلطان شجاع که در بیست و ششم آذر برسانیدن نعلش مطهر نواب غفران مآب مهد علیا متوجه دار الخلافه اکبر آباد شده بود بعد از تقایم آن امر عظیم باتفاق عمده الملک وزیر خان و مخدومه مکرمه سستی خانم معاودت نموده اسلام رکن و مقام کعبه جاه و جلال بجا آورد - و بیست و ششم و ریر خان به نبیه فتح خان حبشی که از عدم استقامت احوال سهاون در ارسال وجوه مقرر پیشکش و سرکشی او بطهور پیوسته بود نازد گردید - و همدین روز از مرحمت خلعت و اسب خاصه و فیل نامی نامور شده سردار ثی ده هزار سوار جرار آماده پیکار مرخص گشت - و جان نثار خان و راجه بیتهداس و مادهو سنگه و راو کرن و پرتھی راج راهور و مبارزخان نیز بدین مکرمت والا سعادت پذیر گردیدند - و چون مرآت خان دکنی ماهیت دان آن سر زمین بود و میانه او و فتح خان کهنه دیرینه بود او را نیز درین فوج بعین فرموده بعنایت خلعت و جیغه مرصع و اسب و انعام چهل هزار روپیه نقد نوازش فرمودند *

تتمه سوانح دولت در موکب سعادت چون نواحی بیجاپور مورد عسکر ظفر اثر شد و کنار تالاب مشهور واقع میانه نور سبور و شاهپور مضرب

سردار از آمدن حدود اطراف آن مخم سپاهیان گشت سپه سالار اعظم بنا بر استصواب رای صواب پیرای و صلاح دید امرای عظام بمقام سرانجام اسباب محاصره بیجاپور در آمده بر سر قرار در دملجاور و پیش بردن آن و سرکردن نقب و ساختن کوچه سلامت و رفع جواله و نصب دمدمه و سرکوب و امثال اینها رفت - درین اثنا فوج مقهوره غنیم که در آن سوی حندق خود را به پناه حصار کشیده آنجا قرار گرفته بودند گاه گاه از حندق عبور نموده در میدان گاه پای قلعه صف آرا و سلاحسور می گشتند و بمقام دستازی در آمده بان اندازی که سوه دکس است می نمودند - و چون قوشونی خلیج آسا از قلزم مواج یعنی دریای لشکر طوفان اثر جدا شده بسوی ایشان روانه می شد مدتی مشتی خاک که از پیش صدمه سیلاب باشتاب تمام راهی شود یکسر تا بای حصار گیران گشته خود را بحمايت توپ و تفنگ اهل قلعه می رسانیدند - و باوجود آنکه بهادران جان فشان از سر گذشته بهور شعار از سر بر و بندون در می گذشتند و در عرصه کارزار یکه تازی و جلو اندازی بحا می آوردند بسردار بی حمایت حضرت باری و نگاهبانی بانی رهایی که همواره همراه موکب اقبال شاهجهانی است مطلقاً آسیبی بدیشان نمی رسید - بمجملاً اکثر روزها دستبازی از طرفین واقع میشد و از اولیا دستبرد و از اعدا سرپازی بظهور می رسید - و درین مدت چهار مرتبه جنگ نمایان بوقوع آمد و اکثر سرداران رزم طلب برخاش جو تلاش و بردد شایسته بجا می آوردند و از موکب نصرت شعار نامداری را آسیبی نرسیده از مخالفان سکندر علی پسران عم رندوله خان که داخل اعیان بیجاپور بل سر شمشیر غنیم مقهور بود با چندی دیگر از ساهراه مستقیم تیغ بی دریغ راه سر منزل عدم پیش گرفتند - سراقراز خان نامی از سرداران نظام الملک که سابقاً التماس عهد نامه نموده و فرمان عاطف عنوان متضمن استمال او صدور یافته بود درینولا مستظهر و مستمال داخل موکب اقبال شد و به منصب چهار هزار ذات و سه هزار سوار سراقراز حقیقی شد *

چون درین ایام کمال عسرت باحوال عساکر نصرت متأثر بهمه وجه حصوس از رهگذر نمئی گاه و همیشه راه یافت باوجود آنکه هر روز جمعی برای تحصیل علیق دواب و هیزم تا محال دور دست می رفتند و یکی از سرداران بنویت در باب محافظت و حراست ایشان قیام می نمود

معاهده از کثرت ستور و عظمت اردو کفایت نمی کرد و گاه گاهی غنیم هم فرصت یافته دستبردی می نمود - چون در عرض این ایام محاصره نهانی مراسلات عهد امین داماد ملا محمد لاری از عمدهای عادل خان که خطاب مصطفی خان داشت به پیمین الدوله می رسید مشتمل بر آنکه عنقریب قلعه را تسلیم اولیای دولت مینمایم - و مکرر وعده کرد که فلان وقت از راه رخنه و برجی ده حراست آن بهمه من است بهادرانرا در حصار راه می دهیم - و وید اینمعنی برسالت علی رضا نامی که فرزند خوانده او بود مکرر پیغام فرستاد و درین باب سوگندهای غلاظ و سداد در نوشتجات یاد می کرد و هم چنین فرستاده مذکور نیز از رهاں او در طی صدق وفای وعده قسم های عظیم میخورد - و با این معانی چون مواعید و عهود معهود بودا نمی رسید هر کدام رانه بهانه و عذر نمسک می جست تا آنکه در آخر کار بحیث حیل سازي و دعا بازی او - که غرض ازین دفع الوقت و گذرانیدن روزگار بود بر روی کار افتاد - و درین ضمن بطاهر شیخ دبیر که به محرمیت و راز دارئی خواص خان اختصاص داشت از مبداء محاصره باز درمیانه آمد و شد می نمود و بکرار نوشته و پیغام آن غدار نابکار در باب التماس صلح می رسانید - چون ازین هم کاری کشوده نشد و عدم صدق وعده مصطفی خان خود بیشتر ظهور یافته بود لاجرم بار دیگر پیمین الدوله درباره تنگ گیری محاصره حصار بجد شده آن عزم صائب را پیرایه جزم داد - از بیم این قرار داد متحصنان قرار دادند که مصطفی خان و خیریت خان حبشی نزد پیمین الدوله آمده قواعد معاهده به تمهید مبانی پذیرش احکام مطاعه خصوص ارسال پیشکش محمد و مشهد سازند - و چون اثر قرار داد مذکور از بر آمدن آن دو عمده بجایور به ظهور بیوسب بنا بر احتمال و اعزاز فرستادگان نصیریخان را تا ظاهر اردو پیش باز فرستاد - و چنان مذکور ایشانرا ازین پذیره پذیرای اعظام و احترام ساخته مستظهور و مستمال به مجلس سه سالار اعظم در آورد - چون انجمن کنگلش بمعالجه از حضور خواجه ابوالحسن و اعظم خان و شایسته خان و چندی دیگر از امرا و اعیان لشکر طفر اثر آرایش پذیرف و بعد از گفتگوی بسیار در آخر کار بدر خواه ایشان پیمین الدوله قبول معاهده برین جمله نمود - که من بعد بدستور عهد پیدی همواره فرمان بردار و پیشکش گذار باشند - دوم نقد چهل لک روپیه از نقد و جنس سرانجام نموده بدرگاه والا ارسال دارند - چون بر طبق پذیرش اینمعنی عهدنامه نوشتند و این انجمن بانجام رسید بهادر خان و

یوسف خان از که سابقا در معرکه رحیمی و سهوش دست ایشان افتاده بودند چنانچه در احوال گذشته به تمصیل نگاشته شده معرر و مکرم آورده سپردند - و مرخص شده شیخ عبدالرحیم خیر آبادی معتمد یمن الدوله را با خود بردند که عهد نامه را بمهر عادل خان رسانیده مصحوب او رسال دارند - و بعد از دو روز که او را نگاهداشته بودند روز پنجم داده وداع نمودند که عهد نامه را متعاقب می فرستیم - و روز دیگر که فرسادگان ایشان بخدش رسیده بعضی منوابعات که داشتند برپائی استدعا نمودند همه مستدعات ایشان را بنا بر این معنی که برپور صورت معمولی آراستگی داشت یمن الدوله بتن برداشته بدیرفت و بهنگام رحصه یکی از همراهان که صاحب سر مصطفی خان بود نوشته بخط خان مذکور سپائی از رفقا در زیر دست آن آراینده صدر عظمی گذاشت - و مصموم آن نوشته این بود که چون خواصخان بر عسرت لشکر نصرت اثر و قلت غله آگاهی یافته لاجرم ناین پشت گرمی که عنقریب اردو ازین مقام ناچار کوچ کرده معاودت خواهد نمود بمقام مکر و نزویر در آمده در لباس تعویق و تاخیر روزگار بسر می برد - بلا برین اگر درنگی در قبول معاهده رو نماید ملالت بدین خیر اندیش باز نه گردد *

کونا هئی سخن چون مدب محاصره بطول کشیده در عرض این ایام از هیچ طرف رعایا آذوقه به فروختن نمی آورد - و پیشتر غنیمت بمجرد استماع خبر توجه موکب اقبال اطراف شهر را ویران ساخته بود و غلات آن محال را باندازه دسترس نقل محال دور دست نموده باقی را سوخته و آذوقه که عسکر ظفر پناه همراه آورده بود بیش ازین مدب کفایت نمی کرد - ازین راه ننگی دستگاه کار بر مردم بجای کشید که نرخ سیری غله به یک رویه کشید و از آن هم مجرد نای در میان بود - قطع نظر از احوال سپاهی یکسر چار پایان احاد عسکر اقبال به علت لاغر و ریهی از دست رفتند مگر ستوری که از غایت ناتوانی و مندبوری و کمزوری بر طئی مراحل عدم باوجود آنکه دمی بیش نیست قوت و قدرت نداسد ناچار مانده بود - درین قسم حالی دستور العمل دیوان خلافت یمن الدوله صلاح رفت در آن دید که چون امواج ماهره را قوب عدو بدی و قلعه کشائی نمائند اسب آنست که بالفعل دست از محاصره بار داشته خود را بسرحد محال معموره ملک غنیمت کشند و چندی آنجا گذرانیده چندان توقف

نمایند که احاد سپاهیان مرکبان خود را آسوده ساخته خود نیز بر آسایند و درین ضمن بترکتاز نواحی و اطراف پرداخته ملک را خراب سازند - و پس از تخریب محال اعدا و مرمت اولیا مطلب پیشینه فراموش گرفته بهادران کارطلب را کار فرمانند نامی سرداران رای صواب آرای را استصواب نموده از آن مقام کوچ نمودند و بسمت کنار دریا کشتن گنگا^۱ روان شده ساحل آب را پیش گرفتند خصوص طرف رای باغ و مرج^۲ را که از برگشت معمور آن حدود است تاخته هر جا از آبادانی نشانی می یافتند همگی زمین کشته و ناکشته و خانمان اهل قصبات و قری را بی سپر سم ستور پغما و تاراج ساخته نشانی از آن باقی نمی گذاشتند و آنگاه از آنجا راهی شده هم بر تخریب محال دیگر می گماشتند و مزرعه آنها نیز تاخته و خراب ساخته بمساکن رعایا می پرداختند - خانه را ویران و خانگی را روانه خراب آباد می ساختند - و جملاً درین مدت انواع خرابی از اسر و قتل و نهب و غارت و تخریب بمحال متعلقه عادل خان رسانیدند - و چون موسم برشکال نزدیک رسید و تنگی و عسرت سپاه بوسعت و عسرت گرائید و خرابی غنیم که بالفعل مقصد افتره بود بظهور رسید و پیش از آن مجال توقف در آن محال محال نما بود لاجرم از پای قلعه شولاپور گذشته داخل حدود متعلقه بادشاهی شدند *

سوانح حضور پر نور سید ابوالفتح فرستاده فتح خان پسر عنبر که مکرر عنبر نیز او را بجهت مهم سازی خود بدرگاه والا فرستاده بود سعادت اندوز زمین بوس اقدس گردید - و عرضداشت آن تباه رای که متضمن اظهار عجز و نیار بود گذرانیده زبانی معروض داشت که معاقبت پسر فتح خان با فیلان نامی و جواهر و مرصع آلاتی که در سرکار نظام الملک بود بملازمت ارفع می رسد - بنا بر آل تقصیر و کوتاهی آن مصدر افعال ناقصه بد عفو جرم بخش بادشاهی معاف شده وزیر خان بیاز گشت مامور گشت - نوزدهم ماه چون خبر نزدیک رسیدن عبد الرسول پسر کلان فتح خان بعرض اشرف رسید از راه مزید استمال و استظهار پدرش جعفر خان را باستقبال او فرستادند - و چون مشار الیه بدریافت سعادت آستان بوس درگاه والا سر رفعت

(۱) اکدونی باسم کستنا یا کوشنا مشهور است *

(۲) بکنار غربی آب کستنا واقع است و از شولاپور قریب بیست و نه فرسنگ فاصله دارد *

از اوج طارم آبنوس در گذرانید نخست در انجمن حضور پرنور آداب معهود
 بتقدیم رسانید آنگاه پیشکش را که مشتمل بر سی زنجیر فیل کوه بیکرو نه
 راس اسپ صبا رفتار صرصر آثار و انواع نوادر و جواهر و صرصر آلات بسیار
 بود و هشت لک روپیه قیمت داشت بنظر انور در آورده موقع قبول یافت -
 و از عنایات آنحضرت عبد الرسول مدکور مشمول انواع عواطف عمیمه شده
 مرحمت صوری خلعت و اسپ و کپهوه صرصر با پهلختاره و یک زنجیر
 فیل درباره او ضمیمه مراحم معنوی گشت - و هم دریده را و سترو سال
 نیمه را و رن بتارگی سعادت ملازمت اندوخته فیلان حد خود را که چهل
 زنجیر بود بر سیل پیشکش از نظر انور گذرانید - از آنجمله هژده زنجیر فیل
 که در نوع خود نفاست داشت بدو لک و پنجاه هزار روپیه مقوم شده -
 آنحضرت از آنجمله هشت زنجیر اختیار فرموده باقی را بدو مرحمت
 نمودند - و آن شایسته تربیت را معنای خلعت و اسپ و نقاره و عیم
 سرافراز و سر بلند ساختند *

از وقعه صوبه کابل بعرض اعلی رسید که شمشیر خان بهانه دار ننگش
 بدار البقا پیوست - از حوادث این ایام مقتول شدن نور الدین قلی است و
 علت واقعی این واقعه آنکه چون جسوت راتهور را سابق مردم نور الدین قلی
 کشته بودند درینولا کشن سنگهه بسرس را تهور راجوتی بر آن داشت
 که بهرطور که ممکن باشد و از هر راه که رو دهد خون پدر ازو بخواهد -
 بنابراین پیشنهاد در پی یافتن وقت بوده انتظار فرصت می نمود - تا آنکه
 درینولا بحسب اقتضای فضا کاتمان دار الانشاء پدر نامش را از روز نامچه
 بقا بکزرلک فنا حکم نموده بودند از مساعدت روزگار وقت یافته قضا را در
 شمی که نور الدین قلی باندک مایه مردمی از غسلخانه بر آمده متوجه
 منزل خود بود از کمین گاه بیرون آمده سر راه پرو گرو و در همان گرمی
 چند زخم کاری برو زده کارش تمام ساخت - آنگاه زیسهارثی شب تار شده
 خود را بگوشه کشید و در پناه پرده ظلام راه فرار سر کرده بتنگ و قا سر
 بدر برد *

آغاز سال پنجم از جلوس میمنت

مانوس صاحب قران ثانی

درین ایام سعادت انجام یعنی سر آغاز سال پنجم از جلوس اید

-روز حضرت صاحب قرآن ثانی پس از سپری گشتن هشت گهری از روز شبیه بیست و هشتم شهر شعبان سال هزار و چهل و یک هجری عنقای قلعه چرخ چارم از آشیانه آنگون طارم دلگیر حوت هوا گرفته بانداز فضایی دلکشای دولت سرای حمل پرواز نمود و بظلال بال همایون فال بر واف تا قاف آفاق سایه گستر گشته در شرفات غرقه شرف خانه نشیمن مایه - و از روی مهر برنو نظر عنایت و فروغ انوار شاهپرانور در کار ذرات کائنات کرده سر تا سر گیتی را از سر نو بانواع بهجت و سرور آورد - مقارن اینحال سعادت اسماعیل شهباز نسیم خلایق و همای اوح سعادت اعنی حصر طل سبحانی صاحب قرآن ثانی سایه دولت بر سریر عظمت و رفعت رفعت گسترده بانداز بال افشانی هم عرش آهنگ بلند پرواز بار در صدد صید دلهای خاص و عام شده از فرط بختی و بخشایش نازه خواطر اصحاب قلب بدست آورد - و در آن روز طرب افروز که بارگاه چهل ستون خاص و عام که بهزار گونه ریب و زینت هوس و بنا و دلفریب گشته بود و رسم طرب در آن محفل خاص عام شده قبله نیاز عالم که کامرانی را محصور در کام بخشی می دانند در مقام برآمد مراداب عالمیان در آمده بساره سر انگشت خود جهانی از ارباب نیاز را بر مراد خاطر فیروز ساختند - از جمله عواطف این روز فدائی خان بهاکیر داری جونپور از مرحمت خلعت و اسپ محتسب مرخص شد - و میرزا عیسی ترخان بعنایت خلعت و اسپ و جاگیر داری ایلچ پور امتیاز پذیرفت - عبد الرسول ولد فتح خان مشمول نظرافعال و مقبول آمده از عاطف طره مرصع تارک اعتبارش بطراز سرافرازی رسید - حکیم جمالی کسی چون دیوانی^۱ [پنجاب] ع از روی بدین مقام بتقدیم رسانیده بود بحطاب دیانت خان سرافراز گردید - بهرجی زمیندار نکلانه با پسر و برادران از زمین بوس آستانه درگاه سپهر استباه سر اعبار باوج طارم آبنوسی سود - و از غبار آن سرزمین آسمان نشان جبهه افکار بد صندل اعتبار اندود - و پیشکشی مشتمل بر مرصع آلات گران بها و نه راس اسپ صبا رفتار و سه زنجیر فیل دومند کشیده منظور نظر اقبال افتاد *

از سوانح پناه آوردن شیر خان^۲ ترین زمیندار فوشنج^۳ قندهار است که

(۱) ع [سهرند] ل *

(۲) در بادشاه نامه فوشنج نوشته شده [جلد اول - حصه اول - صفحه ۱۹۹] *

پدرانن ار دیر باز داخل هواخواهان این دولت اند طراز بودند بدین
 درگاه گیتی پناه و انتظام یافتن در سلک بندهای آستان سپهر مکافات
 کرسی مکان - سبب استسعاد او بدین سعادت عظمی آنکه چون در اواخر
 عهد دولت حضرت جنت مکانی بحکم تقلات روزگار و گردشهای اول
 و نهار که مقتضای دستبرد قضا و قدر است شاه عباس دارای یران بر کشاد
 و بسبب قلعه قندهار و حکومت مصافات آن دیار دسب یافت
 نگهبانی قلعه قوشنچ و ریاست سر با سرقایلی افعانان آن سرحد را بشیر خان
 مذکور که در صغر سن با پدرش حسن خان از حاکم قندهار ساه بیگ خان
 که در عهد حضرت عرس آشیانی بآن حدس مامور بود رحیده بعراق
 رفته بود و در آنجا نشو و نما یافته نفویض نمود - و در آنک زمان از
 تمکین بهمت و اقبال در آن مکان تمکین و استقلال بسپار یافته ساه الوست
 افغانان اهرمن سیر را بافسون فنون تدبیر ناقد و عراهم عزیزم راسخ مسخر
 ساخت - و چون روزگار ساه سر آمده دسب سلطنتش پایان رسید
 و شاه صفی بدستیاری بهمت پای بر سر تخت دارائی ایران ساد
 شیر خان بدست آویز مرستادن هدا و تحف و از ارسال رسر
 و رسایل و پایمردنی وسایط و وسایل غائبانه دسب حویش را در خانه
 بوی ساخت - و چون باستظهار آن نسب مستظفر گشت
 و اینمعنی بر زیاده سری و خود رائی که لازمه سرحد پروریست سر بار
 شد یکباره عنان خود سری و خود رائی و حویستن شناسی از دسب داد -
 بنابر آن با علی مردان خان خلف گنج علی خان از نک ارعدهای دولت
 صفویه که بعد از پدر ایالت قندهار بدستور برو مقرر بود تملی و فروتسی که
 وظیفه کومکي با سردار است نیکو بها نیاورد و رفته رفته سرکشی آغاز
 نهاده داد ستم و بیداد می داد - چون جور و تعدی او از حد تجاوز نمود
 علی مردان خان این معنی را دسب آویز ساحه مکرر درین باب عرایض
 شکایت آمیز بدرگاه ارسالداشت - تا آنکه بعد از چندی درباره
 استیصال او دستوری گونه در لباس تحصیل نموده انتظار وقت و انتهاز
 فرصت میداشت - و بحسب انفا و در همان اثنا شیر خان حشری از
 اهل شور و شر یعنی افغانان در نهاد آن سرحد فراهم آورده بانداز برکتاز
 نواحی سیوی و کیخابه توجه سمت آن سر زمین پیشنهاد نمود
 و علی مردان خان اطلاع این معنی را از همرائیهای روزگار مساعد و بهمت

موافق شمرده با چهار هزار از نوکران خود و سایر تعیناتیان و رمن داران آن سرزمین بر سبیل ایلغار از قندهار راهی شد - و بهنگام طلوع سپیده بامداد اطراف حصار قوشنج را بسیاهی سپاه فرو گرفت - و سایر آنکه در قلعه اندک مایه مردمی بیش نبودند هم بر - رسته اری بکشد گزائید - چون قلعه و سایر اندوخته های دیرینه سال و اسباب و اموال همه ناب بدست در آورد اهل و عیال او را اسیر ساخته بدهار داس و خود در آنجا توقف نمود - و چون سر خان از همه حوال نوشته مدعی خواخواندن بر حقیقت معامله کماهی آگاهی یافت نامه آما بر - دریشتر پیچیده - همان گرمی شتاب طومار بازگردید بجای خویش باز شد - درینوقت در جمعی اموه - سوار و پیاده آن گروه را تصمیع نموده بر سر خویش جمع آورده - و بمقام انتظار فرصت برآمده در نواحی قوشنج سرگردان و در نیک مقام قرار و آرام نگرفته هر روز در موضعی بسر می برد و هر سب جای را ملجای خود می ساخت - تا آنکه جاسوسان علی مرادان خان که پیوسته سر به بی آن ارباب اثر راستند بی بر سر او برده بعد از تحقیق خان را از آن جایگاه آگاه ساختند - و شب هنگام بر سر آن تیره سواربام ناخوب برده نامدادان باو رسیدند - او نیز موج خود را نوزک نموده بی محاسن بجنگ صف درآمد - و بدلجمه از نخستین حمله افغانان به هراول قریبش شکست در ست رو داده نزدیک بود که پشت بنمایند درینحال علی مرادان خان مردانه اسپ انداخته جلو ریز بعرضه ستیر ناخوب - قصارا از آنجا که قدر اندازیهای نقدیر است درین اثنا زخم تفنگی بر پاشنه او رسید - لیکن آن شیر نمش مردی قطعاً از آن حراحت منکر پروا نه کرده پیستر تاخوب - و بمجرد این تحلد و جلاد افغانان جهالت کیش را او پیش برداشته شکست فاحش داد - چنانچه شیرخان تا موضع دوکمی یک جلو ناخوب هیچ جا عنان توقف را دشمنی نساخت - و چندی آنجا اقامت نموده چندانکه کوشید و اندیشه ها اندیشید سود مند نیفتاد - چون چاره کارس در التجائی این درگاه جهان پناه که مقر و مقر جهانیان و ملجا و مرجع عالمیان است انحصار داشت ناچار بقلعه مقر که درینولا مردم پلنگتوش اوزبک بر آن استیلا داشتند رفته در ظاهر آن قرار گرفت - و از روی اظهار عبودیت و بندگی عرضداشتی متضمن بر کمال عجز و نیاز نوشته و نامه دیگر مشتمل بر اظهار اراده التجا بخاک آستان سپهر

نشان با احمد بیگ خان صوبه دار ملتان بقلم آورده توقع ارسال آن پدربار و استدعای نامه استمال نمود - و حین آن عرض داشت بدرگاه آسمان جاه که جای الدجا و اژدها و ملحاء خلایق است رسید از آنجا که راه دادن ملتجیان از شمس کمرده این آسمان ملائک پاسبان است التماس او پادیه قبول یافته درین شب در میان عالمات شدن و توقع صدور رسید - و مستظهر و در حال روی امیدواری سری این قلم اسیدواران آورده چون تارک بخش از زمین و مس عمده مدله رتبه بهراتب از رفعت درجعات آسمان - در کتب رعایت دادگاهی و مقنن و مبهی کشته از حراف خدیو رمانه اخبار حاودانه ادوات - و نه راس اسپ بجای پیشکش کرده پرر و دل بران یاب - و همدین مجلس همایون بهرحمت خلعت فائزه و اعلا سبی هزار روپیه نقد و منصب دو هزار هزار سوار و نوازش بفرمه از ائمه محال صوبه محال جاگیر یامت *

نوردهم ماه که شرف آفتاب بود خورشید روی زمین یعنی سایه آفتاب مرحمت جهان افس نسیم سردر حلال مصر را از بردن حویل مبارک روکتش شرف محل حمل ساخت - و سایر رسم معهود مراسم داد و دمس و بخشش و بخشایش کمال ظهور یافته بهقتضای عدا و احسان آن دادگر فیض رسان بر پرداخت احوال عالمی پرداخت چنانچه صعب و کبیر و غنی و فقیر از فرط استعما نفس بی اثری حاودان در خاطر پستند - و یکام دل در عاقبت کده حوسحالی و عیس آباد فارغ بالی از منت تما و از بی نیاز نشستند - درین روز سراف اندوز پیشکش اسلام خان که در آنولا صوبه دار گجرات بود مشتمل بر اسام حواهر ثمنه و مرصع آلات نفیسه و هشتاد راس اسپ و دیگر نفایس و نژاد آن دیار از نظر مهر آثار گذشت - و امیر بیگ فرستاده محمد علی الملچئی ایران پدرگاه والا جاه رسید - و پنجاه اسپ صرصر تک برق رگ عراق راد عرب نژاد و دیگر تحف آن بلاد از نفایس اقمشه و نوادر امتعه که درینولا و کلای او از ایران فرستاده بودند و همگی را بجزش در سبیل پیشکش ارسال داشته بود رسانیده از نظر انور گذرانید - بنابر نهایت رعایت عنایت که نسبت باو سمع وقوع داشت بموقع استحضار وصول یافته پرنو حورسید قبول بر آن تاف - و از سرکمال مرحمت خلعت خاص با هم سپر

-صور و براق زرین میثاکار از جمله مرسولات موتمن الدوله اسلام خان همراء فرستاده مذکور برای مشار الیه فرستادند - و مبلغ چهار هزار روپیه بصیغه انعام بدو همراهان او عنایت فرمودند *

از امور بدیع انتما که صدور امثال آن ازین حضرت قطعاً غرابتی و استبعادی ندارد اگرچه در نظر مردم ظاهر نگر غریب نما است و نظر بضیع عقول این گروه از خوارق عادات معدود میتواند شد آنکه در وقت عرض اسپان مذکور قبل ازین که بمعرض بیع در آید بندگان حضرت بنظر اجمال ملاحظه نموده از راه کمال خبرت و بصارت که در همه باب دارند خصوص در تشخیص گوهر و شرافت جوهر اسپ و تحقیق مبلغ ارزش افراد این نوع اصیل که دلیل کمال فراست و نهایت آگاهی بر کیفیت و کمیت کماهی حقایق اعیان وجود است فرمودند که قیمت این جمیع اسپان همانا که از شصت و پنجمزار روپیه در نگذرد چون مقومان قرارهای هر یک داده جمیع قیمت مجموع نمودند قطعاً از آنچه فرموده بیش و کمی ظاهر نه شد. و در امثال این صور از معنی مذکور چه شکف چه عموم این طبقه والا که دست پرورد عنایت و تربیت یافتۀ تأییدات عالم بالا هستند قیاس ایشان همانا کار مقیاس می کنند و تخمین و تقدیر ایشان از تحقیق مکیال و میزان های کم ندارد - خصوص این جوهر شناس گوهر آدمی و صاحب عیار نقد مردمی که نظر حقایق نگر آن سرور به کحل الجواهر فیض مکنحل است و چگونه چنین نباشد که آن برگزیده حضرت ربانی به نیروی تعلیم یزدانی و الهام آسمانی حل ما لا ینحل سایر رازهای نهانی نموده از زایچه جبهه انسانی مستقبل احوال از قرار واقع استنباط و استخراج می نمایند - و بمقتضای همه بینی و همه دانی از صفایح تقویم حسن و ناصیه و جداول خطوط پیشانی سر تا سر رقوم سرنوشت روز نخس خوانده همگی بهشهاد خاطر همکنان می دانند - مجمل از پیشکش سایر شاهزادهای نامدار و امرای عالی مقدار که از نوروز تا این فرخنده روز بنظر اشرف گذشت موازی پنج لک روپیه از همه باب موقع قبول یافت *

معاودت موکب سعادت قرین فتح و نصرت از

دکن بصوب دارالخلافة اکبر آباد

از آنجا که انجام مهمام جهانبانی با سودگی و تن آسانی بر نتاد

و به شرف معاملات کشوری با بهاون و تانی راسب نماید - آئین جهاندار کامل افتدار آنست که چون تاهنگ تسخیر کشوری یا تادیب دشمنی نهضت نماید و به نیروی کار پردازیهای تانند آن مهم پرداخت سرا یافته مدعا حسب الاستدعا بر آید لاجرم لاجاله نیم لمحہ بحویز اقامت در آن مقام نموده بیدرنگ باهنگ اقلیمی دیگر مراحل جد و احساده پهاید - چنانچه شاه شرقی انتساب یعنی آفتاب جهانتاب دو روز در یک منزل نهاید و هر صخدم از تخت گاه حاور در آمده آهنگ تسخیر قطری از افطار باختر نماید - و تا هنگام شام آن سر زمین را زیر بیخ و بکن در آورده شب هنگام بمقر سعدت خویش معاودت نماید - و در این دستور باز انداز ناحتی دیگر پیشنهاد ساخته پیش از نامداد روی بوجه بد آنصوب آرد - شاهد حال انعطاف عنان انصراف و موکب اقبال است از کشور دکن بسوی مستر سربرجاه و جلال و سبب عبوری این معنی سوای مقتضای صفا و قدر آنکه چون درین احوال همه کام هوا خواران دولت بی پایان تانند دستیاران اقبال جاوید حسب المرام بر آمد و عرض اصلی درین نهضت والا استیصال حان جهان و تنبیه نظام الملک بود که او را در ولایت و حمایت خود راه و پناه داده - آن خود به بهترین وجهی نامداد کار پردازان عالم بالا از قوه به فعل آمد - چنانچه خان جهان مستاصل مطلق گشته نظام الملک نیز از تحوسب معاش نیشی و با عاقبت اندیشی زبان زده خذلان سرمد و خسران جاوید گردیده باعث استیصال بناماد ملک و دولت دیرینه سال سلسله خویش شده عاقبت سر در سر این کار کرد - و همچنین ولایت آباد عادات خان سنامت موافق نظام الملک خصوصی بیجاپور که دارالملک بلاد مذکور است و در مدب ایالت آن خانواده از دست برد حواده، زمان در کنف امن و امن بوده هرگز قدم بیگانه در آن سر زمین نه رسیده بود در بنولا یا یمال نعال مراکت موکب اقبال شد - و با این معانی بنابر آنکه واقعه ناگهانی نواب تاراراهی در برهانپور اتفاق افتاده بود زیاده بر آن توقف درین خطه مرضی خاطر عاطر نیامد - لاجرم بتاریخ بیست و یکم فروردی ماه مطابق بیست و چهار شهر رمضان المبارک سال هزار و چهل و یک هجری روز پیمانشه بعد از انقضای ده گهری روز ماهیچه رایب ظفر آب سعاد سعد اکبر و طلعت مهر انور از اوق دار السور برهانپور طلوع میمنت نموده بسوی مرکز محیط خلافت ارتجاع گرای گردید - درین روز برکت اندوز شاه سوار

عالم امکان ثانی حضرت صاحبقران قرین تأیید آسمانی و تمکین صاحب قرآنی بر فراز فیل گردون نظیر تمکن پذیر گشته با شاهزاده نامدار سعادت پژوه محمد دارا شکوه را در عقب تخت فیل جا دادند - و از توده های دینار و درهم که در حوضه فیل بر سرهم ریخته همانا آن کوه توان را معدن سیم و کان زر ساخته بودند بر سبیل معهود از یمن و یسار نثار راه خدیو روزگار می نمودند - کوتاهی سخن باین دستور از دولت خانه برهانپور تا دوکروهی شهر که مضرب خیام دولت شده بود از بالای فیل چندان فیل بالا ررافشانده که خرمن های درهم و دینار بآن پایه قدر و مقدار بخاک راه گذار برابر گردید - و اقی آنها که از سیر چشمی نثار حینان فاضل آمده بود بمشابه پایمال آمد که صفحه روی زمین را ملمع طلا و نقره ساخت - درین روز عبدالرسول پسر فتح خان را مشمول نظر عنایت ساخته و سرافرازئی مرحمت خلعت و سرپیچ مرصع و اسپ و فیل تارک امتیاز افراخته بمعادوت دولت آباد دستوری دادند - و فتح خان را غائبانه مشمول عواطف بادشاهانه نموده ارسال خلعت و شمشیر مرصع و فیل خاصه با ماده فیل همراه عبد الرسول ضمیمه آن مرحام عمیمه فرمودند - و موه دکن باعظم خان بحال داشته حکیم خرشحال را بخدمت بخشی گری و واقعه نویسی آنصوبه سرافراز فرمودند - و چون اعظم خان در بالاگهات بود ملتفت خان پسرش را بخلعت و اسپ نواخته در برهانپور گذاشتند *

دوم اردی بهشت ماه شاهد کمان ابروی هلال شوال طلعت فرخنده فال از پیش طایطارم مقرنس یعنی سپهر مقوس نمودار ساخته روزه داران پرهیزگار را آسکارا صلاهی افطار داده باده خواران پیاله کش را بنابر احتساب نهی خدیو روزگار از ایام گوشه ابرو بعیش و عشرت نهانی و کشیدن رطل گران دوستکاسی خواندند - درین روز حسب الامر اعظم بادشاه اسلام پرور دیندار امرای عظام در عقب علماء علام نماز عید ادا نموده دعا ی ازدیاد دولت جاوید بجا آوردند - هفتم ماه ظاهر کالی بهیت از ورود موکب مسعود این قبله مقبولان چون باطن زنده دلان مهبط نور ظهور گردید - بیست و دوم بهادر خان و یوسف خان از مرکز رایات ظفر آیات عساکر بالاگهات بدرگاه والا رسیده پشائی بخت را سجده رسان شده سنیه و فروغ اندوز سعادت جاودانی - احتند - چون در جنگ دکنیان تردد بهادرانه و تلاش رستمانه بظهور آورده بودند و پس از زد و خورد بسیار زخم دار در

معرکه افتاده گرفتار شده بودند چنانچه سابقاً بتفصیل زیور نگارش پذیرفت - از آنجا که دیرینه عادت بندگان حضرت نادر شاه حقایق آگاه خدمت ارباب ارادت است کمال عنایت و مرحمت در حق ایشان مذبذول نموده بهادر خان را بمنصب چهار هزاره سه هزار و پانصد سوار و خلعت و شمشیر و سپر و اسب و فیل و بیست و پنج هزار روپیه نقد سرفراز فرمودند - و یوسف خان را از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و شمشیر و سپر و نقاره اسب و فیل و بیست هزار روپیه نقد امتیاز بخشیدند - و چون اعظم خان یساق دکن و صاحب صوبگی آن کشور را بروفق مرصیات اسیر نموده بود و این مهم شایان را چنانچه باید بپایان نموده بود لاجرم سارحرم این معنی او را ازین خدمت معاف داشته نصیب بازو بدین الدوله نمودند - چون آن مختار الملک عین حرمان ملارست در خویشتن به بسمیده همراهی رکاب سعادت که عمرها بدعای شام و سحر از خدا خواسته بود در خواست نمود لهذا آن خان والا مکان را معاف داشته ارجع این خدمت بهام حاجانان سهاب خن رقم یاف - و در طی فرمان گیتی مطاع مانور شد که مقارن ورود فرمان قدر توانان از دارالملک دغلی متوجه درگاه حسان پناه گشته بعد از دریافت سعادت حضور روانه برهانپور بود - و بنام عین الملک از موقف خلافت عظمی فرمان قضا نشانی زیور ارسال یافت که خان رمان را با سایر بدهای درگاه که داخل کومکمان بالآگهات اند در برهانپور بار داشته خود با اعظم خان و حمیع کومکیان دیگر روانه درگاه گردد *

نصیر یخان بصوبه دارئی مالوه از تغیر معقدحان و خان سد کوربه موبعداری هرگنات اکبرآباد و وزیر خان صاحب صوبگی پنجاب سراه را گردیدند و باعث اینمعنی آن شد که چون انتظام معاملات آن صوبه عظمی نسان از دست عنایت الله یزدی گماشته آصف خان کفا ینغی بر نمی آمد حاصه در عمل اعمال خالصه شریقه حنانچه مرضی خاطر عاطر و د بوقوع نرسیده بنابر آن صوبه دارئی آن حدود را از خان والا مکان تغیر نموده به وزیر خان مرجوع نمودند - هفتم ماه مذکور بعنایت خلعت خاص و مرحمت فیل و تفویض منصب پنجهزاری داب و سوار از آنجمله هزار سوار دو اسبه سه اسبه اختصاص پذیرفته بدان صوب مرخص شد - مقرب خان دکنی بمرحمت خلعت و اسب امتیاز یافته رخصت منبهل یافت *

یازدهم ماه مذکور چون خارج حصار بند گوالمار مرکز اعلام منصور شد

حدیدو اعظم و شاهنشاه عالم دیگر باره بوسم تفرج داخل قلعه شده مانند
 میر اعظم از ذروه بروج آن باره گردون عروج طلوع سعادت فرمودند و سرتاسر
 صاحب آنرا بی سپر نظردقت نگر ساخته مسالک و مناہج و مداخل
 و مخارج آنرا از سر تحقیق و تدقیق بخاطر انور در آوردند - چون خصوصیات
 عمارات عالیہ کہ اساس نہادہ حضرت عرش آشیانی و جنت مکانی بود
 منظور نظر سعادت شد بخاطر عاطر خطور نمود کہ آنحضرت نہر درین
 سر زمین عمارتی حوش و نشیمنی دلکش احداث نمایند - بتاہر آن امر ارفع
 بہ تشید مبانی بدیع منزلی رفیع بنیان مشتمل بر وضع و طرح غریب
 و هندسہ دل ہستد خاطر فریب صدور یافت - و صاحب نظرتی از
 بندہای درگاہ والا باہتمام آن و مرحمت شکست و ریخت تمام چار دیوار
 حصار مامور شد - و چون امر اعلیٰ علی العموم زیور صدور یافت
 کہ در امثال این احوال خصوصیات جرایم و جنایات ارباب عصیان از
 زندانیان بعرض اعلیٰ رسد لاحرم حقیقت جرم محبوسان این حصار
 معروض واقفان پایہ سریر سپہر مدار گردید - از آنجملہ یازدہ تن بتصلقی
 سرافرازی و فدیہ تارک مبارک و فرو فرقد سای آن سایہ عنایت
 خدائی از بند رندان اند رھائی یافتند - در اثنای اقامت گوالبار
 سید خاجہاں و عبد اللہ خان از دکن رسیدہ از استلام رکن و مقام درگاہ
 گیتی پناہ کہ قبلہ مقصود و مرام خاص و عام است ابواب دارالسلام
 سعادت بر روی روزگار خویش کشادند - و ہر دو مشمول اسام مراحم گشتہ
 عبد اللہ خان از مرحمت صوبہ بہار در اواخر خریف فصل چہار گاہ عمر
 یعنی سن کہول فیض موسم شباب کہ می الحقیقت بہار رنگی
 است دریافتہ از میامن آن سرمایہ جوانی نو اندوخ - سیف خان
 صوبہ دار بہار بحراست الہ آباد از تغیر قلعج خان و او بصاحب صوبگی
 ملتان از غیر نجابتخان سعادت پذیر گردیدند *

ہژدہم ماہ چون نواحی دارالخلافہ عظمیٰ از ہر ترانوار ماہچہ نوی
 والا کہ همانا نیر اعظم روی زمین است سر رفعت بہ فلک اعلیٰ رسند
 ہد علی بیگ ایلچی کہ حسب الصدور امر جہان مطاع از برآمد
 رخصت یافتہ چندی در دارالخلافہ بود از ہدیہ موکب اقبال ہدرا
 سعادت دوجہانی گشت - و ہم درین روز مہابتخان خان خانان کہ از دسی
 روانہ دربار سپہر مدار شدہ بود امر از شرف ملازمت نمودہ ہزار

بصیغه نذر و نه زنجیر فیل پیشکش کشید - ار آنجمله دو زنجیر فیل پایه قبول یافته مابقی بدو مرحمت شد - صفدر خان حاکم دارالخلافه و معتمد خان لوبدار برگزینات و مظفر خان معموری و مکرمات خان و عبد الحق برادر افضل خان و سلاح خان و بی بدایان و خان عالم و مقرب خان سعادت آستانوسنی - رگه جهان بهاء رسیده بعنایت شاهنشاهی مباحی گشتند *

بیست و دویم ساعت باع دهره از بهتو وره د موکب مسعود زبدر روی زمین و زینت صفیة دهر گردید - و در آن فرجده منزل که از بهانپور تا آنجا به پنجاه کوچ و هشت مقام طی مسافت راه شده بود ناظر انتظار در آمد ساعت مختار هشت روز امامت قرار یافت - درین آوان یحیی الدوله آصف خان با خواجه ابوالحسن و سایسته خان و دیگر امرا از پلاکها رسیدند هزار مهر و هزار روبه بصیغه نذر کد انیده از قرض نظر قبول چهره اقبال بر افروخت - و از پاسوس حضرت سلمان زمانه پانده بدر و مرتبه مقدار فرار مراتب آصفی نهاده بدرگمی عظمی و کتب و نفعت مکان اندوخت - آنکه امرای دیگر فراخور قدر و منزلت ندور از نظر اشرف گذر ابیدند - و همدین روز قلیچ خان اراله آمد خود را بدریافت سعادت و ملازم رسانیده بمرحمت خلعت خاصه و صیغه مرصع اختصاص پذیرفته به تقویض صوبه دارائی ملتان و عنایات دجانه هزار روبه نقد نوازش یافت - و همدین روز بهایتخان خانجاناتان را خلعت خاصه با چاقب طلا دوزی و جملهر مرصع با بهولکتهاره و دو اسب و دلیر هم و گرساسپ و افراسیاب پسران او را و نبیره اش شکرالله پسر خان رمان را بمرحمت خلعت و اسب مباحی گردانیده همراه او دستوری دادند *

روز ۱ [یکشنبه] ع سی و یکم ماه مذکور عره دی اجمعه سنه هزار و چهل و یک هجری که افق شرقی دارالخلافه عظمی از یرید اسراو ماه رامت والا در آنروز مطلع خورشید گیتی افروز گشته هفت کشتی روی زمین را روکش چرخ چارمین ساخت شاهسوار عرصه وجود با طبع فیروز و بخت مسعود افراز آفتاب یرفیل برآمده برین سر سربر را سپهر نظیر و میل را کوه شکوه نمودند - و بدان آئین شایان و تورک نمایان رخ بسوی مرکز

محیط خلافت نهادند که از سر آغاز روزگار تا حال هیچ سرافرازی را این پایه جاه و جلال دست نداده باشد - بالجمله ذره تا خورشید بر سر راه موکب اقبال از روی نیاز بر خاک راه گذار افتاده و ماه تا ماهی از سر هوا خواهی در رکاب سعادت پیاده رو براه نهاده - کیوان بلند ایوان خلک ورود آمده بطریق چاوشان طوقوگو در رکاب ظفر انتساب روان و سارز انجم از طارم پنجم ملازم گزین گشته ایل روزگار را بزیر رین سبمن هلال و جلاجل زرین محره کشیده برسم جنیبت کشان پیش پیش دوان متوجه شهر شدند - و بدستور مقرر شاهزاده مجد دارا شکوه در عقب حوصه فیل با نمکین کوه متمکن گشته از دو سو بحرین کف گوهرپاش بریزش سیم و زر درآورده نثار رهگذرخدیو بحر و بر مینمودند - و تا رسیدن دربار سپهر مدار پریشان روزگاران را ماده جمیع خاطر آماده گشته بل یک جهان بی برگ و ساز را که بحوی نیازمند بودند خرمن های درم و انبارهای دینار ذخیره شد *

از سوانح این روز سعادت اندور یکه تارخان بمنصب^۱ [دو هزار و پانصدی سیصد سوار] ع و مکرم خاں بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و عبدالحق بمنصب نه صدی دوصد سوار از اصل و اضافه و خطاب امانت احان سعادت نصیب و کامل نصاب گشتند - و شیرخان ترین بانعام بیست هزار روپیه و مجد علی ایلچی بمرحمت خلعت فاخره و خنجر مرصع و شصت هزار روپیه نقد مفتخر و مساهی گردیدند - و مجد علی و مجد نقی از همراهان ایلچی مذکور بانعام یارده هزار روپیه اکرام یافتند - و در همین روز میر صابر که به دولت آباد رفته پایه بنبر و چهره زر آن بلاد را از القاب گرامی و نام نامی آنحضرت درجه والا و رتبه اعلی داده معاودت نموده بود سعادت ملازم رسید - و اشرفی و روپیه چند که ازین رو ارجمند شده فتح خان بر سبیل نمودار ارسال داشته بود از نظر انور گذرانید *

از وقایع این آوان انعقاد یافتن مجلس اطعام عام و اتفاق تمام است بحسب ترویج روح و روان و استزاد سرور و فرح بانوی بانوان جنان و سرور نسوان جهان - چون درینولا دارالخلافه والا تالای فیض مقدم و برکت قدم آن کایم

(۱) ع [دو هزار و شش صد سوار] ل *

دست مسیح دم روکش چرخ چارم بل رشک سپهر اعلی و بالا تر از آن شد
 قضا را مدت یکسال از وقوع قضیه ناگهانی ممتاز زمانی انقضای یافته وقت
 اقامت رسمی معهود که درین کشور بحرس مشهور است شده بود -
 چنانچه در هر سال از وقت رحلت سوتی یک شانروز باحیای مراسم
 معهوده که باعث مزید روح و راحه جاوید گزینان حواری رحمت است
 مثل احیای شب و ذکر و تلاوت و قرأت فاتحه و دعا و استغفار و اطعام فقرا
 و اعطاء مساکین میگذرانند - لاجرم بنا بر مقتضای طبع فیاض که همواره در
 باب ایصال نفع و انفاق مال بعموم ارباب فقر و فاقه بهانه حواسست خصوص
 درینوقت که وقت و حال مقتضی آن بود کارگذاران دولت و سمان طرازان
 کارخانجات سلطنت را بمراتب دریا بست وقت مامور ساختند - و همگنان
 بر حسب مرسومه در صحن روضه متبرکه اسپکهای سپهر مثل کد هر یک
 نعم البدل دلبادل تواند شد بر سر آوردند و بر اطراف حوائی آن سامانهای
 محمل زربفت منقش که هر کدام در پهنای و رنگینی دم از برابری پییده
 صخدم و رنگ آمیزی سفی می تواند زد - و صحن آن انجمن
 مرخنده را بانواع گستردهای گوناگون - فرش بوقلمون مفروش نموده
 روکش بسیط آسمان و روپوش بساط خاک و صندل روی زمین ساختند -
 و بر دور آن سراپهای و شاد و انبهای رنگارنگ که مدار هر یک از دایره افق
 پای کم ندارد ایستاده کردند - و مجموع اسرای عظام و ارباب مناصب والا
 و اعیان اکابر و اعلی و اهالی دار الخلافه و سایر اسرار و اعظم و موالی
 اطراف که بپای ادای نهیب در باب فتوحات بی پایان و سارکام قدوم
 اقدس پاکبر آباد آمده بودند درین انجمن خاص بار یافتند - و حمیم
 علما و فضلا و ارباب ورع و تقوی و اصحاب عمام حوانده و ناسوانده درین
 محضر عام شرف حضور پذیرفتند - و حصر حلاوت پناهی خود بنفس
 اقدس در خلوت معس عزلت گرین سده ان شب را باحیا و عبادت
 و طلب آمرزش آن مغفرت مآب گذرانیدند - و صدر محفل مذکور از حضور
 یمن الدوله و محمد علی بک ایلچی و اعیان دولت و ارکان سلطنت
 آراستگی یافت - و باقی اعظم و اعلی و سایر اهالی مجلس بتفاوت
 درجات و مراتب جای گرفتند - آنگاه پیش کاران کارخانه دولت و سالاران
 خوان نعمت سباط نوال گسترده و اقسام طعام و انواع شرب و الوان نقل
 و شیرینی و فواکه و خوشبوها و پان بترینب چیدند و همگنان را به تناول

نعمت های خاص صلاهی عام در دادند - چنانچه غنی و فقیر ازین خوان احسان بهره ور و زله برگشتند - و پنجاه هزار روپیه باصحاب استحقاق بر سهیل خیرات عنایت فرمودند - و چون ابن النجمن عالی پایه انجام یافت - سایر بیکمان و مسند آرایان حرم خلافت و پردگیان شبستان سلطنت بطواف مرقد مقدس آن انسیه حورا سرشت قدسی طینت آمده در آن روضه منوره محفل آرا شدند - و بهمان وتیره و هما کیفیت و کمیت فردای آن مجلس خاص زنانه منعقد شد و همگی زنان را عموماً و مستحقات را خصوصاً بار عام دادند و پنجاه هزار روپیه دیگر و عفاف به عجایز انفاق شد - و امرا اعلیٰ علی‌العموم بدین دستور زیور صدور یافت که متصدیان عظام هر ساله روز عرس آن مغفور همین مبلغ صرف مصارف خیرات گردانند - مشروط بدین که دارالخلافه به تشریف نور حضور آنحضرت نمودار ساخت طور باشد والا نصف مبلغ مذکور بر طبقات خداوندان استحقاق قسمت نمایند *

هشتم تیر که روز عید قربان فیض قدوم سعید مبذول داشت بتازگی مؤده قرب فتح های جدید و نوید مزید دولت جاوید باولای آن رسانید - حضرت خلاف پناهی بنابر احیای مراسم سنن حضرت خاتم النبیین صلوات الله و سلامه علیه و علی آله و اصحابه که از ستوده آئینهای این مهین جانشین حضرت خلفای راشدین است ساخت عیدگاه را از نور حضور اقدس بر روی مطلع مهر و ماه کسیدند - و بعد از ادای نماز بدوات و سعادت بارگشت نموده در معاودت نیز جیب و کنار یک جهان نیازمندان را از زر نثار معهود درم ریز فرمودند *

چهاردهم ماه عین اعیان خلافت شاهزاده مراد بخش در ساعتی مسعود مختار که انواع سعادت قرین و انظار انجم و اوصاف افلاک در آن بود حسب الامر اعلیٰ دسب نسین ید قدرت گیتی آفرین بمقتضای احیای مراسم سنت درباب تحصیل آداب دین و سنن و فرایض شریعت خاتم انبیا و مرسلین که بنابر حفظ مرتبه ظاهر و باطن طریقه صورت عقلا و شرعاً ضرور است صدر نشین دیستان تعلیم گردید - و فاضل دیندار ملا میرک هروی حسب الاختیار خدیو روزگار بخلعت فاخره مخلع و از انعام هزار روپیه متمتع گشته آموزگار شاهزاده والا تبار شد - معتقد خان بصوبه دارئی اودیسه از تغیر باقر خان و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسب

و منصب چار هزارې سه هزار سوار سر ايرازي يافته روانه آن صوب گرديد *

نوزدهم ماه ميربرکه ارسالت ايران معاودت نموده پذيرای سعادت ملازمت شد. و نه راس اسب عراقی با نوادر امتعه آن کشور بطریقی پیشکش گذرانید. بیست و هشتم حاجی وقاص ملازم ندر محمد خان والی بلخ که او را بعنوان رسالت پدرکه عظم و جلالت ارمال داشته بود با نواحی دارالخلافه رسیده همراه معتمد خان که حسب الحکم اسیر او را استقبال نموده بود خود را باستانه بارگه سلطنتی که کعبه آمان و آمانی اقصای و ادانی است و قبله مراداب انسی و جانی رسانده در تقبیل عثه درگاه والا آداب معهود این عالی مقام بها آورده لوازم کورنش و تسلیم تقدیم نمود. و بعد از اقامت مراسم زمین بوس از روی آداب و اندام تمام بگذرانیدن نامه نذر محمد خان اقدام حسب - آنکه ارمعار آن خان والا مکان را که مشتمل بر اسب و مسر و امتعه بلخ بود و مبلغ پانزده هزار روپیه قیمت همگی آنها می شد نظر انور در آورده از مرحمت خلعت فا ره و کمر خنجر - صرع که چهار هزار روپیه بها داشت نوازش پذیرفت. و در همان نزدیکی می و پنج راس اسب و سه رده و ده شتر بختی فرو داده از جانب خود و هژده اسب و پنج ستر بنام محمد مومن پسر خود بطریق پیشکش گذرانید. و مبلغ سی هزار روپیه او و خلعت و ده هزار روپیه نقد به پسرش مرحمت فرمودند. صادق خان میر بخشی که در برهانپور پسر عروض بیماری از سعادت همراهی عسکر منصور اختیار حرمان اضطراری نموده بود عنایت جناب آلهی شفاى عاجل یافته بملزم رسید و منظور نظر مرحمت آمده از ترک این مکرم شامل صحت کامل یاب. درینولا راجی جی سنگه به برک حسن عبودیت مشمول عواطف سرشار مالک رکاب آزادگان شد. و از عنایت دو جوړه مروارید. ساهوار بی عیب پرآب بسیار قیمت کمیاب که برسم معهود هود آویزه گوش می سارند ارسر نو در رمره بندگان در آمده سر حلقه حلقه بگوشان گشت. صوبه دارانی کشمیر از تغیر اعتقاد خان بخواجه ابوالحسن مرحمت شده ظفر خان پسرش به نیابت او رخصت یافت. و ملا حیدر حصالی که باوجود کاردانی در فن شعر بد طولی و طبع عالی دارد بخدمت دیوانی صوبه مذکور معزز گردید *

بیان فتح هوگلی بندر بحسن سعینی بہادر کنو مدار علیہ قاسم خان

امین پسندیده برگزیده که در روز نخست افسر سروری بر تارک مبارکش گذاشته هم در عہد السب زمام مہام جمہور انام بدست اختیار و قبضہ اقتدار او سپہردہ باشند - آن باشد کہ علی الدوام نظر حقیقت نگر بر سر انجام مصالح معاش و معاد عباد کہ منوط بہ تمہید قواعد عدل و داد است مقصود دارد - چنانچہ نخست رای صائب و تدبیر درست بر تعمیر دولت آباد دین و تحصیل امن و امان دارالسلام ایمان مصروف داشته ہمگی ہمت والا برین معنی کہ مصروف حقیقی سعنی جہل و جہد بلیغ است بر گمارد - و ہموارہ لوازم جد و اجتہاد در کار فرمانی شمشیر غزا و جہاد بکار بردہ در باب استیصال ارباب دول جاہرہ و اصحاب ملل غاویہ و بسخیرمدن ضالہ و تخریب معاہد باطلہ ایشان کما ینبغي حق کوشش میذول دارد - چندانکہ صنم خانہا ویران ساختہ و صنمہا سوختہ بنہاد آتش کدہا بیاد دہد و باب تیغ بران اشتعال زبائے نار مغان و نیران ^۱ [پرستان] ع فرو نشاند *

لله الحمد والمنة کہ والا حضرت خلاف پناہی این شیوہ متودہ و خصلت محمودہ را از جملہ ملکات راسخہ حویشتن نمودہ اند - و بد آنسان کہ دسب جواد را در بذل مال کشادہ داشتہ اند بہمان وتیرہ بیغ جہاد در باب قطع مواد فتنہ و فساد و فلج خار بن زندقہ و الحاد کشیدہ دارند - شاہد این معنی درین صورت استخلاص هوگلی بندر است و انتزاع آن سر زمین از استیلای مشرکان فرنگ و نصرانیان مسیحا پرست بدستباری نائید حضرت باری و بیان چگونگی خصوصیات این فتح مبین کہ مستلزم کسراصنام و سبب نصب اعلام اسلام و دفع استیلای مشرکین و رفع لوای مومنین و علل و ہن صولت کفر و موجب تقویت دولت دین گردید - ہم اکنون علی التفصیل با شرح و بسط تمام مسوف بہتریف ماہیت و تبیین خواص و مزایای آن بر سبیل اجمال نگارش می یابد -

نخست حاشیه تحریر در تصویر نموداری از کیفیت و کمیت و تعیین موضع بنا و سبب احداث این بندر که هر خانه از آن قلعه ایست دشوار کشا بدین صورت معنی طراز میگردد که در بیست کروهی راج محل و یک کروهی بندر ساتگانو از کشور بنگاله فرضه از دیهای شو، که بهندی زبان ناله و بتازی بخور نیز خوانند منشعب شد به سمت راج محل کشیده چنانچه آب رودبار گنگ که بر کنار شهر راج محل جایست به خور مذکور می پیوندد - و بندر هوگلی در یک کروهی ساتگانو به ربع کروه از محل اتصال گنگ و آن خور بر ساحل سمیه و آب گنگ اساس یافته - و سبب احداث آن ضلالت آباد که از حوادث عظیمه عالم کون و فساد بود اینست که در هنگام عمل بنگالیان چندی از سود گران فرنگی که پیشتر در بندر سوندیپ اقامت داشتند بوسیله سود و سودا ساتگانو آمد و شد می نمودند - و همواره هوای پختن این ماء سودای خام در بر جا داده بودند که در آن سرزمین فاحشی پیدا کنند - حاشیه اگر فی المثل بقدر کف دستی باشد جای در خور مفر و مقر بچنگ آرند - و مستی مردم صاحب نیروی قوی بازو با سوداگران بلیاس سوداگری در آمده دسب درکار داشته باشند - اگر در آن میانه شاهد مقصود یعنی تصرف سایر دریای کنار بنگاله در بر آید فهو المطلب - والا ریائی بد تجارت و خسروانی سود و سودا ندارد - بنا بر این اندیشه فاسد چون کنار خور - مذکور را درخور قرارداد صبر حویستن دیدند - انواع لطایف حیل انگخته از حکام آنولایت اذن اقامت در آن مقام تحصیل نموده بحسب در آنها خانه چند مانند اندیشهای پراگنده خویشتن سهل و سبب اساس نهادند - و رفته رفته فرنگیان سرمایه دار آنها دار انقرار جاوید انگاشته رخت ارجال رسانیدند و کشیدند و رحل اقامت افکده خانها ساختند - و بتدریج بر گرداگرد نشیمن های خود چار دیوارهای متین بنیاد افکنده باستحکام تمام باسام رسانیدند - چنانچه هر منزلی معقلی و هر چهار دیواری باره استواری شده برجهای آنها مانند بروج ناری بانواع آلات آتشبازی از توپ و تفنگ و امثال آن آراستند - و اطراف ثلثه آن بندر را بخندقمهای عریض و عمیق محاط ساخته روکش مثلثه آنها فلک نمودند - و قطع نظر از تکلف سخن سازی طرف رابع نیز که در خور دریای شور بود در استحکام از دیگر جهات قطعاً پای کمی نداشت - و رفته رفته از آمد و شد چهارهای فرنگ

و کشتی های مسلمانان نیز که بانداز تجارت بدانجا تردد می نمودند هنگامه ساکنان و افسرده شد و بندر هوکلی رواج تمام و رونق کلی یافت - آنگاه چندی از اعیان فرنگ که در آن بندر قرار توطن داده بودند آمل و برگات جوار را از حکام و ولایت آنولایت و سبیل اجاره بدست آورده بر طبق خاطر خواه عمل می نمودند - و رعایای آن محال و نواحی آنرا تا جای که دست تطاول آن بد اندیشان می رسید از روی تمسک خواه نا خواه تکلیف ترسانی نموده نصرانی می ساختند و بزور از راه درهای شور روانه پرتگال فرنگ می نمودند - و در ضمن این رای ناصواب متوقع اجر و ثواب بوده جبر بمصل رراعت که علب آن ملت رعایا بود از رباح تجارت که اضعاف مضاعف آن می شد می نمودند - ملخص سخن در ایام پادشاهزادگی که آنولا لوای والا ظل ورود بر سرزمین بنگاله گسترده بود رای جهان آرای بر کماهی کماهی بل دقایق بیراهی آن ضلالت پوشگان جهالت اندیش که بدرجه اعلی رسیده بود آگاهی یافت و سحر کوشی آن سست کیشان در باب اصرار و آزار مسلمانان گوش زد عملی گردید - لاجرم اینهمه منی مرکوز خاطر عاظم بود که بهر صورت که رو دهد درباره استیصال مطلق ایشان مستعد شوند - چون بحسب اقتضای قدر و مصا درین مدت از عدم مساعدت وقت مجال پرداخت قرار داد ضمیر منیر نیافتند چنانچه هم اکنون مذکور شد درین محل که نقش مراد داد و دین از جلوس اقدس درس نشسب قاسم خان صاحب صوبه بنگاله را در وقت رخصت آیموب بانصرام این مهم مامور فرمودند - و بر سبیل ارشاد طریقی سحریر آن ضلالت آباد و روش استیصال آن بد نهادان بان خان اخلاص نشان بلین فرمودند - چنانچه ابواب تدبیراب صائبه که درین باب ظمور یافت حصوص نعین عسکر ظفر اثر از جانب بحر و بر همگی بمحض تعلیم آنحضرت بود - بالجمله قاسم خان درین باب از در مقتضای حرم و احتیاط در آمده این رار مضمهر را با هیچکس در میان ننهاد - و بهخیر آن بندر را هر چند در بند وقت بود چندی در حیز تاخیر داشته چندان صبر نمود که بر جمع خصوصیات آنولایت خاصه کیفی احوال بندر و کمیت سواهی و رعیت آنجا تحصیل اطلاع و اشراق نماید - چون استیفای حقایق کلی و دقایق جزئی امور ملکی و مالی اهالی و دوائی آن ملک به عمل آورد درین حال عزم جرم نموده در ماه اسفندار سال گذشته

حسب الکم اشرف در مقام تجهیز عساکر و تهیه نواره در آمده - و آن عبارت است از جهازات حربی مشتمل بر سپاهی و آلات جنگ و توپ و تفنگ و امثال آنها - از آنجا که داب از باب حرد و آئین است بر طبق منظومه *

سکندر که با شرقیان حرب داشت رخ حیمه گویند در عرب داشت

باین عنوان بر زبانها افکند که غرض از ارسال عساکر منصور امتیصال گروه هجلی وال است - و لهذا فوجی از نابینان نمود و بندهای پادشاهی به همراهی عنایت الله پسرش و امرا و ارباب مناصب والا به تسخیر آن سرزمین تعیین نمود - و مقرر و مخبر ساحل ده سمت هجلی وال روان شده چندی در موضع بردوان آه را از جهت واقع است اقامت گزینند - چندانکه خواجه شیر - و معصوم به مدار کل بنگاله و ... د صالح کتیبو و همراهان او بانواره از راه بندر [سری پور] روانه شده تا دهان خور هوکلی بندر که بموهانه مشهور است فرا رسد - و اینمعنی به بر آن بود که مبادا مقهوران فرنگ از سهم صولت اولیای دولت قاهره خود را به کشتیها رسانیده از راه دریا طریقه فرار اختیار کنند - انگاه بهادر برادر ابو محمد کنورا که مدار علیه او بود به بهانه نظم و نسق امور محال حاصله شریفه روانه مخصوص آباد ساخته - او مواعده نمود که چون فوج عنایت الله بعد از شنیدن خبر لشکر موهانه سوچه هوکلی شود او نیز خود را با صاحب خود بشتاب باد و سحاب باز رساند - چون عنایت الله بعد از وصول خواجه شیر بموهانه رو نموده از مقام بردوان کوچ کرد - در عرض یک شبان روز بر سیل ایلغار خود را با فصبه هلدی پور رسانید که در وسط ساتگانو و هوکلی واقع است درین اثنا بهادر نیز با هانصد سوار از مخصوص آباد رسیده بدیشال پیوست - و تا رسیدن مردم بوقف به نموده روانه موهانه شد که بانفاق خواجه شیر و سایر دولتخواهان از کشتی سدی استوار بسته دهانه خور را مسدود سازد - که مبادا مقهوران فرنگ از مضیق محاصره به تنگ آمده خود را از راه خور بدریای شور اندازند - بهادر بد آنجا پیوسته با دیگر بهادران در اندک فرصتی راه از ناوهای نواره مضبوط ساخته - دوم ذی حجه سنه هزار و چهل و یک هنگامی که عنایت الله و سایر افواج

منصوره بانداز ترکتاز معموره که در بیرون حندق بندر واقع بود توجه نمود
ایشان نیز از طرف خور جلو ریز تاختند - و در حمله نخستین معموره
مذکور را که بیالی معروف بود مسخر ساخته نخست خاطر از قتل نفوس
و غارت اموال اهالی آن پرداختند و آتش یغما در آن عرصه افروخته خشک
و تر را در یکدیگر سوختند - آنکه همت بر تخریب عمارات و منازل
کفار گماشته نشانی از آبادانی نگذاشتند - و چون از لوازم قتل و اسیر
باز پرداختند اطراف بندر را احاطه نموده ملجأها ساختند - و باهتمام تمام
متوجه بشرق کار و پیش برد ملجأ شده بکار فرمائی همت عالی و
تصویر رای صائب عزم راسخ و جد ناقد را پیش کار خود نمودند - و
در اثنای این حال صواب اندیشان صلاح وقت در آن دیدند که فوجی
حرار از مردم کارداران کارگذار در مجال اطراف خور پراکنده سازند - که اگر
از راه اتفاق بجمعی از آن بداندیشان که اعمال آنحدود باحاره ایشان بود
برخورند می توقف بد قتل رسانند - و اهل و عیال ملاحان بشکالنی نواره
فرنگیان که ایشان را غرابی گویند بقید و اسیر در آرند - تا خون این طایفه
از روی دلبستگی متعلمان خود را از آن گروه ادبار مال بریده به معسکر اقبال
پیوندند این معنی باعث وهن و ضعف مخالفان گردد - بسبب این تدبیر
درست قریب چهار هزار تن این طایفه از کفار جدائی اضطرابی گزیده رینهاری
عسکر اسلام گشتند و از این حرکت فتور کای بحال اهل هوکلی راه یافت -
بالحمله تا سب سه ماه و نیم معسوران فرنگ در مضیق محاصره روزگار
گذرانند - و اولیای دولت فاعره بنحوی کار بر ایشان نمک ساختند که آن
بد اندیشان را از آن پیش مجال امکان مقاومت نماند و در آن مقام توقف
محل شد - و در عرض این مدت هرگاه باستظهار رسیدن کومک لشکر برنگال
دل گرم می شدند نیران جنگ و جدال افروخته داد مقابله و مقابله
می دادند - و احیاناً که در هجوم افواج یاس غالب مغلوب نومیدی نام
می گشتند از در درخواست امان در آمده ابواب مصالحه می کشادند -
باوجود آنکه متحصنان قریب شش و هفت هزار تفنگچی قدر انداز
که اندازهای درست شان از اصابت توک قضا های کم نداشت داشتند -
از دست برد بهادران موکب اقبال این نائید پرورد حضرت ذوالجلال های
براه تملق و فروتنی گذاشته از سرگردن کشی و زیاده سری در گذشتند -
و دست توسل به جبل المین استشفاع در زده حقه استیمان بر درامن آباد

امان زدن گرفتند - و درین دیانه فریب لک روپیه بر سیل حق الامان ارسال داشته بنابرین گمان آن شفیع رو شناس کار گذار وسیله طلب زنهار ساختند که شاید بمیانجی او جان مفتی بیرون برند - چون اولیای دولت نامتناهی ازین معنی آگاهی یافتند که متحصنان تیره درون نظاهر اطهار اطاعت و انقیاد نموده بر باطن انتظار رسیدن کوهک دارند لاجرم زبده بر آن اهنال تسخیر حصار و امهال حصاریان بجویر ننموده از سر نو تصییح عرصه محاصره فرا پیش گرفتند - و نخست خندو سمت کلیه را که از رهگذر کمی عرض و علت قات عمی نسبت بسایر اطراف کم آب تر بود سکستند - و آب را بخدمت دیگر که برای این کار پیشتر کنده و آماده ساخته بودند سر داده از آب خالی ساختند - و از ملچار های این سمت که در عهده بکممانی بهادر کنبو و الله یار خان و سید حسن کموند بود نقب ها سر کرده رفته رفته به نزدیکي مسجد رسانیدند - قصا را درین اثنا فرنگیان که پیوسته بر سر جست و جوی ایشان این امور نگاه داشتند را بدو نقب برده هردو را بحاکم انباشتند - و نقب سوم که از طرف ملچار بهادر کنبو بیش برده بودند اصلاً بو بدان نبرده می نماند - و چون بر آن صوب بپای دیوار منبری از منارل آن می دینان که در حلقه حصنی حصن و معقلی - تین بود رسید آنرا بباروب انباشتند - و بنابر آن بنیان راسخ عمده ترین معادل و حصون ایشان بود و اکثر سرداران آن گروه دیکار آنجا انجم میساختند - صواب اندیشان اصابت کیش از راه پس بینی ها حاطر آوردند که نخست بهادران موکب اقبال و یک ناران عرصه حلاب و جدال بر سیل تهیه یورش از اسبها پیاده شده بهشت اجتماع رخ بسوی آن قیل بند دشوار کشا و طلسم پیوند آرند - تا چون سایر مردم کار طلب مردانه آن نابکاران بحد و سرارن خود بمداقمه اولیای دولت پایدار آنجا فراهم آید نقب را آنس داده بدین طریق آن بدکیشان - رکشی را از کوچه نار بدارا جوار فرستند - محملا از آنجا که همواره سهام تدابیر صائبه موافقان بر وفی مستضای تقدیر بهداف اجابت می رسید درین باب نیز نقش انکیخته رای صواب آرای شان درس نسین افتاد - چنانچه وقتی که آرایش صفوف مجاهدین میدان دین زیور صفحه رری زمین مصاف سده بود و از طرف دشمن رزم جویان آرام دوس را حمیم دین ترسانی و پاس ناموس کایسا و ناقوس سرگرم جانبازی ساخته عرصه قتال را باشتعال، ایران جنگ و

جدال آتش کده مجوسي نموده بودند در همان گرمي نقب را آتش دادند - و بمجرد دواني آتش بازان هر ذره از اجزای آن عالي بنیان کوه شکوه که اساس آنرا چنانچه گذارش یافت خالي ساخته از باروت پر کرده بودند خال خال از هم جدا افتاده ازین رو ادیم زمین معرفه جنگ نموده نطع پلنگ گشت - و احجار آن سنگین حصار لغت لغت مانند صخره جني از آن کوره آتش تنوره باده هوا گرفته بمرجع اصلي خویش يعني کوه نار باز گشت نمود - و هر تن از آتشی نهادان اهرمن نژاد فرنگ که از جادوگرئي تدبیر دیورا در شیشه تسخیر داشتند از دمدمه اسون زبانه آتش دود افکن پري وار به پرواز آمدند - چنانچه گوئي از سورت آتش و شدت وحدت باروت پناه بکوه ائیر برد از آن راه به جوار درکات سعیر و طبقات بشی المصیر شتافتند - و جمله بقیه سپاه نیره روز مخالف که شعله جهانسوز باروت برف خرمن بخت ایشان نشده بود برخی خود را به جهازات رسانیده جمعی در آب افتادند - و در میان آب و آتش جان داده از زیاده سرپها تن به شمشیر شعله تاثیر بهادران عدو بد آفای گیر که آب آن تا بگلو است در ندادند - چون جمعی از جهال پیشکان سفاهت کیش فرنگ در یکی از جهازات عمده ایشان که مشتمل بر نفایس اسباب و اموال و اکثر اهل و عیال آن بداندیشان بود مشغول حراست بودند پیش از آنکه بدست مسلمانان افتد در همان گرمي انبار باروت کشتي را آتش زدند - و از شراره شرارت ذاتي آن آتش زندگان بیکدم دود از نهاد جمعی بیگناهان بر آمده قریب هزار و پانصد تن که اکثر کودکان و زنان بودند با کشتي و مال و منال در هم سوختند - و اهل چند غراب دیگر نیز پیروي ایشان نموده براهبرئي غراب نیره اختری در تله هلاکت ابد افتادند - و از سفائن جنگي طرز فرنگ شصت و چهار دنگه کلان و نجاه و شش غراب و یک صد و بود و هشت جلیه داخل غنائیم لشکر ظفر اثر حد و هفت کشور و خدا یگان بحر و پر شد - و یک غراب و دو جلیه ارفرنگان بدر گوه حو - را پسد موهانه رسانیدند - چون از شرارت آتش سفائن مذکوره چند کشتي آن بدر درین اثنا سوخته بود از آن راه فرجه بدر رفتن یافته در همان گرمي فرصت فرار فوت نکردند و با شتاب باد و صاحب بر آب و آتش زده بدر رفتند - و درین غزو قریب ده هزار تن از خورد و بزرگ و نساء و رجال قتیل و غریق و حریق گشتند - و چهار هزار و چهار صد کس از ذکور و اناث

فرنگی اصیل و عبید و جواری و سایر اصناف دیگر که طوعاً و کرهاً مذهب
توسائی اختیار کرده بودند بقیه گرفتاری در آمدند - و قریب ده هزار تن
از رعایای پرگنات و نواحی آن که بیگناه به بند فرنگ افتاده بودند از حبس
آزاد گشتند - و درین ایام از غارتا انجام هزار سعادت مند از اهل اسلام
درجه شهادت یافته بروضه دار السلام خرامیدند *

از سوانح این ایام سید شجاع خان باره که اظار سعادت نعوم طالع
مسعود فیض نظر عنایت ازو دریغ داشته بود و بنا بر آن در وطن خود شیوه
خمول گزیده بگوسه عزلت خزیده بود - در پیولا که بحریک بغ و تحریر
اقبال محرک و مرغب آمد خود را بدرگاه آسمان حاه رسانید - و بتازگی
منظور نظر سعادت سعد اکبر و مهرانور روی زمین شده بوساطت ترقی بمرتبه
عالی منصب چهار هزار ی ذات و دو هرا سوار کوکب طالعش اروبال کده
خمول بشرف حانه اقبال انتقال گزند - و هم در آن آوان این سانحه بدیعه که
از بدایع افعال طایع بل از ودایع لطایف انداع در مشتمه مشب است بنابر
اخبار منہیان صوبه گجرات معروفی واقعات موقوف خلافت افتاده - که در موضع
بروده از مضافات صوبه مذکور گوساله بعرصه نه بود آمد که سه سر داشت یکی
بصورت سر اسب و باقی نه هشت سر گاوان بدیع الوجود - همدران ساعت
جاندا - پیکر بهیمی را از یک قمع منظور کریم خویشتن پرداخت - و نیز
از واقع صوبه احمد نکر بظهور پیوست که درین حدود بزغاله که دو سر چهار
دست و دو پا و چهار چشم و چهار گوش داشت - بوجود آمده باعث حیرت
نظار گیان گردید - و در همان دم همراه مادر راه عدم پیش گرفت - درین اوقات
منزل یمن اندوله آصف خان فاضل قدوم اسعد در یافته صاحب منزل سعادت
عیان است سعادت پذیرف - و آن آصف زمان بشکرانه ورود مسعود حضرت سلیمان
مکان که باعث ظهور نور و صفا و موجب وقوع عافیت و شفای است رسم
ها انداز و نثار و پیشکش بتقدیم رسانید - نیز لشکر خان ارسوبه کابل که درین
اوقات بمقتضای وقت ازو تغیر پذیر گشته سعید خان بنفوس آن سعادت
جاوید یافته بود رسید - و خود را از سر نو بدریافت شرف ملازم اشرف
که سرایه سعادت دو جهانی است رسانید - و [چهار هرا] اشرفی بصفه

لذر و یک لک روپیه و سی اسپ صرصر تک بر سبیل پیشکش گذرانید -
و بخدمت صاحب صوبگئی دارالملک دهلی از تغیر خانخانان صوبه دار دکن
مختص شد - و پسرانش سزاوار خان و لطف الله خان با او مرخص گشتند *

بیست و سوم شهریور ماه از پنجمین سال جلوس مبارک روز جمعه
سلخ ربیع الاول^۱ سنه هزار و چهل و سه هجری جشن وزن قمری سال
چهل و سوم عمر جاوید پیوند بفرخی و فیروز مندی بر آئین هر ساله
اذین پذیرفت - و سر تا سر رسوم این روز سعادت اثر از عیش و عشرت
و داد و دهش بر وفق کام محتاجان و حسب مرام نیازمندان به پایان رسیده
وقت بخوشی^۲ انجمن بدل کشی انجام یافت - و کاورائی حضرت
گیتی ستانی که اکثر آوان در لباس کام بخشی و داد دهی حلوه گر
میگردد درین روز نیز به بهترین وجهی صورت بست - و در همین روز
شرف اندوز محمد علی بیگ ایلچی ایران را بسعادت رخصت معاودت
و مرحمت خلعت زر دوری و کمر مرصع و فیل خاصگی با ماده فیل
و حوضه سیمین نواخته بر مراد خاطر فیروز و شادمان نمودند - و چهار
اشرفی کلان که مجموع وزن همه هزار توله بود چنانچه یکی چهار صد
توله وزن داشت و باقی هر یک بصد توله از دیگران کمتر - و همچنین
چهار روپیه بوزن و توتب مذکور - چون همگی بسکه مبارک مسکوک
بود بنابر میمنت و برکت عنایت فرمودند - و مجموع الغاماتی که از
آغاز روز سعادت افروز ملازم اشرف با هنگام ادراک شرف رخصت
در باره او ظهور یافت سوای اجناس بچهار لک و بیست هزار روپیه کشید -
هم درین روز حکیم رکنای کاشی مسیح تخلص از انعام پنج هزار روپیه
نوازش پذیرفته حسب اتماس برخصت زیارت مشید مقدس کامروا گردید *

کشایش پذیرفتن قلعه کالنه بکلید تأیید

دولت و سوانح دیگر

هر صاحب سعادت را که تفویض حضرت رزاق علی الاطلاق جلت
حضرت از پنج انگشت مفاتیح رزق روزی خواران درگاه احدیث در مشیت
دست او گرازد اگر بنان فیض رسا او که کشاد کار عالمی بدان وابسته

(۱) در بادشاهنامه هشتم ربیع الثانی نوشته شده [جلد اول - صفحه ۳۸۴]

و سر رشته وسایل عطیات حضرت وهاب بی خنت نان پیوسته باشد بمحض اشارتی هر ماه هلال سان حصنی حصین کشاید شکفت نماید - و اگر روز بروز دسب ررافشانفی حون پنجه آفتاب کشوری از اقالیم شرق و غرب مفتوح نماید دور نما نبود - شاهد حال فتح قلعه کالنه است از حصون منیعہ دکن که نوید آن در ضمن عرصداشت خان زمان دوم ماه آبان گوی زد کامل، سپاهان سعادت که شرف یافتگان حضور انجمن بر نور هستند گردید - و کیفیت معنی مذکور این صورت دارد که حون سر رشته نظام کار نظام الملک از کشاکش فتح خان پسر عنبر نان مقام کشید که محمود خان قلعه بان کالنه بنا بر بد عهدی و پیمان شکنی فتح خان که غلب رنجش و رمیدگی سایر امرای دکن شده بود ازو اندیشیده قلعه را باو نداد - و حون از مواخذہ او مطمئن نبود و میدادست که اگر از مساعدت روزگار وقت یابد در انتقام کشی و کسب توفی او فرصت طلب غریب نمی کنند - لاجرم مقام اندیشه کار و مال روزگار خود در آمده در صدد آن شد که بمدد ساهوجی بهونسله قوسل حسنه نماید که بدین وسیله خود را از سر بازخواست او نگاهدارد - و با خود قرار داد که تسلیم قلعه مذکوره دسب آویز سازش با ساهو ساخته درین صحن کار خود بسازد - چه آن بد فرجام درینولا از شقاوت منشی و بنای اندیشی روی از بندگی درگاه حبهان پناه بر تافته بر ممالک ناسک و ترنیک و سنگمیر و جنس و سر تا سر محال کوکن به جبر دسب یافته یکی از منسوبان سلسله نظام الملک را که در قلعه محبوس بود بر آورده دست آویزی بچنگ آورده بود و حلقه استبداد و خود را نی در پناه نامزد بر در استقلال میرد - خان که در آن آوان به نیابت خان خانان بدرش صوبه دار کل دکن و خاندیس و برار بر یمنی و قوب یافت - و بی توقف به میر قاسم قلعدار^۱ النک که در نواحی کالنه واقع است نوشت که از همراه که رودهد در آمده محمود خان را بسا همراه عبودیت و ارادت که صراط مستقیم و جاده راسب سر منزل سعادت است راه نمائی نماید - و از پایان کار روزگار و سرانجام مهام عالم ترسیده از انصرام قرار دارد خاطر باز دارد - چون میر قاسم نخست از در استمزاج ایتمعنی در آمد محمود خان ابن مراد خاطر خواه را از خدا حواسته بمقتضای عدم اعتماد بر نامه و پیغام توقع حضور میر

مذکور بکالنه نمود - او بنا بر صلاح وقت در ساعت راهی شده با محمود خان ملاقات کرده بعد از گفت و گوی بسیار و برغیب و ترهیب پیشمار او را اران اراده دور از کار باز داس - و پس از تحصیل جمیعت خاطر ابلاغ حقیقت بخان رسان نمود - خان مشارالیه نامه استمالتی در کمال ملایمت و همواری متضمن هزار گونه نوید و امید و مشتمل بر انواع وعد خالی از وعید باو نوشته همراه عجم منصبدار راهی ساخت - محمود خان از مطالعه آن عهد نامه مستطهر و مستمال گشته فرستادگان ساهو را محروم باز فرستاد - و اول باسیدوارثی تمام پسران رشید خود را که منصور و مظفر نام داشتند با قاضی ابو الفضل وکیل خود در صحبت عجم و معصوم ولد میر قاسم روانه خدمت خان زمان نمود و خود قلعه را خالی ساخته التماس صدور فرمان عالی شان کرده از آنجا که مقتضای طبع اقدس پندگان حضرت همواره بده نوازی و ذره پروری سمت نشان کف دست مبارک که همانا نمونه ید بیضاس و پنجه تاب پنجه آفتاب بر عنوان فرمان عاطفت نشان گذاشته با خلعت و شمشیر مرصع و اسب از روی عنایت مصحوب جعفریک بلوچ فرستادند - محمود خان با اقدام اطاعت و انقیاد دو گروه پیش آمد از روی کمال ادب مراسم معموده از زمین بوس و تسلیحات بتقدیم رسانیده فرمان مدرشان عظیم الشان را از روی تعظیم و تکریم تمام گرفته بر سر نهاد - و از برکت تبرکات خاص که بسرافرازی ارسال آن اختصاص یافته بود فرق تفاخر سرمد از فرقد در گذرانید - و شب یکشنبه بیست و پنجم مهر ماه قلعه را با هشت پرگنه از مضافات و متعلقات آن که مبلغ شش لک روپیه حال حاصل آن بود و برین تقدیر دو کرو و چهل لک دام جمع مجموع آن ولایت می شد بتحت تصرف دولتخواهان داد - و همراه میر قاسم و عجم و معصوم خود نیز به یرهانپور رسیده از مرحمت خلعت فاخره و تفویض منصب والای چهار هزاره ذات و دو هزار سوار و انعام پنجاه هزار روپیه نقد تارک افتخار بذروه عالم بالا رسانید - و منصور نخستین پسر او بمنصب دو هزاره پانصد سوار و خلعت و اسب و فیل و مظفر دومین پسرش بمنصب هزاره پانصد سوار و خلعت و اسب و انعام ده هزار روپیه بر هر دو و قاضی ابو الفضل بمنصب پانصدی دوصد سوار سر بلندی یافته تسلیحات نیاز بجا آوردند *

از وقایع این اوقات آنکه از وقایع صیبه بنگاله بعرض رسید که قاسم خان

صوبه دار آنجا بعد از انقضای سه روز از فتح هکلی بندر بنابر مقتضای قضای ماضی و قدر نافذ بجوار عالم رحمت و رضوان آنحضرت ستاف - و از کمال سعادت مندی و قابلیت و نهایت احلاص و ابادت موت او موقع تاسف و محسر پندگان حضرت که گوهر شناس جوهر وفا و احلاص ارباب حقیقت و اصحاب عقیدت اند گردید - ای حودا! حال بنده که رضامندی ولی نعمت حقیقی او درین مرصه باشد - چه فی الحقیقت این مرصه در هر دو نشأ موجب خوشنودی و حورسندی حضرت خداوندی است - و لهذا در بوقت ربان حق سگال بمناسبت چه نئی این بیت حق مقام ادا نمود *

بود رضای تو چون موجب رضای خدا زهی سعادت آنکس کز و نیوی راضی

اعظم خان از موفف حلام - بتقدیم این امر جلیل القدر عظیم الشان یعنی صوبه دارئی بنگاله مامور گشت و بمرحمت خلعت فاخر و دو راس اسب مختص گردیده مرخص شد - و در همین ایام شاعر نادر فن جادو کلام حاجی محمد جان قدسی تخلص از اهل مشهد مقدس که به نهایت مرتبه نقیص دات و تنزه صفات و عنایت ورع و پرهیزگاری با کمال نفرد در فن شاعری و سخنوری که اجتماع این مراسم در یک دات کمتر دس بهم داده اتصاف دارد از وطن احرام طواف رکن و مقام این قبله امانی و امال محتاجان و کعبه جاه و جلال اس و جان از ته دل بر میان جان بسته خود را با اشراک این سعادت عظمی رسانید - و قصیده غراکه درستایش پندگان درگاه جهان پناه بطریق ره آورد انشا کرده بود در حضور پر نور انشاد نمود - و از مرحمت خلعت فاخر سرمایه مفاخرت سرمد اندوخته دو هزار روپید برسم صله یاف - و از راه تحریک بخت کار فرما که او را بدین قبله ارباب طریق راهنما شده بود در حلقه ثنا طرازان بارگاه خدیو زمین و زمان در آمده به سلک پندهای درگاه والا شرف انتظام یافت - و این چندین بیت از آن قصیده است *

* ایات *

ای قلم بر خود ببال از شادی و یکشا ربان

در ثنای قبله^۱ [اقبال خاقان زمان]^۲

جوهر اول شهاب الدین محمد کز ازل
 از برای خدمتش زد چرخ دامن بر میان
 احمر برج کرامت مظهر لطف اله
 جوهر تسخ شجاع مصدر امن و امان
 آنکه از آغاز فطرت بسته شهباز ظفر
 چون عذاب تر بر نساخ کمانش آشیان
 کر مخالف ور موافق از ولایش دم زنند
 یا بد و نیک اسب چون حورش شد گرم و مهربان
 سرمه چشم غزالان سازد از داغ پلنگ
 سازگاریمهای عدلش چون نهد پا در میان
 شهرت آثار عدلش زود بر خواهد گرفت
 تهمت زنجیر عدل از گردن نوشیروان
 خوش نشست از نقش هایش نقش هفت اقلیم را
 ربع مسکون گو دگر بنشین بعیش جاودان
 آفتابی اینچنین طالع نه شد در هیچ قرن
 از زمان حضرت صاحبقران تا این زمان
 جای حیرت کی بود گر کامل آمد از ازل
 مهر در حد کمال آید پدید از خاوران
 سر غیبی بر ضمیر روشنت پوشیده نیست
 راز خود تقدیر با رای تو دارد در میان
 بهذا دولت که بیند با تو خود را در رکاب
 مریحا نصرت که باشد با تو دایم همعان

خواستگاری صبیحه حورا سیر سلطان پرویز به بادشاه زاده فرشته محضر خورشید منظر دارا شکوه و ارسال رسم معهوده ساچق

ارجمند برین نعمتی از نعماء جریله الهی و شرف ترین عطیه از عطایاء جلیله نامتناهی حکمت کامله توالد و تناسل است که مناط هایدگی نوع عالمی انسان و سر حلقه ارتباط سلسله نظام کار جهان و انتظام روزگار جهانیاست - و پنداست که بعداد اولاد و تکثیر اسماء و احماد که بالا ترین مواهب و والا ترین مکارم است قیاس بعموم احاد الناس موهبتی دیگر و مکرر می غیر مکرر است علی الخصوص نسبت بسلاطین عدالت آئین که پرومندی شجره کمال عالم ثمره بقای ذریه شریف و نیجه کثرت نسل کریم ایشان است - و باویری نهال استکمال بی آدم فرع وفور بشوونمای اصل دوحه وجود این جمع دی شد - لا جرم برین طبقه والا که مانند ارباب عالم بالا بمنزله آبی مهربان اینای زمان اند واجب عینی و لازم عقلی است که در استحصال و استعجال اعطای این مکرر عظمی ارعطا کده مبداء فیاض مساعی جمیل مبذول دارند - یعنی تجویز اهمال و امهال در تزویج اولاد سعادت نژاد که می انحققت ترویج کسب و اصلاح و اسد عالم کون و فساد است نشموده هر بالغ نصیبی کامل نصاب را از اولاد امجاد با عقله از قبیله کرامت ذات و شرافت صفات در سلک اردواح انتظام دهند - و از نتایج این مقدمه حکمت بیاد حرد نژاد نامزد ساختن دختر والا احتر سلطان پرویز است بنادشاهزاده حواص بحب سعادت یار سلطان دارا شکوه و تهیه سامان طوی و بوطیه مقدمت آن - و سبب صوری اینمعنی آنکه همدراولا که ولایت حاندیس از پرتو اشعه ماهجه لوای مهر ضیای این قایم مقام بیر اعظم غیوب فلک برجیس بود و هنوز خطه پاک مرکز خاک از نزول مقدس آسیه وقت و مریم عهد اعنی نواب غفران مآب ممتاز الزمانی روکش محیط افلاک نه گشته بود از آنجا که شفقت امهات بمقتضای فرط رقت قلوب بر عطوفت آبا سبب سبق دارد آن قلسی سرشت عرشی طینت بعرض اقدس رسانیدند که چون شاهزادهای والا نژاد سلطان دارا شکوه و سلطان محمد شجاع برترت تکلیف

شرعی رسیده اند و وقت تاهل ایشان شده اگر رای جهان آرای اقتضا فرماید
 کریمه سلطان پرویز که بحایه جمال صوری و معنوی و حلم کمال نسب
 و حسب آراسته و پیراسته است و والد مرحومش گرامی فرزند حضرت
 جنت مکانی و والدۀ ماجده اش نبیره حضرت عرش آشیانی اند بانوی
 حرم محترم مهین شاهزاده اعظم گردد بسیار بها و بموقع است - حضرت
 خلافت پناهی تصویب این رای صائب نموده آن گرانمایه گوهر محیط
 مکرم را بجهت انتظام در سلک ازدواج درۀ التاج خلافت عظمی
 نامزد فرمودند - و ثمره شجرۀ سیادت و امامت و نوادۀ حدیقه و ولایت و
 کرامت اعنی صبیۀ رضیۀ رستم میرزا که سلالۀ سلسلۀ صفیۀ صفویه است
 سزاوار پیوند نونهال بوستان شاهی فرع اصل دوحۀ خلافت ظل الہی
 شاه شجاع شمرده درین باب قرار داد حاطر عاطر را زبان رد نیز فرمودند -
 و بمقتضای پیشنهاد مذکور درہی نہیہ مہدمات کار خیر شدہ سامان طرازان
 مسہبات بادشاہی را بسرانجام مایحتاج این امور مامور ساختند - و پناہران
 ہسراکاری متکملان بیونات سلطنت عملہ کارخانجات سرکار خاصہ دارالخلافہ
 اکبر آباد و دارالسلطنت لاهور سرگرم کار گشتہ بسرانجام در بایست این
 امر سامی پرداختند - و در ساختن زیور و مرصع آلات و ظروف زرین و
 سیمین و اثواب مطرز بتار زر و نقرہ و سایر اسباب و اثاث بیونات فراخور
 مقتضای حال و وقت بذل جہد نمودند - و ہنروران صاحب ہسیرت در
 کجرات و بنارس و سالدہ و ساتگانو و سنارگانو و سایر بنادر خصوص سورت بندر
 کہ منبع نفایس و نوادر بل همانا مغاص لآلہ و معدن جواہر است
 حسب الامر عالی در ساختن و پرداختن انواع حلّی و حلّی اهتمام تمام
 نمودہ ہمگی را باتمام رسانیدند - ناگاہ از آنجا کہ رسد معہود روزگار است
 مقتضای تقدیر بوقوع قضیہ ناگزیر نواب رضوان مآب مہمد علیا نعلی پذیر
 گشتہ سرانجام این کار خیر چندی در بند تعویق و حیز تاخیر ماند -
 و چون موکب سعادت از خطہ برہانپور بمركز محیط خلافت معاودت
 نمودہ یکسال تمام از هنگام ارتحال آن بانوی فرشتہ خصال منقضی شد
 و سایر رسوم این روز کہ درین کشور بعرض مشہور است چنانچہ مذکور
 شد ظہور پذیر آمد - و در آن حالت حضرت شاعر شاهی از کمال کلمت
 و ملال این حادثہ اندوہ زای نشاط زدای سر و برگ عیش و عشرت و
 دماغ سور و سرور نداشتند - چون یکسال و ہشت ماہ از ارتحال آن
 محفوفہ رضوان الہی بسر آمد و ہموارہ در خاطر آن مسند نشین صدر

میخفتل چنان چنان بود که شادی ازدواج شاهزادهای عظام کرام خصوص
گرامی شاهزاده اعظم بآئینی که باید و شاید سرانجام یابد و نحوی از
عبهه زیب و زینت آن حش شایان برآید که تا قای گیتی سرانجام
آن مورد ضرب المثل باشد . لاجرم به خاطر اشرف رسید که مکنون صمیر منیر
آن انسیه جورا نظیر در صورت ظهور رهبر پذیر گردد - تا بر آن یازده گهری
از روز یکشنبه دوازدهم آبان ماه موافق هشتم جمادی الاول از شهر سال
هزار و چهل و در هجری سهری گشته - اچو لای مشتمل در صد و سه
روپیه نقد و موازی این مبلغ جنس از انواع جواهر گرانمایه و نواد، اقمشه
نمینه مصحوب دستور اعظم علامی افضل حد و صادق خان میر بخشی
و میر جمله خانسان و موسویخان صدر الصدو و محدرب حیدر
عصب والدۀ ماجده حضرت مهد علیا و همشیره کلان آن . رحومه مغفوره
و عمه ایشان و ستهی النسا خنم بآئین شان و روشن ایایان بمنزل سلطان
برویر . و حوم ارسال داشتند - و صدر آرای حرم محترم جهان بانو بیگم از
روی کمال ادب دانی و قاعده شناسی سایر رسوم این روز طرب افروز
بر طبق مقتضای مقام بجا آورده - و چندین تقووز باچه درست از نغایس
اقمشه هر دیار که قطعاً با مقراض طرح همدی نینداخته و نظیر بر
آشنائی سوزن ندوخته بود جداگانه نامرد هریک از آن امرای عظام
نموده بیرون فرستاد - آنگاه مراعات نهایت مراتب تعظیم و اعظام فرستادگان
بجا آورده رخصت فرمود *

از سوانح دیگر اعماد خان ترکمان که از عادل خان رنجیده خود را
بدرگاه گیتی پناه رسانیده بود بانعام بیست هزار روپیه و خطاب قزلباش خان
کامیاب گردید - ذوالقرنین فرنگی که از خوردی باز احراز سعادت ملازمت
نموده و در بندگی درگاه بدان معنی کلان شده و بالفعل بنابر آنکه
در فن موسیقی روش هند و تالیف نغمات مهارت تمام دارد منظور
نظر افروز است از بهر اینچ که به فوجداری او متعلق است رسیده سعادت
ملازمت دریافت و پنج فیل برسم پیشکش گذرانید - چون بندگان حضرت
از کمال دینداری در صدد آن اند که سایر متصدیان اشغال و اعمال دیوانی
مسلمانان دیانت دار کفای شعار باشند - و حسب المقدور امور ملکی
و مالی خاصه مهمات عمده به هندوان مرجوع نباشد تا عموم اهل اسلام
خصوص سادات و مشایخ و ارباب فضل و تقوی را بایشان باز گستی

و رجوعی نبوده متحمل خفت بشوند - بنابر آن دفتر تن از رای مائیدلس گرفته به ملا عبد اللطیف لشکر خانی که معامله دانی و پاک دینی با عملداری و وقوف سیای بقدر احتیاج جمع نموده بود تفویض فرمودند*.

چهارم آدر که محفل ارم آئین بوجود دانشوران هر کشور محفوظ بود و هر یک بقدر مبلغ علم خود در سایر ابواب هر فن سخنی می گفت - و نادرشاه حکیم مشرب حکمت پژوه بهر پیوسته دربی تحقیق و تفتیش لواحق حکم و حوامع کلم اند در هر باب مدخل نموده از هر در گفتگو می فرمودند تا سر رشته سخن باحوال ملوک حکما و اوضاع حکماء ملوک کشید - درین اثنا یمین الدوله که ارسطوی عهد و آصف سلیمان زمان است مبالغه ستایش و ثنای سکندر بدین مبلغ رسانید که درین مدت متمادی هیچ فردی از افراد دوی العقول و قول و فعل آن پادشاه راسب گفتار درس کردار گرفت ننموده بل مبادی راه دحل نه پیموده - حضرت خلافت مرتب فرمودند که چون نبوت سکندر ملقوس رومی بدره ثبوت نرسیده و بنابر قول محققین ایمنه تاریخ اسکندر ذوی القرنین دیگر است مارا بدستورنی ادب دو سخن برگفتار و کردار اوست - نخست آنکه بحواب رسول دارا در باب طلب بیصیهای طلا که پدرش فلهوس هر ساله درسم خراج می داد چنین گفت -

شد آن مرغ کو خایه زرین نهاد

چنانچه در تواریخ معتبره و کتب اخبار و سیر مذکور است و در افواه والسنه بر سبیل توانر مشهور - و این سخن نسبت به پدر کمال سو ادب دارد - چه ماکیان جانوریست بغایت فرومایه و معهذا پیضمه نهادن مستلزم ابوتیب - دومین ترک طریقه حزم و احتیاط نمودن و در لباس رسالت به مجلس نوشابه رفتن - و این شیوه از طریقه خردمندان دور است

(۱) در پادشاه نامه آمده - چون درین ولا رای مائی داس را به خدمت دفتر تن قیام می نمود کبر سن دریافته بود بنابر آن خدمت مسطور به ملا عبد اللطیف کجراتی تفویض فرمودند [جلد اول - حصه اول صفحه ۴۴۶] *

چه دانا ارتکاب امری که پشیمانی بار آورده چاره پذیر نباشد هرگز نمی نماید
حاضران مجلس بشکرانه اتفاق پوشیدن خلعت وجود در عهد سعادت
سپه این پادشاه زبان سپاس جهان آفرین گشوده آنگاه فراخور وسعت
دستگاه سخن ستایش این سخنان حکمت آمیز در طی دعای ازدهاد
دین و دولت بجا آورند *

سعید خان صوبه دار کابل با اضافه هزار سوار دو اسپه منصب چهار
هزاری چهار هزار سوار بالنصف دو اسپه و سه اسپه اعتبار یافت. اعتقاد خان
صوبه دار کشمیر بعد از تغییر بسعادت ملازمت رسیده هزار مهر و هزار
روپیه بصیغه نذر و پیشکشی مشتمل بر اقسام جواهر و مرصع آلات و نقایس
و نوادر کشمیر از نظر اشرف گذرانید. از جمله چندین کلکی بر قاز که
مشکین پرچم پر خم سلسله مویان و کله کاکل ماه رویان را بیتابی رشکشان چون
موی روی آتش سرگرم پیچ و تاب دارد - و همچنین انواع پشمینه
ارشال و جامه وار و کمر بند طرح دار که همانا مصوران را بقلم مواز آن
دست نقش و نگار بدان کوبه تر دستی دست ندهد - و ازین عالم شال
و کمرته وار و گوش پیچ پشم کرگ که چنان بیست و حسی ماکول اللحم در
ولایت تبت بهم می رسد و نرمی پوست آن در پایه ایست که شکم
قائم به پشت گرمی آن مایه ملایمت حرف درشت دعوی برابری
بر روی آن نمی تواند آورد - و ازین دست قالی خوش فماش خوش
طرح و جای نمارهای قالی باف از جنس پشم مذکور که درینولا بیمن
و برک هنر پروری و هنر نوازی و دقت تصرفات طبع اقدس دقیقه رس
نزاکت آن بجای رسیده که از آن بالا تر فوق مراتب توهیم خرد والا است
چنانچه از کارخانه های سرکار خاصه شریفه گزی قالی به نود روپیه تمام
می شود - و از همان جنس پشم حسب الامر اعلی در کارخانجات
سرکار عالی دارالسلطه لاهور نیز قالی می بافند که از کار کشمیر پای
کم نمی آرد - بعد از دوازده روز از شکار گاه باری به دارالخلافه معاودت
فرمودند و در طی این ایام بیست و پنج نیل گاو و چهارده آهو به تفنگ
و یک صد و سی و شش دراج و یازده کاروانک و غیره شکار شد - درین وقت
پادشاه مهربان قدردان خواجه ابوالحسن را که از بندهای معمر و معتبر
درگاه است مشمول عنایت ساخته منزل او را از نور قدم انور رشک باطن
صاحب دلان صائب نظر فرمودند - و او را از برکت عیادت شفا بخش

ناوجود عارضه مخوفه مهلکی که داشت امیدوار زندگی جاوید نمودند *

از سوانح نمایان که درین احیان فتوح روزگار سعادت آثار اولیای دولت پایدار آمده فتح حصار بند کهاتا کهیری^۱ است از مضامین صوبه مالوه و بسط مقال و شرح کیفیت احوال آن علی الاجمال برین نمط است که بهاکیرت نام متمریدی از قبیله بهیل که سرگروه آن جماعت شور انکیژ و زمینداران آن سر زمین آشوب خیز بود باستظهار حصانت حصار مذکور سرمایه استکبار اندوخته از فرط پیش پا نگرینها عاقبت اندیشی را پی سپر ساخته بود و تن به نملی نداده سر نه فرو نهدی در نمی آورد - بلکه هیچ یک از حکام آن حدود را وقتی ننهاد به نظر در نمی آورد - تا در مبادی جنوسر همایون حضرت ظل سبحانی که به نیروی تائید آسمانی گردن کشان و دراز دستان هر سر زمین سرها به گریبان کشیدند و دست ها در آستین دزدیده پایها بدامان پیچیدند - آن ناقص بصورت چون در آن مدب ارعج سوه هیچ رو چشم نمائی ندیده بود و همگی را بیک چشم دیده همچنان بر مخالف اصرار ورزیده - درینولا که نصیربخان به نفویض صوبه دارئی مالوه منظور بطر عنایت شد آن خیره چشم رو از اطاعت و انقیاد نافته بهیچ وجهه توفیق اظهار موافقت نیافت - لاجرم خان شجاع نشان گر شمال آن کوتاه نظر را با خود مخمر ساخته رو بدان سمت آورد - از آنجا که همب عالی عزیمتی است که دیو به شیشه در آورده شد از پیشه بر آورد - و عزم راسخ امسوئی اسب دیویند که بند علفهای طلسم پیوند بکشاید و قفلهای زنگار بسته که کلید از فتح دندان امید کنده باشد بنابر تاثیر دمدمه آن بکشایش گراید - بمحض توجه آن سردار شہامت شعار فتح آن حصار دست داده حصاری زینہاری گشت - و سبب صوبی اینمعنی آنکه چون آراستگی صفوف نمایان و توزک آئین شایان آن سپہدار رزم جو مسموع سایر زمینداران چار سوی آن سر زمین شده کثرت عدد و عدب و فرط سطوت و شدت آن خان عالی شان بدیشان رسید باینمعنی از آوازه تردد نمایان خاں که پیشتر گوش زد همگنان شده هوش از دلہای ارباب طغیان و اصحاب تمرد و بده بوده پای ثبات و تمکن

---

(۱) در نقشه وسط هند ملکم صاحب باسم کنتہار کہیرا مذکور شدہ - بکنار آب کالی سند واقع است و از اجین سیی کروه فاصلہ دارد *

آن مخدول از جا رفته اساس قرارش را آن پایه استحکام و آنامه استقرار
 نماند- لاجرم از راه عجز و نیاز در آمده ابواب مصالحه و معاهده کشود
 و بهمانجی شنگرام رمهندار کنور پیغام داده دم نقد تعهد ادای پیشکش
 نمود - و تقبل اینمعنی کرده که مجموع جمعیت خود را با یکی از
 خویشان خود بفرستد که در همه جا همراه بوده همیشه یساق کش باشد
 و جز اطاعت کاری نداشته سلوک پیراهه بغی و فساد پیش نهاد نسا-
 - مشروط بآنکه در باب تکلیف ملازمت بزور مکلف نبود و درباب تسلیم قلعه
 مذکور که مفر و مقر دیرینه اوست مجبور ناسد - و چون نصیریخان را
 بر عهد و موافقی آن بد نهاد چندان اعتماد نبود و حوشنودی و خورسندی
 بندگان حضرت استیصال اهل بغی و طغیان می دانست لاجرم قبول
 این معنی ننموده سردارانه باصحاب خود بشتاب باد و صاحب بادیه گرد
 و مرحله نورد شده چهار گروهی قلعه را محسور ساخت - و آن سرگروه
 اهل نمر از تهوور و تجلد ارباب شهاب دل ناخته از سر قتال و جدال
 یکبارگی در گذشت و از در طلب امان در آمده طاعت و بندگی پادشاه
 اسلام و تسلیم کلید قلعه را - افتتاح ابواب دارالنجات سلام و عاقبت
 شمرد- سردار مروت شعار این بار درخواستش را پذیرفته اورا بجان و ناموس
 امان داد- چهاردهم ماه خان مذکور داخل حصار شده در آن ضلالت کده
 باعلاء کلمه اسلام و اعلان اذان امامت مراسم مسلمانان نمود - و در آن
 مقام که هرگز نام معالم دین زبانزد کسی نه شده بود با سایر اهل مواکب
 و کتاب عساکر قاهره صلوات مکتوبه بر وفق طوبقه اهل سنن و جماعت
 بجا آورد *

از وقایع این ایام دست یافتی بهادر خان روئیده است، برگوشمال
 کردن کشان ملکوسه که گروهی از باغیان این کشور اند که در فوط شدت
 و کثرت عدد و عدت از سایر سرکشان این ملک بیش در بیش اند -
 این طایفه از رعیت گرفته تا سپاهی در هیچ حالی وقتی بی سلاح نمی
 باشند - چنانچه کشت و رزان این طایفه بهنگام شیار کردن تفنگ پر کرده
 روشن فئله بر قبله بسته بشغل خویش می پردازند - و ازین رو فراغبال
 و ثبات قلب اندوخته رعایت لوازم رعیتی را بی سر می اندازند -
 درینولا که جاگیردار کاهی و قنوج و مضافات آن محال به بهادر خان
 مذکور تقریض یافت قریب بیست هزار تن از آن گروه تا بکار کج اندیش

که اکثر تفنگچیان درست انداز بودند - در مقام سرگانوا از محکم جاهای آن حدود به یکجا شده بنابر غایت زیاده سری ابواب شورش انگیزی و فتنه گری کشوده در عاقبت بر روی روزگار خود فراز کردند - و در ادای بالواجب و حقوق دیوانی تعلل ورزیده یکبارگی از رعیتی سر باز زدند - لاجرم خان مذکور بحکم وجوب تنبیه اهل فتنه و فساد و لزوم حفظ صورت شکوه دولت و مهابت سلطنت با فوجی آراسته بهروئی اقبال بادشاهی و چنداوثی حفظ و حمایت آلهی انداز فرو نشانند غبار شورش و آشوب اهل کفر و کفران نمود - و باهنگ اطماء شعله بغی و طغیان برخاسته بر سر آن بداندیشان راه ترکناز پیمود - و آن یاجوج منصبان وقتی خبردار شدند که احاطه بهادران سبخ کوش پولاد جوش آهن پوش چاردیواری صد باره استوار تر و محکم تر از هفتحوال رستم و سد روئین سکندر بر چار سوی ایشان کشیده شد - و چون راه فرار خویشتن از همه جهت مسدود دیدند ناچار بنابر کار نرمائی اضطراب بدست و بازدن در آمده تیر و تفنگ و سایر آلات جنگ را کار فرمودند - و باوجود جد و جهد مجاهدان دین در کار جهاد و یکبار اهل بغی سر رشته عناد از دسب نداده دست از کار باز نداشتند - و باستظهار حصان حصار و اعتضاد تفنگچیان قدر انداز از سر نو نیرو و زور بازو یافته کوشش مردانه می نمودند - و از طرف عسکر اسلام دلاوران کار طلب آهین سلب سپر حفظ ایزدی بر سر کشیده پیاده روی یورش بسوی حصار آوردند - محملا مشهوران آن گروه زیاده سراز حمله های سوارتر آن سردار شهامت شعار و صدمهای بی دریغ دلیران نامدار دلیرانه پای کم نهاورده تا دوپهر داد مجادله و مقابله دادند - و در برابر بهادران بهرام صولت کیوان شکوه با ثبات قدم کوه ثبات افشردند - باوجود آنکه دیوار باره از خنجر و کتاره هزاران پولاد پنجه عسکر منصور که مانند زبانه آتش جای در سنگ خاره می کند هزار باره از خانه زنبور رخنه دار تر شده بود - و در هر سوارباب تهور و تحلد از روی جلادت سعادت طلب و شهادت جوی آمده مانند فروغ آفتاب تابان که از روزن بکاشانه می افتد تند و تیز خود را از راه رخنهای دیوار بحصار افکنده بودند - آن مشهوران مانند زنبوران خشم آگین خاک آلود جای خود را از

---

(۱) در نسخه کتبخانه آصفیه حیدر آباد این مقام به اسم هرگانو نوشته شده*

دست نداده و مردانه پیش آمده یک گام وار قدم باز پس نگذاشتند - چندانکه عاقبت کار دست و گریبان شده بهم در آویختند - و در آن گونه وقت تنگی دلاوران کشاده دست از هر دو سو دم آب دشته و خنجر از گلویشان تشنه یکدیگر دریغ نداشتند - و درین داروگیر چندی از دلیران دیندار دم نقد نیکنامی دارین از میان برد و برای ذخیره عقبی ار گنج خانه سعادت سرمایه سعادت سرمد بدست آوردند - و از آن مخدولان جمعی کثیر بدست برد دلاوری بهادران سرباختند - و بقية السف چون دیدند که کار بجای نمی رسد و جز یکجا کشته گشتن همه مردم کار آمدنی ثمره دیگر ندارد باوجود کمال سفاک عاقبت امر در پرده ظلمت شب جان بدر برده راه فرار پیش گرفتند - رور دیگر بهادر خان به تخریب آن باره اسوار پرداخته همچنان فتح و ظفر بمقر خود باز گشت نمود - چون بعضی همراهی اقبال حضرت طل سبجانی و سلسله جنائی عواطف ربانی که در حقیقت خاصیت خلوص احلاص و صفای ارادت نسبت بولی تعمت حقیقی است این گونه فتح آسمانی که در آن سر زمین نصیب هیچکس از اولیای دولت ابد قرین نه شده بود رورئی او گشت از قرار واقع در اعمال آن ولایت عمل نموده نقش کارش بر روی دلخواه درست نسین گردید - چنانچه جر عبدالله خان بهادر فیروز جنگ دیگری در آن سرزمین این رنگ فیر ری بیافته بد آن گونه عمل نکرده *

بهسب و پنجم دی ماه مطابق سوم شهر رجب سال هزار و چهل و دو هجری قدسی وزن سمسی اثنین و اربعین از سنین عمر بی شمار خدیو رورگار بمبارکی و آراستگی تمام زیور انعقاد پذیرف - و سایر رسوم معموله این روز از داد و دهش و افزایش مساصب و وظایف ارباب رواتب بظهور آمده خاص و عام بر کام دل و مراد خاطر فیروز گشتند - از جمله سید خان جهان از اصل و اضافه بمنصب پنجمزاری پنجمزار سوار سه هزار دو اسبه سه اسبه و جعفر خان بمنصب سه هزاری ذات و هزار و پانصد سوار و خلیل الله خان ^۱ [بمنصب هزار و] پانصدی پانصد سوار و معصوم کابلی بخطاب اسد خان و عنایت علم و منصب هزار و پانصدی هزار سوار سرافرازی یافته از اصل و اضافه بلندتی قدر شان هاب

کمال یافت عوض خان قاقشال بمنصب هزاری هشتصد سوار از اصل و اضافه بلند پایه گشته نعم البدل و بهین عوض عمر گرانمایه یافت - وقاص حاجی ایلچی بلخ بنایب خلعت و انعام بیست هزار روپیه مرحمت پذیر شده اعطاء خلعت و پنجهزار روپیه نقد بمومن پسرش ضمیمه این عاطف عمیمه گردید - عطای این روز برکت اندوز سوای منصب هشتاد هزار روپیه بشمار در آمد - و همدین روز باقرخان صوبه دار معرول اوپیه بسعادت ملازم رسیده پیشکش نمایان از جواهر و مرصع آلات و ظروف زرین و سیمین که قسم آن دولک روپیه بود از نظر اشرف گذرانید *

در همین اوقات در طئی وقایع صوبه اله آباد بعرض اشرف رسید که حسب الامر جهان مطاع در بلده نارس اساس هفتاد و شش تنخانه از اعظم صنمکدهای آن گروه آتشی نهاد بآب رسیده گرد از بنیاد آنها برخاسته خاکشان بیاد فنا رفت - و اینمعنی برآن بود که چندی قبل ازین فرمان قضا نشان حسب الفتوی علماء اسلام زیب صدور یافته بود که حکام و متصدیان مهمات شرعی و عرفی در سایر ممالک محروسه حرسهالله تعالی عن حوادث الزمان و طواریق الحدیث شرایط نهایت تفحص و تجسس بجا آورده در هر جا که تازه صنم خانه اساس یافته باشد آنرا بغاک رهگذر برابر ساخته از مصالح عمارت آن ضلالت کدها که ماندن آنها سرمایه مفاسد نیست مساجد و معابد بجهت تشیید مبانی مصلحت - بن بنا نهند و اصلا متعرض بیوت الاصلنام که سابق برین عهد بنیاد یافته باشند نگردند *

انتظام یافتن گرامی گوهر شاهوار محیط شرافت

و کرامت اعنی کریمه بادشاهزاده پرویز

در عقد پیوند و سلک ازدواج دره التاج

خلافت کبری مرسلة الصدر سلطنت

عظمی محمد داراشکوه

بحکم نتیجه مقدمه سابقه یعنی وجوب بذل مساعی جمیله عموم سلاطین دادگر در تکثیر نسل و تفریع اصل خویش و خصوص

سعفی مشکور اعیان این دولت کده والا که اخیار اولاد اهل البشر
 اند دربارۀ تزویج اولاد اخیار خود که نا قیام قیامت منتج مقدمات موافق احوال
 و وضاع بنی آدم و باعث استقامت قواهم از کان نظام عالم خواهد بود -
 حسب الامر اعلیٰ پیشکاران مامان پرداز کارخانجات این دولت ابد طراز
 که از کمال مسحت دستکه حشمت و جاه هیچ چیزش در نمی یابد
 از آعار فرحده و درخواستگاری سد کو، بار تا الحال بتبیه ز نایب وقت
 و ناگیر حال پرداختند - و کار کردن کارخانه کس و عملۀ بموتاب سرکار
 ابداع که از مبداء روز بحسب نا این عنایت در تمام الا بمقام سرانجام
 مصالح و ما یحتاج این فرحده ازدواج همایون در آمده و در دارگی
 در صدد انتظام و انصراف - و بنا بر آن مهمام شدند - و چون لوازم این کار
 خیر خیریت و خوبی ساخته و پرداخته شد و فردع فراع همگان
 بر پیشگاه صمیر آنها توف و از هیچ راه بهیچ به حالت مسخره باقی
 نمانده همه کامها حسب المرام سرانجام یافت - چندانکه وقوع این امر
 مسعود و کار عاقبت محمود از رهن صاحب وقت برآمده معینا اوضاع
 فلاک و انظار انجم که بسی من و ادرار انتظار در آمده این وقت
 موعود و عهد معهود داشتند بر طبقی رام و مراد گشته به حرکت، موافقه
 و دوراب متناسمه ناظر سموی انواع استسعاد در آمده بودند اقتران این
 دو فرخنده کوکب سعید در برج مبارک جاوید ساعتی مختار در کمال
 نیک اختر که از سایر نحوس و مفاصل بری و مسعود کوکب
 مسعودش بجان مشتری بود سمب وقوع یافت - و بسط مقال
 در تفصیل احوال این سانحه سعادت اشتغال آنکه چون صبیۀ مکرمه
 سلطان پرویز مرحوم بحطه مهن بادشاهزاده سامی نامی سلطان
 دارا شکوه کامگار نامدار گرامی گشت و مبلغ دولک روپیه از نقد و جنس
 برسم ساچق چنانچه در سوانح سابق گذارش بذیرفته ارسال یافت -
 درینولا که وقت زفاف نزدیک شده بود مبلغ شانزده لک روپیه بموجب
 تفصیل ذیل در مصارف سرانجام و سامان کمدائی بادشاهزاده زمین
 و زمان صرف شد - و از جمله این اسباب و اثاث که تصور مراتب آن
 بچندین مرتبه بالا تر از مراتب خرد است بعضی بکار فرمائی مهن
 بانوی آداب دان مشکوی خلعت نواب غفران مآب مهمل علیا شده -
 و باقی بعد از آنکه صدور قصور رضوان به محفل پیرائی آن هم نشین

حورعین آرایش پذیر گشت بنابر فرمایش بادشاهزاده عالم و عالمیان بیگم صاحب که اکنون مسند آرائی محفل همایون خلعت بوجود مسعود ایشانست زینت تمام پذیرفته بود - مجملی از تفصیل جهاز مذکور برین دستور است - زیور و اقسام نوادر جواهر گرانمایه و آلات مرصع نفیس موازی هفت لک و پنجاه هزار روپیه - اسباب پیشکش بندگان آنحضرت اعلیٰ یک لک و پنجاه هزار روپیه - از آنجمله حوضه فیل از طلای ناب با چتری مسلسل مروارید که مبلغ هفتاد و هفت هزار روپیه صرف ترتیب آن شده بود - و سوای مبلغ ده هزار روپیه که برای نثار قرار یافته یک لک روپیه نقد - و باقی که شش لک و چهل هزار روپیه باشد آلات و ادوات زرین میناکار و ساده و ظروف و ادوات سیمین با چهره کتیا و پلنگ های طلا و پیش گیریهای زردوزی که گلهای مرصع نیز بر آن دوخته بودند با سایر اسباب و پیرایه حمله دو نهایت زیبایی و نفاس و هم چنین بساطهای ملون و شامیانهای مخمل زربفت و زردوز و سایر اثاث اثاث و آلات کارخانجات شاهانه خصوص انواع نفایس اقمشه و امتعه هفت کشور و فیل خاصگی با یراق سیمین و پوشش مخمل زربفت و ماده فیل و چندین سراسب عربی و عراقی و ترکی و کچهی مزین بزین زرین و سیمین و اقسام بهل و رتبه - و یکصد توره بجهت شاهزادهای والا نژاد نامدار و سایر بیگمان و خواتین عصمت آئین و نوئین اعظم یمین الدوله از نه طاق پارچه غیرمقطوع تا هفت طاق - و اکثر تورهای مذکور مشتملبر بعضی از مرصع آلات نیز بود *

بالجمله بتاریخ روز مهر شانزدهم موافق روز جمعه بیست و چهارم رجب سال هزار و چهل و دو هجری مجموع بدایع اسباب مذکوره که به کمال خاطر پسندی و نظر فریبی با نهایت تکلف و تزیین و تفنن سرانجام یافته بود بتوزک و توره و ترتیب تمام در صحن ایوان چهل ستون خاص و عام که در آنروز زینت افزوز حسب الحکم اعلیٰ خلوت زنانه شده بود باشاره مهین بانوی زین و زمان مهین ملکه کون و مکان بیگم صاحب و کارفرمائی سستی خانم دفعه دفعه از طلوع فجر تا هنگام عصر مرتب گردید - بی تکلف بدیع بساطی غریب در غایت تکلف و زیب فروچیده شد که کار نامه ارژنگ و نگارخانه چین و فرنگ بل کارگاه رنگا رنگ سپهر

بوقلمون مینا رنگ در برابر رنگ آمیزیهای آن بزم رنگین و سواد اصل
 کارخانه صنع صنعت آفرین جز رنگ ریزنی خجالت نقش بر روی کار
 نیاورد - خاصه درین وقت که هرتو نور حضور قایم مقام نیر اعظم شهنشاه
 عالم که حسب الالتماس ملکه عظمی برکت قدوم و فیض مقدم بدین
 فرخنده انجمن مزین ارزانی داشته بودند زیور دیگر پذیرفته بزئین ار سر
 گرفت - و چون بندگان حضرت بدولت ار بمشای آن باز پرداخته اهل
 مجلس مقلس را مرخص ساختند سایر شاهرادهای کرام و امرای عظام
 و باقی بندهای روی شناس را درین بزم خاص به مار علم نواختند - و از
 دستوری تفریح آن ابواب تنشیط و تعریح بر روی روزگار ایشان کشودند -
 و استسعاد یافتگان سعادت حضو وعده بهشت فردا را آن روز دریافته بتصور
 دقایق آن در تصدی وجود جنب سوعود از مربیه علم الیقین باعلی
 درجات عین الیقین ترقی نموده - مخصوص وقاص حاجی ایلچنی بدرمید
 خان که او نیز باین عنایت خاص اختصاص پذیرفته آنچه فرود آن
 بهزاران هزار مرتبه موی مراتب تصور او بود برای العین دید - بالجمله
 کیفیت مجمل این سرور پیاد بهج اساس را آنانکه سعادت
 حضور نیافته ار تفرج آن مسرور نگشته اند از مقیاس کمیخ خرج پیش
 ارقیاس که از اندازه تقدیر و تخمین افزون است استنطاق و استخراج می
 تواند نمود چه در وجود مخارج و مصارف آذین و تزئین این انجمن
 فردوس آئین از آغاز تا انجام همه وجه سی و دولک روپیه که صد هزار
 تومان ایرانی و یک کرور و بیست لک خائنی تورانی باشد برین موجب
 خرج شد - از سرکار خاصه شریفه چهار لک روپیه - از سرکار بادشاهزاده و حرم
 سلطان پرویز ده لک روپیه - و شانزده لک باقی از سرکار نواب قدسی القاب
 بیگم صاحب - و در همان روز آن ملکه ملک صفات و انسیه قدسی سمان
 که آداب حمیده و ملکات پسندیده ار والده ماجده خویشتن اکتساب نموده
 و از آن کریمه دودمان مکارم و مفاخر و حکیمه نساء اوایل و اواخر قوانین
 حکمت منزلی بگزیده قرین روشی و شایسته تر آئینی دیده و شنیده
 بودند مراسم معموده حسب الارشاد والا بر طبق فرموده حضرت اعلی
 بطریقی ستوده مراعات نموده نخسب به یمین الدوله نه دست خلعت
 فاخره با چارقب زر دوز و حجر مرصع مرحمت فرمودند - و بسایر
 اعیان حضرت و ارکان دول خلعت با چارقب زر دوز و خنجر مرصع

و بامرای عظام خلعت با فرجی لطف کرده و درگاه والا و اصحاب استعداد و ارباب مقدار بتشریف خلایق فاحره سعادت اندوز گوی.

روز دیگر مجموع خوانهای مالا مال از

و سایر جزئیات کلیه جهاز و اثاث مذکوره که بآنمایه آراستگی و پیراستگی و طرز بدیع و روش غریب طراز تهیه و ترتیب یافته بود نائین سانسند با خندی از کدبانوان مشکوی سلطن بمنزل شاهزاده درخنده ارسال یافت - و چون نقاب گرین حجاب عصمت جهان را به شاهزاده مرحوم سلطان پرویز از بندگان حضرت حواهس آل احمد که بجهت صبیبه مرصیه سیر خود تجهیز نموده بدستور مذکور در صحن و عام چیده آنها از پرتو نظر قضا اثر آن سرور زینت پذیریمت و درگاه سازده بنابر رعایت جانب آل مخدیره دستوری عنایت شد - و همگی اسباب را که مستوره مذکور بمدد مدید در منزل سلطان پرویز اندوخته و دیگر نمایس که بعد از او آماده نموده بود با چهار خوس که در حضرت همگی را بدو مرحمت نموده بودند در همان محفل خاص چید - و چو انجمن زنانه بانجام رسید - صرف خلاف مرد آخر آنروز بعضی از بندگان درگاه گیتی پناه را که زلفه گذشته فرح اندوز نگشته بودند اخصار فرمودند و بتماشای آن ساطع نور بر کام خاطر فرور ساختند -

شب سحسنبه غره شعبان سال حال مراعات مراسم معهوده نموده از جانب مردم عروس خوانهای خنا برسم و آئین مقرر آوردند - چون در آن شب حضرت طل سبجانی عزلت گزین خلوت صفا و صفوت شده سمع انجمن افروز شبستان قدسیان بودند و محفل مقدس غسل خانه از نور حضور آنحضرت بهره ور نبود - حسب الحکم اشرف آن خدیو اعظم فضای حریم آن حرم مکرم بانعقاد آن بزم خاص اختصاص پذیرفت - و چون بخشیان عظام سایر مقربان بارگاه قرب منزلت و بندهای رو شناس درگاه آسمان جاه را جا بیجا در خور قدر و مقدار هر یک جا دادند - و همگان مرتبه بمرتبه باندازه مراتب که مناسب مناصب ایشان بود جا گرفتند و روی مجلس از نور حضور گارخان زیور پذیر گشت - از هر سو صدای نغمه زهر که از مبداء وقوع واقعه ناگزیر نواب مهد علیا تا آن

کار خیر پیشکشهای عظیم کشیده به نیت خیریت زبان به مبارکباد کشادند -
 آنگاه برگ عیش و نشاط ساخته به بسط بساط انبساط پرداختند -
 و در پایان آن فرخنده روز طرب اندوز اکثر سرافرازان پای تخت خجسته
 بهجت در رکاب سعادت نصاب شاه سوار عرصه سرافرازی پیاده رو براه نهاده
 بتوزک شایسته و آئین شاهانه که شاید در نظایر این روز طرب افروز نیز نظیر
 آن در نظر زمانه در نیامده باشد ما در دولتخانه والا شتافتند چون شاهزاده
 جوان بهجت بلند اقبال محفوظ جاه و جلال بیارگه خاص و عام در آمده
 از فوز شرف ملازمت اختصاص یافتند نخست حدیر هف کشور
 بر سبیل اظهار عنایت تمام عقدی تام انتظام مشتمل بر لالی شاهوار که به
 تسبیح اشتها دارد و منتظم از چندین قطعه لعل درخشان بدخشان نژاد
 که چهل هزار روپیه ارزش داشت بدست مبارک زیور گردن آن سرافراز
 نموده برین سر آن دره التاج تارک سروری را بلند قدر ساختند - و هم
 بدست اقدس سهره مروارید گرانمایه بر سر فرخنده فر آن فروغ گوهر اکلیل
 والا گوهری بستند - آنگاه شمشیر مرصع با پردله قیمتی و فیل خاصگی به
 یراق سیمین و پوشش مخمل زربف و ماده فیل و دو سر اسب صرصر تگ
 بادهای که زین و لگام یکی مرصع و دیگری زرین بود مرحمت فرمودند -
 چون شاهزاده والا گهر از ادای آداب معهود باز پرداختند نخست بندکان
 حضرت یمن الدوله را به تشریف خلعت خاص با چارقب زردوزی
 مشرف ساختند - بعد از آن سایر ارکان دولت و امرای عظام و اکثر بندهای
 روشناس بارگه سپهر اسامی بخلعهای فاخره افتخار اندوزی نمودند -
 و از ایشان گذشته سایر اهل نشاط بمرحمت سره های قیمتی بر کام خاطر
 فیروزی یافتند - بالجمله در آن فرخنده شب که زمین و زمان را بسبب
 فرط فرح و طرب دو لب از خنده فراهم نمی آمد - و عموم رسوم خرمی
 و شادکامی و وفور انبساط قلب و انشراح صدر بجای رسیده بود که بساط
 شگفتگی و سرور تا صبح روز نشور احتمال طی شدن نداشت - اسباب
 عیش و سامان نشاط بحسب فرمان همایون از سرحد حساب بیرون و از
 قیاس شمار افزون مهیا و آماده گشت - و از فروغ شمع و چراغ و فانوس
 و مشعله زرین و سیمین در و بام دولاب خانه والا بل روی زمین بنحوی
 روشن گشته روکش پرتو کواکب و رشک فرمای انوار مهرانور شده بود که
 زمین و زمان را گمان آن می شد که: رآن روز بازار عیش و عشرت اندوز و انجم

سور و سرور آموز همانا رونی چراغان نورور گیتی افروز است - و همدرین هنگام از یک سو مقتضای وقت صلاهی خوشوفتی و شاد کامی در داده صدای شادمانه شادی و توای گورکه مبارکمدی شش جهت و هفت کشور را فرو گرفته بود - و بزرگ و کوچک بصدد طرب بردازی در آمده از نشاط اندویدی آهنگ طرح تفرج اندازی داشتند - و در این بزم زینت طراز زیور پیرا که زمین و آسمان را قرط انبساط و اهتزاز از جا در آورده و سرگرمی تماشای آن هوش از نظارگیان رده بود از دیگر سو هنگامه مسرب و ابتهاج از کثرت آلاب آتشبازی مثل تیر هوائی و گل افشان و ماهتابی و امثال آن گرمی پذیرفت - و از بساط بسیط آب و خاک گرفته ت فضای محیط افلاک همه جا را همانا بتاب خود فرو گرفت - چنانچه سر تا سر روی هوا از سر الوان شعلهای رنگ آمیز هر قوس قزح و شهب ذو دوا به و ذو ذنب می نمود بکه از قرط دود و شراره آسمانی دیگر پرستاره بنظر ارباب نظاره در می آمد - ملخص سخن در آن فرخنده طوی بدیع آئین که آذین محفل خاص بگزیده ترن صورتی با پیرایه زیب روی نمود و به بهیمن روشی عریب و زبسی بی نظیر نظر فریب پذیرای تزیین و ترتیب گشت - و صفحه روی زمین و در و دیوار و سقف و جدارش از شش جهت چون بیاض عارض کلرخان هر هفت کرده زیور پیرایهای ملون مزین شد - و فضای روی زمینش که به بسط بساطهای با صفا همانا روکش آئینه مصفا شده بود از عکس مسلسل مروارید و شامیانهای مکل بگلهای مرصع معائنه چون صحن خلوت خانه صدف همه جا بفرش گوهر مفروش گردید - چنانچه مردم دیده تفرجیان در موج خیز جواهر آبدار و طوفان آب لآلی شاهوارش بعینه مانند آدم آبی به شناوری تماشاگری می نمودند - کلرخان لانه عذار بنفشه موی و سمن بران سرو قد نسرين بناگوش که همانا گلشن صنع آفریدگار و بستان قدرب آنحضرت اند مانند سرو بوستان ناز برغم سروستان باغ و بوستان بخرامش در آمده - و چون صد هزار باغ و بهار برخلاف معهود باغ و بهار سرگرم گلگشت کشته دسته دسته سنبل پرتاب مشکبیز از طره دلاویز با هزاران سرکشی در پاکشان و سرپس در رد و بدل دل پیدلان بصد دست آویز پامال کنان

* آیات *

مسلسل موی خوبان ختائی   ازیشان عقل در زنجیر خائی
 هزاران جعد سنبل تاب داده   متاع هوش با سیلاب داده
 نگه خواب اجل تعبیر کرده   دهان سر مگو تفسیر کرده

چون هنگام رونق هنگامه شادمانی بهوم رسم کامرانی در آمد مطربان
 هفت کشور یکجا ساز راهزنی هوش و خرد کوک کرده آهنگ یغمای صبر
 و ناراج شکیب نمودند - و به تیز دسمی مضرانهای سیراب آب کار نغمه
 طراز قاراب برده بزور ملاح ادا و شیرینی طرز شور انگیز دست زبردستی
 ناربید رامشگر پرویز را خون پرده ساز از دسته طنبا بر چوب بستند - و سایر
 سرود سرایان هندی نژاد بنواهای مخالف عراق در پرده اصوات موافق پرده
 طاف بر مست و مسرور دریدند *

چون سامان عیش و عشرت این کار خیر برانجام داپذیر ساخته
 و پرداخته شد و ناگزیر وقت همین انتظار در آمد ساعت مختار
 انجم شناسان فرس و قرار داد اختر شماران هند آن بود که بعد از گذشتن
 دوهپهر و شش گهری زمان مسعودش بر طبق مقصود در آمد - نیر اعظم
 اوج خلاف که آنزمان در شرفخانه شاه برج تشریف اشرف داشتند
 قاصی القضاة قاصی محمد اسلم را بحضور پرنور طلب فرمودند - و
 بر وفق آئین شرع مظهر در همین ساعت اثر عقد نکاح شاهزاده
 سلیمان زمان به مریم بلیقیس مکان بسته شد - و سلسله ازدواج ابدی
 و پیوند سرمدی این برجیس خصایل بان زهره شمایل بهم پیوسته
 گشت - در آن حالت ذره تا خورشید ادای مراسم تهنیت بصدق نیت
 نمودند - و ماه تا ماهی با زبان بی زبانی و لسان حال ارروی حسن
 فال زبان به مبارکبادی کشودند - نوئینان دولت گورکه شادی را سوی
 پنج نوبت مقرر برسم شادیانه مبارکبادی مکرر نوازش دادند - و آوازه
 دهنده رفعت بلند ساخته چهار حد ربع مسکون رسانیدند - مجملا از روز
 جمعه برکت اندوز تا قریب دو هفته روز بروز مراتب ظهور و بروز عیش
 و عشرت این جشن فرخنده و طوی همایون چون حسن روز افزون ماه
 منیر افزایش پذیر بود - در عرض این ایدم خدیو عالم بر سر کام بخشی
 عالمی در عین کامرانی بوده جهانی مقضی المرام شده و آرزوهای شاخ
 در شاخ و املهای فراخ ارباب طول امانی و آمال بر وجه احسن بانجام

مقرون گردید - و معنی سنجان - سخنور در باب تهنیت قصاید غرا بسلك
نظم انتظام دادند - و از و مور صلهای گرانمند پراگندگی سلسله نظم
احوال شان بهجمیع جاوید گرائید - از جمله سخن پردازان طالبای کلم
تاریخ این زفاف در ضمن این ابیات یافته بجایزه کلی فایز گردید *

* ابیات *

ازین دلکشا جشن و افر سرور	همه عبد شد سر بسر ماه و سال
زمانرا گرفت امتداد فرح	جو تازی که پنهان سود در لال
دو سعد اختر برج شاهنشاهی	به برج شرف یافتند اتصال
ز آمیزش زهره و مشتري	سعادت گرفتند اوج کمال
خرد بهر تاریخ این سوا گف	قران کرده سعدین برج جلال

امید که این اقتران خاص که در حقیقت آثار آن باعث قوام احوال
و اوضاع خواص و عوام بل سبب استقامت مراج عالم معاز و استحکام
قواعد بنیان طبایع و ارکان کون و مکاسب و قیام قیامت قرین استقامت
و مقرون باستدامت باد *

بهست و نهم بهمن پرتو بوجه والای سهط انوار آسمی اعنی
حضرت حلاف پناهی حسب الشمس بلند اختر اوج اقبال مهین
شاهزاده والا کهر و وصول آن ملتس بذروه مول حضرت اقدس بر سمت
فخنده منزل شاهزاده بخت مند مذول افتاد - و سایر سرداران
پای تخت از شاهزادهای عظام کامگار تا نندهای روشناس در رکاب برک
انتساب پیاده رو براه نهاده درین ضمن از اکتساب انواع سعادت قاء
به بهره فیض شامل و نصیبه نصاب کامل رسیدند - آن قاعده دان آداب
شناس از راه سپاس این مکرمت والا از صاحب کرباس سپهر اساس دولت
خانه معلی تا سعادت سرای خویش که بنابر قرب جوار مساحت آن
مسافت هفده جریب پیش نبود بطریق پاننداز نفایس استعنه از دست
زربف و مخمل ساده فرش ساختند - و خون سر زمین آن منزل
فیض حائل از قوز برکات قدوم سعادت لزوم و ادراک مامن مقدم
مکرم خدیو اعظم بارک رفعت بذروه افلاک رساید - شاهزاده عالم نخست
بتقدیم رسم نثار پرداخته آنگاه بکشیدن پیشکش لایق از اقسام نوادر
هر دپار که از آنجمله یکسر اسب سرسبز نژاد عراقی زاد نامور به سرافراز
بود با ساز مرصع که مدننها با سرکاری و نوجه تمام در کارخانه خاصه خود

بقصد پیشکش آنحضرت سمت اتمام داده بودند اقدام نمودند - و همدروز انجمن والا سایر امرا از سرکار بادشاهزاده بنابر اشاره علیه حضرت خلافت مرتبت بتفاوت درجات مراتب بدین موجب از تشریف خلعت شرف استسعاد خاص پذیرفتند - نخست پمین الدوله آصف خان بمرحمت دو تقوی پسرچه درست و شمشیر مرصع آنگاه علامی افضل خان با سه تن از عمدهای دولت بعنایت سروپای فاخره با چارقب زر دوزی و چندی دیگر از امرای نامدار بمرحمت خلعت با فرجی سرافراز گشتند - و باقی بندهای روشناس خلعت یافتند - و همگنان نخست در خدمت اشرف ادای آداب معهوده نموده بعد از آن تسلیم عنایت بشاهزاده والا مقام بجا آوردند *

ارسال نامه و رسول از درگاه گیتی پناه نزد

نذر محمد خان والئی بلخ در جواب

معذرت نامه که مصحوب وقاص حاجی

ایلچی خود فرستاده و مجملی از

سوانح دولت ابد قوین

ایزد تعالی عنان اختیار سلطنت کبری و خلافت عظمی را به سروری ادب پرورد خردور حواله نماید که در جمیع اوقاب و احوال خاصه هنگام سلطان قهرة قاهره غضبی مالک نفس خود تواند گشت - و بر قهر و غلبه مقتضیات طبع انسانی و ملایمات قوای نفسانی سیما در وقت تغلب و تسلط نفس اماره قادر تواند شد - خصوص در حالتی که باز داشت نفس در مقام فرو گذاشت انتقام از ملوک عظام اتفاق افتد که درینصورت معسده کینه گذاری بیشتر روی نماید - لله الحمد که حضرت جهانبانی بنحوی در سایر این ابواب خاصه در باب بخشش جرایم ارباب جنایات صاحب ملکه راسخه اند که تلخی فرو گذاشت با آنمایه مرارت در کام عفو آنحضرت از چاشنی شهد انتقام لذیذ تر می نماید - و شاهد حال درین مقام الغماض عین بندگان حضرت سلیمان مکانت از مراتب «بر» نظای و چیره دستی نذر محمد خان والئی بلخ دریاوه محاصره حصار

کابل و ترک‌تار اوزبکان تنگ چشم بنماگر در حوالی آن و قبول معاذیر دله‌پذیر نذر محمد خان - چه آنحضرت همواره در فروگذاشت سایر زلات بهانه جوی بوده برای ترسل عفو و صفح وسیله طلب سی کردند و باوجود کمال قدرت بمقام انتقام در نیامده همواره گناهکاران طرز عذر خواهی بلقین می فرمایند - چون نذر محمد خان وقاص حاجی نام رسولی را با نامه عذر آمیز بدرگاه والا ارسال داشته بود لاجرم درین صورت حرم او را بضرورت بر رو نیاورده درینوقت که رحصب انصراف باو می دادند از روی کمال عنایت بجهت آرمیدن خاطر او تربیب خان با که از خانه زادان دیرین دودمان دولت جاوید قرین اسب بحکم تقدیم این اسر برگزیدند و از اصل و اضافه بمنصب هزاری هشتصد - وار اعشارش افزوده سرمایه افتخار ابدی بدستش دادند - و عنایت خلعت باحره و اسب و قیل ضمیمه این عاطفت عمیمه گردیده و درر حاجی را نیز باو بحصب دادند و مراسله والا که از انشاء علامی افضل خن بود شتمل برفوحوای بی اندازه و دبیحه و تادیب نظام الملک و عاده‌خان و اسمیصال خانجهان بایلچی مذکور حواله فرمودند *

نامر خان بعد از تغیر صوبه اودیسه بصاحب صوبگی ولایت گجرات از تغیر اسلام خان کاهرا شد - و بمایب خلعت و اسب و قیل بمنصب چهار هزار ی داب و سوار نصف دو اسپه سه اسپه سر بلدی یافته روانه گردید - و خدمت میر توزکی که کمال معامله فهمی و کار دانی درکار دارد و در انصرام آن مرتبه سنجی و پایه شناسی ناچار است - و خلیل الله خان بنابر فرط شدت و حدت طمع که وجود آن علت عدم مرعیات همگنانسب موافق مرضی خاطر اشرف سر نکرده بود - از تغیر او به وتخان ترکمان مرحمت فرموده بخطاب مرشد ملی خان سرافرار فرمودند *

قران فرخنده کوکب سعادت قرین برج
 صاحبقران اعنی شاهزاده مجد شجاع
 بانبیره شرف خانه کرامت جاودانی
 یعنی کریمه سلسله صفیه صفویه
 و انعقاد انجمن عقد ازدواج
 شرعی میانه این دو یگانه
 گوهر عقد یکتائی

اسباب بذل جهد طبقه ملوک در باب ملوک طریقه تکثیر و توفیر
 اولاد امجاد و احفاد والا نژاد و دواعی صرف مساعی جمیله ایسان در
 باب انتاج نسل جلیل و نشوونما فروع اصل اصیل - وحه وجود خود ار آن
 نمایان تر است که نه بیان نیازمند باشد - و چون تحریض عقل و شرع
 در باره تزویج احاد ناس بمرتبه کمال باسد در باب نوالد و تناسل ملوک
 و سلاطین خود بوجه اولی - حه معنی آن باعث اتحاد فرد فرد اشخاص
 و احاد ناس و این موجب استه مس مزاج و هاج زبده طبایع و ارکان
 بل سلب بقای این نوع عالی مکان یعنی حضرت انسان که فی الحقیقه
 واسطه تکوین نامی کائنات و ظل ظلیل خورشید ذاب حضرت رب الارض
 و السموات است - بنابر این مقدمه مسلمه حکم آئین خدیو زمان
 و زمین که پیوسته خیر و صلاح دنیا و دین و امن و امان بلاد درپیش
 دارند بخاطر مبارک آوردند که شاهزاده جوان بخت شاه شجاع
 را با حجه آرای طوی زفاف و مسند پیرای شبستان عصمت و عفاف
 حرم محترم آن والا نژاد که سابقاً نام برده و زبان زد شده بود درین
 زودی داماد سازند - و چون میعاد قدوم برکت لزوم موکب سعادت ماه
 مبارک رمضان سم قرب مدب داشت و نکاح و زفاف بحسب تعارف
 بین العیدین ممنوع است - لاجرم بندگان حضرت بشا هر آکه وقوع این
 کار خیر بعیز تعوی و ناحیر نیفتد احترنماران سطرلاب نظر بطلمیوس نظیر
 را در اختیار ساعت مختار قبل از ورود مسعود عید فطر سعید باشاره
 والا سعادت پذیر ساختند - ایشان بعرض اعلی رسانیدند که در عرض این

مدت تا هنگام استهلال هلال شوال بل تا سال دیگر ساعتی بفرخ قالی و سعادت ساعات شب جمعه بیست و سهوم شهر عظمت بهر شعبان سنه هزار و چهل و دو هجری موافق چهاردهم اسفندار که آن نیز میانه است بنظر نمی آید. بنابر آنکه تعویق این معنی منظور نظر و مرضی خاطر عاظر نبود توسط ساعت مذکور را منظور نظر مبارک نداشته باوجود عدم انطباق ساعت معهود بر طریق مقصود بذکرگرفتی اقبال صاحبقرانی که از نیروی تأیید ربانی دفع گرایشهای فراوان اختراص میکنند اعتماد نمودند. سامان پردازان کارخانجات دوله ابد طیار را در ساعت بسرانجام در بایست وقت مامور فرمودند. با آنکه سالان این دو فرخنده طوی زیاده از بیست و دو روز میانه نمود فرمان پردازان بر طبق امر گیتی مطاع حدیو زمانه عمل نموده در اندک فرصتی از پرداختن بایحتاج این حبسینه ازدواج باز پرداختند. و ازینمعنی ماده حیرت اهل خبرت و تبصره ارباب بصیرت آماده گشته سرمایه آگهی آنانکه از کماهی حقیق و مسح دستگاه این دوله بی پایان اطلاع ندارند اندوخته آمد. و بریت کیمیت و کمیت قدر و مقدار حاه و حشمت این سعادت کده دوله خدا داد نسبت بدول صاحب دولتان سایر هفت کشور که مانند خانه خدای شطرنج ارشاهی حر ناسی داده به تعمیق اندیشه غور بیشه رفته رفته مانند بصاعف بیوقت آن عرصه سمع بصاعف پذیرد. بالجمله روز نهم شعبان مذکور سواری یک لک و پنجاه هزار روپیه از زر معد و نوادر و جواهر و نقایس اجناس دیگر برسم ساجی با نوره و آئینی که در طوی سابق سمع نگارش یافت مصحوب صادی خان میر بخشی و میر جمله میر سامان و موسویخان صدر الصدور بمنزل خلف الصدوق خانواده مرضوی رستم میرزا صفوی مرول گشت. و چون هنگام انعقاد محفل زفاف فرخنده نزدیک رسید سمع پنجشنبه بیست و درم ماه عظم پناه شعبان که بنابر رسم معهود شب حنا بندان بود از منزل میرزا مسار الیه خوانندهای حنا با ساز و برگ آن بآئینی که سزاوار این دودمان جلالت و حلال و ذر حور آن خاندان نجابت و اصالب باشد مشمول کواکبه عزت و مصحوب دهنده رفعت آوردند. و باقی رسوم متعارفه مثال چراغان و آشپزایی و امثال اینها از جانب ایشان بظهور آمد. و صاحب غسلخانه مقدس که حسب الامر اقدس بجهت انعقاد انجمن حنا بندی مقرر

گشته بود بحضور یحیی الدوله و سایر اسراء نامدار زینت آمود شد - و دستور محفل بر نور طوی مذکور رعایت همگی رسوم مقرر از بستن حنا و نسیم فوطهای زر باف و وضع خوانهای گل و بان و شیرینی و خوشبوی بشایستگی تمام وقوع یافت - و ساز انواع نشاط و طرب از رود و سرود و سماع نازنین شاهدان هندی نژاد که لازمه انجمن سور و سرور است بحال شهود روی نموده نظاره آن زنگ اندوده دیرینه از آئینه خاطر تفرجیان زدود - چون سرانجام این مراتب که سرمایه تفریح و تنشيط قلوب و ماده ترتیب اسباب فراغ خاطر و برطبیب دماغ است بظهور پیوست - عالمی بدین دست آویز از بند غم و عقده الم پیوند گرفتاری گسسته بامید خوشحالی سرمد و فارغ بانی ابد عقد بیعت جاوید بستند - و روز دیگر بکار فرمائی نواب خورشید احتجاب ملکه جهان بیگم صاحب جهاز و اسباب دامادش برادر فرشته محضر فرخنده سر که از همه جهات موارید ده لک روپیه می شد و اکثر وجوه مصارف آنرا از سرکار خاصه خود آماده ساخته بودند مگر قلیلی از آن که سرکار نواب غفران مآب مهمل علیا مهیا شده بود در صحن بارگاه چهل ستون خاص و عام بعد از تحصیل دستوری خلوت آن موطن صفا و صفوت بر طبق دستور طوی سابق به ترتیب خاص مرتب گشت - بندگان حاضر خلاف مکان بنابر اجابت ملتزم فروغ اختر عفت پرتو چراغ عصمت سایه حضور بر نور بر ساخت این مجلس مقدس گسترده آن گوهرین بساط منور بل آسمان پر اختر را از برکت قدوم اقدس و میامن انوار نظر انور زیور صفا و ضیای دیگر بخشیدند - هر چند این جهاز بحسب کمیت از اسباب و اثاث طوی سابق کمتر بود لیکن قطع نظر از تکلف سخن سازی بنابر کیفیت و حسن وضع و ترتیب بسط از فیض نظر بوجه آنحضرت و لطف اشاره قره العین اعیان خلافت جاودان پیش در پیش بود - چنانچه درباره این توان گفت *

* مصراع *

نقاش نقش ثانی بهتر کشد ز اول

بی تکلف نگار خانه بی ظنیر تصویر پذیر شده بود که بلا تشبیه حقایق صور معانی نگار در و دیوارش از آراستگی بدایع محسنات چون معانی سور و آیات کلام صورت نگار حقیقی که بالذات بمحسنات چون معانی صور بدیعه آرایش پذیرفته از آرایش نقابض و شوایب عیوب مبرا بود - و فی الواقعه نگارین انجمنی زینت آرا گشت که از صدر گرفته تا صف تعال باوجود

کمال تکلف و تصنع در ترتیب آن بنهجی بی تکلف آمده بود که بعینه مانند ارکان و صدور ایات آمده که صنایع بدایع آن ورای تصنیعات بدیعه است - و از حسن مستعار اسمعارات و تشبیهات استغنا دارد و از تعریف و توصیف مستغنی بود - مجمل بعد از استیقای حفظ نفرج تام که ادای حق مقام بجا آورد نخست پرستاران محل معلی رخصت یافته آنگاه امر اعلی باحضار خواص بندهای درگاه بالا ریور اصدار پذیروب - و چون همگنان بعضی سعادت حضور بر نور قایز شدند حسب الاستصواب سدگان حضرت سایر بندهای والا ارکان دول و اعیان حضور و خدمه خدمات حضور از سرکار نواب قدسی القاب مهن نانوی روزگار بیگم صاحب به تفاوت درجات مراتب خلعت های فاخره یافته از دریاق کام حایر کادگار و سرور گشتند - و بطارگیان بعد از ملاحظه آن مساط قطع نظر از اعراق و اطراد در توصیف و تعریف آن از روی استبعاد به تهیه برگ و ساز این دو طوی عظیم در پایه کم و کف عدد و عدت درینمایه کمی فرصت و نزدیکی مدت انگشت اعجاب و اعراب را وقف دهند تعجب و تعجب ساختند - چون انجمن تماشا انجام یافت تمامی آن اسباب و اثاث ملوکانه بفرخنده منزل بادشاهزاده عالمیان که در آن احیان فیض نزول خجسته بر منازل ایام بادشاهزادگئی حدیو روزگار که برکنار رودبار جوی واقع است مبدول داشتند باین شایسته مرسول گشت - و پایان آنروز طرب افروز همایون محفل خاص و عام بنور حضور خدیو روزگار منور شد و خواص و عوام در آن بزم خاص بار یافتند - و اهل رود و سرود براسب کردن ساز و برگ عیش و عشرت پرداخته سامان نساط و انبساط بر طبق مقتضای مقام مهیا ساختند - و هنگام نماز سام که مشرق شرف خانه شاه برج جاه و جلال از نور حضور نیر اعظم اوج عظم و اقبال رشک فرمای آسیانه عنقای مغرب قاف اشراق گشت - حسب الامر اعلی شاهزادهای والا قدر سلطان اورنگ زیب و سلطان مراد بخش با یمین الدوله و سایر امرای نامور بمنزل ارشاهزاده بلند اختر شتافته همراه آن شاه داماد عروس بخت و اقبال از راه کنار دریا سعادت اندوز ملازم والا شدند - و آن شب نور افروز همه جا در عرض راه و سر تا سر غرضه ساحل چون و ساحت های درشن مراسم چراغان و آتشباری که عمده مواد بهجت و سرور جشن و سور است بجا آمده بود - چنانچه از پرتو انواع آلات روشنائی مثل

چراغ و شمع و مشعله و فانوس نمودار انوار اختر و نور ماه انور مائند
 شعله کرمک شب تاب فروغ بدروغ داشت - و آلات آتشازی که بهجت
 شگون فتح مهمات جا بهجا نصب شده مخصوص تر هوائی که کشاد یافته
 از رفیع آن روی هوا تا چرخ اطلس همه جا پر ستاره می شد - و پرواز
 بلندش وجود نار کره اثیر در جنب نعوذ نور آن مانند شراره و شعله
 خص بی بود می نمود - چون وقت ساعت مختار در رسید اصحاب
 شرع شریف در خلوت شاه برج مقدس بحضور اشرف پیوند عقد دائمی
 میان فرخنده کوکمب عالم ارای اوج خلایف و جلالت و زهره زهرای
 فلک شرافت و اصالت بر وفق شریعت غرا بستند - و عالمی زبان
 بهبارکباد کشاده باقامت مراسم معهوده و آداب مقرر این مقام داد ادای
 معارفات دادند - و خواص و عوام از وظایف خاص نثار و انعام عام خدیو
 روزگار کام حواطر گرفتند - خاصه ارباب سخن و استعداد قصاید غرا که در باب
 سبب این فرخنده سور انشا نموده بودند در حضور بر نور انشاد نمودند -
 و اصحاب رود و سرور دوا سنج و عزل سرا سده آوازه حسن آواز و لطف
 نغمه سار آویزه گوس نردیک و دور ساختند - و همگی بهمه مرادات
 خاطر رسیده سببه ار آرزوهای دیرینه پرداختند - و ثنا طراز بارگاه والای
 سلیمانی طالبای کلیم همدانی تاریخ این طوی هماهون را بدین گونه یافته *

* اییاب *

ای دل از گلشن امید گل عیش بچین
 روزگار طرب و عشرت جساوید آمد
 حسن دامادنی سلطان جهان شاه شجاع
 عالم افروز بر از کوکبه عسید آمد
 به تاریخ قران کرد رقم کلک کام
 بهد بقلیس بسر منزل جمشید آمد

۱۰۸۲

بیان جمیع احوال پایان این سال فرخنده فال
 خصوص رفع بدعتی چند که در کشمیر
 وقوع پذیرفته بود

دادار گیتی آفرین که بنای عمارات که خراب آباد عالم کون و فساد

بر اساس عدل و بنیاد داد سلاطین نصفت آئین نهاده و رفع خرابی
معموره خاک را بهیهه مصالح لطف و قهر ایشان منوط داشته از طبقه
والای سلاطین جهانبانی را برگزیده بانی و بادی تشیید مبانی آبادانی
بلاد سازد - که پیوسته در بی معموری عالم بوده معماری عدالت را
در هر حالت بر سر کار دارد - و در هر صورت که رو دهد بر شعله نشانی
مستجاب بقصد و بلفظ سرشار گرد کدورتی که از غمار انگیزی ظلم و بدعت
جور پیشگان بر صفو توده صدور مظلومان نشسته باشد - برقع سازد - شاهد حال
رفع شنائع بدعت های شایعه است از یمن توجه حضرت صاحب قرن ثانی
که از جور اندیشه های حکام حرفی در دارالملک کشمیر و مضائق آن
پیش رفته بود رفته رفته بمبلغهای کلی رسید - چون دریولا حقیق
آنها از انهای منهای صوبه مذکور و عرضداشت ظفر حاح صوبه دار
آن دیار بعرض مقدس رسید بی توقف فرمان قضا نشان درین
باب بام حان مذکور زیور صدور یافت - که سایر آن ابواب که ثبت
دیوان مطالبه شده از روی دفتر بلکه از صفحه روزگار محو نمایند -
و من بعد باین علت سوای آنچه در عهد قدیم مقرر بود هیچ چیز از رعایا
نگیرند - تفصیل آن فصول و بشریح آن ابواب مشتمل برین موجب
و معنون بدین عنوان است که متصدیان مهمات سرکار عموم اهل شهر
خصوص عجزه و مساکین و عجزان سال خورد و خورد سالان بیوه پرورد
را بجهت چیدن گل زعفران کار بل بیکار می نمایند - حکم اقدس
صادر شد که دیگر بتکلیف متعرض این جماعت نشده کارگران این شغل
ضروری را از سرکار خاصه سرفیه مزدوری بدهند - دیگر از عهد پاستور باز
معهود بود که بر سر هر خروار شالی دو نیم دام که فلسی است بوزن
خاص میگرفتند و درین ایام چهارم دام قرار یاسه - مقرر شد که چون در عهد
دولت ابد پایان بمشاور زکوة و سبیل راهداری که مبلغ های کمی میشود
در سایر ممالک محروسه راه گرفت دگر مسدود شده بجهت فروعات
جزوی که در جنب آن اصلا نمودی ندارد مزاحم کسی نشده در اصل
چیزی ازین باب بوصول نرسانند - دیگر از هر وضعی بر سر هر چار صد
خروار شالی حال حاصل دو سر گوسفند حسب المقرر زمان ماضی
میگرفتند - و الحال از تعدی صوبه داران سابق در ازاء قیمت هر گوسفندی
سخت و شن دام که موازی بهای سه گوسفند است نقدی از رعایا

باز یافت مینمایند - حکم شد که حسب الصدور امر نفاذ قرین دستور سابق معمول بوده درین باب دست بطاول من جمیع الوجوه کشیده دارند - دیگر در هر فربه چندین قانون گوی که بهم رسیده اند هر ساله مبلغی کاهی بصیغه قانونگوئی از رعایا میگیرند و ازین راه زیان بسیار بر رعایا و جاگیر داران می رسد - امر عالی بصدور پیوست که اکتفا بیکمی نموده دیگران را دخل ندهند - دیگر از پیر و جوان و خورد و کلان کشتی بازان بعنوان سرشمار هفتاد و پنج دهم صیغه میر بحری نام نهاده میگیرند - فرمان شد که ازین پس قانون قدیم را دستور العمل ساخته درین باب نیز ابواب بدعت مسدود سازند - و از پیران دوازده دهم و از جوانان شصت دهم و از خورد سالان سی و شش دهم زیاده نه طلبند - و ظفر خان صوبه دار ضمعا و مساکین را از بند تکالیف شاقه دوام مطالبات بیحساب آزاد ساخته مواد فرمان قضا نشان بر لوحی از سنگ نقش نموده در مسجد جامع نصب سازد - امید که نهای بقای آن حصر چون پایه بنیان عدل و احسان پایدار بوده اساس وعاد و فواید معدلت آئین آن ثانی صاحبقران سعادت ورین تا دوام دوران حرج برین مانند بنیاد دین و داد استوار و برقرار باشد *

درینولا لشکر خان صوبه دار دهلی که هجوم افواج عساکر مسبب دارالملک بدن او را فر گرفته ذخایر و بنگاه حواش بیغما رفته بود - چنانچه اشتغال ضروری بدن از دست عمله قوی و کارکنان جوارح و اعضای او کماینبعی بر نمی آمد - چه جای آن که خود بخود نگاهبانی کشوری یا سرداری لشکر را مرصی خاطر عاطر خدیو هف کشور تواند کرد - لاجرم حضرت بادشاه حقایق آگاه که گدازش حقوق وفاداران جانشینار حاصه ارناب سوانی خدمات درین آیتی ست در شان آن حضرت بحکم آنکه تصدی امثال این خدمات که نرددات ساقه و حرکات عنیفه را لازم دارد و در باره آن دیرینه بنده صادی عقیده مستلزم ارتکاب صعوبت بسیار می شد لاجرم مشار الیه را از تعهد شغل و عمل نزدیک و دور بلکه از تکلیف خدمت حضور پرتور نیز معاف داشته از جمله سرداران لشکر دعا ساختند - و تقدیم خدمت صوبه دهلی را از نقیر لشکرخان نامزد اعتقاد حان ولد اعتماد الدوله فرمودند *

پس و یکم اسفندار منزل سعادت محمل شاهزاده شاه شجاع

نزد قدوم پادشاه هفت کشور رشک فرمای شرف خانه مهرا نور شد -
و شاهزاده ادب پرورد خردور امتعه هر دیار در سر تا سر رهگذر بر سبیل
های انداز گسترده رسم نثار بظهور آورد - و حسب الامر والا دو تقوی
پارچه اعلی و شمشیر مرصع به یمین الدوله و خلعت با چارفت بعلامی
افضل حال و سه تن دیگر از ارکان دولت دادند - و چندین از اعظم
امرا خلعت با فرجی و بسایر بندها خلعت تنها مرحمت فرمودند -
و حضرت خدیو روزگار بحکم نهایت عنایت نسبت به شاهزاده در آن
مئول نا آخر روز عیش و عشرت گذراننده نعمت حاصه همانجا
تناول فرمودند *

سراغاز سال فرخنده ششم از سنین

سعادت قرین صاحبقوان ثانی

بتاریخ روز یکشنبه نهم شهر رکت مهر رمضان المبارک سال هزار
و چهل و دو هجری یعنی مبدأ سال ششم از حلوس همایون حضرت
صاحبقران دوم که انجمن جشن نوروزی بهرخی و فیروزی بر آئین
مرسال بل هروره آدین پذیرفته صحنه عارض دیوار و در چهل ستون
بارگاه گیتی پناه از نفایس و نوادر بحر و کانی زیور زینت گرفت -
خدیو زمان یعنی نیر اعظم روی زمین صاحبقران سعادت قرین مقرون
دولت و سعادت تحویل نیک احتی به برج سرور سرور نموده روی
آن نمونه سپهر هشتم را از پربود قدوم انور روکش چهارمین طارم چرخ
احضر ساختند - و سایر ساهراهای بلند اختر و امرای نامور از ادای
کورنش و تسلیم مراسم آداب معهوده بهمدیم رسانیده هر یک در مقر مقرر
حود مقام گرفتند - و چون حیل کواکب ثواقب در اطراف اورنگ
گردون نظیر جا گرفته صفی مانند جرگه محره بستند - درین فرخنده
روز پیشکش عبد الله خان بهادر فیروز جنگ صوبه دار بهار مشتعلبر اقسام
نوادر جواهر و نفایس مرصع آلات و شش زنجیر فیل و چند راس اسب
کون و پنجاه هزار روپیه نقد بابت پیشکش الله و پردیخان از نظر
انور گذشت *

بازدهم ماه موافق نوزدهم رمضان خواجه ابو الحسن تربتی که سابق
به دیوانی کل سرافراز بوده و درین مدت از لذت طول عمر بل عرض آن

استیفاء حظ اوثر زندگی نموده درین احیان برپایان عمر اشراف داشت بنا بر علل متعدده که عمده آنها کبر سن بود بعالم بقا رحلت نمود - چون خواجه مذکور سر حلقه فدویان دیرین این دودمان بود چنانچه در عهد عرش آشیانی به خدمت دیوانی دکن و وزارت شاهزاده دانیال استیاز داشت - و در اوایل زبان جنت مکانی میر بخشی با استقلال بود بعد آن تکفل امور دیوانی در عهده عهد او شد - لاجرم خدیو رورگار بر وفات چنان معتمدی و وادار تاسف و تحسر فرموده ظفر خان خلفش را بمنصب سه هزار سوار و عنایب علم و بقاره و صوبه دارئی کشمیر که بنا بر نیابت خواجه باو تفویض یافته بود من حیث الاصلات بدو حواله شده سرافراز و بلند آوازه ساختند - خلیل الله خان به خدمت داروغگی توپخانه و محمد حسین به خدمت دیوانی برهانپور و میر عبد الکریم به خدمت داروغگی عمارت دار الخلافه سر بلندی یافتند - حواصخال بهتی عنایب منصب سه هزاری دو هزار سوار از اصل و اضافه بر کام خاطر فیروز گردید - و قاصی محمد سعید کرهرودی که سابقا سی هزار روپیه سالیانه داشت درینولا بمنصب هزار سوار بلند مرتبگی یافت - از نفایسی که در فرخنده محفل نوروزی بر سبیل پیشکش گذشت مبلغ چهارده لک روپیه را بنظر قبول د آمد *

درینولا واقعه غریبه که از بدایع وقایع عالم کون و فساد بندر مورث روداده بود بنا بر انهای مسلمانانصوب معروض افتاد - که در خانه نائی چهار دختر از یک بطن بعرضه ظهور آمد - پس از لحظه هر چهار در عهد عالم عدم آر شدند - در این اوقات همشیره یلنگتوش بی اتالیق نذر محمد خان والی بلخ بآغنگ ریارت حرمین مکرمین بارض مقدس دار الخلافه اکبر آباد رسید طواف بیت المعمور دولجانة عظمی نمود - و صد راس اسب ترکی و هفتاد و پنج نفر شتر نر و ماده بختی و نه غلام قلمانی که برادرش برسبیل پیشکش همراه داده بود با هژده اسب دیگر از جانب خود بنظر اشرف در آورد - آنگاه مولانا حسن قبادیالی از اعیان دانشوران ماوراءالنهر که از روی کمال ورع و تقوی جمال علم و فضلش خال حسن عمل داشت و بهمان نیت بهمراهی ایشان از آنولایت راهی شده بوده سعادت حضور انجمن والا ادراک نموده بیست و هفت راس اسب که بطریقی ره آورد همراه آورده بر سبیل پیشکش کشید - مکتوت

حضرت همگنان را منظور نظر عنایت و مرحمت ساخته همه را بخلع های فاخره و عنایات متوافره نوازش فرمودند - و در خاطر انور قرار یافته بود که همگنان را هنگام رخصت کامروا نموده روانه مقصد سازند - و لیکن بحکم آنکه معذره مذکوره بانحایه نیت درست در قسمت کده عهد نخست لز دریافت سعادت طواف اماکن شریفه بهره ور نشده بود هم در دارالخلافت آنجهانی گشته باوجود حرمان نصیبی از طواف حرم خدا و دریافت مکرمات خداوند بجوار رحمت ایزدی و ثواب نرحم سایه مرحمت ابدی ان حضرت رسید *

بیست و دوم ماه که عید سعید رمضان مژده قدوم فتوحات ابد و نوید سعادت سرمد باولیای دولت جاوید رسانید - حضرت شاهنشاهی احمای مراسم سنن حضرت سید المرسلین و پیروئی طریق بپسروان طربی دین نموده از پرتو حضور پرنور ساحت عیدگاه را نمونه جلوه گاه انوار تجلی طور ساختند - و بعد ادای نماز عید هنگام معاودت نیز بدولت و سعادت قیل سوار آهنگ دولتمخانه مبارک نمودند - و از طرفین آن قدر درم و دینار توده توده نثار رهگذار خدیو رورگار می شد که سایر نیازمندان را کنار و بر انبار زر گرفت و در جیب و دامن نقد مراد خرمن گردید *

درین ایام لشکرخان اردهلی آمده ملازمت نمود و چون از خدمت معاف شده بود سزاوار خان پسر مهینش از دریافت پایه منصب دو هزار و پانصدی ذات و دو هزار سوار بوازش یافت - و علم و تقاره که پدرش داشت صمیمه - و ارحم حمیمه شده فوجداری لکهی جنگل از تغیر جان نثار خان بدو سمت تفویض پذیرفت - و لطف الله پسر وسطش بهایه منصب هزار و چهار صد سوار سرافراز گردید - از واقعه کابل بوضوح پیوست که یادگار حسین خان از کومکیان صوبه مذکور بموجب نحویز بخشیان دیوانکده قسمت ارزانی و اعمار داخل تعیناتیان صوبه دار البقای جاوید گشت - و خواجه بابا از تعیناتیان لاهور بنابر سزاوولی متقاضیان اجل موعود نیز بدان صوب شتاف *

مرسول شدن خواجه قاسم مخاطب به صفدر خان بعنوان رسالت بجانب ایران

چون شاه عباس دارای ایران که کمال بصیرت و خبرت در حکمت عملی داشت به امر عاقب سسی و به اندیشی ملک و دولت و رعایت جانب سپاهی و رعیت بحریک - سلسله مذاقات و احواب نسبت به حضرت جنب - مکانی می نمود و همواره هنجار مکانه سپرد ازین راه انواب یگانگی و یک چمتی می کشود - و بعد از رحل آنحضرت و جلوس سیه باز اوج سعادت بر نشمن اورنگ خلافت همان سر رشته را نگاهداشته بر سبیل استعجال بحری بیگ نام رسوایی را بشتاب پرواز شاهین تیز بر مرسول داشت - که بعد ادای تهنیت جلوس همایون بزودی معاودت نماید تا آنکه ایلچی معتبری که شایان ادای مراسم رسالت باشد با تحف و هدایای نمایان بدرگاه والا ارسال یابد چنانچه سابقا سمب گذارش یافته - چون قضیه از حال شاه پیش از رسیدن بحری بیگ سمب وقوع یافت و قرار داد خاطرش بظهور نرسید قایم مقام شاه سپهر احتشام شاه صفی اقامت مراسم معهود جد خود نموده روش بیرونی ستودم پیشروان طبقه اسلاف حویض فرایس گرفت - و همان اراده شاه بعمل آورده محمد علی بیگ نام از عمده های دولتخواه خود را که محل اعتماد شاه بود برای ادای مراسم مبارکباد جلوس ابد پیوند و ارمغانی گراهند از اسب و شتر و سایر امتعه نفیسه ابران که سه لک روپیه قیمت داشت ارسال داشت - لاجرم حضرت ظل سبحانی بنابر شمس مبانئی عطوفت و تمهید قواعد مهربانی صفدر خان را که از سعادت یافتهای تربیت عهد بادشاهزادگی و یکمال متان و سنجیدگی و شرافت دات و صفات متصف است بجهت ادای مراسم رسالت و ایصال مراسله سامی مشتمل بر تهنیت جلوس مبارک و معذرت واقعه ناگزیر شاه و فتوحاتی که درین مدت رو داده از سایر اقوان و امثال بر گزیدند - و باوجود آنکه مشار الیه از بندهای معتبر مزاج دان آنحضرت بود از روی مزید اعتبار اهتمام سایر آداب گفت و گو و نشست و برخاست و اطوار کل سلوک در وقت رخصت که پانزدهم اردی بهشت اتفاق افتاد باو اشاره

فرمودند و در همان وقت رخصت بنمای خلعت با جمیع مرصع و اسب و فیل رام الماس سرافرازی ابدیش بخشیدند - و بیشتر مبلغ یک لک و پنجاه هزار روپیه بر سبیل مدد خرج راه بدو مرحمت فرموده بودند - با آنکه اردول این دولتکده ابدی اتصال کمال ثروت و مالداري داشت چنانچه در رختی و ناز گشتی در نهایت تحمل رین و زین و سامان شنان و داد و دهنی سامان بسر برده این خدمت را نحوی که شاید و باید باید اصرام داد - مبلغ چهار لک روپیه و کسری خرید این دشور از انواع نفایس و نوادر هندوستان بوسه ارمغان شاه همراه او ارسالداستند -

سوانح حضور پرنور هفدهم ذی قعدة محل حتم سالیانه نواب غفران مآب که درین کشور به عرس مشهور است در روضه منوره مرید مد - و بر روی بختگاهی که کرسی اهل عمارات آن حظیره مقدسه است اسپکهای کلان ایستاده کرده بر حواشی آن شامیانهای پهناور کشیدند - و در سرنا سر آن چبوتره فرشهای ملون مصور گسترده انجمنی بهشت آئین که جای گنجای هزار محفل نشی داشت بزیب و رین تمام آراستند - و چون بی بدلخان داروغه زر گر خانه درین اثنا محجر زرینی که چهل هزار تولجه طلا صرف آن سده بود سر تا سر کتابه و اکثر گهای آن بروی بدیع مینا کاری مانام رسید با کوکبها و قندیل های طلا مینا کار بنظر انور آن سرور در آورد - و بنا بر امر والا آن محجر را بر اطراف مرقد منور نصب نموده قندیلها و کوکبها را در محاشی آن آویختند - و بهنگام شام آن حظیره خطیره که در حقیق محیط انور مغفرت است از پرتو حضور پرنور سمع شبستان حلاوت عظمی مهین بانوی حرم سلطنت کبری پادشاهزاده عالیهان بیگم صاحب نمودار قضای طور شده - و سایر بیگمان و مخدرات سرادق عظم نیز بطواف مرقد ملایک مضاف آمده تمام شب در آنجا احیا داشتند - و نامدادان حضرت حلاوت پناهی از فیض ورود اقدس ترک افزای آن روضه متبرکه شده تا دوپهر بآن حور نژادان در آن مکان دل نشین گذرانیدند - آنگاه بدولت خانه مراجعت نموده در آخر آنروز بار بدولت و سعادت معین حضور اسعد بر آن مرقد پرنور بذول داشته تا یک پهر و یک گهري شب بدعای و فاتحه مغفرت طلب بودند - و مبلغ بیست و پنجهزار روپیه

بارهاب استحقاق و بیست و پنجم زار و پیمه دیگر بعجایز و ارامی قسمت نموده خلعت بسیار ار فرجی و شال و زر نقد بفضلا و صلحا و حفاظ و قراء که از اطراف فراهم آمده در ضمن چندین ختم قرآن مجید سبب مزید مغفرت و طلب رحمت آماده نموده بودند مرحمت فرمودند - و در آن یک شبانه روز انواع اطعمه و اشربه و شیرینی و پان و خوشبوی چند آنکه در حوصله ار اهل بیاز گنجد و قیاس قدر و سنجیدن مقدار آنرا مقیاس تخمین بر نتافته میزان امتحان بر نسنجد صرف شد - چنانچه طفیلان زله بند و ذخیره برآن آزمند چندان سرمایۀ سیر چشمی اندوختند که از دندان نمائی دندانۀ سین استغنا دهان عین طمع و دیدهای سره بر دوختند *

در عرض این اوقات از بدایع اعجوبهای عالم ابداع که در ضمن مضامین وقایع صوبۀ کابل معروض افتاد اینکه در منزل سلیمان نام مردی از اهل آنولایت دختری تواند یافت که دو سر داشت - چنانچه یکی بر بالای ناف واقع بود که آن نیز در کمال استوارنی خلقت بوده همه چیز بجای خود داشت - و آن ماده فاسده کون و مکان که همانا وجود بد شگونش چشم زخم عالم نکوین و ایجاد بود زیاده ار یکدم درد سر بقا نداده هماندم در گشت - و از عجلت خیر باد گیتی فرو گذاشت نموده زودئی سر وجود خویش از عالم سهود باز داشت - در اثنای این آوان چون از افساد هوا و فساد امزجه وقوع علت و نای مفرط و طاعون عام البلوی در اکبر آباد شیوع کلی یافته بجای رسید که علامت آن در بعضی پرستاران شبستان خلافت نیز ظهور و بروز نمود - لاجرم نقل مکان موافق رای صواب آرای خدیو زمین و زمان آمده ساخت منزل ایام بادشاهزادگئی آنحضرت که بیرون قلعه بر ساحل دریای بون واقع است بنا بر کشادگی و نزدیکی آب و صفای هوا از نزول انور آنسرور منور گشت - و درین ایام و با به خاطر دقیقه یاب رسید که چون علت شیوع طاعون چنانچه هم اکنون سمب ذکر یافت فساد هوا سبب که غالباً بدرجۀ سمیت می رسد و زهر مهره رفع غائله سموم می کند آنرا دربرۀ دفع مواد عوارض این بلیه جلیه تجربه فرمایند - اتفاقاً اندیشیده ضمیر در بد الامتحان از میزان آزمون درست برآمد *

حمله آوردن ژنده پیل بر بادشاهزاده هوشیار مغز
 بیدار بخت فروزنده* تاج و تخت سلطان
 اورنگزب و ثنات قدم ورزیدن آن
 سرافراز در برابر و برچمبه زدن
 در پیشانی آن پرخاش گر
 و بیان سرخی
 از سوانح دیگر

سعادت‌مندی را که حرز بهائی حفظ آسمانی باعث نگاهبانی شود
 اگر همه اهل روی زمین بکین او برخیزند هر آئینه به هیچ طریق آفتی
 برآید و نگشته از هیچ مگر گردی بردامنی ننشید - و فرخنده بخشی
 را که - ستیاری حمایب ایزدی مصدنی سپرداری گردد اگر بالفرض
 برابر هر موی سرتیع بر روی او کشند لاسحاله سر موی آزار و اضرار
 نکند - آرای مسطور نظر عنایت آسمانی از گزند چشم بد احتضر ضرر
 نه بند و محفوظ ضمان حمایب خیر الحافظین از حوادث زمان در کف
 امن و کشف امن باشد *

کسی را که ایزد نگهبان بود   برو جمله دشوار آسان بود
 کسی را نیکخواهی بحب بلند   نه بیند گرند و بیند پسند

و اختر صدق این قضیه واقعه از مطلع وقوع ساعده غریبه از سوانح عالم
 ابداع که درین نزدیکی تازگی روی نمود ظهور می نماید - و صورت
 این معنی برین وجه است که چون در تاریخ روز سه شنبه هژدهم خرداد
 بنابر فرط رغبت خاطر انوار خدیو هفت کشور بتمشای مرغوب جنگ
 فیل که در اکثر ایام هفته اتفاق می افتد - سوای روز مبارک دوشنبه عید
 جلوس فرخنده که به ترتیب جشن عشرت خاص اختصاص دارد -
 و روز چهارشنبه که انواع نشاط و ابسطات بنابر اقصای وقوع قضیه نامرضیه
 نواب مهد علیا درین روز نامتنوع است - صدور امر مطاع ثانئی صاحب قران
 قرین انفاذ و اذعان آمده سرزمین ساحب پای جهروکه مبارکه منازل
 ایام بادشاهزادگی محل مجادله و مصادمه دو ژنده فیل بد مست

عربده آئین گشت که هر دو از فیله خانه سرکار خاصه شریفه بودند . یکی
اژدها صولتی دندان دار موسوم بسمه گر و دیگر اهرمن منظوری بهندندان
که بصورت سندر نامور بود . چون آن دو کوه بکر که باد خرطوم شان از
صور اسرافیل یاد میداد شور بامداد شور و غوغای عرصه محشر برانگیختند
چنانچه گوئی اکثر علامات زور رستحیر بطمور آمد . چه از حرکت آن
دو کوه شکوه که بمثال دو بیسمون بقوایم چارگانه در سیر بودند بر وفق بوم
تسیر الحبال همانا قیامت قایم شده - و از باد صدمه خرطومها که مانند
د، اژدهای دمان درهم پیچیده بیک نفس عالمی را بدم در می کشید
گویا صفحه زمین و طبقات آسمان را بر طبق بوم نظوی السماء کطبی السجل
الکتب بسرعت طومار باز کرده در یکدگر نوردیدند - کوباهئی سخن چون
ناهم جنگ و جدال آن دو فتنه پرداز بدور و دراز کشید رفته رفته ار میداد
بر آمده تلاش کسان با مضای پای درش دولتخانه والا رفتند - و هیچ یک
از آب دو زیاده سرسراز یکدگر بر نداشته از هم پای کم نیاهردند - و فیلبانان
و سایر عمله و فعله این سفل تدبیرات مقررہ بسرحد فعل رسانیدند و فنون
اعمال معسوده ار آشباری و آب پاشی بعمل آوردند - چنانچه دم بدم
آتش بازان و سقایان در میان میانجی شده چندانکه خواستند که بدمدمه
افسون چرخئی آتش فشان و ملاطف آب سعله نسان هنگامه صلح فیما بین
آن دو جنگجو تند خو گرم ساخته سعله خسم آن دو آتش وش سرکش را
فرو شانند اثری بر این مراتب مترتب نگشته بیشتر گرم زار شدند -
چنانچه همانا گردش چرخي دامن بر آتش ایشان میزد و مشک آب
دم بر آن میدید - و هر چند فیلبانان کجک هر کاسه سر آن دو دیو سار
هرمن سیر زده بر سر تلاش فروز آوردن دل ایشان از پرخاش سودای
حام پختن گرهتند قطعاً سودی نداده بلکه همان برای سرگرمی کشاکش
آن دو سعله سرکش هلال کجک نعل در آتش کین می نهاد - و تندئی
زبان سعله فشاش گویا زبانه آتش ستیز آن دو پرخاش گستر را تیز تر
می کرد - چون این دو خیره سر در عین جنگ و جدال بجانبی شتافته
از نظر انور دور بر افتادند بندگان حضرت اراده استفا حظ تماشای مستوفی
مرسوده با سایر ساهزادهای کامگار بدولت بر اسب سوار شده رخ بعرصه
کار زار فیلان نهاده در آن نزدیکی عنان کشان ایستادند - و باد ساهزادهای
بلند اقبال بسکه بتفرج شایق بودند مطلقاً در مقام احتراز نشده بحکم

اهتزاز مقتضای سن از جای خود بوشش شافتند - چنانچه همین بادش هزاره سلطان دارا شکوه در جانب دسب راست سدهگر قرار گرفته و قره العین خلالت کبری شاه شجاع و سلطان اورنگ زیب در سمت چپ همان فیل توقف گزیدند - قصا را درین حالت از آنجا که سلسله جنباسهای مدرت مدبر است نظر بر بسی مصالح کلیه و اغراض متعدده که از آنجمله اظهار مراتب قابلیت و شایستگی شاهزاده والا گهر بند احترام سلطان اورنگ زیب است صورتی عریب در عرصه ظهور روی نمود - چنانچه نزدیک بود که آسیب عین الکمال مان منظور نظر انبال و قبول بر حوید - که ناگاه در عین این وقت به نگاهبانی حماد ربانی محفوظ و محروس ماندند - و کیفیت ابن سانحه آنکه درین اثنا نثار عادت معهود فلان که در عین جدال از یکدگر جدا شده چشم بر جسم در برابر هم می ایستند و از ماندگی و کلال باز مانده دیگر براه آماده کار رار میسوند هر کدام بهاصله یکدو گام دار پس آمده بودند - سدهگر چوب حریف خود را دورتر بردار و فور بدستی مقام حیره چسبی و حمزه دستی در آمده بر عین اعیان سلطنت عظمی ادسا مراده معظم سلطان اورنگ زیب که از همه بدو رنگ برور حمله آور شد - در خلال اینحال که از قوط دهست و غبه و حست عامی معلوب تحیر و مدهوش توهم شده بود - چنانچه نزدیک بود که تصور اسمعی دور از کار خنل در اساس تمکن کون و مکان راه یابد و تزلزل در سای تباب طبایع و ارکان افتاده زمین ار حا و آسمان ازها در آید - چه جانی که هوش و خرد نظارگیان و صبر و شکیب حاضران بر جا ماند - آن کوه تمکین که نمکن جبلتی صاحبقرانی بتا شد ارلئی آسمانی بهم قرمن دانش باوجود صعر سن کبر هم و غلم عزیزه - را کار فروده اصلا از جا در نماند مگر بجانب آن پر حاش گر - و مطلقا مقید بجای دیگر نشد حز بسوی آن عریده جو - و همدران گرمی خرجه که در دسب دانش ارسر مدرت و ثبات قلب بر پیسانی آن سحب روزد که سنان روی نشان زباده ار چهار انگشت در کاسه سر آن اهرمن پیکر خاک کرد - درینحال که سرتا سر نماساگران را قرار از دل رسده و هوش از دل پریده دعا بر زبان و آمین بر لبان و نظر بقبله اجاب و چشم براه اثر داشتند - و توجه بر حراست آن والا گهر گماسته هم بر سلامت آن نیکو محصر بسته بودند - چون ازین دسب کاری دسب بسته از آن دسب پرورده

عاطفت ید آلهی و منظور نظر عنایت نامتناهی ملاحظه نمودند ممکنان سرانگشت اعجاب بدندان تعجب درگرفته بداس دعا و آمین داد تحسین و آفرین دادند - چون ستان برچه در سر پر شور و شر آن بدمست عربده گرجا گرفت و معبدا آن زخم منکر بحای رسیده بود که درین کشور آنرا مستی میخوانند - لاجرم بنا بر شورش مستی از سرنو بر سرخشم و غضب رفته بار به عربده گری درآمد - واسپ شاهزاده عالیهان از وحشت نهیب آن هولناک منظر مهیب رمیده روگردان گردید - و دندان قبل بر کفل آن یکران آشنا شده بمحرد اندک صدمه در یکدگر غلطید - و آن قر، العین آبی علوی که در حقیقت بدر بلند قدر فلک رفعت و اقتدار و عظم و مقدار بود هاله زین و هلال رکاب را خالی ساخته چون نور نظر و فروغ مهر انور خویستن را سبک بر زمین بر گرفت - و در همان گرمی مانند آفتاب جهانتاب تیغ کشیده و حیین کشاده بر سر آن کوه بیکر حمله آور گشت - و از طرف دیگر شاهزاده نامدار آفتاب شعاع نماه شعاع که درین وقت با فرخندگنی کوکب بعثت والا از بیت الشرف دولت خانه زین طلوع سعادت داشت از روی مهر برادری در مقام امداد برادر نیک اختر شده از جا درآمد - و از سرخشم همه تن مانند خورشید خاور می موی در بدن تیغ سده مرکب بر انگیخت - و با برجه لامع مانند بیزه خطی خطوط شعاع آفتاب ساطع حمله بر آن اهرمن دیوانه نمود - خون درین حال از وفور اژدهام و شور و غوغای مردم که بتازگی نمونه نفخ صور و صیح نسور ظهور نموده معاینه مانند روز رستخیز علامت یوم یفرالمز من اخمه بیز آشکار شده بود - چنانچه هیچکس بیکدگر بل برادر نه برادر نمی برداخب - و با اینمعنی از کثرت آلات آتشبازی مثل چرخ و بان و امثال آن که از فضای خاک اغیر با سطح درخ کود را تیرگنی غبار و سیاهی دود فرو گرفته بود چندانکه نور نظر کارگر نمی گشت که آتشبازی ملاحظه توانند نمود - قضا را خرخی بر بیشانی اسب آن یکه تار عرصه سرافرازی بر خورده - یکران صرصر تگ ابر سیر از صدمه خرخی برق اثر چراغ داشته نزدیک بود که آن پرتو شمع دولت را بر زمین افکند - که درین گرمی آن فروغ دودمان صاحبقرانی و گل سرستان کسورستانی بسبک خیزی نسیم سحر و تندی و نیزنی نسیم گلبرگ طری از گلشن خانه زین هوا گرفته بر روی زمین آشنا شدند - و از فرط

هجوم مردم راه نیافتند که بار دیگر خود را بدان دد رسانند - در همانوقت که آن عربده آئین حمله آورسد چون راجه جی سنگه والد مها سنگه نییره راجه مان سنگه که از خانه زادان دهرین دوات کده اند قرین به سعادت و نور احلاص خالص و اراد صامی کما امتناز و احتصاص دارد در میان حربه سواره ایستاده بود از فرط تهور و پردلی خواست که پیاده آماده کار رار آن دد گردد - و لیکن بهر تنگنی وقت و عدم فسحت محال نیافت نه با از رکاب خا کرده خود را پرریس گیرد - با آنکه مرکبش ارفیل رم میکرد بهمان روش اسب بر فیل انداخت و برپهه مانند بوج حطنی مد شهاب بر آن دیوسبر که از شدت سرعت سیر خون سعله حواله در گردش بود حواله نمود - چون حضرت ظل سبحانی از دور بر حقیقت معامله آگاهی یافتند باوجود تمکین آسمایی و تکر و ثبات صاحب قرانی ارجا در آمده بی اختیار شتافتند - و عالمی در جلو آن شاه سوار عرصه امکان پیاده رو بدان فیل نهاده در سوقت بوقت رسیدند - و از توجه صوری بادشاه دور و معنی و همب باطنی آن والی ولایت ظاهر و باطن بدیع صوری رو نمود که ی آنکه با آن پرخاس جو روبرو شوند او پشت داده بطرفی دیگر رف - و تصویر علت صوری ای معنی آنکه درین حال صورت سندر خصم او حریف خود را در عرصه نبرد از خود عمل دید - و فرصت خوب ند رده ا سرقوب و قارب تمام رو سوی هم نبرد خود آورد - و سدهگر دیگر وقت بیفت که متوجه - اهراده تهور نهاد گردد - بنا برین نا خصم خود مواجبه گردیده هر دو رفته رفته بطرف دیگر شتافتند - و آن دو منظور نظر نگاهبانی ایزدی و منصور نصر بر مدی خون از بوجه صوری حصر طل آسمی آگاهی نامند معاودت نموده مصحوب عون و صون عالم با نخدمت والد والا قدر رسیدند - و بعد از قدیم سپاس عنایب آسمی و عاطفت نامشاهی آنحضرت با آداب معهوده ادای سکر همراهی هم کارگر و توبه کار ساز بادیاهی نموده زمی بوس سکرانه بجا آوردند - چون آنحضرت از پرتو انوار دیدار فرخنده آثار آن دو والا گهر سبحان خلافت که در عین الکمال از آف گزند جسم بد اختر محفوظ مانده بودند طبقات سبعة بصر بصیرت را به کحل الحواهر سنش افزای عبرت و خبرت آموزه کمال قدرت حضرت آفریدگار عالم را محسم و مصور بنظر حقیقت نگر در آوردند و نخست سجدهات سکرانه در اقرار این مایه

عنایت بیکرانه بظهور رسانیدند - آنگاه زبان بحسین و آفرین و آغوش عاطفت از سر مرحمت بنوازش شاهرادکن کشوده زمانی نیک هر دو را در آغوش عنایت داشتند - خصوص گرامی شاهزاده کامل نصیب سلطان اورنگ زیب که باوجود این مرتبه صغر سن مصدر این مرتبه دلیری شده بودند که اگر رستم دستان بجای آن دسب پرورد ید قدرت بودی هر آئینه از جا رفته بیدست و پاشدی و این مایه تمکین و این پایه ثبات قدم و ورزیدی بیشتر مشمول مراتب مراحم و عواطف گشتند - و در همان روز بغلتم خاص و خطاب بهادری اختصاص پذیرفتند - حضرت شاهنشاهی و سایر ارباب مناصب والا و بندهای روشناس درگاه معالی از در ادای شکرانه در آمده ابواب تصدقات در روی ارباب نیاز کشودند - و انواع خدایات و مبرات بظهور آورده اموال بیشمار بر اصحاب استحقاق قسمت کردند و بوفاء اقسام نذر و عهود که در آن حال تمهید داده بودند این وقت قیام نمودند - و در جشن وزن قمری آن قرخته اختر برج اقبال که روز بیست و یکم خرداد مطابق روز جمعه دوم ذی حجه سال هزار و چهل و دو هجری رو داد حضرت ظل سبحانی سایه رحمت بر ساعت قابلب و استعداد آن گرانمایه در درج اقبال و قبول گسترده نخست در محفل خاص و عام آن شاهزاده والا کهر عالی مقدار را با طلای ناب وزن فرمودند و مبلغ پنجهزار اشرفی که هموزن آن گرانمایه گوهر صاف خلاف و شرافت آمده تسایم ده تن از معتمدان نمودند که بر ارباب استحقاق تقسیم نمایند - آنگاه شمشیر مرصع و خنجر مرصع با بهواکتاره و سحر با یراق مرصع و برجه مرصع و عقدی گرانمایه منتظم از مروارید و لعل و زمرد در کمال نفاس و گران مایگی و یار مرصع و بازو بند مرصع بالماس و جیفه مرصع و چند انگستری قیمتی و دو اسپ تبجاق که یکی از آنها بسرافراز ناسور مزین برین طلا و ^۱[صورت سندر] نام فیل خاصگی با ماده فیل که قیمت مجموع دو لک روپیه کشید مرحمت نموده آن شایسته اقسام عواطف بادشاهی را بانواع مراحم دیگر نوازش فرمودند - و از همه این مراتب نمایان تفویض پایه والا و مرتبه عظمی ثبت نمودن نشان رسالت خود بر ظهر فرمانهای عظیم الشان و حتم

آن خاتم فرخنده رقم خروشی بود که در همین انجمن خیر انجام ضمیمه
 این مرتبه عواطف عمیمه شد - و درین حجه‌سته روز عشرت آموز که بزم
 خاص انعقاد یافته رسم طرب عام شده بود سایر معنی طرازان پارسی
 زبان از نثار و نظام و همچنین جمیع سخنوران این کشور قلابد قصاید
 نغما و مثنویات و عقود داستانهای منظومه و مرسلات رسائل مشوره
 در سلک نظم کشیده تا روز نشور زینب اعناق و صدور ابای روزگار ساختند -
 و همگی از عطایای بادشاهانه بلام خاطر رسیده - رمایه بی نیازی جاوید
 افروختند - از جمله شعرا سعیدای گیلانی مخاطب به بی بدل خان
 که در فنون استعداد خاصه در فن شاعری از کل اعل روزگار اختیار کفی دارد -
 چنانچه حقیقتاً درین مراتب بی بدل عهد خود ست - داستانهای رنگین
 در رشته نظم انتظام داده بعرض عالی رسانید - و از تحسین طبع همایون
 محسن آمده خود بزر موزون و کلام گوهر نظم مش را عقد لای منضود
 مقرون گردید - و مبلغ پتجهزار روپیه که در کفه ترازو وزن موازنی او شده
 با هزار روپیه دیگر که کنعور از روی دور بینی بحضور آورده بود بدو
 مرحمت شد - و سخن سنج نکته پرداز یعنی نراز طراز گلشن راز طالبای
 کیم نیز شاهد این داستان بدیع را در صورت نظم بحلیه معانی رنگین و حله
 الفاظ گوهر آئین آراسته در نظر اهل شهود حلو نمود داد - چون بحسامع
 ایستادگان حضور والا که واقفان حقایق - حق و شرفان دقایق این فن اند
 رسانیدند منظور نظر اقدس و مطبوع طبع دقیقه رس شده است -
 و آفرین بسیار و احسان و تحسین بی شمار درباره او قرین یکدگر افتاد *

بیان چگونگئی فتح حصار رفیع مقدار دولت آباد

بکلید سعیدی مهابت خان و دیگر اولیای

دولت ابد پیوند

هر صاحب سعادت که از بدو عهد فطرت و روز الست فیروزی
 نصیب و نصرت روزی مخلوق گشته باشد - و نصرت آسمانی بهمراهی
 موکم مسعودش پیمان بیعت بسته - هر آئینه ابواب نیگ بختی
 و روز بهی بدست یارئی تائید روز بروز بر روی روزگار هواخواهان آن کامگار
 کشاید - و فتوحات تازه و فیوضات بی اندازه ساعت ساعت از عالم بالا

رو نموده چون دولت پایدار آن بیدار بغت بپای خود قرین دولت و سعادت بر در آید - چنانچه به سلسله جنبانی اقبال حضرت صاحبقرانی در بنوا فتح آسمانی از قهر اعدا و کشایش قلاع حصینه نصیب اولهای دولت جاوید قرین گردید - مثل قلاع نامی آن دیار بتخصیص طعمه دولت آباد که از حصون^۱ [معتبر] سرزمین دکن است - که در آن ملک بحصان و محکمی ضرب المثل و کشاد آن از مبداء نای این دهر کهن بنیاد نا این روزگار سلاطین کشور گبر را بزور بازو مسر بلامده حه آن حص - شهر نظیر بر قلعه کوهی المرز شکوه از اوج نا حسیض و کنگره تا آک ریز از سنگ سیاه اساس یافته - و دوره دیوارش که کرده نه سپهر است ننداری دست قدرت ربانی سپهری دیگر بر زمین نمودار ساخته - حارا نراشان فرهاد پیشه بمشایه او را صاف و امنس نموده اند که نظر از سر تا پا هیچ جا بند نمی شود - و آرزوی فتح آن که جز بتائید آسمانی در حیز اسکان وقوع پذیر نتواند سد محاط کمند تصور سلاطین آفاق کشا نمی گردد - چه قلعه مذکور مشتمل است بر هشت حصار از آنجمله چهار تاره که علو درجه هر یک با پایه رفعت همب بلند و بغت ارجمند دوش بدوش است بر فرار کوه واقع شده - و چهار دیگر که سنگینی بنیاد آن با متانت اساس فکر دانا و رای خردمند هم آغوش است در دامان کوه چون دوایر آسمان بر دور یکدگر در آمده - باره اولین که نامور بعبر کوب است اساس نهاده عنبر حبسنی است - دوهی بمها کوت و سوهین اکا کوب اریں عالم هر یک بنایی مشهور است - و دوره آن کوه فلک شکوه بمجمهرار ذراع سرعی است بارنفاع یکصد و چهل ذراع در نهایت صافی و سفاقی - و بر اطراف آن خندقی بعرض چهل ذراع و عمق سی ذراع در سنگ فرو برده اند که ملاحظه بسط ساحس دیده نظارگیان را حیرت آرد - و از دامان کوه راهی مشتمل بر زینه پایهای بی پایان در نهایت تنگی و تاریکی مانند راه کوچه زلف بتان پیچ در پیچ همه جا از درون کوه بالا رفته در دوری و درازی رنگ طول امل ارباب طمع بیحاصل باخر نمی رسد - و از همه بدیع تر آنکه طبقه بالا که جز این راه ندارد بی روشنائی مشعل و چراغ راه آن نتوان یافت - و از سمت پائین بدروازه آهنی بند شده از بالا تا به پائین بر دهن آن راه آهن انداخته

اند - یعنی اگر بمقتضای قضایای روزگار دسب از همه سو کوتاه گشته
 بجای نرسد و معامله بهنگ پیش نرود انگشت و آتش بسیاری
 بریزر آن فروخته به نهی آلتا تفته و تابناک سازند که از جوش حرارت
 و شراره شراب سر تا سر آن دهگذر مانند دهبهر سحرهار انگیز گشته سمندر
 را محال گذار از آن محال نماید - اگرچه از مضاء انای آن جز دانی
 کهن دیر دنیا دیگری اطلاع ندارد اما به گدس هود هزار قرن پیش ازین
 بنا نهاده دیوان اسب - العی سول گواهی می دهد که شاید دسب از
 آفرینش ادب البشر اساس نهاده دیوان باشد - چه بعد از ملاحظه نظر هیچ
 خردمندی را سوار نمی آید که اینگونه شایع عریب ساخته و پرداخته
 شرتواند بود - از قدیم الدهر تا عهد سلطان بقلی که پس از محاصره
 مدین مدید بیاورنی توفیق آسمانی و نایب عالم بالا دسب بر آن یافته
 دیگری بهرگی بر آن مستولی شده - مگر اوایای سواب حصرت
 صاحبمران ثانی که به بروری آیات اقبال بلند و عرایم عطسه که نایب اسمی
 الهی دارد طلسم قدم این کهن دژ را درهم شکستند - کیفیاب این واقعه
 واقعی و علت صورتی این معنی تقدیری آنکه حون فتح خان پسر
 عبر حبشی چندی پیش ازین بمقتضای بخت بینی و نه اندیسی و چه
 بحکم بیچارگی و اضطراب بندگی درگاه جهان ساه اختصار حوده وای نعمت
 سابق خود نظام الملک را راهی دارالملک قما گردانید - و بقصد اظهار
 ارادت و احلاص عبد الرسول پسر خود را با پی کفش گرانند بدرگاه عالم پناه
 فرستاده این معنی را وسیله سفادت و مباحثی استعفا صاحب - حصرت
 خلافت مرتب معدرت او را در پذیرفته بعضی از محل مصلحه اس
 که بساهو بهونسله مرحمت فرموده بودند سار احتاج درخواه او بدو
 مرحمت نمودند - و این معنی که موجب بی اعتباری و سب سبکی
 ساهو تباه رای بود بر آن رو سیاه گران آمده از فرط سبکسری و تمهی مغزی
 پیوند امید از سر رشته دولت جاوید که بدست آورده بود گسست و از
 راه ناسپاسی رو گردان شده به عادل خان پیوست - و خان ساده دل
 سلیم الصدر آن مصدر اعمال ذمیمه را بولایت خود را و در حمایت
 خود پناه داده بسعنان ساده دریب دور از راه او از جا رفته از راه
 با عاقبت اندیشی مسخیر دولت آباد و کسر صولت فتح خان را
 نصب العین صاحب - و جمعی از سر کردهای لشکر تفرقه اثر خود

را نامزد انصرام این مهم نموده با گروهی بی سرو پا همراه او فرستاد - چون عمدهای نظام الملک از فتح خان بسبب پیمان شکنی و سست عهدی او رمیده خاطر شده بودند او نیز از بدگمانیها و تباه اندیشیها که لازمه عدارانست خاطر از ایشان جمع نداشت - بنابر آن به مهابت خان خانخانان نوشت که چون درینرا لا مردم عادلخان بتحریک ساهو سیاه رو مصدر حرکات ناهنجار شده بمقام استخلاص دولت آباد درآمده اند - چنانچه بالفعل از روی استقلال تام و نیروی قوت و قدرت تمام سرقا سر آنحصار را در حیطه محاصره دارند - و از قلب غله و کثرت فحط و غلا کار بدان حد کشیده که بر قلعه استیلا یابند - درین صورت خلاص این احلاص آئین ارادت سرش که بنابر مقتضای سرنوشت نیک جبهه عبودیت دیرین را از سر نو بداغ بندگی زینت داده بر ذمت هم اولیان دولت ابد قرین لازم است - یقین که مسارعت در التزام طریقه کومک و مساعدت که عین دولتخواهی است منظور خواهند داشت چون خانخانان برین اتفاق حسن که نتیجه اوصاف متوائی و انظار مناسب افلاک و انعم بود اشراف و اطلاع یافت بکارفرمائی همت عالی و کار طلبی احلاص نسحت حانزمان خلف الصدق خود را با توجی جرار از اولیای دولت ابد طراز بر سر محالخان بر سبیل متقلا راهی ساخت - و خود نیز بتاریخ بیست و دوم دی ماه بانیت صادق و رای صائب و اندیشه درست و عزم نافذ از دنبال بطریق استعجال روانه شد - چون خان زمان باعتماد عون و صون آلمی و اعضاد اقبال پادشاهی پراستگنی فوج و پراستگنی صفوف روانه شده بود همین که طلیعه هراول از کریوه پهلومری گذاره شد ساهو و رندوله و انکس خان و غیر سرداران باهشت هزار سوار جرار به بلندی برآمده صف آرا گشتند - و باوجود کمال عدم ثبات قدم پایمردی برکاب پایداری نموده باندازه دستبازی سرگرم بان اندازی شدند - درین حال دلیر همت و لهراسپ برادران خانزمان با سایر همراهان بادپایان شعله شتاب را بآتش افروزی خار مهمیز سرعت انگیز گرم عنان ساخته جلو ریز بعرصه ستیز آوردند - و هژبران پیشه ستیز همدست یکدیگر شده جنگ به خون ریزی آن روپاه متشان دغا پیشه تیز نمودند - در عین این حال که جنگ از هر دو سو ترازو گشته عالمی متعاقب یکدیگر بعالم دیگر روانه می شد - و معامله بر نیروی سر پنجه و زور بازو افتاده دلاوران مخالف

و موافق بر سر آن پله مایه قدر و مقدار دلیري يکد گر مي سنجيدند - و هرکرا کفه بر دلي گرانبار تر بود جای خويشتن را نگاهداشته - بيکسران خشک مغز از ادای حق برابري سر باز مي زدند- بيک ناگه نصرت آسماني موافقت موافقان بها آورده غنم را های ثبات از جا رفت - و از هجوم جنود رعب طریقه فرار که همواره آن هنجار ناهموار بی سپر این گروه ناپاکار است پیموده تا نالاب کهرکي بهمان پا تاختند - و موکب سعادت تا آن موصع همه جا مراسم معاقب بها آورده در اثنای تعاقب نیز جمعی کثیر را بی سر و بی سپر ساختند - و بعد ازین فتح نمایان سرداران عادل خان را پی ممکن برجا نمانده ثبات قدم را حیر باد گفتند - و با فتح خان ابواب موافقت مفتوح داشته پیغام دادند که چون اصل پیشنهاد اقواج پادشاهي استیصال بنهاد دولت نظام الملک و استخلاص حصار دولت آباد است که تسخیر ولایات دکن متفرع بر آن میگردد - و این معني که عنقریب بچهره کشائي اقبال صورت بسته چون بالآخر منجر به تزلزل بنیان خانواده عادل خان مي شود بهیچ وجه مرضي ما نیست - و صلاح طرفین در قواعد عهد و میثاق ما که اونیزی دولت این دو سلسله ایم انحصار دارد - انصب آنست که به بشیید مائتي صلح پرداخته از مصالح اتحاد و انقای اساس دولت این دو خانواده را استواري دهیم - و باین برای بنای اساس آشتي از هر دو سو طرح اظهار یک جهتي انداخته بهمه جهت رنگ شعار یکرنگي ریختند - و بمیانجی رسل و رسائل عقد بیعت بهمان آورده وثایق پیمان را بایمان موکد گردايدند - که ازین پس طریقه وفا و وفای پیش گرفته در رسانیدن رسد آذوقه و ادای مراسم مدد دقایق همراهی بدرجه کمال رسانند - و دم نقد از تعهد تسلیم سه لک هون فتح الباب سایر ابواب امداد و اعان بها آرند - فتح خان که از فاتحه ورکار باز مدار بر بد عهدي و پیمان شکني نهاده بیعتی را ناشکسته نگذاشته بود مگر میثاقی که در عهد فطرت نخست بانگاهداشت سر رشته خلاف و نفاق بسته همان را درس نگاهداشته بود بفریب و دستان ایشان بازي خورده بآن بد اندیشان که در حقیقت ناراستان بودند همدست و همدستان شده از سر پاس گفته و پذیرفته خویش در گذشته سر رشته بهبود وقت را از دست داده - و باجود آنکه فقدان آذوقه قلعه در پایه بود که چار پایان ایشان یکسر از دست رفته بودند از تعهدات مردم عادل خان درباره نگاهداشت

حصار بر سر ثبات قدمی که مقدم بر منزل عدم بود با محکم اموده و بیجاپوریان بد عهد خاطر جمع نموده از سر نو در صدد آوردن رسید غله و کشیدن آذوقه شدند - چون خبر نقض عهد فتح خان در ظفر نگر به خانخانان رسید بنا بر تحریک غیرت و تحریر حمت تکباره در پی چاره گری این کار شده همت کار گر را در باره نبیه آن سبک سر بل گوشمال سر تا سر آن بهی مغزان شمنوده خرد کار فرموده نخست بخان روان نوشت - که قل ار رسیدن سایر موکب اقبال آن حصار را از روی کمال اقتدار استقلال قبل نماید - و از سر نو دل بر کار ساری بیس حالص و عزم راسخ و همت نافذ و رای صائب بسره عدو بندی و قلعه کشائی پیش نهاد سازد - و چون از فسخ دستگاه قحط و غلا صاحب کار بر اهل حصار سنگ گشته بنا بر آن رندوله و سا هو مضمهور بطام پور آمده در پی سامان و سر انجام قلعه اند - اول بر سر ایشان برکتار آورده آن بد اندیشان را ازینجا بیجا کند و خود در جای ایشان اقامت نموده ناصط طریق تمک گیری و بضای معاصره در صدد انسداد مخارج و مداخل قلعه باشد - که مبادا محافان ناگهان آذوقه ازین ممر به متحصنان رسانند - و شاید که ازین راه گروه محدود ابواب طلب امان مفتوح دارند - اگر تا رسیدن اینجانب سیمای مقصود در آئینه و فوع چهره جا گشته همکنان از در استنمان در آیند درین صورت زینهار از ایسان دریغ ندارد - والا فرمانروای تیغ بی زینهار را بر ایشان حکم سازد - چون نوشته بخان زمان رسید بسرع تمام به نظام دور آمده فتنه پژوهان را از حوالی دولت آباد بر آورد - فتح خان از شنیدن این خبر و فقدان قوت و فوت هلاک و بوار خویش در آئینه روزگار معائنه دیده به کار فرمائی ادبار و رهنمائی اندیشه دور از کار دل نهاد مرگ شده دیگر باره بمقام اسبکام برج و باره در آمد - و حیریت خان عم رندوله خان را که سه سالاد عادلخان بود با سیصد سوار بدرون قلعه طلبید - درین اهام خانهایان نیز بتاریخ بیست و یکم اسفندار بدولت آباد پیوسته روز دیگر دور دایره حصار را بی سهر باره باد رفتار ساخت - و همگی اطراف و اکناف آنرا ناحاطه هرکار نظر دقت نگر در آورده کیفی حقایق آنرا از فرار واقع تصور نموده - آنگاه جکراج را در خانه فتح خان بدروازه بنا کچهری جای داده دروازه نظام پور را بخان زمان و دروازه پتن را به نصیری خان سپرد - و کاغذی واره نزدیک بحوض قتلو که کاغذ دولت آبادی مشهور را کاغذگران

آن قریه می سازند باهتمام دلیر همت و حمی ار مردم کار طلب مقرر ساخت- و خود در خانه نظام الملک که متصل بقلعه در نظام پور واقع است اقامت گزید- و دیگر جای نیز ملجها را بهای استوار ساخته قلعه را از روی ظاهر باحاطه دلیران بلند همت و باطناً باحاطه همت دلیرانه محاصره نموده- و از سر نو کمر بعد و بندی و قلعه کشتائی بسته نمیه مایحتاج کار و در بایست وقت از ساختن سرکوب و جوانه و زینه و امثال اینها پیش نهاد نمود- و خان زمان را با پنجهزار سوار جرار جنگجوی نبرد آزما معین نمود که پیوسته مستعد کار و آماده پیکار بود- و هر ملجاری را که مدد کار در کار داشته باشد با دو رکیب در آورده بشتاب سیلاب سر در نشیب روی بدان سو آورد- چون سرکوب آن حصار در کوهی که پیش روی کاغذی واره واقع است انحصار داشت- و وایدید سپه سالار شهباسد شمار نوبهای راست آهنگ درس انداز نور رس از ده دمس که بدی عالمی برهم زده جبال البرز مثال از بیخ و بن میکنند- و یکس بارهای سبعة سپهر چنبري افکنده بروج دوازده گانه چرخ اعلی را در یکدگر می شکند- کارگذاران حیل پرور و منصوبه ساز باستعمال فنون بیرنگ و فسون باضم انواع حیل ریاضیه و جراثقال چندین کوه آهنی و روئین را بفراز آن کوه خارا بر آورده نصب نمودند- و چون سپه سالار- و بها را حسب المدعا حاجا قرار داده خاطر اربین سر جمع نمود جمعی را به نگاهبانی ایشان برگماشته لهر اسپ را باهتمام ایسان و کارفرمائی عملة بوخانه بازداشت- و از آن جانب نیز فتح خان بسرانجام مصالح قلعه داری و استحکام دادن باره و مسدود ساختن مخارج و مداخل پرداخته نظام الملک را در کالا کوت باز داشت- و خود در مهاکوت جای اقامت گزیده همگی مردم را درون حصار عتبر کوت اساس نهاده عنبر که محیط بیرون شهر است گذاشت- چون قلعه اصل دولت آباد که مانند سرکش کاف کوه بر قله کوهی قاف شکوه سمت وقوع یافته بنا بر آن از حراس و نگاهبانی بی نیاز است چنانچه چندی از تفنگچیان همواره آنجا می باشند درین وقت نیز بروفق دستور معهود بهمان اکتفا نمود- بمجلا درین ایام که روز باران محاصره رونق تمام داشت و پیوسته هنگامه مقاتله و مجادله و مواجهه و مقابله از بیرون و درون گرم بوده طرفین داد دار و گیر و زد و خورد می دادند- باوجود آنکه در برج و باره قلعه انواع آلات آتشباری از توپ و تفنگ و بادلیچ و

ضربن و امثال اینها سرکاری عملی این امر که پیوسته بر سرکار خود جد و جهد داشتند در کار خود سر راست بود - بهادران غنیم بنحوی گرم تگابو بودند که نفش کشیدن در ضمن دم زدن و آرمیدن در عین طپیدن عمل می آوردند - چنانچه هر چند دود از نهاد و دمار از جان و شعله از دهان ابشال بر می آمد بیشتر سرگرم شغل خویش می شدند - درین حال قطعاً بهادران جان سپار و اولیای دولت پایدار در برابر ثبات قدم از دست نمی دادند و به پیشرفت کار مقید شده مطلقاً در جان فشانی های کم نمی آوردند *

از سوانح این ایام رو گردانی یافت حان نابجرد و فرتوب اسب از سعادت دو جهانی - و کیمیم معنی مذکور این صورت داشت که چون قلعه دولت آباد مشرف بر استخلاص شد آن تیره درون از راه اخلاص باطنی که به سلسله نظام الملک داشت و میدانست که این مقدمه باعث تخریب مطلق و استیصال بر اصل آن در میان میشود به خاطر ناقص آورد که از هر راه که رو دهد زیاده بر امکان کوشیده نگذارد که این معنی صورت بندد و این امر واقعی که تقدیر بر آن رفته بوقوع بیوندد - و خون کاری که بالفعل در قوت اقتدار او بود در رسانیدن آذوقه بدان حصار و اسداد اهل آن که به تفتنجی انحصار داشت - لاجرم مکرر این اندام دورا کار نمود و غایب مقدور خود را بفعل آورد و لیکن اراده نارس او از قوط ضبط و ربط خانخانان صورت نه بسته بر وفق مدعا بظهور نرسید - و آنکه چندین مرتبه از اردو بازار آن ناپاکار حسب الاستصواب او غله می بردند گرفتار گشته - از آنجا که مدار سالارگی سپاه بر مدارا و اغماض عین اسب خانخانان بحکم اقتضای وقت این معنی را بر روی او نیاورده مقرر ساخت که حمله آن بار و عملی این کار هر بار که گرفتار آیند همانجا بقتل رسانند - با آنکه مکرر خون گرفته چند دستگیر شده بیاسا رسیدند و خبر بان آشفته مغز و خفته خرد رسید بدین مایه تدبیرات اصلاً متنبه نگشت - و بحکم ناپخته کاریهای اندیشه خام همان سر رشته را از دست نداده بر سر پیش نهاد پیشینه می بود - با آنکه از خار خار داعیه مذکور که باعث خلط خاطر آن ناپاکار شده بود کار بجای رسید که کچه این نفاق محفلی نحوی گل کرد و بغیة این راز نهفته آن گونه بر روی روز افتاد - که خانخانان را باوجود این مرتبه اغماض عین سر رشته اختیار پوشیده گذاشتن و در لباس نگاهداستن آن سر

مستور از دست رفت - و رفته رفته شهرت کرده گفته باورسید - و باوجود آنکه از جانب خانخالان هنوز این معنی بروز نکرده بود بنا بر تلازم خیمات و خوف و حذر عذر یکبارگی ناسپاسی و حرام نمکی بر خود روا داشته از سراضطرار عار فرار اختیار کرد - و از همراهی موکب اقبال بریده با همگی مردم و بنگاه خود بغیل عادل خان پیوست - و چون بسبب عدم آذوقه کار بر فتح خان به تنگی کشید بیجاپوریان بخاطر آوردند که به روحه که رو دهد غله باورسانند - بنا برین قرار داد هنگام شاه با قریب چهار صد گاو غله بار بنواحی معسکر اقبال آمده آهنگ دخول قلعه نمودند - و هنگام نصف شب در وقتی که خان رمان باهتمام ملچار شتافته بود پیخبر بر سر منزل او رندوله و فرهاد و بهلول و ساهاو با قریب چهار هزار سوار ریختند - راو ستر سال که خان مذکور نگهبانی بنگاه ملچار خود را بدو و اندک مایه مردم ارسپاهیان خود با گذاشته بود با راهپوتان خویش و مردم خان زمان رو بمقابلۀ ایشان آورده مردانه کوشید - و بضرب تیر و تیغک شمار از روزگار ایشان بر آورده کارسانی عریب بر روی کار آورد - چنانچه باوجود قتل عدد اولیای دولت و کثرت اعدا جمعی کثیر مثل برادر زاده بهلول و چند نامدار دیگر از آن باد ساران آتشین سر بر خاک هلاک افتادند - و باقی مغلول و منکوب رو راه فراه آورده هزیمت را نوعی از غنیمت شمردند - و درین دستبازی مالیاتی سزا یافته دوسه روز سرگردیان فروبرده های بدامان کشیدند - گریختن بی آرم هنگام نصف شب بعد از سه روز باز نزدیک معسکر فیروزی نمودار گشتند - خانخالان تاکید نمود که زمین هر از کربوه و خاک است افوج قاهره یسال بسته رجای حرد بایستند تا مخاذیل شوحی کرده از جای خود پیش نیابند - و جلو نیندازند - دایران معرکه هیجا بموجب قرار داد آمادۀ کارزار گشتند - و ره نوردان وادئی فنا عنان تافته نزد یاقوب و رندوله که متصل نظام پور متردد نشسته بودند رفتند - و همانوقت مجلس کنگاش آراسته از سرزنش یافت برود و سپاه بجای پور از آمد و شد تا تمام و سوار بی هر روزه و خود نمائی ازدور مانده باز در عین گرمگاه روان که سرداران عسکرفروز از همه رهگذار آسوده خاطر در منازل خویش آریده بودند اتفاق یکدیگر دلیرانه بر سرخیمه و خرگاه دلیر همت ریختند - و او خاطر بعون و صون الهی و همراهی اقبال بادشاهی جمع نموده با جمیعت قلیل سرگرم مقابله

و مواجهه شد. - اتفاقاً نخست از صف اهل نفاق و خلاف خون گرفته که پیمانۀ زندگانی او از درد محاب ابریز و کاسۀ سش از بادۀ غرور و پندار سرشار بود باد جبروت در بروب انداخته نعره مصاف تاخت و بیانگ بلند درخواست مبارز به پرتهی راج راتهور نمود - و او را تهور راجپوتی عمده دواعی اجاب ملتئم آن مدعی گشته باو روبرو شد - چون پرتهی راج را زور سرپنجه و نیروی بازو از همراهی اقبال کارساز حضرت ظل الهی بود در اندک فرصتی پروغالب آمد - و با دو تن دیگر که به امداد آن اجل رسیده شافتند و تا رسیدن ایشان آن ناپاکار بجهنم رسیده بود ناچار باو هم نبرد شدند تنها در آویخته بهمان اعصاب سر هردو از تن برداش - درین اثنا مرزا لهراسب با فوج خود آمده بدلیز همت پیوست - و طرفین از فرط کشش و کوشش پیوند تن از جان یکدیگر گسسته شعلهای آتش تیغ کین را باوج فلک رسانیدند - و از روی کمال استقلال و افتدار باهم در آویخته از عایب زد و خورد در معرکۀ جانفشانی و سرباری سرگرمی دیگر اندوختند - چنانچه در یکدم از اثر فسون همزبانی و خاصیت افسانۀ حوایی میان نیر زمان بسی خون گرفته را خواب مرگ فرو گرفته با امداد روز نشور خفتند - و در نیم نفس بسی سرکشان که مانند پست همتان ننگ قرار با خود قرار نداده خود را باتش تیغ شعله بار دلاوران تهور شعاز زده بودند باتش حمیت جاہلیت سوختند -

بالآخر از مہب عنایت ربانی نسیم نصرت برگشتن اقبال حضرت شاهنشاهی وزیدن گومت - و افواج غنیم خدایان شمار که در حقیقت خار راه کشایش کار بودند گل عار فرار بر سر زده رو بواہی ہزیم بہادند - و بہادران بر سبیل تعاقب چند کروزہ از عقب ایشان شافتند گروہی انبوه را در عین ہزیم بہ دار البوار راہی ساختند - در اثنای این حال چون خانخانان اطلاع یافت کہ بیست ہزار گاو غلہ با سپہد و پنجاہ سوا از بندہای درگہ در ظفر نگر رسیدہ از ملاحظہ دستبرد غنیم کہ مانند اندیشہ خود در آن سرزمین پراگندہ شدہ اند یارای رسیدن خود بہ لشکر ظفر اثر ندارند - سپہ سالار مبارز خان و نظر بہادر و راو دوا را بجهت آوردن آن فرستاد - و بنا بر احتیاط خانزمان بہادر را نیز از عقب راہی ساخت - بہلول و ساہو وغیرہ مخدولان با فوجی گران سنگ باہنگ قطع طریق بہادران راہی گشتہ با خان زمان روبرو گشتند -

و جنگی عظیم در پیوسته دلیران کوه وقار بباد حمله صرصر اثر گرد از بنیاد وجود نابود آن خیل سبکسر باد سار بر انگیزخته بهر طرف که رو می آورند جمعی کثیر را عرضه تیغ پیدریغ می ساختند - و از صدهای سخت سنگ بفرقه درمیان ارواح و اجسام آن خاکساران آتشی سرشت انداخته از دست بردهای بی دربی کار بجای رسانیدند که هیچ خون گرفته را از روی پیش آمدن در عرصه گاه خاطر جلوه نمی نمود حد جای آنکه پای جرات و جلالت از خانه رکاب فرا پیش گذارد - و هیچ سر گذشته را از فرط افسردگی دست گیر امل هنگام گبری نمی گرائند تا مگرم ساختن عثمان مرکبان چه رسد - محملاً از سه بهر روز تا دو گهری شب هنگامه جنگ ترو نمک و نیزه و شمشیر گرم بوده جمعی کثیر از مخالفان بقتل رسیدند و اکثر رخمهای متکر برداشتند - و از موافقان حندی که بکه تاز عرصه بهز جلوئی و پیش روی بودند به برداشتن جراحات های کاری که همانا التماسی اطاع ابدی نکامی و کسکاریست فرمان یافتند - و در باین امر چون سراران غنیم - یدند که در عرصه کارزار از پیکار بهادران حر خوردن زخمهای کاری بری برنمیدارند و سوای بقتل دادن مردم کاری نمی سازند - ناچار بتک و تا جان بیرون برده خود را به پناه کوه انداختند - بهلول مخدول که سر کج اندیشان و ناراستان بود و مکر دوستان او در داستانها ضرب المثل این خیال خام پخت که بدول آباد شتافته به خانخانان که در آنولا اکثر مردم کار آمدنی را برای آوردن رسد از خود جدا ساخته خود باندک ساهی در اردو مانده بود دسبری نمایان نماید - بنابرین رای ناصواب دست از جنگ کوتاه ساخته سمع دول آباد بهین گرفت - خان منصوبه بین پس اندیش از فرط پردلی بواستی تدبیر که در امتال این احوال عین نمکو محضریست ره برده یقین دانست که حویشتن داری و بهلول تهی کردن آن دغا پیشه حریف بر فن از پرخاش جوئی خالی از عذر سکالی نیست - و بنابر آنکه از کمی مدد سپه سالار و مکاری آن غدار پرکار آگاهی داشت بمجرد اندک جولان اسپ اندیشه راه به پیشنهاد آن سرگروه اهل عناد برده در صدد مدد خانخانان شد - و خواست که بمنصوبه باژنی غاثانه فرزین بند آن مدبر مدبر را که به لجلاج شطرنج روزگار دو رخ طرح می دهد برهم زند - در دم دلبر همت را با فوجی آراسته نزد خانخانان فرستاد - چون بهلول و سایر بداندیشان

تیره رای در عین ظلمت شب به ، و سکر خانخانان رسیدند - از آنجا که حواست آلمی به وهن و ضعف هواخواهان دولت تعلق پذیر نه گشته مقتضای مصلحت قضا و قدر امری دیگر بود - همگنان باتفاق کاحه بناهر وفق مقتضای حال آنوقت صلاح در سبخن ندانسته هنگام طلوع طلیعه بامداد را ميعدد چنگ قرار دادند - قضا را آخر آن شب دلیر همت به خانخانان پیوسته ، مخالفان پیوند امید بسته گشتند - و آن مخذولان بی اختیار فسخ عزیزم نموده سلوک طریق هزیم را غنیمت دانستند *

از سوانح این ایام آنجهانی شدن اوداجیرام اسب - آن بنده درست اخلاص که از سلسله برهمنان دکن بود و سابقا نزد عنبر اعتبار داشت و بعد آن داخل بندهای درگاه گشته بمنصب پنجهزاری ذات و سوار سراقازی یافته - بناهر اشتداد عوارض عارضه که از دیرگاه باز بر مزاجش طاری گشته این وقت طغیان نموده بود در گذش - چون مردم کار آمدنی داشت خانخانان بطر حمضای وقت و حال انداخته منصب سه هزار ذات و دو هزار سوار بنام سر حوید او تجویز نمود - و بسب و ششم سردار والا مقدار صلاح وقت در آن دید که فوجی جرار سردائی حان زمان بر سر بنگاه مخالفان که در آن نزدیکی اتفاق وقوع داشت ارسال دارد - بناهر آن نصیریخان و سایر اعیان عسکر اقبال را همراه آن خان صرحت نشان بتقدیم این خدمت نامزد فرمود حان مذکور دلیر همت را با تابستان خانخانان و راجپوتان کم منصب بهراولی منصوب ساخت - و برانغار را باهتمام مبارز خان و سایر افغانان و جرانغار را به نصیریخان و مردم او باز داشت - و خود با راو سترسال و راو کرن و غیره در قول قرار گرفت - و بعد از طی چهار گروه مسافت افواج - مخالفان تیره باطن نمودار گشته مواجهه و مقابله پرداختند - و برین سر دیگر باره اصحاب وفا و وفای و ارباب خلاف و نفاق روبروی هم شده ارباب نور و ظلمت و حق و باطل بیکدیگر در آویختند - و عموم آن باطل ستیزان ظلوم و جهول خصوص بهلول حق نعمت ناشناس ناسپاس با اهل حق و حقیقت در آویخته بجای دستبرد سرمی باختند - و درین مرتبه نیز مراتب شدت کرو فر برادب شتی از کمرهای دیگر در گذشت - بهادران هر دل کم هراس مانند شیر ژیان و ببر بیان خود را بمیان آن روبه منشان

و حمله گران زبون گهر انداختند - و ساحت سینه را از کهنه دهرینه آن
 به اندیشان پرداخته عرصه جنگ را از تنگ وجود ایشان خالی ساختند -
 چنانچه در یک لمحّه مجموع دواب و اسباب ارباب خلاف از اسب
 و شتر و گاو و هیمه ها - سایر احوال و ائصال و غله بسیار بتصرف در آوردند -
 و تله قریب دوپهر بآهنگ فراهم آوردن تاراجیان و نفقه احوال و اسوال
 گرانباران درنگ نمودند بجز همکنانرا از نزدیک و دور یکجا کرده بهیشت
 اجتماعی کاسون و مقضی المرام معاودت نمودند - درنتولا فتح خان را
 اظهار جرأتی بغاطر رسیده از سر تجلد فوج آرا شده دو سه رنجیر فیل
 جنگی که در قلعه مانده بود پیش انداخت - و خود از دنبال روانه
 شده بدروازه بتن و کهرکمی آمد - و چندی از دلیران برگزیده را مقرر نمود
 که از راه درپچه که روبروی نقب واقع بود بیرون رفته سپه‌ای کار و مترصد
 پیکار باشند - تا آنکه که خود نیز از عقب ایشان برآمده بهیشت
 اجتماعی روانه شوند - شاید که بر نگاهبانان مدجاری که نقب از آنجا
 سر شده بود زده دستبرد نمایند - و مردم بادشاهی از این معنی آگاهی
 یافته جمعی از سپاهیان کاری روبروی ایشان شده کار از مواجهه و مقابله
 بمجادله و مقاتله رسانیدند - و چندین تن از آن زیاده سران را بضرب تیر
 و تفنگ از پا در آورده دیگرانرا سر راست براه قرار فراری ساختند - چون
 درین چند گاه بهادران موکب اقبال از فرط اشتغال به سفل جلال و قتال
 متوجه به کسبی که عبارت است از آوردن گاه و هیمه نشده بودند لا حرم
 این دو متاع کم یافت در همه اردوی معلی نهایت مرهه کمی گرانیده
 بود - چنانچه گاه جای اکسیر اکبر یافته هیمه قدر کبریت احمر گرفته بود -
 بسایر آن حسب الاستصواب خانخانان خان زمان و نصیریخان برای
 محافظت عمده این کار و حمله این بار نامزد شدند - و خانخانان قرار داد
 که خان زمان برای آوردن کسبی بشتابد و نصیریخان نزدیک اردو بایستد -
 تا بان مردم که در رفتن و آمدن پس و پیش باشند گزندی نرسد - چون
 مردم اردو که بکسبی شتافته بودند بنابر عدم آگاهی از کید اعداء دولت
 نامتناهی بگاه معاودت شتران و فیلان گرانبار هیمه و گاه را پیش انداخته
 راهی شدند - و ندوله و چندی از سرداران بگمان خالی بودن پیشه
 از سپران شیرک شده همکنان را قتل نمودند - اتفاق نصیریخان که تا
 معاودت خان زمان در نزدیکیهای اردو توقف نموده بود بر مواضع اهل

نفاق مطلع شده فوجی از تابینان خود فرستاد - رندوله که درین صورت نقش مرادش بر وجه احسن درست نشین شده بود ازین معنی آگاهی یافته دانست که سهم اندیشه آن خطا پیشه هدف اصابت بر مورچه و دام مکیدت آن فاسد عقیدت صید مقصود بر وفق کام و طبقی مرام بقید اجاطه در آورده - با سایر همراهان که قریب سه هزار سوار بودند چلو ریز بر سر ایشان تاخت - نصیر یحان ازین معنی خبر یافته با آیکه با اکثر همراهان و تابینان خود را برای محافظت سر راهها جاهها متبقی ساخته زیاده از پانصد سوار با او نمانده بودند از قلات جمیع اندیشه مند نگشته مانند سیر زیان که همواره بی مددگار یک ننه رو بمرصه کار زار می آرد بتأیر انداز گوشمال آن شوخ چشمان به قلب سپاه ایشان ترکتاز نمود - و در اثای راه جمعی از نمنگجهان بر آپکندی سر راه مخالفان بکمین نشاند - چون درین حال که رندوله و همراهانش مانند نخچیر رم خورده بی محابا شتافتند بر سر نیر کمین کشایان رسیدند - قدر اندازان ایشان را بیاد تفنگ گرسه بیکدم اسب و آم بسیار آن تباه اندیشان به خاک هلاک انداختند - باوجود اینگونه تنبیهی بلیغ اصلا متنبه نگشته بتأیر پنداری که لازمه غنوده خردی ست بمقتضای نفس اماره و طبع زیانکاره کار کردند - و دیگر باره خیال محال کمین کشائی بر محروسان حمایت خدائی بسته سمب فوج دلیر هم و میرزا لهراسپ پیش گرفتند - نصیر یحان درینوقت نیز رو بدفع آن بیره رویان نهاده در حمله اول سلک جمیع ایشان را از هم گسیخت - چون آن کوتاه نظران از همه سو حوادث آسمانی را محط خود دیده دانستند که ازین میانه جان و عیب بیرون نمیتوان برد خود را بر نثار عرصه مصاف زده راه هزیمت بیس گرفتند - و خان زمان در آخر آن روز بسلامت معاونت نموده همگی احوال و اقبال و روال و عمل آن امر مهم را قرین سلامت بمسکر سعادت رسانید *

از سوانح دولت روز افزون که در روز هماهون سوم فروردی ماه بمحض کار کشائی اقبال این تأیید پرورد حضرت ذوالجلال چهره نما گشت کشایش حصار عنبر کوفت سب - و تبیین کبفت این فتح مبین برین نهج است که چون روز گذشته یعنی روز میمنه افرورد دو شبه نقبی که از ملچار خان زمان سر شده بهلی حصار مذکور رسیده و برخی از باره و برجی از بروج آنرا خالی ساخته بهفتاد من باروت انباشته شد همت بر آتش

دادن آن گماشته بمقتضای رای صواب آرای سپه سالار کامکار قرار یافت که سایر سرداران و الایمقدار و بهادران نامدار ۲۰ راجه بهار سنگه و نظر بهادر خوشگهی و راجه سارنگه دیو و سید علاول و پسران ناهر خان و نظر بهک و یولم بهادر و کشن سنگه و مدن سنگه بهدوره و سنگرام زمیندار چون در پی بهکار بل بر سر کار بوده مسلح و مکمل سه گهری از شب مانده در مله‌ها خانزمان فراهم آیند - با مامدادان در حضور سپه سالار نقب را آتش داده راه در آمد حصار کشوده شود و به امداد دایید ایزدی یورش نمایند - قضا را در وقتی که یک گهری طلوع طلیعه صبح مانده بود و هنوز خانخانان و سرداران بر سر وعده‌گاه نیامده بودند که صاحب اهتمام مهمات نقب آتش بیاروت رسانیده - و بیست و هشت ذراع از دیوار قلعه و دروازه گز از برج بکام هواخواهان هوا گرفت و راهی خاطر خواه در کمال کشادگی و فسحت و شد - چون متکفلان عهده یورش هنوز بوعدگاه نیامده بودند و خانزمان و نصیریخان و دلیر هم و میرزا لهراسب بحکم دوربینهای خانخانان اطراف لشکرگاه را از آسیب تعرض مخالفان کم فرصت نگاه میداشتند که مبادا در عین سرگرمی بهادران بشغل یورش آن کوتاه نظران مساعدت وقت را از دست ندهد - و فرصت فوت نکرده بانداز نمایش دستبرد چشم زخم ناولیای دول بی زوال که لا یزال از گزند انتظار ناموافق انجم محروس بوده آفت عین الکمال بدیشان بر نرسانند - لاجرم باوجود حصول مقصد و عدم مانع آنگونه جاده عریض صاحب مفتوح شده بود کسی داخل قلعه نه شد - ازین راه خان خانان گرفته خاطر و در تاب شده غائبانده با همگنان گرم عتاب گردید - و بعد از طلوع مامداد خانزمان و نصیریخان را با همراهان دیگر طلب نمود - چون آگاهی یافت که مخالفان از اطراف و نواحی لشکرگاه خود نمائی و شوخ چشمی می کنند - بنابر آن خانزمان را بمداغه ایشان باز داشته دیگر سرداران را بنابر مصلحت یورش بیازگشت اشاره نمود - درین وقت که متحصنان بهیشت اجتماعی بر سر آن رخنه‌گاه جمیع نموده آغاز آتشبازی و بان اندازی کرده اراده داشتند که آما به تختها و چوبهای کان و امثال آن بل به بیر و تیغ و نوپ و تفنگ و بان مسدود سازند - بهادران رزم جوی که حسب الموعود یورش بذرفته لا فها زده بودند از دشواری کار و سختی جا در پس دیوارها ایستاده قدم پیش نمی گذاشتند - درین وقت سپه سالار کار طلب پس که طلبکار

پیش برد مطلب بود از اسب پیاده شده اراده نمود که خود درین صورت بی ملاحظه بدان فیل بند طلسم بپونند که خانه مات شاهسواران عرصه مصاف است رخ گذاشته نگذارد که بتارگی منصوبه سد رخنه غروچه آن راه را مسدود سازند - چون این معنی خلاف روش سرداری بود نصیربخان یورش پرداز و ملصق نیانسته آن کامگر نا-جویی را اذن پیشنهاد مانع آمد - و هر چند خاننغان در مقام امتناع در آمده آنچه در قوت امکان جد و جهد بود بعمل آورد - و هم چنان نصیربخان بر سر معاند پای افشوده سر کردن مهم بر ذمه همت گرفت - سردار شهامت شمار خون دید که این معنی از پیش نمی رود و نصیربخان چنانچه باید و شاید از عهده پذیرفته بر می آید - درین صورت که از تعهد آن سردار امداد جمیع خاطر اندوخته بود نفس پیشنهاد پیشینه از صفت خاطر معصوم نموده طرح بورس برنگ دیگر انداخت - و ماده سرگرمی و قوی دلّی سردار تا احاد سپاه مهیا ساخته همگنانرا به ترهیب و ترغیب بیحاک و امیدوار ساخت - آنگاه بتوزک و ترتیب اهل یورش پرداخته همیشه داس را نیز با جمعی از تائبان کار آمدنی خود همراه داد - چون نصیربخان با سایر مردم و نظربهادر حویشگی جمعی را که تعهد در آسپن رخنه حصار نموده بودند پیش انداخته از دنبال ایسان روانه شد - و از هون عنایت ربانی و صون حمایت آسمانی که حرزست حرز و حصنی اسب حصین سپر و پل بیروی دل و زور بازو ساخته بانصرام پیش نهاد خاطر پرداخت - مچملر همگنان بهیئت اجتماعی خود را بر آن دریای آس که موج سر و نور بر چرخ اخضر میزد زدند - متحصنان از سر جان گذشته در دهانه رخنه پل بر سر مال و عرض خانمان پای محکم نمودند - و از طرفی هگانه بدل و رد و بدل بنوعی گرم گردید که در برابر آن فنکچی آفتاب عرصه معشر افسرده می نمود - و روز بازار داد و ستد دلاوران بنحوی رونق پذیر شد که در جنب آن دار و گیر روز حساب بشمار در نمی آمد - چون درین گونه وقتی هواخواهان دولت سمرقانی که همواره خواهان این روز بوده سودای سربازی و هوای جانفشانی را در دماغ جا می دادند - لاجرم در زد و خورد پای کم نهاورده غرامت سربدر بردن و زیان جان بیرون آوردن بر خوشتن روا نداشتند - و بافاداز دریاب نیکنامی کونین لوای جد و جهد افراشته همت بر بر آورد آرزوی

دیرینه گماشتند - تا آنکه خلقی بیشمار از مردم سپه سالار و ناپیشان نصیریخان که فدویانه می کوشیدند زخمی شدند چندی نصیری و از جان نثار گشتند - کوتاهی مقال در عرض اینحال که کار رزم و پیکار در عرصه نبرد مردان بطول و معامله جدال و قتال ثابت قدمان سرباز به دور و دراز کشید - چنانچه نزدیک بود که از نفس کشیدن ازدهای دمان ضربن و نیش دوانی زنبورک و بدلیچ بل بدمدمه افسون - م گیرای دور و نفنگ متفسی در میدان جنگ نماند - قوی نفسان رزم آزمای که در راه خدیو مالک آقای و مالک رقاب انفس هیچ جز حتی حان عزیز دریغ نمی داشتند - و به بدل مال و نفر همت بر ابراء ذمه از حقوق مرحمت آنحضرت می گماشتند - باوجود آنکه زخمی و کشته توده توده و دشته دشته بر روی هم افتاده بودند از هر طرف بی ابا و محابا های بر سر قتل و روی حریح نهاده بیشتر بهشتی می دیدند - اعدا بمقام مدافعه و مانعه در آمده بصر ب نوپ و تفنگ و سرب آتس حقه های باروب علب رفع سطوت و کسر صولت بهادران می گشتند و بدین طریق سد رخنه نموده سنگ راه فتح می شدند - و دیگر بازه تائید یافتگان نصرت ربانی بهزاران جر ثقیل خود را بدهنه رخنه رسانده سایر منصوبهای انسداد را که مخالفان بصم انواع حیل با فنون جاره و تدبیر نصب نموده بودند درهم می زدند - بعد از تکرار این صورت در آخر کار یکباره همگنان دل بر سهادت نهاده ارته دل بسر بازی و جان فشانی پرداختند و بطیب خاطر کلمتین طیبین بر زبان آورده تکبیر گویان سوزن انداختند - و از جانب راست نصیریخان و نظر بهادر و سایر مردم سپه سالار از سر نجلد و روی بهور جسم از جان پوشیده نظر بر امداد بانی آسمانی دوختند - و از طرف دیگر راجه بهار سنگه و راجه سارنگ دیو و سید علاول و کشن سنگه و مدن سنگه بهدوریه و سنگرام زمیندار جمون بیاورثی توفیق با آن سوافاق وفا آئن وفاق سرشت اتفاقی نموده یکدفعه بدرون ریختند - چندانکه متحصن کدش و کوشش آنچه در توان امکان منع و دفع گنجایش داشته باشد دعا آوردند سودی نداد - و درین صورت عموم درونیاں مخصوص حیرت خان بیجاپوری داد دار و گیر داده آنچه از سرحد احتمال و قوت تصور درون بود در درون حصار به فعل در آوردند - چنانچه کار از تیر و نفنگ گذشته بهمدهر و مخنجر رسانیده از فرط سرگرمی ستمزدب و گریبان شدند - و معهدا بجای برسیده نقد عمر عزیز و گوهر وقت گرانمایه بیجا و بی

مصرف تلف و ناچیز ساختند - درین نوبت نیز گروهی انبوه به قتل رسیده جمعی کثیر زخمی گشتند - خصوص سرنوبت رندوله که همراه خیریب خان شریب بود از پای در آمده به بلس المصیر رفت - ناچار بعد ازین مراتب بقیة السیف تا خندق قلعه دوم که بمهاکوت اشتهاار دارد قرار اختیار نموده در پناه آن قرار گرفتند - درینوقت خانخانان بوقت رسیده خود را به بهادران جان سپار رسانید - و چون ازین دست حصاری حصانت آثار که ارتفاع اساسی تا شرفاب چهارده گر و عرض پنج گز است بنابر قائید ایزدی بقیضه قبض و تصرف اولیای دولت ابدی در آمد - سه سالار زبان نایش گذار بسپاس و ستایش حضرت آفریدگار کشوده همگنانرا موقع تحسین بسیار و مورد آفرین و شایاش پیشمار خود - و سایر غنایم و اموال قلعه که بدست یغمائیان عسکر نصرت اثر افتاده بود ازیشان باز یافت نمود - خصوص یک زنجیر قیل که بتصرف مردم بهمار سنگه بندیده در آمده بود آنرا نیز برو مسلم داشب - و چون خانزمان بعد از گرفتن حصار بر افواج مخالفان که در برابر او صف آرا شده بودند ناخته بود - و ایشان بنابر شکستگی دل و گرفتگی خاطر با دل پژمرده و دست افسرده از کار رفته عنان انصراف برتافته به بنگاه خود شتافته بودند درین اثنا خود را بهخانخانان رسانید - سه سالار اعظم با سایر امرای عظام بهمان پا سر نا سر درون حصار را پی سپر ساخته آنگاه تاپهینان نصیر یخان را با بهمار سنگه و پسران ناهر خان و سنگرام و چندی دیگر از ارباب منصب والا بمحاصره مهاکوت باز داشته خود باردو بازگشت نمود - و روز دیگر از منزل بطام الملک که درین مدب در آنجا اقامت داشب بهخانه یاقوب بد عهد که داخل عنبرکوت قریب دروازه مهاکوت واقع بود انتقال نموده مالوجی و جکجیون و چند منصبدار دیگر را بمحافظت ملحار که بهخودش منسوب بود منصوب ساخت - و در مقام سرانجام اسباب فتح حصار مهاکوت و صدد اهتمام سائر ما بحتاج این امر مهم شده نخست دتاها را خارا شکن فرهاد فن را که بنوک متین آهنین و سرنیسه فولاد صد رخنه در سد میکنند و هزار شکاف در دل کوه قاف می افکنند سرگرم سر کردن بقب و بیس بردن آن کار صعب ساخت - در عین این حال که سه سالار بتنهیه ناگیرر وقت اشتغال داسب خبر دادند که چون مخالفان را دست و دل از فتح عنبرکوت که تسخیر حصار اصل همانا فرع است

بافسردگی گزائیده - چنانچه از حصون دیگر نوید مطلق شده بنا بر کارفرمائی اضطراب بدست و پا زدن در آمده اند - لاجرم یاقوب و فرهاد و بهلول و کپیلاجی بجانب برار شتافته اند تا با شوب انگیزی و ترکتازی در آمده سر راه برسانندگان آذوقه و خزانة گرفته دسردی نمایند - بنا بر آن خانخانان از روی حزم و احتیاط که چهار دانگ ارکان اربعه سرداریست چهارم اردی بهشت خانزمان و راوستر سال و راوکران و امثال ایشان را با قومی آراسته ارسالداشت که همه جا از دنبال آن نه سگالان تاخته همگنانرا بتجوی گوشتمال دهند که من بعد از گروه سراندیش را امثال این حمانهای مهال سرامون خاطر قانع نگردد .

حون در عرض این اوقات از طول ایام محاصره و بضمیم اهمیت محاصران مسلک ضیق معاش بر متحصنان بطریقی تنگ شده بود که کار همگنان بهمان بل فی المثل کارد باستخوان رسیده بود - چنانچه اکثر مردم بیشتر اوقات از پوست خشک و استخوان پوسیده جانوران مرده اگر بدست می افتاد انرا نعمتی عظیم و لقمه حرب نموده روز می گذرانیدند - بنا بر آن رندوله و ساهو بر آن شدند که آذوقه سرار کرده در خندق برابر دریچه شیر حاجی بندارند شاید که بدین طریق قوت چند روزه بدست متحصنان افتاده فی الحمله قوی پیانند - قضارا خاخانان ازین قضیه آگاهی یافته بصیریخان و راو دودا و غیره را بمعطف طرف بیرون و همیشه داس راهپور را با جمعی از راجهپوتان به نگهبانی درون مقرر ساخت - که شب و روز بر سر کار بوده از غنیمت خبردار باشند که مبادا بهانی غله باهل قلعه رسانند - اتفاق در ماهان شب^۱ [چهاردهم] اردی بهست ماه رندوله و ساهو غافل از باز داشت کمین کشایان و بستی مداخل و مخارج با سه هزار سوار هزار سرباری آذوقه بنزدیکی معسکر اقل رسانیدند - و خود همان حا توقف نموده فوجی از سوار و پیاده تیر انداز و نیزه دار و نفکچنی کرناتک که در سرعت و چابکی بگ سبقت از باد پای ابر و گلگون برف می برند و در هیچ پایه های کم از سوار نمی آرند بلکه در هر پله در همگنان حریفده بازو بدستاری یک تاران می کشایند و رهگذار بر فیل سواران عرصه پیکار می بندند - همراه متحملان آن باز فرستادند

که غله را نزدیک قلعه انداخته خود با هستگی بار کردند - چون آنجماعت
 قریب به خندق رسیدند کمین کشایان ناگه از مکان و اماکن خویش
 بیرون بسته سر راه بر ایشان بستند - چون مخالفان مکرر پیکار بهادران
 تهور شعار آزموده سخت کوشی دلاوران جلالت کیش دیده بودند -
 و میدانستند که با وجود ممانعت ایشان درویشان را امکان بیرون بردن حبه
 از میان نیست - لاجرم بارها بی ستیز و آویز انداخته راه فرار پیش
 گرفتند - و همگی آنها بتصرف مردم نصیریخان و مهیش داس درآمده
 متحصنان حرمان نصیب جز عین فاحش حسرت بهره از آن نه بردند -
 چون فتح خان از رسانیدن آذوقه نومید مطلق شد معینا از رسیدن سر نقب
 پهای دیوار محصار مهاکوت و حساب رفته بتازگی شماری ارکارورگار تیره رو
 خویش برگرفت - و از صفحه روی کار ظاهر بود که دسام آن نیز بحوزه
 تصرف و حیز تسخیر بهادران عدو بند قلعه گیر درمی آید - لاجرم
 از هجوم افواج خوف و هراس که بی در پی بر شهر بند ناطق آن تیره
 درون سیاه بیرون ریخته در نا سر آنرا فرو گرفته بود - اهل و عیال و اسباب
 و اموال خود را بکالا کوت فرستاده با خیریت خان و سایر متحصنان
 جریده در مهاکوت توقف گزیده بکنج خذلان خزید - چون خیریت خان
 و دوتونا گهنا ته و ناناچی دوریه و باقی مردم عادل خان از شدت
 ضیق احوال در مضیق محاصره خصوص از محرومیت آذوقه بتنگ آمده
 بودند - معینا خاتمه کار معلوم نه و امید رستگاری از بالای قحط و غلا
 بیاورنی تیغ بیدریغ دانستند - لاجرم بتمام چاره جوئی درآمده در مال
 کار خود کنگاس نمودند - و بنابر انحصار رای صواب در ضمن امان طلبی
 و شفیع انگیزی بمیانجی استشفاع مالوجی استفتاح ابواب امان مال
 و جان و استدعای عدم مزاحمت در باب معاودت خان و مان نمودند -
 چون خانخانان درین ماده ایستادگی ننمود و خاطر ایشان از همد رهگذر
 بجمیعت گرائید - چهار گهری ارشب هژدهم اردی بهشت سپری گشته
 سرداران بیجاپوری بهمراهی دو صد سواهی از اطراف ملههار نظر بهادر
 بدست آویز کمند فرود آمدند - خانخانان از روی طرز دانی و کار آگاهی
 در مقام داجوئی و دلدهی سرداران مذکور شده بیرداخت احوال و مرمت
 ظاهر و باطن ایشان پرداخت - و دلیر همت را مسلماندار خیریت خان نموده
 ضیاف، سرداران هندو بمالوجی مرجوع داشت - و روز دیگر ایشان را
 نزد خود خوانده بر وفق مقتضای وقت و حال نهایت گرمی و مهربانی

در باره هریک بظهور رسانید - چند آنکه کلف باطن و وحشت خاطرشان
 بیکبارگی بانی و انفت مبدل شده قلوب رسیده همگنان به آرام گرانید -
 و بتقریب سخن خانخانان گوش زد سایر مستمعان گردانید که چون
 عنقریب موکب اقبال حضرت صاحبقرانی قرین سعادت جاودانی
 می رسد پیشنهاد خاطر آنست که زود تر به تسخیر این حصار پردازم -
 و پس از پرداخت این مهم پیش از وصول رایات برکت آیات نهایی
 مساعی جمیله در تهیه اسباب فتح بقیه حصون و قلاع و تسخیر همه قلاع
 و اصفاع دکن مبدول داشته گوشمال اهرمن نهادی چند شیطان نژاد
 وجه عزیز عزایم خاصیت سارم - خصوص استخلاص بیجاپور
 و استیصال مژذولان مقهور که از سعادت بدگی رو نافته و بدآن حدود
 شتافته عادل خان سلیم الصدر ساده دل را برهنمونی طریق عصیان
 بر سنوک بیره طغیان دایسته اند - و بتازگی همت کارگر و جهدکار ساز را
 به پیش رفت این کار گماشته از عهده حق و کوشش و کشتش بر آم - ولیکن
 بحکم آنکه بنیه و تادیب این خورد سال غنوده هوش کم خرد که مستلزم
 تخریب بلاد و تعذیب عباد است بالذات مقصد نیفتاده - و عرض اصلی
 استقامت آن کودک مسی می خرد و ش که به بد آموزی مشتی تباه
 گرای خوب سیر نمی کند بر طریق مستقیم انقاد و اطاعت است -
 چندی قریب الی الخالق و طلباً بصلاح الخلق بتقریب گذرانیدن موسم
 برسات و گذاشتن بهادران کار طلب در تهانه حات سر زمین احمد نگر را
 سرمنزل اقامت می نمایم - که مگر درین میانه آن کناره گزین طریق
 نجات بمیانجی عقل صلاح اندیش بر سر راه آمده بهبود حال و مال
 خویش فرا پیش گیرد - و نیوه ستوده والد مرحوم خود را از دست نداده
 سنت سنیه اسلاف خویش را دستور العمل سازد - تا در آن صورت این
 خیر خواه عباد الله باظهار عبودیت و اطاعت او قناعت نمود باین
 دست آویز از در شفاعت در آید - و بوسیله عرایض موافق فرو گذاشت
 خود سرپا و نافرمان برپا که در عرض این مدت از و سرزده از درگاه والا استدعا
 نماید - و اگر بنا بر عدم خواست ایردی حیرت عاقبت و حسن عاقبت
 خویش نخواهد و بخواهد خود در اسمیضا دولت دیرینه سال سلسله
 خویشی کوشش نماید - و بر وفق همان دستور بدستان فتنه پرستان نازی
 خورده گردن کشی از سر بنهد - عنقریب حال زمان را در قندهار و

دلیر همت را در پونه و چاکنه و مرزا لهراسپ را دو دهارور گذاشته و خاطر از تهانجات بجمع وجوه جمع نموده ساختن پای حصار بیجاپور را مجمع عسکر منصوره خواهد ساخت - چون بمصود در طائی این ابواب حکیمانه ادا شد همگنان رخصت یافته روانه مقصد گشتند -

درین اوقات چون خانخانان اطلاع یافت که تنگنای صاحب حوصله و مصطفی عرصه کار بر منحصنان از آن تنگ تر گشته که دیگر پذیرای تنگی توانند شد و بنابراین قلعه امروز فردا مشرف بر فتح است لاجرم درین باب اهتمام بیشتر نمود و هر روز بملچار دلیر همت که حصار کالاکوت از آنجا تپ رس بود منی شتاب و از صبح تا شام هر توپ را بحضور خود چندین مرتبه آتش می داد و می فرمود که بان نیز بیندازند - درین اثنا چون رندوله و ساهو دانستند که کار از چاره گرئی چاره گران گذشته و معامله بدان رسیده که سعی عبث بلکه مغل باشد - نخست بر آن شدند که سرخویش گرفته سلوک راه بازگشت فرابیش نهند - لیکن متاخر تلازم حرکت و برکت و عدم شگون سکون مهبای صدور حرکت المذبح شده از سر نو بدست و پا زدن در آمدند - و در دل شب گاه بیگاه هر وقت که قابو می یافتند فرصت فوت نکرده آنچه از دسب بر می آمد حتی مقام بجا آوردند - چنانچه در اطراف عسکر اقبال بخود نمائی و بان اندازی اشتغال جسته غلب تشویش خاطر و تکدیر صفای وقت می شدند *

روز دیگر که اهل کهنی به سمب کهرکی می شناختند و آن روز نوبت همراهی حکراج بندیله بود رندوله حیل و امثال آن بد گوهر که مصدر ابواب بی طریقی و مظهر انواع بیراهی می شدند از دنبال راهی گشتند و با فوجی آراسته در پایان روز خود را نمایان ساخته چون سوار و یاده طرفین از قبیل بندیله و تیره درونان خیره نظر گرو، دکن مانند سپید و سیاه عرصه مصاف شطرنج در عرصه کارزار برابر یکدیگر بسال بستند و انداز آن داشتند که باهم بر آمیخته درهم آویزند و بیاد حمله مرد افکن گرد از بنیاد وجود و دمار از نهاد یکدیگر برانگیخته بدم تیغ شعله امروز و نوک ناوک دلدور خون هم بخاک هلاک ریزند - نخست یکه تازان معرکه حلاب از هر دو سو در مقام کشتن و کوشن داد دار و گیر داده شرط قتال و جدال و حق حرب و ضرب بجا آوردند - درین حال حکراج قطعاً بکثرت آن فرقه تفرقه اثر مهالات ننموده باوجود این معنی از قلت عدد اغلب

اوقات علت مدد جنود غیبی است مظنه غنه را بسرحد ظن غالب بل یقین کامل رسانید - و ازین راه سرمایه نیروی دل و زور بازو فرا دست آورده از عقب فیلی که همراه داشت با همراهان خود بی اندیشه اسب بسوی آن حریفان دغا پیشه انداخت - آنکه همگی افواج بیکبار بارگیها انگیزخته از مواجهه و مقابله بمجادله و مقاتله پرداختند - فریقین بر یکدیگر ریخته در هر گوشه از مرد و مرکب پشته پشته خسته و کشته بر روی یکدیگر انداختند - درین دفعه جمع کثیر سر باخته مانقی خان مفت بدر بردند - راجپوتان بنده به هزیمت غنیم که در حقیقت غیمتی بزرگ بود اکتفا ننموده شرایط تعاقب نیز بجا آوردند - و در طی اینجار چندین سراسیمه و چند نشان نیز از ایشان گرفته و جمعی کثیر را جریح و قتل و اسیر و دستگیر ساخته مظفر و منصور معاودت نمودند - و با اهل کمپی سالم و غانم بموکل اقبال پیوسته جمیع اسبها و نشانها با سرهای سرداران بجهت علامت آن فتح نمایان از نظر سبه سالار گذرانیدند -

از سوانح نمایان دولت ابد پایان که درین اوقات سعادت سمات حهره کشا گشت فتح خان والا مکان خانزمان است - و رسیدن او و رسانیدن رسد آدوقه و خزانه باروب در صمان امن و امان به معسکر اقبال - و توضیح این ایهام آنکه چون خان مشار الهه پسبی که همدین نزدیکی گزارش بدیرف متوجه سمت برار گشته به ظفر نگر رسید و برای تجسس اخبار غنیم همانجا رحل اقامت افکنده توقف گزید - درین حال خبر یافت که رسانندگان خزانه و غله که از برهانپور ارسال یافته بروهن کمپره رسیده اند و بدخواهان دولت خبر یافتند بدان جانب ستافته اند - لا حرم راحه بهار سنگه و احمد خان نبازی را در ظفر نگر گذاشته بیدرنگ آهنگ آنجانب نمود - غنیم اشیم انداز ترکتاز و دستیاری با بهار سنگه و احمد خان نموده بدان صوب ستاف - دلاوران مذکور باوجود کمی حمیعت پای کم از آن زیاده سران نیاورده رو بمواجهه آن - ایان ساده دارو بمقابله و مجادله کشادند - و عاقبت به بروی دایند ربانی و عود بوفیق آسمانی فرصت و نصرت یافته جمعی کثیر را از پا در آورده بمقر مهر دادند - و بامی ناگزیر راه گیر سپرده با دارالموارع هیچ خا قرار نه بدیرفتند - چون خانزمان با خرابه و غله مقصی الحرام به طهرنگر رسیده از آنجا متوجه دولت آباد شد و این خبر به عثم رسید - ناصر آنکه درین مدتی

سایر سعیهای نامشکوره آن گروه، مقهور بر باد رفته بود و دستباف خیال آن مشتی محال کوشی باطل کیش بنابر فرط رهن و ضعف از بیوت عنکبوت اضعف و اوهن گشته - مخصوص تدبیری که درباره تجهیز فوج یاقوت و رفقای دیگر بجهت شور الکیرنی سمت برار زاده طبع کج گرای آشوب زای و اندیشه خطا پیشه ناقص ندبیر آن گروه حق متمیز شده بود آن نیز ضایع و ناچیز گردید - ناچار رندوله و ساهاو صلاح کار فساد بنیاد درین معنی دیده قرار بر آن دادند که با یاقوت و سایر همراهان او پیوسته بهمرامی ایشان سر راه بر خانزمان بگیرند - و بنابرین فکر دور و دراز از دولت آباد برآمده راهنی راه گمراهی شدند - و بعد از الحاق بیاران خود از سر نو تصمیم آن عزیمت ناقص نموده باتفاق روانه مقصد گشتند - چون خانخانان نیز از اندیشه بد اندیشان آگهی یافت نصیریخان و جگراج را نامزد مدد خانزمان نموده بشتاب تمام فرستاد - شمیم مخدول پیش از وصول فوج کومک بهخانزمان رسیده گاهی که باهنگ دستاویزانی بانی چند از دور می انداختند بنابر بعد پله پله بخصایت تیره بغنی ازین حرکات تباه و اندازهای دور و دراز جز خار دامن و برق خرمن حاصلی دیگر بر نمی داشتند - و احياناً در ضمن آن ساحشوری در دور دست لشکر از دست درازی بر واپس ماندگان اردو بدستور معهود دیرینه کفی چند گاه کهنه بیاد بر داده پش از غلبه یاس لاچار مغلوب و منکوب سمت قرار فرایش می گرفتند - و هوا خواهان دولت ارجمند گاه برگی به بهای دستبازیهای آن مشتی سکسر نداده دست بردهای دزدیده آن گروه گرانجان سوخته خرمن را قدر جوی وزن نمی نهادند - محملاً چون نصیریخان و جگراج اولهای دولت ابد پیوند پیوستند - خانزمان در همان مکان به ترتیب صفوف پرداخته نوج هراول را بسردار نصیریخان و راجه بهار سنگه و ارجن عموی رانا باراست - و مبارز خان و جگراج و بهادر جی پسر جادو رای با چندی دیگر چنداول مقرر ساخته خود با جمعی در فوج مول یسال آرا شد - و خزانه و آذوقه را احاطه نموده باین و توزک شایسته مرحله نورد گشت - چون آن مخدولان فضول مکرر خویشتن آزمائی کرده بودند زیاده بر آن خود نمائی را باد پیمائی شمرده دیگر نمایان نه شدند - با آنکه در روز دخول به کهرکمی دیگر باره حبله پردازان اهل نفای این تدبیر باطل و تزویر نالشی را بحیلۀ اتفاقی

کلمه آراستند - که چون اکثر دلیران کار آزموده در فوج چنداول و هراول معین اند و اغلب اوقات نزدیکی دو گروه در قول دور بوده فی الحال کوه یک هیچ یک ازین دو گروه بآنها نمی تواند رسید صلاح وقت آنست که نخست راه به فوج قول بسته برایشان کمیز - دشا گردند - لاجرم باین قرار داد که هزار سوار پیاده برگزیده در خارج شهر کهی برتیب صفوف نموده خود را بر صف پر هیبت غالب زمان زدند - آن شیر بیسته دلیری و دلاوری که باستظایار خدیو روزگار دل رستم داشت همب بر عدو بندی گماشته سایر همراهان را از برکت آثار قلت اعوان و انصار بهاد صدی احبار الهی چنانچه مکرر سمع ذکر یافته که اغلب اوقات از روی زمین مطنه غلبه است امیدوار ساخته دلی دیگر داد - و از سر ثبات قدم و روی قوی دانی تمام در ساحب معركة جنگ باهنگ خون ریز اهل ستیز رنگ قرار و درنگ ریخته طرح دار و گیر انداخت - و بنیاد بیگار بر اساس رسوح عربیت بایدار نهاده بناء شکست همکنان و کسر سوار و شدت آن پیمان شکنان ازین دست استوار ساخت - چون بتقریب این قرار داد در ضمن این پیشنهاد تخریب خراب آباد وجود آن مشتی بی حاصل بد نهاد بر پایه حملهای بی در بی نهاده قرار قلع و قمع بر اصل آن جمع پریشان حال با خود داد - بی اختیار خود را بر قلب آن بیدلان خذلان زده هم در حمله نحسین ار کشاکش کشی و کوشی شیرازه صفوف آن فرقه فرقه پیوند را از یکدیگر گسسته جمله را از هم پریشان ساخت - و چون در عین گرمی هنگامه مصاف علامت اهل خلاف بنظر بهادر حی که بیشتر از مبارر خان می ستافت در آمد نظر بر کارگری اقبال انداخته از قوی اثری دولت بی زوال نیروی بارو و قوت بال اندوخت - و از سر تهور و روی بجلد قدم به عرصه مصاف نهاده داد زد و خورد داده و کمر مردمی به - رد افکنی بسته بازوی بهادری به شیر اوزنی بر کشاد - و از جانب دیگر مبارر خان چشم امید بر نصرت آسمانی و تائید دول باو دانی دوخته از مقراض بران تیغ دو دم و مقراضه بیگان دو سر جامه سرخ رخم رسا بر تن اکثر آنجمله بل سر تا آن گروه کم فرصت زیاده سر برید و بیاوری همراهی اقبال این تائید پرور - حضرت ذو الجلال خون آن خاکساران باد پیمان را که دسب فضا گرد نهوست و ادبار بر سراهای ایشان پیخته بود با خاک عرصه مصاف بر آمیخت - باجمله درین کورت نیز پس از کرو و فر بسیار به فرخندگی

آخر سعادت خدیو روزگار ظفر و فیروزی روزی اولیای دولت و بهروزی بهره شده غنیمت اندوز دفع و طرد غنیمت نیره روز گشتند - و شکست فاحش بصف تیمب اعداء هزیمت نصیب بر خورده از ضرب تیغ شعله آسینج سیحاب وار با هزاران تب و تاب و کمال اضطراب و اضطراب پناه بودایی فرار بردند - و خانزمان مظفر و منصور با همراهان بهمراهی عون و صون آسمانی لوای والا را ارتفاع داده راهی سمت مقصد گردید - چهارم خورداد با سایر اولیای دولت ابد قرین مقرون با نصرت آسماقی و مصون از قتلۀ آخر الزمائی در دولت آباد به معسکر امبال جلودانی رسید - و شش لگ روپیه خزانۀ نا حد من باروب و بسبب هزار گاو غله رسانید *

مجملاً بمبی که درینولا سرکاری حکیم حیدر علی ملارم خانخانان نعلی داشت پهای شیر حاجی به قلعه مهاکوت رسیده موقوف انباشتن آن بیاروب بود مشار الیه حقیق را مشهود سه سالار نمود - آن سردار هواخواه کار طلب که همواره طلبکار بیش رفت کار ولی نعمت حقیقی خود بود بر سر انصرام سهم آمده دستوری بپایان رسانیدن آن اراده داده بود - که بحسب اتفاق بنابر اینکه تسخیر آن حصار هنوز در رهن تاخیر وقت بود در عین آنحال مراری پندب از بیجاپور آمده در النور به مخالفان سوسب - و رسیدن او که علت شغل خاطر اولیای دولت بجمک و حدال و دیگر اسمعال بود موجب تعریض بدشمنهاد مذکور گردید - و این مراری پندب از پندیان یعنی دانایان دکن که بتایر کمال سرارت ذات و سبب صفات در همه فن انلس را درس تزویر و انبیس و پند بدکاری و مردم آزادی می داد - و از فرط حرب زنانه و دوانک بازی سلطان صف بمجاری عرو و تجاوزی قلوب مردم در آمده باهرام و الحاح و خوشامد گوئی و رشوت پذیری که از آن راهپارگ خواب مردم گرفته نبض مزاجدائی همگنان بدست آورده بود تا کار خود نمایی ساخت دست بر نمی داشت - چون ازین راه در دلها راه و در همه جا جای یافته بود نزد خواص و عوام قبول خاص پذیرفت - رفته رفته کارش بجای رسید که در امور دیوانی آن ملک مدخل گردیده در خلا و ملا نزد عادل حال راه یافت - چندانکه عاقبت الامر بمرتبه امارت و وزارت ترقی کرد، مدار کار و بار سب و قلم و رتی و فتی امور ملکی و مالی آن درخانه بره قرار گرفت - ملخص سخن مراری پندت تازه زور که سرارت طعم ضرب دست

عسکر منصور نهجیده بود و نیروی سر سعه آن بهادران سیر افکن بوی بازو ندیده - از فرط نادانی و بیخردی فتح و ظفر عرصه کر و فر فروغ محوم جتود و جیوش و بیشی و کمئی عساکر را باعث پیش رفت کار و عدم آن پنداشته همت بهست نهجست بر طلب دولت و سعادت روزی ناسده گماشت - نخست رندوله و ساهو را با سه هزار سوار روبروی فوج خانزمان بلز داشته خود با یاقوب و همراهی نه هزار سوار رو بمواجهه فوج کلان بادشاهی آورد - سه سالار نصرت شعار چندی را به ضبط ملجاری درون عنبر کوت باز داشته جگراج و راو دودا را با برهنهی راج مقرر صاحب که در خارج ملجاریهای خود روبروی غنیمت صفت کشیده آمده کار و مهیای پیکار باشند - باوجود آنکه این معنی خلاف سرداری و کاردانی بود بنا بر فرط نگرانی خاطر خود نیز با بنی چند معدود از بهادران قوی دل تنومند از قلعه بر آمده با آنکه آخر روز سده بود بدینک با جگراج و قلیلی که همراه داشت با غنیمت روبرو گردیده بی آنکه کار بطول کشد بیاد حمله دلیرانه که در حقیقت صیای غنچه کشائی گذار فتح اسب پیک حمله آن خشمی طیتان را که خوار کشایش کار شده بودند از پیش برداشته راهی بیراهه فرار ساخت - درین حال راو دودا طلب دستوری برداشتن لاشهای افتاده اقرباء خویش که درین نزدیکی افتاده بودند نمود - حالهائیان بنا بر آنکه هنوز کاریکرو شده بود و اردو سو افواج غنیمت در تگاه بودند صلاح وقت درین معنی دیده رحمت داد - راو دودا بنا بر دلیری طبیعی و دل سوری حویسی ل تشیه اسباب اجل خویش مصمم اندیشی وقت و ورورک سوزی را بوقت دیدار انداخته تا عمل آن مهم را اهم ساخت - و پس از تاحی سه سالار با بصرام پیوسته خاطر خود پرداخته او نیز بسوی مقصد حویس ساخت - و مایوسی بر مات او از همراهی سردار باز ماند - چون اهل خلاف که در اطراف عرصه مصاف بخت و جوی قابوی وقت و انتها فرصت کم فرصی بودند این مایه مردم قلیل را بکام خود دیدند - اری عالم نامر - بی بل نامردی بر خویش پسندیده ناانفاق یکدیگر از همه جانب رایشان حمله آور گشتند - و چون ایشان دیدند که معامله بدیده کشید داشتند که عنقریب بغویشان خود می پیوندند دل بر مرگ نهاد کشاده پیشانی کمر همت بستند - و از اسبان فرود آمده دست در بازه کشی و کوشی برکشودند -

و بسی مرد و مرکب از آن نامردان مردود بر خاک هلاک انداخته
 لوی بلند نامی افراختند - و بعد از ادای حق مردمی و مردانگی
 از همراهان همگی جان در راه حلال نمکی داده نیکنامی جاوید عوفی
 گرفتند - چون خانخانان باوجود قلب اولیای قوی صولت از دارو گیر
 اعدای دولت گریزی نداشت بهوت برادرزاده رانا را با مردم او بجوایند
 یاقوت نامزد ساخت - و خود دل پر فتح آسمانی بسته بازو به عدو بندی
 پر کشاد - و مسرعی نزد جگرار فرستاد که باشتاب باد و سحاب خود را
 از دنبال امداد رساند - مصرا را درین اثنا حکراج را فسیله هایله پیش آمده
 معاکب سکسکه عایب هولناک و سهنداور حایل راه سده بود که گذشتی
 از آن احسان نداشت - درین صورت سه سالار راجپوتان را به سخنان عاطف
 آمیز و کلمات عبرت انگیز سرگرم سنیز و آویر ساخته دایرانه بر قلب لشکر
 مخالف زد - و از صدمه باد حمله شبران شرزه لره و لرزل در ارکان ثبات
 قدم مخالفان افتاده دیگر امکان توقف و مجال استقرار در مکان آنها را
 نماند - مگر چندی که سر به بدنامی فرار فرو نیاورده بزبان دهی سنان
 رجهه راجپوتان از دهان زخم خیر باد جان گفتند - قضایا درین اثنا
 از آنجا که کارگریهای بخت موافق و یاوریهای اقبال مساعد است که ظاهر
 حسب ظاهر بحسن اتفاق زبان زد میگردد - آبکدی عمیق شک گذار
 بر سر لشکر سکسته آمد و ازین راه توزک افواج ایشان برهم خورد
 درین حال دلهان فرصت وقت یافته قوسون یاقوت بدبخت را درم
 گرفتند - و حبشیان سیاه کار تیره روزگار را رعایت حق حد آن نکحوا
 کافر نعمت دامنگیر سده در حمایت و نگاهداشت و قطعاً فرو گذار
 نمودند - کهیلوجی و عنبر و عادالخان سزداد کوسس ادعای حمله
 و برادر زادهای او رحمهای کاری و جراحتهای متکر برداشتند و در آن
 رو به هزیم آورده سر خود گرفتند - و یاقوت برتوت اجل رسیده
 خدا گیر که همگنان او را در میان گرفته بودند آخر کار سر در کفران نعمت
 گم کرده با بیست و هفت و زخم نیزه و شمشیر از پا در آمد - و دیگر
 عموم حبشیان بر سر بیرون لاش او هجوم نموده ثبات قدم ورزید
 و دکنیان نیز در صدد مدد ایشان شده بانفاق حمله آور گشتند - راجپو
 حمیت شعار حمایت یکدگر کرده بمقام ممانعت و مدافعت متفاد
 درآمدند و بر سر این معنی نهایت با افشودگی نمودند - و بار

کارزاری صعب بمیان آمده مصافی عظیم روی داد - و در آخر الامر به
 - بی آملی غالب و قاهر آمده مقهوران را شکست فاحشی داد -
 چون آن پیره درونان کاری نساخته نرسید از سرکه بیرون تاحسد بکه تازان
 راجهوت تا نیم گروه رسم بنامب جدا آورده گروهی اسوه را روانه دارالبوار
 ساختند - چون اولیای دواب قاهره را باوجود کمین انسان و کثرت آن
 تپاه اندیشان ازین دست فتحمندي دست داد - خصوص سزا یافتن یاقوت
 بگلر نعمت که بتازگی سرمه چشم کوتاه نظران حق باشهاس و سوهایه بصارت
 و بصیرت بی بصیران ناسپاس کردند - سپه سالار با سایر سران سکر کمان
 و سپاس گذاران برگسته همعنان فتح در نصرب آسمانی دو گهری ارزش
 گذشته به معسکرا بیل جاودانی نزل نمود *

روز دیگر همبر راو و عبدالله سوانی و خداوند حق و سیدی سالم به
 رهمائی اختر بخت کار مره آفر کرده - و در بادرا که سعادت طمعی بدگی
 درگاه والا بر یک ساختند - و البته در دارالفتح عبودیت نه فی تحقیقت
 مفتوح ابواب سعادت است زده راه بی مقصد افعالی که در معنی
 شاهراه نجات دارین است کشوده بموئیت اقبال پیوستند - در همین
 تاریخ یک پهر از روز سیری گشیه خاجانان بمطچار سید علاول شتافته
 اواده نمود که نقب شیر حاجی داره مهاکوب را که چندی پیش اریں خالی
 ساخته بیاروب انباشته بودند اس - حد - مصا را فتح خان اریں نصیه آگاهی
 دافته آتش در جان او افتاد و دور از ستمش برآمد - و بی توقف بو کوپنڈ
 وکیل خود را نزد سپه سالار ارسال داسته از روی بصیرت و بیار پیغام داد -
 که چون پیش نهاد خاطر و قرار داد اندیشه این عقیدت کیتش ارادت پیشه
 آنست که به سلیم کلید قلعه ابواب امن آباد نحت و دارالسلام سلام
 بر روی روزگار خود و اهل حصار کشاید انسب آنست نه آتش زدن نقب
 را امروز موقوف دارند - و سبب تعویق و تاخیر بکروره قرار داد مذکور
 آنست که این آشفته روزگار از روی بیچارگی و اضطراب سرداران عادل خان
 عقد وثیقه عهد و پیمان را بروابط ایمان غلاظ و شداد برین جمله نوییق داده که
 بی استصواب ایشان در سایر ابواب خاصه در باب مصالحه و معاهده مسلح
 ننماید - بنا بر آن امروز وکیل خود را نزد ایشان می فرستد و حقیقت شکنی
 کار متحصنان بسبب شدت ضیق طریقی تمیش که از طول مدت محاصره
 و قلب غله و کثرت عسرت و رموع بالای قحط و علا ناشی شده بی مبالا

و تعاشی ابلاغ نموده اظهار سایر اسرار مضمرة و افکار مخمره به عمل می آرد - اگر آن باطل ستیزان نیز بر سر راه صلح در آمده ازین در درآیند بهتر - و الا بهانه عدم ایصال رسد و آذوقه کافی و رسانیدن مدد نافع که از شرایط معافیت عهد معهود بل عمده ارکان بیعت معقود بود سبب تجویز نقض عهد و نکث عقد می سازد - و خود مبانی صلح و صلاح را تشدید داره مضایح هست و کشاد قلاع می سوارد - خانخانان بنابر آنکه رواج راستی گفتار از پیغام او استشمام نموده خاطر نشان و دل نشین خود ساخت که مدعی او از استدعای مهلت یک روزه دفع وقت و توقع فوت فرصت بل ترصد وقوع آفات قاعده تعویق و تاخیر که مستلزم درست نشستن نقش مراد بر تخته مکر و تزویر است - لاجرم ابواب اختیار و امتحان مفتوح داشته جواب باز داد که اگرچه از تاخیر اراده مصالحه که سوق بصلاح و صوابدید مراری شراندیش باشد بوی خیر نمی آید و لیکن از باب اتمام حجت ترک پرخاش و ستیز نموده یک امروز دیگر نیز به صبر و شکیب میگذاریم - و فتح خان اگر در مقام نصب منصوبه دغا و فریب و ترتیب مقدمات رنگ و نیرنگ نیست می باید که از سر حیل وری و افسونگری در گذشته پسر خود را به معسکر اقبال ارسال دارد - و اظهار صدق گفتار حویش نموده مافی الضمیر خود را درین ضمن به نامهور آورد - و چون پیغام بدو رسید و از فرستادن پسر اثر ظاهر نه شد باشاره سپه سالار آتش در نقب زدند - و تمام یک برج با پانزده گز باره یکبار بهوا پریده گذارگاهی در نهایت کشادگی و پهنای کشاده شد - و عمده اراده هواخواهان بر طبق دلخواه از قوه به فعل آمده اصل ماره یورش آماده گشت - دلیران شر دل درین پله نیز از قضا حذر و از بلا پرهیز ننموده بی ابا و محابا سمندروار در آن بحر زخار آتش بی زینهار غوطه خوردند - و مطلقا بغلوله توپ و تفنگ و بادلیج و ضرب زن و حقه باروت و امثال آن که متواتر مانند ژاله ابر بهاران در باران بود مفید نگشته خود را بدرون انداختند - چون آن حصن حصین نیز بهفتح اقبال کار کشای و طالع ارجمند خدیو آفاق گیر عدو بند مفتح شد و خاطر همگنان من جمیع الوجوه جمع گشت وقت معاصره دیگر بارها شده هنگام اتمام مقدمات فتح باقی حصون در رسید - سید علاول و سنگرام و بولم بهادر که بیرون شیر حاجی برکنار خندق ملهار داشتند باستصواب رای

صواب آرای سپه سالار در درون قلعه به پرداخت مله‌ها پرداختند و در پایان همین روز بهروزی اندوز سایر قهبران از سمت چهار تیکری باراده مقابله بهادران عسکر فیروزی اثر نمایان گشتند - و از کمال کوفه نظری بر پلنگان شیر آوزن و هزیران مرد الفکن که بی ناخن زنی هلال پیوسته با چرخ در جنگ می زنند و بدون گزاره از سمت راس ایشان دمیدم با ماه و سیاره بر سر پرحاش می روند چشمک تهریک جنگ زدن گرفتند - چون این کاو کاو بیجا که شهوه اجل رسیدگانست سپهر کین تور بی مهر راه مهر خود چون پیمانه زندگی خویش پر کردند - و بانگیز کوشش خویش که شیوه خون گرفتگان است جنگ و دندان گرگ اجل را که همه تن خار خار خون ریز است بستیز خویش تیز ساختند - درین حال حانزمان و نصیری خان و چندی دیگر از امثال آن بسیل مقاتله و مجادله بنابر صواب دید خانخانان روپروی آن دو رویان ده دله حاصه مراری و رندوله شدند - چون روز عمر آن تپاه کاران سپاه روزگار را هنگام شام آمده بود و کوا لب اجل آن ستاره سوختگان قریب به غروب مرگ و مشرف بر وصال هلاک شده بود چهار گهری از روز مانده بهادران فیروزی نشان عنان ریز جلو انداخته بیک دفعه بر ایشان اسپ تاختند - و بیاد حمله سر صر اثر دلیران که پیوسته دریء شکمانیدن گل فتح است آن مشتی فرقه تفرقه اثر که از بیم غنچه شده همانا نقطه خال صفحه روی میدان بودند همگی مانند پرجم پر خم سلسله مویان نار تار گشته برنگ خال از یک دیگر دور افتادند - درین پراگندگی چندین آدم و اسپ ایشان بدست یغمائیان سپاه ظفر پناه در آمد - و بکه تازان مرکب سعادت را شب هنگام بمضرب خیام نصرت سالم و غانم معاودت روی داد -

از سوانح نمایان دولت پایدار ابد پایان که درین احیان اتفاقی افتاده رفتن مال و مثال و عرض و ناموس و بنگاه و عیال ساھو مخدول و رندوله مقهور است - و سبب ظاهری و علت صوری این معنی سواي کار گریء اقبال این بود که چون پسر محلدار خان نظام المکی که او نیز در آن خانه خطاب پدر یافته بود و اختیار کشاد و دست قلعه نیاتی از قلاع حصینه دکن که در نواح کالنه واقع است بدست او بود - از او به نسی ، او بهبود خواهی خویش خواهان ادراک سعادت نمودید مالک رقاب ملوک عالم گردید - و آرزوی بندگی در گله سپهر استیاء حضرت ددشاهی

در خاطر راه داده این معنی را بخانخانان آنها نمود - خان کامگار هائبان
او را همراه و عواطف پادشاهانه استظهار بخشیده سرگرم انصراف پیش نهاده
این اندیشه نمود - او باین امیدواری از حصار مذکور به قلعه کالنه آمده
پیغام گذاری زبان آور نزد خانخانان فرستاد که این به اندیش امیدوار بغیر
گفته و پذیرفته سه سالار نامدار از قلعه نباتی تا به کالنه آمده مترصد است
که بنا بر تصدیق قول خود کلید حصار مذکور را بهر که اشاره نماید تسلیم نماید
همد از آنکه فروغ صدق قول این دولتخواه بر ضمیر منیر دولتخواهان پرتو افکن
گردد بمو کب سعادت گراید - خانخانان بنابر مقتضای بحیر خیراهی
لولهای دولت پادشاهی مزید مهربانی نسبت بدو منظور داشته جواب
داد که چون درینولا بیضاپور بنگاه رندوله و ساهو شده اگر از را اظهار
جانسپاری و سربازی بدانجا ترکتازی نموده دستبردی نمایان نماید درین
صورت دست آویزی شایان برای ادعای دولت خواهی خود و وسیله
متین بجهت در خواه بندهای درگاه در باب او بهم رسانیده خواهد بود
و این معنی باعث امیدواری کثی او خواهد شد - محلدار خان این
معنی مقدر را که از روز تحسب از خدا خواسته بر سر موضع مذکور تاخت
آورد - و از آنجا که حسن اتفاق باسانی باعث نشست نقش مرادی
چند می گردد که از آن دست نقشهای درست و در دست و نیروی بازو
نه نشیند - درین نزدیکی زن و دختر ساهو را با خزانه و نفایس او از حنیر
به بیضاپور آورده همانجا مکتون و مخزون ساخته بودند - مجمل جمله
اینها بدون ممانعت و مدافعت احدی از احاد چنانچه بآنگونه خصوصیات
خصوص درین مرتبه آسای قرار داد خاطر او نبود بالتام بدست
محلدار خان و همراهان او در آمد - و مبالغ یک لک و پنجاه هزار هون نقد
باجناس گرنمایه و چهار صد سر اسب از ساهو و دوازده هزار هون از اسباب
رندوله سوای آنچه خان مذکور به قبضه قبض و ضبط در آورده بود بدست
تاراجیان یغما پرست افتاد - و بشامت نخوست و بدسگالی ازین دست
خرابی عرضی و مالی بدیشان رسیده خذلان زده جانی و مالی گشتند -
چون حقیقت کار به سه سالار رسید آفرین نامه متضمن بانواع تحسین
و استحسان بجان مذکور نوشته ارسال داشت - و او حسب الاستصواب
خانخانان عیال ساهو را به جعفر بیگ قلعه دار کالنه سپرده خود روانه
دولت آباد شد *

از سوانح عسکر اقبال چون بنا بر سعی و جهد مشکور نصیری خان
نقب حصار کالا کوت که اهتمام تمام آن بعده تعهد او بود در عرض سه روز
تمام شد سه سالار نامدار از راه علاقت نگری و خاتمه اندیشی بخاطر
آورد که زینه چند ترتیب دهد - که اگر بالفرض بحکم اقتضای قضا
چنانچه بعضی از اوقات رو می دهد آتش بیاروت در نگیرد یا حسب المدعا
کارگر نیفتاده رخنه دیوار بر وفق دلخواه بکشایش نگراید هنگام یورش
از آن نردبانها بدیوار حصار بر آیند - بنا بر آن آتش دادن نقب در تاخیر
اختاره روز سی و یکم خورداد قرار یافت تا درین عرض زینه هایها مهیا شود -
چون درین حال فتح خان از قرار داد مذکور بمیعاد مقرر خبر یافت - و قطع
نظر ازین معنی کرده می دانست که آن حصار نیز عتقرب مفتوح شده
مال و جان و ناموس او و نظام الملک عرضه فنا و زوال است - ناچار
عبدالرسول پسر خود را نزد خانخانان فرستاده زینهار حواه و امان طلب
آمد - و از روی جزع و خراعت چنانچه مقتضای حال و لازمه وقت
شفیع انگیزان شاعت طلب است پیغامهای عجز آمیز و رق آورد
در باب خود و بی نظام داده بهمه ابواب اظهار خجالت و ندامت تمام
نمود - و از خسارت و غرامت کردهای باکردنی خویش خصوص جرات
و جسارت نسب باولیای دولت روز افرو که همگی نتیجه افسانه افسون
و مکر و دستان کج اندیشان و ناراستان و ممره فریب و دمدمه غرض
پرستان و فقه اندواران به شکایت تمام مظهر آورده التماس اغماض عین از
کوتاه نظر ها - حرد و آن مال جان و عرض و ناموس و خان و مان بدست
آویر تسلیم مقابله باهی فلاح نموده دم تقد مهلت هفت روز برای نقل
و تحویل اهل و عیال خود و نار ماندگان عنبر پدرش و مردم نظام الملک
از سه سالار درخواست - و عبدالرسول اعزو ارشد اولاد خود را که بجهت
اطمینان خاطر اولیای دول و ترئیک گفته و پذیرفته خود در باب پاس عهد
و وفای نموده ارسال داشته بود ترقف او را بطریق وثیقه مقرر نمود - بمجلس
بحکم آنکه سه سالار می دانست که محرومی حاجت خواه مقرون
برضای جناب آلهی نیست - و یاس ارباب امیدواری خصوص امان طلبان
زینهار مرصی خاطر اسرف نه - لا جرم بجهت تحصیل رضامندی حضرت
حداوندی و حوسنودی و حور مدنی ولی نعمت حقیقی و خدای سحارجی
حویث که داب اقدس آن حضرت بالذات مقضی اعفاء ارباب استشفاع
و اعطاء امان باصحاب اسیمان است خصوص در باب زینهار جوی اهل

اسلام و ایمان - لاجرم بر بیچارگی و انکسار و اضطراب و اضطراب او رحم نموده نخست او و سایر متحصنان را بمال و جان و عرض و ناموس امان داده خانمان بر همکنان - سلمه داشت - آنگاه بنابر بیرونی طریقه مسله ک آن پیشوای سلاطین حال و استقبال که کامروائی نیازمندان و قضای حوایج محتاجان و بخشش مال و بخشایش جان مقتضای طبع فیاض آن حضرت است درباره او به جان بخشی تنها بسنده نموده و اکتفا بمجرد عفو نکرده بمحض دادن امان از خود خورسند نگشت - و چنانچه دستور مقرر و آداب معهوده آن قدردان ارباب کرم و قبله کرام است ابواب بخشش و بخشایش در هر باب بر روی او مفتح داشت - و سایر مدعیات او خصوص باربردار و مراکب و مدد خرج سرافجام نموده مجموع فیلان و شتران خود را با چند بالکی و دو نیم لک روپیه بار بر همان فیلان و شتران کره بحبب او فرستاده و داد درممانده بخشی و عاجز یوازی داد داد و دهش را آئینی دیگر نهاد - فی الواقع که امین کرم پیشه جز اولیای دولت پایدار و راتب نوازش دشمن را بدین پایه رسانیده که بعد از بخشایش جان بدشمنان جانی و اعدای دولت جادوانی بخشش را این پایه رسائی دهد که پیل بالا درهم و دینار بر بالای پیل بار کرده بدیشان بخشد *

ملخص سخن چون فتح خان ازین دست قلعه کشائیهای کرمانه بعد از آن مایه عدو بیدیهای رستمانه مشاهده کرد در حال مفاتیح سایر قلاع و حصون را نزد سپه سالار فرستاده بزودی شروع در نقل و تحویل احوال و ائقال و اهل و عیال خویش و نظام الملک و سایر متحصنان نمود - و بس و کشاد همگی دروازه را بدست معتمدان سپه سالار داده خود با نظام الملک و جمیع منتسبان و همگی درونیان در روز دوشنبه ششم تیر ماه آبی از قلعه بیرون آمد و یکباره جمیع حصون و بارها با قریب یکهزار توپ خورد و کلان و سایر اسباب مایحتاج قلعه داری بتصرف اولیای دولت و تحویلداران سرکار خاصه شریفه درآمد - و سپه سالار نامدار و مجموع اولیای دولت پایدار داخل قلعه شده نخست در مسجد جامع دولت آباد که از کثرت اجتماع عساکر جهانگیر در آنجا مصر جامع شده بود دعای اردیاد دولت ابد بنهاد بجا آوردند و خطبه عروس ملک هفت کشور بتازگی بر فراز منبر سدره پایه برخواندند - و ملایک هفت آسمان در نهم درجه منبر نه پایه سپهر برآمده خلود جاه و جلال صاحبقرآن دوم در طی دعا استدعا نمودند

در آن میانه جبرئیل امین آمین گوی و دعا طلب آمده مزید جاوید
دولت و اقبال این دولت کده عظمی که مطلب عمده اهل آسمان و زمین
است از درگاه بخشنده بی منت درخواه نمود - امید که دولت
اهد قرین این صاحبقران کشورستان چنانچه بحسب طول از هندو کوه
بدخشان تا جبال کامرود کوچ و آسام که در جوار ختا واقع است فروگرفته -
و بحساب عرض از قندهار و غزنین تا قندهار دکن را بحوزه اقتدار درآورده -
عنقریب قاف تا قاف آفاق یعنی قیروان تا قیروان را مانند مهر انور که
از کشور خاور تا اقلیم باختر را بزیر تیغ و نگین دارد به تحت تصرف
در آورد *

این دعائیس که بر اوج فلک نافرخته

کندش لطف الهی بقول استعجال

مجملاً عرصه امانت سپه سالار متضمن شارت فتح و فیروزی اولیای دولت
نصرت روزی و مزده کشایشی حصارند دولت آباد روز بیر از ماه تیر که
پنابر رسم معهود هر سال انجمن حضور هر نور تا ذین جشن عبد کلابی
زینت پذیر بود - و بندگان حضرت در عین کام بخشی و کامیابی سعادت
افزای بیت الشرف سرپر و خلافت بودند رسید - و هواخواهان دولت کده
جاوید مصیر رسوم مبارکبادی دو عید سعید یکتا بجا آورده اهل سور و سرو
نوا شادی بدروه چرخ رسانیدند - بحسب الامر عالی گور که دولت والا را
پنابر رسم سادیانه بنوارش بادشاهانه نواختند - و همدین انجمن فردوس
آئین بادشاه دنیا و دین باری بر سر حق گذاری بندهای وفادار و نهادان
جان سپار آمده نخست سپه سالار را بعنايت خلعت خاصه ب' نادرش تکمه لعل
و مروارید و شمشیر مرصع و دو اسب خاصگی محالی بزین زین
با ساردول نام فیلی مزین به پراق نقره و پوشش مخمل زربفت و ماده
فیلی دیگر سرافراز ساختند - و خان زمان و نصیری خان را نیز از مرحمت
خلعت و اسب و قیل برنواخته همگی را بدست سید لطف علی
بخاری ارسال داشتند - و نصیری خان را بخطاب مستطاب خان دورانی
کامل نصاب بلند نامی و کامیاب شادکامی ساخته مرتبه منصبش را
پایه پنجم زاری ذات و سوار از اصل و اضافه رسانیدند - و مساعی جمیله سایر
بندهای درگاه که هر یک درین یساق توفیق تردد یافته مصدر اه و ر نمایان

شده بودند مشکور افتاده همگی منظور نظر عنایت گردیدند و هر یک سزاوار حال و قدر سرفراز شده نتیجه نیکو بندگی یافتند *

چون درینولا که این سهم اهم بانصرام رسیده پیش نهاد خاطر پر وجه احسن بهایان رسیده بود و کار بمدا و روزگار نکام اولیای دولت ابد فرجام گشته همگی کامیاب و مقضی المرام شده بودند - و اعداء این دولت کده جاوید بنیاد لله الحمد بالتام مقهور و مغلوب و مغدول و منکوب گشته - چنانچه بالفعل در سرحد ممالک جنوبی کاری نمانده بود که بخریت و خوبی سرانجام نیافته در حیرت قوه مانده باشد - با این معانی بهادران جان سوار اخلاص شعار در مدت محاصره قلعه دولت آباد که از آغاز تا انجام چهار ماه کشید انواع تعب و مسفت و مضرت و اضرار کشیده بودند - خصوص به علب عسرب و سنگی معاش که از رهگذر قلت آذوقه ناشی شده بود - معینا مدد مدکور را پیوسته در معارک بمقابل و مقاتله غنیم که سایر حساب عدد و حسب عدت برانب متعدده از اهل وفای پیش در پیش بودند گدرا نیده همه جا بمحض تلاش و کوشش فایق آمده بودند - و با این معانی اغلب اوقات به نوبت همراهی عمله کاهی گزیده مکرر برای رسانیدن رسد از دولت آباد به برهانپور که نزدیک بمصد کروه رسمی است آمد و شد می نمودند - چنانچه بی ارتکاب تکلف می توان گفت که پای راکب درین مراتب از خانه زین بر روی زمین نرسیده باشد و پشت ضراکب نیندا رد رکل روی جل ندیده - بنابر آن رای صواب آرای سپه سالار برین جمله قرار گرفت که نگاهبانی حصار دولت آباد و مضافات آنرا بیکی از سرداران کارگذار جان سپار سرده خود با باقی بندها که از کفایر پاسبانی قلعه فاضل اند و فتح خان و نظام الملک را همراه گرفته متوجه برهانپور سود - و چندی در آن مقام امن و سرور آرمیده فارغ بال و خوشحال قرار گیرد تا سپاهیان نفسی چند بآسودگی برآورده ستوران را آسایش دهند - و بر طبق این دستور صواب اساس که موافق قایون خرد آئین سلاطین آرای گیر کشور کشای است کار بسته از سر نو بعدو بندی و اعلیم کشائی در آیند - بالجمله چون ارباب وفا و وفای در آن سهم دشوار و یسای شای سختی بسیار و مشقت بینمار کشیده بودند و معینا در قلعه آذوقه نبود که آنرا سرمایه قلعداری توان نمود - لاجرم کسی از دلبران بی گره جبین به قبول این امر صعب سبابت نمی نمود و متصدی تعهد و تکفل این کار دشوار نمی شد - درین حال خان دوران که ارادت صادق

از اکثر فدویان دهرین و نصیریان اخلاص آئین پیش و از وهگدر قدم خدمت و صدق عقیدت هزار قدم در پیش بود - بکشاده پیشانی تقدیم این خدمت بر خویش گرفته از روی صدق ارادت گام هم فرا پیش نهاد - و چون خانخانان خان مشارالیه را سزاوار این امر دشوار سبب هنجار دیده دانست که اقدام باین مهم کما بنیغی از دست خان مذکور می آید - و معینا جمیع نمایانی که شایان سرکردن این کار باشد نیز دارد - چنانچه باوجود این مراتب در آن یساق دو هزار سوار جرار کار طلب کارگذاشت و وجود همیشه همراه داشت - ازین رو دیده و دانسته این خدمت را بدو گذاشته سید مرتضی خان و چندی دیگر از ارباب منصب والا را بهم راهی او باز داشت - و خود با خان زمان و دیگر سرداران فتح خان و نظام الملک را همراه گرفته متوجه مقصد شد - و در عرض راه مرثه نقره اثر بیجاپوری همه جا از دور خودنمایی نموده مراسم شوخ چشمی بجا می آوردند - چون ثنی چند از بهادران موکب اقبال باهنگ گوشمال ایشان جلو می انداختند جای خود را گذاشته بپای ادبار بوادی فرار می تاختند - و در طی بعض ترکناز کارشان از دستبازی بسر می بردند - می کشید - چنانچه تانا جی در رویه از جمله سرداران عمده عادلخان درین میان به قتل رسید - چون نواحی ظفر نگر سرمنزل سپاه ظفر دستگاه گردید بنا بر آنکه ذخیره بسیار در آنجا انبار شده بود و حیل بنجاره بیشمار بموجب طلب خانخانان و سزاولی متصدیان برهانپور از نزدیک و دور در آنجا جمع شده اراده داشتند که بهمراهی لشکر بادشاهی به برهانپور بروند و چون خبر رسیدن ایشان پیسر رسیده بود ازین رو نرخ غله رو بارزانی آورده بود - لاجرم سپه سالار رفاهی عسکر منصور منظور نظر داشته چندی قرار توقف در آن جا داد - درین حال مراری و باقی مخدولان انجمن کنگاش آراسته رای فساد بنیادشان بر آن قرا یافت که از سر ستیز و آویز در گذشته بدست آویز عجز و نیاز در دامن طلب صلح و صلاح آویزند - و شاید که ازین راه پی به سرمنزل عافیت و سلامت برده ازین در ابواب امن و امان بر روی روزگار خویش کشایند - بنابراین فرهاد پدر زندوله را برای درخواه این استدعا به لشکرگاه بندهای درگاه فرستادند - و بحکم آنکه خردمندان گفته اند که گفته و پذیرفته غداران و ثو و اعتماد را شاید و پیمان مردم بی دیافت و عهد مکاران نا استوار ریشه را خواه که از عدم دین و ایمانی

ناثی می شود اگرچه مؤگد بایمان باشد مانند نفعه گل و نشاء مل
دمی پیش نباید - آن نوین حکمت منش خرد آئین مطلقاً عهد آن
کم فرصتان بد عهد را محل اعتبار نشمرده اصلاً قبول معاهد ننمود -
و بی بمقصود آن مطرود چند برده فرهاد را که مدارگار بنیاد نریب
و دستان نهاده داستان مکر و فریب می سرائید- و افسافه افسون و خدعه
می خواند - نیل حرمان بر رخسار کشیده علی الفور بی نیل مقصد باز
گردانید - آن کوتاه نظری چند باندیشه دور و دراز تا دولت آباد پکسر
شتافته بخاطر جمع دره مان ملچارها که بهادران عسکر ظفر آثار ساخته فرصت
هدم آن نیافته بودند جای گرفتند - و خاندوران درین آوان که آن
کوتاه نظر تان دراز اسل به عمل به فکرهای دور از کار دور دایره قلعه را چنبروار
در میان گرفته آن آهنگ خارج داشتند که این حصار خیر آثار را بزور
دست و ضرب بازو فتح نمایند مکرر از حصار بند بر آمده بضرب تیغ بیدریغ
آن مخدولان را تنبیه و تادیب بلیغ نمود - و بنابر آنکه رعایای پرگنات
دولت آباد و لواحي آن بعلب درست عهده و حسن سلوک همگنان
از سردار و احاد سپاه ظفر پناه آرمیده دل و مطمئن خاطر شده می دانستند
که من بعد سروکار باولایای دولت پایدار دارند غله بسیار به فروختن آورده
بودند - متحصنان در مضیق محاصره از رهگذر کمی آذوقه تنگی کمتر
کشیده حال شان بعسرت نکشید - و چون خانخانان از دلیری غنیم خبر
یافت مصلحت در چشم نمائی بدان خیره نظران دیده اواخر ماه تیر
با لشکر بسیار و حشم بیشمار با آذوقه بیدرنک از ظفر نگر متوجه دولت آباد
شد - و دکنیان ازین معنی آگاهی یافته از فتح قلعه نومید گشته بیشتر
عزیمت هزیمت در لباس معاودت نموده بودند - لاجرم دیگر مقید به هیچ
چیز نه شده با شتاب تمام متوجه بیجاپور شدند - چون خانخانان که درین
ایلغار از برید سریع السیر صر صر و پیک تیز تک نظر قصب السبق سرعت
و عجلت در ربوده بود به قصبه تری گانو رسید - همانجا قضیه ناگزیر اهل
نفاق را شنیده بمقتضای وقت هزیمت غنیم را غنیمت عظیم شمرده
تصویب رای به معاودت برهانهپور نموده ده هزار گاو غله بار را با خان زمان روانه
دولت آباد نموده تاکید کرد که بعد از رسانیدن غله زود برگردد - مجمل
سپه سالار بعد از ورود یرهانهپور بنابر غور اندیشه خوض پیشه کم خردی
فتح و خان خرد سالی نظام الملک را پیش نظر عاقبت نگر داشته از روی

احتیاط هر دو را نظر بند نگاهداشت - و جمعی را به نگاهبانی برگماشته بمقتضای پیمانی که در باب عدم تصرف در اموال او بسته بود عمل نموده همگی اینها را بارباب امانت و اصحاب دیانت سپرد - چون درینوالا امر عالی از روی عنایت تمام دربارهٔ خان دوران برین جمله زبور صدور یافت که سید مرتضیٰ خلف صدر جهان را که از خانه زادان معتمد درگاه است در قلعه گذاشته خود بر جناح استعجال بصوب صوبهٔ مالوه که ضبط آن بمعهدهٔ او قرار یافته برگردد - لاجرم حسبالحکم پنجاه هزار روپیه برسم مدد خرج تسلیم خان مذکور نموده و قلعه را بدو سپرده در عرض دو ماه داخل برهانپور شد *

از سوانح نمایان دولت ابد پایان که درین احوال از عرضداشت راجه بهارت مرزبان ولایت تلنگانه بمسامع اولیای دولت رسید فتح قلعه دیگپور است که روزی عسکر منصور شد - بعد از آنکه بولا و سیدی مفتاح حارسان قلعهٔ مذکور مکرر مالشی بسرا یافته بوادئی فرار شتافتند - و خود جان بدر برده مادر و دختر و زن نکاحی بولا را با یک زنجیر فیل به قید بهادران دادند - بهممه جهت فتح روزی روزگار هواخواهان شده ازین عالم حصاری بدست آمد - بیست و هفتم تیر عنایت الله ولد قاسم خان و بهادر کنبو از پنگاله رسیده سعادت زمین بوس درگاه حاصل کردند - و سه زنجیر فیل از عنایت الله و دو زنجیر فیل از بهادر داخل فیل خانه شد *

هم درین روز سایر اسیران فرنگی هوگلی بندر که همگی از خوردوکلان اناث و ذکور چهار صد تن بودند از نظر ابور گذشتند - و قاضی و میر عدل حسب الامر بادشاه اسلام پرور ایسان را کلمتین طیبین تلقین نمودید - هر که به طیب خاطر و صدق نیت اسلام آورد انواع عواطف دربارهٔ او مبذول افتاده براتبهٔ مقرر رسید - و از آنانکه بنا بر قوط قساوت قلب و شقاوت جبلی ازلی ازین سعادت عظمیٰ اختیار حرمان نصیبی نمودند نیز چند تن یکی از امرای عظام سپردند - که همگنانرا در مضیق مظلومهٔ زندان محبوس داشته به تهدید قتل و تنگنی حبس در باب قبول اسلام ، مکلف و مجبور سازند - اگر کسی را این سعادت روزی شود حقیقت بعرض رسانیده روزیانه برای او بگیرند - باوجود این پایه اهتمام بادشاه اسلام اثری برین مراتب مترتب نشد و اکثری از تنگنای حبس به بشی المصیر معیر شتافتند - و قلیلی

این درجه والا و پایه جلیل در یافتند - و چون سایر اصنام و اوثان آن گروه ناپاک که کارفرنگ بل رشک کارنامه مانی و نکار خانه ارژنگ بود بنظر انور در آمد - از آنجمله آنچه صور انبیا عالی امینا و علیکم السلام بود حسب الامر اشرف در آب جون غرق کردند و باقی شکسته و عریق گردید *

بیست و پنجم امرداد مزاج و هاج آن فرازنده تخت و افروزنده تاج از تاق عارفه تپ و گرانی سر که از رهگذر اختلاف هوای برشکال رونموده بود افروخته شد - و ازین رو عالمی سراسیمه گشته سر رشته قرار و آرام از دست دادند - و سوء المزاج شریف آن جان جهان کالبد جهانیان را با جان سرگران ساخت و نزدیک بود که همگان از فرط غم و وفورالم قالب تهی کنند - و این مائه تلخ کامی میان طبایع و عافیت و دلها و آرام شکر آب ناسازی انگخته کار بدان کشید که دیگر بیکدیگر نسازند - مجمل درین حال خورد و بزرگ و صالح و طالح دست از کاروبار کوتاه کرده جهت دعای جاندارانی پندگان حضرت بادشاهی بدرگاه جناب الهی برداشتند - بکرم الهی بعد از سه روز عافیت عاجل و شفای کامل حاصل گشته اطبای پای تخت به خلعت های گرانمایه و انعام چهارده هزار روپیه نقد سرافراز گردیدند - و مبلغ یک لک روپیه که شاهزادهای والا گهر و امرای نامور برسم تصدق آورده بودند حسب الامر عالی بر نیازمندان گیتی قسمت یافت - و مبلغ پنجاه هزار روپیه که بیگم صاحب و سایر پسران محل سلطنت و مخدرات امرای عظام بر سبیل صدقه در درون شایستان خلافت

(۱) در نسخه (ل) این سطور زاید رقم شده - و شفای عاجل و صحت کامل آنحضرت از شفا کده عنایت الهی طلب نموده در باب مزید عمر و دولت جاوید آنحضرت مراسم استدعا بجا آوردند و مقارن دعای دفع این بلا و کوب کرب و بیان عالم بالالب یا - این کشوده ساکنان ملا اعلی برای برآمدن برآمد این مطلب اجابت طلب آمدند - و عالمی در دعای خیر که خیر عالمی را لازم دارد داد دعا گوئی و فاتحه خوانی و انعام ختمات قرآنی داده از در اقسام خیرات و تصدقات و انواع اتفاق و ایثار درآمدند - و ازین راه نیز استشفای نموده حلقه استجابت بر در اجابت و باب قبول زدند - و عاقبت دعا مقرون انجام شده از دفع سوء المزاج حضرت صاحبقران ثانی که اصلاح گیتی در ضمن آن مندرج است ارجاء عالم امکان باز و از حالت فساد قرین صلاح و سداد گردید - قوایم طبایع و قواعه ارکان که وهن و فتور بدان راه یافته بود دیگر ثبات و قوام گرفت - چنانچه بعد از سه روز الخ *

فراهم آورده بودند بزنان بیوه بی روزگار مرحمت شده مرهم کافور درهم موجب راحت ناسور جراحت فقر و فاقه گشت - و قرص کهربای زر در مزاج دل خستگان حزن مرض احتیاج حاصیبت شربت دینار بهم رسانیده باعث رفع خفقان قلق و اضطراب نیاز و ضربات پریشانی روزگار گردید - دوم شهرپور سیف خان صاحب صوبه اله آباد شرف ملازمت دریافته هزار مهر و هزار روبه بطریق نظر گذارند *

توجه والای بادشاهزاده نامدار شاه شجاع

حسب الامر اقدس ارفع اعلیٰ بسمت

جنوبی بآهنگ تسخیر بلاد دکن

چون اکثر ملک دکن به تحت تصرف و ملک این مالک رقاب ملاطین روی زمین مانند اقطار اقالیم خاور و باختر بزیب تیغ و نکین مهرانور درآمده - و از فتح دولت آباد که دارالملک و کرسی آن بقعه و شاه نشین آن رقبه است و هن و فتور و سستی و قصور در ارکان قرار و استقرار دکن افتاده تزلزل در بنیاد تمکن و بنیان تمکین دکنیان راه یافته بود - بنابر آن قوه دولت خواهان مهابت خان در باب تسخیر بقیه ملک نظام الملک و بیجاپور مکرر در عرض عرایض بدرگاه والا رقم نموده از راه خیر اندیشی معروض داشت - که چون از لشکر کومکئی این صوبه بنابر کشیدن یساق های شاق درین تاری و زودی عدو بندی و کشور کشائی کما ینبغی متمشی نخواهد شد مناسب صلاح دولت آنسب که بزودی هرجه تمام تر افواج بحر امواج از دریای لشکر منصور که مدق مدید آسوده بوده بالفعل قوی نیرو و تازه زور اندر بسرداری یکی از شاهزادهای نامدار با سایر اسباب جهان کشائی باین صوبه ارسال یابند - لا بجرم بندگان حضرت نیروی بازوی خلافت کبریٰ دریمین رکن رکن سلطنت عظمیٰ شاهزاده جوان بخت شاه شجاع را بصیبت تقدیم این امر عظیم برگزیده از روز یکشنبه ششم شهرپور مطابق بیست و دوم ماه صفر ختم الله بالخیر والظفر دو گهری سپری گشته آن برگزیده نظر عنایت را بمنصب ده هزاره ذات و پنج هزار سوار از مرنو تارک کامگاری برافراختند - و از مرحمت عام و تقاره و طومان و طوغ و تشریف خلعت خاص با ناداری تکمه زمرد و مروارید و شمشیر مرصع و گهوه

مرصع و در اسب خاصه یکی بزین مرصع و دیگر محلی بزین طلا و رتبه که از روی شگون و راه حسن فال چنانچه مکرر نگارش پذیرفته کشورکشایان این اقلیم در وقت توجه تسخیر سمت جنوبی برای سواری می گزینند و فیلی خاصگی با براق سیحین و پوشش مخمل زر بفت و ماده فیلی دیگر و اعطائی مبلغ شش لک روپیه برسم انعام سرمایه اعظام و اکرام بان عظیم القدر کریم الذات بخشیده والا مرتبه و بلند آوازه ساختند - و بهنگام دسنواری همت بر همراهی بدرقه تائید جناب الهی گماشته دست بدعای استدعای فتح و نصرت آن بلند اختر از عطا کده فضل و افضال نا متناهی برداشتند *

از جمله امرای عظام و ارباب مناصب والا سید خانجهان و راجه جی سنگه و راجه بیتهداس کور و اله ویردی خان و خواص خان که درینولا حطاب دولتخانی یافته و رشید خان انصاری و مادهو سنگه هاده و قزلباش خان و سید عالم و چندر من بندیل و راجه روز افزون و بهیم راتهور و راجه رامداس و اصالت خان و خلیل خان و یکه تاز خان و جمال الدین ولد قمر خان قزوینی و حبیب خان سور و کرم الله ولد علی مردان خان بهادر از همه جهت چهارده هزار سوار از آجمله هزار سوار احمدی و هزار آفنگچی و پیاده پسمار و بندوچی و کماندار با دو هزار سوار دیگر از تایینان امرای حضور بملازمت شاهزاده مقرر گشتند - سید خانجهان به عنایت خلعت و اسب و فیل و راجه جی سنگه و اله ویردی خان و دولت خان و خلیل خان بمرحمت خلعت و اسب و بعضی دیگر به عنایت اسب و جمعی به سرو پای تنها سرافرازی یافته - اصالت هان از اصل و اضافه پیاپی هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار رسیده از تقدیم خدمت بخششی گری لشکر ظفر اثر معزز گردید - و ده لک روپیه از خزانه عامره برای مدد خرج جزئیات دربابست عسکر موید همراه داده یازده لک روپیه از خالصات صوبه مالوه برات دادند *

بیست و سوم ماه موافق چهارم ربیع الاول صادق خان که از سایر بندهای درگاه آسمان جاه بصدق ارادت امتیاز داشت و کرامت صفات را با خیر خواهی و نیک اندیشی عامه خلق الله جمع نموده بود باندک عارضه راه ارتحال پیش گرفت - بادشاه حق گذار نظر بر حقوق خدمت دهرین آن نوین ارادت آئین و مقتضای ادای حق اخلاص خالص تازه جعفر خان خلف الصدق او را که مکرر در مقام امتحان و اختیار نقد حسن عقیدت او جوهر درست بر روی کار آورده بود - و زر جعفری ارادت

صادق مادرزادش از خلاص آزمون بی غش بر آمده از سر نو منظور نظر مرحمت داشتند - و سوماه اعتبار ابدی و ماده افتخار سرمدی آن سلسله مهیا و آماده ساخته اخلاف و اعتاب آن مرحوم را تا روز قیام قیامت به مراسم پرستی این روش قارک مباحات برافراشتند که پادشاهزاده عظیم القدر بلند اختر سلطان اورنگ زیب بهادر را برای دلدهی و خاطر جوئی او فرستادند که بعد از مراسم پرستی او را با برادرانش به ملازمت رسالد - چون همگنان به ازگی این سعادت عظمی یعنی انجمن حضور پر نور با کمال اعظام و اعزاز در یافتند هر چهار برادر را به تریب مراتب قدر و منزلت مقدار شان خلعت داده مفتخر و مباهی ساختند - و از افزایش مراتب مناصب پایه قدر و مقدار همگی بدی موجب افراختند - جعفر خان بمنصب چهار هزار دو هزار سوار و روش صمیر بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و عبدالرحمان از اصل و اضافه بمنصب هفت صدی دو صد و پنجاه سوار و بهرام از اصل و اضافه بمنصب پانصدی یکصد سوار *

بیست و پنجم شهریور مطابق دوازدهم ربیع الاول محفل فرخنده میلاد حضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم برسم معهود هر ساله انعقاد یافت - درین شب بزرگوار پادشاه دیندار از روی نهایت ادب بر اورنگ خلافت روی زمین جلوس اقدس نه فرموده مسند نشین گشتند - و برین سر نقطه خاک اغبر را روکش چرخ اخضر ساخته هفت طبقه زمین را پایه کرسی سپهر هشتمین دادند - نخست در آن محفل خاص خوان اطعام عام کشیده انواع اطعمه و اشربه و حلویات و تنقلات و فواکه خشک و تر بترتیب چیده شد - و بعد از برخاستن خوان نوال روائج اقسام بخورات طیبه و نفحات انواع خوشبوها از همه سو برخاست - و تمام آن لیلة القدر به تلاوت و ذکر گذشته بامدادان سائر ارباب فضل و دانش و اصحاب صلاح و تقوی را خلعت فجی و شال و امثال آن داده مبلغ بیست هزار روپیه بر جمیع ارباب عمایم و اصحاب فقر و فاقه قسمت فرمودند *

درینولا کمال دینداری و حق پرستی حضرت پادشاه که همواره بر سر اظهار معالم شرع متین و اعلاء اعلام سنت حضرت خاتم النبیین اند ظهور و بروز تمام نمود - چنانچه بتازگی باعث تحریض و ترغیب آن حضرت در اجرای احکام و حدود شریعت محمدی صلی الله علیه و آله و سلم شده

دیگر باره فرمان های جهان مطاع در باب تنفیذ^۱ اوامر نواهی ملت حضرت رسالت پناهی به حکام و صوفا داران سایر ممالک محروسه بتاکید تمام و مبالغه بسیار خصوص در باره سیاست شرعی ارسال داشتند - و در ماده عدم احداث بیوت اصنام و منع و نهی کفره و از مرمت بتکده های مشرف به الهادام و شرب خمر و سایر مسکرات و بیع و شراء آن نهفته و آشکار و منع کفار و اشرار از ممانعت و تعاضد احوال همدوی که اراده مسلمانان داشته باشد و زجر آن مشرکان فجار در باب سوختن اموات به نزدیکی قبرستان اهل اسلام و ساختن قبور علامت^۲ [بر سر سوختگان] ایشان و منع آن ملاعن از سرایده اطفال مسلمانان که بحسب اتفاق در قوای متمردان اسیر سپاهیان شده باشند تا کدرا بسرحد احتیاط رسانیدند راجه بختاور پسر راجه راج سنگه که براهنمائی سعادت اسلام آورده بود به عنایت خلعت و انعام ده هزار روپیه سرافراز گردید *

^۲ [هشتم] ماه مذکور اسلام خان که بعد از تعمیر صوبه دارائی گجرات در عرض راه حسب الامر عالی ار اوچین به برهانپور شتافته بود اردریافت ملازمست اسعد سعادت اندوخته هزار روپیه و هزار مهر برسم نذر و موازی یک لک روپیه را جواهر مرصع آلات از نفایس و نیادر گجرات بر سهیل پیشکش گذرانید - و نظام الملک و فتح خان که خانخانان نظر بند مصحوب خان مذکور بدرگه والا فرستاده بود در همین روز سعادت اندور ملازمت گشتند - نظام الملک حسب الامر عالی حواله سید خانجهان شد که در قلعه گوالیار بایکی از خویشان او که پیستر در فیح احمد نگر بدست آمده بود یکجا نگاهدارد - و فتح خان را باوجود بدعهدی و شرارت سرشت و فساد نیز قابل منصب بدانسته مبلغ دولک روپیه بطریق سالیهانه مقرر نمودند و فیل نیز مرحمت شد *

دوازدهم ماه مذکور مطابق سلخ ربیع الاول سنه هزار و چهل و سه هجری فرخنده محفل جشن وزن مبارک قمری سال چهل و چهارم ار - پیشمار خدیو روزگار بآئین هر ساله آذین و تزئین یافت - و سایر رسوم و آداب آن فرخنده روز سعادت اندوز بظهور رسید - چون قرار داد خاطر اشرف آن بود که هرگاه که سردارئی سپاه ظفر دستگاه در یساقی از سهام دولت یکی

(۱) ع [ار سوختگاه زنان] ل* (۲) ع [دهم] ل*

از شاهزاده‌های والا بدر نفویض رود منصب والا بنام نامی آن والا گهر
تجویز افتد - و در همین ایام چنانچه سابق ذکر یافت شاهزاده شاه شجاع
هنگام پورش دکن مرتبه منصب عالی یافته بودند بنابراین بطریق اولی
تعیین منصب مهین شاهزاده لروم عقلی داشت - لاجرم درین روز مبارک
نارک شایستگی آن والا گهر بمنصب دوازده هزاری ذات و شش هزار سوار
و مرحمت خاص آفتاب گیر سربلندی یافته دقایق مقدار آن نامدار
از عنایت علم و تقاره و طومان و طوغ و ده توری نصب بارگاه سرخ
در سفرها به علو درجات اقتدار اختصاص پذیرفت - عمدةالدوله اسلام خان
بخدست میر بخشی گری از انتقال صادی خان و مرحمت خلعت
سرافرازی یافت - و بنا بر حسن انفاق عدد حروف بخشی مالک تاریخ
استعداد آن فذلک افراد دفتر استعداد بدین سعادت عظمی موافق آمد -
خان دوران به مرحمت خلعت و شمشیر خاصه و اسب و فیل و سعادت
نعمی در فوج پادشاهزاده عالم شاه شجاع مختص گسیه مرحض سد -
شمس الدین ولد نظر سادر بمنصب هشتصدی ذات و سوار و حبات خان
داروغه آبدارخانه به سرکردگی خده نگاران و منصب هشتصدی ذات
و دو صد سوار و باقی بیگ قلماق از زمره عالمان صاحب اعتماد بمنصب
هفتصدی پانصد سوار و مکرم خازن بخدست و حدارتی اکر اناد و منصب
دوهزاری هزار سوار و قاضی محمد سعید از غمبار و بخدست دیوانی و نوان
و منصب هزاری دو صد سوار و رین اندن علی برادر اسلام خان از تغیر
او بخدست داروغگی داغ و تصحیح سرافراز و سر بلند گردیدند *

درین سال به تجویز منجمان دیگر باره طلاء و نقره که هموز آنحضرت
شده بود بر ارباب استحقاق مسمم فرمودند - و بخاصیت صدیق
که دافع و رافع انواع بلیات است چنانچه اخبار محرر سادو نصبدیق آن
می نماید در همه سال مطلقا مکرومی پیرامن وجود اقدس نگشت -
درینولا پرسونم سنگه سیره راجه راج سنگه که بدایات مدایب از نیه ضلالت
و غویات انحراف جسته به شاه راه مستقیم حق گرائیده بود منصور نظر انور
شده به سعادت مند نامور گشت - و به مرحمت خلعت خاصه و شرار رویه
انعام اکرام یافت *

پنجم ماه محرم محمدرار خان که سابقاً کربت نیکو خدمت می او گذارش

یافت از دکن سعادت گرای گشته بشرف ملازمت اشرف رسیده مشمول انواع عواطف گشته بمنصب چهار هزارگی ذات و دو هزار سوار و عنایت خلعت و گپهوه برصع و اسب و فیل یافته به نهایت مراتب مدعا رسیده - و ضمّ العام بیست هزار روپیه نقد با این مراتب جبرکسور و تلافی فتوری که باحوال از راه یافته بود نمود و بارفع حاجات و ارتفاع درجات در سرکار سونگیر از صوبه بهار جاگیر یافت - دوازدهم ماه خیرات خان ایلچی قطب الملک که در نخستین سال جلوس همایون فال بایران شتافته بود اکنون معاودت نموده آهنگ گلکنده داشت از سعادت اندوزی زمین بوس درگاه والا بکام خاطر فیروزی یافته سه راس اسب عراقی با چند استر بروعی و شتر بختی و انواع نفایس اقمشه ایران نرسم پیشکش کشید *

بیست و پنجم ماه مطابق چهاردهم رجب سال مذکور خجسته انجمن وزن مبارک شمسی سال چهل و سوم از عمر هائنده بآئین فرخنده آراستگی یافت - و جمیع مراسم معهوده و آداب مقررّه این روز از داد و دهش بظهور رسید - علامی افضل خان از اصل و اضافه بمنصب شش هزارگی ذات و سوار سر سوارقرازی بر اقراخت - از بدایع امور خریدیه که درین روز تفرج آن روی داده باعث حیرت نظارگیان شد اینکه مقرب خان دکنی اسبی معلم بازنده پیشکش نمود - که از کمال دلیری بی محابا با زنده فیل که مست نبود یا چاوه فیل که بسیار کلان نباشد روپرو می شد - و دستها بر پیشانی و کله فیل استوار نموده خرطوم و سر او را بدندان می گرفت - چون فیل بزور از خود دور میکرد باز رخ بسوی هم نبرد آورده برگرداگرد فیل فرزین وار حانه خانه حسرت و خیز در می آمد - و حریفانه مترصد غفلت حصم و منتظر فرصت خود بوده فرزین بند فیل می پرداخت - تا که رفته رفته خود را بحریف خویش رسانیده دندان بر کفل و سایر اعضای او بند می کرد و چندان شگرفی و هوالعجیبی بظهور می آورد که فیل را بی دست و پا کرده در عرصه میدان فیل بند مات حیرت می ساخت *

یازدهم بهمن منزل مهمن شاهزاده داراشکوه که درینولا حضرت واهب متعال آن سعادت مند جاوید را از کریمه سلطان پرویز مرحوم صبیّه فرخنده لقا کرامت فرموده لوید سعادت قدوم و برکت قدم داده بود از فیض ورود حضرت ظل سبحانی مورد انواع میامن آسمانی و برکات جاودانی گردید -

بادشاهزاده خردور سایر مراسم آداب چنانچه حق مقام بود بها آورده دو تقوی پارچه با جمدهر مرصع به یمین الدوله و خلعتهای فاخره بهمه بندها عطا کرد *

انتصاب پذیرفتن رایات ظفر ایات موکب منصور به صوب پنجاب

چون حظه خاک پاک لاهور که در حقیقت آبروی عالم آب و خاک است و بی شک بعهده ایست از نقاع مبارکه ارض و لهذا بتار کمال دریافت قسمت سعادت از عهد پاستان تار پوسته دای تحت سلاطین عظام هندوستان و مرکز دولت ایشان بوده و نیز اکثر اوقات دارالسلطنه خداوندان اس دولت کده عظمی شده - چون مدتی متعادی ارادراک سعادت ورود موکب مسعود - اس عزیز کرده الهی مفتخر و مهابی نه گشته ازین برکت سامی بی نصیب بود - درین وقت که مدت محرومی بانتها رسیده بوب سعادتندیا در آمد این معنی محرک اراده آن حضرت آمده آهنگ نهضت بدان سمت بر قصد افام و اندیشه درنگ قهار گرفت - بعد از برخی از سعادت نصیب های بعهده کامل نصاب کشمیر دلپذیر بوبد تمشیت آن شد و موکب رسوخ آن نیز گشته عرم آن سمب سمب حرم پذیرف - لاجرم روز پنجشنبه چهاردهم بهمن ماه مطابق سوم شهر عظم بهر شعبان سال مذکور طلیعه افواج بحر امواج موکب منصور بحالت پنجاب و صوب لاهور موجه شد - و در موضع گهاب سامی که نزدیک دارالحالافد واقع است بحسب صلاح تدبیر مصالح سفر احاد مردم و رعایت الحاق بازماندگان که سموده آس های اس سلطان سلاطین رعیت پرور دادگر اس سه روز درنگ اتفاق افتاده و در آنجا خان عالم را که در فن میرشکاری و نگهداشت جمیع جوارح طیور و درانیدن سایر جانوران شکاری مهارت تمام دارد بسعادت همراهی رکن بطرا انتصاب مفتخر و مهابی باختیار که تفرج صیدگاه نالم نموده اردلهی ار گردانند - و همدین روز حال مشار الیه پانعام هزار و داصد اسرفی و حاکم خان را بمرحمت چهار صد اشرفی و شیر خان ترن را به ایب ده هزار روبیه اکرام بخشیدند - هژدهم ماه از آنجا کوچ فرموده بحسب رعایت احوال رعیت

جمعی از سپاهیان شکو. مند را بجهت نگاهبانی زراعت تعیین فرمودند تا از عبور لشکر پنهانور که بهنگام قلع عرض آن بیستی از یک گروه می باشد ضرر گهی به زیردستان نرسد - و با این همه مردم متدین را منهدی برآورد بایمالی ززاعب مقرر فرمودند که از روی حق و راه حساب بی حیف و میل جبر کسر و تلافی نقصان مالی ایشان از خزانه عامره نمایند *

یستم و پنجم ماه مذکور مطابق چهاردهم شهر شعبان در قصبه متھرا که از قدیم الدھر پرستشگاه معتبر هندوان است - مقام فرمودند - چون در بیشه برابر سپاهین بر آن سوی رودبار خند شیر تنومند گوزن افکن مسکن گرفته آزار و اضرار تمام نانعام و مواشی رعیت حوالی و حواشی می رسانیدند - بنابر دافع سرور زیردستان بیدرنک آهنگ میدان زبردست ددی چند نموده فیل سوار دو قلاده سیر بناور و دو دیگر ماده را که در تنومندی ازینها زیاده بودند صید فرموده و یک سیر نحه زنده گرفته معاود فرمودند - و شب این روز درکب افروز که لیلہ الیبراب بود ناوجود عدم نهیه سامان طرازان کارخانجات سلطنت بناور ادر گیتی مطاع هر دو کنار رودبار جون و کستیهای میان آب را حراغان کردند که مانند آن درنظایر این روز بی نظیر در اظر نهاده بود - در منزل چهارم باز در عتی گرمگاه روز دو ستر فوی هیکل را به بنگ حاصه صید نمودند - یکی بوزن هفت من و ده سیر و دیگر که ماده بود به پنج من رسید *

چهارم اسفندار اعتقاد خان صاحب صوبه دهلی در یک منزل شهر از کمال بلند اقبالی بسعادت نقیل حلقه هلالی رکاب مبارک آن سرور که تاج تارک کردن کشان هفت کشور است رسید - و ازین رو سرحلقه سرافرازان گیتی از امثال و اقران خود شده برین سرفرق افتخار به فلک قمر رسانید - و روز دیگر سلیم گده بر کنار رودبار جون واقع است از نزول اقدس آن حضرت روکش مدینه الاسلام بغداد گشت - و آب رودش که از زهاب چشمه سار کوثر و نسیم است باعث ذهاب آبروی فرات و نیل گردیده آتش رشک در دل دجئه بغداد بل در جان عیب الحیاب و سلسبیل افکنند - این موضع در اصل بنا نهاده سلیم خان پسر سر خان افغانست که بعد از اساس افگندن چار دیوار آن بنا بر عدم مساعدت روزگار فرصت عمارت نیافته ناتمام مانده بود - حضرت جنت مقانی را نزهت این مکان جنت نشان دل نشین افتاده آنرا عمارت و مرمت فرمودند -

و نشیمن‌های خوش و منزه‌های دلکش بنا نهاده در هر آمد و شد دارالملک دهلی آنجا اقامت می نمودند - محملاً حضرت سلیمان مقامی در روز دوم اقامت سلیم گزیده که هفتم ماه بود همعنان فتح و ظفو سوار شده بحسب زیارت روضه حضرت جنت آشیانی همایون بادشاه شتافتند - و بعد از اقامت مراسم طواف آن عالی مقام ادای وظایف زیارت آن حظیره حظیره که اشرف و ابرار امان متبرکه این کشور اسب انعام خدام و مجاوران و امثال آن بها آورده سوجه زیارت مرقده مقدس قدوه السالکین و برهان العارفين سلطان المشايخ شیخ نظام الدین اولیاء شدند - و از روی عقیدت تمام بر سبیل اسفاده انواع میامن و برکات اندوخته به هرنو قراب فاحشه مایعه مساعل انوار مزید روح و راحت در آن خاک پاک بر افروختند - و مبلغ پنجهزار روپیه از سرکار خاصه شریفه سوای آنچه شاهزاده‌های والا قدر گذرانیده بودند به حسب امر اعلیٰ معتمدان درگاه والا باصواب استحقاق دارالملک دهلی رسانیدند *

هشتم ماه بجانب هالم ره گرای شده عمارت عالی که در آن مقام اساس نهاده آنحضرت اسب از نزول اشرف سمو مکانست سپهر اطلس یافت - چهار روز در آن فرخنده زمین به نشاط صید و صید نشاط پرداختند - درین ایام صیدی غریب و شکاری عجیب اتفاق افتاد که تفرج آن صورت فرح آمیز رنگ از خاطر ارباب صید زدود - و صورت مہمنی مذکور آنکه چون حضرت کشور گیر اقلیم شکار درین نخچیرستان سرگرم نشاط شدند قضا را در اثنای صید و سیر یک روز از تفنگ خاصگی که بخاطر مان موسوم است چهل آهوسیه شکار شد - چون این قسم صید بدیم از هیچ صیادی که عمر به نخچیر افگنی صرف کرده باشد چه جای بادشاهان عظیم الشان منقول نیست - موجب افراط نشاط و باعث وفور انبساط طبع امدس شد - چنانچه بی نهایت از جا در آمده فرمودند که ازین دسب صیدی شاید از مبداء آفرینش هیچ بادشاهی شکار انداز را دسب نداده باشد که دریکروز بدست خود از یک تفنگ چهل آهوزده باشد - طالبای کلیم از شعرای سرآمد های تحت این رباعی به نظم آورده بعرض رسانید * رباعی چون شاهجهان بادشه کشور گیر افگند بصید گاه هالم نخچیر روزی به تفنگ خاصبان چهل آهوزده افگند که تفنگد بیک صید در تیر درینولا بعرض مقدس رسید که بحسن سعنی ظفر خان ابدال والی تب

اطاعت پذیر شده روی زر از سکه مبارک نام نامی و سر منبر را از خطبه القاب سامی منور نموده و نه اشرفی مسکوک به سکه مبارک که بر سبیل نمود را با پیشکش بسیار از نفایس آن کشور ارسال داشته بود هفدهم ماه بنظر مبارک در آمد - بیست و ششم ماه ساحت سر زمین برگنه انباله که در عهد پادشاهزادگی داخل محل جاگیر خدیو هفت کشور بوده پیوسته پرتو توجه به عمارت و ترتیب آن محل قابل ملاحظه گشتند - درینولا بعد از مدت مدید فروغ پذیر پرتو ماه رایت ظفر هاله شد - و گل زمین باعی فردوس آئین که طرح افکنده عهد سعادت مهمل پادشاهزادگی بود از پرتو نزول سعادت مقرون و برکت قدم فرخنده مقدم همایون داع رشک بر دل ضرابستان ارم گذاشت - و چون آن مکان فردوس نشان در آغاز جلوس مبارک به نواب بیگم صاحب مرحمت شده بود عمارتی لایق شان پرستاران آن قره حور عین و رابعه بنات سپهر برین نداشت - بنابر آن متصدیان مهمات آن برگنه باساس نهادن نشیمن های دل نشین فرمان پذیر گشتند *

بیست و نهم قصه سرهند که از جمله خالصات است مضروب سراق اقبال شد - و عرصه باغ حافظ رخنه که در عهد حضرت عرش آشیانی طرح پذیرفته رفته رفته از ترتیب و مرمت جنت مکانی شاهد قابلیت آن سرحد نهایت خوبی و مرغوبی گرانیده بود - و درختانش رشک طوبی شده مدره اما نه منتهای مرتبه کمال رسیده بودند از میامن ورود اقدس غیرت افزای فلک اطلس گشت - و نشیمن های دلکش آن باغ که بغایت دلشین و فیض بخش بودند از برکت نزول مقدس رشک فرمای هفت کاخ اخضر گردیده روکش این آبنوسی طارم مقرنس آمد - چون وقت قدوم موکب نوروز گیتی افروز نزدیک شده بود و درین نزدیکیها تا دار السلطنه لاهور جای دیگر که درخور تزئین انجمن جشن نوروزی باشد یافت نمی شد - بنابر آن بزم آرایان انجمن سور و سرور و پیرایه بندها محافل عیش و عشرت باتفاق سامان طرازان کارخانجات سلطنت بآذین بندی این بزم دلپذیر بر اطراف تالابی که متصل بباغ طرح افکنده حضرت جنت مکانی بود مامور شدند *

